Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவைமூலம்

நாற்கவிராசநம்பி

அகப்பொருள்விளக்கத்திற்கிலக்கியமாகப்

பொய்யாமொழிப்புலவர்

இயற்றியது.

அன்பளிப்பு

4054 (8629)

இஃது

குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானி

சொக்கப்பநாவலர்

செய்த உரையுடன்

தொண்டைமண்டலம் ஆங்கிலோ வெர்னக்குலர்

கல்விசாலை பிரின்ஸிபல்

திருமயிலை-தெய்வசிகாமணிமுதலியாரவர்களாலும்,

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களாலும்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ப. மு. செல்வராசமுதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னை அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copy-right Reserved.)

இதன்விலை ரூபா-௧வ.

1893.

அறிவிப்பு

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் சென்னைப் பெத்துநாயக்கன்பேட்டைத் தங்கசாலைவீதி அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்திலும், ஷை வீதியில் தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலையிலும், கும்பகோணத்தில் சவுளிக்கடை இராமசாமி செட்டியாரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

சந்தனப் பொதிகைச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ், சவுந்தரபாண்டியனெனுந் தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப்பலகையுந் தழைத்தினி தோங்கும், மங்கலப்பாண்டி வளநாட்டின்கண், நீடொளிமாடக் கூடலின் மேவிய ஆலவாயடிகள் கைதவன்பொருளின்மையை நாடிவருந்திய ஞான்று "அன்பி னைந்திணைக் களவெனப்படுவ" என்பதுமுதலிய அறுபது சூத்திரங்களையுடைய வோர்நூலை யருளிச்செய்தனர்.

அதற்குத் தனித்தனி யுரைகண்டார் களவியற் பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் முதலாயினோர். அவ்வுரையுட்சிறந்தது நக்கீரனார்செய்த வுரையேயெனவிளக்கினார் உருத்திரசன்மனார். இதுநிற்க,

தொல்காப்பியம் எழுத்துச் சொற் பொரு ளென்னு மூன்றதிகாரத்ததாகவும், பொருளே வீடுபேற்றிற்குரியதாகவும் வழங்கப் பொருளாராய்ச்சியின்மையாயதென்பது அசங்கதமாக முடிவெய்தும். இனிப்பொருளே சிறந்தமை, காமருதில்லை மாமணிமன்றில் நாடகநவிற்றும் ஆடகப்பேரொளியாம் அற்புதன் போதவூர்நாடிய வாதவூரடிகளை யெய்தித் தன்னை ஐந்திணைக்கோவை பாடுகெனப் பாடுவித்துக்கொண்டு அதனீற்றில் தன்கைச்சாத்திட்டதே சாலுமென்பது.

பொருளாராய்ச்சியைப் பிற்றைஞான்று குறைவறநாட்டாததினார் நன்னூலார் முதலாயினோர். அவருள் நாற்கவிராசநம்பியார் முன்னூலாகிய தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருள் முதலிய நூற்கு அகப்பொருள்விளக்க மென்னொருநூலை வழிநூலாக இயற்றினார். அன்னது ஏனைய நூற்களின் உண்மைக் கருத்தடங்கி யாவருக்குமினிதுவிளங்க விருக்க, அதுகண்ட பொய்யாமொழிப்புலவர் பெருமான் தஞ்சைவாணன் எனனும் பெருந்தகைமேல் ஐந்திணைக் கோவையாம் அரும்பிரபந்தமொன்றருளிச்செய்தனர் அது திருக்கோவையாரொழிந்த பலகோவைகளினுஞ்சிறந்தது. கோவை

யென்பது பலதுறைகளா னமைந்த தென்பதை உரையாசிரிய கூறிய வுரையானுமுணர்க. அது புலவர்பாடும் தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களிலொன் றென்பதைப பன்னிருபாட்டியல முதலிய நூற்களானுணர்க,

இக்கோவைப்பிரபந்தம் களவியல் வரைவியல கற்பியல என்னுங் கைகோள் மூன்றானு முறைக்கப்பட்டதன்றி இடையிடையே உரையாசிரியரான் அகப்பொருட்கிணங்கச் சிலதுறைகளைத் திருக்கோவையாரினின்றும், அம்பிகாபதி கோவையினின்றும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

உரையாசிரியராகிய குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானம். சொக்கப்ப நாவலர் தாமெடுத்துக்கொண்ட கோவைப்பிரபந்தம அகப்பொருள் விளக்கத்துக் கிலக்கியமேயாயினும், தொலகாப்பியப பொருளதிகாரவுரை பெரும்பான்மையும் இறையனாரகப்பொருளுரை சிறுபான்மையும் நோக்கிச்செய்தனரென்பது அவருரையானினிதுவிளங்கும

இவ்வுரைகலந்த நூலை அச்சிடத்தொடங்கிய காலத்தில எமக்குக் கையிலிருந்த நாலைந்து பிரதி ரூபங்களொழிய யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கனம்பொருந்திய சதாசிவம்பிள்ளையவாகளும், விதவசிரோமணி திருக்கோணமலை - கனகசுந்தரம்பிள்ளையவாகளும், காஞ்சிபுரம் - பச்சையப்பமுதலியார் கலவிச்சாலைக் காரியதரிசியா யிருந்து காலஞ்சென்ற ஏககாடு - பாலசுந்தரமுதலியாரவாகளும், திருத்தணிகை - இயற்றமிழாசிரியா விசாகப்பெருமாளையரவாகள் சட்டகர் குமாரர குமாரசுவாமி ஐயரவாகளும பிரதிரூபங்களைக்கொடுத்துதவினா. அவாகட்கெமமாலாய கைம்மாறியாது செய்யவல்லேம

ஆயினும், இவவிலக்கியத்தைப பதிப்பிக்கத்தொடங்கி மேற்கண்டவாறு எமபாற்கிடைத்த பிரதிரூபங்களைப பரிசோதித்து வருங்கால யாவும ஒன்றுககொன்று ஓரிடத்தினன்றிப பலவிடத்தினும முறையெழுதுவோரால பிழைத்ததும விடுத்ததுமாகிய செயலானும், பூச்சுகளின வாயபபட்டுப பழுதெய்தியமையினும ஆங்காங்கு அவையிற்றின பொருள்களினனைவென எளிதிற்றோற்றற்கு இடம்பெறாப போயினமையின இதுகாறும காலம்நீட்டித்ததெனவறிக.

இதனறியும், உரையாசியா இப்பிரபநதத்திறகு உரையெழுதுமுறையில ஆங்காங்கு மேற்கோளாகத்தெரிதத செய்யுள முதலிய

வைகளுட் சில இறையனாரகப்பொருளுரையில் உதாரணச்செய்யுள்களாக இருப்பதுகண்டும் அவை இன்னநூலின்கண்ணுள்ளவையெனத்தேர்ந்து தெளிய வருந்தி முயன்றும் அவ்வாறு தேர்ந்துணரச் சாத்தியமின்மையின் அவற்றை $ இக்குறிப்பிட்டு வறிதே அச்சிட்டு விடுத்தனம்.

இதுவுமன்றி, மற்றைமேற்கோள்களுட் பலவற்றையும் எம்பாற் கிடைக்கப்பெற்ற சிந்தாமணி, கல்லாடம் முதலிய இலக்கியங்களினும், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய சங்கச்செய்யுள்களினும் இன்னது இந்நூலின்கண்ணுள்ளதென அவ்வப்பக்கத்தினடியிற் குறிப்பிட்டுக்காட்டியும், இன்னும் விளங்காதன சிலவுளவாகலின் அவையிற்றை இதன்பின்னர் விளங்கா மேற்கோள்களெனச் சேர்த்துமிருக்கின்றோம்.

ஆகவே, கல்விகேள்விகளானிறைவுற்ற மூதறிவுடையோரெவரேனும் இப்பதிப்பில் யாதொருபிழை பொதுளியிருப்பின் அதனையேனும், விளங்காமேற்கோள்களுள் யாதேனும் தங்கணூலாராய்ச்சியிற் காணப்பட்டுள்ளதாயின் அதனையேனும் எடுத்துக்காட்டுவராயின் அவற்றை அடுத்த பதிப்பிலெடுத்துக் காட்டுவதுமன்றி அப்பேருதவிக்கு அவர்பால் நன்றியறிதலாகிய கைம்மாறு எம்பாற் கணிக்கற்பாற்றன்றெனக் கூறுகின்றோம்.

திருவாதவூரடிகளருளிச்செய்த திருக்கோவையாருக்கு இவ்வுரையாசிரியர் ஒருவரே சேனாவரையருரைசெய்தனர் என்றமையானும் பலரும் பேராசிரியரெனக் கோடலானும் பேராசிரியருரையென்றே காட்டினம்.

ம தெ., ம ச.

... UPADHYAYA
... V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
... VANMIYUR, MADRAS-41.

விளங்கா மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.	வரி.	மேற்கோள்கள்.
ங	உசா-உஎ	"களவினொழுக்கமு ... ... னகமெனமொழிப."
ரு	உரு-உசா	"மெய்ந்நிலையாமேழோர்...நிகழ்தல்கடனெனமொழிப"
கக	எ-க0	"உரையுறைநிந்தமிழ் ... . ' நிருநுதலே"
கசா	க0	"இளையரிநாணற்கிழங்குமணற்கீன"
ஙக	உங-உரு	"கொல்லல்கொல்லல் ... புல்லலெஞ்ஞான்றும்."
ஙஉ	அ-கக	$"மின்னிறபொலிந்த . . வென்னீபுலமபுவதே."
,,	கஉ-கரு	$"பொன்னார்புனைகழற் . . ... னழுங்கற்கவே."
ஙங	கூ-கஉ	"வெட்சிநிரைகவாதல் ... வளைததலாகுமுழிஞை."
சங	உ0-உக	"பொருளதுபுணாவே . மருளவருஉமரபிறறென்."
சாங	கக கச	"தொய்யில்வனமுலையுந ... . . யிதுவநதவாறு"
சாச	சாக-கஉ	$"ஆணொநெதானையை .. ... தடஞ்சுனையே"
சாசா	கஅ-ககூ	"நாணநடுங்கவு ... காணுநகாலததலைமகடேதது."
சாஎ	உஅ-உகூ	"ஒப்பில்கூட்டமு ... . சிதைவுமபெருநிணை."
சாஅ	க	"அகததிற்சிதைந்ததுபுறததினபாறபடும"
எகூ	உகூ-ஙஉ	"துவைக்குந்துணிமுனனீா ..., மணணலார்பாடல்."
அசா	உரு-உஅ	"வையகநிழவண . நாடறியக்கவவைவயொருநகு."
க0ரு	உஎ-உஅ	"நல்வினையாற்று . . .. தூறறலினுலவநததுயா."
ககஉ	ச	"ஆஙகணுன்கேதலைப்பெயன்மரபே."
ககசா	கரு	"வாணமலைந்தெழிநதோனைமகிழ்ந்துபறைதூஙக"
கஉரு	ச-எ	"ஆடவாகளெவ்வா . ... மதிற்கசசிமாணபு."
,,	கஉ	"கோடாப்புகழமாறன்"
கசஉ	உரு	"வம்புமுவென்றுசெப்புறறதோாபகை"
கசகூ	சு-எ	$"அடிககணணதிரும ... துயின்றிலவே."
கசாசா	உரு	"வேஙகைசணபகமவணடுணமலா"
கசாஎ	ஙக	"வானிரணடுமாறு ... பொன்மழைக்கணுமாதரார."
கஅஉ	உகூ	"வளைவிடைவைதது . . . தெனமஞார்புலவா."
கஅஎ	உஉ	"உரற்காலயானை ... ... செந்நாயேறறை"
கஅகூ	கூகூ	"கஙகையாாதாஙகுங . . மெயகுளிாமின்கணடு."
உஉங	ஙச	"குனறி-நெஞசுபகவெறிநத வெஞசுடாநெடுவேல"
உஙசா	உ0	"அனைநிலைவகையோடாஙகெழுவகையால்."
,,	உங	"காவொதிாகானமபாடினேமாக"
உசாங	ரு	"கடலனணகாமமுழநது"
உசாசா	உரு-உசா	"தேவாகுலமேசாலையம்பலமே"

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௯	மாக	காம
௧௯	௨௪	தலைவி	தலைவன்
௨௬	௫	- புழுகு	———
௩௦	௨௯	பிரிவெனனுங	பிரிவனெனனுங
௭௮	௧௪	சாதகங்குரமெனனுஞ்	சாதுரங்கமெனுஞ்
௮௦	௧௪	†"கோளகொத்துக் ... குலைவாழை"	கோள-கொதது † "கோட்டெங் கின குலைவாழை"
௮௦	௧௫-௧௬	கோள்வண்கோட்	வணகோட்
௯௩	௧௯	கண	கள
௯௪	௨௧	மகள்	மகன்
௯௫	௨௧	முலையுஞ்	முலையந
,,	௨௯	,,	,,
௯௬	௬	வந்தவா	வநதவா
௯௮	௧௨	இ-ள்.——	இ-ள். தஞ்சைவாணன்வெற்பா! இலாஙகலி தென்னை மா பாக்கு பலா வாழையுமாகிய மரங்கள்
௧௦௧	௧௫	தழை	தமைக
,,	௧௭	—— வாடி	மெயவண்ணமவாடி
௧௦௩	௧	யுடைய——	யுடையவஞ்சி !
௧௧௮	௧௦	செலலல்	சொல்லல்
,,	௧௩	கூறனுந	கூறலினுந
௧௧௯	௮	கிளவி——	கிளவியும்
௧௨௮	௨௭	மென்	மண்
௧௩௦	௨௩	வேணடினன	வேணடினள்
௧௩௪	௩௪.	விந்தை. வெறறி	விநதைவெறறி
௧௩௬	௧௮	சொல்லை	செல்லை
௧௩௮	௨௪	வேளின்	வேலின்
௧௩௯	௨௮-௩௦	தலை . குரியன	———
௧௪௦	௩	சேறனு	சேரனு
௧௫௧	௧௪	வகை	மங்கை
,,	௧௪-௧௫	குழலினின்றுஆயர்	குழலி ! நின்றாயர்
௧௫௫	௧௪	யேன்——	யேன் என்
,,	௧௯,௨௦	தலைவாக்	தலைவற்
௧௬௫	௫	கூறிவந்த	கூறிவந்ததனை
௧௮௬	௯	மகவும்	அகவும;
௧௮௯	௮	வாயினது	வானது
,,	௧௫	நான்கே	மன்ன
௧௯௦	*	செ ௩௨,	செ. ௧௯.
௧௯௧	*	சூ. ௧௬.	சூ. ௩௨.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௯௨	௫	வெள்வளையீர்!	வேலனையீர!
௧௯௩	௧௦	கரிய	அரிய
௧௯௭	௩௧	வாளிரண்டு ... மாதரார"	"வாளிரண்டு...பொன்மழைக்கண் மாதரார"
௧௯௯	¶	சே. ௩௩௪.	சே. ௩௨௪.
௨௦௦	௨௯	சொன்ன ——	சொன்னசொல்லை
௨௦௨	௩௩	பெருவாயப	பெருளாயப்
௨௦௩	௧௬	இ - ள். ——	இ - ள். நலலாய்!
,,	௩௦	யின்மேல்	யென்மேல
௨௦௬	௨௩	யொழித	யொழிந
,,	௨௯	புணறறு	புணறரு
௨௦௭	௨௯	நீா ——	நீா இடப்பாகம் நினைத்தலால
௨௧௩	௬	பாாவைகளுள்	பார்வைகளும
,,	*	சூ. ௪௧௩.	சூ ௨௨.
௨௧௮	௨௬	அவன	அவள
,,	௨௭	ளென்க	னென்க
௨௨௦	௮	வளை	விழை
௨௨௧	௧௮	கொடியால	கொடியாள
௨௨௨	௧௭	பாலன	பாலான
௨௨௩	௧௪	அழுகின்ற ——	அழுகினற நினது
௨௨௪	௧௧	யேயந்தினேன	யெய்தினேன
௨௩௦	௩௦	—— பாடு	வணடு - அமபு. பாடு
௨௩௧	௩௧	ளலலள, தையலாா	ளல்லது அயலாா
௨௩௨	*	சூ. ௧௯.	சூ. ௨௦.
௨௩௪	௧௦	அலர்ந்தோா	அலாந்தோர்
,,	,,	பூட்டு	பூட
௨௪௭	௨௧	இ - ள். ——	இ - ள். முகிழ்நகையே!
௨௫௩	௧௮	இ - ள். ——	இ - ள். கோமளமே!
௨௫௯	௧௫	ஓ	ஏ
௨௯௧	௨௧	மனத்தொடு	மணததொடு

குறிப்பு.—(1). ——— இக்குறி பிழையின்கீழிருக்கின் விடுபட்டதனையும் திருத்தத்தின் கீழிருக்கின் நீக்கப்பட்டதனையும் விளக்கும.

(2). ௨௧௭-ம் பக்கம் தன்பதியணிமைசாற்றல் எனினுங் கிளவிக்கு 'இவ்விடத்தில நமமூரில வைகிப்போதல பொருந்தாது எம்பதிப்போதல் வேண்டுமென்று தலைவன் கூறியவழி தலைவன்றன்பதி அணித்தென்பதனைக் கண்டோர் கூறுதல்'.—எனப் பொருள்கொளக.

(3). ௨௫௮-ம் பக்கம் ௨௫-ம் வரிக்குப்பின் 'இச்சொற்கு மனம் பொறுததேன் சொல்லாய்' என்பதனைச் சோத்துப் பாடமோதுக. இவ்வாறு இங்குவிடுபட்டதனை அடுத்த செய்யுள் விசேடவுரையின் தலைப்பிறகாண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவை

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யா மொழியா னெனும்பெரியோர்
புகலும் வாணன் கோவையுரை
மையார் சோலைக் குன்றத்தூர்
வளரட் டாவதானி சொக்கன்
கையார் கனிபோ லகப்பொருளிற்
காணுஞ் சங்கை யெலாந்தீர
மெய்யாத் தொல்காப் பியநூலின்
விதியா லெழுதி விளக்கினனே. ௧

இது மன்னுபுகழ்பெற்ற வாணன் றன்மேல் பண்ணிய கோவையுரை பகர்ந்தான இவன் என்பது.

இதன்பொருள்.

திரிபுபடாத சொல்லினை யுடையானென்று யாவராலும் புகழப்படும் பெருமையுடையோரால் சொல்லப்படும் வாணன் என்னும் இயற்பெயருடையானது கோவை யெனனும் பாட்டிற்கு நால்வகைத்தாகிய உரையை, மேகங்களைப்பொருந்தாநின்ற சோலைசூழ்ந்த குன்றத்தூரென்னும நகர்வளர்தற் கேதுவாகிய அட்டாவதானத்தை யுடையனாகிய சொக்கன் என்னும் இயற்பெயரையுடைய நாவலர்பிரான், அகங்கையிற்பொருந்திய நெல்லிக் கனிபோலத் தன்னால் விபரீதம் ஐயமறக் காணப்படும் அகப்பொருளிடத்துப் பிறக்குந தோன்றுங கடாவிடையெல்லாந் திருமபுடி உண்மையா மென்று, அதங்கோட்டாசிரியர் முதலானோரால் கொள்ளப்படுந் தொல்காப்பியன் என்னும் முனிவனாற் செய்யப்பட்டதாய் நிரம்பிய இலக்கணத்ததாய அந்நூலினியல்பால் எழுததலைச்செய்து, யாவரும் அறியும் பொருட்டுத் தெரிவித்தானென்க.

திரிபாவது ஒன்றையொன்றாகக்காண்டல். அது பொய்யாமொழியானெனவே வந்தனை முதற்காரணமாகவுடைய பாவினையும் உடையானென்பத ஞானே பெற்றும். சொல்லினையும பாவினையுந் திரிபின்றி யுணரவே அவ

வுணர்ச்சிக்குப் பயனாகிய ஒழுக்கமுடையா னென்பதாம். இவ்வகையாய பேருணர்வுடையாராற் புகழப்பட்டானெனவே அவனது பெருமை கூற வேண்டாவாயிற்று. 'வளரட்டாவதானி' என்றது அப்பொருண்மைக்கண் வந்த வினைத்தொகை.

* "தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று."—என்னும் திருவள்ளுவர்

கூறிய திருக்குறளினது பயனுக்கு உதாரணம் இவனென்பது பெற்றாம். முன்னை நல்வினை யுண்மையாற் பிறந்த நுண்ணறிவான இவன் காண்டலாத் சங்கையினனென்பது தோன்ற, தானும் அகப்பொருளென மாறிய பிறர்க்குத் தோன்றுமென வருவித்துரைக்க. நிரம்பிய இலக்கண முணராதார் தாம் வேண்டியவாறே கூறிய கூற்றைத் தன்மொழியா னீக்கி, மாசுண்டமணியைத் துடைப்பார்போன்று, செய்தானென்பது விளக்கினான் என்பதனாற் பெற்றாம். 'குன்றத்தூர்ச் சொக்கன் கையாற் கனிபோலக் கோவைக்கு உரையெழுதி விளக்கினன்' என ஒருதொடராக்குக.

பொய்யா என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் மொழியார் என்னும் வினைக்குறிப்புப் பெயரது முதனிலையாகிய மொழி யென்னுங் கருவிப் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. புகலும் என்னும் பெயரெச்சம் கோவையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் கொண்டது. வாணன் கோவை யென்றவழி ஆறாம் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. சோலைக்குன்றத்தூர் என்பது உருபும் பொருளு முடன்றொக்க தொகை. அட்டாவதானி என்பது வடசொன்முடிபாகிய குறிப்புவினைப் பெயரெச்சக்குறிப்பாய்ச் சொக்கன் என்னும் பெயரோடியைந்தது.

இது † "குறிப்புமுற்றீ ரெச்சமாகலு முளவே." என்னும் விதிபெற்றது. நச்சினார்க்கினியர் எச்சமுற்றாதலன்றி முற்றெச்சமாகாதென்று கூறினாரோவெனின், அஃதிலக்கணமன்று, குறிப்பு வாய்பாட்டான் எச்சங்கண்டன்றே முற்றாய்த் திரிந்ததென்று சொல்லுதல்கூடுவது: அது கருதா முற்றே கூறினமையா லெனக.

கை என்பது ஆகுபெயர். போல் என்னும் உவமவுருபு வினையுவமத்தின்கண் வந்தது. தொல்காப்பியநூல் என்றவழி மூன்றாம்வேற்றுமை யுருபும் பொருளுமுடன்றொக்க தொகை. நிலைமொழி யீறுதிரிந்து கருத்தனாகுபெயராய்ப் பண்புத்தொகை யாயிற்றெனினும் இழுக்காது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றும்.

---

* திருக்குறள், செ. உ௩௬. † நன்னூல், சூ. ௩௫௧.

கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன்கோவை

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

காட்சி என்பது தலைமகன் தலைமகளைக் காண்டல். தலைமகனென்றுந் தலைமகளென்றும் கூறிய இவர் யாரெனின் இல்லது, இனியது, நல்லது என்று புலவரானெடுத்துக் கூறப்பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புனைந்துரையான் தோன்றினோரென்க. இவரது இலக்கணம் யாதோவெனின், பிணி மூப்பு இறப்புகளின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையராய உருவும் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றான் தம்முள் ஒப்புவமையராய்ப் பொருவிறந்தாரெனப. என்னை, —

* "பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ
டுருவு நிறுத்த காம வாயில
நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே."—என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரவகையான் இப்பத்துவகையும் ஒத்திருப்பது இலக்கணம்; இவற்றுள் ஆண்டு என்பது இருவர்க்குங் களவிற் காணும்போதில் எத்துணையாண்டு கூறவேண்டுமென்று கூறின், பதினைந்தாண்டும் பத்துத் திங்களும் புக்க தலைமகனும், பதினோராண்டும் பத்துத் திங்களும் புக்க தலைமகளும் களவொழுக்கத்தில் நிகழ்வரென்றுணர்க. என்னை, —

† "களவினுட் டவிர்ச்சி வரைவி னீட்டந்
திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப."—எனவும்,
"களவி னொழுக்கமுங் காலமுந்
திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப."—எனவும்வரும் சூத்திரங்களாற் கண்டுகொள்க.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், சூ. உரு.
இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ௩௨.

தலைமகனென்றும் தலைமகளென்றும் கூறப்படும் விதியாதெனின், கோவை யாதலின்கூறவேண்டுமென்பது. கோவை யாவதென்னெனின், பாட்டியலுட் கூறப்படுஞ் செய்யுட்களில் இஃதோர் செய்யுட்கோவை யென்னு பெயராயது. அது என்னையெனின், மணிகளை யோரினமா யொழுங்குபடக் கோப்பது கோவையென்றுபெயர்; அதுபோல, இதுவும் அகப்பொருட் கிளவிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்து நிற்றலின் கோவை யென்று பெயராயிற் றென்பது.

அகப்பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்திணையபயனென்பது. ஆயின், அகம் என்பது யாதோவெனின, ஒருவனும் ஒருதலியும் தம்மு ளொத்த அன்பினராய்க் கூடுங் கூட்டத்தின்கண் பிறந்த இன்பம், அக் கூட்டத்தின் பின்னர் ஆண்டனுபவித்த அக்காலத்தில் இன்பம் எவ்வாறிருந்ததென்று அவ்விருவரி லொருவனையொருவர் கேட்கின், தமக்குப் புலப்படக்கூறப்படாதாய், உள்ளத்து உணர்வேநுகர்வதாய் அகத்தேநிகழ்தலின் அகம் எனப் பெயராயிற்று ஆயின், அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றதோ ராகுபெயராமென்பது, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியல் என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியரும் இவ்வாறே உரை கூறினுரொன் றுணர்க.

பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்திற்கும் புறத்திற்கும்பொது வென்பது. அகத்தைச் சார்ந்துவரும் பொருளெல்லாம் அகப்பொருளென் னப்படும். புறத்தைச் சார்ந்துவரும பொருளெல்லாம் புறப்பொருளென னப்படும். இனிச் சுவை யொன்பானுள் இஃது இன்பச்சுவையென்று கூறப் படும. அச்சுவை யாவையோவெனின், வீரம், அச்சம், இழிவு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை, சாந்தம். இவற்றுள் சாந்தம் ஒழிந்த எட்டுங்கூறப்படுவன. அவற்றுள் இச்சுவை காமம் என்று சொல்லப்படும். காமம் எனினும், இன்பம் எனினும, சிங்காரம் எனினும ஒக்குமாகலின் இக்கோவை இன்பச்சுவை யென்னப்படும்.

இஃது எனைத்துவகையாற் கூறப்பட்டதோவெனின், களவு, கற்பு என்னும் இரண்டு கைகோளாற்கூறப்படும். கைகோள் என்பது யாதோவெனின், கை என்பது ஒழுக்கம், கோள் என்பது கொள்ளுதல். 'நிறை கோட்பறை' யென்பதுபோல நின்றது; எனவே, களவொழுக்கம் கற்பொழுக்கம் எனப்பட்டது. களவாவது யாதோவெனின், தலைமகனும் தலைமகளும் கொடுப்போரும் அடுப்போருமின்றிப் பால்வகையால் தாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தலான், இவ்வியற்குக் களவியல் என்றுபெயராயிற்றென்பது. ஆயின், களவென்பது தருமநெறியன்றே, இலக்கணம் பலவற்றினுங் கூறிய வழக்குப்பயிற்சியாய் வருவதென்னையெனின், கள

விற் றீங்குதருவதாய் ஏகத்துக்கேதுவாய செய்யத்தகாத களவென்றறிக. அறஞ்செய்ய மறமாகவும், மறஞ்செய்ய அறமாகவும் வருதலுமுள.

அஃதென்னை யெனின், தக்கன் வேள்விசெய்ய அவனுக்கே தீங்கு தருதலான் அறஞ்செய்ய மறமாயிற்று. ஒருவன் அயலார் மனைவியைக் கைதொட்டான்; அப்போ தொருவனைக் கரிகூறிக் கூவினான்; கூவவே தொட்டானை அரசன்முன்னே ஈர்த்துப்போய்விடக் கரியோனை யழைத்து உள்ளபடி கரிகூறென்ன, அவன் கைதொட்ட தில்லையென்று கூறினான்; கரிகூறவே அவனைப் போவென்று அரசன் விடுத்தனன். ஆங்குப் பொய் யுரைத்தது அறமாயிற்று. இவன் கைதொட்டானெனின, அவன்தலை யோடுமுடியும். இனிப்பொய்யுங்களவும் இரண்டு மொக்குமெனப்படாதலான் களவினும் நன்குதரு களவுமுண்டு. இக்களவு கேடுமுதலிய துன்பங்களைத் தருவதன்று.

எண்மணத்துள் ஒருமணமாய்க் கந்தருவநெறியென்று மறையொழுக் கமாய்க் கூறப்பட்டதாகலின் தருமவொழுகக மெனப்படும். நாகப்பட் டினத்தில் புத்தர் தெய்வம் பசும்பொன்னாற் செய்திருந்தது. அதனை †ஆலி நாடர் களவிற்கொண்டுவந்து திருவரங்கத்து மதில்செய்வித்தனர். அதனால் அவர் அச்சமையத்தில் கடவுட்டன்மையராய்விளங்கினார். அவரைக்குற்றங் கூறுநர் ஒருவருமிலராதலால் களவினும் நன்குதருகளவும் உண்டென்றறிக.

ஆயின், களவென்று பெயர்கூறவேண்டுவ தென்னையெனின், வேதத் தினை பலபொருளும் மறைந்திருக்குங் காரணத்தான் மறை என்றுபெயர் கூறினாற்போல, பிறரறியாமை இருவருங்கரந்த உள்ளத்தராய்க் கூடுதலான் களவியல் என்றதென்க. பின் கற்பின்வழி நின்று விளங்குதலான் குற்ற மின்றெனக் கொள்க.

இக்களவொழுக்கத்திற்கு முன்னர்க் கைக்கிளைகூறப்படும்; என்னை,—

"மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல கடனென மொழிப"— என்பது இலக்கண மாகலின்.

கைக்கிளை என்பது யாதோவெனின், கை யென்பது சிறுமை; கிளை யென்பது உறவு; ஆகலின், சிறுமையுறவென்பது கைக்கிளை என்று பெய ராயிற்று. கைக்குடை, கைவாய்க்கால், கையரிவாள் எனவழக்கிடத்துஞ் சிறுமைபற்றி வருதல் காண்க. அஃதென்னை யெனின், ஒருதலைக் காம மென்னப்பட்டுத் தலைமகன்கூற்றாய் நிகழ்தலினென்க. அதனுள் இக ளைவி காட்சி யென்னப்பட்டது.

காணுமியல்பு யாதோவெனின், முன்சொன்ன தலைவனும், கற்கர்தும் எறிபோத்தும் *கடுங்கண்யானையும் தறுகட்பன்றியும் கருவலையும் இருகில

---

† திருமங்கையாழ்வார்.

னும் பெருவிசும்புள்ளியார் ஆளிமொய்ம்பினர் அரிமான்றுப்பினர் பற்ப னூறுயிரவர் கூர்வேலிளையர் தற்சூழச்செல்லவனென்பது முடிந்தது. இவ ளும் உடன்பிறந்து உடன்வளர்ந்து நீர் உடனாடிச் சீர் உடன்பெருகி ஒல் லுடனாட்டப் பால் உடனுண்டு பல் உடனெழுந்து சொல் உடன் கற்றுப் பழமையும் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும் உடையார் பற்பனூறுயிரவா கண்ணுமனமுங்கவரும் ஒண்ணுதன் மகளிர் தற்சூழத் தாரகை நடுவண் தண்மதிபோலச் செலவாளென்பது முடிந்தது. முடியவே, தமியராய்ப் புணர்ந்தார் என்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், மாறுகொள்ளாது; என்னை, அவள் ஆயங்களும் பொழிலிடம் புகுதலும் விளையாட்டு விருப்பினாற்பிரியும். என்னைபிரியுமாறெனின், ஒருவா ஒரு வரின்முன்னர்த் தழை விழைதக்கன தொடுதுமென்றும், கண்ணி தண்ணறுநாற்றதன செய்துமென்றும், போது மேதக்கன கொய்துமென் றும், மயிலொடு மாறாடுதுமென்றும், குயிலொடு மாறுகூவுதுமென்றும், அருவியாடி அஞ்சுனை குடைதுமென்றும், வாசமலர்க்கொடியில் ஊசலாடு துமென்றும் பரந்து, அப்பாலுள்ளாா இப்பாலுள்ளாா கொல்லோவென் றும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார் கொல்லோவென்றும் இவ்வகை நினைத்துப் பிரிபவென்பது.

இவ்வகை அவளைத்தமியராயப் பிரிபவெனின், எட்டியுஞ்சுட்டியுங் காட்டப்படுங் குலத்தனளல்லளாகலானும், பான்மை அவ்வகைத்தாகலா னும் பிறவாறு நினையாா பிரிபவென்பது. ஆயின, இவ்வகைப்பட்ட ஆயத் திடை மேனாட்பிரிந்து பயின்றறியாதாள் தமியளாய் நிற்குமோவெனின், நிற்கும்; தான் பயின்ற இடம் தன் ஆயத்தினோடொக்கு மாகலானென் பது. யாங்ஙனம் நிற்குமோவெனின், சந்தனமும் சண்பகமும் தேமாவும் தேம்பலவும் ஆசினியும் அசோகும் கோங்கும் வேங்கையும் குரவமும் விரிந்து, நாகமும் திலகமுமு நறவும் நந்தியும் மாதவியும் மல்லிகையும் மௌவலொடு மணங்கமழ்ந்து, பாதிரியும் பரவைஞாழலும் பைங்கொன்றையும் பிணி பவிழ்ந்த பொரிப்புன்கும் புன்னைகமும் உருககொடு முகைசிறந்து, வண் டறைந்து, தேனார்ந்து, வரிக்குயில்கள் இசைபாடத், தண்டென்றல் இடை விராய்த் தனியவரை முனிவுசெய்யும் பொழிலது நடுவண் ஓ[illegible]ாணிக்கச் செய்குன்றின்மேல் விசும்பு துடைத்துப் பசும்பொன் பூத்து வண்டுதுவைப் பத் தண்டேன் துளிப்பதோர் வெறியுறு நறுமலர் வேங்கை கண்டாள்; கண்டு பெரியதோர் காதல் களிகூர்ந்து தன் செம்மலர்ச் சீறடிமேற் சிலம்பு கடந்து சிலம்பு புடைப்ப, அம்மலரணிக் கொம்பா நடை கற்பதென நட ந்து சென்று, நறைவிரி வேங்கை நாணமலர் கொய்தாள்; கொய்தவிடத்து மரகதமணி விளிம்படுத்த மாணிக்கச் சுனைமருங்கினதோர் மாதவிவல்லி மண்டபத்துப் போதுவேய்ந்த பூநாறு கொழுநிழற் கீழ்க் கடிக்குருக்கத்தி கொடிபிடித்துத் தகடுபடு பசும்பொற் சிகரங்களின் முகடுதொடுத்து வந

இழிதரும் அருவிபொன்கொழித்து மணிவரன்றி மாணிக்கத்தொடு வயிர முந்தி அணிகிளர் அருவி ஆடகப்பாறைமேல் அதிர்குரன் முரசின்கறங்கிரட்ட, வண்டுந்தேனும் யாழ்முரல, வரிக்குயில்கள் இசைபாட, தண்டாது தவிசு பட, போர்த்ததோர் பளிக்குப்பாறை மணித்தலத்துமிசை நீல ஆலவட்டம் விரித்தாற்போலத் தன்கோலக் கலாவங் கொளவிரித்து முழையிளஞாயிற்று இளவெயில எறிப்ப ஓர் இளமயில் ஆடுவது கண்டு நின்றாள். அப்பால் தலைமகனும் *பறம்பனூருயிரவர் கூர்வேல் விளையாரொடு குளிர்மலைச்சாரல் வேட்டம போய விளையாடுகின்றான், ஆண்டெழுந்ததோர் கடுமாவின்பின் ஓடிக் காவலிளையவரைக் கையகன்று, நெடுமானதேரொடு பாகனை நிலவு மணற் கானியாற்று நிறுத்தப் பணித்து, தொடுகழல் அடியன் இரச சுருளிருங் குஞ்சி பொன்ஞாணிற் பிணித்து, கடிகமழ் நறுங்கண்ணி மேற்கொண்டு வண்டு மணமயர, அஞ்சாந்தின் நறுநாற்றம் அகன்பொழிலிடைப் பரந்து நாற, அடுசிலை ஒருகணை ஏந்திவடிவுகொண்ட காமன்போலச் சென்று அவள் நின்ற இருமபொழில்புகும். அஃதியாங்ஙனமோ வெனின், வட கடலிட்ட ஒருநுகம் ஒருதுளை தென்கடலிட்ட ஒருகழி சென்று கோத் தாற்போலவும், வெங்கதிர்க்கனலியுந் தண்கதிர்மதியமுந் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும் தலைப்பெய்து ஒருவரொருவரைக் காண்டல் நிமித் தமாகத் தமியராவரொன்பது.

புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவிலுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு கற்பகத்தின்
அயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தாலவெள்ளை யன்னஞ்செந்நெல்
வயலே தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

உரை கூறுமிடத்து † நான்குவகையாற் கூறப்படும். அவை யாவை யெனின், கருத்துரைத்தல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத்திரட்டல், அகலங்கூறல் என நான்கு வகைப்படும் அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது,— சொல்லப்படுஞ் செய்யுளின் கருத்தையுரைத்தல். கண்ணழித்தலாவது;— பதப்பொருளுரைத்தல். பொழிப்புத்திரட்டலாவது, — அச்செய்யுளிற் கூறப்படும் பொருளைத்தொகுத்து ஒருபிண்டமாகக் கூறுதல் அகலங்கூற லாவது,—*அச்செய்யுளின் பொருளைத் தூய்மைசெய்தற்குக் கடாவிடை யுள்ளுறுத்தி ஐயந்தீர விரித்துக் கூறல்.

அவற்றுள் இச்செய்யுட்குக் கருத்துரை யாதோவெனின், களவி கூறவே கருத்துரையாய் விளங்கி நின்றதெனக் கொள்க.

ப-ரை. புயலே சுமந்து - புயலைத்தாங்கி, பிறையேஅணிந்து-மதிக்கலை யைத்தரித்து, பொருவிலுடன் கயலேமணந்த கமலம மலர்ந்து - போர் செய்யும் வில்லுடனே கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலர்ந்து, ஒரு

† "பொழிப்பேயகல நுட்பமெச்சமெனப் பழிப்பில பல்லுரை" — எனபதனானுமுணர்க.

கற்பகத்தின் அயலே - ஒருகற்பகத்தின் பக்கத்து, பசும்பொற்கொடி பசிய காமவல்லிக்கொடி, நின்றது - என் கண்ணெதிரே நின்றது. ஆல் - அசை. வெள்ளை அன்னம் - வெள்ளை நிறத்தையுடைய அன்னம். செம்நெல் - சிவந்தநெல். வயல் - கழனி. தடம் பொய்கை - பெரியவாவி. சூழ்-சூழ்ந்த. தஞ்சைவாணன் - தஞ்சாவூரிலிருக்கும் வாணன். மலயத்திலே - பொதிய மலையிடத்து. எ - று. — இது கண்ணெதிர்த்தல்.

போ-ரை. அன்னப்புள் செறிந்த வயலும் வாவியுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சை *வாணன் பொதியவெற்பில் ஒரு கற்பகத்தருவின் பக்கத்தில் ஒரு பசும் பொற்கொடி புயலைத்தாங்கிப் பிறையைத் தரித்துப் போர்செய்யும் வில் லுடன் கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரை மலர்ந்து என்கண்ணெதிரே நின்றது. எ - று. — இது பொழிப்புத்திரட்டல்.

வி-ரை. 'புயலைச்சுமந்து பிறையையணிந்து பொருவிலுடன் கயலே மணந்த கமலமலர்ந்து' என்னும் வினையெச்ச வடுகருகள் 'நின்றது' என் னும் அஃறிணை முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தது. 'புயலைப் பிறையைக் கம லத்தை' என்னும் இரண்டாமுருபு தொக்கு நின்றது. ஏகாரமனைத்தும் ஈற்றசை. 'வயலபொய்கை' என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. புவி யினகண் கற்பகத்தருக் கூறினது குற்றமெனின குற்றமன்று. என்னை,—

தேவரெல்லாரும் பொதியமலையிற் கூடி யிருத்தலின் அம்மலைக்குப் பொதுவில் என்னும்பெயர இக்காலதது பொதியில் எனததிரிந்து மரூஉ வாய் நின்றதாதலால், தேவரிருக்குமிடததுக கறபகத்தரு இருக்குமென் பது துணிபு. அன்றியும் குறுமுனியிருக்கும மலையாதலானுங் கூறப்படும். கற்பகத்தின் அயலினிற்பது காமவல்லிக் கொடியாதலான் பசும்பொற் கொடி காமவல்லிக்கொடி யென்றுணர்க. இக்கவி கட்டளைக்கலித்துறை என்றுணாக. நிலதக்கலித்துறை, கோவைக்கலித்துறை யெனினும் அமையும். இதறகு விதி "கோபதிஞரே" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கண்டு கொளக. ஆயின், 'யானுக தோழியும' என்பதும, 'வென்றுன்வினையின' என்பதும், கலித்துறை யனறே வெனிற கூறுதும.—

† "மூவா முதலா யுலகமொரு மூன்று மேதந்
தாவாத் தின்பந் தலையாயது தன்னி னெய்தி
யோவாது நின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்வ னென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்றே." — என்னுஞ்

சிந்தாமணிப் பதிகச்செய்யுளில் இதற்குப்பெயர், விருத்தத் தோசையாய் விருத்தத்திலக்கணம் நிரம்பாமையானும், நெடிலடி நான்காய்க் கலித்துறை போலசையிலக்கணம் நிரம்பாமையானும், விருத்தக் கலித்துறை யென்று

* சிந்தாமணி, கடவுள்வாழ்த்து, செ. க.

நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையானுணர்க — இது அகலங்கூறல்.
இதனில் அகப்பாட்டுறுப்பு வருமாறு —

* "திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ
ரிடனே காலம் பயனே முன்னம்
மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை துறையென்
றவ்வா றிரண் டகப்பாட் டுறுப்பே." — என்பதனான் இப்

பாட்டிற்குத் திணை - குறிஞ்சி, கைகோள் - களவு, கூற்று - தலைவன், கேட்போர் - நெஞ்சு, இடம் - பொழிலிடம்,

"ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்
கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப." — என்பவாகலின், காலம் -

இறந்தகாலம், பயன் - காட்சி, முன்னம் - வியப்பினானுள்ள மகிழ்தல், தலைவியைக்கண்டு தலைவன் வியந்து பொருளைக்கூறாது உவமையே கூறுதலான் புறத்துக்கண்ட பொருள்காரணமாக நெஞ்சிற்றோன்றிய விகாரத்தன் விளைவு மெய்ப்பாடாதலான், மெய்ப்பாடு - மருட்கை; திருக்கோவையாருரையில் காட்சிச் செய்யுட்கு மெய்ப்பாடு உவகை யென்று பேராசிரியர் எழுதினாரேயெனில் உவகையாகாது. என்னை, கண்டபொருளான் நெஞ்சின் மயக்கந் தோன்றி ஒன்றை யொன்றாக்கக் கூறுதலின் மருட்கையேயாமெனக் எச்சம்-நெஞ்சம் பொருள்வகை-ஆறொழுக்கு துறை ஒவ்வோரிடங்களில் அரிதாய் வருமெனக்கொள்க, வந்தவிடத்து உரையிற்கூறுதுங் கண்டுகொள்க.

காட்சிக்குப் பாட்டுப்பாடும் இயல் ஓரினஞ் சார்ந்தபொருளாற் பாடவேண்டுமென்பது இயல்பு அது சான்றோர் கூறிய கோவைச்செய்யுளிற் கண்டுகொள்க ஆயின், இச்செய்யுட்கு ஓரினஞ்சாராத தெங்ஙனமெனின், குறிஞ்சி நிலத்துப் பொருளையே ஓரினஞ்சாராது பாடியவாறு கண்டுகொள்க. இக்காட்சிக்கன்றி வழிநிலைக்காட்சிக்கு எவ்வாறு கூறினும் அமையும். காட்சிக்குக் கண்டபொருள் அவையவத்தைக் கூறாது உவமையைக் கூறவேண்டுவ தென்னையெனின், இங்ஙனஞ் சிறந்துதோன்றுவிடின் ஐயம் நிகழாதாதலான் இங்ஙனங்கூறவேண்டுமென்பது வாணனாட்டிடத்துப் பொருவிறந்த தலைமகனை பொருவிறந்த தலைமகளைக் கண்ணுற்றானென்புழி, இவன் பொருவிறப்புக்கு மாறுகொள்ளுமெனின், எனாடிக்குங் கீர்த்தியை நிலைநிறுத்தித் தெய்வத்தோ டொத்தவனாதலின், தேவரு ளொருவனென்று கூறப்படுமவன் கீர்த்தியிற்பாடும் புலவரால் தோன்றுந் தலைவனுந் தலைவியு மாதலான், மக்கட்டன்மையிற் பொருவிறந்தா ராயினாரெனக் கொள்க.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், சூ ௨
‡ தொல் பொருள் செய்யுளியல், சூ ௧௯௪

இததமிழ நாடகத்தமிழ் எனப்படும. என்னே, கிளவி யொழுஙகுபடக் கோததுக கதைபோலவநது நாடகததுககேறறலின. ஆயின, இலககண மெனறு இலககணததிற கூறியவா றென்னேயெனின, அநநாடகததமிழுக கே இலககணங கூறினாரெனக. இவையெல்லாம அகலவுரைபபாறபடும.

ஐயம்.

ஐயம் எ-து கணணுற்றதலைமகன கொடியலலள பெணணென்றறி நது, இஙஙனஙகாட்சிபிறசிறநது தோன்றிய இவள் தெயவப்பெணகளில எததெயவபபெணணோ வெனறு ஐயப்படுதல கூறல

பாரணங் கோதிருப பாறகட லீன்றபங கேருகததின
ஓரணங் கோவெற புறையணங கோவுயா பாவலாககு
வாரணங் கோடி தருநதஞசை வாணனறென மாறறவையை
நீரணங் கோநெஞச மேதனி யேயிஙகு நினறவரே.

இ-ள். பாரினிடதது பொழிலினமேலிருநது புவியினுளளோா சிறப்புசசெயய அசசிறபபைககொளளுந தெயவப்பெணணே! திருப்பாற கடலபெற்ற பஙகேருகததுககண இருககும் ஒப்பில்லாத தெயவபபெண ணே! வரையரமகளோ! உயாநத பாவலாககுக கோடியானையைக கொடுக கும தஞசைவாணனது நாட்டகததது வரும வையையாறறினகண தோற றிய நீரரமகளோ! நெஞசமே! தனியே யிஙகு நின்றவா யாரோவெனறு அறியப்படாது. எ-று.

இதனுள ஓகாரஙகள ஐயபபொருளவென றுணாக. நெஞசமே! தனியே யிஙகு நினறவா யாா? என நெஞசொடு வினாதற பொருணமை யென்று வினா ஓகாரம் என்பாரும, அவரோ இவரோ வெனறு ஆராயதற பொருணமைககண வநததெனறு தெரிநிலை ஓகாரம் என்பாரும உள ராலோவெனின, இககிளவி ஐயமாதலால ஐயபபொருணமையை விளககு வது இவவோகாரஙகள, அலலவெனின, ஐயப்பொருணமையையுணாதது வதுவேறினமைபோல, அவா கூறிய வினா ஓகாரமும, தெரிநிலை யோகார மும அபபொருணமையறிக

"பிரிநிலை வினாவே யெதிாமறை யொழியிசை
தெரிநிலைக கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
இருமூன் றெனப வோகா ரமமே"—எனச சூததிரததுள

ஐய ஓகாரஙகொணடிலராலெனின இசசூததிரததிற கொணடிலா. எழுத ததிகாரதது உயிாமயஙகியலில ஓகார வீற்றுப் பதமுடிப்புழி,

---

‡ தொல. சொல, இடையியல, கூ அ

"மாறுகொளெச்சமும் வினாவு மையமுங்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்." — என்னுஞ் சூத்திரத்தில் ஐய ஏகாரமுங் கொண்டார். அதற்குதாரணம், பத்தோ பதினொன்றோ வென உரையாசிரியர் காட்டிப்போந்ததனானுங் கொள்க. பாரணங்கோ என்பதற்குச் சூரரமகளிரென்று கூறினமையால் இறையனார் அகப்பொருளில்,

"உரையுறை தீந்தமிழ் வேந்த னுசிதன்றென் னாட்டொளிசேர்
விரையுறை பூம்பொழின் மேலுறை தெய்வங்கொ லன்றிவிண்டோய் ‡
வரையுறை தெய்வங்கொல் வானுறை தெய்வங்கொ ணீரணிந்த
திரையுறை தெய்வங்கொ லையந் தருமித் திருநுதலே". — என ஐயத்திற்குக்காட்டிய பாட்டில் பொழிலின்மேலுறை தெய்வமெனச் சூரரமகளைக் கூறியவாறு கண்டுகொள்க. 'பங்கேருகத்தி னோரணங்கோ' என்பது மகரவீற்றுப்பதம் அத்துச்சாரியை பெற்று இன்னென்னும் ஐந்தாமுருபு ஏழாவதின் பொருள்படவந்தது.

‡‡ "யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.' — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஊரிலிருந்தார், மலையிலிருந்தார் என்பதுபோறக் கொள்ளினு மமையும்.

பொழிலைச்சார்ந்து நிற்றலின் 'பாரணங்கோ' வென்றும், இவள் நிற்கும் இடம் பசும்பொற்றகடுவேய்ந்து மரகதவிளிம்படுத்த மாணிக்கச்சுனையருகு சண்பகம், பாதிரி, வகுளம், அசோகு, சந்தன முதலாய தருக்கள் மலர்ந்த பூநாறு கொழுநிழற்கீழ் ஒரு கற்பகத்தைச்சார்ந்து பளிக்குப் பாறைமேல் கோலக்கலாபம் விரித்து மயிலாடநோக்கி நின்றாளாகலின், இவள் நிற்கு மிடத்துச் சிறப்புநோக்கிப 'பங்கேருகத்தி னோரணங்கோ' என்றும், மலையிடத்து நிற்றலால 'வரையரமகளோ' என்றும, சுனைநீரருகு நிற்றலின 'நீரரமகளோ' என்றுங் கூறினானென்க.

பொழிலின்மேலிருந்து பூசைகொள்ளுந் தெய்வம் யாதோவெனின் சூரரமகளென்ப. 'பாற்கடல்' என்ன அமையாதோ 'திரு' என்றதெற்றுக்கோ வெனின், கடல்களிற் குணமிக்க கடலாதலானும், தேவருக் கமுதங் கொடுத்தலானும, நெடுமால் பள்ளிகொண்ட இடமாதலானும் திருப்பாற்கடலென்று கூறப்பட்டது.

---

‡ தொல். எழுத். உயிர் மயங்கியல், சூ. ௮௮.
‡‡ ஷை சொல். வேற்றுமை மயங்கியல், சூ. ௨௩.

இவ்வாறு தலைவியும் ஐயுறுது என்னையெனின், ஐயுறின் கந்திருவனோ! முருகவேளோ! இயக்கனோ! என ஐயுறவேண்டும். அங்ஙனம் ஐயுறவே அச்சந்தோன்றும், தோன்றவே காமவேட்கைநிகழாது, ஆதலால் கூறிற்றில னெனக் கொள்க. (௨)

துணிவு.

துணிவு எ-து. கண்ணிமை வாடுதல் கண்ணிமைத்தல் முதலிய குறிக ளான் மானிடமாதேயென முன் ஐயுற்ற தலைமகன் தெளிந்து கூறல்.

மையார் குவளை வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
நையா தொழிமதி நன்னெஞ்ச மேயின்று நம்மினுந்தன்
நெய்யார் கருங்குழற் செம்மலர் வாடின நீலவுண்கண்
கையா லமைப்பன போலிமை யாநிற்கு ங்காரிகைக்கே.

இ-ள். நல்ல நெஞ்சமே! இன்று இக்காரிகைக்கு நம்மினும் தனது நெய்யார்ந்த கருங்குழலிற் சூடிய செம்மலர்வாடின, அன்றியும் நீலம்போன்ற மையுண்டகண் கையினால் வாவென்றழைப்பதுபோலும் இமையா நின்றன, ஆதலால், கருமைபொருந்திய குவளைமலர்ந்த வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாத தெவ்வர்போல நீ நையாதொழிவாயாக எ-று.

மதி - முன்னிலையசை. உண்கண் - மையுண்டகண். நெய - புழுகு. ‡ "நெய்யொடு குங்குமம் நிறைந்த நீர்நிறை - பொய்கைகள் பூம்பட்டம் போர்த்தல் போன்றவே" என்றார் பிறருமெனக் (௩)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதல் எ-து. தலைவி வேட்கை அவள் பார்வையால் தன்னிடத் துண்டென்று குறிப்பா லறிவது.

மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பில்
பெண்ணிற் சிறந்தவிப் பேதைதன் பார்வை பெருவினையேன்
எண்ணிற் சிறந்த விருந்துயர் நோய்தனக் கின்மருந்தாய்
கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை யாவதுங் காட்டியதே

இ-ள். மண்ணிலே மிகுந்த புகழையுடைய தஞ்சைவாணன் பொதிய வெற்பிடத்து பெண்மையிற்சிறந்த இப்பேதை தனது பார்வை பெரிய தீவினையேன் எண்ணத்தின் மிகுந்த பெரிய வேட்கைநோய் தனக்கு வருத்தப்பாடு செய்யாது இன்பஞ்செய்கின்ற மருந்துமாகி, கண்போற் சிறந்த உறுப்பில்லையாவதுங் காட்டியது. எ-று.

---

‡ சிந்தாமணி, காமகளிலம்பகம், செ. ருக.

துயர் - ஆகுபெயர். வேட்கையை நோயாக்கலால் பார்வையினை மருந்தாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. அவயவம் பலவற்றினும் பயன்றருவ தின்மையாய்க் கண் பயன்தருவதாய்ச் சிறத்தலின், கண்போற் சிறந்த வுறுப்பில்லையாவதுங் காட்டியதெனறு கூறியது.

காட்சி முதல் குறிப்பறிதல் ஈறாக நானகுங் கைக்கிளை யென்று கூறப்படுதலின், கைககிளையுள் தலைவி வேட்கைக்குறிப்பினை யறிநதனன் என்புழி, கைக்கிளையென்பதனோடு மாறுகொள்ளும ; மறறெனனை யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

தலைமகள் பாாவை பொதுப்பாாவையே, இவன் தன்னவாமிகுதியால் பாாவையில வேடகையுளதென்று கருதினனெனபதாயின, தலைவன அறிவிலனும, மறறெனனையெனின, தலைமகன வேட்கைக் குறிபபால பார்த்தான் என்புழி புணாசசிககு உடனபட்டாளாயிறறு. உடன்பட்டாள் எனவே தொலலாசிரியா கைககிளையிற் கூறாா.

மெயபபாட்டியலில் தலைவிககுக்கூறிய அவதநதையில

முதலவத்தை.

‡ "புகுமுகம புரிதல பொறிநுதல வியர்தத
னகுநய மறைதநல சிதைவுபிறாக் கின்மையொடு
தகுமுறை நானகே யொனறென மொழிப."

இரண்டா மவத்தை.

a‡ "கூழை விரிததல காதொனறு களைத
லூழணி தைவர லுடைபெயாத துடுததலோ
டூழி நான்கே யிரணடென மொழிப."

மூன்றமவத்தை.

b‡ "அலகு றைவர லணிநதவை திருதத
லிலவலி யுறுதத லிருகையு மெடுததலொடு
சொலலிய நான்கே மூன்றெனு மொழிப."

நான்காமவத்தை.

c‡ "பாராட் டெடுததன் மடநதப வுரைதத
லீரமில கூற்ற மேறறலா நாணல்
கொடுப்பவை கோட லுளபடத தொகைஇ
யெடுதத நானகே நானகென மொழிப"

‡ தொல. பொருள். மெயபபாடடியல், சூ. கரு.
a‡ ௸ ௸ ௸ சூ. கச.
b‡ ௸ ௸ ௸ சூ. கரு.
c‡ ௸ ௸ ௸ சூ. கசு.

ஐந்தாமவத்தை.

‡ "தெரிந்துடம் படுத றிளைப்புவினை மறுத்தல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தென மொழிப."

இங்ஙனம் நான்கவத்தைக்கண்ணுங் கூறிய மெய்ப்பாடு பதினாறும் நிகழ்ந்ததில்லை, ஐந்தாமவத்தைக் குணநான்கினும் முதற்குணம் தெரிந்துடன்படுத லென்பதற்கு, ஆராய்ந்துடன்படுதலென்று இலக்கணங் கூறினமையால், இவற்றி னொன்று மின்றிக் கைக்கிளையில் உடன்பட்டாளென்று சொல்லுவது பொருந்தாதென்பது. ஆயின், சான்றோர் செய்யுள் பலவற்றினுங் கைக்கிளையுட் குறிப்பறிந்தானென்று கூறியவாறென்னையெனின், அவள் பார்த்த பார்வை நன்றெனக்கோடற்கும், அன்றெனக் கோடற்கும் பொதுவேயாம். அஃதென்னையெனின், ஒருவன் பசித்து வந்தா னொருவனைக்கண்டான், அவன் பசியோடிளைத்துவந்தவன் முகத்தைப்பார்த்தான்; அப்பார்வை பசிதீர்க்குமென்பதோ தீராதென்பதோ வென்னல்போல நின்றது. பசித்துவந்தான் இவன் சோறுகொடுப்பானென்றெண்ணுவ தல்லது, கொடானென வெண்ணுவதில்லை; ஆதலினு னெனின் தன்னவாவினானென்பது. அதுபோலத் தலைமகனும் தன்னவா வயத்தனாய்க் கூறியதல்லது அறிவிலனாய்க் கூறினான் அல்லனென்றுணர்க.

இனி வேட்கையின் குறிப்புணர்ந்தது பதினாறுங்கவி முறுவற்குறிப்புணர்தற் செய்யுளிற் கூறியவாற்றா னுணர்க. இனி இவ்வாறே அகத்திணையியலில் †"முன்னைய நான்கு முன்னதற்கு" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் **நச்சினார்க்கினியர்** உரையின் அவ்வேட்கை மிகுதியாற்கூறியதல்லது உடம்பட்டாளல்லளென்று கூறியவாறுணர்க. அவளுடம்படுவ தெங்ஙன மெனின், மறுத்தெதிர் கோடலின்கண்ணே யுடம்பட்டவாறுணர்க. ஆயின், நான்கவத்தைக்கண்ணேறிய பதினாறுவகையும் நிகழாதன்றோ உடம்படுவ தெனின் நிகழ்ந்தது உண்டென்றுணர்க. எங்ஙனமெனின் மெய்தொட்டுப்பயிறல் முதலிய நிகழ்ந்துழி எல்லாவகையும் நிகழ்ந்தவாறு கூறவேண்டாவாயிற்று. (௪)

கைக்கிளை - முற்றும்.

‡ தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், சூ. ௧௭.
† ௸ ௸ அகத்திணையியல், சூ. ௫௨.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது, தெய்வத்தாற் கூடுதலும், தலைவியாற் கூடுதலும் என இரு வகைப்படும். செய்யுட்பாடுவார் தெய்வப்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர், தலைவியிற்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர். இவ்விரண்டிற்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்று பெயர்கூறப்படும். அவற்றுள் இச்செய்யுள் தலைவியிற்புணர்ச்சியாய இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்று கொள்க.

* "வேட்கை புணர்த்தன் மறுத்த லுடன்படல்
கூட்டமென் றிறைவியிற் கூட்டநால் வகைத்தே." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இயற்கைப்புணர்ச்சி நான்குவகைப்படுமெனக் கொள்க. அவை வருமாறு.—

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல் எ-து. தலைவன் தலைவியை யிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல். [பின்னிற்றல் என்பது ஓர் சொல்; அதற்குப் பொருள் இரந்துசொல்லுதல்]

தேங்கிய காதர வாதரஞ் செப்பித்தண் செப்பிணைபோல்
வீங்கிய மாமுலை மேவுதும் யாம்விசை யக்கொடிமேல்
வாங்கிய சாப முயர்த்தவன் போர்வென்ற வாணன்வையந்
தாங்கிய மாலனை யான்றஞ்சை சூழ்வரைத் தாழ்குழற்கே.

இ-ள். நெஞ்சமே! வெற்றிக்கொடிமேல் வளைவில்லை யுயர்த்தவனாகிய சேரனது போரைவென்ற வாணன் வையந்தாங்கிய மாலுக்கொப்பான், அவன் தஞ்சையைச் சூழ்ந்த வரையிலிருக்குந் தாழ்ந்த குழலினை யுடையாட்கு நிறைந்த அச்சந்தரும் ஆதரத்தைச்சொல்லி தண்ணிய செப்பிணை போற் பூரித்த பெரிய முலையிடத்து யாங்கூடுதும். எ-று.

காதரம் - அச்சம், வடசொல். ஆதரம் - காதல். தாழ்குழல் - அன்மொழித்தொகை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௫)

இரந்துபின் னிலைநிற்றல்

இரந்துபின் னிலைநிற்றல் எ-து தலைவியையிரந்து இதஞ்சொல்லுதல். நிலையாகப் பின்னிற்றலென்று மாறிக்கொள்க.

செறிவேழ வெஞ்சிலை வேடஞ்சை வாணன் றிருந்தலர்போல் !
எறிவேலை வென்றகண் ணென்னுயிர்க் கேவி யிருண்டறல்போல்
நெறிவே யலங்கன முடித்தலை சாய்த்திங்ஙன் னிற்பதுதான்
அறிவே யறிந்த வினைக்கல்லா மாளிகை யாரணங்கே !

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௧௦.

இ-ள். அலர்மாளிகையிலிருக்கும் அரியதெய்வம்போல்வாய! வென்றி செறிந்த கருப்புவெஞ்சிலையையுடைய வேளன்ன தஞ்சைவாணன் பகைவர்மேலெறிந்த வேலைவென்ற நின்கண்ணை என்னுயிர்மேலே விடுதலைச் செய்து, அறல்போலிருண்டு நெறிவேய்ந்த மாலையைச்சூடிய முடித்தலையைச சாய்த்து, இவ்வாறு நிற்பது எல்லாமறிந்த உனக்கறிவோ! எ-று.

'இருண்டறல்' என்புழியும், 'அறிவேயறிந்த உனக்கும்' என்புழியும் மொழிமாற்றிக்கொள்க. 'வேடஞ்சை வாணன்' என்புழி அன்ன எனனும் பெயரெச்ச வினைக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு தொக்கது. 'என்னுயிர்க்கேவி' என்புழி நான்கனுருபு மேல் என்னும ஏழனுருபாயினவாறுகண்டுகொள்க. 'கிளையரி நாணற் கிழங்கு மணற்கீன்ற" என்பதுபோலக்கொள்க. நெறி- மயிரிருபக்கமும் வகிர்ந்த நடுவொழுங்கு. முடித்தலை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை ஆரணங்கு-ஆகுபெயர், அன்னம போலவாளை அன்னம் என்றதுபோலக் கொளக. (௬)

முன்னிலையாக்கல்.

முன்னிலையாக்கல் எ-து. தலைமகன் தலைமகளை முன்னிலையாக்கிக் கூறுதல். அஃதெனனையெனின்,

[காரியத்திற்கு முன்னிற்பதுயாதோ அது முன்னிலை யென்று பெயர். முன்னிலை யெனினும, முதனிலை யெனினும், காரணம் எனினும ஒக்கும.] ஆயின், என்சொலலியவாறோவெனின் இவள நிறபது தன்காரணமாக்கிக் கூறுதல்.

வழுதியா நாமம வளாக்கின்ற வாணன்றென் மாறைவுண்டு
கொழுதிய லாாசெய் குழன்மட வீா நுங்குற் றேவலசெய்து
தொழுதிய லாயத தொகுதியொ டாடிச் சுனைகுடையா
தெழுதிய பாவையைப போனினற வாறென னியமபுமினே.

இ-ள். பாணடியருடைய புகழை வளாக்கின்ற வாணன தென்மாறை நாட்டுவெண்டு கொழுதப்பட்ட செய்யவேணடு மிலககணமெல்லாம முற்றசசெய்த குழலையுடைய மடவீா! நுமமிடததுக் குற்றேவலசெயது தொழுது சஞ்சரிக்கும ஆயக்கூட்டததோடு விளையாடிச் சுனைகுடையாது எழுதிய சிததிரப்பாவைபோல, வாணனமாறைநாட்டு நீா நின்றவாறு யாதுகாரணம்? எனனைக் காககவோ? சொலலும் இப்போழதே. எ-று.

'வழுதியா நாமம வளாக்கினற வாணன' என்பது பாண்டியனுக் கமைசசனாதலால் என்று கொள்க. வழுதி யெனறது வழுதியர் எனப பன்மையாற கூறிய தெனனையெனின, வழுதிகுலதது முனனுள்ளோா

படைத்த புகழும், இப்பாண்டியன்படைத்த புகழுமெல்லாம் வளர்ப்பவ ளுதலின் பண்மையாற் கூறப்பட்டது.

நாமம்-புகழ். தென் - அழகு; தெற்குத் திசையிலுள்ள மாறையென் றுமாம். கொழுதுதல் - கோதுதல். இயல் - இலக்கணம். ஆர் - நிறைய; ஆர் என்னுஞ்சொல விகாரத்தால ஆர் என நின்றது. இயலுதல் - சஞ்ச ரித்தல். தொகுதி - கூட்டம். குடைதல் - குளித்தல். இன்னே - இப் போழ்தே. 'எனனைக்காக்கவோ' என்னுஞ் சொல வருவித்துரைக்க. இச் சொல்லுரையாவிடின முன்னிலையாக்கற்பொருள் தோன்றாமை யுணர்க. இலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழல என்றது திருமுருகாற்றுப்படை யில ‡"துவரமுடித்த துகளறுமுச்சி" என்பதற்கு முற்றமுடித்த வுச்சி - எனப பொருள்கொண்டவாறுணர்க (௭)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெய்தொட்டுப்பயிறல் எ-து. தலைவன தலைவி மெய்யினைத்தீண்டி நெருங்குதல்.

தீண்டுமாறென்னை, மெய்யைத்தொடக் கொடுக்கின் நாணிலளாம், நாணுடைய ளெனின தொட்டதின்றாம். மற்றெனனை யெனின், நாணு முடையள், தொட்டது முண்டு என்ன வேண்டும். எவ்வாறெனின், புனலோடும் வழி புற்சாய்ந்து புறங்கிடப்பதுபோல வேட்கைமீதூரப்பட்டு நாணம் ஒருபாற் சாய்ந்துகிடப்ப நின்றாளெனக. அக்காலத்தில தலைவன தீண்டற்கஞ்சி நின்று குழலில வண்டை யோட்டுவதுபோல நெருங்கி வண்டையோட்டுகையில கைபட்டதுபோலத் தொட்டானெனக. அங்ங னந் தீண்டிற் பயனென்னை யெனின, இவனுக்கு ஊறின்பமும், தலை வி நாணத் தனவசப்படுத்தலும பயனென்றுணாக. பயிறல் என்பதற்குப் பழகுதல் என்றுரைப்பாருமுளர். நெருங்கி நிற்றலால பழகுதலுமாம். நச்சினார்க்கினியர் மெய்தொட்டுப்பயிறல என்பதற்கு, புலையன் தீம்பால போல மனங்கொள்ளவுங் கொள்ளாவுமாகி யிருக்கின்றகாலத்தே தொட் டானென் றுரைகூறினா அஃதெனனை யெனின, புலையன தொட்டா னென்பதனன் சிறிது அருவருப்பும, பாலுக்குக் குற்றமின்றென்பதனன் விருப்புமென்று பொருள்கொள்க. அருவருப்பும விருப்பும இவட்கு எற்றினாலாயதோவெனின், களவொழுக்கம எனபதனை அருவருப்பும், கந்தருவ மணம் எனபதனை விருப்புமென்றும பொருள்கொள்க. இனி யெவ்வுறுப்பைத்தொட்டானெனின் தோளைத்தீண்டினனெனக என்னை,—

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

"உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்." — என்பதனுற் கண்டுகொள்க.

நல்லார் விழிபோ லிருந்து மளியெனு நாமம்பெற்றும்.
அல்லா குழலி லமர்ந்திருந் தாலம ராவைவெல்ல.
வல்லான் வரோதயன் வாணன்றென் மாறை மதுகரங்காள்
நில்லா திடையுமக் கோபழி சால நிலைநிற்குமே.

இ-ள். பகைவரை வெல்ல வல்லமையுடைத்து வரதத்திற னுதையஞ் செய்தவனாகிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வண்டுகாள்! நல்லார்க்கு நீர் கண்போலிருந்தும், அன்பென்கின்ற அளியென்னும்பெயரைப்பெற்றும், இவளுடைய இருள் போன்ற குழலின்மேற் பொருந்தி இருந்தீராயின், இடை நில்லாது இறும், அதனால் இவள் இறந்துபடும்; படின் உமக்குப் பெண்கொலைப் பாவம் மிகவும் நிலைநிற்கும், அவ்வண்ணம் கொலைப்பாவம் வாராமல் நீங்குவீராக. எ-று.

நீங்குவீராக என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஓ என்பது அசைநிலை. **அல்லார்** என்புழி **ஆர்** உவமவுருபாய் நின்றது. **வரோதயன்** வடசொன்முடிபு. **வல்லான்** என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றுவினையெச்சமாய் நின்றது. என்னை,— ‡ திருமுருகாற்றுப்படையுள், "குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்" என்பதற்கு, குழலையூதிக் கோட்டைக்குறித்துப் பல்லியத்தை யொலித்து, என முற்றுவினை யெச்சமாக **நச்சினார்க்கினியர்** கூறிய வுரையிற் கண்டுகொள்க. இக்களவிற்குச் செய்யுள் வண்டு முன்னிலையாகப் பாடவேண்டுமென்பது. (அ)

போய்பாராட்டல்.

பொய்பாராட்டல் எ-து. தலைமகன் தலைமகள்மாட்டுள்ளதும் இல்லதுங் கூட்டிக்கொண்டாடுதல்.

ஆயின், இக்களவியிற் பொய்பாராட்டலெனக்கூறியதல்லது உள்ளதுமெனக்கூறியதில்லையால் இவ்வாறுரைகூறியதென்னை யெனின், இல்லதனைக் கூறிக்கொண்டாடுவோன் உள்ளதனை விடுவதிலன், மிகவுங் கொண்டாடுவான் என்பதாதலான், பொய்பாராட்டற்கு உள்ளதும் இல்லதுங் கூட்டிக்கொண்டாடுதலென *"மெய்தொட்டுப்பயிறல் பொய்பாராட்டல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் உரையாசிரிய ரெழுதியவுரையிற் கண்டுகொள்க.

---

† திருக்குறள், செ. ககoரு. ‡ திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.
* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கக.

பருந்தொன்றுங் கூரிலை வேற்படை வாணன் பரிமளப்பூஞ்
செருந்தொன்று சோலைத்தென் மாறையன் னீர்செழுந் திங்களுங்
முருந்தொன்று கோப முகங்கண்டு நாணி முயன் மறுத்தீர [கண்
மருந்தொன்று நாடியன் றோவட மேரு வலங்கொள்வதே.

இ-ள்.. பகைவருடலிற் றோய்ந்த அவ்வூன்பற்றிப் புலவு நாறுதலால்; பருந்து பொருந்துங் கூரிய இலைபோலும் வேலாகிய படையையுடைய வாணனது பரிமளம்பொருந்திய பூவோடு கூடிய செருந்திமரஞ் செறிந்த சோலைசூழ்ந்த தென்மாறை நாடுபோலும் வனப்புடையவரே! நிறைந்த திங்கள் உமது முருந்துபொருந்துங் கோபமுடைய முகத்தைக் கண்டு, தன்னிடத்து முயலாகிய மறு உண்மையான் ஒவ்வாமையாய் நாணி, அம்முயன்மறுத்தீர்தற்கு மருந்தொன்று மனத்தில் நாடியன்றோ! வடமேருவைத் தினம் வலங்கொள்வது. எ-று.

முருந்து - இறகின் முதன்முள்; பற்கு உவமை. கோபம் - இந்திரகோபம், இதழ்க்குவமை. இஃதிரண்டும் ஆகுபெயர். இதனுள் இல்லது மருந்தொன்று நாடுதல், வடமேருவலங்கொள்வது. மகளிர்க்கு உறுப்பு பலவற்றினும் முகனும் முலையுஞ்சிறந்தவுறுப்பாதலின், இவ்விரண்டினுள் ஒன்றை இக்கிளவிக்குப் பாடவேண்டு மென்பது புலவர் வழக்கு, சிறப்புடைய பொருளைத் தானெடுத்து மொழிதல் என்னுந் தந்திர உத்தியாதலான். (௯)

இடம்பெற்றுத்தழால்.

இடம்பெற்றுத்தழால் எ-து. தலைவி நிற்குமிடத்து அயலாய்த் தேனருவி யாற்றங்கரையில் அசோகமரம் நிற்க, பூங்கொடி சுற்றும் படர்ந்திருக்க, மாதவிக்கொடி நின்று மலர்பூத்து வண்டுந் தேனும் பாட வரிக்குயில்கூவத் தென்றல்வீசாநிற்க, மணல்பரந்து பூந்தாது தவிசுபடுத்தாற்போற் பொலியும் அவ்விடத்தைக் காணப்பெற்று, அவ்விடத்துத் தலைவி தழுவவிரும்பிக் கூறுதல்.

இவ்வாறு விரித்துச் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுவ தெனனையெனின், களவிற்பக்கற்குறியிற் கூடுங் கூட்ட மெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே குறியிடமாக நிற்றலினெனக்கொள்க.

படம்பட்ட வாளர வல்குலி லேதளை பட்டநெஞ்சம்
விடம்பட்ட வாளபட்ட வேதனை தீரவிண் டோய்பொழிலு
தடம்பட்ட வாவியுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்கக்கிரிநாம்
இடம்பட்ட வார முலைத்தடந் தோய்தற கிடமிதுவே

இ-ள். ஒளிபொருந்திய அரவினது படம்போ லுண்டாக்கப்பட்ட அல்குலிடத்துக் கட்டுப்பட்ட நெஞ்சமே! விடத்திலே பதம்பட்ட வாளா

னுறைகப்படட துளங்கிர விளைவேணத்தொட்ட பொழுதும், விரிவுபட்ட வாவியுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதியமலையினிடத்து காம் மார்பெல்லாம் இடமாக்கப்பட்ட முத்துமாலை பூண்ட முலையாகிய வாவியிற் குளித்தற்கிதுவே யிடம். எ - று.

'படமபட்டவாளரவு' என்புழி மொழிமாற்றிக்கொள்க. நெஞ்சம், அண்மைவிளி. வாள்போன்றதனை வாள் என்றார், அஃது ஆகுபெயராற் கண்டுகொள்க. தமிழ்க்கிரி யெனபுழி கண் என்னும் உருபு தொக்கது. இதுவே யென்னும் ஏகாரமதேற்றம். அததேற்றததினுல் இடம்வேறில்லையென்பதுணரத்தப்பட்டது. (௩௦)

வழிபாடுமறுத்தல்.

வழிபாடுமறுத்தல எ-து. இரந்துபின்னிலைநிற்றல் முதலாகப் பொய்ப்பாராட்டல் ஈறாகத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவிமறுததல.

இடம்பெற்றுத் தழாஅலென்னுங் கிளவியில இடங்குறித்துத் தலைவன் தன்னுட் கூறுதலும், தலைவி தனனியல்பான அவன் கூறியவிடத்துக் காக தாளியம்போலச் சென்றாள் கூறக்கேட்டு இவன்சொற்படி சென்றாளல்லள், அங்ஙனஞ்சென்றாளாயின் புணர்ச்சிக் குடன்பட்டனளாம். ஆகவே, மறுத்தெதிர் கோடலோடு மாறுகொள்ளுமே. அன்றியும், இக்கிளவியின் பொருள் தலைவன் வழிபாட்டைத் தலைவிமறுத்தா ளென்பதாகலின், மறுத்தே கூறவேண்டுமெனபபடுமே. அஃதென்னையெனின், தலைவன நெஞ்சுட்கூறியதனைத தலைவியறியாளென றுணர்க.

தேறாத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைச்செந் தேனருவி
ஊறாத காலத்து மூறுதண சாரலொ துக்கிடநத
தாறாத சோகமு மாற்றுதல் வேணடு மசோகமெய்தி
மாறாத தணணளி கூர்மலா வாண்முக மாதவியே.

இ-ள். அசோகமரத்தைப் பொருந்தி எஞ்ஞான்றும் மாறாததண்ணிய வண்டு செறிந்தமலரை ஒளிபொருந்தியமுகத்திலேயுடைய குருக்கத்தியே! நீயொருகாரியஞ்செய்யவேண்டுமே. அஃதென்னையெனின், தெளிவில்லாத பகையை வென்ற வாணனது தென்மாறை நாட்டகத்துச் செந்தேன் கலந்தஅருவியாறு ஊறாத வேனிற் காலத்தும், நீ ஊறப்பட்ட குளிர்மலையினிடத் திருக்கின்றனை யாதலால், எனக் கொதுங்குமிடங் கொடுத்து இவரது ஆறாத சோகமும் ஆற்றுதல்வேண்டும். எ - று

இவரது சோகத்தை யாற்றுந்தன்மை பெண்டன்மை யாகலின், நினக்கு அப்பெண்டன்மை இலேலைடவகையாற் றோன்றிகின றனையென்று கூறினுனென்பது அஃதென்னையெனின், நீசோகமின்றி அசோகமெய்தினை:

அன்றி, தண்ணளியையுமுடைய மலர்போலும் வாண்முகத்தையுமுடையை; அன்றியும், மாதவியென்றொரு பெண்பெயரினையுமுடையை; ஆதலான், இவர் சோகத்தை யாற்றல் வேண்டுமென்பதனான் நீயோர் கருமஞ் செய்யவேண்டுமென வருவித் துரைக்கப்பட்டது. மாதவியை நோக்கி நீ செய்கென்று கூறினமையான் தலைவி மீறுதகைமை தோன்றிற்று. இங்ஙனங் கூறத் தலைவன் நெருங்கிவருதலால் நாணிக்கண் புதைத்தாளென்க. இஃது இச்செய்யுளில இல்லையாற் கூறியவாறெனனையெனின், மேல்வருங் கவியுள் கண்புதைதது வருந்தலகூறுகின்றாராதலான், இச்செய்யுளிற் கண் புதை கூறவேண்டுமென றுணர்க.

தேறாத - தெளியாத தெவ்வு - பகை. அருவியூறாதகாலம் - வேனிற் காலம். **உம்மை** - சிறப்பு சாரல் - மலைபக்கம். **உம்மை**—அசைநிலை. குருக்கத்திமே லேற்றுங்கால்,—அசோகம்-ஓர்மரமாம். அளி-வண்டு. மலர் வாண்முகமாதவி - மலரொருநதிய முகத்தையுடைய குருக்கத்தி. பெண் மேலேற்றுங்கால்,—அசோகம் - துன்பமின்மை தண்ணளி - அருள். மலர் வாண்முகம் - மலரபோலும ஒளிபொருந்திய முகம மாதவி - மாதவி யென்னும்பெண். (கக)

இடையூறுகிளத்தல்.

இடையூறுகிளத்தல எ-து. தலைவிநாணிக்கண்புதைத்ததினுனெழுந்த துன்பததைக் கூறுதல.

சிதையா முளரித் திருமா ளிகைபிற் சிறநததெனறென்
இதயார விநதத தினிதிருப பிரிரு கோடடொருகை
மதயானை வாணன வருநதஞ்சை சூழவையை நாட்டுறைவோர்
புதையார் தனமென்ப தோமதர் வேற்கட புதைததுவே.

இ-ள். கேடில்லாத தாமரைத திருமாளிகையுஞ சிறந்ததென்று என் னிதயதாமரை வீட்டில் கன்றாக விருக்கினறவோ! இருகொமபையும் ஒரு கையையுங்கொண்ட மதயானையையுடைய வாணன் வரபபட்ட தஞ்சை யைச் சூழ்ந்துவரும் வையைநாட்டின்க ணுளோா தனமபடைக்கின புதையாரொன்னும நாட்டுவழககமோ? தனததைப்புதையாது, நீ மதாத்த வேல்போலுங கண்ணைப்புதைத்தது. எ - று.

இககளைத் திருமகளெனப பாவித்துக் கூறினமையான் தாமரை மாளிகை யாயிற்று. இதயாரவிந்தம் வடசொன் முடிபு. 'வையைநாட் டுறைவோர் தனத்தைப் புதையார்' என்றது தினந்தோறுந் தருமத்தின் பொருட்டும், புகழின் பொருட்டும் வழங்குவரென்று கூறியவாறுணர்க. ()

நீடுநினைந் திரங்கல்.

நீடுநினைந் திரங்கல் எ-து. புணர்ச்சி யெய்தாமையான் இவளுள்ளம் என்ஞான்று நிறையுங்கொல்லோவெனக் காலநெடிதாகத் தலைவியை நோக்கி நினைந்திரங்கிக் கூறல்.

தமிழ்தங் கியதஞ்சை காவலன் வாணன் றடஞ்சிலம்பில
குமிழ்தங் கியமதிக் கொம்பரன் னீர்குளிர் வெண்ணிலவு
உமிழ்தண் டரளப் பவளச்செங் கேழ்வள்ளத் துள்ளிருக்கும்
அமிழ்தந் தருவதென் றோபெரு வேட்கையென் னாருயிர்க்கே.

இ-ள். தமிழ் நிலையாய்த்தங்கிய தஞ்சைக்கு வேந்தாகிய வாணன், பெரிய மலையிடத்தில் குமிழ்தங்கிய மதியையுடைய கொம்புபோல்வீர்! பெருவேட்கைகொண்ட என்னாருயிர்க்குக் குளிர்ந்த வெள்ளிய நிலவினை உள்ளே காலப்பட்ட தண்ணிய தரளம்பொருந்திய பவளத்தினாற் செய்த சிவந்தநிறம்பொருந்திய கிண்ணத்தி னுள்ளிருக்கும் அமிழ்தம் நீர் தருவ தென்ஞான்றோ! என்று நீடுநினைந்திரங்கிக் கூறினான். எ - று.

'குமிழ்தங்கியமதிக் கொம்பரன்னீர்' என்றது நாசிபொருந்திய முகத்தையுடைய கொம்புபோல்வீ ரென்றும், 'குளிர்வெண் ணிலவு மிழ்தண் டரளம்' என்றது முறுவலென்றும், 'பவளச்செங்கேழ் வள்ளம்' என்றது வாயென்றும் பொருளைக்கூறாது உவமத்தினாற் கூறினார், ஆகுபெயரென்னு மிலக்கணங்கொண்டென்றுணர்க. (௧௯)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

மறுத்தெதிர்கோடல் எ-து. முன் வழிபாடு மறுத்ததனை மறுத்துத் தலைவன் கூறிய சொல்லை யேற்றுக்கோடல்.

ஏற்றுக்கோட லாமோவெனின், போரேற்றானென்றால் போரெதிர்ந் தானென்று பொருள் கூறுதல்போலுமென்றுணர்க. வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தலென்றது வழிபாடுமறுத்தல் இக்கிளவியைத் தொடர்ந்தன்றே. இடையூறு கிளத்தல், நீடுநினைந்திரங்கல் என்னும் இரண்டுகிளவியும் இடையிட்டு நிற்க, வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தெதிர்கோட லெங்ஙன மியையு மோவெனின் இயையும். என்னையெனின், வழிபாடு மறுத்தல் தலைவி கூற்றாகலின், அக்கூற்றுக்கு மறுத்தெதிர்கோடலும், தலைவிகூற்றாகலின் அடுத்த கூற்றாய் இயைந்தவாறு காண்க. இவ்வியையுடைமை ‡"மறைந்தவற்காண்டல்" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் கிளவிகோக்கு முறைமையில் தலைவிகூற்றெல்லாம் ஒருவகைப்படத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்து வழி

---

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. ௨௦.

பரிமெறுத்தல, மறுதலெதிர்கோடல் எனத் தொடாசசியாய்க் கூறியவா றுணர்க.

கறையா ரிலங்கிலை வேலனபா காமக் கடற்கெதிர்ந்த
நிறையாம் வரமபினி நிற்பதன றனிறை நீருலகை
மறையாமல் வனகலி மாற்றிய வாணன்றென் மாறையினும்
பொறையார் தவஞ்செய்தி லேநெஞ்ச மேயென் புகல்வதுவே.

இ-ள். நெஞ்சமே! குருதியாாநிலங்கிய இலைபோலும் வேலையுடைய அனபரது காமககடல கரைபுரணடுவர, அக கடற்கெதிராய் நமமுடைய நிறையாகிய வரமபு தடுக்குமெனக் குறுகிடின நிறபதன்று. நிறைந்த நீர் சூழ்ந்த வுலகை மறைக்கவந்த வன்கலியை மறையாமல் மாற்றியிடுந் தன்மையையுடைய வாணனது தெனமாறை நாடடுக்கண வேட்கையைப் பொறுக்கததக்க நிறைதவஞ்செயதிலேம், நாமினிப்புகல்வதென? எ-று.

கறை - குருதி. ஆல் - அசை. கடலெழுநதுவரின் குறுக்கே தடுக்க நினைப்பார் உலகத்திலலையென்பது குறிப்பாற் பெறபபட்டது. நிறை - மறை | பிறரறியாமை நிறை யெனப்படுவது மறை | பிறரறியாமை யென் றா பிறரும். அனறியும,

† "காமக கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுததாழ் வீழ்தத கதவு." — எனறு கூறியவாற்றானு முணாக. (௧௪)

வறிதுநகைதோற்றல்

வறிதுநகை தோறறல எ-து. தலைவி முகத்தே சிறுநகை தோறறல். என்னை, ‡‡"வறிதுசிறி தாகும" என்னுஞ்சூததிரததா னுணர்க. நகைதோற் றல - நகை வெளிபபாயததோனறிய தெனனின பொருநதாது. என்னை, தலைவன்முன நாணுடைய ளாதலின் பலதோன்றச சிறுமுறுவற் றோன் றலு மமையாது. அமையாதாயின, வறிது நகைதோற்றலென்னுங் கிளவிபபொருள் பொயக்குமே யெனின், அற்றனறு †† "முகைமொக்கு ளுள்ளது நாறறமபோற் பேதை-நகைமொககு ளுளளதொன் றுணடு." எனபத னான் நகை வெளிதோனறா தெனபது கூறியவாறுணர்க. நகைதான், தோன்றுமாறெனனையெனின், தலைவன்சொறகு வேடகையுற வுடனபட்டு மகிழ்ச்சியான் முகமலாநது அமழலாசசிக குறிபபினானா நகையெனத் தோற் றுவிததவா றுணாக.

---

† திருக்குறள், சே. ௧௨௫௩. ‡‡ தொல் சொல். உரியியல், சூ. ௩௦.
†† ஷ சே. ௧௨௭௪.

எறிந்தே னலம்புஞ் சிலம்பினெப் போது மிரந்திவள்பின்
வெறிதே திரிந்து மெலிந்தன நாமுள்ள மெல்லியற்குப்
பிறிதேகொ லென்னும் பெருந்தகை தேறப் பெரிதுயிர்த்து
வறிதே முறுவல்செய் தாடஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ-ள். இறகாற் காற்றை யெறியும் வண்டுகள் எப்போதும் ஆரவாரிக்குஞ் சிலம்பிடத்தில குறையிரந்து இவள்பின்னே பயனின்றியே திரிதலைச்செய்து நாம் மெலிந்தனம், இம்மெல்லியற்கு உள்ளம் வேறென்று சொல்லும் பெருந்தகை தேறுமாறு பெரிதாய நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தஞ்சை வாணன் வரையணங்குபோல்வாள் வறிதே முறுவல்செய்தாள். எ - று.

எறிதேன் என்பது ஒற்றுமை நயத்தால் சினைவினை முதன்மே னின்றது. அலம்பல - ஆரவாரித்தல. **எப்போதும்** என்பதனை வண்டுகளோடு கூட்டுக. **பெரிதுயிர்த்தல்** எற்றுக்கோவெனின், நிறையால் தடுக்கரிதாயிற் றென்னும் எண்ணத்தினால் நெட்டுயிர்ப்புத் தோன்றிற்றெனக்கொள்க.

இக்கவி யார் கூற்றெனின், உரைப்பாருங் கேட்பாரு மின்மையான் கவிக்கூற்றென்று கொள்க. அகப்பாட்டுறுப்புப் பன்னிரண்டினும் துறை யென்னும் உறுப்பு இக்கவியெனக்கொள்க. தலைவன்கூற்றாய்க் கூறாது கவிக்கூற்றாய்க் கூறவேண்டுவ தென்னையெனின், இது தலைவன் கூற்றாயின் மேல் முறுவற்குறிப் புணர்தலென்னும் தலைவன் கூற்றுத் தோன்றாதாதலான் இது கவிக்கூற்றாயிற்று. (கரு)

முறுவற்குறிப்புணர்தல்.

முறுவற்குறிப்புணர்தல் எ-து. அம்முறுவலின் குறிப்பைத் தலைமக னுணர்தல்.

வின்மலை வேலன்ன நன்னுதல் வாட்கண்ணி வேட்கையென்னுள்
என்மலை வேனென்னு மென்னுயிர் தாங்கு மெதிர்ந்தவொன்னார்
மன்மலை வேழந் திறைகொண்ட சேய்தஞ்சை வாணன்மஞ்சார்
தென்மலை வேய்நிக ரும்பெருந் தோளி சிறுநகையே

இ-ள். போரிலெதிர்ந்த பகைவரது நிலைபெற்ற மலைபோன்ற யானையைத் திறையாகக்கொண்ட முருகவேளை யொக்குந் தஞ்சை வாணனது முகிலார்ந்த பொதியமலையிலெழுந்த வேயைநிகரும பெரிய தோளினையுடையாளது சிறியநகையானது, வில்லும் பொருகின்ற வேலும் போன்ற நன்னுதலும் வாட்கண்ணுமுடையாள் எனது வேட்கையினை யென்னுளாயின், என் இனி யாதுசெய்வேனென்னும் என்னுயிரைத் தாங்காநிற்கும். எ - று.

'வின்மலைவேல்' என்புழியும், 'நன்னுதல் வாட்கண்ணி' என்புழியும் உம்மைத்தொகை நிரனிறை. மலைவேல்-பொருவேல். என்மலைவேன்-யார் செய்வேன். மலைவேழம் - உவமைத்தொகை. என்னுயிர் தாங்காதிற்கு மென்பதனால், தலைவிவேட்கைக்குறிப்பை முறுவலினுணர்ந்தானென்று கொள்க. கைக்கிளையிற் 'குறிப்பறிதல்' என்பது தன்னவாவினாற் கூறிய தல்லது வேட்கைக்குறிப்பு நிகழ்ந்ததன்றென்பது இக்கிளவியாற்றெளியப் பட்டதெனவுணர்க. (கசு)

முயங்குதலுறுத்தல்.

முயங்குதலுறுத்தல் எ-து. தலைவி முயங்குதற்கு உடன்பட்ட அருமையை வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

வானக் கதிரவன் மண்ணக மாதை மணந்ததன்றோ
நானக் குழலியை நானின்று பெற்றது நாவலர்க்குத்
தானக் களிறு தரும்புயல் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
கானக் கடிவரை வாய்விரை நாண்மலர்க் காவகத்தே.

இ - ள். நாவலர்க்கு மதம்பொழியும் யானையைக் கொடுக்கும் புயல் போன்ற வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த காடுமிகுந்தவரையிடத்து, மணநாறும் நாட்கொண்ட மலர்செறிந்த சோலையிடத்து, மான்மதமார்ந்த குழலினை யுடையாளை நான் இன்று முயங்கப்பெற்ற அருமை, வானத்தை யிடமாக வுடைய ஆதித்தன் மண்ணிடத்து மாதைவந்து கூடியதாம். எ - று.

வானம் - ஆகாயம். நானம் - மானமதம். தானம் - மதம். **புயல் வாணன்** - உவமைத்தொகை. கானம் - காடு. கடி - மிகுதி. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். அன்றோ எனனும் ஓகாரம் எதிர்மறை. 'நானின்றுபெற்றது' என இறந்தகாலத்தாற்கூறியது, கூடும் விரைவுபற்றியெனக்கொள்க. என்னை,—

‡ "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்
தோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." — என்னுஞ் சூத்திர

விதியாற் கண்டுகொள்க. (கஎ)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல் எ-து. தலைவன் புணர்ச்சியான் மகிழ்தல்.

---

‡ தொல். சொல். வினையியல், சூ ௪௪.

மலைநாடு கொண்ட வழுதிகண் போலபவன் வாணனெண்ணெண
கலைநாடு தஞ்சையா காவலன் மால்வரைக் கன்னிபொன்னுண
முலைநா முயன்று முயங்கின மான்முயன் றலினியைந
தலைநாக நன்மணி யும்பெற லாமித் தரணியிலே.

இ-ள். நெஞ்சமே! சேரமானுடையாகிய மலைநாட்டை வெற்றியாற் கவர்ந்த வழுதிக்குக் கண்போன்றவன, அறுபத்துநான்குகலைகளும இருப பதற்கு நாடிய தஞ்சைநகரிலுள்ளாரக் கரசனுகிய வாணனது பெரிய மலை யிடத்து, பெறுதற்கரிதாகிய இக்கன்னியினுடைய பொன்னு ணணிந்த முலையினிடதது நாம முயற்சியான் முயங்கினம; ஆதலால், இன்று இத் தரணியிற் கிடைபபதற கரிதாகிய ஐந்தலை நாகததினது நல்ல மணியும பெறவேண்டுமென்று சிந்தித்தலை முயன்றுற் பெறலாம எ - று.

தவஞ்செய்து முயனறார்க்கும் எய்துதறகரிதாகிய இவளை நமமுயறசி யாற் பெற்றமையான, நாகமணியும பெறலாமெனறு தன முயறசியின் பெருமை கூறினுனெனக. என்னை,—

† "ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித
தாழா துஞற்று பவர்." — இக்குறளில் ஊழில ஒருவறகுப் பேறில்லாவிடினும், முயற்சி ஊழைப் புறங்கண்டு நினைத்தது முடிக்கு மெனக்கூறினுராகலி னென்க. இவன் முயற்சி யாதெனின,

* "காடசி முதலாச் சாக்கா டீருக்
காட்டிய பததுங் கைவருமெனினே
மெய்யுறு புணாசசி யெய்துதற குரித்தே"— என்னுஞ் சூத்திர விதியால் இப்பத்தவத்தைக் கணணும, மடியின்றி முயன்றுசெய்தலெனக் கொள்க.

ஆயின், **சாக்காடு** என்ப தென்னையெனின், உசாவிலனுதல். மலை நாடு - சேரமானுடு. வழுதி - பாண்டியன். எணணெண்கலை - கல்வி. சீர் - பெருமை. வரை - மலை. பொன்னுண் - பொன்னினுற் செய்த நாண். முயனறு - முயற்சிபபட்டு. முயங்கினம் - புணர்ந்தனம. இனி - இன்று. (௧௮)

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ-து., தலைவியது நலததைப்பாராட்டல்.

திரண்மா மரகதச் செய்குன்று காளைன்றுஞ் செவ்வனநீர்
முரணமா தவஙகண் முயன்றுசெய் தாலு முளரிமங்கை
சரண்மாறை வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை நாட்டென் றனியுயிர்க்கோர்
அரண்மா னனையகண் ணுள்கொங்கை போற லரிதுமக்கே.

---

† திருக்குறள், செ. ௬௨௦.
* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல, சூ. ௩௬.

இ - ள். இரண்ட பெரிய மரகதத்தாற்செய்த செய் குன்றுகாள் ! நீர் செவ்விய வனத்தின்கண்ணிருந்து இரவுபக லெப்பொழுதும் மூலைக்கு நிகராகவேண்டுமென்று மாறுபட்ட பெருந்தவத்தை முயன்று செய்கின்றீர் ; செய்யினும் திருமக ளடைக்கலமாக விருக்கும் மாறையென்னும் வாணனது தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டகத்துத் துணையில்லாத எனதுயிர்க்கு அரணுமாம் அணையகண்ணாள் கொங்கையை யொப்பாதல் உமக்கரிது. எ - று.

செய்குன்று - வினைத்தொகை. செய்குன்றாவது, மாதர் விளையாடுவதற்கு மரகதமணியாற் செய்யும் மேடை. செவ்வனம் என்புழி ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. முரண் - மாறுபாடு. மாறுபாடாவன,—மழையில் நனைந்தும், வெயிலில் உலர்ந்தும், பனியில் குளிர்ந்தும், காற்றில் அலைபட்டும் நிலையிற் பிரியாதிருத்தல். மா - பெருமை. முயன்று - வருந்தி. மூளிமங்கை - திருமகள். சரண் - அடைக்கலம். தனி - துணையின்மை. அரண்மான் என்புழி உடமைத்தொகை. மதன்போர்க்கு அரணாயிருத்தலின் அரண் என்று கூறியது. போறல் - போலுதல்.

‡ "நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலும்" — என்பதனால் நிலைமொழி லகரங்கெட்டு, [a]‡ "லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்த் - தநவெ னவரிற் றனவா கும்மே." —என்பதனால் வருமொழித் தகரங்கெட்டு றகரமாய்ப் போறல் என முடிந்து நின்றது. செய்தாலும் என்புழி உம்மை அருமைதோன்ற நின்றது.

'இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்' முதல் 'நீடுநினைந்திரங்கல்' ஈறாகிய ஒன்பதினுள், 'வழிபாடு மறுத்தல' ஒன்றும் ஒழித்தொழிந்த எட்டும் வேட்கை யுணர்த்தற்குரியன. வழிபாடுமறுத்தல் ஒன்றும் மறுத்தற்குரித்து. மறுத்தெதிர் கோடலும், வறிதுநகை தோற்றலு மாகிய இரண்டும் உடன்படற்குரியன. முறுவற்குறிப்புணர்தலும், முயங்குதலுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும், புகழ்தலுமாகிய நான்கும் கூட்டத்திற்குரியன வாம்.

இங்ஙனம் புணர்ந்த தலைவன், புணர்ச்சியால் வேட்கையிற் குறைபாடுளனோ, முன்போலும் வேட்கையுடையனோ என்னும் இரண்டில், வேட்கையிற் குறைபாடுடையனெனின், தலைவியிடத்தில் அன்பிலனாம். என்னை, வேட்கையின்றிப் பிறந்த அன்பாதலானன்றி முன்னின்ற வேட்கையிற் குறைபாடிலனெனின், புணர்ச்சியாற் பயனின்றெனவாம. மற்றென்னையெனின், அன்பும் இயற்கையன்பென்றும், செயற்கையன்பென்றும் இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கையன்பாவது, ஊழ்வினை வயத்தான

‡ தொல் எழு. தொகைமரபு, சூ. கஅ.
[a]‡ ஷை ஷை. ஷை சூ. எ.

ஒருவரிடத்து ஒருவர்க்குப் பற்றிய அன்பு. செயற்கையன்பாவது, புணர்ச்சிக்கண் தலைவியிடத்துப் பிறந்த குணங்களாற் றோன்றும் அன்பு. ஆதலால், புணர்ச்சிக்கண்குறைந்த வேட்கை இயற்கையன்பினானும், செயற்கையன்பினானும் அக்குறைவு நிறையுமாதலான், புணராத முனனின்றவேட்கையும் அன்பும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்து நிற்குமென்றுணர்க. என்னை,—

‡ "அதுவே, தானே யவளே தமியர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி யிருவயி னொத்தல்" — என்னும் இறையனார்

அகப்பொருட் சூத்திரத்தில், இருவயினொத்தல் என்பதற்குப் பொருள் புணராத முன்னும புணாந்தபினனுமாகிய இரண்டிடத்தும் வேட்கையும் அன்பும் ஒத்திருக்குமென்பது அவ்வுரையாற் கணடுகொள்க. (கக)

இயற்கைபபுணாச்சி - முற்றும.

வன் புறை.

அஃதாவது, தலைவி ஐயுறறவழி ஐயுறவுதீரத் தலைவன் வற்புறுததிக் கூறல்.

அஃது *"ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவுறி வுறுத்தலென் - றெய்திய வன்புறை யிருவகைத் தாகும்." என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வன்புறை இரண்டுவகைப் படும்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

அணிந்துழி நாணிய துணாந்துதெளிவித்தல் எ - து. புணர்ச்சியிடதது்த் தலைவியணிந்த முத்துமாலை முதலிய கொங்கையணி குழலணி இவைகள் வேறுபட்டதனைத் தலைவன் தன் கையினால் வேறுபாடுதீரவணிந்துழி, தலைவி பாங்கியாலணியப்பட்ட வணி இவா கையாலணியும்போது வேறுபடுமென்றும், இவ் வேறுபாட்டைப் பாங்கியறியின ஐயம் பிறக்குமென்றும், நாணினளாகி முகம் வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறுபாடு தலைவனறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

நாவியுங் காரகி லாவியுந் தோய்குழ லணியஞ்சேல்
வாவியுஞ் சோலையுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவயற்
காவியுஞ் சேலுங் கமலமுங் காடுநின் கண்மலரும
ஆவியும் போலினி யாரணி யாக வணிநதனனே.

இ - ள். மான்மதமுங் கரிய வகிறபுகையுந் தோய்ந்த குழலையுடையாய்! யானணிந்த அணியால் ஐயுற்று நாணியஞ்சலை; வாவிகளுஞ் சோலை

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. உ.
அகப்பொருள்விளக்கம, களவியல, சூ. கஉ.

களுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வயலிடத்துண்டா கிய நீலப்போதுங் கயலுங் கமலப்போதும் ஒப்புக்காட்டும் நினது கண்மல ரும், நினது ஆவியும்போன்ற தோழிமாரணிந்த அணியாக வணிந்தனளாத லால். எ - று.

நாவி - மான்மதம். [புழுகு - புழுகு] தோய்குழல் - ஆகுபெயர். தாழ் குழல் என்பதுபோல அன்மொழித்தொகை யாகாவோ வெனின், ஆகா. என்னை, தாழ்குழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொ ழித்தொகை. தோய்குழல் அவ்வண்ண மாகாது மற்றுமோர் சொல்லை நோக்கி நிற்றலான் ஆகுபெயராயிற்று. காவி - நீலப்போது. சேல் - கயல். இனியார - ஈண்டுத் தோழிமார்.　　　　　　　(உ0)

பெருநயப்புரைத்தல்.

பெருநயப்புரைத்தல் எ - து. மீண்டும இவன் வருவன்கொல்லோ! வாரான்கொல்லோ! வென்றெண்ணி முகமவேறுபட்டாளாக, அவ்வேறு பாட்டைத தலைவன் குறிப்பானுணாநது தனது மிகுந்தகாதலை யுரைததல்.

மன்று வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
என்றுவி யனன விவளிடை மேலிணை கொணடெழுநத　　[போ
பொன்று ணணிகொஙகை போலவண டருங்கள் பொய்கையுண்
நன்று ளரும்பொரு தாளிரண் டனு நளினங்களே.

இ - ள். நிலையில்லாத உலகததினிடத்து நிலைபெற்ற சீர்த்தியையுடைய தஞ்சைவாணனது வெற்பிடதது வணடுகாள்! என்றுவியையொதத இவ ளிடைமேல் இரண்டென்னும் எணணைக்கொண்டெழுந்த பொன்றுனெ ன்னும் பூணையணிநத கொஙகைபோல, நலலநாட்கொண்ட அரும்புகள் ஒருதாள் இரண்டனுந தாமரைகளை உங்கள பொய்கைக்கண் கண்டதுண் டோ? எ - று.

வண்டுகாள்! நீா எவ்விடத்து வாவிகளினுஞ்சென்று எல்லாப் பூக்க ளையுங்கண் டறிதிரன்றே? அவ்வாவிகளில் ஒருதாள் இரண்டரும்பினுந் தாமரையைக கண்டதுண்டேல் சொலலுவீராகவென்று கூறியது, வயி றறுரோமரேகை ஒரு தாளாகவும, முலையிரண்டும அததாளிலே பிறந்த அரும்பாகவும், தன் காதலாற் றோன்றியதெனறு தன்னயபபுரைத்தவா றுணர்க. அன்றியும், 'என்றுவியன்ன விவள' எனபதனுன் இவள் நீங்கும் போதில் உயிர்நீங்கும், உடம்பாகுவேன என்பது தோன்றலானும், தன் னயப்புணர்த்தியவா றுணர்க.

சீர் - கீர்த்தி. பொய்கையுண்டோ என்புழி எழனுருபு தொக்கு நின்றது 'வெற்பகத்து வண்டீர்' எனக்கூட்டுக. இக்கிளவிக்குஞ் செய்யுளை வண்டு முன்னிலை யாகப்பாடவேண்டுமென்பது. (உக)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

தெய்வத்திறம்பேசல் எ-து. இங்ஙனங் கூறியுந் தெளிந்திலளால் ஊழ்வலியினது திறத்தைக் கூறல்.

மன்னிய பார்புகழ் வாணன்றென மாறையின் மாந்தளிர்போல
மின்னிய மாமை விளர்ப்பித்தன னோவிதி கூட்டநம்மில
பின்னிய காதற் பிரிப்பவர் யாரினிப் பேரருவி
இன்னிய மாக விளமயி லாடு மிருமபொழிற்கே.

இ - ள். பாரிடத்து நிலைபெற்ற புகழையுடைய வாணனது தென்மாறைவெற்பில் வரும் பேரருவி தண்ணுமையாக இளமயிலாடும் இப்பெரிய சோலையிடத்து, இன்று மாந்தளிர்போல் ஒளிவிடப்பட்ட அழகை விளர்த்துக் காட்டுவதெனனோ? விதியானது கூட்டுவிக்க நமமுட்பிணித்த காதலைப் பிரிப்பவர் யார்? ஆதலால், நீ ஐயுறேல் எ - று.

'அருவியின்னியமாக விளமயிலாடும' என்பதனை வேற்றுமைப்படுத்து வருவிக்கப்பட்டது. 'பாரமன்னிய' என் இயையும். மாமை-அழகு; நிறமுமாம்.

† "தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு." —என்னுங் குறளில் அம்மா அரிவை என்பதற்கு அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையென்று பரிமேலழகர் எழுதிய வுரையாற் கண்டுகொள்க.

விளர்த்தல் - மனக்கவற்சியால் வெளுத்தல். விதி - ஊழ்வினை. பின்னிய - பிணித்த. இனி-இன்று. இன்னியம்-தண்டுதண்ணுமை. இருமை-பெருமை. பொழிற்கே என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். ஏகாரமிரண்டும் ஈற்றசை. தலைவி-முன்னிலையெச்சம். (உஉ)

பிரியேனென்றல்.

பிரியேனென்றல் எ-து நீர்க்கரைப்பசுங்கொடி வேனிலவெப்பத்தால் நிறம் வேறுபடல்போல, புணர்ச்சியினபத்தாற் பெறறவழகு எமபெருமான் பிரிவென்னுங் கவற்சியால் விளர்த்த வெளுப்பு நீங்காமைகண்ட தலைமகன் நின்னிற் பிரியேனென்று வற்புறுத்திக் கூறல.

---

† திருக்குறள், சே. கக0எ.

வண்கொடி யேய்மதின் மாறைவ ரோதயன் வாணனென்னா
எண்கொடி யேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேலிரங்கேல்
நுண்கொடி யேரிடை வண்டிமிர் பூங்குழ னூபுரத்தாள்
பெண்கொடி யேபிரி யேனறி யேனிறப் பிரியினுமே

இ - ள் கொடைச்செருக்கு கொடையாற் கட்டிய கொடிபொருந்திய மதில் சூழ்ந்த மாறைநாட்டில், வரத்தினா லுதையஞ்செய்த வாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளா ரெய்து மெண்ணத்தைக் கொடியேனாகிய யான் எய்த நினைக்கின், விளாப்புவண்ணமாக நீ யிரங்கற்க விரங்கற்க, நுண்ணிய கொடிபோலழகையுடைய இடையையும், வண்டுகளிமிரும் பூவணிந்த குழலையும், பரிபுரமணிந்த தாளையுமுடைய பெண்கொடியே! நின்னிற் பிரியேன்; அன்றிப் பிரியினுங் கணப்போதுந் தரியேனென்று அணங்கினை முனைவன் கூறுற்றான்.

வண்மைக்கோடி - வண்கொடியென நின்றது. **நன்மைநெறி** - நன்னெறியென நின்றாற்போல **வண்மை, நன்மை** யென்பன பண்புப்பத மாகலின், ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல் அப்பதத்திற கியல்பெனக்கொள்க. வண்மை - கொடை. ஏய்தல் - பொருந்துதல். 'வாணனென்னா' என்பது,

‡ "அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயி
னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே."—என்னும் வேற்றுமை

மயங்கியற் சூத்திரத்தால், **அது** என்னும் ஆறனுருபு 'வாணனுக்கு ஒன்னா' என நான்கனுருபாகப் பொருள்கொள்க.

எண் - எண்ணம். இவ்வண்ணம் என்புழி சுட்டு முற்கவியில் 'விளர்ப்பதென்னோ' என்று கூறினமையான் அவ்விளாப்பு வண்ணத்தைச் சுட்டிற்று. 'இரங்கே லிரங்கேல்' என்றது அடுக்குமொழி. என்னையெனின்,—

"கொல்லல கொல்லல் செயற்கலங் கொல்ல லென்ஞான்றுஞ்
சொல்லல சொல்லல பொய்ம்மொழி சொல்ல லென்ஞான்றும்
புல்லல புல்லல் தீநெறி புல்ல லென்ஞான்றும். — என்னும்

இம்மூவடி வெளிவிருத்தத்துள் அடிதோறும் அச்சப்பொருண்மைக்கண் விரைவுபற்றி அடுக்குமொழி வந்தவாறுபோலக் கொள்க. ஏர் - அழகு. இமிர்தல்-முரலுதல். என்னை, —

‡‡ "வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்
தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிர்பூதும" — என்னுங் குறிஞ்சிக்

கலியுள், இமிர்தல் வண்டொலிக்கு வந்தவாறு கண்டுகொள்க

'நுண்கொடியேரிடை' உவமைத்தொகை. 'நுண்கொடி யேரிடை வண்டிமிர் பூங்குழ னூபுரத்தாள்' என்புழி உம்மைத்தொகை. 'பிரியேன்'

‡ தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், சூ ௧௧.
‡‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௭.

என்னுங் கிளவியில் 'தரியேன் சிறபிரியினும்' என்று கூறியவா றென்னை யெனின், இங்ஙனங் கூறாவிடின் 'பிரிந்துவருகென்றல்' என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனென்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்து வருவே னெனக் கூறின், தலைவன் பொய்யனெனத் தோன்றி தலைவி யிறந்துபடும். அதனால் பிரியேனென்றல் உடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக் கூறின னென்பது. இக்கிளவிக்குப் 'பிரியேன் பிரியினுந் தரியேன்' என்று கூறுவ திலக்கணம். என்னை, —

§ "மின்னிற் பொலிந்தசெவ் வேல்வலத் தான்விழி ஞத்தெதிர்ந்த
மன்னர்க்கு வானங் கொடுத்தசெங் கோன்மன்னன் வஞ்சியன்னாய்
நின்னிற் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னெடும்பணைத்தோள்
பொன்னிற் பசந்தொளி வாடட வெனனீ புலம்புவதே" —எனவும்,

§ "பொன்னார் புனைகழற் பூழியன் பூலந்தைப் பூவழிய
மின்னா ரயில்கொண்ட வேந்தன் விசாரிதன் வெண்டிரைமேல்
முன்னாண் முதலறி யாவண்ண நின்ற பிரான்முசிறி
அன்னாய பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னழுங்கற்கவே." — எனவும்

கூறிய சான்றோர் செய்யுட்களா னுணர்க.

இக்கிளவியில் அணங்கொடு சூளுற்றுக் கூறினானென்பது. சூளுறல் செய்யுளிற் கூறிய தில்லையாலெனின், வரைவியலில் ¶ 'துதித்தே னணங்கொடு சூளுமுற்றேன்' என்பதனானும், * 'தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவம்' என்பதனானும் உணர்க. இஃது இக்கிளவிக்கணல்லது கூறுதற்கு வேறோரிட மின்மையான் இங்ஙனங் கூறியதென்றுணர்க.

‡ "இலங்கு மருவித திலங்கு மருவிததே
வானி னிலங்கு மருவிததே தானுற்ற
சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை." — எனனுங் குறிஞ்சிக்கலியுள்

சூளுறவு கூறியவா றுணர்க. (௨௯)

பிரிந்துவருகென்றல்.

பிரிந்துவருகென்றல் எ-து. வெளிப்படை. பிரிந்துவருகேன் என்னுஞ் சொல் விகாரப்பட்டதெனக்கொள்க.

சென்றே பகைவென்ற திண்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
நன்றே தருவையை நாடனை யாய்நம தாருயிர்போல்
ஒன்றே யெனத்துணை யூங்குயர் சோலையி னூடொளித்து
நின்றே வருவலிங் கேவிளை யாடுக நீசிறிதே.

¶ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ௨௯௦.
* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௯.
‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௫.

இ - ள். மேற்சென்று பகையைவென்ற திண்ணிய சேனையையுடைய வாணனது வளவிய தஞ்சையைச் சூழ்ந்துவந்த நன்மை தரப்பட்ட வையைநாடு போன்றவளே! யான் ஒருசொல் சொல்லுகின்றேன், அது கேட்பாயாக; நம்மிருவர்க்கும் அரியவுயி ரொன்றாயதுபோல என்சொல்லும் ஒன்றே; யாதெனின், உவ்விடத்துயர்ந்த சோலையினுள் ஒளித்து நின்று வருவேன், இவ்விடத்து நீ சிறிதுபோது விளையாடுக. எ - று

'சென்றே பகைவென்ற' என்றது வஞ்சித்திணைப்பொருள், அது மேற்சென்று பகைபொருதல்.

"வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் — உட்கா
தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்வளைத்த னொச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழிஞை." — என்னும் வெண்பா மாலையானும்,

‡ "வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே." —

‡‡ "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த
னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடலகுறித் தன்றே" — என்னுஞ் சூத்திரங்களானும், பகைவேந்தனை வேந்தன் மேற்சென்றுபொருவது வஞ்சித்திணை மேற்சேறலெனினும், தலைச்சேறலெனினும் ஒக்குமாதலான், 'சென்றே பகைவென்ற திண்டடைவாணன்' என்றார்.

நன்று - நன்மை. ஆருயிர் - அரிய வுயிர். ஊங்கு - சுட்டுநீண்டது.

'சிறிது' என்றது காலத்தின்மே னின்றது. காலத்திற்சிறிது கணமாதலின் கணப்போது விளையாடுகவென்றவாறாயிற்று. ஆயின், இங்ஙனம் பிரியின், இவன் அன்பிலனும், தலைவியாற்றாளாம், மற்றென்னை பிரிந்தவாறெனின், பிரியாவிடின் களவு பிறாக்குப் புலனாம், புலனாகவே, இவள் பெருநாணின ளாதலால் இறந்துபடுமாதலின், பிரியவேண்டுமென்று கருதிப் பிரிந்தானென்பது. தலைமகள் பிரிவுக்கு இன்யாந் தாற்றுமோவெனின், ஆற்றும். எங்ஙனமெனின், ஆற்றாமையான் இறந்துபடுமே எம்பெருமானும் இறந்துபடுமென்று கருதிப் பிரிவினை ஆற்றல் வேண்டுமென்று ஆற்றினளாம். (௨௪)

இடமணித்தென்றல்.

இடமணித்தென்றல் எ - து. தலைவனார் சேய்த்தோ அணித்தோ என்று தலைமகள் கவலைப்பட்டவதனைக் குறிப்பினாலறிந்த தலைவன் இடம் அணித்தென்று கூறுதல்.

---

‡ தொல். பொருள் புறத்திணையியல், ௫ ௬

‡‡ ௸ ௸ ௸ ௫ ௭.

மணிபொன் சொரியுங்கை வாணன்றென் மாறை மருவினர்போல்
தணிபொன் சொரியுந் தடமுலை யாயுயர் சந்தமுந்தி
அணிபொன் சொரியு மருவியெஞ் சார லகத்தவர்தேங்
கனிபொன் சொரியுநின் சாரன்மென் காந்தளங் கையகத்தே.

இ - ள். ஏற்றார்க்கு மணியும் பொன்னுஞ் சொரியப்பட்ட கையையுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டின்கண் உறைவார்போல, தணிவாகப் பொன்னைப்போற் பசலைநிறத்தைச்சொரியும் பெரியமுலையாய்! நீ இங்ஙனம் ஆற்றாமை கொள்ளவேண்டாம், நின்னூராக் கெடூஉமா செய்த்தன்று, அணித்தாயிருக்கும், எங்ஙனமெனின், உயர்ந்த சந்தனத் தருக்களைத் திரையாலெறிந்து அணியணியாகப் பொன்னைச்சொரியும் அருவிபொருந்திய எஞ்சாரலகத்துத் தேனொடுகூடிய வேங்கை நின் சாரலிடத்திருக்கும் மெல்லிய காந்தட்போதாகிய கையிடத்திலே பொன்போல அலரைச் சொரியும். எ - று.

'சந்த முந்தி அணிபொன்சொரியு மருவி' என்றதனால் திரை வருவிக்கப்பட்டது. 'மணிபொன்' எனபுழி உம்மைத்தொகை. தணிதல்-நிறைதல். உந்தல் - எறிதல். 'பொன்போ லலரைச்சொரியும்' என மொழிமாற்றிக் கொள்க. ஆதலான், என்சாரலும் நின்சாரலும் அணித்தென்றவாறாயிற்று. என்சாரல் வேங்கைத் தருவால் நின்சாரற் காந்தள் பயன்பெற்றாற்போல, என்னால் நீயும் நீங்காது பயன்பெறுவையென உள்ளுறையுவமம் தோன்றியவாறுணர்க. இவ்வாறு இடமணித்தென்று கூறித் தலைவனீங்கும். எவ்விடத்து நீங்குமோவெனின், தலைவியாற்றுவாள்கொல்லோ, ஆற்றாள்கொல்லோ வென்பது அறிதுமென்று தலைவி காணாததோரணிமைக்கண் தான் மறைந்திருந்து தலைவியை நோக்கி யிருக்குமெனக்கொள்க. முன்னைய மூன்றும் 'ஐயந்தீர்தல்,' பின்னைய மூன்றும் 'பிரிவறிவுறுத்தல்' என்க. ()

வன்புறை - முற்றும்.

தெளிவு.

அஃதாவது, *"தலைவன் மாற்றந் தலைவி தேற்றல்-தெளிவா மென்பர் தெளிந்திசி னோரே." என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் தலைவன்கூறிய சொல்லைத் தலைவி மெய்யெனத் தெளிந்தாற்றுவது.

எத்துந் தமதுரை தேறினின் றேனையிங் கேதனியே
வைத்தங் ககன்று மறைந்துறை யாவறி யோரகவர
முத்துந் துகிரு மிரங்குந் தரங்க முகந்தெறிந்து
தத்துங் கனைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பரே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௧௬.

இ - ள். எத்திறத்துந்தரியேம் நிற்பிரியினுமென்று கூறிய தமதுரையை மெய்யாகத் தேறினின்றேனை இவ்விடத்துத் தனியாகவைத்து, அவ்விடத்து நம்மை மறந்து தரித்திரார், வறியோர் கவர முத்தையும் பவளத்தையும் ஒலிக்குந் திரையாகிய கையினான் மொண்டு வீசித் தத்துங் கரைபொருந் திய வையை சூழ்ந்த தமிழ்வெற்பர். எ - று.

வறியோர் கவர முத்துந் துகிருந் திரைக்கையாலே முகந்தெறிகின்ற அருளுடைய வையைநதி சூழ்ந்த நாட்டுவெற்பராதலான், இவரும் அருளுடையாராய் நம்மைத் தனியே இங்குவைத்து அங்ககன்று உறையாரென்பது தோன்றி நின்றது

எத்தும் - எத்திறத்தும். 'அகன்றங்கு' என்று இயையும். துகிர் - பவளம். இரங்குதல் - ஒலித்தல். தரங்கம் - அலை. தத்தல் - தாவல். (உகூ)

தெளிவு - முற்றும்.

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்து போகுழிப் போகின்ற தன்மையைக்கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் டுளத்தொடு சொல்லல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் டுளத்தொடுசொல்லல் எ - து. தலைவன் புணர்ச்சிக்களத்தினின்றும் பெயர்ந்து போகாநின்ற தலைமகளது செலவைக்கண்டு தன் நெஞ்சத்தொடு சொல்லுதல்.

அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யசைந்தொருகை
துகிலேந்தி யேந்துந் துணைச்சிலம் பார்ப்பத் துளிகலந்த
முகிலேந்து பூம்பொழில் சூழ்தஞ்சை வாணன்முந் நீர்த்துறைவாய்
நகிலேந்து பூங்கொடி போற்செல்லு மானெஞ்ச நம்முயிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நம்முயிராயதோர் வடிவு கொண்டு அகிற்புகையேந்திய கூந்தலை யொருகையி லேந்திக்கொண்டு, ஒருகையிற் றுகிலையேந்திக்கொண்டு அசைந்து, தாளிணையேந்துந் துணைச்சிலம்பு ஆரவாரிக்கத் துளிகலந்த முகிலையேந்திய பூவொடுகூடிய பொழில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது கடற்கரையிடத்து, முலையை யேந்து பூங்கொடி நடந்து செல்லல்போற் செல்லும், நீ காண்பாயாக. எ - று.

கூந்தல் முடியாமலும் துகிலுடாமலும் வந்த தென்னையெனின், புணர்ச்சிக்களத்து இருபபுழி ஆயக்கூட்டத்தார வருவாரொன்றும், வநதால களவு புலனுமென்றுங கருதி, அவவிடத்து நீங்கிக் குழல்முடிக்கவும துகி லுடுககவும நினைத்து வந்தாளென்க. அகில் - ஆகுபெயா. துகில - புடவை. துளி - தண்ணீா. நகில் - முலை. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. ஆல்-அசை. 'காண்பாய' என்னுஞ்சொல எசசமாய் நின்று முடிநதது. (உஎ)

பாகனொடு சொல்லல்.

பாகனொடு சொல்லல் எ - து. தலைவன் தன்னைத் தேடிவநத பாக னொடு தலைவி செல்வதைக்காட்டிக் கூறல்.

தென்பாற் றிலகமன் னன்றஞ்சை வாணன்றென் மாறைமுந்நீா
வன்பாற் றிரணமுத்த வணடலின மேலவரு மேதமஞ்சி
முன்பாரதனென னெஞ்சம வருமவழி பாாதது முறைமுறைமே
பின்பார்த் தொதுங்குதல காணவல வாவொரு பெணணணங்கே.

இ - ள். வலவா! ஒரு பெண்ணணஙகு தென்றிசைக்குத திலகம போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டுக கடறகரையில வலியபாற்றிரளபோன்ற முததத்தினை வணடலமபாவைசெய்து விளை யாடும ஆயக்கூட்டததா மேலாகவருங குறறமஞசி முனனே பார்த்து, நெஞசம்வருகிற வழியை முறைமுறையாய இருபககமும பாாதது, யான வருகினறேனோ வெனறு பினபாாதது நடநதேகல் காணபாயாக. எ - று.

'பாற்றிரண்முத்தம' என்புழி உவமைததொகை. வணடலின் மேல வருமேதம - ஆயக்கூட்டததாா தானவருகினற கோலங கண்டு ஐபுறு வாரொன்னுங குற்றம.

வலவன் - தோபபாகன். 'பெணணணங்கு' என்றது பின்மொழி நிலையல. 'அணஙகுபோலும்பெண்' என்று பொருள கூறுக, இதனை முன்மொழி நிலையல எனபாருமுளா. (உஅ)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி - முறறும

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

அஃதாவது, தலைவிபிரிநதவிடததில தலைவன் கலஙகிக கூறல.

* "மருளுற றுணாதத றெருளுற றுணாததலென்
றிருவகைத தாகும பிரிவுழிக கலஙகல." — எனனுஞ் சூததிர விதியால பிரிவுழிககலஙகல இரணடுவகையாகும.

---

* அகபபொருள்விளககம், களவியல. சூ கரு.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டு இது மாயமோ வென்றல் எ - து. தலைவியை ஆயக்கூட்டம்வந்து வழிபடுதலைக்கண்டு, இவ்வாயத்துள்ளாள் என்னைத் தனித்துக்கூடியது என்னமாயமோ வென்று மயங்கிக்கூறுதல்.

சீயங்கொ லோவெனத் தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைவையைத்
தோயங்கொ லோவெனு நேயநம் பால்வைத்துச் சோலைமஞ்ஞை
ஆயங்கொ லோவெனு மாயத்துள் ளாளிவ் வரிவையென்ன
மாயங்கொ லோநெஞ்ச மேமணம் போலிங்கு வந்துற்றதே.

இ - ள். நெஞ்சமே! தெவ்வர்போர்க்களத்திற் பொரும்போது இவன் சிங்கமோ வென்று சொல்லும்படி வெற்றியடைந்த வாணனது தென் மாறைநாட்டில் வரும் வையையாற்றினது நீரோவென்று சொல்லப்பட்ட அன்பை நம்மிடத்திலே வைத்து, சோலையிடத்துலாவும் மயிற்கூட்டமோ வென ஐயங்கொடுக்கும் இவ்வாயக்கூட்டம் வழிபட நடுவே விளங்குகின்றாளாகிய இவ்வரிவை மணஞ்செய்ததுபோல இங்குவந்து கூடியது யாது மாயமோ! எ - று.

சீயம் - சிங்கம். தெவ்வு - பகை. தோயம் - நீர். நேயம் - அன்பு. மஞ்ஞை - மயில். கோல் நான்கும் ஐயம் ஓகாரம் நான்கும் அசைநிலை. அன்றி, ஓகாரம் ஐயமெனின், கோல் - அசைநிலை.

இங்ஙனம் தலைவிகாணுந்தோறணிமைக்கண் நின்ற தலைமகன் ஆயக்கூட்டத்தில் தலைவிசேர்ந்தவுடன், அவர் குறுங்கண்ணியும் நெடுங்கோதையும் தளிருங்கொண்டுவந்து வழிபடுவாரும், குற்றேவல்செய்வாரும், பல்லாண்டுகூறுவாருமாய்ச் சூழ, தாரகை நடுவண் தண்மதிபோல இவள் வீற்றிருப்பதைக்கண்டு கூறியவாறெனத் துணர்க (உக)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

வாயில்பெற்றுய்தல் எ-து தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லும்போது உயிர்ப்பாங்கி முகத்தை நோக்கிச் செல்ல அறிந்து அவ்வுயிர்ப்பாங்கியைத் தலைவன் தூதாகப்பெற்று உய்வதாகக் கூறல். வாயில் எனினும், தூது எனினும் ஒக்கும். பக்கத்திற் பிரியாதிருத்தலான் பாங்கி யென்று பெயராயிற்று

இடந்தலைப்பாடும், பாங்கற்கூட்டமுங் கூறி, மதியுடம்பாட்டில் அறியும் பாங்கியை ஈண்டறிந்ததாகக் கூறவேண்டியதென்னையெனின், மதியுடம்பாட்டில் வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்திக் கண்ணியுந் தழையும் ஏந்திச் சென்று [illegible] பெயர் முதலிய வினவுழிப் பாங்கியை யறிதற்கெனக்

கொள்க. சண்டறியாவிடின், இடந்தலைப்பாடு பாங்கற்கூட்டத்தில் அறியு மிடமின்று. ஆதலான், இவ்வாயில்பெற் றுய்தற்கும், அவ்வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்தற்கும் மாட்டேற்றுப் பூ[illegible]டென்றுணர்க.

பெருமான் மருந்தொன்று பெற்றனம் யாநெஞ்சம் பேதுறல்பார்
மருமான் வுரோதயன் வாணன்றென் மாறை மணங்கமழ்பூந்
திருமான் முகமலர்ச் சேயரி பாய்கயல் சென்றுசென்றவ்
வொருமா னகைமுக மாமல ரோடை யுலாவருமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பாரின்வழித் தோன்றி வரத்துதித்தவனாகிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு மணநாறும் பூவிலிருக்கப்பட்ட திருமகள் போன்ற தலைவியது முகமலரின்கணுள்ள செவ்வரிபரந்த கயல்போன்ற கண்கள் போய்ப் போய்ப் பாங்கியது ஒளிபொருந்திய முகமாகிய மலரோடையுள் உலாவிக்கொண்டு வருதலான், நமது பெரிய மாலாகியநோய்க்கு மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம் இம்மருந்தினன் அந்நோய்தீரும், மயங்கல்வேண்டாம். எ - று.

எனவே, தலைவிநோக்குத் தலைவற்கு உயிர்ப்பாங்கியை அறிவித்தவாறு கண்டுகொள்க. 'மருந்தொன்று யாம அறியப்பெற்றனம்' என இயையும். பேதுறல் - மயங்கல. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. மருமான்-வழித்தோன்றி யோன். அவ்வழியை வளஞ்செய்தல் இயல்பாதலான் பாரை வளஞ் செய்வான் எனப்பட்டது. பூமி பாலகன் எனினும அமையும். 'மருமான்' என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. திருமானும் கயலும் ஆகு பெயர். 'சென்று சென்று' என்பது அடுக்கு. அவ்வொருமான் - உயிர்ப் பாங்கி. அதிகாரம 'பிரிவுழிக்கலங்கல்' எனவைத்துக் 'கலங்கல' கூறாது 'உய் தல்' கூறியது என்னையெனின், 'மருளுற்றுரைத்தல்,' 'தெருளுற்றுரைத் தல்' என்றிருவகையாற் கூறப்படுமென்று இலக்கணம் சூத்திரத்துட் கூற லான், 'தெருளுற்றுரைத்தல' என்னும் இலக்கணத்தாற் கூறப்பட்டது. ()

பண்புபாராட்டல்.

பண்புபாராட்டல எ - து. தலைவியதழகைப் பரிந்துகொண்டாடல். பண்பென்று அழகிற்குப் பெயரோவெனின், அழகும் பணபும் பலவற்றி னுள்ளும் ஓர் பண்பாதலான அழகு பண்பெனப்பட்டது.

மயலார் களிற்றண்ணல வாணன்றென் மாறையில் வாய்த்தவர்கண்
கயலா மெனிற்கயல் கள்ளங்கொள் ளாகருந் தாழளகம்
புயலா மெனிற்புயல் போதுகொள் ளாவிப புனையிழையார்
இயலா மதித்தையும வேறென்ன பேரிட் டியம்புவதே.

இ-ள். நெஞ்சமே! மயக்கமார்ந்த யானைப் பெருமையையுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டில் நமக்கு நல்வினைப்பயத்தான்வாய்த்த மடவாரது கண்களைக்கண்களன்று, கூபலையாமெனச்சொல்லின், அக்கயல்கள் கள்ளப்பார்வைகொள்ளா, கரிதாய்த் தாழ்ந்த அளகத்தை அளகமன்று,புயலாமெனின், அப்புயல் அலங்காரமாகப் போதுகளைப் புனையா; இவ்விரண்டுறுப்பிற்கும் அழகின் பெருக்கத்தான் உவமைப்பொருள்களைப் பெயரிட்டுக்கூற இயையாமையான் புனையிழையாரது இலக்கணமாகிய அவ்விரண்டுறுப்பையும் உவமப்பெயர்களில் வேருக என்னபெயரிட் டியம்புவது?

எனவே, அழகின் பெருக்கத்தான் அவ்வுறுப்புகள் தமக்குத்தாமே உவமை கூறவேண்டுவ தல்லது வேறு பொருள்கள் ஒப்புக் கூறப்படா என்பதாம்.

மயல்-மயக்கம் வாய்த்தல் - முயற்சியான் எய்தற் கரிதாகிய பொருள் ஓர் காலத்து ஓரிடத்து நல்வினைப்பயத்தான் தானேவந்து எய்துதல். அளகம் - குழல். இயல் - இலக்கணம். இயம்புவது - சொல்லுவது. நெஞ்சம் முன்னிலையெச்சம். (கூ

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் எ-து. தலைவியைப் பெற்றாரைத் தலைவன் வாழ்த்தல்.

அணியுஞ் சுடாவிரி சங்குபங் கேருக மாடகமும்
மணியுந் தரமனனி வாழிய ரோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தணியுந் தொழிலொழித் தின்பமுந் துன்பமுந் தன்பதமே
பணியும் பணியெனக் குப்பயந் தாரைப் பயந்தவரே.

இ-ள். நெஞ்சமே! ஒளிவிரியப்பட்ட சங்கநிதியும் பதுமநிதியும் பூணுரமுஞ்செம்பொனனும் நவமணியுங் கொடுக்க மாருத நிலைபெற்றுத் தஞ்சை வாணன்வெற்பில், மற்றதொழிலகளெல்லா மினபமுந்துன்பமு மாதலின் தாழுந்தொழிலென்று அவற்றை யொழித்து, எஞ்ஞான்றும் இன்பந்தருவதாய தன்னுடைய பாதத்தைப் பணியுந்தொழிலை எனக்குக் கொடுத்தாளைப் பெற்ற தாயுந்தந்தையும என்னு மிவாகள் பன்னாளும வாழியா. எ-று.

அணி-- பூணுரம. சுடர் - ஒளி. சங்கு - சங்கநிதி. பங்கேருகம் - பதுமநிதி 'சங்குபங்கேருகம' என்புழி உம்மைத்தொகை. ஆடகம் - பொன். மணி - நவமணி. ஓகாரம - அசைநிலை. தணிதல - தாழ்தல. பணியும் பணி - வணங்குந்தொழில. பயத்தல் - கொடுத்தல். பயந்தவர் - இருமுதுகுரவர். 'இன்பமுந் துன்பமுந் தணியுந்தொழில்' எனவும், 'அணியு மாடகமு மணியும்' எனவும் இயையும. உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன.

கண்படைபெறாது கங்குனோதல்.

கண்படைபெறாது கங்குனோதல் எ-து. அன்றிரவில் தலைவிதந்த வேட்கையான் துயில்பெறாது கங்குற்காலத்து நொந்துகூறல்.

வாமக் கலையல்குல் வாணுத லாதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நாமக் கலவி நலங்கவர் போது நமக்களித்த
காமக் கனலவர் கையகல காலைக் கடும்பனிகூர்.
யாமக் கடலகத் தாழ்ந்தணி யாதினி யென்செய்துமே

இ-ள். நெஞ்சமே! தஞ்சைவாணன் வெற்பில், நாம முன் இயற்கைப் புணர்ச்சியில இன்பங்கொள்ளும்போது, அழகுபொருந்திய மேகலை சூழ்ந்த அல்குலையும், ஒளிபொருந்திய நுதலையுமுடைய குழலார் நமக்குக்கொடுத்த வேட்கைக்கனல உள்ளடங்கியிருந்து, அவர் பிரிந்தவிடத்து கடிய பனி மிகுந்த இரவாகிய கடலின்கண் மூழ்கியுந் தணியாது, இன்று எனசெய்யக் கடவோம்! எ-று.

வாமம - அழகு கலை - மேகலை நலம் - ஆகுபெயர். கவர்தல - கொள்ளுதல். கையகல - பிரிதல் யாமம - இடையிரவு. உம்மை - சிறப்பு. இனி - இன்று. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௩௩)

'ஆயவெள்ளம வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்' ஒன்றும மருளுற்றுரைத்தல', ஏனைய நான்கும் 'தெருளுற்றுரைத்தல.'

பிரிவுழிக்கலங்கல - முற்றும.

காட்சி' முதலாகக் 'கண்படைபெறாது கங்குனோதல்' ஈறாகக்கூறிய கிளவி முப்பத்து மூன்றும் முதனாள் நிகழ்ந்ததெனக் கொள்க.

இடந்தலைப்பாடு.

அஃதாவது, இயற்கைபபுணர்ச்சி புணர்ந்த தலைவன் மற்றைத்தினத்தில் அவ்விடத்தேவந்து தலைமகளைக் கூடுதல.

* "தெய்வந் தெளிதல கூடல் விடுத்தலென்
றிவ்வோர் மூவகைத திடந்தலைப பாடே."— என்னுஞ் சூத்திர வகையால இடந்தலைப்பாடு மூவகைபபடும்.

தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல்.

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல எ-து. முன் இயற்கைப்புணர்ச்சியில் அவளைத்தந்தவிதி இன்னும அவ்விடத்திற் சென்றால் தருமெனச்சேறல்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம, களவியல, சூ ௧௮.

மன்றும் பொதியிலு மாமயில் சேர்தஞ்சை வாணன்வெற்பில
துன்றும் புயலிளஞ் சோலையின் வாய்ச்சுற வுக்குழையைச்
சென்றுந்து சேலவிழி மின்னை முன்னூட்டந்த தெய்வநமக்
கின்றுந் தருநெஞ்ச மேயெழு வாழியிங் கென்னுடனே.

இ - ள். மன்றினிடத்தும பொதியினிடத்தும் பெரிய மயில்சேருந் தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து,புயல நெருங்கிய இளஞ் சோலையினிடத்து, மகரக் குழையையடபோய்த தள்ளுங கெண்டைபோலும விழியையுடைய மின்னை நெருநல தந்தவிதியானது நமக்கின்றுஞ்செனறுல் தருமாதலான், என்னுடன் ஒருப்பட் டெழுவாயாக. எ - று.

மன்று - ஊரக்கு நடுவாய் எலலாருமிருககத திணணைபோட்டிருக்கும் மரத்தடி பொதி-அம்பலமாய எலலாருங்கூடியிருக்குங்கூட்டம.எனவே,—

திருமுருகாறறுப்படையுள் ‡"மன்றமும பொதியினுங கநதுடை நிலையினும" என்பதனுற் காணக.

மாமயில் - ஊரில்வளாந்த பெரியமயில். 'புயல்துன்றும்' என இயையும் சுறவுக்குழை - மகரக்குழை உந்தல - தள்ளுதல. சேல்விழி - உவமைததொகை. மின் - ஆகுபெயா தெயவம - விதி வாழி - முன்னிலையசை. (௩௪)

முந்துறக்காண்டல்.

முந்துறக்காணடல எ - து. முந்துபோலக்காண்டல்.

மருவாய நாப்பண் மயிலு'ரு வாய்நென்னல் வாணன்றஞ்சைத்
தருவாய்த் தழைகொய்து தணபுனங் காத்துத் தடங்குடைந்து
திருவாய் மலர்ந்து சிலம்பெதிர் கூயினறோர் தெய்வதபபெண
உருவா யொருதனி யேநின்ற தாலென் னுயிர்க்குயிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நெருநல் பொருந்திய ஆயக்கூட்டத்து நடுவே மயிலின்வடிவாக இற்றைப்பொழுது வாணனது தஞ்சைச் சோலையிடத்துத் தழைகொய்து, மழைபெய்தலாற் குளிாநத புனங்காத்து, வாவியில் நீராடி, திருவாயதிறநது மலையெதிாகூவி, ஒபபற்ற தெய்வப்பெண்ணுருவாய், ஒப்பற்றதனியே யென்னுயிாகுயிா நினறது, காணபாயாக. எ - று.

ஆயநாப்பண் - ஆயக்கூட்டத்து நடு. தரு - சாதியொருமை. தடம்- வாவி. சிலமபெதிர் கூவுதல் - ஓர்விளையாட்டு. ஆல் - அசை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம. (௩௫)

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிாசோலை.

முயங்கல்.

முயங்கல் எ - து. புணர்தல்.

மானு கரன்றஞ்சை வாணன் வரோதயன் மாறையன்னாள்
தானுவி னின்றலர் தாமரை யேய்த் தடமலர்வாய்
ஆனு தொழுகுசெந் தேனல்லி மேவு மரசவன்னம்
பானு கிடைப்பது வேயன்ன பான்மை யிருவர்க்குமே.

இ-ள். மானத்துக்குப் பிறப்பிடமாய் வரத்திலுதித்த தஞ்சைவாணனது மாறைநாடுபோலவாள் வாவியினின்று மலர்ந்த தாமரை; அவ்வாவித் தாமரையிடத்து நீங்காமலொழுகுஞ் செந்தேனையுடைய அகவிதழின்கண் மேவியிருக்கும் அரசவன்னம் யானுயினேன; இத்தன்மை யிருவர்க்குங் கிடைக்கத்தக்கதோ! எ - று.

எனவே, ஊழ்வினைப்பயத்தானன்றி முயற்சியாற் கிடைக்கத்தக்கதோ வென்றவாறுயிற்று. 'மானுகரன்' 'வரோதயன' இவ்விரண்டும் வடசொன் முடிபு; வினைமுற்று வினையெச்சமாய்த் திரிந்தது. தான் - சந்தவின்பப் பொருட்டு. ஆவி-வாவி. ஆனுது - நீங்காது. அல்லி-அகவிதழ். ஆ-அதிசயக் குறிப்பு. கிடைப்பது-அரிதாகிய பொருள்வாய்ப்பது. ஏகாரம்-ஈற்றசை. ()

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறல்.

அரும்பா மளவிற் றனத்தொடொவ் வாயல ராமளவில்
கரும்பா மொழிவத னத்தொடொவ் வாய்களி யானைசெம்பொன்
தரும்பாரி வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை யான்றரி யாரின்முன்செய்
பெரும்பாவ மலலது நீரினின்ற பேறல்லி பெற்றிலையே.

இ - ள். அகவிதழையுடைய தாமரையே! நீ அரும்பாகுங்காலங் கரும்பையொத்த மொழியையுடையாளது தனத்துக்கொப்பாகாய், அலராகுங் காலத்து முகத்தோடொப்பாகாய்; களித்தயானையுஞ் செம்பொன்னும் காவல் கருத்தரும பாரியென்னும வள்ளலுக் கொப்பான தமிழ்த்தஞ்சை நகரையுடைய வாணனுக்குப் பகைவரைப்போல முன்செய்த பெரும்பாவ மலலது, நீரிலே தவப்பேறுபெற்றிலையாயினை. எ - று.

எனவே, தலைவியைப் புகழ்ந்தவாறுயிற்று. தனம் - முலை. வதனம் - முகம். ‡ பாரி - ஓர்வள்ளல். தரியார் - பகைவர். அல்லி - அண்மைவிளி; ஆகுபெயர். (௬௭)

‡ பாரி இன்னுனென்பதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படையுள் "கரும்புண - நறுவ் யுறைகு நாக நெடுவழிச - சிறுவீ முல்லைக்குப பெருந்தேர் நல்கிய - பிறங்குவெள ளருவி வீழுஞ் சாரற - பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்றதனுனும, அதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானு முணர்க.

இடந்தலைப்பாடு.

ஆயத் துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தல் எ - து. ஆயக்கூட்டத்துத் தலைவியைச் செலுத்தல்.

மேவிக் கலைக்கட லென்புலன் மீனுண்டு மீண்டுவந்தென
ஆவிக் கமலத் தமரன்ன மேநின் னயில்விழிபோல்
வாவிக் கயலுக ளுந்தஞ்சை வாணன் வரையினுடன
கூவிக் கயங்குடை நின்குயி லாயங் குறுகுகவே.

இ - ள். கலையாகிய கடலின்மேவி, என்னறிவாகிய மீனையுண்டுபோய் மீண்டுவந்து, என்னுயிராகிய கமலத்திற் குடியாக வமர்ந்திருக்கும் அன்னமே! நின்னுடைய கூரிய கண்போல வாவியிற் கயல்கள் புரளுந் தஞ்சைவாணன் மலையில எதிர் கூவிக் கயத்துட்குளித்து விளையாடும் நின்னுடைய குயிற்கூட்டம்போன்ற ஆயக்கூட்டத்திற் கூடுக. எ - று.

'கலைக்கடல்மேவி' என மாறுக. புலன் - அறிவு. கலையைக் கடலாகவும், புலனை மீனாகவும், அதனை யுண்ணுந் தலைவி அன்னமாகவும், அவ்வன்னமிருக்கும் உயிர்கமலமாகவும் உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. 'மீண்டுவந்து' என்பதனால போய் என்றசொல வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து இடந்தலைப்பாட்டில் வந்தமையால் போய் மீண்டு வந்தெனக் கூறியது.

அயில் - கூர்மை. விழி - கண். 'வாவி' என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. கயல் - மீன். 'கயல்போலவிழி' என்னாது, 'விழிபோற்கயல்' என்றது,

"பொருளது புணர்வே புணர்ப்போன் குறிப்பின
மருள வாரூஉ மரபிற் றென்ப."— என்னும் உவமவியற்சூத்திரத்தான் இன்னதுபொருளென்றும், இன்னது உவமையென்றுங் கூறத்தக்கதில்லை. பொருளும் உவமமும் புணர்க்கும்புலவனால் எவ்வாறு செய்யப்பட்டதோ அவ்வாறியையுமென்று கொள்க. இதனை இயலுடையார் விபரீதவுவமையென்ப. உகளுதல - பிறழ்தல். 'அலாந்தேன் குதிக்க வாவிக் கயலுகளும்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். வரை - மலை. உடன்கூவுதல் - எதிர்கூவுதல். குடைதல - குளித்தல. குயிலாயம் - உவமைத்தொகை. குறுகல் - கூடுதல்.

'தந்ததெய்வந் தருமெனச் சேறல்' ஒன்றும் தெய்வந் தெளிதற் குரித்து. 'காண்டல்,' 'மயங்கல்,' 'புகழ்தல்' மூன்றும் கூடற்குரிய. ஆயத்துய்த்தல்' ஒன்றும் விடுத்தற்குரித்து. (௩௮)

இடந்தலைப்பாடு - முற்றும்.

இரண்டாநாள் இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடியுறோன்றுணைக்க.

பாங்கற் கூட்டம்.

அஃதாவது மூன்றநாள் பாங்கனாற் கூடுங் கூட்டம்.

* "சாதல் கேட்டல் சாற்ற லெதிர்மறை
நோதல் கூடல பாங்கிற் கூட்டலென்
றாங்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்."—என்னுஞ் சூத்திர வகையாற் பாங்கற்கூட்டம எழுவகையினையுடைத்தென்பது.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

தலைவன் பாங்கனைச்சாரதல் எ - து. தலைவன் இவ்வேட்கைநோய் பாங்கனாலன்றித் தீராதென்றெண்ணிப பாங்கனைச்சாரதல்.

புனையாழி யங்கைப புயலவளா பாறகடற் பூங்கொடிவாழ்
மனையாகிய தஞ்சை வாணனென னொன்னா மற்றிங்ஙனே
இனையா தெழுமதி நனனெஞ்ச மேநமக் கின்னுயிரோ
அனையா னருட்புன லாலனங் கானல மாறறுதற்கே.

இ - ள் நல்ல நெஞ்சமே! நமக்கினிய உயிர்போன்ற உயிர்ப்பாங்கன் அருட்புனலால் காமாக்கினியை யவித்தற்கு, சக்கரத்தை யணியும அழகிய கையினையுடைய புயலபோன்ற திருமால கணவனாரும பாற்கடலைப பிறநதகமாக வுடைய பூங்கொடிபோன்ற திருமகட்கு வாழ்க்கை மனையாகிய தஞ்சைமாநகரையுடைய வாணனுக்கு ஒன்னாரபோல இவ்விடத்தில் வருந்தாது, அவன் பக்கறசேர எழுவாயாக. எ - று.

'ஆழி புனை' எனமாறுக புயல் - மேகம. 'ஆழியங்கைப்புயல' என்பதும், 'பாறகடற பூங்கொடி' எனபதும சிறப்புருவகம. 'பூங்கொடி வாழ்மனை யாகிய தஞ்சை' எனவே திருமகள் பிரியாத் தஞ்சையென்றாயிற்று. ஒன்னார - பகைவா. மற்று - அசை. இனைதல் - வருந்துதல். மதி - முன்னிலையசை. அருட்புனல - அருள் நீர. அனங்கானலம - காமாக்கினி; வடசொன்முடிபு. (௩௧)

பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாதல்.

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாதல் எ - து. பாங்கன் தலைவனதுள்ள முந் தோளும வாடிய வேறுபாட்டைக்கண்டு நினக்கு இவ்வேறுபாடுற்ற காரண மெனனவென்று வினாதல்.

---

* அகபபொருள்விளக்கம, களவியல், சூ. ௨௦.

வலம்புரி போற்கொடை வாணன்றென் மாறை மஞ்ஞவளர்பூஞ்
சிலம்புறை சூர்வந்து தீண்டின போலொளி தேம்பியிவ்வா
றுலம்புனை தோளுநின் னுள்ளமும வாடி யுருகின்று
புலம்புவ தென்னைகொல் லோசொல்ல வேண்டும் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே! சங்கநிதிபோற்கொடுக்குங் கொடையையுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டினக ணுள்ள முகில் கண்வளரும் பொலிவினையுடைய சிலம்பி லுறையுஞ் சூரொன்னுந் தெய்வப்பெண் தீண்டியது போல, நின திருமேனி ஒளிதேயந்து திரண்ட கலலுப் புணர்ந்தா லொக்கும நின்னுடைய தோளும உள்ளமும வாடி யுருகினறு இவவாறு புலம்புவதெனனோ? சொலலவேணடும. எ - று.

வலம்புரி - ஆகுபெயா. மஞ்ஞ - முகில வளர்தல் - கண்வளர்தல். பூ - பொலிவு சிலம்பு - மலை. சூர் - ஓா தெயவபபெண். தேமபல் - தேய்தல. ‡ "தேமபலஞ்சிற் றிடை -(ஈஙகிவ டீஙகனிவாய்" என்றார் பிறரும். உலம-திரண்டகல். 'இவ்வாறு,' 'கொலலோ' என்பன அசைநிலை. (௪௦)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

தலைவன் உற்றதுரைததல் எ - து. இவவாறு வினவிய பாங்கற்குத் தலைவன் தனக்குறற வேறுபாட்டின காரணததைக் கூறல்.

மலைமுழு துங்கொற்றம் வைக்கினற வாணன்றென் மாறைநண்பா
சிலைமுழு துஞ்சுற்று முற்றுமெய யாநிற்பச் செங்கிறததே
கொலைமுழு துங்கறற கூரிய வாளி குளிபபவினறென
கலைமுழு துமபட்ட தாலொரு மானமுடிக் கணணியிலே.

இ - ள். எண்டிசையின் மலைமுற்றும வெற்றிக்கொடியை வைக்கின்ற வாணன தென்மாறை நாட்டிலிருக்கினற பாஙகனே! புருவமாகிய சிலை முழுதும் சுறறுகிய திசைமுறறும எயயாநிறப, கொலைததொழின் முற்றுங கற்ற கணணாகிய கூரியவாளிகள எனது செவ்விதாகிய நெஞ்சிடத்திலே மூழ்க, அப்போது எனனெஞ்சி லிருககின்ற கலையறிவு முற்றும ஒரு பெண் வைதத தலைக்கணணியிறபட்டது. எ - று.

'மலைமுழுதுங கொறறம.' எனவே எணடிசைக்கும அவாய்நிலையான் வந்தது. கொற்றம் - ஆகுபெயா. சிலை - ஆகுபெயர். உலகிற் சிலை நடுநிலையி லெய்யும்; இச்சிலை அவ்வாறன்றிச சிலைமுற்று மெய்யா நின்றதென்று கருவிகருத்தாவாகக் கூறியது, விற்றொனறுந திசையிலன்றித் திசையெட்டினும எய்கினறமையான். சுறறுகிய திசைமுற்றும் என்றது, எணதிசையினும இருந்துவரினுந தைப்பது நெஞ்சிடததேயெனக்கொள்க.

‡ திருக்கோவையார், செ. கக.

செங்கிறம் - மார்பு. கொலை முற்றும் - கொலைத்தொழின் முற்றும். வாளி - ஆகுபெயர். குளிப்ப - அழுந்த. கலை - ஆகுபெயர். ஒரு மானுக்கு முடிபோட்ட கண்ணியிலே கலையெல்லாம் பட்டதென ஒருபொருள் தோன்றியவாறு காண்க. ஆல்-அசை. கண்ணி - விலங்குகள் புட்கள்ளுகப் படுத்தும் கருவிக்கும், மாதர் குழலிற்சூடுங் குறுங்கோதைக்கும் பொதுவாக லான், இவ்விரண்டுவகைப் பொருளுந் தோன்ற நின்றது. (சக)

கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

கற்றறிபாங்கன் கழறல் எ - து. வேதாகம புராணம் யாவுங்கற்றறிந்த பார்ப்பனப் பாங்கன் இடித்துக்கூறல். இடித்துக்கூறல் - உறுதிச்சொல் லுரைத்தல்.

தருகற் பகமன்ன சந்திர வாணன் றடஞ்சிலம்பில்
முருகக் கடவு ளனையவெற் பாமுகி லுமபிறையுஞ்
செருகக் கிளர்வரை வந்தவொர பேதைக்குன சிந்தையெல்லாம்
உருகக் கலங்கினை நீதகு மோமற் றுனக்கிதுவே.

இ - ள். இரவலர் யார்வந்து கேட்பினும் கேட்பவை யெல்லாங் கொடுக்கும் கற்பகத் தருவையொதத சந்திரற்கு மகனாகிய வாணனது சிலம்பிலிருக்கும் முருகக்கடவுளை யொக்கும் வெற்பனே! நீமுகிலும் பிறையுஞ் செருகும்படி யெழுந்த வரையிடத்தில் வந்த ஓர் பெண்ணுக்கு நின் சிந்தையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை, உனக்கிது தகாது. எ - று.

சந்திரன் - வாணனுக்குத் தந்தை. தடஞ்சிலம்பு - பெரியமலை. செருகல்-செருகுதல். ‡"துவரமுடித்த துகளறுமுச்சிப் பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்-டுளைப்பூ மருதின்." எனத் திருமுருகாற்றுப்படையுள் செரீஇ என்பதற்குச் செருகி யென உரைகூறியவாறு கண்டுகொள்க. கிளர்தல் - எழுதல். வரை - மலை. ஒகாரம - எதிர்மறை. மற்று - அசை. 'இது தகுமோ' என இயையும. (சஉ)

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல்.

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல் எ - து. பாங்கன்கூறிய கட்டுரையைத் தலைவன் மறுத்துக்கூறல்.

மாலாய் மதம்பொழி மாதங்க வாணன்றென் மாறையன்னார்
சேலார கருங்கணனுஞ் செங்கனி வாயுஞ் சிறிய நுணணோ
நூலார் மருங்குமபெருநதன பாரமு நும்மையன்றி
மேலா னவருங்கண் டாலுரை யாரிநத வீரங்களே.

---

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரஙகுன்றம்.

இ - ள். மயக்கமாய் மதத்தைப்பொழியும் வாரணத்தையுடைய வாணனது தென்மாறைநாடு போல்வாராது சேல்போன்ற கருங்கண்ணும், செங்கனிபோன்ற வாயும், சிறுமையாகிய நுண்ணிய வழகாகிய நூல்போன்ற இடையும், பெரிய தனபாரமும், கண்டார் நெஞ்சினையுருக்குந் தன்மையில் வலியவென்பதனை யெளியவாகக் கூறினீர்; நும்மையன்றி மேலானவரும் கண்டறிவுடையார்கள் இத்தன்மையாகிய வீரமொழிகள். எ - று.

எனவே, நீருங் காணாததன்மையால் இவ்வாறு கூறினீரென்று கூறியவாறாயிற்று. மால் - மயக்கம். வாரணம் - யானை. சேல் - கயல். 'செங்கனிவாய்' என்புழி உவமைத்தொகை. ஏர் - அழகு. 'மேலானவரும்' என்புழி உம்மை சிறப்பும்மை, ஏனைய எண்ணின்கண் வந்தன. ஆர் என்பது ஒப்பு. பாங்கன் - முன்னிலையெச்சம். (௪௩)

கிழவோற் பழித்தல்.

கிழவோற்பழித்தல் எ - து. அவ்வாறு கூறிய தலைவனைப் பாங்கன் பழித்துக் கூறல்.

சூரார் சிலம்பிற் சிலம்பிமென் னூல்கொண்டு சுற்றவெற்றிய
போரார் களிறு புலம்பினைந் தாங்கொரு பூவைகொங்கை
வாரா லணைப்ப வருந்தினை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பா
ஓராழி சூழுல கத்தெவ ரோநின்னை யொப்பவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருப்பவனே! சூர்பொருந்திய மலையினிடத்துச் சிலம்பியானது மெல்லிய நூலைக்கொண்டு சுற்ற, மாறலர் படையிலே வெற்றிப்போர் செய்கின்ற யானையானது புலம்பினைந்தாற் போலும், ஒரு பெண்ணினது வார்பொருந்திய கொங்கையாலணைப்ப நீ வருந்தினை; ஆதலால், ஒப்பற்ற ஆழிசூழ்ந்த வுலகத்தில் நின்னை யொப்பாவார்யார்? எ - று.

சூர் - தெய்வப்பெண்களிலோர்சாதி. சிலம்பு - மலை. சிலம்பி - சிலந்தி. களிறு - யானை. ஆங்கு-உவமையுருபு. பூவை - பெண். 'வார்க்கொங்கை.' என மாறுக. ஆழி - கடல். 'சிலம்பி மென்னூல் கொண்டு சுற்றவெற்றிப் போராகளிறு புலம்பினைந் தாங்கு'-அந்நூற்றளையை நீங்கிவருதற்கரிதாய்ச் சங்கிலித்தளைக்கு நில்லாது அதன் வலியிழந்து புலம்பி லைந்தாற்போல. கடல்போல் வருகின்ற நால்வகைப் படையும் வென்று மனத்திற் கலங்காத வீரம் ஒரு பெண்வேட்கையாற் கலங்கி வருந்தினை, நின்னை யொப்பாவார்யார்? — எனக்குறிப்பினாற் பழிப்புத்தோன்றியவாறுணர்க. (௪௪)

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற் கருமைசாற்றல்.

கிழவோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல் எ - து. தலைவன் நீ பழிக்கின்ற என்னுள்ளந் தேறுதற்கு வேட்கை என்னால் தாங்கமுடியாதென்று கூறுதல்.

பொறைகொண்ட தாமரைப் போதன்ன கொங்கையும் பொங்கரிசேர், கறைகொண்ட வாளன்ன கண்களுங் கொண்டொரு கன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்ட வாணன் செழுந்தஞ்சை சூழுஞ் சிலம்பிலின்றென், நிறைகொண்ட வாறறி யாதிக ழாநிற்றி நீயு நின்றே.

இ - ள் பாரங்கொண்ட தாமரை முகையன்ன கொங்கையும், மிகுந்த வரிபொருந்திய மாற்றாரைப் பொருது அவருடற்குருதிக் கறைகொண்ட வாளையொத்த கண்களுங்கொண்டு ஒரு கன்னியானவள், பகையைத் திறைகொண்ட வாணனது செழுமையாகிய தஞ்சை மாநகரைச்சூழுஞ் சிலம்பிடத்து, இன்று என்னுடைய நிறையைக் கவர்ந்தவாறறியாது, நீயும் என்முன்னின்று இகழாநின்றாய், யானென்செய்வேன்! எ - று.

பொறை - பாரம். போது - முகை.

‡ "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்." — என்பதனா னுணர்க.

பொங்குதல் - மிகுதல் அரி - செவ்வரி. கறை - இரத்தம். தெவ்வு - பகை. திறை - வெற்றி நிறை - அறிவு. நிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடியென்னும் மேன்மக்கள் குணங்களுள் ஓர்குணம்.

அஃதாவது, மனத்தின்கண் பிறரறியாமை யடக்கத்தக்க காரியத்தை யடக்குதல். நிறை யெனப்படுவது மறை, பிறரறியாமை யென்றார் பிறரும். நீயும் என்னும் உம்மை - சிறப்பும்மை. பாங்கன் - முன்னிலை யெச்சம். (சரு)

பாங்கன் தன்மனத்தழுங்கல்.

பாங்கன் தன்மனத்தழுங்கல் எ - து. அதுகேட்ட பாங்கன் எம்பெருமான் ஆற்றானாய் இவ்வாறு கூறினால் யான் அதற்குத்தான் என்சொல்வேனென்று தன்னுள்ளே யிரங்குதல்.

சீதள வாரங் கமழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையன்னாள்
காதள வாவெங் கடுவள வாவொளிர் காவியந்தண்
போதள வாவிழி யென்னுமென் னாசைப் புறத்தளவா
சூதள வாமுலை யென்னுமென் னாமினிச் சொல்லுவதே.

---

‡ திருக்குறள், செ. கஉஉஎ.

இ - ள். எம்பெருமான்! குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனங் கமழப்பட்ட தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வாளது கண்களைக் காதினும் அளவிட்டறியப்படா, வெவ்விய விடத்தினும் அளவிட்டறியப்படா, விளங்கப்பட்ட அழகிய குளிர்ந்த நீலப்போதினும் அளவிட்டறியப்படா, என்று சொல்லும்; முலையை மலைபோல் வளர்ந்த என்னுசையிடத்தும் அளவிட் டறியப்படா, வல்லினும் அளவிட் டறியப்படா, என்று சொல்லும் ஆதலால், நெஞ்சமே! நாம இன்று சொல்லுவதென்? எ - று.

ஆரம் - மைந்தரும் மாதரும் மார்பினும் முலையினும பூசுஞ் சந்தனம். கடு - விடம். காவி - நீலம். 'அந்தண காவி' என மாறுக. புறம் - இடம். சூது - வல். இனி - இன்று. அளத்தல் - அறிதல். அளவா - அறியப்படா.

காதைக் கடந்துபோதலான் 'காதளவா' என்றும், கடு உண்டாரைக் கொல்லும் அவ்வாறன்றிக் கண்டாரைக் கொலலுதலான 'கடு வளவா' என்றும, காவிப பூவிறகுப் பார்ததறியுந குணமின்மையின் 'காவியந்தண போதளவா' என்றுங் கூறியது.

‡ "காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று."— என்னுங் குறளினும்

காவிக்குக் கண்டறியுந குணமின்மை யுணாக.

ஆசையினும முலைபெரிதாகலான் 'ஆசைப்புறத்தளவா' என்றும, வட்டங்கொண்டு குவிந்து வணணம பொதிந்திருததலான் 'சூதளவா' என்றுங கூறியது. 'என்றும்' எனப திரண்டும இறுதிவிளக்கு. நெஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம். (சகூ)

பாங்கன் தலைவனோடுழங்கல்.

(இது வெளிபபடை.)

என்மே லறைவதி யானிங்கு நின்செவிக் கெனசொலெலலாம்
வன்மே லடாகொங்கை காரண மாய்ததஞ்சை வாணனவெற்பா
கன்மே லறைகின்ற மெனமுளை போலுங கடலவெதுமபில
தனமேல விளாவவுண டோதனை மேலொரு தணபுனலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபனே! பேரின்பததிற்குரிய நீ இசசிற்றின்பத்திற்கு இததன்மையனாதல் தகாதென்று, சூதினமேறபகை நெருங்கும் கொஙகையினை யுடையாள் காரணமாக, இங்குக்கூறும எனசொலலெலலாம நின்காதுக்குக் கல்லினமே லறைகின்ற மெலலியமூங்கிலின் முளை போலு மாயின, யான மேற்சொலலுமா றியாது? கடல வெப்பமுறின்

‡ திருககுறள், சே. ககககச.

அவ்வெப்பம் ஆற அக்கடன்மேல் விளாவுதற்குப் பாரிடத்து ஒரு தண்ணீருண்டோ? எ - று.

அறைதல் - சொல்லுதல். 'யானென் மேலறைவது' என மாறுக. வல் - சூது. அடாதல் - நெருங்குதல். கோங்கை - ஆகுபெயர். அறைதல் - அடித்தல். முனை - முயங்கில். வெதும்பல் - வெப்பமுறல். அன் - அடிச்சந்த நோக்கிவந்தது. தரை - பார். புனல் - நீர். (௪௭)

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல்.

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல் எ - து. எம்பெருமான் இவ்வாறுகூறியும் ஆற்றாளுறீஇ இன்னநல தலைவியைக் கூடாதொழியின இறந்துபடு மென்றுதேறி, தலைவனை நோக்கி நின்றுறைகாணப்பட்ட வுரு எவ்விடத்து எவ்வியல்புடையதென்று வினவுதல்.

முகத்திற பகழி யிரண்டுடை யார்க்கிட மூரிமுந்நீர்
அகத்திற பிறந்த வரவிந்த மோவடை யார்தமக்கு
மகத்திற சனியன்ன சந்திர வாணனறென மாறைவெற்போ
நுகத்திற பகலனை யாய்தன்மை யேது நுவலெனக்கே

இ - ள். நின்றுற காணப்பட்ட முகத்தில் அம்புபோன்ற கண்ணிரண்டுடையார்க்கு இருப்பிடம், பெருமை பொருந்திய கடலகத்திற பிறந்த தாமரையோ? பகைவர் தமக்கு மகநாளிலவந்த சனியையொக்கும் சந்திரவாணன தெனமாறை வெற்போ? உழும ஏரப்பெயலிற்பிணித்த நுகத்தின் நடுப்போன்ற தலைவனே! அவர்க் கிலக்கணம் யாது? அறிய எனக்குச் சொல்வாயாக. எ - று.

பகழி - ஆகுபெயர். மூரி - பெருமை. முந்நீர் - கடல். அரவிந்தம் - தாமரை. அடையார் - பகைவர்

மகத்திற் சனிவருங்கால் உலகிற் றீமைபயத்தலால் 'அடையார்தமக்கு மகத்திற் சனியன்ன,சந்திரவாணன்' எனக்கூறியது, ‡ "மகத்திற்புக்கதோர் சனியெனக்காறுய" என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஓதியவாற்றானு முணர்க 'நுகத்திற பகலனையாய' என்றது நடுவன்றி யோப்பக்கருசாயின் அவ்விடத்திற பாரமுறைக்கும், நடுவாகின் சமனுயிருக்கு மாதலான, இவனும நடுவு நிலைமையை யுடையவனென்று கூறப்பட்டது.

தன்மை - இலக்கணம். நுவலல் - சொல்லுதல். ஓகாரம இரண்டும் வினா. (௪௮)

---

‡ திருவொற்றியூர்த் தேவாரம், செ ௯. சாதகாலங்காரம், [illegible] ௨. [illegible] பாரதம [illegible]

அவனஃ திவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல்.

அவனஃ திவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல் எ - து தலைவன் என்னாற் காணப்பட்டவுரு இவ்விடத்து இவ்வியலையுடையதென்று பாங்கற்குக்கூறல்.

கனமே குழல்செங் கயலே விழிமொழி காக்குயிலே
தனமே முகையென் றனிநெஞ்ச மேயிடை தன்பகைக்கு
வனமே யருளிய வாணன்றென் மாறை மணிவரைசூழ்
புனமே யிடமிங்ங னேயென்னை வாட்டிய பூங்கொடிக்கே

இ - ள். இவ்வாறு என்னைவாட்டிய பூங்கொடிபோல்வாட்கு இருப்பிடம், தன் பகைவர்க்குக் காடே இடமாகக் கொடுத்த வாணனது தென்மாறைநாட்டு முத்தத்தையீனும் மூங்கில்சூழ்ந்த தினைப்புனமே, குழல், முகிலே; விழி,செவ்வரி பொருந்திய கயலே, மொழி,கருங்குயிலே, தனம்,முகையே; இடை, எனதனிமையாகிய நெஞ்சமே. எ - று.

கனம் - முகில். கயல் - மீன் தனம் - முலை. முகை - மொட்டுகுள். மணி - முத்தம். வரை - மூங்கில். புனம் - தினைப்புனம் இங்ஙனம் - இவ்வாறு. **பூங்கோடி** - ஆகுபெயர்.

'காக்குயிலேமொழி' எனவும், 'முகையேதனம்' எனவும் மாறுக. 'இங்ஙனே' என்புழி ஏகாரமும், 'பூங்கொடிக்கே' என்புழி ஏகாரமும் ஈற்றசை, ஏனையதேற்றம்.

'தனிநெஞ்சம்' என்றது வேட்கைப் பாரத்தைச் சுமந்து நைந்த தனால், நெஞ்சம் முலைப்பாரத்தைச் சுமந்து நைந்த இடைக்கு உவமமாயிற்று. வரைகணுக்களை யுடைமையின் ஆகுபெயரான மூங்கிற்குப் பெயராயிற்று. வரைமலையாகாதோவெனின், ஆகாது. என்னை, மேற்கூறும் பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றுஞ் செய்யுட்கண் 'கழைவளர் சாரல்' என்றமையான் இவ்விடத்து மூங்கிலென்றே பொருள்கூறவேண்டுவதாயிற்று ‡"மால்வரை நிவந்த சேணுயர்வெற்பின்." எனக் கூறியதனானுணர்க. (௩௯)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்

பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றல் எ - து. இவ்வாறு நீ வருந்தாதொழிக நீசொன்ன குறியிடத்துச் சென்று தலைவியைக்கண்டு யான் வருகின்றேனென்று தேற்றுதல்.

மழைவளர் மாளிகை மாறைவ ரோதயன் வாணன்வெற்பின்
இழைவளர் வார்முலை யேரிளந் தோகையை யிக்கணம்போய்க்
கழைவளர் சாரலிற் கண்டினி யான்வந்து காண்பளவுந்
தழைவளர் தாரண்ண லேதணி வாயினி றகவின்மையே.

---

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

MAHAMAHOPADHYAYA,
DR. U. V. SWAMINATHAIYER LIBRARY

இ - ள். மலரோடுந் தழைகலந்து நீண்ட மாலையையுடைய இறைவனே! முகில் துஞ்சும் மாளிகை நெருங்கிய மாறைநாட்டு வேரோதயனாகிய வாணனது வெற்பில், அணிக்கியலும் கச்சுப் பொருந்திய முலையழகுடைய இளந்தோகை போல்வாளை நீகூறிய குறியிடமாகிய மூங்கில் வேலியாய் வளர்ந்த புனத்தில் இக்கணம் போய்க்கண்டு உவ யான்வந்து காணுமளவும் வருத்தமொழிவாய். எ - று.

மழை - முகில். இழை - ஆபரணம். வார் - கச்சு. ஏர்-அழகு. தோகை-ஆகுபெயர். சாரல் - ஆகுபெயர்.

என்னை,—தலைவன் குறிகூறியது 'புனமே யிடம' என்றதனு லென்றுணர்க. இங்ஙனம் மூங்கில் வேலிபுனமென்று அதிகாரப்படக் கூறியவாறென்னை யெனின், இக்கிளவிக் கடுத்த கிளவி "குறிவயிற்சேறல்" என்றலின், தலைவி யிருக்குமிடமுங் குறியென்றலின், அக்குறியிற் குறியிடமெல்லா மொன்ருய் வருதல் விதியாதலான் 'மூங்கிற்புனம' என்றதிகாரப் பட்டவாறுணர்க. அன்றியும் வரைவுகடாவுதலில் இரவு வருவானைப் 'பகல் வருகென்றல்' என்னுங் கிளவிச செயயுளில் 'கழைவிளையாடுங கடிபுனங் காத்தும்' என்று பாஙகி கூறியவதனுனும், இச்செய்யுளில் புனங் கூறுமிடமெல்லாம் மூஙகி லடையாளமன்றி வேறோரடையாளங் கூறுவதின் றெனவுணர்க.

தார் - மாலை. மலராற் கட்டுதல் மாலையாகலான் மலர்கூறுது, தழையிடை யிடையே கட்டுதலின் தழை கூறினர். அண்ணல் - இறைவன. தணிதல் - ஒழிதல் தகவின்மை-வருததம. முன்வள ரிரண்டுங கண்வளர்தல். பின்வளரிரண்டும் நீடல். 'கழைவளர் சாரலிக்கணமபோய்' என மாறுக. 'மீண்டு' என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. (௩௦)

குறிவயிற் சேறல்.

குறிவயிற்சேறல் எ - து. தலைவன் கூறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக் காணப் பாஙகன்போதல்.

பாரித்த திணைமையெம மண்ணனுண் ணீரைப் பருகின்று
பூரித்த செவ்விள நீர்களுந் தாங்கியப பூங்கொடிதான்
வாரிதத ல்மபுகழ் வாணனறென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ்
வேரித்த டமபொழில் வாய்விளை யாடுங்கொன் மேவிநின்றே.

இ - ள். தலைவன் கூறிய அப்பூங்கொடிதான் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகம புகழும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு மூங்கிலவேலியை யுடைய தினைப்புனஞ் சூழந்த மணமபொருந்திய பெரிய சோலையிடத்துப் பொருந்தினறு, வீரமில்லா தாரக்கும வீரதனைப் பிறப்பிதத எம அண்ணலது

உள்ளத்துள்ள கலையறிவாகிய நீரைப்பருகி, நிலைகொண்டு விம்மிய செவ்விள நீர்போன்ற முலைகளையுந் தாங்கி, விளையாடுமோவென எண்ணிக்கொண்டு சென்றான். எ - று.

பாரித்தல் - பிறப்பித்தல். திண்மை - வீரம். உண்ணீர் - உள்ளத்துள்ள கலையறிவு. பூரித்தல - விம்முதல். உம்மை - அசை. வாரி - கடல். தலம் - நிலவுலகம். வரை - மூங்கில். வேரி - மணம். தடம்பொழில் - பெரியசோலை. கொல் - ஐயம். நேர்ந்தம் - முன்னிலையெச்சம. 'வரைப்புனம்' என்பது வரைகட்புனமென அமையாதோ வெனின், இவ்விடத்து இவ்வியறறென் னுஞ் செய்யுளில 'மணிவரை சூழ்புனம' எனவும, பாஙகன் இறைவனைத் தேற்றுஞ் செய்யுளில் 'கழைவளாசாரல்' எனவும், இச் செய்யுளில் 'வரைப்புனம்' எனவும மூங்கிலே யதிகாரப்பட்டு வருதலின் மலையாகா தென்க. (௩௧)

இறைவி யைக் காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானே யளகங் கரும்புய லேயியல கார்மயிலே
மானே விழிமுக மாமதி யேதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேனேய் தொடையலச் சேயனை யானசொன்ன சேயிழையாள்
தானே யிவளிது வேயிட மாகிய தணபுனமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கும் முருககடவு ளனைய வண்டுபொருந்திய மாலையை யுடைய எமயிறைவன் சொன்ன இடமாகிய தண்புனம் இதுவே; இபலாகியபுயலே, மணமபொருந்திய அளகபாரமாயிருக் கின்றது, கார்காலததுமயிலே, இயலா யிருககின்றது, மானே, விழியாயிருக கின்றது, நிறைமதியே, முகமா யிருக்கினறது; ஆதலால், அச் சேயிழை யாள்தானிவளே. எ - று.

கான் - மணம. ஏய்தல - பொருந்துதல். இயல் - சாயல். கார் - கார் காலம. விழி-கண். மாமதி-நிறைமதி. தேன் - வண்டு. தொடையல் - மாலை. சேய் - முருகக்கடவுள்.

கரும்புயலே கானேயளகம எனவும், 'கார்மயிலே யியல்' எனவும், 'மதியே முகம்' எனவும, 'தஞ்சைவாணன வெறபிறசேய' எனவும மாறுக ஈற்றசை ஏகாரமொனறு மொழிதது ஏனைய ஏகாரமெல்லாந தேற் றததின்கண் வநதன. நேர்ந்தம் - முனனிலை யெசசம. 'அசசேயனையான் சொனன' எனபது இடைநிலை விளக்கு. (௩௨)

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்.

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல் எ - து. தலைவி பேரழகைக்கண்டு பாங்கன் காணு முன்னம் எம்பெருமானை அறிவின்றி இகழ்ந்தனமென்று இரங்கிக்கூறல்.

கொலைகா லயிற்படை நேரியர் கோனகங் கோடவங்கைச்
சிலைகால் வளைத்துத் திருத்திய வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
முலைகால் கொளக்கண் டிளைத்த நுண் ணூலிடை முற்றிழைகண்
வலைகால் பிணிப்பவந் தாவருந் தாரல்லர் மாலுழந்தே.

இ - ள். கொல்லுந் தொழிலை உமிழ்கின்ற வேற்படையையுடைய சோழனது உள்ளம் மாறுபட அழகிய கைச்சிலையைக் காலால்வளைத்து, அம் மாறுபாட்டைத் திருத்திய வாணனது தென்மாறை வெற்பிடத்து, முலை யிடங்கொள்ளக் கண்டதனால் இளைத்த நுண்ணிய நூல்போன்ற இடையை யும், அணியும் அணியினிற் றாழ்வின்றி முற்றுப்பெற்ற அணியையு முடையா ளது கண்ணாகிய வலை காலிற் பிணிப்ப வந்தவர் ஆசைநோயை அநுபவித்து வருந்தாரல்லர். எ - று.

எனவே, — வருந்துவ ரென்றவா றாயிற்று. **கொலை** - ஆகுபெயர். காலுதல் - உமிழ்தல். அயிற்படை - வேற்படை. நேரியர்கோன் - சோழன். அகம் - உள்ளம். கோடல் - மாறுபடல். அம் - அழகு. 'கால்வளைத்து' என் புழி வேற்றுமைத்தொகை. திருத்தல் - செவ்விதாக்கல். கால்கொளல் - இடங்கொளல். **முற்றிழை** - அன்மொழித்தொகை. பிணித்தல் - கட்டல். உழத்தல் - அநுபவித்தல்.

† "கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில." — என்னுங் குறளானு முணர்க.

நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௬௫)

தலைவனைவியத்தல்.

தலைவனை வியத்தல் எ-து, பாங்கன் தலைவி கண்வலையிற் சிக்கி அத்தன்மை யோடுந் தலைவன் நடமிட்டது வந்தது வியப்பென்று அதிசயித்துக் கூறல்.

தலங்கா வலன்றஞ்சை வாணன்முந் நீர்பொருந் தண்பொருந்தத்
திலங்கார லவடக் கொங்கைவெற் பாலிணை நீலவுண்கண்
பொலங்காம வல்லி கடைந்தவப் போதுபுடைபெயர்ந்து
கலங்கா திருந்ததெவ் வாறெம்பி ரான்றன் கலைக்கடலே.

---

† திருக்குறள், செ. ௧௧௩௭.

இ - ள். இரண்டு நீலம்போன்ற உண் கண்ணையுடைய பொன்மய மாகிய காமவல்லிக் கொடிபோன்றவள், உலகிற்குக் காவலனாகிய தஞ்சை வாணனது கடலை யெதிருந் தண்ணிய பொருநையாற்றின்கண் பிறந்தொ ளிரும முத்துக்கலைக்கோத்த வலிய வடம்பூண்ட கொங்கையாகிய வெற்பி னாலே கடைந்த அப்போது, அசைந்து எம்பிரான்றன கலைக்கடலானது கலங்காதிருந்த தெவ்வாறு. எ - று.

எனவே,— எனக்கிது வியப்பாயிருந்ததென்றவா றாயிற்று. தலம் - உலகு. பாதலநீர், பூதலநீர், மீதலநீர், இம்மூன்று நீருங் கூடியதால் கடல்- ‡ முந்நீர் எனப் பெயராயிற்று. பொருதல் - எதிர்தல்.

பொருந்தம் - பொருநையாறு; பொருந் என்னும் தொழிற்பெயர் அஃறிணை யாதலின் ஐகாரவீறுபெற்றது. ஆரம் - முத்து. பொருநை யாறுங் கடலும் எதிர்ந்து கலந்தவிடத்துப் பிறத்தலான் பொருநையிற் பிறந்த முத்தென்றார். பொலம் - பொன்.

‡‡ “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்
முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம்
செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான”— என்பதனாலறிக

காமவல்லி - கற்பகத்திற் படருங் கொடி, ஆகுபெயர். கடைதல் ஈண்டு அறிவைச் சுழலச்செய்தல். புடைபெயர்தல் - அசைதல். கலைக் கடல் - கலவியறிவாகிய கடல் (௫௪)

தலைவியை வியத்தல்.

தலைவியைவியத்தல் எ - து தலைவியைப் பாங்கன் வியந்து கூறல்.

வெங்கோன் மழைபொழி வானவர் போர்வென்ற மீனவர்தம்
செங்கோன் முறைமை செலுத்திய வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
நங்கோன் மெலிய நலிகின்ற காமவெந் நஞ்சினையிப்
பைங்கோன் மணிவளை யார்தணி யாரலர் பார்வைகொண்டே.

இ - ள். வெவ்விய அம்புமாரியைப் பொழிகின்ற சேரரது போரை வென்ற மீனவருடைய நீதிமுறைமையை எண்டிசைக்குஞ் செலுத்திய வாண னது தென்மாறை வெற்பிடத்திருக்கின்ற நம் பெருமான் மெலிவடைய வருத்தஞ் செய்யாநின்ற காமமாகிய வெவ்வியவிடத்தை இந்தப் பசிய கோலுடைய நல்ல வளையையுடையார் தமது அருட்பார்வைகொண்டு தணிப்பார். எ - று.

---

‡ “நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடைமையின்” இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்பர்.— நச்சினார்க் கினியர்.

‡‡ தொல். எழு. புள்ளிமயங்கியல், சூ ௬௧.

வெங்கோல் - அம்பு. வானவர் - சேரர். மீனவர் - பாண்டியர். இறைமைத்தன்மை யுடையராதலால் உயர்த்துக் கூறியது. செங்கோல் - செவ்வியநீதி. நலிதல் - வருத்தல். கோல் - வரியிற்புள்ளி. கோலம் என்பது நடைக்குறையாய்க் கோல் என நின்றதெனபாருமுளர். நேர்ந்தும் - முன்னிலை யெச்சம்.

இச் செய்யுளில வியததற்பொருண்மை வந்தது எங்ஙனமெனின், எம்பெருமான் இறந்துபடாமற காததது இன்றுங் குறியிடத்துத் தனித்து வந்து நிற்றலின், இவர் பாரமைகொண்டு தணிப்பரெனக் கூறியது வியப்பின்மேனினறது. (௫௫)

இவ் வைந்துபாட்டும் பாங்கன் தன்னுட் கூறியது.

தலைவன்றனக்குத் தலைவி நிலைகூறல்.

தலைவன் றனக்குத் தலைவிநிலை கூறல் எ - து. பாஙகன தலைவி குறியிடத்துத தனிதது நிற்கின்ற நிலையைக் கண்டுவநது தலைவற்குக் கூறல்.

வளங்கனி மாறை வரோதயன் வாணன் மலயவெற்பா
உளங்கனி காத லுடனின்ற தாணின் னுடலமெலலாம்
களங்கனி போலக் கருகிவெண கோட்டுக் களிறுணடதோர
விளஙகனி போலவறி தாநிறை வாஙகிய மெனகொடியே.

இ - ள். வளமைபழுதத மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது மலயவெற்பனே! நின்னுடலமெலலாங களம்பழமபோலக் கருக, வெண்ணிறக் கோடுடைய யானை யுண்டதோர விளஙகனிபோல இல்லாமை யுடையதாகி நினறு, நிறையாகிய குணததைககொணட மெல்லிய கொடியானது,நீசொனன குறியிடதது உளஙகனிநதகாதலுடன் நின்றதாதலால், நீ அக்குறியிடத்துச செலவாயாக எ - று.

கனிதல - பழுததல. கருக எனபது கருகி யெனத திரிந்து நின்றது. என்னை, —

‡ “ செயிர்த்தவள் சிவநது நோக்கிச் சிறடி சென்னி சேர்த்தி
யயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக் கருளிற்றுப் பொருள தென்ன
வுயிர்ப்பது மோமபியொன்று முளையாலை யாகி மற்றிப
பயிர்ப்பில்பூம் பள்ளிவைகு பகடடெழின மாரப வென்றாள்.” —

என்னுஞ் சிநதாமணிச செய்யுளில நோக்கி என்பது நோக்க எனத் திரிந்து நின்றதுபோலக் கொளக ‘மின்கொடியே’ என்று பாடமோதுவாருமுளர் வறிதாய் - இல்லாமையை யுடையதாக செறிநின்

‡ சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செ. ௬௦௧

என்று பாடமோதி, இறைவா என்னும் முன்னிலை யெச்சமென்று பொருள் கூறுவாருமுளர். (ருசு)

தலைவன்சேறல்.

தலைவன் சேறல் எ - து. பாங்கன் சொற்படி தலைவன் குறியிடத்துப் போதல்.

புறங்கூ ரிருட்கங்குல் போன்றக நண்பகல் போன்றபொங்கர்
நிறங்கூர் படைக்கண்ணி நின்றன ளேகிழ லைச்சுளித்து
மறங்கூர் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறையில வாணுதலாள்
அறங்கூர் மனத்தரு ளானின்ற தாமென தாருயிரே

இ - ள். தன்னிழலைப் பிறிதோர யானையெனக் கருதித் திரும்பிக் கோபமிகுங் களிற்றையுடைய அண்ணலாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டுப் புறத்தில், மிகுந்து இருண்ட கங்குலையொத்து அகத்தின் மாணிக்கங்களி னொளியான் நல்ல பகல்போன்ற சோலையிடத்து, வாணுதலாளாகிய வொளிமிகுந்த படைக்கண்ணி நின்றனளே! அங்நின்ற தோற்றம் முறைமைகூர்ந்த மனத்தருளினாலே என தாருயிர்நின்றதாம். எ - று.

கூர்தல் நான்கும் மிகுதல் தழைகளினது செறிவால் புறங்கூர் இருட் கங்குல் போன்றது. பொங்கர் - சோலை. நிறம் - ஒளி. படைக்கண்ணி - உவமைத்தொகை. சுளித்தல் - திரும்பல். மறம் - கோபம். களிறு - யானை. அறம - முறைமை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம. (ருஎ)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாகையுந் தேனையும் போன்மொழி யார்தமிழ்ப பைந்தொடையும்
வாகையுஞ் சூடிய வாணனறென் மாறை வளமுமவன்
ஈகையும போலு மெழிலியை நோக்கி யிரங்குபுள்ளுந்
தோகையும போனின்ற வாதனி யேயிந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். இந்தச் சோலையிடத்துத் தனியே என்வரவை நோக்கிப் பாகையுந் தேனையும்போன்ற மொழியார் நின்ற முறைமை, தமிழ்மாலையும் வாகைமாலையுஞ் சூடிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வளமும் அவன் கொடையுமொக்கும், மேகத்தைநோக்கி யிரங்குஞ் சாதகப்புள்ளையும மயிலையு மொக்கும். எ - று.

'மொழியார் நின்றவா' என மாறுக. தமிழ்ப்பைந்தொடை - தமிழ் மாலை. வாகை - ஆகுபெயர். வளம் - செழுமை; வளம் எல்லாருக்கு

முபகரித்தலால். வள்ளமும், ஈகையும் எல்லாருக்கு முபகரித்தலான் மேகம் ஒப்பாயிற்று. ஈகை - கொடை. எழிலி - மேகம். நோக்கி - வரவுகருதி. இரங்கல் - ஒலித்தல். புள் - சாதகப்புள். தோகை - மயில். நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம் வாகை மாலை - வென்றார் சூடுவது. 'பாவையுந் தேனே யும் போன்மொழியார்' என்றவாறு 'இரங்கு புள்ளுந் தோகையும்' ஒப் பென்று பயனிலைகொண்டவா றுணர்க. (௫அ)

கலவியின் மகிழ்தல்.

கலவியின் மகிழ்தல் எ - து. புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

யாரும்பர் தம்பத மென்போல வெய்தின ரிம்பரம்பொன்
வாருந் துறைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பில்
தேருந் தொறுமினி தாந்தமிழ் போன்றிவள் செங்கனிவாய்
ஆருந் தொறுமினி தாயமிழ் தாமென தாருயிர்க்கே.

இ - ள். அழகிய பொன்னையொக்குந் துறைகளையுடைய வையை யாறு சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதியவெற்பில், ஆராயுந்தோறு மாராயுந் தோறுந் தெவிட்டாத இன்பமாந் தமிழையொத்தவளது செங்கனி வாயி னூறிய நீர் நுகருந்தோறுந் தெவிட்டாமல் இன்பமாய், என் தாருயி ரிறந்து படாமைக்குக் காரணமாகிய வமிழ்தாகின்ற தாதலால், இவ்வுலகில் உம்பர் தம் பதத்தை என்போல வெய்தினார் யார்? யானொழிய ஒருவரு மில்லை. எ - று.

உம்பர் - தேவர். இம்பர் - இவ்வுலகு. வார்தல் - ஒழுகுதல். தேர் தல் - ஆராய்தல். செங்கனிவாய் - ஆகுபெயர். ஆர்தல் - நுகர்தல். ஆரு யிர் - அரிய வுயிர். மலய வெற்பு - பொதியவெற்பு. 'மலய வெற்பிற் றமிழ்' என்றது அவ்வெற்பில் தமிழ்பிறத்தலா னென்க. இறப்பைத் தீர்த் தலால் அமிழ்தம் என்றது 'வாணன் மலயவெற்பு' என்புழி ஆற னுருபு நிலப்பிறிதின்கிழமைப் பொருளாயத் தொக்கது. நெஞ்சம் - முன் னிலை யெச்சம். (௫கூ)

புகழ்தல்

புகழ்தல் எ - து. புகழ்ந்து கூறல்.

தழல்கண்ட தன்ன கலிவெம்மை யாற்றதன் றண்ணளியால்
நிழல்கண்ட சந்திர வாணன்றென் மாறை நிழல்பொலியுங்
கழல்கண்ட தன்ன கதிர்முத்த மாலிகைக் காரிகைநின்
குழல்கண்ட பின்னல்ல வோவற னீருட் குளித்ததுவே

இ - ள். தழலைக்கண்டதுபோன்ற கலியினது வெப்பந் தணியத் தன தருளாகிய நிழலாக்கிக்கண்ட சந்திரவாணனது தென்மாறை நாட்டிற

ளேன்றும ஒளிமிகுந்த கழற்காயபோல, பரிதாகிய கதிரொறிக்கும் முத்து மாலிகையையுடைய காரிகை! நினது கூந்தலைக் கண்டபின்னல்லவோ முன் வெளிப்பட்டிருந்த அறலானது நாணி இப்போது நீருட்குளித்திருக்கின்றது. எ - று.

தழல் - நெருப்பு. கலி - கலியுகம. வெம்மை - வெப்பம். அளி - அருள். நிழல - ஒளி. பொலிதல - மிகுதல. புகழ் - ஆகுபெயா. கதிா - ஒளி. காரிகை - அண்மைவிளி. குழல - கூந்தல. அறல் - கருமணல. குளித்தல - மூழ்கல. 'நின குழல' என்புழி ஆறுமவேற்றுமை யுருப்புத் தறகிழமைககண வந்தது. 'அலலவோ' எனபுழி ஓகாரம எதிர்மறை.

பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

பாஙகியொடு வருகெனப பகாதல எ - து இனி நீவருஙகால் நின் உயிரப்பாஙகியொடு வருகவெனக் கூறல.

என்கா தலினொ டியமபுகின் றேனிங கினிவருங்கால
நினகா தலியொடு நீவரல வேண்டு நிலமடந்தை
தன்கா தலன்றஞ்சை வாணனறென மாறைத்தண டாமறைவாழ
பொன்காதல கொணடு தொழுஞசிலம பாரடிப பூஙகுயிலே.

இ - ள். நிலமடநதை தனககுக கணவனாகிய தஞ்சை வாணனது தென்மாறைநாட டிலிருககும தணணியதாமரையிலவாழுந திருமகளாசை கொணடு பணியுஞ சிலமபாாநத வடிகளையுடைய பூஙகொடிபோலவாய! எனது காதன மிகுதியால ஒருசொல சொலலுகினறேன, இக குறியிடதது இனிமேல வருஙகால நினனிடத திற காதலுடையவளாகிய உயிரபபாஙகி யொடு நீ வருதலைச செயயவேணடும. எ - று.

காதல - ஆசை. இயமபல் - சொல்லல காதலி - உயிரபபாஙகி. காதலன் - கணவன். பொன - திருமகள். காதல - ஆசை. பூங்கோடி - ஆகுபெயா. 'நிலமடநதைதன காதலன' எனறது பூவைநிலை யெனனும புறபபொருளிலககணததால் வாணனை மாயோனுககு கூறியவா றுணாக. எனனை,—

‡ "மாயோன மேய வனபெருஞ சிறப்பிற
றுவா விழுப்புகழப் பூவை நிலையும" — எனனும வேட சிககாந தையிற் கூறிய சூததிரததா னுணாக. (௬௧)

---

‡ தொல. பொருள். புறததிணையியல, ௫ ரு.

பாங்கிற்கூட்டல்.

பாங்கிற்கூட்டல் எ - து. தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செறுத்தல்.

என்னூடு நின்ற விளங்கொடி யேயங்க மேந்துசூழாந்
தன்னூடு செல்லுஞ் சலஞ்சலம் போற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பொன்னூடு செல்லும் புகழ்மணி போனின் புடையகலா
மின்னூடு நுண்ணிடை யாருட னீசென்று மேவுகவே.

இ - ள். என்னுள்ளே நிலையாய்நிற்கின்ற இளங்கொடிபோல்வாய்! சங்கக்கூட்டத்துள்ளே பொருந்திச்செல்லாநிற்குஞ் சலஞ்சலமென்னுஞ் சங்குபோலவும், தஞ்சைவாணனது பெரியவெற்பிடத்துப் பொன்னுள்ளே செல்லும் மாணிக்கம்போலவும், நின்பக்கம் அகலாத மின்பிணங்கும் நுண்ணிய இடையாராகிய ஆயக்கூட்டத்துடன் நீபோய்ப் பொருந்துக. எ - று.

இளங்கொடி - ஆகுபெயர். 'சூழாந் தன்னூடேந்து' எனமாறுக. இப்பியாயிரஞ் சூழ்ந்தது இடம்புரி; இடம்புரியாயிரஞ் சூழ்ந்தது வலம்புரி; வலம்புரி யாயிரஞ்சூழ்ந்தது சலஞ்சலம். புகழ்மணி-மாணிக்கம். சலஞ்சலம் சங்குகளிற் சிறத்தலானும், மாணிக்கம் மணிகளிற் சிறத்தலானும் உவமை கூறியதென் றுணர்க. புடை - பக்கம். ஊடல்-பிணக்கல். மேவுதல் - பொருந்தல்.

இக்கிளவியில் மாலைசூட்டித் தலைவியை விடுத்தானென்ப தாயின், இச்செய்யுளில் முலலைமாலைசூட்டி விடுததானென்ப தில்லையாலெனின், தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் சார்ந்தவுடன் தலைவியைநோக்கி நினக்கு முல்லை மாலை சுனைப்புனல்சூட்டியவாறு நன்றாலென்று பாங்கி கூறியவதனான் இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. வரைவியலில் தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தற் செய்யுளில் † 'சங்கிரக்காட்டு நீயன்றுசூட்டலரோ' என்றதனானுமறிக.

இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் சார்தல், கேடடல், சாற்றலென்னும் மூன்றற்குரிய; 'பாஙகன்கழறல்' முதல் 'கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்' ஈறாகக்கூறிய நான்கும எதிரமறைக்குரிய; 'பாங்கன்தன்மனத்தழுங்கல்' முதல் 'தலைவன் தனக்குத்தலைவி நிலைகூறல்' ஈறாகக்கூறிய பதினொன்றுட் நேர்தற்குரிய, 'தலைவன்சேறல' முதல் 'புகழ்தல்' ஈறாகக் கூறியநான்குங் கூடற்குரிய; தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப் பகாதலும், தலைவன் தலைவியைப் பாஙகிற்கூட்டலு மாகிய இரண்டும் பாங்கிற்கூட்டற்குரிய வெனக்கொள்க. (௬௨)

பாங்கற்கூட்டம் - முற்றும்.

---

† வரைவியல், செ. உ௮௫.

அஃதாவது, தலைவி வேறுபாட்டைக்கண்டு புணர்ச்சியுண்மை யறிந்தாராய்ந்து தன்மதியை யுடன்படுத்தல்.

" முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த
லிருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்
றாங்குமூ வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு" — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் பாங்கிமதியுடன்பாடு மூவகைப்படும். அவற்றுள், —

முன்னுறவுணர்தலாவது - தலைவி பாங்கற்கூட்டத்தின்கண்பாங்கியை நீங்கிச்சென்று தலைவனைப்புணர்ந்து மீண்டுவந்து பாங்கிமுன்னுற்றவழி, பாங்கி தலைவியது வேறுபாடுகண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

குறையுற வுணர்தலாவது - பாங்கி தலைவன் தழையுங் கண்ணியுங் கொண்டு தனபாற் குறையுற்று நிற்பக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணாத லாவது - தலைவியும் தானும் ஒருங்கிருந்துழி, தலைவன் அவ்வாறுவரககணடு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

** " நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வினை மறைபபுஞ் செலவும பயிலவுமென்
றிவ்வகை யேழினு மையுமுற் றோர்தலும." — எ - து

நாற்றமாவது - தான் பண்டு பயின்றறியாததோர் நாற்றம். தோற்றமாவது - கூடடத்தாற்பிறந்த தோரழகு. ஒழுக்கமாவது - தெய்வந்தொழாமை முதலியன. உண்டியாவது - ஊண்பணடையிற் சுருஙகுதல். செய்வினை மறைததலாவது-தான்செயயும் வினையைப் பாஙகிக்குமறைத்தல். செலவாவது - ஆயத்தைநீஙகித் தனியேசேறல. பயிலவாவது - எப்பொழுதும் ஓரிடததே நிற்றல. இவவேழினுனும பாஙகி தலைவியை ஐயமுற் றோராய்தல். இவ்வேழினுள இசசெயபுள தோற்றததாலாராயகின்றது.—

முன்னுறவுணர்தல்.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வண்டலை யாயத் துடனயாநதோவன்றி வண்டிமிர்பூந
தண்டலை யாரத் தழைகள்கொய தோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புணடலை வேலினுங் கணசிவப் பாரப் பொலஞ்சுனைத்தேன்
கொண்டலை நீருடைந தோவிவண மேனி குழைநததுவே.

* அகப்பொருள்விளககம, களவியல், சூ. ௨௨
டை டை சூ. ௨௩.

இ - ள். இவள்மேனி குழைவுபட்டது, ஆயக்கூட்டத்துடன் வண்டலம் பாவையை வருந்திச் செய்ததோ! அன்றி வண்டு ஆரவாரிக்கும் பூஞ்சோலையிடத்துச் சந்தனத்தழைகள் கொய்ததோ! அன்றித் தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் புண்செய்யும் தலையையுடைய வேலினும் கண்சிவப்புப்பொருந்தப் பொன்விளையப்பட்ட சுனையினிடத்து மலைத்தேன்வந்து கூடக் கொண்டலையலையப்பட்ட நீருட்குளித்ததோ! யாதோ! அறிகின்றிலேன். எ - று.

வண்டல் - வண்டலம்பாவை. அயாதல் - செய்தல். அன்றி - வினையெச்சக்குறிப்பு. இமிர்தல் - ஆரவாரித்தல். தண்டலை - சோலை. ஆரத்தழை - சந்தனத்தழை. பொலம் - பொன். குடைதல் - குளித்தல். குழைதல் - இளகுதல். ஓகாரங்களனைத்தும் ஐயத்தின்கண் வந்தன. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். அவ்வகையதனா லையந்தீர்தல் - அவ்வேழு வகையினாலும் புணர்ச்சியுண்டென்று கருதிய தலைவியிடத் தையந்தீர்தல். (௬௩)

ஒழுக்கத்தா லையந்தீர்தல்.

(இது வெளிப்படை)

திளைக்குந் திரைமே லுனக்குமுன் றோன்றலிற் செம்பொன்வெற்பை,
வளைக்கும் பிரான்முடி வைகுத லாற்றஞ்சை வாணன்மண்மேல்,
விளைக்கும் புகழ்போல விளங்குத லாற்செக்கர் விண்பிறைகார்,
தளைக்குங் குழற்றிரு வேதொழ வேதகுந் தன்மையதே.

இ - ள். காரைத்தன்னிடத்து நின்று நீங்காமற் றளைசெய்யுங்குழலையுடைய திருவே! நிரம்புங்கடலினிடத்து நினக்குமுன்னே தோன்றலானும், செம்பொன் மலையை வில்லாகவளைக்கும் சிவனது திருமுடியிடத்திருத்தலானும், தஞ்சைவாணன் புவியின்மேல் விளையச்செய்யும் புகழ்போல நாடோறும் மிக்காய் விளங்குதலானும், செவ்வானத்திடைத் தோன்றிய பிறைதிங்கடோறுந் தொழுதல்போல் இன்றுந்தொழத்தகுந் தன்மையதாதலான், நீதொழுவாயாக. எ - று.

திளைத்தல் - நிறைதல். திரை - ஆகுபெயர். செம்பொன்வெற்பு - மேருமலை. பிரான் - சிவன். முடி - சடைமுடி. வைகுதல் - தங்குதல். செக்கர்விண் - செவ்வானம். கார் - கருநிறம், மேகமெனினும் அமையும். தளைத்தல் - தடைசெய்தல்.

திரு இவ்வுருக்கொண்டுவந்து பிறந்தாளென்னும் கருத்தால் திருவேயென்றுகூறியது. இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலான்,

‡ "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை." — என்னும் விதியினள் தொழாளாயினளாகவே ஒழுக்கத்தினா லையந்தீர்ந்தவா றாயிற்று. (௬௪)

---

‡ திருக்குறள், செ. ௫௫.

இப்பால் பாங்கி தலைவியைநோக்கிக் கண்சிவந்தும் இதழ்வெளுத்தும் நுதற்குறுவெயர் வருழியும் இருத்தலால், இவ்வேறுபாடு நினக்கெற்றினு லாயதென்று வினவுதலும், தலைவி சுனையாடிப்போந்தே னென்பதனால் வந்ததென்று விடுத்தலும் இச்செய்யுளில் கவிகூறிற்றிலர், யாதினா லெனின், அகப்பொருட் சூத்திரத்தில் இவ்விரண்டிற்கும் கிளவிகூறிற்றில ராதலானென்க. அவர் கிளவி கூறாததற்குக் காரணம் என்னையெனின், சுருக்கநூலாதலின் கூறிற்றிலர். விரிநூலிற்கூறிய துண்டோ வெனின்; கூறியதுண்டு. என்னை,—தொல்காப்பியத்தில் ‡ 'நாற்றமுந் தோற்றமும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் நச்சினார்க்கினியருரையில் தலைவி வேறுபாடு பாங்கி வினவியதற்குச் செய்யுள்—

"தொய்யில் வனமுலையுந் தோளுங் கவினெய்தித்
தெய்வங் கமழுமா லைம்பாலும் — மையுறுவல்
பொன்னங் கொடிமருங்குற் பூங்கயற் கண்ணினாய்க்
கென்னை யிதுவந்த வாறு."

இதற்குவிடை.—நின்னை நீங்கி மேதக்க சுனைகண்டு நெடுங்கால மாடி னேன், அதனானாயிற்றென்னும்.—

அதற்குப் பாங்கி மெய்யினாற் பலவேறு கவர்பொருள் சொல்லிநாடலின் சுனைநயப் புரைத்தல்.

சுனைநயப்புரைத்தல் எ-து மெய்யாயின அதுகூறி யக்கூறும்பொரு ளிற் பலவேறு கவர்பொருள்சொல்லி ஆராய்தலின் சுனை நன்மையைக் கூறல்.

பூட்டிய வார்சிலை வீரரை வென்றெப் பொருப்பினுஞ்சீர்
தீட்டிய வாணன்றென் மாறையன் னீரிதழ்ச் செம்மையுமை
ஊட்டிய வாளின் கருமையுந் தான்கொண் டுமக்கிங்ஙனே
சூட்டிய வாறுநன் றானமுலை மாலை சுனைப்புனலே

இ-ள். நாண் பூட்டிய வில்வீரரை வெற்றிகொண்டு குலமலைக ளெட்டினுங் கீர்த்தியைப்பொறித்த வாணனது தென்மாறை நாட்டை யொப்பீர்! நுமது இதழின்செம்மையும் மையூட்டியவாள்போன்ற கண்ணின் கருமையுந் தானென வாங்கிக்கொண்டு உமக்கிவ்வாறு கைம்மாறாகச் சுனைப் புனலானது முலைமாலையைச்சூட்டியவாறு நன்று. எ-று.

'வார்பூட்டிய' என மாறுக, வார் - நாண். பொருப்பு - குலமலை. சீர் - கீர்த்தி. தீட்டல் - எழுதல். ஊட்டல் - உட்கொள்வைத்தல். வாள் - பெயர். ஆல் - அசை.

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. ௨௩.

HOPADHYAYA
VER LIBRAR

தலைவன் பாங்கற்கூட்டத்தில் தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டும்போது நின்காதலியோடு நீ வருகவெனக்கூறிக் கற்புடையவ ளென்றெண்ணி, கற்புடையமகளிர் முல்லைமாலை சூடுவது இயல்பாதலான், முல்லைமாலை சூட்டி விடுத்ததனால், தலைவியுந் தலைவன்சொல்லைக் கடவாளாதலால், தன் கற்புடைமை தன்னுயிர்ப்பாங்கி யறியவேண்டுமென்று கருதி, தலைவன் சூட்டிய முல்லைமாலையை மறையாது வந்தாளாதலால் அதுகண்டு கூறினு ளென்றுணர்க.

தலைவன் சூட்டினான் என்பதென்னை யெனின்,

§ " ஆனெடுந் தானையை யாற்றுக் குடிவென்ற கோன்பொதியில்
சேணெடுங் குன்றத் தருவிநின் சேவடி தோய்ந்ததில்லை
வாணெடுங் கண்ணுஞ் சிவப்பசெவ் வாயும் விளர்ப்ப வண்டார்
தாணெடும் போதவை சூட்டவற் றேவத் தடஞ்சுனையே." — என்

னும் இறையனார் அகப்பொருளில் ‡'முன்னுறவுணர்தல்' என்னுஞ்சூத்திர வுரையில் இக்கிளவிக்குப் 'போதவை சூட்டவற்றே வததடஞ்சுனை' என்றமையான் தலைவன்போது சூட்டினனென்றுணாக.

முல்லைமாலை சூட்டிவந்ததைக்கண்டு வினவினளென்று தலைவிக்குத் தோன்றவும், இதழ் வெண்மைக்கும், கண் செம்மைக்கும் முல்லைமாலை யுவமையாகப் பாங்கி கருதிக்கவாபடுபொருளாய்ச சொலலலின், மெய்யினாற் பல கவர்படுபொருள்சொல்லி நாடலாயிற்று. நாடல் - ஆராயதல. இதழ் வெளுத்தல் அதரபானத்தாலும், கணசிவததல் இறுகத்தழுவுதலானும் தோன்றியதென் றுணர்க. (௬௫)

சுனைவியந்துரைத்தல்.

சுனைவியந்துரைத்தல் எ - து. அச்சுனை வியப்பை யானுமாடிக் காண் பேனென்று கூறல்.

மறலா யெதிர்ந்த மறமன்னர் வேழ மலையெறிவேல
திறலார் முருகன் செழுந்தஞ்சை வாணனறென் மாறைவையை
அறலார் குழலாய் நுதற்குறு வேரவு மழுகுினபோற்
பெறலா யெனிறகுடை வேனடி யேனும பெருஞ்சுனையே

இ - ள். மதமயக்கமா யெதிர்ந்த வீரமனனரது யானையாகிய மலையை யெறியும் வேலால் முன்மலையை யெறிநத வெற்றியார்ந்த முருகனையொக் குஞ் செழுந்தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டிலவரும் வையையாற்றி லிருக்கும் அறல்போன்ற குழலையுடையாய்! நுதற்குறுவேர்வும் அழுகும்

---

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. எ.

நின்னைப்போற் பெறலாமெனின், அடியேனும் பெருஞ்சுனையை யாடிக் காண்பேன். எ - று.

மறல் - மயக்கம். மறமன்னர் - வீரமன்னர். திறல் - வெற்றி. அறல் - கருமணல். குடைதல் - நீராடுதல். 'பெறலாமெனில்' என்பது பெறுதற் கருமைதோன்ற நின்றது. தான்குற்றேவல்செய்யு முறைமையால் 'அடியேன்' எனக் கூறினளென் றுணர்க. (௬௬)

பொய்யினாற் பலவேறு கவர்பொருள் சொல்லி நாட்டலின் தகையணங்குறுத்தல்

தகையணங்குறுத்தல் எ - து. தலைவி யழகினால் அவளைத் தெய்வப்பெண்ணாக வலியுறுத்திக்கூறல்.

குவளை சிவந்துங் குமுதம் வெளுத்துங் குறையலவேல்
அவளை மறைத்துனைக் காட்டலு மாமலர்த் தேன்குடிக்கத்
தவளை குதிக்குந் தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
இவளை வரக்கண்டு நீயணங் கேபின் னெழுந்தருளே.

இ - ள். குவளையொக்குங் கண்சிவந்து, குமுதமொக்கும் வாய்வெளுத்த குறைபாடல்லவாயின், எங்கள் தலைவி யொருத்தியுண்டு, அவள் வடிவில் நின்னையொப்பவள், அவளை மறையவைத்து நின்னையவளென்று காட்டலாமென்று எல்லாருஞ்சொல்லுவர், அலரினின்றுந் தேன்குடிக்கப் புதுநீர் வந்ததென்று தவளைகுதிக்கும் பெரியபொய்கை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருக்கு மலையணங்கே! எங்கள் தலைவிவருமளவும் இருந்து அவளை யொப்புக்கண்டு பின்னை நீயெழுந்தருள்வாய் எ - று.

‡ "கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே." — என்னும் மயங்கியற் சூத்திரத்தில் அன்னம்போல்வாளை அன்னம் என்றும், யானை போல்வானை யானை யென்றுங் கூறினமையான், இவ்விடத்துங் குவளை போன்ற கண்ணைக் குவளை யென்றும், குமுதம்போன்ற வாயைக் குமுதம் என்றும் ஆகுபெயராகக் கூறியவாறுணர்க.

'அலர்த்தேன்' என்புழி ஐந்தனுருபு தொக்கது. தடம்பொய்கை - பெரியபொய்கை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

மனத்தில் தலைவிதானென்றறிந்துவைத்து வாய்மொழியில் அணங்காகக் கூறினமையின், பொய்யினாற் பலவேறு கவர்பொருள்சொல்லி நா

---

‡ தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், [illegible].

லாயிற்று. 'கவர்பொருள்' என்னாது 'பலவேறு கவர்பொருள்' என்ற தென்னையெனின், ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதல் தமிழ்நடையாதலி னென்றுணர்க இவையிரண்டும நாணநாட்டம். (௬௭)

நடுங்கநாட்டம்.

நடுங்கநாட்டம எ-து. தலைவியை நடுங்கத்தக்கதாக நாடுதல.

பால்போன் மொழிவஞ்சி யஞ்சினின் றேனிந்தப பாரமுழுதும
மாலபோற் புரந்தவன் மாறை வரோதயன் வாணன்வென்றி
வேல்போற் சிவந்து நெறிமுறை கோடிய வேந்தன்வெய்ய
கோல்போற கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடுகணடே

இ-ள் பாலபோலும் மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய்! இந்தப் பாருலகமுழுவதையுந் திருமாலபோ லிடையூறு நீக்கிக்காத்த மாறை நாட்டில வரோதயனை வாணனது வென்றிவேல்போற் குருதியளைந்து சிவந்து நெறிமுறைமைவழுவிய வேந்தனதுகொடுங்கோல்போல யார்க்கும் அச்சங்கொடுக்குங் கொடுமையவாகிய கொலைதொழில செய்யும் யானை யது கோடடைக்கணடு அஞ்சிநின்றேன. எ-று.

வஞ்சி - ஆகுபெயா. மால - விணடு. புரத்தல் - காத்தல, கோடிய - வழுவிய கோடு - கொமபு.

"நாணவு நடுஙகவு நாடாடோழி
காணுங காலைத தலைமக டேதது." — என்பதனால நாண நாட் டமும நடுஙக நாடடமுங்கூறியது அகப்பொருட்சிதைவாய்ப்பெருந்திணைப் பாறபடும. அன்றியும பாஙகி இவவாறு கூறவே, தலைவி குறிப்பறியாது கூறினளுமாம. அவமதித்தாளுமாம, ஆசார மிலலாது கூறினளுமாம; மறறு இக்குறறமெல்லாம நீஙகுமாறும, அகப்பொருட் சிதைவு வாராமற் போற்றுமாறும. எனனையெனின், நாணநாடடத தின்கண தலைவிக்குயிாப் பாஙகி யாதலின, இவளுள்ளமே யவளுளள மாதலின், புணாசசியுணமை புணடென்பதறிநது கூறுகின்றாளென்பது தலைவியறியும. அறிந்ததலைவி பாஙகியுடன கூறாத தெனனையெனின், இவள்பெருநாணின ளாதலான் கூறலாகாதென் றிருந்தாள. தன்னுடன் உணமைகூறவிலலை, தானுண் மைக்கயலாயினேன், அவ்வாறு அயலாகாது உடமபட்டிருக்கத் தலைவி யாகத் தன்னோடு கூறவேண்டுமென்பது கருதி, பாஙகி யாராய்ச்சிசெய்த காரியமாதலான், நாணநாட்டததாற் குற்றமின்மையறிக.

இனி நடுஙக நாட்டம யானைக்கண்டஞ்சினே னென்றவழி தலைவி நடுஙகாம லிருந்தவழி யென்னையெனின,

பூங்கிமதியுடன்பாடு.

"மெய்பினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருணாட்டத் தானும்" — என்னும் சூத்திரத்தில் 'வழிநிலைபிழையாது' என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரையிற் பாங்கி குற்றேவல் முறைமை தப்பாது, பெருநாணினள், பேரச்சத்தாள், தலைவி யென்பதறிந்து, தானும் இறந்துபடாமற் கூறத்தகும் வார்த்தை கூறுமென்றுரைகூறினாராதலானென்பது. நடுங்கநாடிக் கூறும்போதும் பாங்கி, எம்பெருமாட்டி கவற்சியுறும், கவற்சி யுற்றபோதே யிறந்துபடினும் படுமென்பதறிந்து, முகமலர்ச்சியாய் நகையாடுதல் போன்றுங் கூறுமாதலால், தலைவி இவள்முகக்குறிப்பு நோக்கியும், கவற்சியில்லாமை நோக்கியும் பொய்யென்றறிந்திருந்தாளென்க. அன்றியும் சான்றோர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலும் பயின்றுவருதலானும் குற்றமின்றென உணர்க. குற்றமாயின் சான்றோர் செய்யுட்களோதாரெனவுணர்க.

தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தும் 'வழிநிலைபிழையாது' என்பதனால் வழுவமைதிபெற்றும். திருக்கோவையாரில் நாணநாட்டம் நடுங்க நாட்டத்தைப் பெருந்திணைபாற்படும் என்று **பேராசிரியர்** உரைகூறினாரெனின், **மாறுகோளக்கூறல்** என்னுங் குற்றமாம். என்னை, —

* "அளவையி னின்பத் தைந்திணை மருங்கிற்
களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்" — என்னும் அகப்பொருளினும், a‡ "அன்பி னைந்திணைக் களவெனப் படுவது" — என்னும் **இறையனார்** அகப்பொருளினும்,

b‡ "இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங்
கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற
காமக்கூட்டம்" —

என்பதனான் தொல்காப்பியத்தினும், மற்றும் பிற நூல்களினும் ஐந்திணைகளவென்று கூறுவதல்லது பெருந்திணையை அகப்பொருளிற் கூறுவதொருநூலினு மில்லை

பெருந்திணையாவது

"ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமும்
செப்பிய வகப்பொருட் சிதைவும் பெருந்திணை" — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பெருந்திணைப்பாற் படுமென்றல் பொருந்தாது

---

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. ௨௩.

* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல், சூ. ௨௫

a‡ இறையனார் அகப்பொருள். சூ. ௧.

b‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. ௧.

"அகத்திற் சிதைந்தது புறத்தின் பாற்படும்" —
"மடலே றுதலொடு விடைதழா லென்று
குற்றிசை தன்னொடு குறுங்கலி யென்று
சுரநடை தன்னொடு முதுபாலை யென்று
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்
புகன்றவை யியற்பெயர் பொருந்தா வாயி
னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணைத் தாகும்' — என்பதனால் நாணநாட்டம் நடுங்கநாட்டம் இதனோ டொப்பதனறி வழூஉவன்மையென றுணர்க.

இவற்றுள் முன்னையதொன்றும் மெய்யினாற்சொல்லியது, பின்னைய மூன்றும் பொய்யினாற்சொல்லியது. (உஅ)

இத்துணையும் மூன்றுநாட் செய்தியென வுணர்க

முன்னுறவுணர்தல் - முற்றும்.

குறையுறவுணர்தல்.

பெட்டவாயில் பெற்றிரவுவலியுறுத்தல்

பெட்டவாயில் பெற்றிரவு வலியுறுத்தல் எ - து. இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின்னர்ப் பிரிவுழிக்கலங்கலின் வாயில் பெற்றுய்த்தலென ஆண்டு விரும்பப்பட்ட பாங்கியைத் தூதாகப்பெற்றுக் குறையிரத்தலை வலியுறுத்துக் கூறல்.

பொருமணி வெண்டிரைப் பைங்கடல் வங்கம் பொருந்திமுன்பு
தருமணி பின்பெறத் தணிபவர் போறசென்று சார்ந்திரந்து
பருமணி நன்கலப் பாங்கியை நீங்கியப் பாவையையாம்
மருமணி வண்டுறை தாரவாணன் மாறை மருவுதுமே.

இ - ள். வெண்டிரை முத்துக்களைப் பொரப்பட்ட பசியகடலிடத்து மரக்கலத்தை முன்புபொருந்திப் பின் அக்கடலதரப்பட்ட மணிகளைப் பூண்பவர்போல, நாம்போய்ப் பரியமணிகளைக் குயிற்றிய நல்ல அணிகளை யணிந்த பாங்கியைச்சார்ந்து நமது குறையையிரந்து, அவணோடந்தபின் பாங்கியைநீங்கி, அப்பாவைபோல்வாளை மணம்பொருந்திய கரியவண்டுறைப் பட்ட தாரணிந்த வாணன் றென்மாறைநாட்டுக் கூடுதும், நெஞ்சமே! அஞ்சல். எ - று.

'வெண்டிரைமணிபொரு' எனமாறுக. வெண்டிரை - வெண்மை நிறம்பொருந்திய அலை. மணி - முத்து. வங்கம் - மரக்கலம். நன்கலம் - நல்ல வணி. 'நாஞ்சென்று' எனவும், 'பாங்கியைச்சார்ந்து' எனவும் மாறுக.

அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், ௩ ௱௫.

மரு - மணம். மணிவண்டு - கருவண்டு. தார் - மாலை. நேர்ந்தம் - முன்னிலை யெச்சம். மாறைநாடு கடலாகவும், பாங்கி மரக்கலமாகவும், தான் மரக்கலநாயகனாகவும், தலைவி அக்கடலிடத்திருக்கும் மணியாகவும் உவமித்ததனால் இதுதொழிலுவமம்.

‡ "நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கெனப மொழிபுணர் ரியல்பே." — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் மொழிகள் மாறிநின்றன (௬௯)

ஊர்வினாதல்.

ஊர்வினாதல் எ - து. தலைவன் கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற்றவன்போல வந்துநின்று ஊர்வினாதல்.

புதியேன் மிகவிப் புனத்திற்கி யானறனிப் போந்தனனும்
பதியேது செல்லும் படிசொல்லு மீர்படி மேற்படிந்த
மதியேய் சுதைமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவையை
நதியேய் சுழிநிக ருமபழி தீருந்தி நல்லவரே.

இ - ள். புவியின்பேறு படிந்த மதியை யொப்பாகிய சுதையினால் விளங்கிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின்கண் வருகின்ற வையைநதியிற்பொருந்திய சுழியையொக்குங் குற்றந்தீர்ந்த வுந்தியையுடைய மடவாரே! யான் இப்புனத்திற்கு மிகவும் புதியேன், ஒருகாலும் வந்தறியேன், இப்போது தனியாகவந்தேன், நீரிருக்கும்பதியாது? யான் செல்லும்படிக்குச் சொல்லுவீர். எ - று.

படி-புவி. மதியேய்-ஒப்பு. சுதை - வெண்சாந்து. ஏய-பொருந்துதல். உந்தி - கொப்பூழ். நல்லவர் - மடவார். (௭௦)

பெயர்வினாதல்.

(இது வெளிப்படை)

கரைத்தாவி யுந்திய காவிரி வைகிய காலத்தினுந்
தரைத்தாரு வன்னசெந் தண்ணளி வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
வரைத்தாழ் சிலம்பினும் வாழ்பதி யீதென்று வஞ்சியன்னீர்
உரைத்தா லிழிவதுண் டேற்பெய ரேனு முரைமின்களே.

இ - ள். கரையைத்தாவித் திரையைப்பெற்றிருந்த காவிரிவற்றிய காலத்தினும் பூமியின்கண் கற்பகத்தருவையொத்த செவ்விய அருளையுடைய வாணனது இனிமைபொருந்திய தஞ்சையைச்சூழ்ந்த மலைகள்பணியப்பட்ட பொதியவெற்பில் நும்முடைய வாழ்வாகிய பதியீதென்றுரைத்தால் உமக்கிகழ்ச்சி வருவதுண்டேல், வஞ்சிக்கொம்புபோல்வீர்! பெயராயினும் உரைமின்கள். எ - று.

---

‡ தொல். சொல். எச்சவியல் ரு. அ

தாவுதல் - கடத்தல். உந்தல் - எறிதல். காவிரி - காவேரி. வைகல் - உறைதல். தரை - புவி. தாரு - கற்பகத்தரு. செந்தண்ணளி - செவ்விய அருள். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை; சாதியொருமை. தாழ்தல் - பணிதல். சிலம்பு - சண்டு பொதியவெற்பு. இழிவது - குறைவருவது.

வரைத்தாழ் சிலம்பின்' என்புழி, ஐகாரவீற்றுப் பெயராகலான் 'வரைதாழ்சிலம்பு' என இயல்பாய் முடியாது ஒற்றுமிக்கவா றென்னையெனின்,

‡ "வேற்றுமை யலவழி இ ஐ யென்னு
மீற்றுப் பெயர்க்கிளவி மூவகை நிலைய
வவைதா - மியல்பா குநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவு
முறழா குநவு மென்மனார் புலவர்.—என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இகர ஐகாரவீற்றுப் பதங்கள் இயல்பாய்முடிவனவும், வல்லெழுத்து மிகுந்து முடிவனவும், உறழ்வாய் முடிவனவுமாகிய மூவகை முடிபினுள் திணைதுறிது, திணைக்குறிது என்றாற்போல, வரைதாழ், வரைத்தாழ் என உறழ்ச்சி முடிபாயினவென் றுணர்க. (௭௧)

கெடுதிவினாதல்.

கெடுதிவினாதல் எ-து கெட்டபொருளை வினவுதல்.

தண்பட்ட மேவும் வயற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில்
பண்பட்ட தேமொழிப் பாவையன் னீர்பனை பட்டகையும்
மண்பட்ட கோடு மதம்பட்ட வாயும் வடிக்கணைதோய்
புண்பட்ட மேனியு மாய்வந்த தோவொரு போர்க்களிறே.

இ-ள். தண்ணியவோடையும் பொருந்திய வயலுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணனது பொதிய வெற்பிடத்துப் பண்ணுண்டாகப்பட்ட இனிய மொழியையுடைய பாவைபோல்வீர்! பனைபோலுண்டாகியகையும், தன்னிழலைச் சுளிந்துப் பாய்தலான மண்பட்ட கோடும், கரடத்தானத்தினின்று வடிந்தொழுகும் மதம்பட்டவாயும், கூரிய என்கைக்கணை மூழ்கலால் புண்பட்டவுடலுமாய் ஒருபோர்க்களிறு நும்புனத்தயலே வந்ததோ? கண்டீரேல் சொல்லுவீராக. எ-று.

பட்டம் - ஓடை. பட்டமும் வயலும் என உம்மைத்தொகை. மேவுதல் - பொருந்துதல். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. பண் - இசை. படுதல் - உண்டாதல். தேம் - இனிமை. பாவை - சித்திரப்பாவை. பனைபட்டகை - பனைபோலுண்டாகியகை; உவமைத்தொகை. வடி - வடித்தல். களிறு - யானை. உம்மை - எண்ணின்கணவந்தன. கெடுதிவினாதல், வேழம்வினாதல், பன்றிவினாதல், நாய்வினாதல், இனையவினாதல் எனப்பலவுமுள; அவற்றுள் இது வேழம்வினாதல். (௭௨)

‡ தொல். எழு. தொகைமரபு, சூ. ௩௬.

ஒழிந்ததுவினாதல்.

ஒழிந்ததுவினாதல் எ-து. இவன் வினாயதற்கு விடையின்மையால், நீர் பேசாதொழிந்த தென்னெனவினாதல்.

வனமார் குடிஞைப் பகைக்குர லாமென வாணன்றஞ்சைப்
புனமார் குளிரிப் புடைப்பொலி யாற்கிளி போயினமீண்
டினமா மெனவந்திவ் வேனலெல் லாம வவுமென்பதற்கோ
கனமா நறுங்குழ லீர்மொழி யாதொழி காரணமே.

இ-ள். வாணனது தஞ்சைநாட்டில் முகில்போன்ற கருமையாகிய நறியகுழலீர்! மொழியாதொழிந்த காரணம் காட்டிலார்ந்த கூகைக்குப் பகையாகிய காக்கைக் குரலாமென புனத்திற் பொருந்திய குளிரியென்னுங்கருவியை நுங்கையாற் புடைத்திடுமோசையால வெருண்டுபோயின கிளிகளெல்லாம்; நீவாய்திறந்து மொழியின், நமதுகுரலென் றறியாது கிளிக்குரலென் றெண்ணி மீண்டு வந்து, இவ்வேனற் கதிரையெல்லாங் கவருமென்பதனாலோ? சொல்லுவீர். எ-று.

'வாணன் தஞ்சைக்கனமா நறுங்குழலீர்' எனவும், 'பகைக்குரலா மெனப் புனமார்குளிரி' எனவும், 'போயினகிள்ளை' எனவும் மாறிக் கொள்க. என்னை,—

‡ "மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மொழிமாற்றிப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

'நல்லவரோசொல்லுவீர்' என்றும், 'வஞ்சியன்னீருரை மின்கள்' என்றும், 'பாவையன்னீர்' என்றும், 'கனமாநறுங்குழலீர்' என்றும், வினாதல் நான்கினும் பன்மையாற்கூறிய சொற்கள் பாங்கி யொருத்தியையே ‡‡ "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி"—என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கூறிய உயர்சொற்கிளவியென் றுணர்க. தலைவியுங்கூட இருந்தாளென வருங்குற்றமென்னையெனின், குற்றமுண்டு. என்னை,—‡'இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தல்' என மேலே கூறப்படுதலின், இங்ஙனம் இருவரும் உடனிருந்தாரென்று கூறலாகாதென வுணர்க.

வனம் - காடு. ஆதல் - பொருந்தல். குடிஞை - கூகை. பகை காக்கை. குளிரி - தினைப்புனத்திற் கிளியோட்டுவோர் மூங்கிலில் வீணை போற்கட்டித் தெறிக்குங்கருவி.

---

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், சூ. கரு.

‡‡ ஷை ஷை கிளவியாக்கம், சூ. உஎ.

‡ "தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங் கிளிகடி மரபின்." — என்னும் பத்துப்பாட்டில் 'குளிரும்' என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையிற் கண்டுகொள்க. குளிர் எனினும், குளிரி எனினுமொக்கும்.

புடைத்தல் - விரலாற்றெறித்தல். இள்ளை - கிளியெனல் ஆகுபெயர். கனம் - முகில். மா - கருமை. கனங்குழல் என்புழி உவமைத்தொகை. 'கனமாநறுங்குழல' பாரமாகிய நறிய குழலெனினும் அமையும் என்பதற்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் - வினா. (எரு)

யாரோ விவர்மனத்தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல்.

யாரோ விவர்மனத் தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல் எ - து இவ்வாறு கண்ணியுந் தழையுமேந்தி ஊர்பெயர் கெடுதியோ டொழிந்தவும் வினாவி நின்றவர்யாரோ! இவர்மனத்தெண்ணம் யாதோ! வெனப்பாங்கி தன் மனத்தில் ஆராய்ச்சிசெய்தல்.

தரையார வண்புகழ் தேக்கிய வாணன் றமிழ்த் தஞ்சைசூழ்
வரையாது நும்பதி யாதுநும் பேரென்பர் வார்துளிக்கார்
புரையானை யம்பொடு போந்ததுண் டோவென்பர் பூங்கொடியீர்
உரையாத தென்னென்ப ரென்கொலோ விவ ருட்கொண்டதே.

இ - ள் தரைநிறைய வளவியபுகழை நிறைத்த வாணனது தமிழ்த் தஞ்சைசூழ்ந்த வரையிடத்து நும்முடைய பதியாது? நும்முடைய பெயர் யாது? என்றுஞ் சொல்லுவர், அல்லாமலும், நெடிய துளியைச் சொரியும் மேகத்தையொக்கும் யானையென் கையம்போடு வந்ததுண்டோ? என்றுஞ் சொல்லுவர், அன்றியும், பூங்கொடிபோல்வீர்! யாதும் உரையாததென்? என்றுஞ் சொல்லுவர், ஆதலால், இவர்யாரோ! இவருட்கொண்ட எண்ண மென்கொலோ! அறிகின்றிலேன்! எ - று.

தரை - பூவுலகம் ஆர் - நிறைய வண்புகழ் - வளவியபுகழ் தேக்கல் - நிறைத்தல். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை 'பதியாது,' 'பேர் யாது' எனமாறுக. வார் - நெடுமை. துளிக்கார் - துளிசொரியுங்கார். புரை - உவமவுருபு.

'போந்தது' - 'வந்ததோ வொருபோக களிறே' என்று தலைவன் முன் வினவிய சொல்லையே பாங்கி யீண்டு 'யானை யம்பொடு போந்ததுண்டோ' என்று அப்பொருளையே யெடுத்துக் கூறினமையால், 'வந்தது' என்னும் பெயராயினவாறு காண்க. அன்றியும், 'புதியேன்றகவிப் புனத்திற் கியானறனி போந்தனன்' என்பதனானு முணர்க.

பூங்கொடியீர் - ஆகுபெயர் உம்மை - இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்திற் றொக்கது. **கோல்** - ஐயம். ஓகாரம் - அசை. உட்கொண்டது - உட்கொண்ட வெண்ணம். (எச)

குறையுறவுணர்தல் - முற்றும்

---

‡ குறிஞ்சிப்பாட்டு.

பாங்கிமதியுடன்பாடு

இருவரு முள்வழி யவன்வர வுணர்தல்.

எண்ணந் தெளிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாரோ யிவரென் றறிகின்றி லேமெதிர்ந் தாரைவென்று
வாரேய் கழற்புனை வாணன்றென் மாறை வரையுறைவீர்
ஊரோ தெனமுன் வினவிப்பின் வேறொன் றுரைப்பதெல்லாம
நேரோ யிவர்பொருட் டாலென்று தோன்றுமென் னெஞ்சினுக்கே.

இ - ள். கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற்றார்போல் வினவிய இவர் யாரென் றறிகின்றிலேம்! போர்க்களத்தி லெதிர்ந்தாரைவென்று கயிறு பொருந்திய கழலைப்புனைந்த வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வந்த இவர் நம்மைநோக்கி வரையுறைவீர், நுமதூரெதுவென முன் வினவிநின்று பின் வேறொன்றாகச் சொலலும் வார்த்தையெல்லாம் ஆராய்ந்தெண்ணில், செவ்வனே இவள்பொருட்டென்று என்னெஞ்சினுக்குத் தோன்றும், இதற் கையமில்லை. எ - று.

யாரோ - ஏகாரம் ஈற்றசை. வார் - கயிறு. ஏய்தல் - பொருந்தல். கழல் - வீரக்கழல். புனைதல் - தரித்தல். நேர் - செவ்வை. ஆல - அசை.

தலைவன் கையுறையேந்திவருதல்.

தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல் எ - து. தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்ந் திருப்பது கண்டு தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல.

தண்டா மரைமலர்ப பொன்னையும பார்மங்கை தன்னையும்போல
வண்டாரா குழன்மட வாரமணந தார்சென்று வாணன்றஞ்சை
நுண்டா தணிபொங்கா ணீழலின் கீழ்ந் நுடங்கிடையார்க்
கண்டா தரவையெல லாஞ்சொலல வேநல்ல காலமிதே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த நுண்ணிய தாதுகள் பொருந்திய சோலைநிழற்றணணிய தாமரைமலரி லிருக்குந் திருமகளும், பார்மங்கை யாகிய நிலமகளும்போல, வண்டார்குழலன மடவாராகிய தலைவியும் பாங் கியுஞ் சேர்ந்திருந்தா ராதலால், நாமபோய் அந் நுடங்கிடையாரைக்கண்டு நமது காதலெல்லாஞ்சொலல இது நல்லசெவ்வி. எ - று.

பொன் - திருமகள். பார்மங்கை - நிலமகள். மணத்தல் - சேர்தல். தாது - பராகம். பொங்கா - சோலை. நுடங்கல - ஒசிதல். 'இடையார்க் கண்டு' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. உம்மை - எண்ணும்மை. ஏகாரம் - ஈற்றசை. காலம் - செவ்வி. செவ்வி, பதம, அமையம, காலம எனபன ஒருபொருட்கிளவி. (௭௬)

தலைவனவ்வகை வினுதல்.

தலைவ னவ்வகை வினுதல் எ - து. தலைவன் முன் கெடுதி வினுதல் போல மீண்டு கலைவந்ததோ வென்று வினுதல்.

வல்லா ரிளங்கொங்கை வஞ்சியன் னீர தஞ்சை வாணனைக்கண்
டொல்லா ரகளத்தி னுடைந்தது போல வொருகலைபோய்
விலலார் கணைதப்ப மெய்சோர்ந் தினமவிட்டு வெய்துயிர்த்துப்
புலலார் வதுமின்றி யேவந்த தோநம் புனத்தயலே.

இ - ள். சூதுபோன்ற இளங் கொங்கையையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போலவீர! தஞ்சைவாணனைக்கண்டு பகைவர் போர்க்களத்தில உடைந்தோரோடியது போலப் போர்செய்யும் எனது கையில் விலலார்ந்த கணைதைப்ப ஒரு கலைமான மெய்சோர்ந்து இனத்தைப்பிரிந்து பெருமூச்செறிந்து புலலருந்தலு மின்றி நம் புனத்தயலிலே வந்ததோ? கண்டீராயிற் சொல்லுவீர். எ - று.

வல - சூது. ஆர் - ஒப்பு. ஒல்லார் - பகைவர். களம் - போர்க்களம். உடைதல் - படைதட்டழிதல. சோர்தல - மயஙகல. விடுதல் - பிரிதல. வெயதுயிர்த்தல - பெருமூச்செறிதல. ஆர்தல - அருந்தல. வினையெச்ச வடுக்குகள 'வந்ததோ' என்னும் வினைப்பொருண்மை வினைகொண்டு முடிந்தது. ஓகாரம - வினு. (எஎ)

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாக்குந் திறத்து மதனையொப் பீர்தஞ்சை வாணன்மஞ்சு
தேக்குங் குடுமிச் சிறுமலைக் கேதிரி கோட்டிரலை
மோக்குஞ் சரமுங் குருதியுஞ் சோரக் கொடிச்சியரேங்
காக்கும் புனமருங் கேதனி யேவரக் கண்டிலமே

இ - ள். மெய்த்திருத்தத்தினும் வெற்றியினும் மதனைப்போல்வீர! தஞ்சைவாணனது முகில் நிறையும் உச்சியையுடைய சிறுமலையிடத்துத் திரிந்ததுபோலிருக்கின்ற கொம்பையுடைய கலையும், யானைகட்குத் தலைமையாகிய குஞ்சரமும், குருதியொழுக்க கொடிச்சியராகிய யாங்கள் காக்கும் புனப்பக்கத்தே தனியேவரக் கண்டிலேம். எ - று.

வாக்குத்திருத்தம் - மெய் ‡ அவாய்நிலையான்வந்தது. ‡ "வாக்கணங் காமணி வீணை வல்லார்க்கும்" என்னும் கேமசரியார் இலம்பகத்துப் பாட்டில் வாக்குத்திருத்தமென் றுணர்க.

---

‡ சிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், செ. கூஉ.

திறல் - வெற்றி. மஞ்சு - மேகம். தேக்கும் - நிறையும். குடுமி - உச்சி. சிறுமலை - மலைப்பெயர். 'சிறுமலைக்கு' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். திரிதல் - முறுக்குதல். கோடு - கொம்பு. இரலை - கலைமான். குஞ்சரம் - யானை. குருதி - இரத்தம். சோர்தல் - ஒழுகுதல். கொடிச்சியர் - குறத்தியர். இரலைக்கு உம்மை கொடாது குஞ்சரத்திற்கு உம்மை கொடுத்ததென்னையெனின்,

‡ "எஞ்சு பொருட்கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவா முற்படக் கிளத்தல்" — என்னும் விதியாற்
கொள்க. குருதியும் என்னும் உம்மை அசைநிலை. (எஅ)

இறைவனை நகுதல்.

இறைவனை நகுதல் எ - து. தலைவன் அப்பாற் சென்றானாகப் பாங்கி தலைவியை நோக்கி அஞ்சதியாடி நகாநிற்றல்.

மைவா ளிலங்குகண் மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
இவ்வாளி மொய்ம்பரின் றெய்தமெய்ம் மானிள மாந்தளிரின்
செவ்வாளி யுங்கொண்டு சேடசென்ற தாலன்று சீதைகொண்கன்
கைவாளி யுங்கொண்டு போனபொய்ம் மானினுங் கள்ளத்ததே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மையெழுதிய வாள்போ லிலங்கும் கண்ணையுடைய மங்கைப்பருவத்து நல்லாய்! இந்த வாளி போலும் வலியையுடையார் இப்போதெய்த மெய்யாகிய மான் இளமாந்தளிராகிய சிவந்த வாளியையுங் கொண்டு சேய்மைக்கண் சென்றதாதலால், பண்டைநாளில் இராமனது வாளியையுங் கொண்டுபோன பொய்யாகிய மானினுங் கள்ளத்தையுடையது. எ - று.

'பொன்மான்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். இவரெய்த மெய் மானென்று கூறவே அம்மான் பொய்மானென்றே கூறவேண்டு மாதலால் அது பாடமன்மை யுணர்க. 'மைவா ளிலங்குகண்' உவமைத்தொகை. 'ஆளி மொய்ம்பர்' என்பதுமது. மொய்ம்பு - வலி. 'இளமாந் தளிரின் செவ்வாளி' என்றது கையில் அம்பின்றித் தளிர் பிடித்து நிற்றலின் கையாடி கூறியது. சேண் - சேய்மை. அன்று - பண்டைக்காலம். சீதை கொண்கன் - இராமன். கைவாளி - கையம்பு. உம்மை - சிறப்பும்மை. (எகூ)

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத் துணர்தல் எ - து. பாங்கி தன்னறிவினின் தலைவன் தலைவியென்றிருவரது மனக்குறிப்பை யாரா யந்து கூறல்.

‡ தொல். சொல். இடையியல், க. நக.

புனங்காவ லன்றிவள் பூண்டது மாண்டகை போந்ததுமான்
இனங்காவ லின்கலை யெய்யவன் றாழிக வாழிவிந்தை
தனங்காவ லன்றஞ்சை வாணனன் னாட்டிவர் தங்களிற்றாம் [தே.
மனங்காவல் கொண்டதெல் லாங்கண்க ளேசொல்லும் வாய்திறந்

இ - ள். போர்செய்யும் நேமியையணிந்த வீரமகளுடைய தனத்துக்குக் காவலனாகிய தஞ்சைவாணனது நல்லநாட்டில், இவ்விருவருந் தங்களிற்றா மனத்தைக்காவல்கொண்டதெல்லாம், இவர்கள் கண்கள் யாமறிய வாய்திறந்து சொல்லுதலபோல் அறிவிக்குமாதலால், இவள் மனத்தின்கண் பூண்டிருப்பது புனங்காவலன்று, இவ்வாண்டகைவந்தது மானினங்கட்குக் காவலா யின்பத்தைகொடுக்குங் கலையெய்யவன்று. எ - று.

ஆண்டகை - அன்மொழித்தொகை. இகல் - போர். ஆழி - நேமி. விந்தை - வீரமகள். வாணன் தோளைப்பிரியாதிருத்தலின் 'தனங்காவலன்' என்று கூறியது. மனங்காவல் கொள்ளல் - வேறோரிடத்திற் செல்லாது காவல்செய்வதுபோலத் தம்மிடத்தில் மனத்தைவைத் திருத்தல். (௮0)

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல் - முற்றும்.

காட்சியில் தலைவி ஆயவெள்ளம புடைசூழ்ந்து குற்றேவல்செய்ய வீற்றிருந்தாளென்று கூறி, இங்ஙனந் தினைப்புனங் காதிருந்தாளென்று கூறியதும், தலைவனும பற்பல நூறாயிரங் கூர்வேலிளைஞர் புடைசூழத் தேரேறி வேட்டையாடவந்தானென்று கூறி, இங்ஙனந் தமியனாய்த் தழையேந்தி வந்தா னென்றும், குறையிரந்தா னெனறுங் கூறியது மாறுபாடன்றோவெனின், மாறுபாடன்று. என்னை, — தலைவி ஆயக்கூட்டமும முன்போலே சூழ்ந்து பிரிந்து விளையாடாநிற்ப, இவளும் பற்பல விளையாட்டினுள் இதுவுமோர் விளையாட்டாகவும, தலைவன் குறியிடத்து வரின் சுனித்து அவனைக் கூடவேண்டுமென்னுங் கருத்தாகவும் புனங்காததாளென்றும், தலைவன் கூர்வேலிளைஞருமு வேட்டைவிருப்பாற் சூழ்ந்து பிரிந்துசெல்லாநிற்ப, இவனும் வேட்கை மீதூரப்பட்டுப் பாங்கியாற் கூடவேண்டுமென்னுங் கருத்தினால், தலைவி குலமுறைமை யொருவர்க்கொருவர் தழையுங் கண்ணியுங்கொடுத்துக் காண்டலுள் இவா அவறறையேற்றுக் கோடலுந தொன்றுதொட்டு நடந்துவருமியல்பாதலால், தழையுங் கண்ணியுமேந்திவந்து நின்று குறையிறநதானென்றுங் கூறியது மாறுபாடன்றென வுணர்க. எனவே,—எளியளாய்ப் புனங்காத்தாளுமல்லள், எளியனாய்க் குறையுற்றிறந்தானு மல்லன் என்பது தோன்றியவாறுணர்க.

பாங்கிமதி யுடன்பாடு - முற்றும்.

பாங்கியிற் கூட்டம்.

அஃதாவது, பாங்கி கூட்டுவிக்கத் தலைவன் கூடுங்கூட்டம்.

"இரந்துபின் னிற்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மடல்விலக் குடன்படன் மடற்கூற் றொழிதல்
குறையயப் பித்த லயத்தல் கூட்டல்
கூட் லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்
றீரா றுவகைத்தே யிகுளையிற் கூட்டம்" — என்னுஞ் சூத்திர

விதியால் பாங்கியிற் கூட்டம் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

தலைவனுட் கோள்சாற்றல்.

தலைவனுட் கோள்சாற்றல் எ - து. தலைவன் தான் உள்ளத்தின்கண் கொண்ட காதலைக் கூறுதல்.

வாவுங் கலைவிந்தை காவலன் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஏவுந் தொழிலெனக் கேதிய லாததிங் கேநுமக்கோர் [ர்
மேவுஞ்செய் குன்றமுஞ் சோலையு மாகப்பொன் வெற்பும்விண்ணோ
காவுந் தரவும்வல் லேனென்னை யாளுங் கடைக்கண்வைத்தே.

இ - ள். மேலெழுந்து தாவுதலைசெய்யுங் கலையை யூர்தியாயுள்ள வீரமகளுக்குக் காவலனாகிய வாணனது தென்மாறை நாடுபோல்வீர்! நீர் என்னை யேவுந்தொழில இவ்விடத்தெனக் கியலாததேது? எத்தொழில் செய்யவும் வல்லேன்; நுமக்கு விளையாடற்குப் பொருந்தும் ஒப்பற்ற செய் குன்றுஞ் சோலையுமாக மேருமலையுங் கற்பககாவும தரவும் வல்லமை யுடையேன்; என்னிடத்துக் கடைக்கண்வைத்தாளுமபடி செய்வீர். எ-று.

வாவுதல் - தாவுதல். விந்தை - வீரமகள். 'மேவுமோர் செய்குன்று' என மாறுக. 'தரவும் வல்லேன்' என்புழி உம்மை நீர் எத்தொழில் ஏவினும் அத்தொழில் செய்யவும் வல்லேனென்று தோன்றினமையால் இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இதனுள் செய்குன்றமும், சோலையு மாகப் பொன் வெற்பும், விண்ணோர் காவும் என்பது நிரனிறையெனக் கொள்க. (அக)

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்.

பாங்கி*குலமுறைகிளத்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப் பாங்கி குலமுறைமையால இயையாதென மறுத்துக் கூறல்.

நீவே றுரைக்கின்ற தென்குற மாதெங்க ணேரிழைபோர்
மாவேழ வன்படை வாணன்றென் மாறை மணியயன்றித்
தாவேது மில்லாத் தமனிய மீது தலமபுரக்குங்
கோவே யழுத்துவ ரோவறி யோருங் குருவிந்தமே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. உஎ.

இ - ள். இவ்வுலகைப் புரக்குங் கோவாகிய தன்மையைப் பெற்றோய ! நீ யிவையுந் தன்மையைக் கூறாது இயையாது கூறியதென்னை ? எங்கள் சேரிழை குறமாது, போர்செய்யும் பரியும் வேழமும் வலியபகையாக வுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் பிறக்கும் மணியை யன்றிக் கேடேதுமில்லாத பசும்பொன்னின் மீது வறுமைபட்டோருங் குருவிந் தத்தை யழுத்துவரோ ? எ - று.

'எங்க ணேரிழை குறமாது' என இயையும. 'மாவேழம' எனபுழி உம்மைத்தொகை. மணி - பதுமராகம். தா - கேடு. தமனியம் - பொன். தலமபுரத்தல் - உலகைக்காததல்.

வறியோர் - நல்குரவோா. அன்றி எனனும் வினையெசசக் குறிப்பு அழுததுவரோ ' என்னும் முறறுவினைகொணடது. ஓகாரம எதிமறை. வறியோரும்' என்னும் உம்மை இழிவுசிறப்பு.

'குருவிந்தம' என்பது ‡ "கதிர்கிளை பரபபு மணிமுடித தேவா" என புழி " குருவிந்தஞ சவுகநதி கோவாங்கு சாதகங குரமென்னுஞ சாதிகள் நான்கில்" என்று கூறிப் பின்னும அப்பாட்டிலே —

"செமபஞ சரததாங திலகமு லோததிரம
முபலின் சோரி சிநதுரங குனறிக்
கவிரல மொன்னக் கவாகிற மெட்டுங்
குருவிந ததிற குரித்தன நிறமும" —என்று கூறிய வதனல்,

குருவிநதம' எனபது பதுமராகமணிககு பொதுமணியாவதும், உசசிக் கதிாபோலக் கதிரொழுவதாங கதிரிலலாதது எட்டுவகையி லொரு நிறங் கொண் டிருப்பதும குருவிநதக்கல்லென்று கணடுகொளக. (அஉ)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

(இது வெளிபபடை)

மிக்கா ருளரலலா மெலலியன் மாதரின மேதினிமேல்
தக்கா புகழ்த்தஞ்சை வாணாபி ரானறமிழ் நாடனையாய்
மைக்கார் நிகாகுழல வள்ளிசெவ் வேளுக்கு வலலவையாம
இக்கா ரணமுண ராதெனகொ லோநின தியமபுவதே.

இ - ள். மேதினிமேல் தகுதியுடையோராற புகழப்பட்ட தஞசையி லுள்ள வாணாபிரானது தமிழ்நாடுபோலவாய ! மெலலிய இயலபினை யுடைய மாதரில மிகுதிததன்மையை யுடையா ருளலாரா ? கரிய முகிலை

‡ கல்லாடம, செ. கூஎ.

யொக்கும் குழலினையுடைய வள்ளி முருகக் கடவுளுக்கு வல்லவையாகிய இக்காரணமுணராது இயையாதென்று நீ சொல்லுவதென். எ - று.

'மிக்குள ரல்லார' என மாறுக. மேதினி - புவி. தக்கார் - பெரியோர். செவ்வேள - முருகக்கடவுள். வாணர்பிரான் - அவன் குலத்தில் வாணனொன்று பிறக்குமவாகட் கெலலாஞ் சிறந்தோன். 'கொலை காலையிற் படைநேரியா கோன்' என்று முன்னங் கூறியதுபோலக் கொள்க. தமிழ் நாடு - பாண்டிநாடு. வலலவை - தேவி. காரணம - கதை. கோலோ - அசைநிலை. (அரு)

பாங்கி யறியாள்போன்று வினுதல்.

பாங்கி யறியாள்போன்று வினுதல எ - து. இவன் தலைவியிடத்துக் காதலகொண்ட தறியாளபோல நீ யெவளிடததுக காதல கொணடா யென வினுதல.

பொனனிய லூசலும பொய்தலு மாடியெப போதுநன்னீர
மன்னிய னீலமு நிததில முங்குறறு வாணன் றஞசை
இன்னிய லாரு மிளமரக காவி னிடமபிரியாக்
கனனியா ரரமபலா யாாநினனை வாட்டிய காரிகையே

இ - ள். பொனனுலியனற ஊசலும விளையாட்டுமாடி யெஞ்ஞான்றும நிலைபெறற நீலமுமமுததுங குறறுமவாணனது தஞசைநாட்டில இனிய இயல்பொருநதும இளமரசசோலையிடம பிரியாதகனனியாகள தாம் பலா, அவருள நினனைவாட்டிய காரிகையார? யான அறிய வுரைப்பாயாக.

'பொனனியல' எனபுழி முன்றனுருபு தொக்கது. பொயதல - விளையாட்டு நீலம - குவளை நிததிலம - முதது இனனியல - இனியசாயல். கா - சோலை காரிகை - பெண. ஊசலும விளையாடடும இவ்விரணடையும ஒரு தொழிறபடுததி 'ஆடி' என்றும, நீலமும நிததிலமும இவவிரணடையும 'குறறு' எனனும பலபொருளகுறிதத வொருசொலலால் நீலப் பூவை 'கொயது' என்றும, நிததிலததை 'அவைதது' என்றும கூறினு ரென றுணாக

அவைததல - உரலில நெல்லு முதலியன பெய்து குறறுதல்.—

" துவைககுந துணிமுன்னீர கொறகை மகளிா
அவைப்பதம பலலிற கழகொவவா முததம்
மணஙகமழ தாரசசுதன மணககாககும வேலின்
அணஙகமுத மனனலாா பாடல்" — என இதனுள் பெண் களசிறுசோறடுதற்கு நிததிலங குறறுதறகு அவைத்தல் என்று பொருள் வநதவாறு கண்டுகொளக. தலைவன் - முனனிலையெச்சம. (அச)

இறையோன் இறைவிதன்மை யியம்பல்.

(இது வெளிப்படை.) தன்மை - இலக்கணம்.

தாளிணை மாந்தளி ரல்குல்பொற் றேரிடை சங்கைகொங்கை
கோளிணை கோலக் குரும்பைகை காந்தள் கொடிக்கரும்பார்
தோளிணை வேய்முகந் திங்கள்செவ் வாயிதழ் தொண்டையுண்கண்
வாளிணை வார்குழ லாய்வாணன் மாறையெம் மன்னுயிர்க்கே.

இ - ள். வார்குழலாய்! வாணனது மாறைநாட்டிலிருக்கும் எம் மன்னுயிர்போல்வாட்கு இலக்கணம்,—தாளிணை, மாவினது தளிர்; அல்குல், பொன்னி னலங்கரித்த தேர்; இடை, உண்டு இல்லையென்னுஞ் சங்கை கொங்கை, கொத்திலிரண்டிணைந்து அழ்காந்த குரும்பை, கை, காந்தள் பூங்கொடியுங் கரும்புங் குங்குமம் வெளுத்தாலார்ந்த தோளிணை, வேய் முகம், திங்கள்; சிவந்த வாயிதழ், கோவைக்கனி, மையுண்டகண் வாளிணை; நீயறிவாயாக. எ - று.

சங்கை - ஐயம். † "[illegible] கோள்கொத்துக் கோட்டெங்கின் குலைவாழை" என்புழி கோள்கொத்தினை யுணாத்தியவாறுணர்க. அன்றியும், †† "[illegible] வண்கோட்பலவின்" என்புழியும் கோள்கொதகினையுணாத்தியவாறுணர்க. கோலம் - அழகு. கொடி - வல்லி. 'கொடிக்கரும்பு' என்புழி உமமைத் தொகை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. மன்னுயிர் - ஆகுபெயர். (௫௰)

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றல்.

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியை யரியாளாக் கிக் கூறல்.

புகழார் வரையெம் புரவலன் காதற் புதல்வியைநீர்
இகழா வெளியளென் றெண்ணப்பெ றீரெமக் கென்றுமவண்மை
திகழா பரணன் செழுந்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினுள்ளீர்
அகழார் கலியுல கிற்புல னுணை வணங்கவளே.

இ - ள். எமக்கென்ஞான்றும் வளமையொளிரும் ஆபரணம்போன்ற செழுந்தஞ்சை வாணனது சிலம்பிலிருப்பீர்! புகழ் நிறைந்த வரைக்கு இறைவனாகிய எம புரவலர்க்குக் காதற்புதல்வியாயுள்ளாளை யிகழ்ந்தெளியளென் றெண்ணப் பெறுந்தகுதி யுடையீரல்லீர்; அவள் சகரரால் அகழப்பட்ட கடல்சூழ்ந்த வுலகில் அறிவுருவான தெய்வப்பெண். எ - று.

வரை - மலை. புரவலன் - அரசன். ஆர்கலி - கடல். (௫௧)

---

† பட்டினப்பாலை. [illegible] †† மலைபடுகடாம்.

தலைவன் இன்றியமையாமை யியம்பல்.

தலைவன் இன்றியமையாமை யியம்பல் எ - து. இன்றியமையாமை ஓர் சொல் முடிந்த பொருளாய் துணிபுபற்றியசொல். என்னை,—

"‡நீரின் றமையா துலகெனின் யாரியார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுகு." — என்பதுபோலத் தலைவி இன்றியமையாமை கூறல்.

வனைந்தா லனகொங்கை மாதுரு வாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புனைந்தா லனைய புனத்தயல வாய்வண்டு போதகத்தேன்
நனைந்தா லனையவென் னல்வினை தான்வந்து நண்ணிற்றென்று
நினைந்தா லணங்கனை யாய்தமி யேனுயி நிற்கின்றதே.

இ - ள். அணங்குபோல்வாய்! தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து அலங்கரித்தாற்போலும் புனத்தின்பக்கத்தில என் நல்வினைதான் கைவல்லார் கையினாற் செய்துவைத்தாற்போலுங் கொங்கையையுடைய மாதுரு வாய்வந்து பொருந்திற்றென்று நீ நினைத்தால்,போதகத்திலிருக்குந் தேனில் வண்டு நனைந்தாலொத்த அத்தலைவி யின்பத்தின் மூழ்குந தமியேனுயிர் நிற்கின்றது; நினையாவிடின் நில்லாதென் றறிவாய். எ - று.

போது தலைவியாகவும்,தேன் இன்பமாகவும்,வண்டு தானாகவும் உவமித்தவதனான் தலைவியின்பத்து மூழ்குமென்று வருவிக்கப்பட்டது.

வனைதல் - செய்தல். புனைதல் - அலங்கரித்தல். அயல் - பக்கம். நண்ணல் - பொருந்தல். அணங்கு - தெய்வப்பெண். 'நினையாவிடி லுயிர்நில்லாது'. என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. 'போதகத்தேன் வண்டு' எனவும், 'என்னல் வினைதான வனைந்தாலன கொங்கைமாதுரு வாய்' எனவும் மாறுக. (௮௭)

பாங்கி நின்குறை நீயேசென் றுரையென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருப்பா வியதொங்கல் வாணன்றென மாறை வனசமலாத்
திருப்பாவை யனனவென் சேயிழை யாட்குன் றிருவுளத்து
விருப்பா கியகுறை யுள்ளதெல லாஞ்சொலலி வேண்டுகநீ
பொருப்பா மொழியப் பெறுமொமம ஞேரிவை போல்வனவே.

இ - ள். குறிஞ்சிநிலத் திறைவனே! மணம்பொருந்திய மாலையை யுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தாமரைமலரி லெழுந்தருளி யிருக்குந் திருமாதுபோன்ற எமபெருமாட்டிக்கு உனது திருவுளத்து விருபபமாகிய குறையுள்ளதெல்லாம நீயே சொல்லி வேண்டிக்கொள்வா

‡ திருக்குறள், செ. ௨௦.

யாகவன்றி எமபோல்வார் இவைபோன்ற காரியங்கள் மொழியப்பெறுந் தகுதியரல்லார். எ - று.

மரு - மணம். பரவுதல் - பொருந்துதல். தொங்கல் - மாலை. வனச மலர் - தாமரைமலர். திருப்பாவை - திருமாது. பொருப்பன - குறிஞ்சி நிலத்திறைவன். (அஅ)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

(இது வெளிப்படை.) பழித்தல் - பழித்துக்கூறல்.

வில்லார் நுதல்வெய்ய வேலார் விழிக்கென மெலிவுசொலல [ன்
வல்லா ரிலைசொல்ல வல்லையென் றியான்றஞ்சை வாணன்றெவ்வி
ஒல்லா திருநமக் கென்றுண ரேனின் றுணங்கியிருநாள்
எல்லா மிரந்தது நின்குறை யேயலல வென்குறையே.

இ - ள். வில்போன்ற நுதலும், வெவ்வியவேல்போன்ற விழியுமுடையாட்கு எனது மெலிவுசொல்ல நினையல்லால் வலலாரில்லை; நீ வலலையென்றெண்ணி யான் தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவாசெய்தி யார்க்கும் பொருந்தாததுபோல, என்செய்தி நமக்குப் பொருந்தாதென்று அறியேன் வேட்கைவெயிலின் உலர்நது, செஞ்சுடர்தோனறுங காலையில் தொடஙகி இன்றாகிய இருநாள முற்றும நுமமை யிரந்தது நினமேற் குறையலல, என் மேறகுறை. எ - று.

ஆர் - ஒப்பு. 'நுதல்விழி' என்புழி உமமைததொகை. விழி-ஆகுபெயர். தெவ் - ஆகுபெயர். ஒல்லாது - பொருந்ாது. உணஙகல - உலர்தல. 'இன்றிருநாள்' என இயையும். 'நின்குறையலல வென்குறை' என்றது குறிபபுமொழி. 'கற்கறிதது நன்கட்டாய' எனபதுபோல ‡"வயக்குறு மண்டிலம்" என்னும பாலைக்கலி பனனீரடித்தரவில "இறததிராலைய மற்றிவ ணிலைமை கேட்டீமின்" எனறதுபோலும ஒருமை பனமை மயக்க மெனக்கொள்க. பாங்கி - முனனிலையெச்சம். (அகூ)

இன் றிந்நாளெல்லா மிரந்தது' என்று வரையறுத்துக் கூறியவதனால் 'குறையுற வுணர்தல்' முதல் நாலாநாட் செய்தியென்று அறிவித்தற்குக் கூறியவாறென் றுணர்க.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல எ - து. தலைவி பிறதுயரமறியாளெனப் பேதைமையைப பாஙகி தலைவன் உளங்கொளச சாற்றல.

தேனுஞ் சுரும்புஞ் செறிதொஙகல வாணன்றென் மாறைவெற்பா
மானுங் கலையும் வடிக்கணை யாலெய்து மனனுயிரும்
ஊனுங் கவர்கின்ற தன்னையா போலயி லொத்தகண்ணாள்
தானும் பிறருள்ள நோயறி யாத தகைமையளே.

---

‡ கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. உச.

இ - ள். பெடையுஞ் சுரும்புஞ் செறிந்த மாலையை யணியும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிலுள்ளவனே! மானும் கலையும் வடித்த கணையாலெய்து அவ்விலங்கினது உயிரும் ஊனுங்கொள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்த தன்னையர்போல, வேலொத்த கண்ணிணை யுடையாள் தானும் பிறருள்ளத்தின்கண்ணுள்ள நோயையறியாத முறைமையன்று. எ - று.

தேன் - சாதிப்பெயர்; பெடைமேல் நின்றது. சுரும்பு - ஆண்வண்டு. வடி - வடித்தல். கவர்தல - கொள்ளுதல். தன்னையர் - தமையர். அயில் - வேல. தகைமை - முறைமை. ஓரிடத்திற் பிறந்தவாகலான தன்னையர் குணம் இவட்குமாயினவாறுணர்க. (கo)

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல்.

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல எ - து. அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை நோக்கி முதிர்ந்த அறிவினையுடையாள் தலைவி, அவளை அவ்வாறு கூறற்பாலையல்லவென்று தலைவன கூறல்.

வருநீர் வளமுலை மங்கைநல லாய்செங்கை வாணன்வையை
தருநீர் மலிவயற் றஞ்சையன் னாளன்று தஞ்சமிலேன
கருநீர் நவையுறக் கண்மலா் நீர்தெளித் தாற்றினளால
இருநீர் நிலங்கொள்ளு மோவறி யாளென்னு மிவ்வுரையே.

இ - ள். அழகின்றன்மை நாட்கு நாள்மிக்காய்த்தோன்றும முலையை யுடைய மங்கைப்பருவ நலலாய! சிவந்த கையையுடைய வாணனது வையையாறு தரும நீரான் மலிந்த வயலினையுடைய தஞ்சைநகர்போல் வாள முன பற்றுக்கோடிலலேன, பிறரொடுதற் கரிதாகிய கல்வியறிவு வேட்கையான் குற்றமுறும்போது அக் குற்றந்தீரத தனது கண்மலரி னுள்ள அருளாகிய நீரைத்தெளித் தாற்றினளாதலால, அவளை யறியாளென்று கூறிய இவ்வுரையைப பெருநீர் சூழ்ந்த இவ்வுலகம் முறைமை யென்று கொள்ளாது. எ - று.

'வளநீக் வருமுலை' என மாறுக மலிதல் - நிறைதல். தஞ்சம பற்றுக்கோடு. அருநீா - அரிய கல்வியறிவு. நவை - குற்றம். நீர் - அருள். ஆற்றுதல - தணித்தல. இருநீர - பெருநீர். ஒகாரம - எதிர்மறை. (கக)

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்.

பாங்கி முன்னுறு புணாச்சி முறையுறக்கூறல எ - து. இவ்வாறு கூறக் கேட்ட பாங்கி முன் நினவேட்கை தீர்த்தாளென்று கூறினமையே, அவ்வாறு இன்னணங் கூடுகவென்று கூறல்.

செறிவளர் காவி வயற்றஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
நெறிவளர் வார்குழ லேரிழை யாளன்ன நீர்மையளேல்
குறிவளர் காவின்முன் கூடிய வாறின்னுங் கூடுகநீ
கறிவளர் சாரல்வெற் பாபிற ராலென்ன காரியமே.

இ - ள். கறிக்கொடி வளருஞ் சாலையையுடைய வெற்பனே! ஒழுங்காய் வளர்ந்த வார்ந்த குழலையுடைய நேரிழையாள் நின் வேட்கை தணிக்கும் அத் தன்மையாகிய குணமுடையாளேல், வளருங்காவி செறிந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் சிறுமலைமேல் நீ கூடுங்குறி வளரப்பட்ட காவில் முன் கூடியவாறுபோல் இன்னுங் கூடுக; என்போலும் பிறரால் என்னகாரியம்? எ - று.

'வளர்காவி செறிவயல்' என மாறுக. காவி - நீலம் நெறி - ஒழுங்கு. குறி - கூடுமிடம். கறி - மிளகு; ஆகுபெயர் சாரல் - மலைப்பக்கம். (௯௨)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல். எ - து. இவவாறு கூறக்கேட்ட தலைவன் வேட்கை நோயால் உழக்குந்தன்மை கூறல்.

உரைத்தென் பிறவந்தப பைந்தொடி யாக முறுவிடிலவெண்
டிரைத்தென் கடனமுத்துந் தென்மலைச் சந்துஞ் செழுமபனிநீர்
அரைத்தென் புருகமெய் யப்பினும வெப்ப மறுதினிநின்
வரைத்தென் கருமமெல லாந்தஞ்சை வாணன வரையணங்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் மலையிலிருக்கும் அணங்கே! அந்தப் பைந்தொடியை யுடையாளது ஆகததைக கூட்டாவிடில் யான சொல்லி யென்னபயன்? வெண்மை நிறமபொருந்திய திரைபொருந்தும தென்கடலிடைப் பிறந்த முத்தும், பொதியமலையிற்பிறநத சந்தனமுஞ் செழும்பனி நீர்விட்டரைத்து வேட்கைத்தீயில் வெதும்பிய எலுமபுருக என்மேனியெங்கும் அப்பினும் வெப்பமாறாது, இன்று எனது காரியமெல்லாம் நின தெண்ணத்தின்மட்டிற்பட்டது. எ - று.

எனவே,—உய்யச்செய்யினும் நையச்செய்யினும் நீயல்லால்வேறில்லையென்றவாறாயிற்று. பிற - அசைநிலை. பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. ஆகம் - மெய். திரை - அலை. தென்மலை - பொதியம. சந்து - சநதனம். ஆறுது - அறது எனக் குறுக்குமவழி குறுக்கலாய நின்றது, வாராது - வராது, தாராது - தராது என்றாற்போல். (௯௩)

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல்

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி உலகில் வேட்கை கொண்டோர சான்றோரை முன்னிட்டு வரைந்து கொள்வர், அவ்வாறு உலகியலால் நீயும் வரைந்துகொள்கவெனக் கூறல்.

விரையக நாண்மலர் மெல்லியன் மாதை விரும்பினையேல்
வரையக நாட வரைந்துகொ ணீதஞ்சை வாணன்முந்நீர்த்
தரையக நான்மறைக் கேள்வியர் வேள்வியர் சான்றவர்தம்
உரையக நாடிமுன் னிட்டன தாகு முலகியலே.

இ - ள். மலையிடமாகிய நாட்டையுடையவனே! தஞ்சைவாணனது முந்நீர் சூழ்ந்த புவியகத்தில் வேட்கைகொண்டார் செய்யும் உலகமுறைமை நான்கு மறையையுங் கேள்வியாலறிந்து வேள்விசெய்யுஞ் சான்றவர் கூறு முரையிடத்துக் கொண்ட பொருளைக் கருதி அவரை முன்னிட்டு வரைந்துகொள்ளின் அன்னதாகுமாதலால், மணத்தைத் தன்னிடத்திலே யுடைய நாண் மலரிலிருக்கும் மெல்லிய இயல்பினையுடைய மாதுபோல் வாலை விரும்பினையேல், நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ - று.

விரை - மணம். நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். **மாது** - ஆகுபெயர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். **உரையகம்** - ஆகுபெயர். **கேள்வியர்** - முற்றெச்சம். **அனது** - இடைக்குறைவிகாரம். (௬௪)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வெண்டா மரைமங்கை காதல னாகிய வேதியன்பால்
உண்டா கியதொல் லுலகிய லாலுங்க ளாரணங்கை
வண்டார் குழலி வரைந்துகொள் வேன்றஞ்சை வாணன்வண்மை
கண்டா லருளுள்ள நீயென தாருயிர் காத்தபின்னே.

இ - ள். வண்டார்ந்த குழலையுடையாய்! தஞ்சைவாணனது கொடை கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீயாதலால், இப்போது என்னுடைய அரிய வுயிரேகுந் தன்மையவாய் நின்றது, அது ஏகாமற் காத்தபின் வெண்டாமரை மங்கைக்குக் கணவனாகிய மறையோனிடத் துண்டாகிப் பழைமையாகிய வுலகியலால் உங்களுடைய ஆரணங்குபோல்வாளை நீர் சொன்னபடி வரைந்துகொள்வேன். எ - று.

வெண்டாமரைமங்கை - வாணி. வேதியன் - பிரமன். **ஆரணங்கு** - ஆகுபெயர். நல்குரவால் உயிர்போகின்றோரைப் போகாமல் நிலைமையைச் செய்யுங் கொடையாதலால், அக்கொடையைக் கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீ யெனவே, கொடைக்கும் அவ்வருளுக்கும் உவமைகூறியவாற்றான் 'என தாருயிர் காத்தபின்' என்று கூறியவா றுணர்க. வண்மை - கொடை. (௬௫)

பாங்கி யஞ்சி யச்சுறுத்தல்.

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல் எ - து. பாங்கி தானும் அஞ்சினவளாய்த் தலைவனை அப்புனம்விட்டுப்போக அச்சமுறுத்திக் கூறல்.

மல்லார் புயன்றஞ்சை வாணன்வெற் பாவெமர் வந்தினியிக்
கல்லார் வியன்புனங் காவல்விட் டாரவர் காணின்மிகப்
பொல்லா திருண்டது போதுமற் றியாங்களும் போதுமிங்கு
நில்லா தெழுந்தரு ணீயுமிப் போது நெடுந்தகையே.

இ - ள். மற்றொழில் பொருந்திய புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துள்ளவனே! எங்கட்குத் தமராயுள்ளவர் இன்றுவந்து மலையார்ந்தகன்ற புனம் இராக்காவல்விட்டார், அவர் நினைக்காணில் மிகவும் பொல்லாராயிருப்பர், நெடுந்தகையை யுடையவனே! இருண்டதுபோது எம்மூர்க்கு யாங்களும் போதும், நீயும் இப்போது இங்கு நில்லாதெழுந்தருள்வாயாக. எ - று.

எமர் - எமக்குத்தமர். வியன் - அகறசி. நெடுந்தகை - அன்மொழித்தொகை. இதனுள் 'வெற்பா' எனவும், 'நெடுந்தகை' எனவும் இரண்டிடத்தும் பொருட்பெயர் முன்னிலையாய் நின்றது. இவ்வாறு வந்ததென்னையெனின், —

‡ "பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்
பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே." — என்னுஞ் சூத்திர விதியால்,

‡‡ "பொற்பூண் சுமந்த புணர்மென்முலைக் கோடியோழ
நற்பூங் கழலா னிருதிங்க ணயந்தவாறுங்
கற்பா டழித்த கனமா மணித்தூண் செயதோளான்
வெற்பூ டறுத்து விளைவின்னெறிக் கொண்டவாறும்." — இதனுள் 'நற்பூங்கழலான்' எனவும், 'கற்பாடழித்த கனமாமணித்தூண் செய தோளான்' எனவும் இரண்டிடத்தும் படர்க்கைப்பெயர் ஒரு பொருளைக் குறித்தியவா றுணர்க.

"வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்
தையலா யின்றுநீ நல்கினை - நல்காயேற்
கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே
நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு." — என்பதனானு முணர்க.

இவ்வாறு வருதல் பெரும்பான்மையும் வழுவமைதியாய் வருதலின், இச்செய்யுளுள்ளும் இரண்டிடத்தும் முன்னிலைப் பொருளைக் கூறியவா றுணர்க. மற்று - அசை. (சுகூ)

---

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ஙஎ.

‡‡ சிந்தாமணி, பதிகம், செ. கச.

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

சிமையார் மலயத் தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
அமையா கியதடந் தோளன்ன மேயணி யத்தகுமால்
உமையா ளிறைவன் பயிலகயி லாயத்து முமபாதங்கு
இமையா சலத்துமெல லாமிலலை யாளிக சித்தழைக்கே.

இ - ள். சிகரத்தைப் பொருந்திய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழ் வளாக்குந் தஞ்சைவாணனது சிறுமலைமேலிருக்கும் மூங்கிற் பெரியதோளை யுடைய வண்ணம போல்வாய ! இததழைக்கு நிகா உமையாள் இறைவனு கிய சிவன பிரியாது பழகியிருக்குங கயிலாயததும, தேவர்கள் பிரியாதிருக் கும இமையாசலத்தும் முற்றுமிலலை யாதலால அணியத்தகும். எ - று.

சிமையம் - சிமை யென விகாரப்பட்டு நின்றது. மலையம் - பொதிய மலை. அமை - மூங்கில். தடநதோள - பெரியதோள. அன்னம் - ஆகு பெயா. நிகா - ஒபபு 'தடநதோளாகிய' என மாறுக. ஆல் - அசை. இததழைகரு நிகரிலலை யென்று கூறுவ தென்னையெனின், தன்னுயிரை நிறுததற கேதுவாகலானும, மனததுக்குத தான்முன்னிற்றலானுமென் றுணாக. (௬௭)

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.
(இது வெளிபபடை.)

மல்குற்ற தணபுனல சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பா
நலகுற றவையிநத நாடடுள வன்மையி னன்னுதலாள்
அலகுற் றடதநெமா கண்டா லயிரபப ரதுவுமன்றிப
பலகுற றமுமவரு மாலயாஙகள் வாங்கேம பசுந்தழையே.

இ - ள். நிறையுறற தணபுனல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் மலயவெற்பி லிருப்பவனே ! நீ தரபபட்ட இததழை இநநாட்டிலுள்ள வல்லமையாள் நன்னுதலாள அல்குற றடததிலே யணியில எமக்குத் தமராயுள்ளாா கணடால ஐயபபடுவர், அதுவுமன்றிப பல குற்றமும வருமாதலால் இப் பசுநதழையை யாஙகள் வாஙகுதலசெயயேம. எ - று.

மலகுறல் - நிறைதல நலகுறல - தருதல். அயிர்ததல் - ஐயப்படு தல. குலததுக்கும, தலைவிக்கும, தனக்கும மறுவென்பதுபற்றிப் பல குறற மென்று கூறினள. (௬௮)

ஆற்று நெஞ்சினோ டவன் புலத்தல்.

ஆற்றுநெஞ்சினோடவன்புலததல் எ - து. ஆற்றாமையாகிய நெஞ் சுடனே தலைவன புலநது கூறியது.

உழையும்வெங் காளமும் போலுங்கண் ணாளொரு காலமுள்ளங்
குழையுமெம் பாலென்று கொண்டநெஞ் சேகலிக் கோடைமண்
மழையுமந் தாரமும் வந்தன வாணன்றென் மாறையின்மாந் [மேல்
தழையுநம் போலிங்ங னேகவின் வாடத் தவஞ்செய்ததே.

இ - ள். மானும் வெவ்விய விடமும்போலுங் கண்ணையுடைய பாங்கி யானவள் யாம் இரந்து பின்னின்றே மாயின், ஒருகால் மனமிளகுமென் றெண்ணங்கொண்ட நெஞ்சே! கலியாகிய கோடைசூழ்ந்த இம்மண்ணுல கின்மேல், கோடை வெப்பந்தணிய மழையும் மந்தாரமும் வந்தாற்போன்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டில், நம்மைப்போல் இந்த மாந்தழையும் அழகு வாடத் தவஞ்செய்தது, யாம் என்செய்வோம்! எ - று.

உழை - மான். காளம் - விடம். குழைதல் - இளகுதல். கவின் - அழகு. 'மழையு மந்தாரமும்' என்பதற்கு மேகமும் மந்தாரத் தருவும் என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். மழைபோல் உடனே வெப்பந் தணியாமையின் அது பொருளன்மையுணர்க. 'யாம் என்செய்வோம்' என்பது சொல்லெச்சம். (௯௯)

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல் எ - து. இவ்வாறு கூறுதல்கேட்ட பாங்கி தலைவனை யஞ்சலை நாளைவாவெனக் கூறிவிடுத்தல்.

சோலையில் வாழிளந் தோகையன் னாளைத் தொழுதிரந்திம்
மாலையில் வாழி வரங்கொள்வல் யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
வேலையில் வார்துகி ரன்னவெய் யோன்வெயில் வெற்பின்மல்கும்
காலையில் வாபின்னை யென்கைய தாகுநின் கையுறையே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! சோலையில் வாழும் இளந் தோகைபோல்வாளை யான் இவ்விராமுற்றுந் தாளிற் பணிந்திரந்து வரமாக வேண்டிக்கொள்வன்; கடலில் நெடிய பவளம்போன்ற கதிரோனது கிர ணம் வெற்பெல்லாம் நிறையுங் காலைப்பொழுதில்வா; வந்தாயேல், அப் போது நின் கையுறை யென்கையதாகும். எ - று.

தோகை - மயில். வாழி - அசைநிலை. வேலை - கடல். துகிர் - பவ ளம். வெய்யோன் - சூரியன். வெயில் - கிரணம். மல்குதல் - நிறைதல். கையிலுறைதலின் கையுறையாயிற்று. (௧௦௦)

இத்துணையும் ஐந்தாநாட்செய்தி.

தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாம் இரந்துபின்னிற்றற்கும், பாங்கி கூற்றாயின வெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கும் உரியவாறு காண்க.

இரந்து குறைபெறாது வருந்திய கிழவோன் மடலே பொருளென மதித்தல்

இரந்து * * * மதித்தல். எ - து மறைந்தொழுகுங் காலத்தில் வந்த தலைமகன் இவளாற் காரியமின்றென்று கருதி, இரந்து குறைபெறாது தாயினேனென்று வருந்தத்தக்குற்று, இனி நமக்குப் பொருளாவது மடலேயெனத் தன்னுள்ளே மதித்துக் கூறல்.

திருந்தார் தொழுங்கழற் சேயன்ன வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
அருந்தா வமுதன்ன வஞ்சொல்லார் குழைதோய
பெருந்தாரை வேல்விழி தந்தவெங் காமப் பிணிதனக்கு
மருந்தா வதுநெஞ்ச மேயில்லை வேறு மடலன்றியே

இ - ள் நெஞ்சமே! பகைவர் தொழுந் தாளையுடைய முருகவேளையொத்த வாணன் தென்மாறை வெற்பிடத்து ஆராவமுதுபோன்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடவாருடைய முகத்திற்கு அழகாயமைந்த குழையைத் தொட்ட மணிபொருந்திய பெரிய வேல்போன்ற விழிப்பார்வையானது தந்த வெவ்விய காமமாகிய பிணிக்கு மருந்தாவது மடலேறலேயன்றி வேறில்லை எ - று.

எனவே, — யாம் அது செய்யக்கடவேம் என்பதாயிற்று.

மடலேறலாவது, — தலைவன் ஒவ்வாக் காமத்தால் பனங்கருக்காற் குதிரையும், பனந்தருவினுள்ளனவற்றால் வண்டில் முதலான வுஞ்செய்து அக்குதிரையின் மேலேறுவது மடலேறுவான் திகம்பரனாய உடலெங்கும் நீறுபூசிக் கிழி ஓவியா கைப்படாது தானேயுட்டிக் கிழியின் தலைப்புறத்தில் அவன்பேரை வரைந்து கைப்பிடித்து, யாரும்வே நாற்சந்தியில் ஆகாரநித்திரையின்றி, அக்கிழிமேற் பார்வையுஞ் சிந்தையுமிருத்தி, வேட்கை வயத்தனாய வேறுணர்வின்றி, ஆ ஊரினும், அழல் மேற்படினும் அறிதலின்றி, மழை வெயில் காற்றுள மயங்காதிருப்புழி, அவ்வூரிலுள்ளார் பலருங்கூடி வந்து நீ மடலேறுதியோ? அவளைத்தருதும், சோதனை தருதியோ? என்றவழி இயைந்தானாயின், அரசனுக்கறிவித்து, அவனேவலால் அவன் இளைந்துகையைத்தந்து மடலேறென்றவழி, ஏறுமுறைமை - பூளையெருக்கு, எருக்கு இவைகளாற்கட்டிய மாலைபணிந்துகொண்டு அம்மாவிலேற, அவ்வடத்தை வீதியிலீர்த்தலும், அவ்வுருவை யுணர்ந்த பொழுது, பனங்கருக்கு அறுந்த விடமெல்லாம் இரத்தந்தோன்றாது வீரியந்தோன்றின், அப்போது அவளை யலங்கரித்துக்கொடுப்பது, இரத்தங்கண்டுறின் அவனைக் கொலைசெய்துவிடுவது. இவை புலவராலநாட்டிய வழக்கென்றுணர்க.

சேய் - முருகன். தோய்தல் - தொடுதல். தாரை - கண்மணி 'பெருவேல்' என மாறுக. **வேல்விழி** - அன்மொழித்தொகை காமத்தைப் பிணியாகக் கூறப்பட்டமையின் மடலேறுதலை **மருந்தாகக்** கூறப்பட்டது.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல் எ - து. தலைவன் அம்மட லேற்றினை யுலகின்மேல்வைத்துப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

விரையூர் குழலியர் தந்தசிந் தூர்குல வெள்ளநிரைக்
கரையூர் பொழுதிளங் காளையர் தாங்கிழி கைபிடித்துத்
தரையூர் தொறும்பெண்ணை மாமட லூர்வர் தவிர்ந்துபின்னும்
வரையூர்வர் தஞ்சையர் கோன்வாணன் மாறையில் வாணுதலே.

இ - ள். தஞ்சையிலுள்ளார்க் கிறைவனாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நுதலினை யுடையவளே! மணமூருங் குழலையுடைய மாதர் தந்த காதலாகிய வெள்ளமானது நிரைத்த கரை யின்மேற் செல்லும்போது, இளங்காளையர் தாம் வரைந்த கிழியைக் கையிலே பிடித்துப் புவியின்க ணுள்ளதாகிய வூர்கடோறும் பனைமடலி னாற் செய்த மாவை நடத்துவர், அதனாற் சிந்தனைமுடியாவிடில், அதனை விடுத்துப் பின்னும் வரைபாயச்செல்வர் இதனை நீ யறிவாயாக. எ - று.

விரை - மணம். ஊர்தல் - நாறுதற்குச்சென்று கமழ்தல். கரையூர்தல் - கரைமேற்செல்லுதல். கிழி - தலைவியுரு வெழுதப்பட்டது. பெண்ணை - பனை. 'மடல்மா' வென மாறுக. வரையூர்தல் - வரைபாய நடத்தல். (கoஉ)

அம் மடலேற்றினைத்
தலைவன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

*அம்மடலேற்றினை * * * சாற்றல் எ - து. அம்மடலேற்றினைத் தலைவன் தன்மேல்வைத்துக் கூறல்.*

வன்பணி போனிலந் தாங்கிய வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
மின்பணி பூண்முலை மெல்லிய லீர்குறை வேண்டியுங்கண்
முன்பணி வேனின்று நாளைவெண் பூளை முகிழெருக்கோ
டென்பணி வேன்மடன் மேல்வரு வேனிவை யென்பணியே

இ - ள். வலிய அநந்தனைப்போல நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய வாணன் தென்மாறை வெற்பில் மின்னும் பணியு மொளியபூண்பொருந்திய முலை யினையுடைய மெல்லியலீர்! எனது குறையை முடிக்கவேண்டி யின்று உங் கள்முன்பணிவேன், யான் பணிதலைக்கண்டு எனகுறையை முடியாவிடில், நாளை வெண்பூளைப்பூ எருக்கமுகையுடனே யென்புமாலையணிந்து மடன்மா வேறிவருவேன் என்னுடைய தொழிலவை. எ - று.

'முடியாவிடில்' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வன்பணி - அநந் தன். 'எருக்கமுகிழ்' என மாறுக. அணிவேன் - முற்றுச்சொல் எச்ச மாய் நின்றது. பணி - தொழில்.

இவ்வாறு மடலேறுவேனென்று கூறியது பெருந்திணைப்பாற்படுமே யெனின், படாது. என்னை,—தலைவன் பாங்கி யுடன்படவேண்டுமென்று குறித்துச் சொல்லியதல்லது மடலேறுங் கருத்தாய்க் கூறினானல்லன். ஆதலானன்றே மடலேற்றெனவையாது மடற்கூற்றென்று கூறியது, சான்றோர் செய்யுட்களிலெல்லாம், மடற்கூற்றென்றே வருவதல்லது மடலேற்றென வாராமையானும், ‡ "மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே." என்று **தொல்காப்பியர்** கூறியவாற்றானு முணர்க. (௧௦௩)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமை சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி கிழிதீட்டிப் பின்னன்றோ மடலேறுவது, ஆதலால் தலைவி யவயவந் தீட்டுதற் கருமையென்று கூறல்

தொடையே யெருக்கென்பு நீயணிந் தாலென்னை சூலவளையூர்
மடையேய வயற்றஞ்சை வாணன்வெற் பாமல ரோன்வருந்தப்
படையே நயனம் படைத்தபொற் பாவை படியெடுக்க
இடையே தெனத்தெரி யாதுரை யாணி யிடவரிதே

இ - ள். சூல்கொண்ட சங்குகளூரும் மடைபொருந்திய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! மாலையாக எருக்கையும் என்பையும் நீ யணிந்தால் நினக்கு யாதுபயனைத் தரும்? கிழிதீட்டிய பின்னன்றோ மடலேறுவது, தீட்டுதல் நின்னால் முடியாது, எங்ஙனமெனின், பிரமன் வருந்தப் படைக்கலமே நயனமாகப்படைத்த பொற்பாவையது உருப்படியெடுக்க இடையாதெனின் தெரியாது, சொல்லை யெழுதுகருவியா லெழுதவரிது.

இதனுள் 'பொற்பாவை' என்பது பொன்னன்னபாவையாக்கிப் படிக்கல்விட்டு நிறுக்க நிறையேதெனத் தெரியாது, உரைக்கவெண்ணின் உரையாணி யிடவரிது; இவ்வாறு வேறுபொருடோன்றச் சிலேடையாய் நின்றதுகாண்க.

தொடை - மாலை. ஏகாரம் - ஈற்றசை. சூலவளை - கருப்பங்கொண்ட சங்கு. 'எருக்கென்பு' என்புழி எண்ணும்மை தொக்குநின்றது. உரையாணி - உரையை யறிவிக்குங் கருவி. (௧௦௪)

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்.

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல் எ - து. இவ்வா றெழுத வரிதென்று கூறிய பாங்கியை நோக்கி யானெழுத வல்லேனென்று தன்னைத் தானேபுகழ்ந்து தலைவன் கூறல்.

---

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ ௧௧

நறையல ராவிரைப போதிசை யாதிசை நானமுகத்தும்
மறையல ராவந்த மானமகன யானறஞ்சை வாணன வையைத
துறையல ராவிபங காவியங கணணி துணிந்துசொலலுங
குறையல ராகுழ லாட்கினித் தீரக் குறையிலலையே.

இ - ள். நறையலரொனனும் அவ விரைபபோதி விசைநது திக்கொரு முகமாகும நானமுகததிடததும வேதம விரிவாகவநத மாலுககு மகனா யானதலால, தஞ்சைவாணன் வையைத துறையினும, விரிவாகிய வாவியி னும, நீரிற றோனறிய காவிபபூபபோலுங கணணையுடையாய்! நீ யெழுதப் படாதெனறு துணிநது சொலலுங குறையலராநத குழலையுடையாடகு இனறெழுதபபடாதெனறு விடததக்கதாய குறையிலலை. எ - று.

இனனுமோர பொருள், — நறையலரொனனும அவவிரைப்போதி விசையாது நானகு திசையிடததுங களவு வெளியாகவநத ஆசைகொணட புருடன யாரெனச சிலேடைவகையால, பிரமன யாரெனத தோனறிய வதனால எழுதறகரிய தினறெனறு கூறியவாறாயிறறு.

நறை - மணம. அவவிரை-ஆவிரை யெனச சுடடு நீண்டது, ஆவயி னா என்றாறபோல. பிரமன்மேல் லேறறுங்கால.—இசையா - இசைநது. மறை - வேதம. அலராவநத - விரிவாகவநத மால - மாயோன. மகன் - பிரமன. தலைவன்மேல் லேற்றுங்கால,— இசையா - இசையாது. நான முகம - நானகிடம மறை - மறைகள். அலராவநத - வெளியாகவநத. மால - ஆசை மகன - புருடன ஆவி - வாவி. அம -நீர. காவி - நீலப்பூ. அம் - சாரியை, அழகு கணணி - அணைமைவிளி. தீரதல - விடல ‡ "தீரத லுந் தீர்தலும விடற்பொருட்டாகும." எனபதனாறகொளக. குறை - குற றம. குறை - குறைவு (௧0௩)

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்.

பாங்கி அருளியல கிளததல எ - து அவவாறு தலைவன கூறக் கேட்ட பாங்கி மடலேறததகாதென அருணமுறைமை கூறுதல.

செயலார குடமபையிற செநதலை யனறிற சினையுளபைங
கயலார வனவெண குருகினவண பாகபுள கைககடங்கா
மயலார களிறறணணல வாணனறென மாறைவை யைததுறைவா
இயலா தருளுடை யாரககெனறு மாமட லேறுவதே

இ - ள். பாகன் கைககடஙகா மதததால மயககமாரநத களிறறரச னுகிய வாணன தென்மாறைநாடடில வருகின்ற வையைத துறைவனே! பனையில புட்களாற் செயயபபடட செயலாரநத கூடடில சிவந்த தலை யினையுடைய அன்றில முடடைகளுள பசிய கய லாரவனவாகிய வெண்

‡ தொல சொல. உரியியல், சூ உஉ.

ணிறக்குருகின் வளவிய பார்ப்புகளுள்ள வயலால், அருளுடையார்க்கு எக்காலத்தும் மடன்மா வேறுதல் பொருந்தாது எ - று.

எனவே,—மடலேறத் தகாதென அருண்முறைமை கூறுதல் பனையை வெட்டலும், முட்டைகளைச் சிதைத்தலும், பார்ப்புகளை வதைத்தலுமாகிய பாவங்கள் சூழ்தலின், அருளுடையோர்க் காகாதென்றவா றாயிற்று. மடற்கூற்று அதிகாரப்பட்டு வருதலின் பனையென வருவிக்கப்பட்டது.

செயல் - தொழில். குடம்பை - கூடு 'செந்தலையன்றில்' - வண்ணச் சினைச்சொல். —

‡ "அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்." — என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க.

சினை - முட்டை குருகு - நாரை. பார்ப்பு - பிள்ளை — ‡‡"பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை" — என்பதனு னுணர்க. மயல் - மயக்கம். களிறு - யானை. இயலாது - பொருந்தாது. அண்ணல் - வேந்தன் (௧௦௬)

கொண்டு நிலைகூறல்.

கொண்டு நிலைகூறல் எ - து. தலைவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாகிய மொழியைப் பாங்கி கூறல்.

வெண்டோட் டணிமுகப் பைங்குரும் பைக்கொங்கை வெய்யவுண்
கண்டோர் விரும்புங் கரும்பனை யாரைக் கடற்றுறைவா [கண்
கொண்டோர் குறைமுடி கொம்பனை யாரின் குறைமறுத்தால்
வண்டோ விடுந்தொங்க லானவா ணன்மாறை வளநகர்க்கே.

இ - ள். கடற்றுறைவா! கொம்பனையார் நினது குறையை மறுத்தால், வெண்மைநிறம்பொருந்திய தோடணிந்த முகத்தையும், பசிய குரும்பையாகிய கொங்கையையும், உண்ணப்பட்ட வெய்ய கள்ளையுமுடைய கண்டோரால் விரும்பப்படுகின்ற கரிய பனையாரைக்கொண்டு, வண்டுகளாரவாரிக்கும் மாலையையணிந்த வாணன் மாறையாகிய வளவிய நகரிடத்து ஒப்பற்ற நின்குறையை முடிப்பாயாக. எ - று.

கொம்பனையார் மறுத்தகாலையில் தோடணிந்த முகமும், குரும்பைபோன்ற கொங்கையும், உண்கண்ணுமுடைய கரும்பனையாரைக் கொண்டு என்னச் சிலேடையால் ஒரு பெண்ணாகத் தோன்றியவாறுணர்க.

மறுத்தாற் குறைமுடியெனவே, — குறிப்பான யருளெனத்தோன்றி நிற்றலின், அவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாயிற்று.

---

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௨௯

‡‡ தொல். பொருள். மரபியல், சூ ௪.

முன்கூறிய செய்யுட்களில் வெற்பன், சிலம்பன், பொருப்பன், என்று குறிஞ்சிநிலத்துத் தலைமகனைக் கூறி, இவ்விடத்தில கடற்றுறைவா என்று நெய்தனிலத்துத் தலைமகனைக் கூறியவதனுன்,முன்கூறிய தலைவனேயோ, இவன் வேறேயோ வெனின், அததலைவன்தானே இவன. ஐந்திணையில் எத்திணை கூறினும அததிணைக்குரிய கருபபொருளாற் கூறப்படுமாயின, இக்களவி எததிணைபபாற்படுமெனின, நெயதற்பாற்படும. அஃதென்னை யெனின்,— பனை நெய்தனிலததுக் கருப்பொரு ளாதலான் கடற்றுறைவா எனக் கூறியவாறு பனை நெயதனிலததுக் கருபபொருளானவா றென்னை யெனின்,— குறிஞசி கறபூமியாகலான பனைக்காகாது, பாலைக்குந் நீநது போவதல்லது பயிராவதிலலை. முலலை வரகு, சாமை, முதிரை முதலா யின மக்கட்கு ஊணும், நிரையினங்கட்குப புலலு முதலியன உணவும், நிழ லுமாக இருததலின் பனைக்காகாது. மருதநிலததிறகு வாவியும், குளனும், கமுகு,வாழை, செநநெல், கருமபுமுதலியனவும நீரசசாரபாதலின, அநநிலத திற்கும் பனையாகாது. மணலநிலததிற பயிராதலால நெயதனிலத்துக் கருப்பொருளாயிறறு.

தோடு - பனைமேலேற்றுங்கால ஏடு , பெண்மேலேறறுஙகால் செவி யிற்றுழை. குருமபை - கொஙகை ,—பனைக்குப் பண்புத்தோகை · பெண் ணுக்கு உவமைத்தோகை உண்கண் பனைககு உறுகள் : பெண்ணுககு மையுண்ட கண். ஓலிடுதல - ஆரவாரிததல. 'வளநகாககே' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம. (௧0௭)

தலைமகள் கூறறுயினவெலலாம மடறகூறறிறகும, பாங்கி கூற்றுயின வெலலாம மடலவிலக்கிறகும உரிததாயினவாறு காணக.

தலைவி யிளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற் குணர்த்தல்.
(இது வெளிபபடை.)

களவரும் பாகரு நீலங்கள காமக கடவுளுமால
கொளவரும பாசைங குரும்பைக் குலஞ்செங குமுதத்துவெண
டளவரும பாநணப னேதஞசை வாணன றமிழ்வையைநாட
டிளவரும பாமிவண மாடடெனகொ லோகின றிரபபதுவே.

இ - ள். கருநீலமபோனற கணகளிற் களவு அருமபவிலலை, காமக் கடவுளும் காதல்கொளள மாாபில பசிய குரும்பைகுலைபோல முலைகள் அருமபவிலலை; செவவிய குமுதமபோனற வாயில வெணடளவுபோன்ற பல் அருமபவிலலை· தஞசைவாணன தமிழ் வையைநாடடின அருமபு போன்ற இவளிடததில யான சென்று நின்று இரப்பதெவ்வாறு ? சொல் வாயாக. எ - று.

பொருளை உவமைப்பொருளாய்க்கூறியவெல்லாம் ஆகுபெயர். கோல் லும், ஓவும் அசைநிலை. (௧0அ)

தலைவன் தலைவி வருந்தியவண்ணமுரைத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

சிலைபயில் வாணுதன் மின்னே பிறந்தவச் செவ்வியிலே
கொலைபயி னாகக் குருளையைப் போற்குறி யோனிருந்த
மலைபயில வாரதமிழ வாணனறென் மாறை மயிலனையாள்
அலைபயி லாலவிழி யாலெனை தாவி யணங்கினளே.

இ - ள். சிலைவளைவு பழகும் வாணுதலுடைய மின்னே! குறுமுனிவனிருந்த மலையில பழகிய தமிழ்கற்ற வாணன் தெனமாறைநாட்டு மயிலனையாள் பிறந்த அக்காலத்தே கொலைபழகிய நாகக்குட்டியைப் போல அலையிற் பழகிய ஆலமபோன்ற விழியால எனதாவியை வருத்தினாள். எ - று.

சிலை - வில் பயிலல நாணகும பழகுதல. குருளை - குட்டி. குறியோன - அகத்தியன. 'வாணுதன மினனே' என்றது சிறப்புநவகம். அலை - ஆகுபெயா. ஆலம - ஆல் என விகாரப்பட்டது; நீலம - நீல் என நின்றாற்போல. (கoக)

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல்.

பாங்கி தலைமகள செவ்வியருமை செப்பல எ - து. தலைமகளது காலப்பருவத்தின அருமை கூறுதல

ஏடா ரலங்க லிலங்கிலை வேலவெற்ப வேழுலகும
வாடாமல வந்தருள வாணனறென மாறையில வலலியனாள்
சூடாள குவளையு முலலையுஞ் சூட்டுஞ் சுனையும . . துமா
ஆடா டனக்கென்கொ லோவடி யேனசென றறிவிப்பதே

இ - ள். பூவாாந்த மாலை யணிந்திலங்கப்பட்ட இலைபோலும் வேலையுடைய வெற்பனே! ஏழுலகும வாடாமைக்குக் காரணமாகவந் தருளப்பட்ட வாணன தெனமாறைநாட்டில வலலிபோலவாள குவளைப்போதும முல்லையுஞ்சூட்டுஞ் சூடாள, சுனையும பந்துமாடாள, அவட்கு அடியேன் போய் அறிவிப்பதெவ்வாறு? எ - று

ஏடு - ஆகுபெயா. அலங்கல் - மாலை. இலங்குதல - ஒளிாதல இலை வேல் - உவமைத்தொகை. 'குவளையு முலலையுஞ் சூட்டுஞ் சூடாள' என்றும, 'சுனையும பந்துமாடாள' என்றும, ஒருவினைகொண்டு முடிந்தது. முல்லையஞ்சூட்டு - முல்லைப்பூவாற சூட்டிபோலச்செய்து நெற்றியிற கட்டுவது. 'தனக்கு' என்புழி சுட்டுவருவிக்க. கோல்லும, ஓவும அசைநிலை. (ககo)

தலைவன் செவ்வியெளிமை செப்பல்.

தலைவன் செவ்வி யெளிமைசெப்பல் எ - து. செப்புதற்குப் பதமெளி தெனத் தலைவன் கூறுதல்.

தேன்வந்த வாயிதழ்ச் சேயிழை யாயிளஞ் செல்விநவ்வி
மான்வந்த வாள்விழி வஞ்சிக்கு நீதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
யான்வந் தவாசென் றியம்புதி யேலவ ளியாவொன்றுள்
தான்வந்த வாவுட னேநின்னை யாரத் தழீஇக்கொளுமே.

இ - ள். தேன்போன்ற சொல்வந்த வாயிதழையும், செய்ய பூணையு முடையாய்! இளமையழகாகிய நவ்விமான்போல்வந்த வொளிபொருந்திய கண்ணையுடைய வஞ்சிக்குத் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் யான வந்தவாறு நீ சென்று கூறுதியேல், அவள் யாவொன்று கூறாது, தான் ஆசையுடனே வந்து,நின்னை யாகத்தோடாகம் பொருந்தத் தழுவிக்கொள்வாள். எ - று.

தேன் - ஆகுபெயர். நவ்வி - மான் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. 'மான்வந்த வாளவிழி'- உவமைத்தொகை. வந்தவா-வந்தவாறு. 'நீ சென்று' எனவும், 'தான்வாவுடன்வந்து' எனவும் இயையும் (௧௧௧)

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல்

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல் எ - து. நீரிருவருமொத்து என்னை மறைத்தபின் இக்களவொழுக்கம் ஒழுகுதற் கெளிதென நகையாடிக் கூறல்.

மண்ணும் பயிலவித் தொன்றினுஞ் சந்திர வாணன்வெற்பா
நண்ணும் புனலின்றி யங்குரி யாதுங்க ணல்வினையாற்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தன வாயினுங் கண்ணினுமுள்
எண்ணுங் குறையென்னை நீமறைத் தாலிங் கியலவதன்றே

இ - ள். சந்திரவாணன் வெற்பனே! நிலனும் நிலத்துப் பழகிய வித்தும் இரண்டுமொத்துக் கூடினும், அவ்விரண்டும் நனையப்பொருந்தும் புனலின்றி முளையாததுபோல, நீங்கள் முன்செய்த நலவினையால் கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தனவாயினும், கருதுமிடத்து நும்முள்ளத்துள் எண்ணுகின்ற குறை நீயென்னை மறைத்தால் இவ்விடத்து முடிவதன்று. எ-று.

பயிலுதல் - பழகுதல். அங்குரியாது - முளையாது எண்ணல் - கருதல். இயலுதல், பொருந்துதல்; பொருந்தல் எனவே முடிவின்மேல் நின்றது. இச்செய்யுளில் 'அங்குரியாது, அதுபோல' என்று சுட்டிக்கூறாது உவமமாயிற்று. என்னை, —

‡ "சுட்டிக் கூறா வுவம மாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளலே," — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்,

‡‡ "மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து." — என்றாற்போலக்கொள்க.

அந்நகைபொறா தவன்புலம்பல்.

அந்நகைபொறா தவன் புலம்பல் எ - து. அவள் நகையாடிக் கூறுதல் பொறாமல் தலைவன் புலந்து கூறுதல்.

வெவ்வே லெறிந்த விழுப்புண்ணின் மீட்டும் வெதுப்பியிட்டோர்
செவ்வே னுழைப்பவர் சீலமன் றோதிரு வேமருவார்
வைவே லமாவென்ற வாணன்றென் மாறை மயில்பொருட்டால்
நைவேனை யஞ்சலென் னாதின்ன வாறு நகைக்கின்றதே.

இ - ள். திருவையொப்பவளே! மருவார் வைவேலாற் செய்யும் போரைவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மயில்போன்றவள் பொருட்டால் நைகின்ற வென்னை அஞ்சலையென் றோதாது இவ்வாறு நகைக்கின்றது, வெவ்விய வேலெறிந்து துன்பந்தரும் புண்ணில் மீட்டும் அழலிற் பழுக்க வெதுப்பியிட்டோர் வேலை நுழைப்பவர் குணமன்றோ! எ - று.

வெவ்வேல் - கொடியவேல். விழுப்புண் - துன்பந்தரும்புண். வெதுப்பல் - அழலிடை வெதுப்பல். செவ்வேல் - பழுக்கக்காய்ந்தவேல். சீலம் - குணம். திரு - ஆகுபெயர். வை - கூர்மை. அமர் - போர். மயில் - ஆகுபெயர். ஆதலால், நகைநகின்றநின்குணமும், வேலைநுழைப்பவர்தங் குணமும் ஒக்குமென்பதாயிற்று. (கககூ)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

(இது வெளிப்படை)

தன்கண் ணனையதன் பாங்கிய ருள்ளுந் தனக்குப்பிராம
னன்கண் ணருள்பெரி தெம்பெரு மாட்டிக் கிகன்மலைந்தார்
வன்கண் ணமாவென்ற வாணன்றென் மாறையில் வந்தவளால்
புன்கண் ணடையலை நீயினி வாடல் புரவலனே

இ - ள். புரவலனே! எம்பெருமாட்டிக்குத் தன் கண்போன்றுள்ள பாங்கியர் பலருளர், அப்பலருள்ளுந் தனக்குப் பிராக்கும் என்னிடத்து அருள்பெரிது, பகையா யெதிர்ந்தார் கொடிய அமரைவென்ற வாணன் தென்மாறையில் வந்து அவளால் வருந்தமடையலையாய் இன்று வாடற்க.

---

‡ தொல். பொருள் உவமவியல், சூ எ.

‡‡ திருக்குறள், செ. கூ0.

எனவே,—பாங்கியர் பலருங் கண்போன்றவ ரென்றும், தானுயிர் போன்றவன், தன்னிடத் தருள்பெரிதென்றுங் கூறியவதனால்,தன் சொல் மறாள், நீ [illegible]சாரை யென்று தேற்றியவாறாயிற்று. உயிரனம் - உயிரொக்கும். இகல் - பகை. வன்கண்ணமர் - கொடியவமர். புன்கண் - வருத்தம். வாடல் - ஆவலித்து, வியங்கோள். (௧௧௪)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஒலிதெண் கடல்புடை சூழுல கேழினு மூழ்வினைதான்
வலிதென் பதனை வயக்கிய தாற்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
கலிதெங்கு மாவுங் கமுகும் பலாவுங் கதலிகளும்
பொலிதென் பொதியிலின் மேற்சந்த னாடவிப் பூந்தழையே

இ - ள். பொலிந்த தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலையிடத் துண்டாகிய சந்தனக்காட்டிற் றோன்றிய இப்பூந்தழையானது ஒலியொடு கூடித் தெளிந்த கடன்மருங்கிற் சூழ்ந்த உலகேழிடத்தும் பழவினைதான வலிதென்று சொலவதனை இப்போது விளங்கச்செய்தது. எ - று.

எனவே,—கையுறையேற்றவா றாயிற்று. இதனுள் கருப்பொருள் மயங்கியவாறு ‡ "உரிபொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே." — னெனுஞ் சூத்திரவிதியா னுணாக.

புடை - மருங்கு. ஊழ்வினை - பழவினை. வயக்கியது - விளக்கியது. கலி - இலாங்கலி தலைக்குறையாய் விகாரபபட்டு நின்றது : தெஙகில் ஓர் வேறுபாடு. 'கலி தெங்கும்' என்புழி ‡‡ "எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயின்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உம்மைதொக்கு நின்றது உம்மையெனின் எண்ணின்கண் வநதன. கதலி - வாழை. அடவி - காடு. பூந்தழை - பூவோடு கூடிய தழை. (௧௧௫)

கிழவோ னாற்றல்.

கிழவோனாற்றல் எ - து. தலைவன் துயர்மாறிக் கூறுதல்.

மைப்போ தணிதொங்கல் வாண னொன்னாரென வல்வினையேற்
கப்போ தடைந்த வருந்துயர் நீங்கி யரும்பியபொற்
செப்போ திளமுலை யாணைகை வாணமுகத் திங்களைக்கண
டிப்போ திளகிய தாலிந்து காந்தங்கொ லென்னெஞ்சமே.

இ - ள். குவளைப்போதாலியன்ற மாலையையணிந்த வாணன் பகைவரையொத்த வல்வினையேனாகிய எனக்கு முன்னலடைந்த அரிய துன்ப நீங்கித் தோன்றிய பொற்செப் புவமையா யோதிய இளமுலையையுடைய

‡ தொல். பொருள். அகத்திணையியல், சூ. ௧௩.
‡‡ ஷை சொல். இடையியல், சூ. ௩௬.

பாங்கியது மகிழ்ச்சி ஒளிபொருந்திய முகத்தைக்கண்டு, இப்போது பிறந்த மகிழ்ச்சியா விளங்கியதாதலால், என்னெஞ்சம் சந்திரகாந்தமென்னுஞ்சிலை.

எனவே,— ஈரமின்றிப் புலர்ந்த தன்னெஞ்சம் பாங்கி முகத்திங்களைக் கண்டு, இப்போது மகிழ்ச்சியென்னும் நீருண்டாதலின், 'இந்து காந்தம்' என்று கூறியது.

மைப்போது - குவளைப்போது. ஒன்னார் - பகைவர். அரும்பல் - தோன்றல். கோல் - அசைநிலை. (ககூ)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறைநேர்தற்கும், தலைவன் கூற்றாயினவெல்லாம் மடற்கூற்றொழிதற்கும் உரியவாறுணர்க.

இறைவன்றனக்குக் குறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன்குறை யுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதிரே
வருவர் வந்தாலுந்தம் வாய்திறவா தஞ்சை வாணனவெற்பின்
ஒருவர்நஞ் சார லுழையக லாதழை யுள்ளதெலலாந்
தருவாவம் பார்முலை யாயெனகொ லோசெயத் தக்கதுவே.

இ - ள். வம்பார் முலையாய்! இருவர்கண்டால் குற்றம் வருமென் றெண்ணி யெனக் கெதிராயேவருவர், வந்தாலும் தம் வாயதிறந்தொன்றுஞ் சொல்லார், தஞ்சைவாணன் வெற்பில ஒருவா நம்முடைய மலைச்சார லிடத்தைவிட் டகலார், இவ்வனத்திலுள்ள தழைகளையெல்லாங் கொய்துவந்து தருவர், அவர்க்கியாஞ் செய்யததக்கதென்னோ? எ - று.

ஏதம் - குற்றம். உழை - பக்கம. வம்பு - கச்சு. கோல் - அசைநிலை.

இறைவி யறியாள்போன்று குறியாக்கூறல்.

இறைவி * * * கூறல் எ - து. பாங்கி இவ்வார்த்தை கூறவே தலைவி தான்கேட்டு அறியாள்போல மனத்திற கருதாத வேறொன்றைக் கருதிக் கூறல்.

பாங்கி வினவியதற்குவிடைகூறாது வேறொன்றுகூறியது, ‡"செப்பும் வினவும் - வழாஅலோம்பல்" 'என்று கூறிய விதியின்றி வழுவக் கூறுதலால் செப்புவழு என்னுங் குற்றந் தருமேயெனின், தங்காது. என்னை,— ஒருவர் வந்திருக்கின்றார் தழையுள்ளதெல்லாந் தருவர், அவர்க்கு யாம் என்செய்வோமென்று வினவியவழி, இவள் பெருநாணுடைய ளாதலால், அவன் நினைத்தபடி செயவோமென்று கூறத் தகாதாதலானும், இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலானும், மறுக்கத்தகா தாதலானும், காமம் ஒரு பாலும் நாணம் ஒருபாலும் ஈர்த்துக்கொண்டு நிற்றலின், ஒருபாற் சார

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், ௬. ௧௩.

மாட்டா ளாதலானும், எனசெயவோமெனறு நெஞ்சிற் கவற்சியுற்று நடு வாக நின்ருளாகலான், அவள் கேட்டதற்கு விடை செவ்வன் கூருது; அக்கணம் மனத்திற்ருேன்றியவொன்று கூறுவது, இவ்விடத்திற்கு முன் னம் என்னும் உறுப்பாதலின், இவ்வாறு கூறுதல செப்புவழு அன்றெ னக்கொள்க.

இவ்வாறு கூருது வாளாவிருக்கின் அமையாதோ வெனின், வாளா விருக்கின அவள் கூறியதற்கு உடம்பட்டாளாம; உடன்படின மேற்கூறுங் கிளவிகள் பலவற்றையும் நீக்கல்வேணடு மாதலான், இவ்விடத்து இம் மொழி இவரிவர்க்குரியவெனறு அவவிடத்த தவரவாக் குரைபபததுபறறி, —

‡ "முனனத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே
யினன வெனனுஞ் சொனமுறை யான" — என்னுஞ் சூததிர விதியால் இவ்வாறு கூறுதல இயலபெனக்கொள்க

கலைதொடக் கீணட கருவியந் தேனபல காலகொடுமா
மலைதொடத் தூாநது வருகினற தாற்றஞ்சை வாணனவென்றிச்
சிலைதொடத் தாஙகெழில சோநத லாயபயில செமபழுக்காய்க்
குலைதொடத தோஙகுபைங கேழ்பபூக நாகக் குழாஙகவாநதே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெறறி சிலைதொடததாறபோலும அழகு சேர்ந்த நுதலையுடையாய! பிறைகளேகோடு தீணடக் கிழிநத இருறலுகுதி கள் தஙகிய தேனுனது ஒரு முகமாய வாராது பலகாலகொணடு பெரிய மலையுசசி தொடுத்துக்கடநது நெருஙகிச சிவாது பழுககாயக் குலைவைத தோங்கப்பட்ட பசிய நிறததையுடைய பூகக்குழாததையும நாககுழாததை யுங கவாநது வருகினறது நீ காணபாயாக. எ - று.

கலை - பிறைக்கோடு. தொடுதல - தீணடுதல. கருவி - தொகுதி. தொடுதது - தொடஙகி. நாகம - புனனை. குழாம் என்பது பூகத்துடனுங கூட்டுக. கவாதல் - கொள்ளுதல. (௧௧அ)

பாங்கி யிறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

பாஙகி யிறையோற் கண்டமை பகாதல எ - து. பாஙகி தலைவன் நின்வயத்தனுக வநதவதனைக் கணடமை பகாதல.

திவாகர னேயன்ன பேரொளி வாணனறென மாறைநன்னாட்
டுவாமதி போலு மொளிமுகத் தாயென் னுெளிபபதுனமேல
அவாவின னுகியொா மானை வினுவிவந தானையின்றிக்
கவானுயர் சோலையின வாய்வணட லாருமைக் கணடனமே

இ - ள். ஆதிததனையொத்த பேரொளிவாணன் தெனமாறை நாட்டு வரமதிபோலும ஒளிமுகததாய்! நீ யொளிததுச்சொல்வது யாது கார

‡ தொல சொல, எசசவியல, சூ. ௬௩.

ணம்? உன்மேல் ஆசைகொண்டவனாகி ஓயாமனே விருவிவந்தவனை இப்போது இந்தத் திரளாயுயர்ந்த சோலையிடத்து விளையாடும் வண்டலயபானவ பொருந்திய விடதது யாஙகணடனம. எ - று.

உலகததில் கலி இருளமாறறுந தனமையால் 'திவாகரனேயன்ல எனக்கூறியது.

ஒளி - கீர்த்தி. உவாமதி - பூரணமதி ஒளிர்தல் - விளங்குதல், கவ ரன் - திரட்சி. "மாயோனனன மாலவனைக்காவான்" என்றா பிறரும. வண்டல் - ஆகுபெயா. 'வணடலாடுமை' எனறும பாட மோதுவாரு முளர். (௧௧௯)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

செவ்வண்ண வேலவிழி யாய்தஞ்சை வாணனறென் மாறைநன்னா
டிவ்வணண நீசொலவ தேறபதன றுனின னிடையெனத்தா [ட்.
மெய்வணணம வாடி வெறிதே வருநதி விருநதினராய்க்
கைவணண வாாதழை கொணடுசென் றாதழை கணடுகணடே

இ - ள். செவவண்ண மாகிய வேலபோனற விழியினையுடையாய்! தஞ்சைவாணன தென்மாறை நனனாட்டில், நின்னிடைபோல வாடிப பயனினறி வருநதி, நமபுனததிறகுப புதியோராயக கையிலே யழகிய நெடிய தழையைக கொணடுவநது போனறா தம்மைக் கண்டுகண்டு, இவ் வணணம நீ சொலவ தேறபதனறு. எ - று.

செவ்வணண வேல - பகை வருடற குருதிதோயநத கொடிய வேல். ஆல் - அசைநிலை. இவ்வணணம - இவவாறு. வெறிதே - பயனினறியே. விருநதினா - புதியோா. வணணம - அழகு. கண்டுகண்டு - அடுககு மொழி. (௧௨௦)

பாங்கி யென்னை மறைப்பதென்னெனத் தழால்.

பாஙகி * * * தழால எ - து. இவவாறு மறைநதுககூறிய தலைவியை உனக்குநான வேறோவெனறு உவகையாயத தழுவிககொணடு கூறல.

பரக்கின்ற செவ்விதழ்ப் பங்கயப பாதம பணிநதுநின்னை
இரக்கின்ற தொனறையு மெணணலை யாலெழு பாரமுழுதும
புரக்கின்ற கோனறஞ்சை வாணன பொதியிலிற் பொயதனென்னை
கரக்கின்ற தென்னைகொ லெனனுயி ராகிய காரிகையே.

இ - ள். ஏழுலகு முழுதுங காக்கினற வேநதாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய வரைக்கண எனக் குயிரையொக்குங காரிகையே! செவவிதழ்

பரக்கின்ற பங்கயம்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது யானின்னை யிரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலையாய! உண்மையை நீக்கி யென்னை மறைப்ப தென்னோ? எ - று.

ஆல் - அசை. புரத்தல் - காத்தல். பொய்த்தல் - உண்மை நீக்கல். காத்தல் - மறைத்தல். கோல் - ஐயம். 'தஞ்சைவாணன் பொதியில் என்னுயிராகிய காரிகை' எனவும், 'செவ்விதழ பரக்கின்ற' எனவும் மாறுக. வருந்துழி வருந்தியும், மகிழ்ந்துழி மகிழ்ந்தும், இறந்துழி இறந்தும் இயைவதாதலின் 'என்னுயிராகிய காரிகை' என்று கூறினார். (௧௨௧)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சூடத் தருவன வல்லவெல லாமபடி சொல்லி னுந்தாம்
வாடத் தருவன வலலநவ லாய்தஞ்சை வாணன் வெற்பர்
தேடத் தருவன வல்லதல் லாத சிலம்பினுள்ளார்
காடத் தருவன வலலகல் லார நறுந்தழையே.

இ - ள். நல்லாய்! உலகமெல்லாஞ் சொல்லினுஞ் சொல்லா தொழியி னும் மலையிடத்துத் தோன்றிய இச்சந்தன நறுந்தழை சூடததருவன வல் லது, தாம் வாடத்தருவனவல்ல; அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் தேடததருவன வலலதல்லாத மலையினுள்ளார் நாடததருவனவல்ல. எ - று.

'படியெல்லாம்' எனமாறுக. 'சொலலினும்' என்புழி உம்மை எதிர் மறையாகலின் 'சொல்லாதொழியினும்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'அல்லது' என்பது அஃறிணைப் பன்மைவினைக் குறிப்பு முற்றுச்சொல. நாடல் - கருதல். கல் - மலை. ஆர நறுநதழை - சநதனததழை (௧௨௨)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றுயினவெல்லாம் குறைநயப்பித்தற்கும், தலைவி கூற்றுயினவெல்லாம் மறுத்தற்கும் உரியவா றுணர்க.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனது வேட்கையால கொண்ட துயர் நிலையைத தலைவிக்குக் கூறல்.

வனையுங் குழல்வஞ்சி வாணன்றென் மாறை வரைக்களிறு
தினையுந் தழையும் பிடியொடு மேய்ந்து தெளிந்தவின்னீர்
சுனையுண்ட சோக நிழற்சோக நீங்கித் துயில்வதுகண்
டெனையுங் கடைக்கணி யாவினை யாதிற்ப ரோதிலரோ.

இ - ள். அலங்கரிக்கும் கூந்தலையுடைய நம்புனத் தயலாராய் வந்தோர் வாணன் தென்மாறை வரையிடத்துக் களிறுபிடியொடு இணையுந் தழையுமேய்ந்து, சுனையிடத்துத் தெளிந்த இனிய நீரையுண்டு, துன்பம் நீங்கி, அசோகமரத்து நிழலின்கீழ்த் துயில்வதனைப்பார்த்து, என்னையுங் கடைக்கண்ணால் நோக்கி வருந்தாநிற்பர். எ - று.

'வஞ்சியயலார்' எனவும், 'களிறுபிடியொடு' எனவும், 'சுனைத் தெளிந்த விண்ணீர்' எனவும், 'உண்டு சோகநீங்கி' எனவும் மாறுக. வனைதல் - அலங்கரித்தல். வஞ்சி - அண்மைவிளி. இளையாநிற்பர் - வருந்தாநிற்பர். எதிலா - அயலார். கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணானோக்குதல். 'பிடியொடு துயிலுங் களிற்றைக்கண்டென்னையும் நோக்காநிற்பர்' எனவே நீ இதனை யறிந்திலையெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறாயிற்று. (௧௨௩)

மறுத்தற் கருமை மாட்டல்.

மறுத்தற் கருமைமாட்டல் எ - து. இவ்வாறு கூறிய சொற்கட்கு விடையின்மையால், இனி அவர்வரின் என்னால் மறுத்தற் கரிதெனப் பொருந்திக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்துதல்.

கையுந் தழையுமுன் காண்டொறுங் காண்டொறுங் கட்டுரைத்த
பொய்யுந் தொலைந்தன பூந்தழை போலரி போர்த்துநஞ்சும
மையுங் கலந்துண்ட வாள்விழி யாய்தஞ்சை வாணனவெற்பா
மெய்யுந் துவண்டதென வென்முடி யாது வெளிநிற்கவே.

இ - ள். செவ்வரியைய மேற்கொண்டு நஞ்சும் மையுங் கலந்துண்ட வாள்போல் விழியுடையாய! இவ்வனத்திலுள்ள மாந்தழைகளெல்லாம நமக்குக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்து வாடியெறிதலால, அப் பூந்தழைகள் தொலைந்தாற்போல, வாகையுந் தழையும எதிரே காணுந்தோறும காணுந்தோறும், யான் உறுதிசசொலலா யுரைத்த என்னிடத்தி லுண்டான பொய்யெலலாந தொலைந்தன, அன்றியும, தஞ்சைவாணன் வெற்பர் மெய்யும் அலைந்தலைந்து துவண்டதாதலால், இனியவர்வரின் வெளியாய நிறக என்னால் முடியாது. எ - று.

எனவே, — அவர் வரின் மறையவேண்டு மென்பதாயிறறு. கட்டுரைத்தல் - உறுதிச்சொற்கூறுதல். அரி - செவவரி. (௧௨௪)

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நேரிப்படக் கூறல்.

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நெறிபபடக் கூறல் எ - து. தலைவனென்னுங் குறிப்பு நம்பக்கல் இரப்பவன்போற் றோற்றவில்லை, வேறுவினைப்பானாகத் தோன்றியதென்று ஒழுங்குபடக் கூறுதல.

விடையான் மிசைவரு மேருவில் லானொடு மேழிவென்றிப்
படையா னொடுமெவ்வம் பகைகொள்வ தோபகல் போலுமெய்ம்மை
உடையா னுயர்தஞ்சை வாணனென் றோனொ வொல்கிய நுண்
இடையாய் பிறிதுகொ லோவறி யேனவெற் பனெண்ணுவதே.

இ - ள். நடுவுநிலைமையையும் வாய்மையையு முடையான எல்லார்க்கும் புகழாலுயர்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு ஒன்றோனத துவண்ட நுண்ணிய இடையையுடையாய! வெறபா எண்ணுவது விடையானமேல்வருந் தன்மையையுடைய மேருவில்லானொடும், மேழியைத் தனக் குறுப்பாக வுடைய வெற்றிப்படையை யுடையானொடும வெய்ய பகைகொளவதோ! பிறிதோ! அறியேன! எ - று.

விடை - இடபம விடையான் - பண்புத்தொகை. மேருவில்லான் - சிவன. மேழிவென்றிப்படை - கலப்பை. உடையான - பலதேவன. சிவனுடன் பகைகொளளுதல - எருக்கமாலை எனபுமாலை யணிதல். பலதேவனொடு பகைகொளளுதல - பனையைவெட்டுதல. பனையவனுக்குக் கொடியெனவே மடலேறுங் குறிப்புத்தோன்றியது. 'பிறிது' என்பதனால் வரைபாயதல் கொளக. பகல் - நடுவு நிலைமை. போலும - அசைநிலை. ‡"ஒப்பில போலியு மப்பொருட் டாகும்" எனபதனாலறிக. மெய்மமை - வாய்மை. கொல் - ஐயம., ஓகாரம - அசைநிலை (௧௨௫)

தோழி தலைவியை முனிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூற்று தலைமை மறைப்பவாக கெகுறை சொல்லுகுறறம
ஏறறு தொழியெனை யெமபெரு மாட்டிசென றேறறவற்கு
மாறறு தருள்செங்கை வாணனறென மாறையில வநதுநெஞ்சம
போற்றுது நினறய லேனசொனன தீங்கு பொறுத்தருளே

இ - ள். எம் பெருமாட்டி! தூறறு தலைமை மறைக்கின்ற நினக்கு உண்மையானவற்கே நின் மனக்குறையைச சொல், எனனைக் குறறமேறறுது விடு, சென்றேற்றவாக இல்லையெனறுது கொடுக்கும் செங்கையை யுடைய வாணன தெனமாறைநாட்டில, நின பக்கத்தில வந்து நெஞ்சத்தைக் காவாமல, அயலேனாகிய யான் அறியாமற சொன்ன குறறத்தைப பொறுத்தருள் வாயாக. எ - று.

'எனைக் குறறம' எனவும, 'வந்து நின்று' எனவும் இயையும். போற்றுது - காவாது. (௧௨௬)

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

தலைவி பாங்கியை முனிதல எ - து. பாங்கியை முனிந்து தலைவி தன்னுட் கூறல.

‡ தொல. சொல. இடையியல, சூ. ௱௦.

மறமற தவாநினை வார்தஞ்சை வாணன் வரையின்மூந்நாள்
பொற்றேரின் வந்து புணாநதுசென றூாதம பொருட்டுநம்மைக்
குற்றேவன் மங்கை குறையிரந் தாளெனுங் குற்றமிந்நாள்
எற்றேற தவறுநம பாலிலலை யாகவு மெய்தியதே

இ - ள். தஞ்சைவாணன வரையில மூன்றுநாள் பொற் றேரினில் வந்து புணாநது சென்றூா, அவா மற்றேது நினைவாா, அவா தமபொருட்டு நமமைக குறறேவல மங்கையாகிய இவள குறையிரநதாளென்னுங குற்றம இந்நாள நமபாககலிலலை யாகவுந தவறெயதுவது எததனமைதது?

மறறு - அசைநிலை 'ஏதை' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது மூந்நாள - மூனறுநாள. அவையாவன,— இயறகைப புணாச்சி, இடநதலைப பாடு, பாஙகறகூட்டம என்பன. 'தமபொருடடு' எனபுழி 'அவா' என னுஞ் சுட்டுபபெயா வருவிகக 'அவாமறறேது நினைவாா' எனவும, 'இந் நாள நமபால' எனவும, 'தவறெயதியதோ' எனவும் இயைபும (கஉ௭)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிபபடை.)

ஆறறுந தலைவ ரருந்துய ராறறினு மாற்றிலனுண
மாறறும புனையின மயிலனையாய தஞ்சை வாணனறெவ்வின்
போற்றுங கொடுவினை யெனபுனை யாவிடிற போநதலரோ
தூற்றுந தழையென்றி தொனறிஙங னேவநது தோன்றியதே.

இ - ள் மயிலபோலவாய! தஞ்சைவாணன் பகைபோல மிககாயக் கூறுங கொடிய வினையேன அணிநதேனுயின நாணை மாற்றும, அணியாது நடுநதேனுயின எஙகுஞ்சென்று அலரையே தூற்றும், தழையென்று பெய ரிட்டுககொண்டு இஃதொனறு எவ்விட ததிலேயிருநது இவ்விடததிற்றோன றியது! முன நலவினையாறறுந தலைவா அரிய வேட்கையை ஆறறலசெய் யினும யானுறறலன. எ - று.

எனவே,— தலைவி கையுறை வாஙகினுளாயிறறு் எனறவா—

"நலவினை யாறறு முயாநாண மாறறுமலா
தூறறலினுல வநத துயா்."

இன் ஐநதனுருபு ஒப்பினகண்வநதது. போறறல் - மிககாயக்கூறல. **யான்** என்பது தோனறு எழுவாய். தெவ்வு - பகை. (கஉ௮)

இவற்றுள பாங்கி கூற்றியினவெல்லாங குறைநயபபிததறகும, தலைவி கூற் றுயினவெல்லாங் குறை நேர்தறகும உரிததாயினவாறு காண்க.

14

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவற்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பேர்யா னளித்தலுங் கைகுவித் தேற்றபின் போற்றியன்பால்
சாய்ந்த கொங்கையின் மேலணைத் தாடஞ்சைவாணன்வெற்பா
காயா மலரன்ன மேனிமெய் யாகநின் கையுறையே
நீயாக வல்லது மாறதழை யாக நினைந்திலளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே ! நீ தந்த கையுறையை நான் போய்க்கொடுத்தலுங் கைகுவித்து ஏற்றாள், ஏற்றபின் அன்பினால மிகவும் புகழ்ந்து கூறி எடுத்தொன்றாக சாய்ந்த கொங்கையின்மே லணைத்தாள, அணைத்துக் காயாமபூவையொத்த நிறத்தைப் பொருந்திய மெய்யாகத்தை யுடைய நீயாக நினைத்தாளலலது மாறதழையாக நினைந்திலள். எ - று.

எனவே, — நீ வந்துழி நிகழும் உபசாரம் யாவையுந் தழையினிடத்து நிகழ்ந்ததென்று கூறியவாறாயிற்று. 'யான்போய்' எனவும், 'அன்பினாற் போற்றி' எனவும, 'மெய்யாகம நீயாக' எனவும் மாறுக.

அளித்தல் - கொடுத்தல. போற்றி - புகழ்ந்து. மெய்யாகம் - பண்புத்தொகை. மேனி - நிறம். (கஉகூ)

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.) குறியிடம - பகலிற் கூடுமிடத்தடையாளம்.

அணிமா மலர்மயி லைப்புயத் தூணங்கொ ளாகமெனும
மணிமா ளிகைவைத்த வாணனவண் காவலன் மாறைவெற்பா
துணிமா மரகதப் பாசறை வேலைச் சுடரவன்போல்
பணிமா மணிதிக ழும்பகல் யாங்கள் பயிலிடமே.

இ - ள். அழகாகிய மா வென்னும் பெயரையுடைய திருமகளைப் புயமெனனுந் தூண்களையுடைய மார்பெனனும் மணிமாளிகையில் வைத்த வாணனாகிய வேந்தனது மாறைவெறபனே ! பகற்காலத்தில் யாங்கள் விளையாடுமிடம பெருமையுடைய மரகதத் துண்டங்களைபோன்ற குருகத்தியிலையாற் பச்சைநிறமபொருநதிய முழையினிடத்தே கடலிடத்துக் கதிரோன்போல நாகமாணிக்கங்க ளொளிவிடும். எ - று.

மலர்மயில - திருமகள். ஆகம் - மார்பு. 'தூணம்' என்புழி அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. 'மாமரகதத்துணி' என மாறுக. பாசறை - பசிய குருக்கத்தியிலையாற் செறிந்த முழை. 'குருக்கத்தி' யென்று செய்யுளிற் கூறிய திலலையாலெனின், மேல்வருங் குறியிடத்து 'இறைவியைக் கொண்டு "சேறல்' என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் 'பூமாதவிப்பந்தர்" என்று கூறினமையானும், மேற்சொன்ன குறியிட மூன்றுங் குருக்கத்தி

யென்று உய்த்துணர்ந்துகொள்ளக் கிடத்தலானும், ஈண்டு 'குருகத்தி' யென்று வரைவிக்கப்பட்டது.

துண்டி - துண்டம்; ஆகுபெயர். மாமணி - மாணிக்கம். திகழ்தல் - ஒளிவிடுதல். பாசறை கடற்கும், மாணிக்கம் கதிரோனுக்கும் உவமையாதலின் பண்புவமம். 'மலர்மயிலை மாபில்லைத்த வாணன்' எனவே பூனை நிலை. பயில்விடம் - ஈண்டு விளையாடுமிடம். (கஙo)

பாங்கி குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டு சேறல்

(இது வெளிப்படை.)

காமாவி மூழ்கி நறுமலர் குற்றுநந் தாவனத்துத்
தேமா விளந்தளிர் செவ்வணங் கொய்து சிலம்பெதிர்கூய்
வாமா னெடுங்கண் மடநகை நல்லாய் தஞ்சை வாணன்வெற்பிற்
பூமா தவிப்பந்தர் வாய்விளை யாடுகம் போதுகவே.

இ - ள் தாவுமானைப்போல நெடியகண்ணையுடைய மடநகைநல்லாய் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் காம வாவியினிடத்து மூழ்கி, நறிய மலர்களைக் கொய்து, நந்தவனத்துச் செவ்வண்ணமாகிய தேமாவினது இளந்தளிரைக் கொய்து, சிலம்பெதிர் கூவி, பூவொடு கூடிய குருக்கத்திப்பந்தரின் விளையாடுவாம், செல்வாயாக. எ - று.

ஆவி - வாவி. குற்று - கொய்து. வாமான் - தாவுமான். மாதவிப் பந்தர் - தினைப்புனத்தயலில் சோலையில் மாதவி படர்ந்து மலர்ந்து நாற்றம் வீசச் சுற்றும் புதல் சூழ்ந்து அகத்திருந்தோர் புறத்தில் வருவோர்க்குப் புலனாகாத மறைவு வாய்த்திருப்பதோரிடம். (கஙக)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

கண்சாயலை கையுருக் கொண்டுதன் வேன்மயில் காதல்வள்ளி
எண்சாய வென்றனை யென்றுசெவ் வேளிவ ருமபவளம்
வண்சா யொசிக்கும் வயற்றஞ்சை வாணன் மலயமராத்
தண்சாயை நின்றணங் குநதைய னீநிற்க சாரலிலே

இ - ள். தையலே! கண்ணுஞ் சாயலும் கையும் உருவுங் கொண்டு, தனது வேலும் மயிலுங் காதலும் வள்ளியும் ஒப்பிலலையென றெண்ணிய முருகவேளின் எண்ணத்தைத் தாழ்வுபடவென்று, அலையால் எறிப்படும் பவளம் வளவிய கோரையை யசைக்கும் வயலையுடைய தஞ்சை வாணன் மலயத்தினிடத்து,- மராமரத்து தண்ணிய நிழலிலே நின்று, என்னுடன் நீ வந்தாயாகில், நின்னை அம் முருகவேள் வருத்துமாதலால், இச் சாரலில் இவ்விடத்தில் நிற்பாயாக வென்று பாங்கி யகன்றாள். எ - று.

எணணும்மை தொக்குநின்று நிரனிறைப்பொருள் வந்தவாறுணர்க. இவர்தல - ஏறுதல. சாய - கோணை. ஓசிநதல - அசைததல். சாயை-நிழல. சாரல் - மலைப்பக்கம். (தகஉ)

இறைவி யிறையோனிடத் தேதிரீப்படுதல்.

(இது வெளிபபடை.)

முயங்கிய நூபுரப் பங்கயத் தாளு முலைசுமந்து
தயங்கிய நுாலிடை தானுமென போலத தளாவுறுமிங்
கியங்கிய வாறென மனததிரு ணீககவென் றேதுணிநதோ
வயங்கிய சீருடை யானவாணன மாறை மணிவிளக்கே.

இ - ள். விளஙகிய புகழையுடையோனாகிய வாணன தெனமாறை நாட்டு மணிவிளக்குப போலவாய்! நூபுர முயஙகிய பஙகயமபோனற தாளும, முலையைச சுமநது தளளாடிய நூலபோனற விடைதானும என னைபபோலத தளாவுறும, இவ்விடததுச சஞசரிததவாறு என மனததுன பத்தை நீககவெனறு துணிந்தோ? சொல்வாயாக எ - று.

'நூபுரமுயஙகிய பங்கயததாள்' என இயையும. நூபுரம - சிலம்பு. தயஙகல் - தளளாடல இயஙகல - சஞசரிததல. ஏகாரம - ஈற்றசை. ஓகாரம - வினா. வயஙகுதல - விளஙகுதல. சீர - கீரததி. விளக்கு - ஆகுபெயர். தலைவியை விளக்கு என்று கூறினமையான் மனததுனபததை இருள் என்று கூறியது இருள் - ஆகுபெயர். (ககங)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

தருநதாரு வஞசுங கொடையுடை யானறஞசை வாணனின்சொல
செருநதாா பசுநதமிழுத தெனவரை மேறசெமபொன மேருவெறபா
கருநதாரை நஞசுமிழ வாசுகி யாலவெண கடலகடைநது [ல
வருநதா வமுதளித தாள்வலல ளாமிம மடககொடியே

இ - ள் கேட்டவை பலவுநதருந் தாருமஞசப்பட்ட கொடையை யுடையானாகிய தஞ்சைவாணன் இனிய புகழையும, செருநதிமரசசோலையும, பசிய தமிழையுமுடைய பொதியமலைமேல, செமபொன மேருவெற்பால், கரிய தாரையாய நஞ்சை யுமிழப்பட்ட வாசுகியென்னும் பாமபால், வெண்மை நிறமபொருந்திய கடலைக் கடைநது, வருந்தாத அமுதை யளித்தாளாதலால, இம்மடக்கொடி வலலளாம. எ - று.

தருந்தாரு - கற்பகம். தென்வரை - பொதியமலை, தாரை - நீரவரும் வழி, சலதாரை என்றாற்போல, வாசுகி - கடல்கடைந்த பாம்பு. வெண்

கடல் - பாற்கடல். இவ்வாறு வருத்தப்படாமல் அமுதம் ஈந்ததனால் வல்லன்’ என்று கூறியது. வல்லன் - உயர்திணை யொருமைவினைக் குறிப்புமுற்று. (௧௫௪)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மயனார் விதித்தன்ன மாமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வெற்பில்
பயனார் பயோதரப் பாவையன் னீர்பசும் பொற்குழைதோய்
நயனார விந்தத்து நஞ்சுநும் வாயிதழ் நல்லமுதம்
அயனார் படைத்தில ரேலடங் காதவ் வரனுக்குமே

இ - ள் தெய்வத்தச்சனார் விதித்ததுபோன்ற அரிய செயலாகிய பெரிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இன்பப் பொருளார்ந்த முலையையுடைய சித்திரப் பாவைபோல்வீர்! பசிய பொன்னாற் செய்த குழையைத்தொடும் நயனமாகிய தாமரையிலிருக்கும் நஞ்சான தடங்குமாறு, நும் வாயிதழ்நல்லமுதம் அயனார் படையாமற் போனாராகில், முன்பு கடலிற்பிறந்த நஞ்சையடக்கிய அவ்வரனுக்கும் அடங்காது. எ - று.

பயன் - இன்பப்பொருள். பயோதரம் - முலை. தோய்தல் - தொடுதல். ‘நயனாரவிந்தம்’ - ஏகதேசவுருவகம். இதழமுதமுண்டு விடந்தணிந்தானாதல் இவ்வாறு கூறியதென் றுணர்க. மயன் - தெய்வத்தச்சன். ()

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல் எ - து. தலைமகளைத் தலைமகன் ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லவிடுதல்.

நேயம் புகலிட மின்றிநின் பால்வந்து நின்றதுபோல்
ஆயம் புகல்வ டைந்தரு ணீயடை யாதமன்னர்
வாயம் புகலில வணங்கிய வாணன்றென் மாறைநன்னீர்
தோயம் புகரிணை வேல்விழி யாய்நின் றுணையுடனே.

இ - ள் சரணென்றுவந்தடையாத பகைமன்னரிடத்து அம்புகளுதிர வில்லைவளைத்த வாணன் தென்மாறைநாட்டுள்ள நல்லநீரிலே தோய்தலைப் பதஞ்செய்த பழகிய புகாநிறத்தையுடைய இணைவேல்போலும் விழியாய்! நீ யன்புசொல்வதற்கிடமில்லா நின் பக்கலிலேவந்து நின்றதுபோலச் சூழப்பட்ட ஆயக்கூட்டந் தங்களன்பைச் சொல்லுந்தக்கதாக நின் பாங்கியுடனே நீயடைந்தருள்வாயாக. எ - று.

நேயம் - அன்பு. நேயம் புகல்வதற்கு இவள்போலும் வேறொருவரின்மையால், இவளிடத்து வந்து சூழ்ந்ததுபோலுமென்று கூறியவாறுணர்க. வாய் - இடம். அம்புக - அம்புதிர. புகா - இரத்தக்கறை. (௧௫௫)

பாங்கி தலைவியைச் சேர்ந்து கையுறை காட்டல்.

பாங்கி * * * காட்டல் எ - து. குறியிடத்து நிறுத்திப்போயின பாங்கி தலைவன் போயினபின் தான் கையுறைக்குப் போயின பாவனை யாய்க் கையுறைகொண்டுவந்து காட்டல்.

பொய்போ லிடைநின் விழிபோற் குவளையும் போதிவைநின்
மெய்போ லசோக மிளிர்பூந் தழையிவை மெல்லியனின்
கைபோற் கவின்கொளசெங் காந்தளம் போதிவை கண்டருள்யான்
மைபோற் குழலிதந் தேன்றஞ்சை வாணன் வரையினின்றே.

இ - ள். மையை யொக்குங் குழலையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் வரையினின்று யான் நினக்குத் தந்தேன். பொய்யையொக்கு மிடையாய்! நினது கண்களையொக்குங் குவளைப்போதிவை; நினது மெய்யைப்போ லொளிவிடும் அசோகப்பூந்தழை இவை; மெல்லிய இயலையுடைய நினது கையைப்போ லழகுகொண்ட செங்காந்தட்போது இவை: நீ கண்டருள் வாய். எ - று.

மிளிர்தல் - ஒளிவிடுதல். கவின் - அழகு. மை - மேகம், 'பொய் போலிடை,' 'மைபோற் குழலி' என இரண்டு முன்னிலை வந்தவாறு காண்க. 'தஞ்சைவாணன வரையின் யான' என மாறுக. அம் மூன்றுஞ் சாரியை. (கஅ௭)

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

குனிநாண் மதிநுதற் கோகில மேநின் குழலிலெல்லாப்
பனிநாண் மலரும் பறித்தணிந் தேனிந்தப் பாமடந்தை
தனிநா யகன்றஞ்சை வாணன்றன் சாரற் றனித்துநில்லா
தினிநா மகன்றிளை யார்விளை யாடிட மெய்துதுமே.

இ - ள். வளைந்தநாடகொண்ட மதிபோன்ற நுதலையுடைய கோகிலமே! நினது குழலினிடத்தில் வனத்திலுள்ள முறுக்கவிழ்க்கின்ற மல ரனைத்தும் பறித்தணிந்தேன், இந்த பூமடந்தைக் கொப்பற்ற நாயகனான தஞ்சைவாணனது குளிர்ந்த மலைச்சாரலிடத்துத் தனியாய் நில்லாது இவ் விடத்தினின்று மகன்று, இப்போதிளையார் விளையாடுமிடத்தை யாமெய்து வோம். எ - று.

குனிநாண் மதி - பிறை. 'மதிநுதற் கோகிலம்' என்றது சிறப்புரு வகம். தனி - ஒப்பின்மை. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ் மலர். (கஅஅ)

நீங்கித் தலைவற் கோம்படை சாற்றல்.

நீங்கித் * * * சாற்றல் எ - து. தலைமகளை யாயத்திற் கூட்டி மீண்டு வந்து தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல். ஓம்படை - மறவாமை.

சின்னாண் மலர்க்குழல் காரண மாச்செவ்வி பார்த்துழன்று
பன்னா ளுரைத்த பணிமொழி நோக்கிப் பழிநமக்கீ
தென்னா திடைப்பட்ட வென்னிலை நீமற வேலிறைவா
தன்னாக மெய்ப்புக ழான்றஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

இ - ள். இறைவனே! தன்னாகத்தை மெய்ப்புகழாய் நிறுத்தின தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பிடத்துச் சில நாண்மலரை யணிந்த குழலை யுடையாள் காரணமாக, அவளது பதம்பார்த்து வருத்தப்பட்டு, நேற்று மின்றுமாகிய பலநாளுரைத்த தாழ்ந்த மொழியைக் கருதி, நமக்கிது பழி யென்று சொல்லாது, நுமிருவர்க்கும் நடுப்பட்ட என்னிலைமையை நீ மறவா திருக்கக்கடவை. எ - று.

செவ்வி - காலம். உழன்று - வருந்தி. பணிமொழி - தாழ்ந்தமொழி. தன்னாகம் - தன்னுடல். இரண்டோ ளென்பதனைப் பன்னாளென்று கூறிய தென்னையெனின், ஒன்றல்லனவெல்லாம் பலவென்பது தமிழ் நடையாக லின் கூறியவாறென்றுணர்க. (ககூ)

உலகியன் மேம்படவிருந்து விலக்கல்.

உலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கல் எ - து உற்றார் அயலூரி விருந்துவந்தால், அவர்க்கு ஊண்கொடுத்து உபசாரஞ்செய்தல் உலகியல்பாத லால, அவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலைமகனை எமதூர்க்குவந்து இருந்து போமெனக்கூறிப் பகற்குறியை விலக்கல்.

ஆயின, விருந்தென்பது உண்டிக்குப் பெயரோவெனின், விருந்து என்பது புதுமை, உலகின்கண் மருவி உண்மேனின்றது. என்னை, ஒருவன் ஒருவற்கு விருந்து கூறினானெனின், ஊண்கூறினனென்பதல்லது புதுமை கூறினனென்னும் பொருடாராதாதலான, விருந்தென்றது ஊணென்றே கொள்க.

வலைப்பெய்த மானறசை தேனுறேய்த் தருந்தி மனைமுலைப்பால்
உலைப்பெய்த வாரிதினை மூரலு முண்டுளங் கூறுவகைத்
தலைப்பெய்த நாளினை யான்றஞ்சை வாணன சயிலத்தெமமூர்
இலைப்பெய்த தாழ்குரம் பைத்தங்கி னாலுமக் கென்வருமே.

இ - ள். தலைவரே! வலை சுற்றுமிட்ட மானினது தசையைத் தேனிற் றோய்த்து அருந்தி மனை முலையினின்றும் பாலினை யுலையாகப் பெய்து அட்டவடித்த தினைச்சோற்றை யுண்டு, உளத்தின் மிகுந்த வுவகை

வந்துகூடிய நாள்போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து,எம்மூரில் இலையால் மேய்ந்த குடில்வீட்டுள் தங்கினால் உமக்கியாது குறைவரும்?

உலைப்பெய்த - உலையிற்பெய்த. வார்தல் - வடித்தல். ஆரல் - சோறு. தலைப்பெய்தல் - கூடுதல். "ஆங்கணாங்கே தலைப்பெயன் மரபே" என்பதனானுணர்க. எனவரும் - யாதுகுறைவரும். இங்ஙனங்கூறியது இரவுக் குறியை நாடிப் பகற்குறியை விலக்கிய கருத்தென்றுணர்க. எனவே,— தினைவிளைந்தால் நாளைத் தினையறுத்து இவள் ஊர்க்குப்போதலால், தலைவனையும் ஊர்க்குவாவென்றுகூறி, வந்தால் இரவுக்குறியிற் கூட்டிவிப்பே னென்னுங் குறிப்புத் தோன்றக் கூறியதன்றி விருந்து கூறியதன்றென வுணர்க. தலைவன் - முன்னிலை யெச்சம். (௧௫௦)

விருந்திறைவிரும்பல்.

விருந்திறை விரும்பல் எ - து. அவ்வூணைத் தலைவன் விரும்பிக்கூறல்.

மஞ்சூட் டியன்ன சுதைமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பஞ்சூட் டியமென் பதயுகத் தீருங்கள் பாடியின்மான்
வெஞ்சூட் டிழுதன்ன வூனுமப் பைந்தேனும் விருந்தினர்க்குச்
செஞ்சூட் டிளங்குபொன் போற்றினை யாரூந் தெள்ளமுதே

இ - ள். முகிலை யருந்தியது போன்ற சுதைபூசிய மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்வெற்பில் பஞ்சைப்பொருந்திய மெல்லிய பாதமிரண்டுடையீர்! உங்களூரிடத்து வெண்ணெயைப்போன்ற வெவ்விய சூட்டுண்ட மானூனும், பசிய தேனும்,செஞ்சூடுசுட்டிளகிய பொன்போன்ற தினைச்சோறும் விருந்தினர்க்குத் தெள்ளமுதுபோலும்! எ - று

எனவே,— பாங்கி கூறிய இரவுக்குறியைத் தலைவன் குறிப்பா லுணர்ந்து இயைந்து கூறியது, இக்கருத்தானேயன்றே! பகற்குறி யிடையீடு பட்டவாறென் றுணர்க.

ஊட்டல் - அருந்துதல். சுதை - வெண்சாந்து. பஞ்சூட்டல் - செம்பஞ்சு பொருந்துதல். பாடி - முல்லை, ஈண்டுப் பொருள்மயக்கம். செஞ்சூட்டிளங்குபொன் - சிவக்கச்சுட்டிளகியபொன். 'இழுதன்ன வெஞ்சூடு' எனவும், 'மானூன்' எனவும் இயையும். (௧௫௧)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் கூட்டற்கும், பாங்கிற்கூட்டற்கு முரிய. தலைவன் கூற்றாயின வெல்லாம் கூட்டற்கும், வேட்டற்கும் உரியவா றுணர்க.

பாங்கியிற்கூட்டம் - முற்றும்.

அஃதாவது, ஒருகூற்றுப் பகற்குறி. ஒருகூற்றுப்பகற்குறி யாதெனில், தலைவனை மற்றைநாள் நின் வேட்கை மிகுதியால் பகற்குறியிடத்து வந்து நிற்க, தலைவியைப்பாங்கி குறியிடத்துச் செலுத்தாது மறுத்துக் கூறத் தலைவன் வருந்திப்போதலாதலான் பகற்குறியாகாது, ஒருசாரபகற்குறியாயிற்று.

* " இரங்கல் வன்புறை யிற்செறிப் புணர்த்தலென்
றொருநான்கு மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி." — என்னுஞ் சூத்

திரவிதியால் ஒருசாரபகற்குறி மூவகைப்படுமெனக்கொள்க.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆழ்ந்தார் தமக்கரு ளாதவர் போலிவ் வளவிலன்பு
சூழ்ந்தார் செலத்தொங்கல் சூழ்குழ லாய்சொற் பொருள்படைத்து
வாழ்ந்தார் புகழ்தஞ்சை வாணனைப் பேணலர் மானவெய்யோன்
வீழ்ந்தார் கலிக்கரந் தானபனி மாலை வெளிப்படவே.

இ - ள். மாலைசூழ்ந்த குழலினையுடையாய்! மிடியில் மூழ்கினர்க்கு கொடாதவர்போல இந்தமட்டில அன்புசூழ்ந்தார் பிரிந்துபோகச் சொற்பொருளபடைத்து வாழும புலவராறபுகழபபட்ட தஞ்சைவாணனை விரும்பாதவர் கடலிலவிழுந்து மறைதலபோல, கதிரோன் பனியொடு கூடிய மாலைக்காலம வெளிபபடக் கடலிலவிழுந்து மறைந்தான. யா னென்செய்வேன்! எ - று.

ஆழ்ந்தார் - மிடியிலாழ்ந்தார். எனவே, — ஆழ்ந்தார் தானாகவும், கொடாதவர் தலைவராகவும் கூறியவாறாயிற்று. சூழ்ந்தார் - பொருந்தினோர். பேணலர் - விரும்பாதவர். ஆகலி - கடல். கரத்தல் - மறைதல். பனிமாலை - அந்தியம்போது. 'வெளிப்பட்டதே' யென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

இக்கிளவி பாங்கி நோக்கிக் கூறுதலும், மாலையம்பொழுதை நோக்கிக் கூறுதலும், தனனுட கூறுதலுமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் இச்செய்யுள் பாங்கியைநோக்கிக் கூறியது.

† " புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை." — என்பது மாலையுடன்கூறியது.

†† " காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்." — என்பது தன்னுட்கூறியது. (கசஉ)

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. நஎ.

† திருக்குறள், செ. கஉஉஉ. †† திருக்குறள், செ. கஉஉஎ.

பாங்கி புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

காலையம் போருக வாண்முகத் தாளன்பர் கையகல
மாலையம் போது வருவித்த நீ தஞ்சை வாணன்றெவ்வர்
ஆலயம் போலுங்க ளாதவன் கோயி லழல்கொளுந்த
வேலையம் போடுழல் வீர்பரி காளென்றும் வெய்துயிர்த்தே.

இ - ள் காலையம்போருகம்போலும் ஒளியையுடைய முகத்தாளைத் தலைவர் கையகல மாலையம்பொழுதை வரச்செய்த நீர் தஞ்சைவாணன் தெவ்வராலயம்போல, உங்கட் கிறைவனாகிய கதிரவன்கோயில் அழல்பற்றக் கடலில் தண்ணீரோடே யெப்போதும் நெட்டுயிர்த்து வருந்துவீராக.

காலையம்போருகம் - முறுக்கவிழ்தாமரை ‘ அம்போருகவாண்முகம் ’- உவமைத்தொகை ‘ முகத்தாள் ’ என்புழி இரண்டனுருபுதொக்கது கையகல் - ஒருசொல், அது பிரிதல்.

† “ செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர்.” — என்பதுபோலும்

தெவ்வர் - பகைவர் ஆதவன் - கதிரவன். கொளுந்தல் - கொளுத்தல் அப்பு - நீர். உழலுதல் - வருந்துதல். வெய்துயிர்த்தல் - நெட்டுயிர்த்தல் (௧௪௩)

தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்துதல்.

தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்துதல் எ - து தலைவன் வாராது நாழிகை நீட்டித்தவழித் தலைவி வருந்திக்கூறுதல்.

ஆராத விளைப் பிடந்தொறு நீங்கிய் வாயமென்பால்
வாராத முன்னம் வருகில ராற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கூரா தரநலங் கிவல்வினை யேனலங் கொள்ளைகொண்டு
தேரா தவனுட னேநெருநன் மாலையிற் சென்றவரே

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் மிகுந்த காதலைக்கொடுத்து, வல்வினையேன் நலத்தையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டு, தேரோடுகூடிய சூரியனுடனே நெருநல்மாலைக் காலத்துச் சென்றவர் அமையாத விளையாட்டின் பத்தால் அவ்விடந்தோறும் நீங்கிய ஆயக்கூட்டம் என்னிடத்து வாராத முன்னம் வருகிலார் ! யானென்செய்வேன் ' எ - று.

ஆல் - அசை. கூர் - மிகுதி. ஆதரம் - காதல். நலம் - அழகு நென்னல் - முன்னைநாள். (௧௪௪)

---

† திருக்குறள், செ. ௧௨௪௫.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல் எ - து பாங்கி நீ வருந்துவது முறைமை யன்றெனக் கட்டுரைத்தல். கழறல் என்பது கடிதல், இடித்துக்கூறல்; உறுதிச்சொல்; இவை ஒரு பொருட்கிளவி.

சிறந்தார் தெரிந்த செழுந்தமிழ் வாணன்றென் மாறைவெற்பர்
துறந்தா ரெனையென்று சோருவ தேனிந்தத் தொல்லுலகில்
பிறந்தா ரெவர்க்கும் பிரிவெய்து மால்வெய்ய போரமர்க்கண்
புறந்தாழ் கரிய குழற்செய்ய வாயைய பூங்கொடியே.

இ - ள் வெவ்விய பெரிய போர்செய்யுங் கண்ணும், புறப்பக்கத்தே தாழ்ந்த கரியகுழலும், சிவந்தவாயும் அழகாகிய பூங்கொடிபோல்வாய்! இந்தப் பழையவுலகின்கட் பிறந்தார் யாவர்க்கும் பிரிவுவாராமற் போகாது வந்தெய்தும், சிறந்த முன்னோராய்ந்த செழுந்தமிழைக் கற்ற வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தலைவர் என்னைவிட்டுத் துறந்தாரென்று நீ யயர்வ தென? இனி யயரவேண்டாம் எ - று.

சிறந்தார்-அகத்தியனார், தலைச்சங்கத்தார் முதலாயினோர். சோருதல் - அயர்தல். எண்ணும்மை தொக்குநின்றன. ஐய - அழகாகிய. (௧௪௫)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழிமொழிதல்.

தலைவி * * * மொழிதல் எ - து பாங்கி முன்னிலையாய் நிற்கத்தலைவி அவள்மேல் வெறுப்பால் அவளைநோக்கிக் கூறாது புறமாய் மொழிதல்.

பூவலர் வாவியி னீரற்ற போதுற்ற புன்மையல்லால்
காவலர் காமந் துறக்கி னென்னாங்கடம் பாய்மதுகை
மாவலன் வாணன் வயற்றஞ்சை வேந்தனை வாழ்த்தல்செய்யார்
மேவலர் போலுங் கழற்றுரை யாளர் வியனறிவே.

இ - ள் தலைவராசையைத் துறக்கில் பூவலரும் வாவி நீரற்றபோதுற்ற இழிவுபோலு மல்லாமல் யாதாம், இதனை யறியாது கட்டுரை சொல்வாரது விரிந்தவறிவு மதம்பாயும் வலியையுடைய யானைத்தொழில்வல்ல வாணனாகிய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவேந்தனை வாழ்த்தல்செய்யாத பகைவரறிவுபோலும். எ - று

எனவே,— காலமிடனறியாது மதிகெட்டுக்கூறுவர் பகைவர், அவரறிவையொக்கும் கட்டுரை கூறுவாரறிவென்றவாறாயிற்று

'பூவலர்வாவி' - வினைத்தொகை. புன்மை - இழிவு. கடம் - மதம். மதுகை - வலி. வியன் - விரிவு. (௧௪௬)

தலைவி பாங்கியோடுபகர்தல்.

தலைவி பாங்கியொடுபகர்தல் எ - து. வெறுப்பால் முன்னிலைப் புற மொழி கேட்ட பாங்கி தலைவியை யுபசரித்தலால் வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கி யொடுபகர்தல்.

முலையார் முயக்கினு மல்லா விடத்தினு மூரிமுந்நீர்
அலையூ ரமுதமு நஞ்சமும் போல வணங்கனையாய்
தொலையாத வின்பமுந் துன்பமுங் காட்டுவா தூங்கருவி
மலையா சலத்தமிழ் தோவாணன மாறைநம் மன்னவரே.

இ - ள். அணங்கனையாய்! தாழும் அருவியையுடைய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழை யாராய்ந்த வாணன மாறைநாட்டு நம்மன்னவர் முலை பொருந்திய புணாசசியினும பிரிவினும் பெருமைபொருநதிய முந்நீராகிய கடலிடததுப் பிறந்த அமுதும நஞ்சும்போலத தொலைவிலலாத இன்பமுந துன்பமுங்காட்டுவ ராதலால் இரண்டினு மலலராயிருநதாா. எ - று.

ஆர்தல் - பொருந்துதல். ஆதல - ஈணடுததோன்றுதல். தூங்கருவி - ஒலிக்குமருவி. "வான்மலைந் தெழுநதோனை மகிழ்நதுபறை தூங்க" — என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையாற்காண்க. மலையாசலம - பொதிய மலை. 'அமுதமும நஞ்சமும்போல' என்பதனால் இனபததினும துன்ப மிக்கென்று கூறியவாறாயிற்று. என்னை,—

† "இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுனப மதனிற் பெரிது" — என்பதனானுணர்க. (௧௬௭)

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

தலைவியைப் பாஙகி யச்சுறுததல் எ - து. தலைவியைப் பாஙகி அச்ச முறுததிக் கூறுதல்.

பேணற் கரியநின் பெண்மையு நாணமும் பேணியவர்
காணத் தகுமென்று காணபதல லாற்கழி காதனெஞ்சு
பூணத் தருகினும் பொறபல்ல வாகுதல கற்பலலவால
யாணர்த் தமிழுடை யான்வாணன் மாறையி னின்னமு[illegible].

இ - ள். புதிதாய்ப் புலவர்பாடுந் தமிழையெலலாங் கொள்ளுந்தன் மையையுடைய வாணன் மாறையின இனிய வமுதம்போன்றவளே! மிகு ந்த காதலை நெஞ்சு பூணத்தருனுகிம விருமபற்கரிதாகிய நின் பெண்மையும் நாணமும் விரும்பியவரோ காணத்தகுமெனறு கருதுவ தல்லாமல், இவ்வாறு துன்பத்தா லழுஙகி அழகல்லவாகுதல் கற்பல்ல, எ - று.

---

† திருக்குறள், சே, ௧௧௬௬.

பேணற்கரிய நின் பெண்மை - தவஞ்செய்து விரும்பினும் எய்தற்கரிய பெண்டன்மை. பேணி - விரும்பி. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. காண்பது - கருதுவது. பொற்பு - அழகு. யாணர் - புதுமை.

என்பதனால் யாதுகூறியதெனின், — தன்பமுறவே அத்துனபத்தால் நலனழியும், நலனழியவே அன்னைக் கையந்தோன்றும், தோன்றவே இற்செறிப்புவரும், வேற்றுவரைவு நேரினும் நேரு மாதலான், கற்புகெடு மென்று அச்சமுறுததிக கூறியவாறாயிற்று. (கசுஅ)

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்.

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல எ - து தலைவனைவிட்டு நீங்கற் கருமையைத தலைவிநினைநது தன்னுளிரங்கிககூறல்.

குன்றா கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங் கொடைபுகழ்ந்து
சென்றா முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணனறென் மாறைவெற்பில்
நன்றா மிறைவற்கு நனறியி லேறகுமுன ஞான்முகததோன்
ஒன்றா விதிததில னேயுயிர் போல வுடம்பையுமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பொன்னாகிய மலையையும் யானைத்திரளையுங் கொடையைப் புகழ்நது சென்றோர்கள் பரிசிலாயக்கொள்ளபபட்ட செழுமையையுடைய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிடதது, நல்வினைசெயத இறைவாககும, தீவினை செயத எனக்கும், நான்முகததோன் முன் னிருவரையும படைககுங காலததில உயிர்போல் உடமபையும ஒன்றாய் விதியாமறபோயினனை இனிச செயயுமாறென்! எ - று.

வேழக்குழாம - யானைககூட்டம. முகததல - கொளளுதல். நன்றி - நலவினை 'முகககுஞ் செழுந்தஞ்சை வாணன' என்னும பெயரெச்சம் வினைமுதலோடு முடியாது பிறவாற்றான முடிந்தது. (கசுகூ)

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

நெஞ்சுக வாய்மல ரனனகண ணீரமலக நின்றவஞ்சொல்
கிஞ்சுக வாய்வஞ்சி கேட்டரு ளீயுங் கிளைத்தமிழோர்
தஞ்சுக வாய்மொழி நெஞ்சுடை யானறஞ்சை வாணன்வெற்பில்
மஞ்சுக வார்த்தன வாலவர் தேரின மணிககுரலே.

இ - ள். நெஞ்ச முதிரும்படியாய்ந்த மலர்போன்ற கண்ணினிடத்து நீர் நிறைய நின்ற வழுகிய சொலலையும், முருக்கம்பூபோன்ற வாயையுமுடைய வஞ்சியே! கிளைத்தமிழையுடைய பெரியோர் தம் வாயுறைவாழ்த்தாகக்கூறியமொழியை நெஞ்சிலே மறவாது வைத்திருக்குந் தன்மையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பில வரத் தேரின் மணிக்குரல் முகிலுற வார்த்தல் யான்கேட்டேன், நீயும கேட்டருள்வாய். எ - று.

நெஞ்சுக - நெஞ்சமுதிர. ஆய்மலர் - மலருட்டெரிந்தெடுத்தமலர். கிஞ்சுகம் - முருக்கம்பூ; ஆகுபெயர். உம்மை - எச்சவும்மை. கிளைத்தமிழ் - விரிந்ததமிழ். 'வாய்ச்சுகமொழி' என இயையும்; அது வாயுறை வாழ்த்து. மஞ்சுக - மஞ்சுதிர. ஆர்த்தன - ஒலித்தன. மணிக்குரல் - மணியோசைகள்.

இனித் தேரின மணியோசை முகிலுதிர ஆரவாரத்துடன் வந்தா னெனின், களவென்பதனோடு மாறுகொள்ளுமே யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, — நால்வகைப் புணர்ச்சியினும் தலைவன் தேரோடும் சேனையோடும் வந்தானல்லது தமியனாய் வந்தானல்லன். எவ்வாறெனின், காட்சியிற் கூறியதானுணர்க. அன்றியும், பிரிவுழிமகிழ்ச்சியில் 'பாகனொடு செல்லல்' என்பதனானும், பாங்கியிற்கூட்டத்தில் 'தலைவி பாங்கியை முனி தல்' எனனுங் கிளவிச் செய்யுளில் முன்னுள பொற்றேரின்வந்து புணர்ந்து சென்றா என்றுங் கூறினமையானும், மேலவரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிவோன் மீண்டு வருங்கால் பாகனொடுகூறலுந் தேர் முந்தவேண்டு மென்று கூறுதலானும், வருந்தொறுந் தேரொடுஞ் சேனையொடும் வந்து குறியிடத்துத் தமியனாய் வருதலென் றுணர்க. (௧௫௦)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்

தோழி * * * வுறுத்தல் எ - து தலைவன் சிறைப்புறமாகக் குறி யிடத்து வரத் தோழி தங்களுக்குள்ள செறிப்பை யறிவுறுத்திக் கூறுதல். சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.

† "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" — என்பதனானுணர்க செறிப்பு - கானவர் தினைகொய்யப் புனத்தினில் வந்திருத்தல்.

தொடைக்கணி யார்தடந் தோளவர் கேளலர் தோகையன்னார்
உடைக்கணி யாந்தழை கொய்யா ருழவ ருடைத்ததெண்ணீர்
மடைக்கணி யார்மிடி தஞ்சை வாணன் வரையினமுன்போல
கடைக்கணி யார்கணி யார்நம்மை நாளைக் கருங்கணியே

இ - ள். கரிய கண்ணையுடையாய்! மாலைக்கழகார்ந்த பெரிய தோளி னையுடையார் நமக்கினி யுறவல்லர்; மயில்போன்ற ஆயக்கூட்டத்தார் அரையி லுடுத்தற்கு அழகார்ந்த தழையை இனிக் கொய்யார்கள்; உழவ ருடைத்த தெண்ணீர் வயல்மடையை யணியப்பட்ட முதலினையுடைக்குந் தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து நாம் தழைகொய்ய வந்தோமென்று அசசத் தானோக்கி நிற்கும் வேங்கையார் நாளை நம்மை முன்போற் கடைக்கண் ணாற் பாரார். எ - று.

---

† திருக்குறள், ௬. ௫௭.

எனவே, — குறவர் தினைகொய்ய வந்தனர், யாம் இன்று ஊர்க்கு ஆயக் கூட்டத்துடன் போவோமென்று செறிப்பறிவுறுத்தவா றாயிற்று.

கேளலர் - உறவலர். உடைக்கு - உடுத்தற்கு. ஆரம் - முத்து. கடைக் கணியார் - கடைக்கண்ணாற் பாரார்; சிறப்பும்மைத்தொகைத்து. கணியார் - வேங்கையார், உயர்சொற்கிளவி.—

‡ "ஒருவனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய உயர்சொற் கிளவி
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல." — என்னுஞ் சூத்திரவிதி யானுணர்க. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணால் நோக்குதல். (௧௫௧)

தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்து செறிவுறுத்தல்

தோழி *** வுறுத்தல் எ - து. தலைவன் முன்னிலையாய் நிற்பத் தோழி தலைமகளைக் காணாள்போலப் புறமொழியாய்ப் புட்களை நோக்கிக் கூறு வாள் போன்று செறிப்பறிவுறுத்தல்.

பயில்காளப் பந்திப் புயலன்ன வோதியைப் பைங்கிளிகாள்
மயில்காள் சிறிது மறக்கப் பெறீர் தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
குயில்காள மெங்கு மியம்புந்தண் சோலையிற் கூடியின்பம்
அயில்காள வெங்கதிர் வேலன்பர் சால வயர்ப்பினுமே.

இ - ள். பைங்கிளிகாள்! மயில்காள்! நெருங்கிய கரிய பந்தியா யிருக்கின்ற புயல்போன்ற வோதியையுடையாளைத் தஞ்சைவாணன் வெற் பில் குயில்காளம்போ லெங்கு மொலிக்குங் குளிர்ந்த சோலையிற்கூடி யின்ப மருந்தும் விடம்போன்ற வெங்கதிர் வேலையுடைய அன்பர் மிகுதியும் மறந் தாலும் நீங்கள் சற்று மறக்குந் தன்மையைப் பெறீராக எ - று.

எனவே, — யா மூர்க்குப் போகா நின்றேமெனச் செறிப்புணர்த்த லாயிற்று.

பயிலுதல் - நெருங்குதல். காளம் - கருமை. பந்தி - நிரை. ஓதி - கூந் தல். காளம் - காகளம். இயம்பல் - ஒலித்தல். அயிலுதல் - அருந்துதல். காளம் - விடம். அயர்த்தல் - மறத்தல். (௧௫௨)

பாங்கி தலைமகன் முன்னின் றுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானலங் கானமலர்க் கள்வாய்க் கருங்கணி கட்டினையால்
கூனலஞ் சாயப்பொற் குரலுங்கொய் தாரெமர் கொற்றவயாம்
ஏனலங் காவலு மின்றே யொழிந்தன மேழுபுவிக்கும்
தானலங் காரமன் னான்றஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

---

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௨௭.

இ - ள். கொற்றவ! ஏழுலகுக்கும் கீர்த்தியால் அலங்காரம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துச் சோலையில் அழகிய மணத்தோடுங் கூடிய மலரிலிருக்குங் கள்ளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய பெரிய வேங்கைமரத்தினுடைய கட்டுரையாலே மாதுலைவளர்ந்து சாய்ந்த பொன்னிறமாகிய தினைக்கதிரைக் கொய்கின்றாராதலால், தினைப்புனங் காவலும் இன்றொழிந்தனம். எ - று.

கானல் - சோலை. கான - மணம. கணிகை - வேங்கை. கட்டுரை - உறுதிச்சொல்.

வேங்கை பூக்குங்காலம் தினைக்கதிர் கொய்யுங் காலமாதலால, வேங்கை கட்டுரையால் தினைக்கதிர் கொய்கின்றாரென்று கூறியது

‡ "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்தும்"—எனனுஞ் சூத்திரவிதியால கொய்கின்றார் என்னும் நிகழ்காலச் சொல்லைக் 'கொய்தார' என விரைவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினாரெனவுணர்க. முன 'இறைவனைக் குறிவர விலக்கல்' செய்யுளில 'புனமும பசுந்தினைச செங்குரலேந்தும' என்று கூறியவதனானும 'கொய்கின்றா' எனறே கொள்க.

கூனல் - தலைவளைதல். குரல் - கதிர். ஏனல்-தினை. 'சோலையில் அழகிய மணத்தோடுங கூடிய மலரிலிருக்குங் கள் வாயினிடத்து நாறுங் கரிய நிறத்தையுடைய கணிகாரிகை கட்டுரையால' எனினு மமையும, கணிக் காரிகையைக் கேட்டுத் தினைகொய்தல அவாகியல்பாதலின. (கஉகூ)

பாங்கி முன்னின் றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்.

பாங்கி * * * சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு முன்னின் றுணாத்திய பாங்கியெம்மை மறவாமை வேண்டுமெனறு கூறுதல.

கனஞ்சாய நல்கிய கையுடை யானெதிர் கன்றினர்தம்
மனஞ்சாய வென்றருள் வாணன வரோதயன மாறைவெற்பில்
சினஞ்சாலும் வேலண்ண வேமறவே லெமமைச செவ்வியிரு
தனஞ்சா யினுமினி தின்னையல லாதில்லைத தாழ்குழற்கே.

இ - ள். கொடையில மேகஞ்சாயக் கொடுக்கப்பட்ட கையையுடையவன் வீரத்தா லெதிராகிச சினந்தவர் மனஞ்சாயவென்றருளிய வரோதயனாகிய வாணனது மாறைவெற்பில் கோபமமையும் வேலையுடைய தலைவனே! அழகையுடைய இருதனஞ்சாயினும இனித்தாழ்ந்த குழலையுடையாட்குப் பற்றுக்கோடு நின்னையலல இல்லையாதலால், எங்களை மறவேல.

கனம் - மேகம். சாய்தல் - நிலைதளாதல். நல்கல்-கொடுத்தல். மனஞ்சாய - செவ்வித னில்லாது வளைய. சினஞ்சாலும்-சினநிறையும. செவ்வி-

‡ தொல். சொல் வினையியல், சூ. ௪௪.

அழகு. தனஞ்சாய்தல் - முலைசரிதல். 'தனஞ்சாயினும' என்று இங்ஙனங் கூறுதல எடுத்துக்கோடறகண்ணே எஞ்ஞான்றும ஒரு தன்மையொனறு கூறியதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின, மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

† "நாடக வழக்கினு முலகியல வழக்கினும்
பாடல சான்ற புலனெறி வழக்கம்" — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் ஆணடுங கூறியது.

நாடக வழககு ஈண்டுங கூறியது உலகியல் வழக்கெனை றுணர்க. பற்றுக்கோடு அவாய் நிலையான வந்தது. (கஙச)

கிழவோன் தஞ்சப்பெறாது நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

கிழவோன் * * * கிளததல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன வேறோா பற்றுககோடுபெறாது நெஞ்சொடு கூறல.

ஏவல ரேய்விழி மாநதளிா மேனிய ரோனவினிக்
காவல ரோமனங காததனம யாஙகளி யானைசெமபொன
நாவல ரோபெற நலகுங கைமேக நறுங்குவளை
மாவல ரேய்தொடை யானறஞசை வாணன் வரையிலவநதே.

இ - ள். மனமே! ஏவும, மலரும போன்ற விழியினையும, மாநதளிா போனற மேனியையு முடைய அவா இனித தினைபபுனங காபபா ரல்லா; களிததயானையுஞ செமபொனனும நாவலாபெறக் கொடுககுங கையை யுடைய மேகமபோனற நறுங குவளையினது கரிய மலாடோதிநத மாலை யணிநதவனுகிய தஞசைவாணன வரையிடதது வநத நாம வீணே காததனம. எ - று.

ஏவு - அமபு. ஏவலா - எண்ணுமமை தொக்கு நின்றது. ஏயதல்-ஒப்பு. 'மாநதளிாமேனியா' - உவமைததொகை. எனல - தினை. இனி - இனிமேல. காவலா - காபபாரலலா. 'யானைசெமபொன' - எணணுமமைத் தொகை. மாவலா - கரியமலா. எயதல் - பொதிதல. பனம் - அணமைவிளி.

கிழவோன்பிரிந்துழி கிழததி மாலையமபொழுதுகண் டிரஙகலும, பாஙகி புலமபுதலும, தலைவனீடடத தலைவி வருநதலும, முனனிலைப் புறமொழி மொழிதலும், பாஙகியொடு பகாதலும, நீஙகற கருமை தலைவி நினைநதிரஙகலும, கிழவோனறஞசம பெறாது நெஞசொடு கிளததலுமாகிய வேழும் இரஙகறகுரிய. தலைவியைப பாஙகிகழறலும, தலைவியைப் பாஙகி யசசுறுததலும, தலைவிக் கவன்வரல பாஙகி சாற்றலுமாகிய மூனறும வனபுறைககுரிய.

---

† தொல். பொருள். அகததிணையியல, சூ. நந.

“இறைப்புறமாகச் செறிப்பறி வுறுத்தல்” முதல் நான்கு துறையும் இற் செறிப்புணர்த்தற் குரியவாறு காண்க. (௧௨௫)

ஒருசார் பகற்குறி முற்றும்.

பகற்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, பகற் குறிக்கண் வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்லாது இடையீடு பட்டுப்போதல்,

* “விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றாங்
கிசைப்பின்மூ வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகற்குறி யிடையீடு மூவகைப்படும்.

இறைவனைப் பாங்கி துறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

புனமும் பசுந்தினைச் செங்குர லேந்தும் புகன்றகிளி
இனமுங் குழீஇவந் திறைகொள்ளு மாலிறை யாரவளையும்
மனமுங் கவர்வெற்ப வாணன்றென் மாறை மடப்பிடியும்
அனமுந் தொழுநடை பாற்பல காலவரு மன்னையுமே.

இ-ள் தலைவி கையின்கண் நிறைந்தவளையும், அவள் மனமும் இரண்டையுங் கவர்ந்து கொள்ளும் வெற்பனே! இப்புனமும் பசிய தினையினது முற்றிச் சிவந்த கதிரையேந்தி நிற்கும், இவள் சொல்லைப்போற் சொல்லப்பட்ட கிளியினமுங் கூடிவந்து தங்கும் வாணன் தென்மாறை நாட்டு மடப்பத்தோடு கூடிய பிடியும் அன்னமுந் தொழும் நடையினை யுடையாள் பக்கல் அன்னையும் பல்காலவரும். எ - று.

எனவே, — தலைவியும் புனம்விட்டு நீங்கத்தக்காளல்லள், நீயும் இங்கு வாரற்க வெனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

குரல் - கதிர். குழீஇ வருதல் - பலபல தொகுதியாய்க் கூடிவருதல். இறைகொள்ளுதல - தங்குதல். இறை - ஆகுபெயர். தொழுநடை - ஆகுபெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். (௧௨௬)

இறைவியைப் பாங்கி துறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

நந்துசுற் றுங்கடன் ஞாலமெல் லாம்புகழ் நாமன்வளர்
சந்துசுற் றுங்கொங்கை மங்கையர் வேள்சஞ் சீகநறை
வந்துசுற் றுந்தொங்கல் வாணன்றென் மாறை வரையின்பலாக்
கொந்துசுற் றுங்குழ லாய்செல்ல லீயக் குளிர்பொழிற்கே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௩௪.

இ - ள்: சங்கு சுற்றுங்கடல் சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் புகழப்பட்ட பெரும்புகழைப் படைத்து நாட்டு நாள் வளருந் தகைமையையுடைய சந்தனந் திமிருங் கொங்கையை யுடைய மங்கையர்க்கு வேளையொத்த சஞ்சரீகம் மணத்தால் வந்து சுற்றுந் தொங்கலையணிந்த வாணன் தெனமாறை வரையிடத்துள்ள மலர்க்கொத்துச் சுற்றிய குழலாய்! குளிர்ந்த பொழிலிடத்து நீ செல்லற்க. எ - று.

சங்கு - சங்கம். காமன் - பெயர். சந்து - சந்தனம். சுற்றல் - திமிர்தல். சஞ்சரீகம் - வண்டு. நறை - மணம். கொந்து-கொத்து; மெலிந்து நின்றது. 'காமன்வேள்' என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று எச்சமாய்த்திரிந்து நின்றது.

இறைமகளாலிடம் நோக்கி யழுங்கல்.

(இது வெளிப்படை.) அழுங்கல் - தன்னுளிரங்கல்,

அருவித் தடமு மணிமுத்த யாறு மவனியெங்கும்
திருவித் தியதஞ்சை வாணன் சிலம்புமிச் சிற்றிலும்பேர்
இருவிப் புனமுமின் றென்னினைக் கின்றன வென்னையின்னே
மருவிப் பிரிபவர் போலில்லை யேமண்ணில் வன்கண்ணரே.

இ - ள். சிற்றருவி வந்து விழும் பொய்கையும், ஒழுங்காய முத்துக்களைக் கொழித்துவரும் பேரருவி யாறும், புவியெங்குஞ் செல்வத்தையே வெள்ளாண்மையாய் விதைக்கப்பட்ட வாணனது சிலம்பும், இச்சிற்றில்லமும் பெரிய தாளையுடைய புனமும், இன்றென்னை யென்னாக நினைக்கின்றனவோ! இப்போது பலநாளும் மருவிப் பிரிபவர்போல் உலகின் வன்கண்ணரில்லை எ - று.

உம்மை - எண்ணும்மை. தடம் - பொய்கை. இருவி - தினைத்தாள். இன்னே - இப்போது. வன்கண்ணர் - கொடியர். (௧௨௮)

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக் கொண்டகறல்.

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டகறல் எ - து பாங்கி விளையாடுமிடம் விட்டு நீங்கித் தலைவியைக்கொண்டு தமரூர்க்குப் போதல்.

உன்னைய ராவல்கு னல்லவ ரேயென் றுசாவினெங்கள்
மன்னைய ராமல வகுத்துரை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பின்
என்னைய ராணைகொண் டேகுகின் றேனிவை யித்தனையும்
பின்னைய ராதொழி வாயித னையிது பெற்றனமே.

இ - ள். பரணே ! நீயும் யானும் இந்தப்பிரிவைப் பெற்றனமே! உன்னையெங்கள் மன்னாகிய தலைவா வந்து அராவல்குல் நல்லவ ரெங்கே யென்று உசாவில், அயர்ச்சியடையாமல் நீ வகுத்துச்சொல்வாய்; தஞ்சை

வாணன் வெற்பில் என்னையரேவலால் தலைவியைக் கொண்டு ஊர்க்கேகின்றனன்; ஆடிடம் நோக்கி யழுங்கியதும், ஆடிடம் விடுத்துக்கொண்டகறலும், உன்னுடன் சொல்கின்ற சொற்களுமாகிய வினை யித்தனையும் பின் மறவா தொழிவாயாக. எ - று.

'நல்லவர்' எனபுழி 'எங்கே' என வருவித்துரைக்க. 'அராவல்குல'- உவமைத்தொகை. ஓகாரம் - அசைநிலை. உசாதல் - வினாதல். அயாசசி - தளாச்சி. என்னையா - ஈன்றோ. ஆணை - ஏவல். அயாதல் - மறத்தல். இதண் - பரண் (கருகூ)

இத்துணையும் அறநாட் செய்தியென்றுணர்க.

பின்னாள் நெடுந்தகை குறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

பின்னாள் * * * இரங்கல் எ - து. ஏழாநாள் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவிப்பந்தரிடத்து வந்து நீட்டித்து நினைந்திரங்கல்.

மான்கா ணிகரின் மடமயில் காடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேன்கா ணிளமென் சிறைக்கிள்ளை காளென் றெருமரனோய்
தான்கா ணிர்கொலிச் சந்தனச் சோலையைத் தன்னையின்றி
யான்கா ணியகொலெ ழுந்தரு ளாததின் றென்னுயிரே.

இ - ள். மான்காள்! உவமையில்லாத மடப்பத்தையுடைய மயில்காள்! தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கின்ற வண்டுகாள்! ஒழுங்காய வருகின்ற மெல்லிய சிறகையுடைய கிளிகாள்! இன்று என்னுடைய சுழலும் வேட்கைநோயைத் தானறியவோ! இச்சந்தனச்சோலையிற் கரந்திருக்கின்ற தன்னையின்றி யான் தேடிக்காணவோ! என்னுயிர்போலவாள் எழுந்தருளாதது எ - று.

தெருமரல் - சுழற்சி. 'சோலையை' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். யிர் - ஆகுபெயர். (கசுo)

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல்.

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல் எ - து. தலைவியில்லாத தினைப்புனத்தை நோக்கி வருந்துதல்.

செங்கேழ் விழிக்கு மொழிக்கும் பகைதிருப் பாற்கடலும்
பங்கே ருகமும் பயந்தன வாயினும் பைங்கிள்ளைகாள்
சங்கேய் தடந்துறை சூழ்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போல
எங்கே யினித்தங்கு வாரேனல் காத்திங் கிருந்தவரே.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகாள்! செவ்வரிபொருந்திய விழிக்கும் மொழிக்கும் தாமரையுந் திருப்பாற்கடலு மாதரைப்பெற்றனவாயினும் பகையாயின

வாதலால், தினைப்புனங் காத்திருந்தவர் சங்குபொருந்திய பெரிய வைகைத் துறைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன தரியலாபோல இனறெங்கே தங்குவார ?

இது மொழிமாற்று நிரனிறை.—

“ ஆடவாக ளெவ்வா றகனறொழிவார வெஃகியும
பாடகமு மூரகமும பஞசரமாய — நீடியமால்
நினறா னிருநதான கிடந்தா னிதுவனறோ
மனறா மதிறகசசி மாணபு ” — எனறாற்போல நிரனிறை

மொழிமாறி நினறது.

கேழ - நிறம. பஙகேருகம் - தாமரை. இடமாயினதனறி பயநதநின் றேயெனின், சீதை யிலங்கையில பொயகைத தாமரையிற பிறநதாளென பது இராமாகதையிற கணடுகொளக துறை - வைகைத்துறை. தரியலா- பகைவா ஏனல - தினை “ கோடாப்புகழமாறன ” என்னுஞ் செயயுளும் வறுஙகளநாடி மறுகல' எனறே கொளக. (கஙக)

குறுந்தொடி வாழுமூர்நோக்கி மதிமயங்கல்.

குறுநதொடி * * * மயஙகல எ - து. தலைவியின் ஊா தேடிச சேறு மெனில அறிநதிலமெனறு மதிமயஙகிக கூறல்.

பெறவரி தாலவள் பின்செனற நெஞசமும பேணலர்க்கு
மறவரி தானனன வாணனறென மாறை வரைபபுனஞ்சூழ்
நறவரி தாழ்மலலை நாணமல ரோதி நகருமெனக
குறவரி தாமெனசெய் வேனெனறு சோருமென னுருயிரே.

இ - ள். அவளைப பெறுதலரிதாயது மனறி அவள பின்னே தொட ர்நது செனற நெஞசமும மீடடு நாம பெறவேணடுமெனிற பெறுதறகரிதா யது பகைவாககு வீரமபொருநதிய சிஙகததையொதத வாணன் தென் மாறை வரைபபுனஞ சூழநத களளால வணடு தாழபபட்ட முலலைநாண மலரை யணிநத குழலையுடையாளது நகரும எனக்கு உறுதறகரிதாதலான, என்செய்வேனெனறு எனனுைப்பற்ற உயிா சோராநிறகும. எ - று

எனவே,— இதறகுச செயயுமா றறிநதிலேனென மதிமயஙகிக கூறிய வாறாயிறறு.

மதி - அறிவு ஆல் - அசை. பேணலா - பகைவர். மறவரி - வீரச்சிங் கம். 'சூழ்ந்த ' என்னுமபெயரெசசம 'நகர்' எனனுமபெயாகொணடு முடிந் தது. நெஞசமும் எனனும் உம்மை எசசவுமமை. நறவு - கள்ளு. அரி - வணடு. ' தாழ்மலலை ' - வினைததொகை ' நாளமலரோதி ' - ஆகுபெ யா. முன்னா ' இடஙணித்தென்றல ' எனனுஞ செயயுளில தன்னூரும் அவளூரும ஓரொலலையெனறு கூறினவன இஙஙனம ஊரறியேனென்று

கூறியது முன்கூறியதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், மதிமயங்கிக் கூற லான் மாறுகொள்ளாதென்றுணர்க. (௧௬௨)

இவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் விலக்கிற்குரியன. 'பாங்கி யாடிடம் விடுத்துக்கொண் டகறல்' ஒன்றும் சேர்ந்ற்குரித்து. ஏனைய நான்கும் கலக் கத்திற் குரியன.

பகற்குறியிடையீடு - முற்றும்.

இரவுக்குறி.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவியை இரவுக்குறியிற் கூடுதல்.

* "வேண்டன் மறுத்த லுடன்படல் கூட்டல்
கூடல் பாராட்டல பாங்கிற் கூட்ட
லுயங்க னீங்கலென் றொன்பது வகைத்தே
யியம்பிப் போந்த விரவுக்குறிதானே." — என்னுஞ் சூத்திர விதியான் இரவுக்குறி ஒன்பது வகைப்படும்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல் எ - து தலைவன் இருட்குறியை விரும்பிப் பாங்கியுடன் கூறல்.

கருவிருந தெண்டிசை யுங்கன மாமழை கான்றதுள்ளம்
வெருவிருந் தெமபதிக் கேகவொண் ணாது விதம்விதமாய்
வருவிருந தென்றும் புரந்தரு வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஒருவிருந் தெங்களைப போலெய்து மோகங்கு லுங்களுக்கே.

இ - ள். வகைவகையாய் வரும் விருந்தை யெஞ்ஞான்று மோம்பும் வாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வீர்! சூல்கொண்டு முகில் எண்டிசையும் பெரிய மழையைப் பெய்தது, ஆதலால் உள்ளதினிடையே அச்சமிருந் தால் எம்பதிக்குச் செலலுதல் கூடாது, இற்றைக்கு வைகுதல் வேண்டும்; எங்களைப்போல் ஒப்பற்ற விருந்து இந்தக் கங்குலின்கண் உங்களுக்கு நீர் வருந்தித்தேடுகினும் கிடைக்குமோ? சொல்லுவீராக. எ - று.

கரு - சூல். கனம் - முகில். கான்றல் - பெய்தல். வெருவு - அச்சம். ஏக - போக. ஒண்ணாது - கூடாது. விருந்து புரத்தல - விருந் தோம்பல். அன்னீர் - உயர்சொற்கிளவி. (௧௬௩)

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், நூ. ௪௧.

பாங்கி நெறியின தருமைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலைமாது வல்லவன் வாணன் வரோதயன் மாறைவெற்பில்
சிலைமா லுருமெங்குந் தீயுமி ழாநிற்குஞ் சிங்கமெங்குங்
கொலைமாக் கரியினை தோநதுழ லாநிறகுங் கொற்றவபொன்
கலைமா னுறைபதி நீவரு மாறென்கொல் கங்குலிலே.

இ - ள். வீரமகட்குக் கணவனாகிய வாணனென்னும் வரோதயன் வெற்பிடத்திற்கொற்றவனே! மேகலைபொருந்திய மானுறைகின்ற பதிக்கு நீ வருகின்றவழி வில்லொடுகூடிய மேகத்திடத்து இடிகளெங்கு நீயைக் கக்காநிற்கும, சிஙகஙகள் வெவிடத்துங கொலலுந்தொழிலையுடைய கரிகளை யிரையாகத்தேடி வருநதித் திரியாநிற்கும் கஙகுற்பொழுதில் நீ வந்ததெப் படியோ? எ - று.

எனவே,— நீ வருதல் தகுதியன்றென்று கூறியவாறாயிற்று.

மலைமாது - வீரமகள. மலைதல் - பொருதல். சிலை - வில். மால்- மேகம, உரும - இடி. உமிழ்தல் - கலக்கல. தோதல - ஆராய்தல. உழலல் - வருந்தித்திரிதல. பொற்கலைமான் - மேகலையுடைய தலைவி. ()

இறையோன் நெறியின தெளிமைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

வடுவரி நீள்கண்ணி யஞ்சலம யாகதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கொடுவரி கேழற் குழாமபொரு கொலலையுங் குஞ்சரந்தேர்ந்
தடுவரி தாவு மடுக்கமுஞ் சூரவழங் காறுமைவாய்க்
கடுவரி நாகந் தவாமல்கு கலலளைக் கானமுமே.

இ - ள். வடுப்போன்று வரியோடுகூடிய நீணட கண்ணையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் வெறபிடததுப் புலிக்குழாமும, பன்றிக்குழாமும் ஒன்றோ டொன்று பொரப்பட்ட கொலலைக்காடும, குஞசரத்தைத் தேடிக்கொல் லும் சிங்கந் தாவப்பட்ட மலைப்பக்கமும், அச்சததைக்கொடுக்குஞ் சூரரமக ளென்னுந் தெய்வப்பெண் ணியஙகும் வழியும், ஐந்து வாயும் விடமும் வரியு முடைய நாகங்கள் தவர்ந்து செல்லும் நெருங்கு கற்களின் வளைகளை யுடைய காடும் யாமஞ்சலம். எ - று.

வடு - மாவடு. வரி - செவவரி. கொடுவரி - புலி. கேழல் - பன்றி. தேர்தல் - ஆராய்தல். அடுககம - மலைப்பக்கம். சூர் - சூரரமகள். ஆறு - வழி. வழங்கல் - இயங்கல். தவர் - தவாதல. கல்லளை - கல்வளை. அடுதல் - கொல்லுதல். அரி - சிங்கம். அடு - முற்றியலுகர மாதலான் வகர வுடம் படுமெய்பெற்றது. தாவுதல் - பாய்தல. (௧௧௫)

பாங்கி யவனாட்டணி யியல்வினாதல்.

பாங்கி யவனாட்டணி யியல்வினாதல் எ - து. தலைவன் நாட்டுப்பெண்க ளணியும் அணியையும் இயலையும் வினாதல். இயல் - புனைதல், முடித்தல், விளையாடிடம் முதலியன.

எனவே, — தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறியவழி நன்றென்று கூட்டற்கு உடம்பட்டுக் கூறாது, அணியியல் வினாதல் வினாவழுவெனின், அன்று. தலைவனை அவனாட்டணியியல் வினாவுழித் தலைவன் றன்னாட்டணியியல் வினாவும், வினாவுழி அணியியல் கூறும்வழி அதுவே குறியிடமாகக் கூறலாமென்று கருதிப் பாங்கி வினவியவாறெனறுணர்க.

பூந்தழை யாது மலைமலர் யாது புனையிழையும்
சாந்தமும் யாது தடம்பொழில் யாது தரணியின்மேல்
மாந்தரில் வேளன்ன வாணன்றென் மாறை வளங்காசூழ்
தேந்தரு சோலைவெற் பாவுங்க ணாட்டுறை செல்வியர்க்கே.

இ - ள். புவியின்மேல் மாந்தருக்குள் வேளையொத்த வாணன் றென் மாறை வளங்கா சூழ் தேனைத் தரும் மலையையுடைய சோலைவெற்பனே! உங்கள் நாட்டுறையுள் செல்வியர்க்கு இடையிலுடுக்கும் பூந்தழையாது? சூடும் மலர் யாது? அணியும் அணியொடு பூசுஞ் சந்தனம் யாது? விளையாடும் பெரிய பொழில் யாது? சொல்வாயாக. எ - று.

மலைதல் - சூடுதல். புனைதல் - அணிதல். இழை - அணி. உம்மை இரண்டும் அசைநிலை. எண்ணும்மை யாகாதோவெனின், ஆகின் பன்மை வாசகங்கொண்டு முடியுமாதலான், எண்ணும்மை யாகாதால் மூன்றனுருபு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தடம்பொழில் - பெரியபொழில். தேம்-தேன்.

தலைவ னவனாட் டணியியல் வினாதல்.

தலைவ னவனாட் டணியியல் வினாதல் எ - து. பாங்கி குறிப்பறிந்து அவனாட்டணி யியலை தலைவன் வினாதல்.

எந்நாட் டவரணி கூறியன் பேறிங் கிகலவடிவேல [மேல்
மைந்நாட்ட் வெண்முத்த வாணகை யாய்தஞ்சை வாணன்மென்
உன்னாட் டரிவைய ரா்டிடஞ் சாந்த மொளியிழைபூ
மொய்ந்நாட டழையொடெல் லாமொழி யாமன மொழியெனக்கே.

இ - ள். போர்செய்யுங் கூரிய வேல்போன்ற மையெழுதிய நாட்டத்தையும், வெண்முத்தம்போன்ற வொளிநகையையு முடையாய்! எங்களாட்டவரணியும் மணிமுதலிய கூறிப் பெறுவதியாது, தஞ்சைவாணன் மண்

மேல் இவ்விடத்து உங்கள் நாட்டரிவையர் ஆடிடமும், பூசுஞ் சாந்தமும், அணியு மொளிப்பூணும், முடிக்கும் பூவும், மொய்த்த நாட்டமையோடு எல்லாம் விடாமல் எனக்கு மொழிவாயாக. எ - று.

ஈங்கு - இவ்விடம். இகல் - போர். நாட்டம் - கண். வாள் - ஒளி. 'வடிவேல் நாட்டம்,' 'வெண்முத்தநகை' இரண்டும் உவமைத்தொகை. மொய்த்தல் - செறிதல். (கசுஎ)

தன்னாட் டணியியல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை)

வகைகொண்ட மாந்தழை காந்தளம் போது மருப்பின்முத்தம்
தகைகொண்ட சந்தனச் சாந்தணிந் தாடுவர் தஞ்சையர்கோன்[துரா
மிகைகொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட வாணன்வெற் பாவெம்
நகைகொண்ட வல்லியன் றொல்லி நாக நறுநிழலே

இ - ள். குற்றங்கண்ட தெவ்வரைப்புறங்கண்ட தஞ்சையர் கோனாகிய வாணன் வெற்பனே! மைந்தரிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்ட வல்லிபோல்வார், வகைகொண்ட மாந்தழை, காந்தளம் போது, யானைக்கோட்டு முத்தம், அழகுகொண்ட சந்தனச்சாந்து, இவையணிந்து கங்குற்காலத்துப் புன்னாகத்தின் நறிய நிழலில் விளையாடுபவர். எ - று.

எனவே,—குறியிடங் கூறியவாறாயிற்று இரவுக்குறியிடம் மனையைச் சுற்றி வளைந்த மதிலகத்தென் றுணர்க.

'மிகை கொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட தஞ்சையர் கோனாகிய வாணன்' என முடிக்க. 'நிழலிலாடுவர்' என இயையும் 'வகைகொண்ட' என்பதனைப் 'போதும்' முதலியவற்றிற்குங் கூட்டுக.

வகை கொள்ளலாவது — தழை வகையிற்கொண்ட மாந்தழையும், போது வகையிற்கொண்ட காந்தட் போதும், முத்தவகையிற் கொண்ட யானைக்கோட்டு முத்தமும், சந்தனவகையிற்கொண்ட தகைகொண்ட சந்தனமுமென் றுணர்க.

தகை - அழகு. மிகை - குற்றம். வென் - புறம். நகை - மகிழ்ச்சி. எல்லி - இரா. உடுப்பதற்கும், சூடுவதற்கும், பூண்பதற்கும் அணிந்து என்னுஞ் சொல் பொதுவாகலான் அச்சொற்கொண்டு ஒரு முடிபாக்கிக் கூறியவா றுணர்க. (கசுஅ)

இறைவிக் கிறையோன் குறையறி வுறுத்தல்.

இறைவிக்கு * ஊ * வுறுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனை யோரிடத்து நிறுவி தலைவிபக்கற்சென்று தலைமகன் குறையை யறிவித்தல்.

புயலே றதிர்தொறும பொங்குளை மீதெழப் போதகந்தேர
தியலே றதிரு மிருங்கங்குல வாயமுத்த மீனறுசங்கம
வயலே றணைவள ருந்தஞசை வாணன வரையிலுணகண
கயலே றனையநின பாலவரல வேண்டினர காதலரே

இ - ள். இடியதிருந்தொறும மிகுந்த மயிரைச சிலிர்த்து யானையைததேடி யியங்கு சிங்கவேறு வாயவிடும பெரிய கங்குலிடத்துச சங்க முத்தங்களை யீன்று வயலி னுயர்ந்த வரம்பிலே துயிலுந தஞசைவாணன வரையிடத்துக கயலேறுபோன்ற மையுணட கண்ணையுடைய நினபக்கல வரத்தக்க தலைவர் விரும்பினர். எ - று.

புயலேறு - இடி. பொங்குதல - மிகுதல. உளை - மயிர். மீதெழல - மேலே சிலிர்த்தல. போதகம - யானை. தோதல - தேடுதல. இயலல - இயங்குதல. ஏறு - சிங்கவேறு. இடித்தவுடன மயிர்சிலிர்த்துச சிங்கம யானையைத தேடுமென்றது, இடியென றறியாது களிறுபிளிறிய தென்று கருதித தேடியவாறென றுணர்க. 'சங்கமுத்த மீன்று' எனவும், 'கயலே றனைய வுணகண' எனவும மாறுக. **கயலேறு** மீன்களிற சிறந்தது. **தலைவி** - முன்னிலையெச்சம. (கசுகூ)

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல எ - து இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவி இயையாது தன னெஞ்சொடு கூறுதல.

விடவார கணைவிழி மெலலியன மாதனை மேதினியோர
மடவா ரெனுமுறை வாயமைநெஞ சேதஞசை வாணனவெறபில
கடவா ரணந்திரி கங்குனங கணணனன காதலர்முள
பிடவார சிறுநெறி வாயவரல வேண்டினள பெண்ணணங்கே

இ - ள். நெஞ்சே! தஞசைவாணன பகைவரைபபோல மதமபொழியும யானைதிரியுங கங்குலில முடபிடவார்ந்த சிறுநெறியிடத்து நங்கண போறசிறந்த காதலர் வர அணங்குபோலும பெண விரும்பின ளாதலான, விடம பொருந்திய நெடிய கணைபோலும விழியையும மெலலிய இயலினையு முடைய மாதனை உலகினுள்ளோர் மடவாரென்று கூறுமுறை 'வாயமைதானே! எ - று.

'கணைவிழி' - உவமைததொகை. மடவார் - அறிவிலார். வாயமை - உணமை. கடவாரணம - மதவாரணம. பிடவு - ஓர மரம. சிறுநெறி - அருநெறி 'பெண்ணணங்கு' - பினமொழி நிலைபல. (கஎo)

நேரிழை பாங்கியொடு நேர்ந்துரைத்தல்.

நேரிழை * * * துரைத்தல. எ - து. நெஞ்சொடு கூறிய தலைவி பாங்கியோ டுடனபட்டுக கூறுதல.

வெங்குல வாரண மேற்றவாக் கோலகி வேற்றரசர்
தங்குல வாழ்வு தவிர்த்தருள் வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில்
கங்குல வாவினர் காதல ராயிற் களிபயந்த
கொங்குல வாவலர் சூழ்குழ லாயென்கொல் கூறுவதே.

இ - ள். வெவ்விய கூட்டமாகிய யானைகளை யிரப்போர்க்குக் கொடுத்துப் பகைவேந்தர் தங்குலத்தினுள்ளோர் வாழ்வெல்லாந் தவிர்த்தருள் வாணன் தமிழ்ச்சிலம்பிடத்து வண்டுகட்குக் களிப்பைக்கொடுத்த மணம் வாடாத மலர்சூழ்ந்த குழலாய்! காதலர் இரவுக்குறியைக் காதலித்தாராயின் யான் மறுவாராதனை கூறுவதென்? எ - று.

எனவே, — நேர்ந்தமையாயிற்று.

குலம் - கூட்டம். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. களி - களிப்பு. களிப்புப் பயந்த மணம் என்றதனால் வண்டு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொங்கு - மணம். உலவா - வாடா. (களக)

நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குரைத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

பரவாத வண்ணம் பரவியும் பாதம் பணிந்துநெஞ்சம்
கரவாத பொன்னைநின் காரண மாகக் கயிலையென்றே
வரவா தவனஞ்சும் வெண்மா ளிகைத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
இரவாத வண்ணமெல் லாமிரந் தேனிவ் விரவிடையே.

இ - ள். வெண்சாந்து பூசியவதனால் கயிலாயமலையென்று கதிரோன் வருதற்கஞ்சும் மாளிகையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! நெஞ்சத்தில் நின் காதலை மறையாத பொன்னை நின் பொருட்டாகப் புகழாத வண்ணமெல்லாம் புகழ்ந்தும், பாதங்களைப் பலகாற் பணிந்தும், இவ்விடையிருளின்கண் அவள் மன மியைதற்கு இரவாத முறைமையெல்லாம் இரந்தேன். எ - று.

பரவுதல் - புகழ்தல். கரத்தல் - மறைத்தல். பொன் - திருமகள். ஆதவன் - கதிரோன். வண்ணம் - முறைமை. (களஉ)

குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதல்.

குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதல் எ - து. பாங்கி தலைவனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தாயினது துயிலையறிதல்.

மாகந் தரியலர்க் கீந்தருள் வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
மேகந் தருமின் னிடையன்ன மேவினர் நாணமலர்வேய
நாகந் தழுவுங் குடமலை யின்வாய் நடுநாளிரவில்
சோகந் தவிர்வில வாயத்துயி லாததென் றேங்கைகளே.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.

இ - ள். தனனைச சேராத பகைவாககு வானுலகத்தை யளித்த ருள் வாணன தெனமாறை வெற்பிடதது மேகஙகொடுககும் மின்போனற விடையுடைய அனனமே! மணநாணமலா பொருந்திய புன்னைகத தைத தழுவுங குடமபை யிடததில இரவில இடையாமதது மயிலகள துன்பததை நீஙகாவாயத துயிலாததென? எ - று

மாகம - வானுலகு. தரியலா - பகைவா. குடமபை - கூடு. வேய் தல - பொருநதுதல. சோகம - துன்பம. தோகை - மயில. (கஎங)

இறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) வரவு-குறியிடதது வரவு.

கநதார நாணுங கனிநதசொல லாயநங கடிமனைககே
வநதார வாவின் பெருமையி னுறறனைை வாணனவெற்பில
கொநதார சோகந தருஞசெழும போதுங கொழுநதழையும
தநதா ரகலந தழீஇயக லாது தணநதவரே

இ - ள். தனனைவாணன வெறபில கநதாரம நாணும திததிதத சொலலாய! கொத்தாாநத வசோகததரு தரபபடட செழுமபோதுங கொழுநதழையுந தநது நிறைநத முலையைத தழீஇ மன்னததாற பிரியாது, மெயயாற பிரிநத வாதரஙகொணட அவாவின பெருமையினால நமது விளஙகிய மனைககு வநதாா. எ - று.

கநதாரம - ஓா பண. கனிதல - திததிததல. கடி - விளக்கம் கொழுநது - கொதது அகலம் - ஆகுபெயா தணததல - பிரிதல. (கஎச)

தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

(இது வெளிபபடை.)

மினனே யயிலொடு மினவிளக காவநத வெறபனைநாம
பொனனே யெதிாகொளப போதுகம வாபுவி யேழினுககும
தனனேயம வைததருள சநதிர வாணன றமிழசசிலமபில
நினனே ரியனமயில கணமெயி லுக நிழலகததே

இ - ள். ஏழுபுவிககும தன்னனபைவைத தாளப்படட சநதிரவா ணன தமிழசசிலமபி லிருககபபட்ட பொன்போன்றவளே! நினனியலுககு நோாகிய மயிலகணணுறஙகும புனனைக நிழலகததது ஒளிபொருநதிய வேலு டனே மினனும விளககாக கஙகுலில வநத வெறபனை நாமெதிாகொள் ளப் போதுகம வா. எ - று.

மின் - ஒளி. ஏயதல் - பொருந்துதல. அயில - வேல. பொன் - ஆகுபெயா. நேயம - அனபு தமிழச்சிலமபு - பொதியமலை. இயல - சாயல. 'நினதியல' என மாறுக. (கஎரு)

குறியுய்த்தகறல்.

குறியுய்த்தகறல் எ - து. பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துச் செலுத்தித் தானகன்றுபோதல்.

மந்தார மன்னகை வாணன்றென் மாறை மயிலனையாய்
நந்தா வனப்பொய்கை நான்கொய்கு வேன்குழ லுங்கங்குல்
கொந்தார் தெரியலின் செங்கனி வாயொடுங் கொங்கையொடும்
பைந்தா மரையையுஞ் சேதாம் பலையும் பகைப்பித்தந்த

இ - ள். மந்தார தருப்போன்ற கையையுடைய வாணன் தென் மாறைநாட்டு மயில் போன்றவளே! குழலுக்கு நாளுங் கங்குலானது கொத்தார்ந்த மாலையணிந்த நின் செங்கனிவாயொடுங் கொங்கையொடுஞ் சேதாம்பலையும் பைந்தாமரையையும் பகைக்கச் செய்த தாதலால் கேடில்லாத சோலையிடத்திருக்கும் பொய்கையிற்போய், நான் அப்போது களைக் கொய்வேன், கொய்துவருமளவும் இவ்விடத்து நிற்பாயாக. எ - று.

மந்தாரம் - பஞ்சதருவிலோர் தரு. நந்தா - கெடா. வனம் - சோலை. கொந்து - கொத்து. தெரியல் - மாலை. சேதாம்பல் - அரக்காம்பல்.

இவ்வாறு இரவுக்குறிக்கண் தலைவியைத் தமியளாய் நிறுத்திப் பாங்கி நீங்கில் இடையிருளில் அச்சமின்றி தலைவி நிற்பளோ வெனின், தான் பயின்ற இடமும் தன் னாயத்தோ டொக்கு மாதலானும், தலைவன் ஓர் புடை அருகு நிற்றலானும், பாங்கியும் அப்பால் பொய்கையில் நிற்றலானும் அச்சமின்றி நிற்பளென் றுணர்க. (கஎரு)

வண்டுறை தாரோன் வந்தெதிர்ப் படுதல்

(இது வெளிப்படை.)

முதிரா முலையிப் பனியந்த கார முனிபவல்லல்
கதிரா யிரமில்லை யேழ்பரித் தேரில்லைக் காவல்வெய்யோற்
கெதிராதல் சோமற் கிசைவதன் றேனுமில் யார்திறந்தார்
மதுரா புரித்தமிழ் தேர்வாணன் மாறை வனத்துவந்தே

இ - ள் எஞ்ஞான்றும் முதிர்ந்து சாயாத முலையையுடையாய்! இந்தப் பனிபொருந்திய அந்தகாரமாகிய பூட்டடைத் திறப்பதற்குத் திறவுகோலாகிய கதிராயிரமில்லை, திறப்பவனைக் கொண்டுவரும் ஏழ்பரியையுடைய தேரில்லை, திறக்குங் காவலையுடைய வெய்யோனுக்கெதிராய்வந்து திறத்தல் சோமற்குப் பொருவதன்றே யாதலானும், இல்லாகிய தாமரைமாளிகையை மதுராபுரித் தமிழை யாராய்ந்த வாணன் மாறைநாட்டிலிருக்கும் பொய்கை நீரில் வந்து திறந்தவாயார்? எ - று.

அந்தகாரம் - இருள். பரி - குதிரை. வெய்யோன் - சூரியன். சோமன் - சந்திரன். இயல்வது - பொருந்துவது வனம - நீர். 'முதிரா முலை' என்றதற்கு 'நுடமில' என்றது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் (கஎஎ)

பெருமகள் ஆற்றின் தருமைநினைந் திரங்கல்

பெருமகள் * * * திரங்கல் எ - து. தலைவி தலைவன் வரும் வழியின் தருமையை நினைந்திரங்கல்.

செழியன் கயலைத் திசைவைத்த வாணன்தென் மாறையென்மேல்
கழியன் புடையநின் காலகண்க ளாகக் கராமபயிலும்
குழியன்றி யுமவெஞ் சுழியொன்றும் யாறுங் குழீஇக்கொடிதாம்
வழியன்ப நீயெங்ஙனேவந்த வாறிம் மழையிருளே

இ - ள். அன்பனே! பாண்டியனது கயற்கொடியைத் திசையெட்டினும் நிறுத்திய வாணனுடைய விருக்கின்ற என் மிகுந்த அன்புடைய நினது காலகளே கண்களாக, முதலைகள் நெருங்குங் குழிந்த மடுவெல்லாமும் வெவ்விய சுழிபொருந்தும் அருவியாறுங் கூடிக் கொடியதாம் வழியில் இம்மழைக்காலிருளில் நீ வந்தவாறெவ்வாறு? எ - று.

செழியன் - பாண்டியன். கயல் - ஆகுபெயர் கழி - மிகுதி. கால் கண்களாதல் இருட்செறிவால் அகக்கண் நெறி செல்லாதாகலான் காலறிவாற் நடவிவருதல். கராம் - முதலை பயிலுதல் - நெருங்குதல். குழீஇ - கூடி. (கஎஅ)

புரவலன் தேற்றல்.

புரவலன் தேற்றல் எ - து தலைவியைத் தலைவன் தேற்றல்.

வெயிலுந் தரவிந்த மென்மல ரன்னமும் விந்தைவெற்றி
மயிலும் பயில்புயன் வாணன்தென் மாறைநின் வாள்விழிபோல்
அயிலுங் குயில்மொழி நின்னிடைபோன்மின்னு மாடளிகள்
பயிலுந் தொடைநின் குழல்போ லிருளைப் பருகினவே

இ - ள். குயில்போன்ற மொழியாய்! வெயிலினாலே முறுக்கைத் தள்ளப்பட்ட தாமரை மலரிலிருக்குஞ் செல்வத்திருவும், விந்தையாகிய வெற்றித்திருவும், பழகிய புயத்தையுடையவனாகிய வாணன் மாறைநாட்டு நின் ஒளியையுடைய விழியையொக்கும் என் கைவேலும், நின்னிடையையொக்கும் மின்னும், ஆடும் வண்டுகள் செறிந்த மாலை சூழ்ந்த நின் குழலையொக்கும் இருளைக் குடித்தன வாதலால் யான் அச்சமின்றி வந்தேன். எ - று.

உந்தல் - தள்ளுதல் அரவிந்தம் - மென்மலர். அன்னம் - செல்வத்திரு; விந்தை - வெற்றிமயில் - வெற்றித்திரு பயிலுதல் - பழகுதல். அயில் - வேல். பயிலுதல் - செறிதல். பருகுதல் - குடித்தல். (கஎக)

புணர்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுழிநீ ரலைகடற் றொல்லுல கேழினுந் தோற்றும் வண்மைக்
கழிநீடு மாடக மேருவின் மீதினுங் காவல்கொண்டு
வழிநீள் புகழ்கொண்ட வாணன்றென் மாறை வரையின்மலர்ப்
பொழினீழ லும்ப ரமுதனை யாளைப் புணர்ந்தனமே

இ-ள். சுழிந்த நீரும் அந்நீரி லலையும்பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த பழைய வுலகேழினும் புரக்குஞ் செல்வமிகுதி நீண்ட பொன்மேருவு மீதிலுங் காக்குந் தொழிலைக்கொண்டு, அத்தொழில் வழியே நீண்ட புகழைக்கொண்ட வாணன் தென்மாறைவெற்பிற் றோன்றிய மலர்ச்சோலை நீழலில் தேவாமிர்தம் போல்வாளை யாம் புணர்ந்தனம். எ-று.

யாம் - தோன்றா எழுவாய். 'சுழிநீரலை' என்புழி உம்மைத்தொகை. தொல்லுலகு - பழைய வுலகு. வண்மை - வளம். கழி - மிகுதி. ஆடக மேரு - பொன்மேரு. உம்பரமிர்தம் - தேவாமிர்தம். (கஅ0)

புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை)

மண்ணார் பெரும்புகழ் வாணன்றென் மாறை வரைபயிலுந்
தண்ணா ரமுங்கமழ் சார்வருஞ் சாரலிற் சார்ந்துறையும்
பெண்ணா ரணங்கன்ன நின்முகந் தான்கண்ட பின்னுமுண்டோ
கண்ணார் தடங்களின் வாயொடுங் காத கமலங்களே.

இ-ள். நிலவுலகம் நிறைந்த பெரிய புகழுடைய வாணன் தென் மாறைவரையில் பயிலுந் தட்பமாய்ச் சந்தனமும் நாறுகின்ற பிறரொருவர் சார்தற்கரிய மலைச்சாரலிற் சார்ந்துறையும் ஆரணங்குபோன்ற பெண்ணே! நின் முகத்தைக்கண்ட பின்னும் இடமார்ந்த பொய்கைகளில் வாய்குவியாத கமலங்களுண்டோ! இல்லை. எ-று.

'நின் முகத்தை மதியமென்று கருதி வாயொடுங்காதகமலமுண்டோ' எனினும் அமையும். மண் - நிலவுலகம். ஆர்தல் - நிறைதல். ஆரம் - சந்தனம். தென்மாறைவரை - பொதியம். 'ஆரணங்கன்னபெண்' என இயையும். பெண் - அண்மைவிளி. கண் - இடம். ஒடுங்கல் - குவிதல்.

இறைமக ளிறைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

சூரற் கதிர்முத்த வார்முலை யாவியின் சூழ்கானி
வார்றக நீதனைசை வாணன்வெற் பாவய மாவழங்கும்
வேரற் கடி[illegible]கவலையி னூடு வெயில்வெறுக்கும்
சாரற் கருமைய தாவிருள் கூருமெஞ் சாரலிலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வயமாவாகிய சிங்கம் புலி யானை இவைகள் சஞ்சரிக்கும் வேரல் நெருங்கிய கடியவாகிய கவர்வழி யாய, உள்ளே வெயிலவன் கிரணங்கட்கும் சோதற் கருமையுடைத்தாத லால், எக்காலமும் இருளமிகும் எஞ்சாரலிடத்து நகைத்தல் போன்ற கதிரையுடைய முத்தமுங் கச்சுமம் பொருந்திய முலையென்னும் வாவியில் முழுக நீ தனியே வாரற்க. எ - று.

மூரல் - நகை. கதிர் - கிரணம். 'முத்தபவார்' என்புழி உம்மைத் தொகை. வார்முலை - கச்சிறுக்கியமுலை. ஆவி - வாவி. வயமா புலி, யானை, சிங்கம் மூன்றிற்கும் பொதுவாதலான் இம்மூன்றையுங் கூறப் பட்டது. வேரல் - மூங்கில். கவலை - கவர்வழி. வெயிலவன் - ஆகு பெயர். கூர் - மிகுதி (கசஉ)

இறைவியை இல்வயின் விடுத்தல்.

இறைவியை இல்வயின் விடுத்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியை மனை யிற் செல்லென விடுத்தல்.

மல்லையம் போரவென்ற வாணன்றென் மாறைநின் மாளிகையாம்
தொல்லையம் போருகந் தேடவுங் கூடுந் தொடித்தளிரால்
முல்லையம் போதுமுகையுங்கொய் யாது முகிழ்முலையாய
செல்லையம் பொற்பளிங் கிற்றலம் பாதஞ் சிவப்பிக்கவே

இ - ள். மல்லை யென்னும் ஊரிடத்தில் போரைவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட் டிருக்கின்ற முகைபோன்ற முலையாய! நின் மாளிகை யாகிய பழமையுடைய தாமரையானது தேடவுமமையுமாதலால் தொடி செறிந்த தளிர்போன்ற கையினால் முல்லைப்போதுந் தனது முகையுங் கொய்யாது அழகிய பளிங்குத்தலத்தைப் பாதமானது சிவப்பேறச்செய்யச் செல்லக்கடவை எ - று

மல்லை - ஓரூர். 'தொடித்தளிர்' - ஆகுபெயர். அம் - சாரியை. அம் - அசைநிலை. செல் - செல்லக்கடவை ஐ-சாரியை. பொன் - அழகு. 'தலம்' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (கசங)

இறைவியை யெய்திப் பாங்கி கையுறைகாட்டல்,

(இது வெளிப்படை.)

முகையார் யலராய் முலைக்குநின் வாய்க்கு முறைமுறையே
பகையார் முளரியுஞ் சேதாம்ப லுமிவை பைங்கழுநீர்
வகையார் தொடைபுனை வாணன்றென் மாறையின் மௌவலன்ன
நகையா யவையிவை நின்குழற் காமுல்லை நாண்மலரே.

இ - ள். பசிய கழுநீர் வகையார்ந்த மாலையணிந்த வாணன் தென் மாறைநாட்டின் மௌவல்போன்ற நகையினையுடையாய! முகையாயல

ராய் முலைக்கும் நின்வாய்க்கும் நிரனிறையாய்ப் பகையான தன்மையை யுடைய தாமரையும் செவ்வாம்பலும் இவை கண்டருள்; முல்லைநாண் மலராகிய இவையும், முன்காட்டியஅவையும் நின் குழற்குச் சூடுதற்காமென்று கொண்டுவந்தேன். எ - று.

முளரி - தாமரை. சேதாம்பல் - செவ்வாம்பல். கழுநீர் - குவளை. மௌவல் - முல்லை. இரவுக்காலமாதலால் தாமரையை முகையென்றும், ஆம்பலையும், முல்லையையும் மலர் என்றும் கூறியவாறெனவுணர்க. (கசுச)

இற்கொண் டேகல்.

இற்கொண் டேகல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி மனையிடத்திற் கூட்டிப் போதல்.

ஒல்கா விருண்மண நாறுதொல் கரும்போழ்தி னுணர்ந்துநம்மை
நல்கா வியல்பன்னை நாடினு நாடு நடந்தருணீ
மல்காவி சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையின் வள்ளையின்மேல்
செல்காவி யன்ன விழித்திரு வேநின் றிருமனைக்கே

இ - ள். நிறைந்த பொய்கை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில் வள்ளையின்மேற் செல்லுங் காவிபோலக் காதின்மேற்செல்லும் விழியையுடைய திருவையொப்பவளே! நம்மை நல்கும் அவ்வியல்பினையுடைய அன்னை சுருங்காத இருளைப்பொருந்திச் சுருங்குதற்கரிய இராப்போதிற் றுயிலெழுந்து தேடினுந் தேடுமாதலினால், நின் திருமனைக்கு நீ நடந்தருள்.

ஒல்கா - சுருங்கா. உணர்தல் - துயிலெழுதல். நல்கல் - பயத்தல். ஆவியல் - சுட்டுநீண்டது. மல்கல் - நிறைதல். ஆவி - பொய்கை. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி. காவி - நீலம். (கசுரு)

பிற்சென் றிறைவனை வரவு விலக்கல்

பிற்சென் *** விலக்கல் எ - து. பாங்கி தலைமகளை மனையிற் சேர்த்த பின்பு தலைமகன்பாற் சென்று இவ்விருளினில் நீவாரலென்று வரவு விலக்கிக் கூறுதல்.

வெம்போர் முருகென்ன வேல்வல் லனேந்தி வெறிநிங்ஙனே
வம்போர் நகரொலிவி வாரல்வெற் பாமரு வாவரசர்
தம்போர் கடந்த தடம்புய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநாட்
டம்போ ருகமல்ல வோதிருக் கோயி லணங்கினுக்கே

இ - ள். வெற்பனே! பகைவேந்தரதம் போரைக்கடந்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டினக ணுள்ள அணங்கு போலவாட்குத் திருக்கோயில் அம்போருக மல்லவோ! ஆதலினால், வெம்போரின் முருக வேளென்று சொல்ல் வேலை வெறியிலே யேந்திப் பயனின்றிப் புதுமை யாம்பயும் நகரிடத்து இராப்பொழுதில் இவ்விடத்தில் நீ வாரல். எ - று.

முருகு - முருகவேள். வலன் - வலப்பக்கம் வமபு - புதுமை. ஓர்தல - ஆராய்தல. எலலே - இராப்போது. 'அல்லவோ' என்னும ஓகாரம எதிாமறை. அயபோருகம இராக்காலததில கதவு திறவாதாதலால் தலைவி மனைவிடடு வெளிவருதல அரிதெனக் குறிபபால அறிவிததவாறுணர்க. (கஅரு)

பெருமகன்மயங்கல்

பெருமகன மயஙகல எ - து. பாஙகி இவ்வாறு இரவுக்குறி விலககிய சொற்கேடடுத தலைமகன மயஙகிக் கூறல்.

வஞசங கலநத கலிவென்ற வாணனறென் மாறைவெறபில
தஞசுங் கலநதசொற றையலும யானுந தனிததனியே
நெஞசங் கலநத நிலைமையெல லாஙகணடு நீயமுதின
நஞசங கலநதனை யேநனே வாாகுழ லனனுதலே

இ - ள். வாாநது அருமபை முடிதத குழலையும், நலல நுதலையு முடையாய்! வஞசனை கலநத கலிகாலததைவென்ற வாணன் றெனமாறை வெறபில பறறுககோடாககக்கலநத சொலலையுடைய தையலும யானுந தனித்தனியே நெஞசஙகலநத நிலைமையெல்லாஙகணடு, நீயுணணு மமுதில நஞசங் கலநதாற்போலும வாரா லெனனுஞ சொலலைச சொலலினை. எ - று.

தஞசம - பறறுககோடு. நனை - அருமபு. வாாதல - சீபபிடுதல். ()

தோழி தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுதல்.

தோழி தலைமகள துயாகிளநது விடுதல எ - து. தோழி தலைமகனுககுத தலைமகள துயரைக கூறி நீ ஊாபோயச சோநத செயதி யாம அறியும படி குறிசெயயெனறு கூறிவிடுதல.

முனனூா ரரவுந தெரியா விருணெறி முனனினையும்
மினனூா புனையிழை மினனனை யாளுய்ய வேலரின் வெமபோா
மன்னூா களிறு திறைகொணட வாணனறெனை மாறையனன
நினனூா ரகமபுகுந தாறகுறி காடடு நெடுநதகையே

இ - ள் நெடுநதகையே! முனனே யூரப்பட்ட அரவுந தெரியா விருள் செறிநத நெறியெனறதனை நினைநது நையும ஒளியூரநத அணியையணியும மின்போனறவ ளுயயுமபொருடடு, வேலினுல வெயய போரிற பகைவேநத ரூரபபடட களிற்றைத திறையாகக கொணட வாணன் றென்மாறைபோன்ற நினனூருட் புகுநதால, ஓரடையாளங காடடுவாயாக. எ - று.

'அரவும்' எனபுழி உம்மை சிறப்புமமை. முன்னி - நினைந்து. மின் - ஒளி. 'இழைபுனை' என இயையும. புனைதல - அணிதல். இழை -

அணி. மன - வேந்தன். குறி - அடையாளம். காட்டுதல் - கோடுகுறித்தல், சங்கு குறித்தல் முதலியன. (௧௮௮)

தீருமகட் புணர்ந்தவன் சேரல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருங்குன் றனமதி லெம்பதிக் கேக லெளிதுசெம்மை
தருங்குங் குமமுலைத் தையனல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கருங்குஞ் சரவினம் வெண்சிங்க வேறஞ்சுங் கங்குலின்மன் ;
மருங்குஞ் சுடர்விளக் காமட வார்குழை மாணிக்கமே.

இ - ள். சிவப்பு நிறத்தைத் தருங் குங்குமம் பணிந்த முலையையுடைய தையனல்லாய்! தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கரிய யானைக் கூட்டங்கள் வெண்சிங்க வேற்றை யஞ்சுங் கங்குலில் எட்டுத்திக்கும் மடவார் தங்குழையி லணிந்த மாணிக்கம் ஒளி பொருந்திய விளக்கேற்றினாற்போல வருமாதலால், பெரிய மலைபோலும் மதில்சூழ்ந்த எம்பதிக்கேக லெளிது நீ கவலற்க. எ - று.

எனவே,— தலைவி யென்னெஞ்சி லிருக்கின்றா ளாதலின் அவள் குழைமாணிக்க வொளியினால் இருள் நீங்குமென்றவாறாயிற்று.

இருமை - பெருமை. குஞ்சரம் - யானை. சுடர் - ஒளி. குழை - காதணி. 'சிங்கவேறு' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (௧௮௯)

இறையோ னிருட்குறி வேண்டலும், நெறியி னருமை கூறுதலும், தலைமக னவனாட்டணியியல் வினாதலும், பாங்கி இறைவிக்கு இறையோன் குறியறிவுறுத்தலுமாகிய நான்கும் வேண்டற்குரியன. பாங்கி நெறியின தருமைகூறலும், இறைமகள் இறைவனைக் குறிவரல் விலக்கலும், பாங்கி இறைவனை வரவு விலக்கலுமாகிய மூன்றும் மறுத்தற்குரியன. பாங்கி யவனாட்டணி யியல் வினாதலும், அவற்குத் தன்னாட்டணி யியல் பாங்கி சாற்றலும், நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தலுமாகிய மூன்றும் உடன்படற்குரியன. தலைமகள் நேர்ந்தமை பாங்கி தலைமகற்குணர்த்தலும், குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயிலறிதலும், இறைவிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தலும், அவட்கொண்டு சேறலுமாகிய நான்குங் கூட்டற்குரியன. தலைமகன் தலைமகளை யெதிர்ப்படுதலும், தோதலும், புணர்தலுமாகிய நான்குங் கூடற்குரியன. தலைமகன் தலைமகளையெதிர்ப்படுதலும், தேற்றலும், புணர்தலுமாகிய மூன்றும் கூடற்குரியன. தலைமகள் புகழ்தலும், கையுறைகாட்டலுமாகிய இரண்டும் பாராட்டற்குரியன. தலைமகள் தலைவியை இல்வயின் விடுத்தலும், பாங்கி தலைமகளை இற்கொண்டேகலுமாகிய இரண்டும் பாங்கி கூட்டற்குரியன. நேரிறைவி நெருசொடுமெள்ளத்தலும், தலைமகள் ஆற்றின தருமைநினைந் திரங்கலும், பெருமகன் மயங்கலும், தோழி

தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுத்தலுமாகிய நான்கும் முயங்கற் குரியன. முயங்கல் - வருந்துதல். பாங்கி குறியுய்த்தகறலும், திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலுமாகிய இரண்டும் நீங்கற்குரியன.

இத்துணையும் ஏழாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

இரவுக்குறி - முற்றும்.

இரவுக்குறி யிடையீடு

அஃதாவது, எட்டாநாள் இரவுக்குறிக்கண் வந்த தலைமகன் அல்லகுறிப்பறிதலால் இடையீடு பட்டுப் போதல்.

* "அல்ல குறிவருந் தொழிற்கருமை யென்றாங்
கெல்லிக் குறையிடையீ டிருவகைத் தாகும்." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் எல்லிக்குறை யிடையீடு இருவகைப்படும். அல்லகுறி எ - து. தலைவியால் நிகழ்த்தப்படுவன வாகிய புள்ளெழுப்பல் முதலியன. எனவே,— நீரிற் கல்லெறிதல், இளநீர்வீழ்த்தல் முதலியனவுங் கொள்க. வருந் தொழிற் கருமை எ - து. தலைமகன் வருமென்ற தொழிற்கருமை.

அல்லகுறி

இறைவிக் கிதனை யிறைவர்வா வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கயலென்ற வுண்கண்ணி காரண மேதுகொல் கைதையங்கான்
அயனின்ற புன்னையி னன்னமெ லாமட லாழியங்கைச்
சயமங்கை தன்பெரு மான்றஞ்சை வாணன் றரியலர்போல்
துயரம் பெருகி யிராவொரு போதுந் துயின்றிலவே

இ - ள். கயலை வென்ற மையுண்ட கண்ணாய்! போர்புரியுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த சயமங்கைக் கிறைவனாகிய தஞ்சைவாணன் றரியலார்போற் கைதையங்காட்டின் அயலிருக்கும் புன்னையி னன்னமெல்லாந் துயரம் பெருகி, இவ்விரவின்கண் ஒரு நாழிகையுந் துயின்றில, காரணம் யாதோ! தெரிந்திலன். எ - று.

கைதை - தாழை. புன்னை - புன்னாகம். அடல் - போர். சயமங்கை - வெற்றிமாது. போது - ஐந்து நாழிகை. உம்மை - சிறப்பு. (கசo)

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ சரு.

தான்குறி மருண்டமை தலைவியவட் குரைத்தல்.

தான்குறி * * * குரைத்தல் எ-து. தலைவி தானல்ல குறியிடத்து நின்று தலைவனைக் காணமையால் மீண்டு விடியற்காலத்து வந்து பாங்கியுடன் கூறல.

அல்லகுறிப்படுங் காரணமென்னை யெனின், தலைவன் முன்னைநாளிரவில் புன்னைமரத்தின் கீழ்நின்று அதன்மே லிருக்கும் மயில்களை யெழுப்ப, அக்குறியிடத்து வந்து நீங்கிய தலைவி மற்றநாள் குறிக்கு வருவளென்று தலைவன் வந்து நிற்க, தலைவன் வருங்கால அணிந்ததும் அல்லது சேயததும் அல்லதாய ஓர் புன்னை மரத்திருந்த அன்னங்கள் தற்செயலா யெழுந்து ஆரவாரிக்க, அது தோழியாலறிந்த தலைவி அவ்வன்னங்களெழுந்த புன்னைக்கீழ் வந்து நின்று போயினள். தலைவனும் மயிலிருக்கும் புன்னைக்கீழ் நின்று தலைவியைக் காணுய, இருபுன்னைக்கும் நடுவிருந்த தாழைமரங்களிலே யோர் மரத்தில் தானவந்து போயதற் கடையாளமாகத் தானணிந்த மாலையை வைத்துப் போயநாளில் இருவரும் அல்ல குறிப்பட்ட காரணமென்றுணர்க.

பேசத் தகுவதொன் றன்றுகண் டாயபிறி தோர்குறியை
நேசத் தவர்குறி யென்றுசென் றியான்குறி நின்றுவந்தேன்
வாசத் தமிழ்புன்னை தோளுடை யானறுஞ்சை வாணனொன்னார்
தேசத் தவருமெய் தாவெய்ய நோயெய்தி சேயிழையே.

இ-ள் சேயிழையே! தலைவர் நிகழ்த்த நிகழ்ந்ததல்லதாயப் பிறிதொன்று நிகழ்ந்த அடையாளத்தை நேசத்தையுடைய தலைவர் நிகழ்த்திய அடையாளமாக வெண்ணிப்போயக் குறியினின்று மணம்பொருந்திய தமிழ்மாலைபுனைந்த தோளுடையானுகிய தஞ்சைவாணன் பகைவர்தேசத்திலுள்ளோரும் எய்தாத கொடிய துன்பத்தை யெய்தி வந்தேன், அதனைப் பகுதொல்லத்தகுவதொன்றன்று எ-று.

கண்டாய - முன்னிலையசை. குறி - அடையாளம் நேசத்தவர் - அன்புடையவர். வாசம் - மணம். ஒன்னார் - பகைவர் (கஙக)

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத் தியம்பல்.

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பல் எ-து. பாங்கி தலைவன பொல்லாங்கை யெடுத்துக் கூறல

வடியோ வெனுங்கண் மடந்தைநல் லாயதஞ்சை வாணனைவந்
தடியோ மெனச்சென் றடையலர் போலயா கின்றனைகத
தொடியோட வெந்துபணைத் தோளிணை வாடுந் தொழிலைப்பிற
கொடியோர் துணிந்துசெய் தார்குறி யார்குறிப் பக்கமே

இ - ள். வடுவோ! கண்ணோ! என்றையந் தருங் கண்ணையுடைய மடந்தை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனை வந்தியா மடியோமெனச் சொல்லி யடையாதவர்போல அயர்கின்ற நின் கைத்தொடி யோடிப்போக மெல்லிய மூங்கில்போன்ற தோளிணைவாடுந் தொழிலைக்கொடுத்த கொடியோர் குறியை நமக்குத் துணிந்துசெய்தார். எ - று.

எனவே,— ஈங்கு கருதாத அடையாளத்தை நமக்கறிவித்துத் தாம் அக்குறி வாராதொழிந்தாரென்று தலைவன் றீங்கு கூறியவாறென்றுணர்க.

வடு - மாவடு. அடையலர் - பகைவர். தொடி - வளை. பணை - மூங்கில். குறித்தல் - கருதுதல். (௧௯௨)

தலைவன் புலர்ந்து போதல்.

தலைவன் புலந்துபோதல் எ - து. தலைவன் தான்குறித்த குறியிலிருந்து தலைவியல்ல குறிப்பட்டு வாராமையாற் புலந்து தன் ஊர்க்குப் போதல்.

தேனுற்ற வாகையந் தார்த்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல்
மானுற்ற பார்வை மயிற்பொருட் டாக வழிதெரியாக்
கானுற்ற கானற் கனையிருள் வாய்வரக் கற்பித்தநீ
யானுற்ற நோய்களெல் லாம்படு வாயினி யென்னெஞ்சமே.

இ - ள். என்து நெஞ்சமே! தேன்பொருந்திய வாகையந்தாரணிந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்கள்போல, மான்போலுற்ற பார்வையுடைய மயில்பொருட்டாக வழிதெரியாத காடுபோலப்பொருந்திய சோலையிடத்திற் செறிந்த இருளிலே வரக் கற்பித்த நீ யான் உற்ற நோய்களெல்லாம் இன்று படுவாயாக எ - று.

வாகையந்தார் - வெற்றிமாலை. சேரலர் - பகைவர். 'மானுற்ற பார்வை' 'கானுற்ற கானல்' இரண்டும் உவமைத்தொகை. ஈங்கு 'உற்ற' என்பதற்கு 'விம்புரு வென்று செப்புற்ற தோற்பகை' என்பதனை உதாரணங் காட்டுவாருமுளர். மயில் - ஆகுபெயர். கானல் - சோலை. கனையிருள் - செறிந்தவிருள்.

இவ்வாறு புலந்துபோந் தலைவன் தான்வந்து குறியிடத்து நின்றுபோயதற் கடையாளமாகத் தன் மாலையைத் தாழைமேல்வைத்துப் போயினா னென்பது மேல்வருஞ் செய்யுளிற் றோற்றியதென்பது. (௧௯௩)

இத்துணையும் எட்டாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

புலர்ந்தபின் வறுங்களந் தலைவிகண் டிரங்கல்.

புலர்ந்தபின் * * * டிரங்கல் எ - து. ஒன்பதாநாள் இருள் புலர்ந்த பின் தலைவி வறுங்களங்கண் டிரங்கல்.

தாதகை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் றடந்துறைவாய்
நீதகை கொண்டென்முன் னின்றனை யேசெந் நிறக்கனிவாய்[ன்பூம்
மேதகு முள்ளெயிற் றொண்முகைக் கொங்கைவெண் டோட்டுமெ
கேதகை யென்னுநல் லாய்கொண்கா மாலை கிடைத்ததென்றே

இ - ள். தாது செறிந்த சோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பெரிய வையைத்துறையிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய கனியாகிய வாயையும், மேம்பாடுள்ள முள்ளாகிய வெயிற்றையும், ஒள்ளிய முகையாகிய கொங்கையையும், வெண்மைநிறம்பொருந்திய தோட்டையுமுடைய மெல்லிய பொலிவாகிய கேதகையென்னும் பெண்ணே! நினக்குத் தலைவர்சூட்டிய கழுநீர்மாலை கிடைத்ததென்று நீ யழகுகொண்டு என் முன்னின்றனை யாதலால் நலவினை செய்தாய். எ - று.

கேதகையைப் பெண்ணென்று கூறிய வதனால் கேதகை யுறுப்பெல்லாம் பெண்ணுறுப்பாகக் கூறியவாறு காண்க.

அகைதல் - செறிதல். தண்டலை - சோலை. தகை - அழகு. மேதகு - மேம்பாடு. கேதகை - தாழை. கொண்கா - தலைவா. 'தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் கழுநீர் மாலை கூறிய வதனால், ஈண்டுக்கூறிய மாலை கழுநீர்மாலையென் றறியப்பட்ட தாதலால், 'நீ நலவினைசெய்தாய்' என்பது சொல் லெச்சம். (கசச)

தலைவி தன்றுணைக் குரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வரலின் கரிய மயங்கிருள் யாமத்து வந்திளவேய்
நரலுஞ் சிலம்பா நவமணி யாழி நறவுண்வண்டு
முரலுந் தளையவிழ் மொய்யமலர்க் காந்தளஞ் செம்மலர்க்கை
விரலென்று கொல்செறிந் தாரெந்தை தாழ்குழன் மெல்லியலே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இதற்குச் செய்யுளிற் கவியில்லை என்னை, — பாடா தொழிந்தன வெனின், செய்யுட்பாடி நெடுங்காலமாதலால் முறையெழுதுவார் விட்டதும், ஏட்டிற் பழுதினு லிறந்ததுவுமாயிற்று. முன்னர்வருங் கிளவிகட்குச் சில விடங்களில் செய்யுட்களில்லா விடங்களுக்கும் இவ்வுரைப்படி கண்டுகொள்க. (கசரு)

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்.

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல் எ - து. தலைமகளது துன்பத்தைப் பாங்கி தணித்துக் கூறல்.

¶ அம்பிகாபதிக் கோவை, செ. கசஅ.

கீழை துறைக் கோவை,

பொய்யா தவர்தங் குறிபிழை யாரவா பூண்டவன்பு
மெய்யாத றேறி யழுங்கன்மின் னேபுய வெற்பிரண்டால்
மையாழி வைய நிலேயிட்ட வாணன்றென் மாறைவெற்பின்
உய்யான மென்கழு நீாநறு மாலே யுடைத்தலலவே

இ - ள். புயமாகிய மலேயிரணடினுல் கருங்கடல் சூழ்ந்த வுலகததை நிலேக்கச்செயத வாணன தெனமாறை வெறபிடததி லிருக்கு மின்னே! இச சோலேயிலிருக்கும கைதையானது மெல்லிய கழுநீாமாலே யுடைததா யிராதே இஙஙன முடைநதா யிருததலால, அவாதங குறியும பொயததுப போகாது, அவரும பிழைததல செயயாா, அவா நமமிடததிற பூணட மெயயாதலேத் தெளிநது இரஙகலே. எ - று.

புயவெற பிரணடால வையநிலேயிடல் - புயவலியால் நிலவுலகத தைத தாஙகி நிலேககசசெயதல. தம - அவாதம. பிழைததல் - தப்பல. வையம - உலகம. உய்யானம் - ஆகுபெயா. (ககசு)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவன்மேற * * * பேற்றல் எ - து. ஒனபதாநா ளிரவுக்குறிக்கு வநத இறைவனமேற பாஙகி அலலகுறிபபட்ட குறறமேற்றுக் கூறல்.

விமழூா துயாக்கடல வெள்ளததுள் ளேயெமமை வீழவிததுநீா
எமமூ ரகத்து வாலொழிந தீரெதி ரேற்றதெவ்வா
தமமூரை முபபுர மாக்கிய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைபோல
உமமூா வரத்துணிந் தேமனப கூறுமவ் வூரெமக்கே

இ - ள். அன்பரே! விமமுதல் நிகழ்ப்பட்ட துன்பக் கடலாகிய வெள்ளததுள எஙகளே வீழததள்ளி யெமமூரிடதது நீா வருதலே யொழிநதீாதலால, எதிராய்ப போரேறற தெவவாதமமூரை முபபுரமாக வெரித்த வாணனது தமிழததஞசை போலும வளமுடைய உமமூரிடதது வரத் துணிநதோம, அவ்வூா இததிசையெனறு எமக்கு அறியககூறும. எ - று.

அன்பர் - அண்மைவிளி. விம்முதல் - துன்பம உள்ளடங்காது மேன் மேல எறறி யெறறி வருதல. ஊாதல் - செல்லுதல். எதிரேற்றல - போரேறறல. தெவ்வா - பகைவா. முபபுரமாகுதல - எரித்தல். (கசுஎ)

இறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவி * * * பேற்றல் எ - து. தலேவிமேல் அலல குறிப்பட்ட குற்றமேறறிக் கூறுதல்.

4054 (86291)

துறந்தன ளாகியம் போருகந் தன்னையித் தொல்வரைமேல்
பிறந்தன ளாகும் பெருந்திரு மாதெனப் பேதையரில்
சிறந்தன ளாதலிற் செந்தமிழ் வாணன்றென் மாறையன்னாள்
மறந்தன ளாயினும் யாமொரு போது மறவலமே

இ - ள். பெருந்திருமாது தாமரை மலரை நீக்கினவளாகி இந்தப் பழைய மலைமேலவந்து பிறந்தன ளாகுமென்று உலகஞ்சொல்லப் பெண்களிற் சிறந்தனளாதலின், செந்தமிழ்வாணன தென்மாறை போன்றவள் மறந்தனளாயினும், யாமொருபோதும் மறந்திலம். எ - று.

அம்போருகம் - தாமரை. வரை - மலை. என - என்று சொல்ல. பேதையர் - பெண்கள். போது - நாள். (கசஅ

அவன் குறிமருண்டமை யவளவற் கியம்பல்.

அவன் * * * கியம்பல் எ - து தலைவி குறிமயங்கியது பாங்கி தலைவற் குணர்த்தல்.

தனையா வருமபுக ழுததரும வாணன றமிழ்த்தஞ்சைமான்
அனையா ளவள்குறி யாமிதென றெண்ணிநீ தல்லதொன்று
நினையா வருங்கங்கு லினகுறி யாவந்து நின்றதுநம
வினையால் விளைந்ததென றேவெறி தேய்ன்ப மீண்டனளே.

இ - ள். அன்பனே! தன்னை யாவரும புகழ்க்கொடுக்கும் வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை மான்போன்றவளாகிய அந்தத்தலைவி இது குறியாமென்று நினைந்து வருங் கங்குலிடத்து நீ நினையாவல்லதொரு குறி நின்குறியாய் வந்து தோற்ற நின்றது, நாம முன்செய்த தீவினையால் விளைந்ததென்று பயனின்றி மீண்டனள். எ - று.

'இதுகுறியாம' எனவும், 'நினைந்துவருங் கங்குல' எனவும், 'நினையா வல்ல தொன்று' எனவும மாறுக. கங்குல - இரா. வெறிதே - பயனின்றியே. அன்ப எனபது அண்மைவிளி. (கசகூ

அவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவட் கியம்பல்.

அவனமொழி * * * கியம்பல் எ - து. தலைவன் சொல்லிய கொடுமையைத் தோழி தலைமகட்குச் சொலலல்.

பல்லியம போலுரு மேறெங்கு மாரபபதும பாரப்பதின்றி
வல்லியம போதகம போாபயில கானவந்து வாணன்றஞ்சை
அல்லியம போருகை யன்னன்னை கேளுரு ளாசையினின்
றெல்லியம போதுசென் றேனென்று கேள்வ ரியமபினரே.

இ-ள் போாபுரிவோா முரசுபோல இடி யெவ்விடததும ஆரவாரிபப தையுங கருதுதலின்றிப புலியும யானையும போாநெருஙகிசசெயயுங காட டிலவநது, வாணன தஞசைநகரி லுளளவா அகவிதழை யுடைய அமபோருகததை யுடையவளாகிய திருமகளை யொதத நினது உறவுதரும ஆசையாற குறியிடததுநின்று இராபபோதில நீ வாராமையான மீணடு சென்றே னென்று கொணகரியமபினா. எ-று.

பலலியம - முரசு. உருமேறு - இடி பாாபபது - கருதுவது வலலியம - புலி. போதகம - யானை கான - காடு அலலி - அகவிதழ. அமபோருகை - திருமகள கேள் - உறவு. அருளாசை - ஏருமாசை நினறு - குறியிடததுநினறு எலலியமபோது-இராபபோது. கேளவா - கொணகா.

எயிறைப் பன்றென்று இறைவி நேர்தல்

எனபிழை * * * நோதல எ-து குறிபிழைததது எனபிழை யனறென்று இறைவி நோநது கூறல.

வியலூா ரெயிறபுற நொசசியி னூழமலா வீழதொறெணணி
மயலூா மனததொடு வைகினன யானறஞசை வாணனவெறபா
புயலூா ிருடகஙகுல வநதவ மேகினறு போயினரென
றயலூா நகைககுமென னேயெனன பாவஙகொ லாககினவே

இ-ள். அகலமபரநத மதிறபுறதது நொசசி மரததினது பழையமலா சரசாதது வீழதோறும வீழதோறும தலைவா வருகினறாரெனனும ஆசைசெலலும மனததோடு யானிருநதேன, தஞசைவாணனது வெறபிலுளளாராகிய தலைவா புயலகள செலலும இருளில வநது பயனின்றியே நினறு மீணடுபோயினரெனறு அயலூாரறியில நகைககு மாதலால, இவவாறாககிய தெனன பாவமோ! செயயுமா றெனனே! எ-று.

வியல - அகலம. ஊாதல - பரததல் எயில - மதில. ஊழமலா - பழையமலா. மயல - ஆசை. ஊாதல இரணடும செலலுதல. **என்னே** எனபது இகழசசியான வநதது. 'அயலூா நகைககும' எனவே இகழசசி பிறநது அவவிகழசசிககண 'எனனே' என்று இழிவுதோனறியவாறுணாக.

இத்துணையும் பகற்செய்தியென் றுணர்க.

அலலகுறி - முறறும

வருந்தொழிற் கருமை

தாய் துஞ்சாமை.

தாயதுஞசாமை எ - து. தாய விழிததிருததல.

ஆழிய கனபுவி யுள்ளன யாவு மடஙகிநள்ளென
றாழி முடிநதன வோஙகிருள யாமதது மோடையினும
தாழியி னுமபோ தலாதஞசை வாணன றரியலாபோல
தோழிநம மனனைகண ணேதுயில கோட ஞறநதனவே

இ - ள். தோழியே! கடலசூழந தகனற புவியிலுளளன யாவு மட ஙகி நளளெனறு மோசையோடே கூடி யுகமுடிவு காலமபோனறு இருள வளரபபடட யாமததும ஓடையிடததும நாழியிடததும போதுக ளலருந தஞசைவாணன தரியலர்போல நமமனனை கணடுயிலகொளளுந்தலைப் துறந தனள. எ - று.

ஆழி - கடல. நளளெனவு மோசை - அனுகரணவோசை. ஊழி- யுகம. யாமம - இரவு. தாழி - சால (உ0உ)

நாய் துஞ்சாமை

நாய் துஞசாமை எ - து தாயதுஞ்சிய பின வெரிலிருககும நாய துஞசாமை.

தணணென புனலவைபப சூழதஞசை வாணன றரியலாபோல
பெணணென பிறவியும பேருடைத தனறிப பெருமபதிநங
கணணென பவாவரக கஙகுலின ஞாளிக ணுறஙகுறாததுந
துணணென கடுஙகுரல வாயனனை துஞசினுந துஞசிலவே

இ - ள். குளிர்ச்சியை புனலையுடைய வைகைசூழநத முரசைவாணன தரியலாபோல பெணணெனறு சொலலும பிறவியும பெருமையுடைத தனறிப பெருமபதியிடதது நங கணணெனறு சொலலபபடட தலைவா கஙகுலில வர நம அனனை துஞசினும, துண எனறு சொலலும கடி குரலெழும வாயையுடைய ஞாளிககூடடங குறாதது அனனை துஞசிலவா

பாங்கி - முனனிலை யெசசம. தரியலா - பகைவா. பேர - சாதி பேரும்பதி எனபுழி எழனுருப் தொககது. ஞாளிக்கண - நாயககூடடம 'துணணென் கடுஙகுரலவாய ஞாளிக கணம' என இனமிடம துவ்வா எனபது அசசக் குறிபபு துஞசினும் எனனும உம்மை துஞசாமை வலியுறுததன பது தோனற நினறது. (உ0௩)

ஊர் துஞ்சாமை.

ஊர துஞசாமையாவது - ஆய துஞசினும ஊரிலுளளார துஞசா திருத தல, இடபது நிகழபொருளின தொழில இடததுமேல நினறது

ஓங்கண்ணல் வெம்பக டுந்திவந் தோரை யுடன்றுதுமபைத்
தேஙகண்ணி சூடிச் செருவென்ற வாணன்றென மாறைமின்னே
தாங்கண் ணனையர் தமைபபிரிந தோரந தனிமைகண்டோ
நாஙகண ணுறங்கினு மோவுறங காரகள் ணகரவரோ.

இ - ள். உயர்நத பெருமையுடைய வெவ்விய யானைப்பகட்டை நட த்திவந்த பகைவரைச் சினநது துமபையெனனும் தேன்பொருந்திய மாலையைச் சூடிப போரைவென்ற வாணன் தெனமாறைநாட்டு மின்போன் றவளே! தாம கணபோனற நாயகரைப் பிரிந்தோர்! அனறி நமது தனிமைகண்டோ! நான கணணுறஙகினும கண்ணுறஙகாா நகரவா. எ - று.

'வெம்பகரோநது வநதாரொன்று முறஙகா ரிநத கரவா' என்று பாடமும் ஓதுவாருமுளா. அணணல - பெருமை பகடு - யானை. உநதல் - நடத்துதல. உடனுதல - சினததல போரபொருவோா துமபைமாலை சூடுதல புறபபொரு ளிலக்கண வழககு. தேஙகணணி - தேனபொருந தியமாலை. செரு-போா. (உ0௪)

காவலர் கடுத்தல்.

காவலா கடுகுதல எ - து. நகா காப்போா துடி யடிததுக்கொண்டு ஊாசுற்றிக் கடுகி வருதல்.

புயற்கண் ணியதலைப பூகமென் பாளைப புதுமதுநீா
வயற்கண ணிறைதஞசை வாணனறென மாறையில் வஞசியனனாள்
கயற்கண் ணிணையஞ்சி நீரமலகக் காவலா கைபபறையின்
செயற்கண் ணிணையல்ல வோபடு கினறன திணகடிபபே

இ - ள். முகிலைக்கிட்டிய தலையினையுடைய பூகததினது மெலலிய பாளைப் புதிய மதுநீா வயற்கணணுறையந தஞசைவாணன தெனமாறையில் வஞசிக கொமபுபோலவாளது கயலபோனற கணணிணை யஞ்சி நீா நிறைய வலலவோ காவலரது கைபபறையின செயலபொருநதிய கண ணிணையின் திண்ணிய கடிபபுப்படுகினறன. எ - று.

அண்ணிய - கிட்டிய. தலை - கமுகின துசசி. பூகம் - கமுகு. பறை - துடி. கண்ணிணை - இருபக்கம. கடிப்பு - அடிக்குங குறுங்கோல். ஓகாரம் - எதிரமறை.

உரைப்போா கேடபோ ரினமையின கவிக்கூறறாய துறை, 'வருந தொழிற்கருமை' கூறுங களவி யேழினுள்ளும ஆறு களவியும தலைவி கூற் றாய்க்கூறி இது கவிக்கூற்றாய்க் கூறிய தெனனையெனின், அயன்மாக்கள தனமையைக் கறபுடைமகளிா கூறுவது இயலபன்றாகலின, அவா கூறா தொன்றும ஒழுக்கமபறறிக் கவிக்கூற்றாயக் கூறியதென றுணாக. இக்கருத

தானன்றே 'ஊர்துஞ்சாமம்' என்னும் இளவிச செய்யுளில் 'தாம் கண்ணனையர் தமைப்பிரிந்தோ' ரென ஆடவரை நீக்கி மடவார் செயலாயக் கூறியதூஉமென் றுணர்க.

§ அடிக்கண் ணிருங் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்
கொடிக்கண் ணிடியுரு மேந்திய தென்னவன் கூடலன்னாய்
வடிக்கண் ணிரண்டும் வளர்கராக் கும்மவை வேலினொரா
துடிக்கண் ணிரண்டுங் கங்குற் றலையொன்றுந் துயின்றிலவே.— என

இறையனார் அகப்பொருளுரையிற் காட்டியவதனானு முணர்க. (உ௦ரு)

நிலவு வெளிப்படுதல்.

நிலவு வெளிப்படுதல் எ - து தலைவன் வருந்தற் கிடையூறாய் நிலவு வெளிப்படுதல்.

தெண்பாற் கதிர்முத்த வெண்ணகை யாய்திகி ரிக்கிரிசூழ்
மண்பாற் புகழ்வைத்த வாணன்றென் மாறைநம் மன்னர்பொற்றேர்
பண்பாற் பரிக்கும் பரிவரு மாறென்ன பரந்தநிலா
வெண்பாற் கடலிலவை யம்பதி னாலு மிதக்கின்றவே. ௩௧.

இ - ள். தெளிவாய பால்போன்ற கதிரையுடைய முத்தம்போன்ற வெள்ளிய நகையையுடையாய்! பரந்த நிலவாகிய வெண்பாற்கடலி னுலகம் பதினாலு மிதவாநின்றன; ஆதலாற் சக்கரவாளகிரிசூழ்ந்த புவியிடத்துப் புகழைவைத்த வாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் நம்மன்னரது பொற்றேரைக் குணத்தினாற் பரிக்கும் பரிகள் வருமாறு எப்படி. எ - று.

திகிரிக்கிரி - சக்கரவாளம். பண்பு - குணம். பரித்தல் - சுமத்தல். பரி - குதிரை. வையமென்பது - தேர்க்கும்பேராதலின் முன் பதினாலு தேர்மீது நின்றனகண்டு நம் மன்னர் பொற்றேர்பரிக்கும் பரி வருமாறென்னென வேறோர் பொருடோன்றியது காண்க.

நிலவு வெளிப்படுதல் பதினாலு நாழிகைக்குமேற் கூறிய தென்னையெனின், மதித்திங்களும் பிறைத்திங்களும் தம்மிற் கலக்கின்ற நாள் அப்பதினைந்தில் இது மதித்திங்களாதலால் இம்மதித்திங்கட்குப் பிற்கூறும் களவு இரவுக்குறிக்கு உரித்தாகலானும் மற்றைத்தினம் அட்டமிப் பக்கமாகலானுமென் றுணர்க. ‡ 'திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப' என்னும் இறையனார் பொருட்சூத்திர வுரையா னுணர்க. (உ௦௬)

கூகை குழறுதல்.

கூகை குழறுதல் எ - து. கூகை குழறக்கேட்ட தலைவி யஞ்சிக் கூறுதல்.

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ௩௨.

நம்பே றுடைமை யிருக்கின்ற வாகடன் ஞாலத்துள்ளோர்
தம்பே றெனவந்த சந்திர வாணன் றரியலர்போல்
வம்பேறு கொங்கை மயிலிய னுமஞ்ச மன்றமராங்
கொம்பேறி நள்ளிருள் வாய்க்குழ றுகின்ற கூகைகளே

இ - ள். கச்சேறியிருக்கப்பட்ட கொங்கையையுடைய மயில்போன்ற வியலையுடையாய் கடல்சூழ்ந்த வுலகத்துள்ளோர்தந் தவப்பேறாய் வந்த சந்திரவாணன் றரியலார்போல நாமஞ்சத்தக்கதாக வெளியிலிருக்கு மராமரத்தின் கிளையிலேறி இடையிருளின்கண்ணே கூகைகள் குழறுகின்றன நமது நலவினைப்பேறிருக்கின்றவாறு நன்றாயிருந்தது. எ - று

பேறிரண்டும் - நலவினைப்பேறு. வம்பு - கச்சு. மன்றம் - வெளி. நள்ளிருள் - இடையாமம். 'நன்றாயிருந்தது' என்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குறிப்புமொழியதன்றாற் றீதாயிருந்ததென்பது பெறப்பட்டது. மயிலியல் - அன்மொழித்தொகை, அண்மைவிளி. மராமரக்கொம்பு - ஆச்சாக்கொம்பு. (௨௦௭)

கோழி குரல்காட்டுதல்

கோழி குரல்காட்டுதல் எ - து இருவர்க்கு மிடையூறாய்க் கோழி குரல் காட்டுதல்

மண்பதை யுய்ய வருந்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவெற்பா
கொன்பதி வேல்வலங் கொண்டுவந் தாற்றங்கள் கோனடந்தான்
என்பது தேறி யிடையிரு ளூனை யெழுப்பும்வெம்முள்
பொன்பதி தாள்வளை வாய்ச்செய்ய சூட்டுவன் புள்ளினமே

இ - ள் மக்கட்பரப்புய்யும்படி வரும் தஞ்சைவாணன் றென்மாறை வெற்பா அச்சம்பதிந்த வேலை வலங்கையிற் கொண்டுவந்தால் வெவ்விய முள்ளையுடைய அழகுபொதிந்த தாளையும் வளைந்த வாயையும் செய்ய சூட்டையுமுடைய வலிப்புள்ளாகிய கோழியினம் தங்கள்கோனாகிய முருகவேள் நடந்துவந்தா னென்பதை அறிவில் தெளிந்து இடையிருளில் ஊனை யெழுப்பும். எ - று.

மண்பதை - மக்கட்பரப்பு கொன் - அச்சம். தங்கள்கோன் - முருகவேள். பொன் - அழகு. (௨௦௮)

இரவுக்குறி யிடையீட்டில் வருந்தொழிற் கருமை எழிற்றும் ஒவ்வொன்றுக்கும் நந்நான்கு நாழிகையாகக் கொள்வது

இரவுக்குறி யிடையீடு

முற்றும்.

வரைதல்வேட்கை.

அஃதாவது, இவ்வாறு இடையீடுபட்டதற்குப் பத்தாநாள். தலைவி வரைதல் வேட்கையாற் கூறுவது.

"அச்ச முவர்த்த லாற்றா மையென
மெச்சிய வரைதல் வேட்கைமூ வகைத்தே."—என்னுஞ் சூத்திர விதியால் வரைதல் வேட்கை மூவகைப்படும்.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல் வினவல்.

(இது வெளிப்படை) பருவரல் - துன்பம்.

விண்டார் பதிகொண்ட வேற்படை வாணன் விரைகமழ்பூந்
தண்டா மரைமங்கை தங்கிய தஞ்சைநின் றாயத்தமமோ,
டுண்டா கியமுனி வோவன்றி யாயத்தொ டுற்றதுண்டோ
வண்டார் குழலிசொல் லாய்செல்வ மேதுன் மனத்திடையே

இ - ள் பகைவருடைய பதியைக்கொண்ட வேற்படையையுடைய வாணனது மணங் கமழ்கின்ற பொலிவுவாய்ந்த தண்ணிய தாமரைமலரி லிருக்கும் மங்கைதங்கிய தஞ்சையி லிருக்கின்ற வண்டார் குழலினின்று ஆயத்தமரா லுண்டாகிய முனிவோ? அல்லது நின்னுடையக் கூட்டத்தாரால் வந்த இடையூறுண்டோ? நின் மனத்திடை நிகழ்கின்ற துன்பம் யாதோ? சொல்வாயாக எ - று.

விண்டார் - பகைவர். தண்டாமரை மங்கை - திருமகள். வண்டார் குழலி - அண்மைவிளி. ஆல் உருபு இரண்டிடத்தும் ஒடுவாய்த் திரிந்தன.

† "மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை."—என்றாற்போலக் கொள்க (உ௦௯)

அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறல்

அருமறை * * * கூறல் எ - து. தலைவி யரிய களவொழுக்கத்தைச் செவிலி யறிந்தமை பாங்கிக்குக் கூறல்.

மாணிக்க மென்கொம்ப ரென்சொல்லு கேன்றஞ்சை வாணன்வெற்பிற்
பேணிப் புணர்ந்து பிரிந்தபின் றோன்றலும் பேய்த்தமுகம் [யா
பாணித்த லின்றி மதிகண்டு நாணிய பங்கயம்போல்
நாணிக் கவிழ்ந்தது ஞலறிந் தாளன்னை நங்களவே

இ - ள். மெல்லிய மாணிக்கக் கொம்புபோல்வாய், யான் யாது சொல்லுவேன்! தஞ்சைவாணன் வெற்பராகிய தலைவர் நம்மை விரும்பிய

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௯௪

† திருக்குறள், செ. உகூரு.

புணர்ந்து பிரிந்துபோய் பின்னும் மனைக்கண் நீர்வேட்ட காரணம்போலத் தோன்றலும், அவரைக் கண்டவுடன் உன்னுடைய அறிவில்லா முகநீட்டுதலின்றி மதியைக்கண்டு நாணிய பங்கயம்போல நாணிக் கவிழ்ந்தபடியினாலே நங் களவை அன்னை யறிந்தாள். எ - று.

'மௌனமாணிக்கம்' எனஇயையும். கோம்பர்-அண்மைவிளி. பேணி விரும்பி. பாணித்தல் - நீட்டித்தல். நாணல் - குவித்தல். களவில் தாயறிந்தாளென்று கூறல் வழுவெனல் வழுவன்று. என்னை,— இரவுக் குறியின் இடையீடு பட்டவதனால் வரைதல்வேட்கை தலைவிக்குப் பிறந்தது. பிறக்கவே பாங்கியொடு வருந்தொழிற்கருமை முதலிய கூறித் தலைவன் வரவை விலக்குவித்தலின் அருமறைசெவிலி யறிந்ததாகக் கூறவே, தலைவன் விரைந்து வரைந்துகொள்வனென்று கருதித் தலைவி தானே கூறியதல்லது செவிலியறிந்தா ளல்லளென் றுணர்க. அன்றி, அறிந்தாளென்னின் வரைவியலில் 'தலைவி வேற்றுமை செவிலி பாங்கியை வினாதல்' என்னுங் கிளவிக்கு வழுவாம். அன்றியும்,செவிலி வெறியாடுதல் முதலியன வற்றால் தலைவிக்குற்ற நோய் யாதோவென்று வினாவினளென் றுண்டுக் கூறலின், ஈண்டறிந்துவைத்து அங்ஙனம் வினாவில் வினாவழு வருமாதலானும் செவிலியறிந்தா ளல்லளென் றுணர்க. (௨௧0)

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றல்

தலைமகன் * * * சாற்றல் எ - து. தலைவி தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமையைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

ஓவலில் வாயன்னை ஞாளியிவ் வூரக ணுறங்கினுமூர்க்
காவலர் காய்வர் நிலாமதி காலுங் கடுங்குடிஞைச்
சேவலும் வாரண முந்தஞ்சை வாணனைச் சென்றிறைஞ்சா
மேவலர் போலவெய்ய வாயடை யாவென் மெலிவறிந்தே.

இ - ள். ஒழிவில்லாத வாயையுடைய அன்னையும் ஞாளியும் இவ் வூரும் கண்ணுறங்கினும் ஊர்க்காவலர் அயலாராயாரென்று நினைந்து திரிவார்கள். மதி நிலவைக் காலும் தஞ்சைவாணனைப் போய் வணங்காத பகைவரைப்போல என் மெலிவறிந்து கடிய கூகைச்சேவலும் வாரணமும் வாயடையா. எ - று.

பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். ஓவல் - ஒழிதல். ஞாளி - நாய். காலுதல் - உமிழ்தல். 'மதிநிலா' வென இயையும். குடிஞை - கூகை. சேவல் - ஆண்புள். வாரணம் - கோழி. 'மெலிவறிந்து' என்பதனாற் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. (௨௧௧)

தலைமக ளூர்க்குச் செலவொருப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை)

நம்பா னலனுண்ட நம்பர் தகர்தந் நகர்வினவித்
தம்பா லுடன்சென்று சார்குவ மோதரி யாரைவென்று
வம்பார் கழலணி வாணன்றென் மாறை வளரும் வஞ்சிக்
கொம்பா கியமருங் குற்கரும் பாமொழிக் கோமளமே.

இ - ள். *தரியாரை வென்று வீரத்தால் கச்சார்ந்த கழலையணிந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டு வளரும் வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற மருங்குலையும் கரும்புபோன்ற மொழியினையுமுடைய கோமளமே! நம்மிடத்து இன்பத்தையுண்ட நம்முடைய பாதகரிருக்கும் நகரம் வினவி இருவரும் உடன் சென்று அவர் தம்பாற் சேர்குவம், நீ யஞ்சலை எ - று.*

தரியலர் - பகைவர். வம்பு - கச்சு. ஓகாரம் - அசைநிலை. (உகஉ)

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வறியார் புகழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறை மடந்தையன்னாள்
அறியா டுயர்முன் னறிந்தவர் தாமத் துலைவினை
பொறியா ருயிர்வெம் பணிமா மணியும் புதையிருள்கூர்
நெறியா ரருள்பெற நாநடு நாளிடை நீந்துதுமே.

இ - ள். *மிடியுடையார் புகழப்பட்ட தஞ்சைவாணனது தென்மாறை நாட்டு மடந்தைபோல்வாள் முன்னர் வேட்கை நோயை யறியாள், தாம் அறிந்தவதனால் ஒருப்பின் பொறிபோன்ற உயிர்ப்பையுடைய வெய்ய நாகமீன்ற மாணிக்கத்தையும் புதைக்கப்பட்ட இருள் செறிந்த நெறியில் வரப்பட்டவரது அருளைப்பெற இடையாமமாகிய வெள்ளத் திடையே நீந்துவம். எ - று.*

அவரது அருளைப் பெறவேண்டி நாமிறந்துபடாது துன்பப்படுவோ மெனவே, இயற்பழித்த லாயிற்று. வறியார் - மிடியுடையார். உயிர் - உயிர்ப்பு. பணி - பாம்பு. மாமணி - மாணிக்கம். புதைத்தல் - மறைத்தல். நெறி - வழி. நடுநாள் - இடையாமம். நீந்தல் - துன்பமுறல். (உகங)

இறைவி இறையோன் றன்னைநேர்ந் தியற்பட மொழிதல்.

*இறைவி * * * மொழிதல் எ - து. பாங்கி இயற் பழித்தது பொறா ளாய்த் தலைவி இயற்பட மொழிதல்.*

20

புணரா விரகமும் போகா விரவும் புணர்முலைமேல்
இணரார் பசப்பும் பிறவுமெல் லாமிருள் கூந்தல்போல்
வணரார் குழற்பிறை வாணுத லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பர்
உணரா திருப்பது வேறொன்று மல்லநம் மூழ்வினையே

இ - ள். அறல்போல இருள்கூந்தல் கடைகுழன்றார்ந்த குழலையும் பிறைபோன்ற வாணுதலையுமுடையாய்! கூடாத விரகமும், கழியாத இரவும், நெருங்கிய முலைமேற் கொன்றைப் பூங்கொத்து வைத்தாற்போன்ற பசப்பும், ஒழிந்த துன்பங்களும் இவையெல்லாந் தஞ்சைவாணன் வெற்பர் அறியாதிருப்பது வேறொன்றுமல்ல, நம் மூழ்வினையானல்லால் அவர்மேற் குறையின்று. எ - று.

புணர்தல் - கூடுதல். புணர்தல் - நெருங்குதல். இணர் - பூங்கொத்து. பசப்பு பொன்னிறமாதலாற் கொன்றையென வுருவித்தது. வணர் - கடை குழன்றல். உணர்தல் - அறிதல். ஊழ்வினை - பழவினை. (௨௧௪)

கனவுநலி புரைத்தல்.

கனவுநலிபுரைத்தல் எ - து தலைவன் கனவிற்கூடினனாக, விழித்த பின்பு பொய்யாய்ப்போன துன்பத்தைப் பதிஞென்றுநாள் பாங்கியிடம் கூறல்.

இல்லா வருந்துயி லுண்டா யவர்நம்வந் தெய்தினகங்குல்
பொல்லாத சேவற் கடுங்குர லார்த்தது புலிப்புரக்கும்
மல்லார் புயன்றமிழ் வாணனைத்தென் பாறை மருவலர்போல்
அல்லாமை நெஞ்சந் தடுமாற நலிடை யாகியதே

இ - ள். பிரிவில்லா அருந்துயிலுண்டாயவரும் வந்தெய்தின கங்குலில் பொல்லாமையாய சேவற்கோழி கொடிய குரலை யார்த்தது; புலியைக் காக்கும் மற்றொழிலார்ந்த புயத்தையுடைய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்பாறை நாட்டைச் சேராதார் போல, அகலாத என்னெஞ்சம் தடுமாறுமாக நல்ல இடையூறாகியது. எ - று.

தலைவன் பிரிந்தகாலை துயிலரிதாதலால் 'இல்லா வருந்துயில்' என்றும், இன்பத்தைக் கெடுத்துத் துயிலெழுப்பலால் 'பொல்லாத சேவல்' என்றும், மிகுந்த துன்பத்தைக் கொடுத்தலின் 'நலிடை' என்றும் கூறியவாறு. துயிலும் என்னும் எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

பாங்கி முன்னிலையெச்சம், இது 'கனவொடுமயங்கல்' என்னும் மெய்ப்பாடு. (௨௧௫)

கவினழி புரைத்தல்.

கவினழிபுரைத்தல் என்பது விரகத்தால் தலைவி தன் நலனழிந்தமை தன்பாங்கியொடு கூறல்.

வாளினு நீள்விழி வாணுத லாய்பகைச் சென்றனை யெவ்வினை
நாளினு நாளு நலந்தொலை வெய்தினை யாரயில்வேல்
வேளினு மேனல வெற்பனு நீயுமென் மேனியினுந்
தோளினு நோயறி யீரறி யாததென் முல்லையினையே.

இ-ள். வாளினும் நீண்ட விழியையும், ஒளிபொருந்திய நுதலையும் உடையாய்! தன்னைச் சென்ற பகையைப்போலச் சென்ற நாளினும் வரு நாள் மிகவும் நலனழிந்து நலிவடைய என்னுடைய மேனியினும் தோளினும் உற்ற வேட்கைநோயை ஒளியார்ந்த கூர்வேலையுடைய வேளினும் மிக்க அழகையுடைய வெற்பனும் நீயும் அறிவில்லீர், நீர் அறிந்தும் செய்யாதது யாதென்னின் என் பழவினை. எ-று.

'நலந்தொலை வெய்தினை' எனவும், 'நோயனையாரயில்வேல்' எனவும், 'நீ மறியீ' எனவும் பாடங் கூறி நோய் என்பதனை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. 'தோளினு நோயறியீர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

தெவ்வு - பகை. வாணுதல் - ஒளி அயல் கூடிய தொல்வினை பழ வினை நாளும் என்பது உம்மை அசைநிலை. (உ௧௪)

நன்றுயர் தலைவர்க்குரைத்தல் வேட்டல்

*நன்றுயர்** வேண்டல் என்பது. தலைவி தன் துயரைத் தலைவர்க்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்று பாங்கியொடு கூறல்.*

வரைப்பான் மதுரத் தமிழ்ப்பொதி யான்மன் றனையாறை வையை
நுரைப்பான் முகந்தன்ன நுண்டுகி லாயிந்த நோய்தவிர்க்கின்
றுரைப்பா ருளரோ வுயிர்ப்பதன் மாமங்கை யாதிரைக்குப்
நரைப்பால் வளரும் புகழ்ப்பெருந் தாமவர் தங்களுக்கே.

இ-ள். பொதியவரையிடத்துப் பிறந்த மதுரமாகிய தமிழை ஆராய்ந்த வாணனது தென்மாறையைச் சூழ்ந்துவரும் வையையாற்றின் நுரையையும் பாலையும் முகந்துகொண்டாலொத்த தூய்மையாலொளிய நூலாற்செய்த துகிலையுடையாய்! யான் வருந்தும் இந்த நோயைத் தலைவர்க்கு இன்றுரைப்பாருண்டாயின் எமக்கு உய்யலாம், சொல்வார்க்குப் பயன் யாதெனின், அவர் தங்களுக்கு அடைக்குந் திரையைப் புனையும் காலம் நேர்ந்த வழியின்கண் இல்லை புகழ்பெருமையே. எ-று.

வரை - பொதியமலை. பால் - இடம். நுரைப்பால்-உவமைத்தொகை. ஊர்திரை - வினைத்தொகை. திரை - ஆகுபெயர். தரை - நிலவுலகம். நுண்டுகில் - * "குன்றுசூழ்பூத்த வண்டுபடுகண்ணி" என்றாற்போல ஒற்றுமை நயம்பற்றி நுண்ணிய நூலாற்செய்த துகிலென்று கொள்க. (உகஎ)

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லல்.

துன்புறல் * * * சொல்லல் எ - து. யான் துன்புறலைத் தலைவர்க்கு நீ சென்று சொல்லெனத் தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை நோக்கிப் பாங்கி சொல்லல்.

ஒல்லென வேயென் னுறுதுயர் தாமு முணருமவண்ணம்
சொல்லென நீயிது சொல்லியென் பேறென் றுயரமெல்லாம்
வல்லென வேகொண்ட கொங்கையர் வேடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
அல்லென வார்குழ லாயறி யாரல்ல ரன்பருமே. [ல

இ - ள். விரைவினுள் இது விரைவென்ன? என்னுடைய மிக்க துயரைத் தலைவர்தாமும் உணரும்வண்ணம் என்னைச் சொல்லென்று நீ இது சொல்லிப் பெறும்பயன் யாது? சூதென்று சொல்ல ஒப்புமைக்கொண்ட கொங்கையர் வேளாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இருளென்று சொல்லப் பொருந்திய குழலினை யுடையாய்! உன் துயரமெல்லாம் அன்பரும் அறியாரல்லர். எ - று.

ஒல்லெனல் - விரைவின்கண் வந்த சொல். உறுதுயர் - மிக்கதுயர். வல் - சூது. அல் - இருள். ஆர்ந்த - பொருந்திய. (உகஅ)

அலர்பார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

அலர்பார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி எ-து. ஊரார் சொல்லும் அலரைக் கருதி அதனானுற்ற அச்சத்தால் தலைமகள் கூறுஞ் சொல்.

மலருந் தொடைவஞ்சி வஞ்சக மாதரு மாரனும்வாய்
அலருந் தடங்கை யலருந்தொ டாநிறப வஞ்சிநெஞ்சம்
பலரும் புகழ்தஞ்சை வாணர் பிரானைப் பணியலார்போல
புலரும் பெயருங்கண் ணீர்புல ராது புலரினுமே.

இ - ள். மலருமாலையுடைய வஞ்சிபோல்வாய்! ஊரிலுள்ள வஞ்சகமாயிருக்கப்பட்ட மாதரும் மாரனும் வாயலரும் பெரிய கையலருந் தொடா நிறப வஞ்சி; நெஞ்சமானது பலரும்புகழப்பெற்ற தஞ்சைவாணர்

---

* திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.

குலத்துச் சிறந்தானைப் பணியாதார்போலப் புலரும், நெஞ்சு புலரினும் பெயர்ப்பட்ட கண்ணீரானது புலராது. எ - று.

வஞ்சி - அண்மைவிளி. மாரன் - மன்மதன். வாயலர் - தூற்றுஞ் சொல். கையலர் - மாரன் அம்பாக எய்யுமலர். பெயர்தல் - நிலைவிட்டுப் பிரிதல். 'நெஞ்சம் புலரும்' எனவும், 'புலரினும் பெயருங் கண்ணீர்' எனவும் இயையும். (உககூ)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி எ - து. வழியைப்பார்த்து அவ்வழி யேத்தூற் சென்று அச்சத்தால் தலைவிகூறுஞ்சொல். பார்த்தல் - கருதல்.

அரியுங் கரியும் பொருநெறிக் கோர்துணை யாயவர்மேல்
சொரியுந் திவலை துடைக்கவென் றோகுழை தோய்ந்துநஞ்சும்
வரியும் பயில்கண்ணி வாண்ணன்றென் மாறைநம் மன்னர்வந்து
பிரியும் பொழுதெல்லி வாயவினை யேன்மனம் பின்செல்வதே.

இ - ள். குழையைத் தொட்டு நஞ்சும் வரியும் நெருங்குங் கண்ணாய்! வாணன் தென்மாறையிலிருக்கும் நம்மன்னர் இரவின்கண் வந்து பிரியும் பொழுது பாவியேன் மனம் அவரைப் பிரியாமற் றொடர்ந்துசெல்வது சிங்கமும் யானையும் பொருகின்ற வழிக்கொரு துணையாய் அவர்மேற் சொரியப்பட்ட மழைத்திவலையைத் துடைக்கவென்றோ! சொல்வாயாக. எ - று.

அரி - சிங்கம். கரி - யானை. கண்ணி - அண்மைவிளி. எல்லி இரவு. நஞ்சு - விடம். வரி - செவ்வரி. பயில்கண் - நெருங்குங்கண்.

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி.

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி எ - து. வேட்கை மிக்குச் சிறப்பச் சிந்தித்துச் சொல்லுஞ் சொல்.

இக்கிளவிச் செய்யுட்குக் கருத்து — கடல், கானல், பொழில், விலங்கு, புள் இவற்றை நோக்கித் தலைவி இரங்கிக் கூறல்.

மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற வில்லிதில் லைநகர்சூழ்
போதுற்ற பூம்பொழில் காள்கழி காளெழிற் புள்ளினங்காள்
ஏதுற் றழிதியென் னீர்மன்னு மீர்ந்துறை வாக்கிவளோ
தீதுற்ற தென்னுக்கென் னீரிது வோநன்மை செப்புமினே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இக் கிளவிச்செய்யுள் ஆங்கு 'நெஞ்சழிதல்' என்னும் மெய்ப்பாட்டென்றுணர்க. (உஉ௦)

---

* திருக்கோவையார், கஅ. கஎசு.

தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி.

தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி எ - து. தலைவி தன்னிடத்துத் துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்மே லிட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்.

---

* விண்டலை யாவர்க்கும் வேந்தர்வண் டில்லைமெல் லங்கழிசூழ்
கண்டலை யேகரி யாகக்கன்னிப் புன்னைக் கலந்தகள்வர்
கண்டிலை போவரக் கங்குலெல் லாமங்குல் வாய்விளக்கும்
மண்டல மேபணி யாய்தமி யேற்கொரு வாசகமே.

¶ [இது பிறசெய்யுட் கவி]

இக் கிளவிச் செய்யுள் எம் பெய்யாயினும் 'ஒப்புமைக் கோடல்' என்னும் மெய்ப்பாட்டோ டுணர்க. 'இன்பத்தை வெறுத்தல்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. (௨௨௨)

நெறி விலக்குவித்தல்.

நெறிவிலக்குவித்தல் எ - து, தலைவி தலைவனை வரும்வழியினை விலக்கெனப் பாங்கியொடு கூறல்.

ஏவுதற்கருத்தா, இயற்றுங் கருத்தா, கருவிக்கருத்தா, கருமக்கருத்தா என்க் கருத்தா நால்வகையாய்க் கூறப்படும். அவற்றுள் பாங்கியை இயற்றுங் கருத்தாவாக்கி, தலைவியை ஏவுங்கருத்தாவாய்க் கூறலின், 'நெறிவிலக்கல்' என்னாது 'நெறிவிலக்குவித்தல்' எனக் கூறினென்றுணர்க. இவ்வாறே மேல்வருங் குறிவிலக்குவித்தல் முதலாயினவற்றிற்குங் கொள்க.

ஈன்றா ளினுமெனக் கன்புடை யாய்சென் றிரந்துகொண்டு
சான்றாண்மை யன்பர் தமக்குரை நீதஞ்சை காவலன்றன்
தென்றாழ் வரைத்தமிழ் சேர்த்திய வாணனைச் சேரலர்க்குந்
தோன்றா விருங்கங்குல் நீவரு மாறொழி தோன்றலென்றே.

இ - ள். ஈன்றாய அன்னையினும் என்னிடத் தன்பு மிக்குடையாய்! தஞ்சை காவலனாந் தென்றாழ்ந்த பொதியமலையில் தமிழைச் சேர்த்திய வாணனைச் சேராத பகைவர்க்குந் தோன்றாத பெரிய கங்குலிடத்துத்

---

* தன்சேற் றினத்துருக் கேந்திய கோனகன் னித்தாழ் துறைவாய்
பொன்போன் மலர்ப்புன்னைக் கானலு நோக்கிப் புலம்புகொண்ட
என்போ லிரவினெல் லாந்துயி லாதுநின் றேங்குதியால்
அன்போ டொருவர்க் கறிவழிந் தாயோ வலைகடலே. — இதனை இக் கிளவிக்குச் செய்யுளாக உரையாசிரியர் கொண்டிருக்கின்றனர். இறையனார் அகப்பொருள் சூ. ௩௦ - ல் காண்க.

¶ திருக்கோவையார், செ. ௧௭௭.

தோன்றலே! வறுமையை யொழியென்று மாட்சிமையுடைய அனை பாகற்கு நீ சென்று வேண்டிக்கொண்டோயாயாக எ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை. எனக்கு என்பது வேற்றுமைமயக்கம். சான்றாண்மை - மாட்சிமை. தாழ்தல் - தங்குதல். வரை - பலவரை. சேரலர் - பகைவர். உம்மை இழிவு சிறப்பு. தோன்றல் - அண்மைவிளி. (உஉரு)

குறி விலக்குவித்தல்

குறி விலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி தலைவனை வரும் இரவுக்குறியை விலக்கென்பப் பாங்கியொடு கூறல்.

வெற்றிய வாவிய வாணபி ரான்றஞ்சை வெற்பகத்தில்
பெற்றிய சோலைப் பிறங்கிருள் வாரன்மின் பேதைபின்னும்
முற்றிய வேனற் படுகிளி யோட்டு முறைமையென்னா
றெற்றிய காதலி னாலிசைத் தாளன்னை யென்றனளே.

இ - ள். தலைவி இன்னும் முற்றிய தினையினிடத்து வீழும் கிளி யோட்டு முறைமையென்று நீங்கிய காதலினால் அன்னை சொல்லுதலால், வெற்றியை விரும்பிய வாணபிரானது தஞ்சை மலையிடத்து இவ்விடத்துப் பெற்றதாகிய சோலையிற் செறிந்த இருட்குறியிடத்து வாராதொழிமினென்று அன்பர்க்குக் கூறுவாயாக எ - று.

பாங்கி முன்னிலை ஆதலிற் பன்மை யருகாலற் கொள்க. அன்பர்க்கு என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. பிறங்கல் - செறிதல். ஏற்றல் - இரங்கல். இசைத்தல் - கூறுதல். வாரன்மின் - ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். என்னை,—‡ "வயக்குறு மண்டிலம்" என்னும் பாலைக்கலியுள் "இறந்திரா லையமற நீவணிலைமை கேட்டிமின்", என்றாற்போலக் கொள்க.

* "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே."—என்றும் விதி
யானு முணர்க. (உஉ௬)

வெறி விலக்குவித்தல்

வெறிவிலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி தாய் வெறியாடுதல் கொண்டாளென்று தலைவற்குக் கூறி வரவு விலக்கென்பப் பாங்கியொடு கூறல்.

---

‡ கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. உ௪.

* தொல்காப்பியம், சொல் எச்சவியல், சூ ௬௫.

மின்னு திடித்தன வன்னைகொண் டாள்வெறி விந்தைமங்கை
மன்னுண்மை மன்னிய வாணன்றென் மாறை வரையில்வண்டியாழ்
என்னு மசுண மிறைகொள்ளு நாட னெனக்கருளால்
முன்னு ளருளிய நோய்தணிப் பானின்று மொய்குழலே.

இ - ள். மொய்குழலே! வெற்றி மங்கையா லரசாண்மை நிலைபெற்ற வாணன தென்மாறையில் வண்டிசையை யாழிசையென் றெண்ணி அசுணப்புட்கள் தங்குநாடர் எனக்கருளினால் முன்னு ளருளிய நோயைத் தணிக்கும்பொருட்டாக, இன்று என்னை மின்னுஇடித்ததுபோலக் காரண மின்றி வெறியாட்டாளனை வினவ உட்கொண்டா ளென்று அன்பர்க் குரைத்து வரவு விலக்குவாயாக. எ - று.

வெறி - வெறியாட்டாளனை வினுதல். விந்தை மங்கை - வெற்றி மாது. மன்னுண்மை - அரசாண்மை. வண்டு, யாழ் இரண்டும் ஆகுபெயர். இறைகொள்ளுதல் - தங்குதல். நோய் - வேட்கைநோய். தணிப்பான் - வினையெச்சம். மொய்குழல் - வண்டுமொய்க்குங் குழல். (௨௨௫)

பிற விலக்குவித்தல்

பிற விலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி பிறர்வரவைத் தலைவர்க்குக் கூறி வரவு விலக்கென்று பாங்கியொடு கூறல்.

பொருபான மதியினைப் போன்மருப் பியானையிற் பொன்னொ டின்
தருபான மொழிவஞ்சி சாரவந் தார்தஞ்சை வாணன்வெற்பின் [பம்
ஒருபா னொதுமல ரென்னவெந் தீயுலை யுற்றசெவ்வேல்
இருபா னமருங்கினுங் கொண்டெறிந் தாலொத்த தென்செவிக்கே.

இ - ள். இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பாலைப்போலு மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வெற்பில் பெறப்பட்டவெண் மதியை யொக்கும் மருப்பையுடைய யானையின்மேல் பொன்னொடு ஓரிடத் தயலார் சாரவந்தாரென்று சொல்லல், அச்சொல் என் செவிக்கு வெய்ய தீயுலையிற் பழுக்கக்காய்ந்த செவ்வேலை இரண்டு பக்கத்திடத்துங்கொண் டெறிந்தாலொத்ததென்று என் அன்பர்க்குக் கூறி அவர் வரவு விலக்குவா யாக. எ - று.

நொதுமலர் - அயலார். பால் - வெண்மை, பால் - பால், பால் - இடம், பால் - பக்கம் முறையே காண்க (௨௨௬)

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல்.

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல் எ - து. பெரியோரை வரவு கூறிவர நமரெதிர்கோடலைச் செய்யென்று தலைவி பாங்கியொடு கூறல்.

தற்பழி யாமலுஞ் சந்திர வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநங்
கற்பழி யாமலுங் காரண மாகக் கயல்விழிநின்
சொற்பழி யாநமர் சொல்லுவ லேசென்று சொல்லலையேல்
இற்பழி யாமழி யாநம தாருயிர்க் கேதமுமே.

இ - ள். கயல்போன்ற விழியினையுடையாய்! சந்திரவாணன் தமிழ்ச் சிலம்பில் தலைவன் தன்னைப் பழியாமலும், நமது கற்பழியாமலும், இவ்விரண்டுங் காரணமாக வல்லேசென்று பெரியோரை மணமொழிந்து வரவும், நமரொடு கொள்ளவும் தலைவர்க்கும் நமக்கும் சொல்லு; நீ சொல்லியக் கால் நமர் நின் சொல்லைப் பழியார், நீ சொல்லலையேல் நம் மனைக்குப் பழியாம்; நமதாருயிர்க்கு ஏதம் வருவதற்கு வழியுமாம். எ - று.

கயல் விழி - அன்மொழித்தொகை. இல் - ஈண்டுக்குலம். ஏதம் - குற்றம். பிறர் வரைவு நேரின் உயிர்போய்விடு மாதலானும், 'உயிர்க்கேதம்' என்று கூறியவாறு. 'வெறிவிலக்குவித்தல்' முதலிய மூன்று கவியுள்ளும் தலைவர்க்குக் கூறென்று கூறவில்லை யெனின், 'விலக்குவித்தல்' 'கொள்ளுவித்தல்' எனத் தலைவி ஏவலாய்ப் பாங்கி செயலாயக் கூறியதனானும், வரைவு கடாவினும் இக்கிளவிகளின் பொருள்பட்டுத் தலைவற்குக் கூறுதலானும், அதிகாரப்பட்டு வருதலானும் தலைவர்க்குக் கூறென்று கூறியவாறாயிற்று.

‡ "பருவரல் வினவிய பாங்கிக் கிறைவி
அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறலும்
தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றலும்"—ஆக இரண்டும்,

"அலர்பார்த் துற்ற அச்சக் கிளவியும்
ஆறுபார்த் துற்ற அச்சக் கிளவியும்"—ஆக விரண்டும், நெறிவிலக்குவித்தல் முதலியநான்கும் ஆகிய எட்டும் அச்சத்திற்குரியன.

"பாங்கி இறைவனைப் பழித்தலும்
துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லலும்" —ஆகிய இரண்டும் உவர்த்தற் குரியன.

"தலைமக னாகத்துச் செலவொருப் படுதலும்
பாங்கி யிறைவனைப் பழித்தலும் பூங்கொடி
இறையோன் றன்னைநொந் தியற்பட மொழிதலும்
கனவுநலி புரைத்தலுங் கவினழி புரைத்தலுந்
தன்றுயர் தலைவர்க் குணர்த்தல் வேண்டலும்

‡ அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. சஅ.

காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுந்
தன்னுடைக் கையா றெய்திடு கிளவியுங்
குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தலும்' — ஆகிய எட்டும்
ஆற்றாமைக் குரியன. (உஉஎ)

வரைதல் வேட்கை

முற்றும்.

வரைவுகடாதல்.

அஃதாவது, பாங்கி தலைவனொடு வரைவுகூறி விடுத்தல்.

‡ "பொய்த்தல் மறுத்தல் கழறல் மெய்த்தலென்
றொருநால் வகைத்தே வரைவுக டாதல்."— என்னுஞ் சூத்திரவிதி
யால் வரைவுகடாதல் நான்கு வகைப்படும்

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

வினவிய * * * விளம்பல் எ - து. முன் வரைதல் வேட்கையில் தலைவி அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறியவதனைத் தோழி தன்னைச் செவிலி வினவியதாகவும், அதற்குத் தான் மறைத்துக் கூறியதாகவும் தலைவற்குக் கூறுதல். இக்கிளவிமுதல் 'கவினழி புரைத்தல்' ஈறாகக் கூறிய கிளவிகள் பலவற்றுள்ளும் குறிப்பினானும் வெளிப்படையானும் வரைவு கடாவியவாறு கண்டுகொள்க.

தளரா விளமுலை தாங்குகில் லாது தளரிடைகண்
வளராத தென்கங்குல் வாரா யென்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
விளரா திருநுத லன்னைக்கொர் மாற்றம் விளம்பியுய்ந்தேன்
உளரா மவரவலை யுட்பட்டு வாழ்வ துணர்ந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! செவிலி என்னை ஈங்கு வாரா யென அருகழைத்து எஞ்ஞான்றும் இறுகிய தன்மை தளராத இளமுலைகளைத் தாங்கமாட்டாது தளர்ந்த இடையினையுடையாள் கங்குலின்கண் துயில்கொள்ளாதது என்னென்று வினவ, வெளுப்பார்ந்த திருநுதலையுடைய அன்னைக்கு ஒருசொல் மறைத்துச்சொல்லி உய்ந்தேன், எமக்குள்ளாராகிய தாய்மார் வலையுள்கப்பட்டு யாங்கள் உயிர்வாழ்தல் உணர்ந்தருள்வாயாக. எ - று.

---

‡ அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. சக.

தளரிடை - அன்மொழித்தொகை. கண்வளர்தல்-துயிலுதல். கங்குல்-இரவு. விளரார்தல்-மகட்குத் துயில் வாராமையால் யாது நோயோ வென்று துன்பத்தால் இருந்தல் வெளுத்தல். ஓர் மாற்றம் - தலைவி துயிலிடைக் கனவுகண்டு வெருவி யெழுந்தாள், அவ்வச்சத்தினால் துயில் வாராதிருந்தா ளென்னு மாற்றம். யான் இங்ஙனம் மறைத்துக் கூறுவிடின் என்னுயிர்க்கு ஏதஞ்செய்வளென்பது தோன்ற 'உய்ந்தேன்' என்று கூறியவாறு.

எனவே,—குறிப்பால் வரைவுகடாதலாயிற்று. தாங்கி நில்லாதென்று பாடமோதி, தளரிடைக்குத் துவளுமிடை யென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். (உஉஅ)

அலரறி வுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தல் எ - து ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலர் விரிந்ததென்று தலைவனுக் கறிவுறுத்தல்.

மணிவரை மாளிகை மாறை வரோதயன் வாணன் வெற்பா
பணிமொழி யாளென்னுங் கொள்கொம்பு மூடிப் படர்ந்தயலார்
அணிமனை தோறுங் கொழுந்துவிட் டம்ப லரும்பிமணமேல்
தணிவில தாகவிப் போதலர் பூத்ததுன் றண்ணளியே.

இ - ள். மணிவரைபோன்ற மாளிகையையுடைய மாறை வரோதயனாகிய வாணனது வெற்பிலுள்ளவனே! நினது தண்ணளியாகிய வல்லி தலைவியென்னுங் கொள்கொம்பை மூடிப்படர்ந்து, பக்கத் தழகிய மனைதொறும் கொழுந்துவிட்டு, அம்பலென்னும் அரும்பை யரும்பி, மணமேல் தணிவில்லாததாக இப்போது அலரென்னும் பூவைப் பூத்தது. எ - று.

மணிவரை - மாணிக்கமலை. பணிமொழி - மெல்லிய மொழி. கொள்கொம்பு - கொடிபடரக் கொள்ளுங்கொம்பு. அம்பல் - முகிழ்முகிழ்த்தல். அலர்விரிதல் - முகிழ் முகிழ்த்தல், மனையோரறிதல் முகிழ் முகிழ்த்தல் - அயன்மனை யறிதல், அவர்சேரியறிதல், முகிழ் முகிழ்த்தல் - சேரியறிதல், அயலயற்சேரி யறிதல். என்னை, — *"அம்பலு மலருங் களவு" என்னும் இறையனார் அகப்பொருட்சூத்திர வுரையிற் கண்டுகொள்க. இச் செய்யுள் 'இயைபுருவகம்' எனக்கொள்க. (உஉகூ)

தாயறி வுறுத்தல்.

தாயறிவுறுத்தல் எ - து. இக்களவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைமகற்குக் கூறுதல்.

---

* இறையனார் அகப்பொருள், சூ. உஉ.

திரையிற் பவளம் வடவா முகத்தெழுந் தீக்கொழுந்தின்
கரையிற் படருங் கடற்றுறை நாட கயற்கொடிபொன்
வரையிற் றிகழ்வித்த வாணன்றென் மாறை மலர்ந்தமௌவல்
விரையிற் களவையெல் லாமறிந் தாளன்னை மெய்யுறவே.

இ - ள். பவளக்கொடி திரையால் வடவாமுகக் கனலி லெழுங் கொழுந்துபோலக் கரையிலே படருங் கடற்றுறைநாடனே! கயற்கொடியைப்பொன்மலையில் விளக்குவித்த வாணன் தென்மாறை நாட்டின் தலைவிக்குச் சூட்டிய முல்லைமாலை மணத்தினாலே அன்னை களவையெல்லாம் உள்ளபடி யறிந்தாள். எ - று.

எனவே,—களவொழுக்கத்தில் ஒழுகற்பாலை யல்லையென்று கூறியதாயிற்று. திரை - அலை. இன் இரண்டும் - மூன்றனுருபு என்னை,—

* "இன்னோ னேது வீங்கென வரூஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்" — என்னுஞ் சூத்திர விதியா னுணர்க. கொழுந்தின் - ஐந்தாமுருபு உவமப் பொருளின்கண் வந்தது. பொன்வரை - மகாமேரு. திகழ்வித்தல் - விளக்குவித்தல். மௌவல் - முல்லை. விரை - மணம். மெய்யுற - உள்ளபடி. (௨௩௦)

வெறியச்சுறுத்தல்.

வெறியச்சுறுத்தல் எ - து. அன்னை வெறியாட்டாளனை வினாதல் உட்கொண்டாளென்று தலைவனுக்கு அச்சமுறுத்திக்கூறல்.

மையுற்ற நீலக்கண் ணாமங்கை கோன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
செய்யுற்ற வேலன்ப நீதணி யாமையி னெஞ்சினுள்ளே
ஐயுற் றயாவுறச் செம்மன்னை யுமாயுமென் னாரணங்கின
மெய்யுற்ற நோய்தணிப் பான்வெறி யாடல் விரும்பினரே.

இ - ள். மை யெழுதிய நீலமலர்போன்ற கண்ணையுடைய திருமகட்குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணன் வெற்பில் செய்ய நடவிய வேலையுடைய அன்பனே! நீ தலைவிக்குக் கொடுத்த காம வேட்கையாகிய நோயைத்தணியச்செய்யாமையான் அன்னையும் யாயும் என்னோயோவென்று ஐயப்பட்டு அயர்ச்சி யடைந்து, என் ஆரணங்கு போல்வாளது மெய்யுற்ற நோயைத் தணிக்கும்பொருட்டு வெறியாட்டாளனை வினாதல் விரும்பினர் எ - று.

எனவே,— வெறியாட்டாளனை வினாதற்கு முன்னமே நீ விரைந்து வரைந்துகொள்வா யென்பது குறிப்பால் தோன்றிற்று.

---

*தொல். சொல். வேற்றுமையியல், சூ. ௧௩.

மாமங்கை - திருமகள். தணித்தல் - ஆறச்செய்தல். அயர்தல் - கவற்சி. அன்னை - செவிலி. ஆய் - நற்றாய். ஆரணங்கு - அன்மொழித் தொகை. தணிப்பான் - வினையெச்சம். (உகக)

பிறர்வரை வுணர்த்தல்.

பிறர்வரை வுணர்த்தல் எ - து. பிறர் வரைவு கூறிவந்த தலைவற் கறிவித்தல்.

வெடிக்கின்ற விப்பியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பகுவாய்த்
துடிக்கின்ற திங்களிற் றோன்றுந் துறைவசெஞ் சொற்புலவோர்
வடிக்கின்ற முத்தமிழ் வாணன்றென் மாறையெம் மான்மருங்கை
ஒடிக்கின்ற கொங்கைக்கண் டாலெவர் நெஞ்சுரு காதவரோ.

இ - ள். வாய் விள்ளும் இப்பியிற் பாதியுள்ளும் பாதி வெளியுமாய்த் தோன்றும் நித்திலம் வெய்ய வகிர்ந்த வாயிடத்துத் துடிக்கின்ற திங்களைப் போலத் தோன்றும் நீர்த்துறைவனே! செவ்விய சொல்லையுடைய புலவோர் ஆராய்ந்து குற்றம் நீங்கித் தெளிந்த தமிழைக் கற்ற வாணன் தென் மாறை நாட்டிலிருக்கும் எங்கள் மான்போன்ற தலைவியது இடையை ஒடிக்கின்ற கொங்கையைக் கண்டால் நெஞ்சுருகாதார் யார். எ - று.

வெடித்தல் - வாய்விள்ளுதல். இப்பி - முத்திப்பி. நித்திலம் - முத்து. பைத்தலை - ஆகுபெயர். பகுவாய் - வகிர்வாய். துடித்தல் - நடுங்குதல். உவமப் பொருட்குத் துடிப்பு யாதெனின், ஒளியால் துடித்தல்போலத் தோன்றல். வடித்தல் - ஆராய்ந்து குற்றம் நீக்கித் தெளிதல். முத்தமிழ் - இயல் இசை நாடகம். மான் - ஆகுபெயர். மருங்கு - இடை. உகுதல் - உதிர்தல். 'வெடிக்கின்ற விப்பியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம் பகுவாய் துடிக்கின்ற திங்களிற் றோன்றுந் துறைவ' என்றது இறைச்சியெனக. ‡"இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே" என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க.

வரைவெதிர் வுணர்த்தல்.

வரைவெதிர் வுணர்த்தல் எ - து பாங்கி தலைவனைநோக்கி நீ வரைவு கூறி, எங்கள் நகர்க்கு வந்தாயாகில் எமர் எதிர்கொண்டு வருவரெனக் கூறுதல்.

குருதிகண் டாலன்ன காந்தளஞ் சாரற் குறிவழியே
வருதிகண் டாய்தஞ்சை வாணன்வெற் பாவெங்கண் மாநகர்நீ
சுருதிகண் டாரொடுந் தோன்றிலெங் கேளிர்நின் சொல்லிகவார்
பருதிகண் டாமல ராதொழி யாகயப் பங்கயமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! குருதிகண்டாலொத்த காந்தட் பூவலர்ந்த எங்கள் சாரற் குறியிடத்தில் பயனின்றியே வருவாய்; எங்கள் மாநகரில் நீ வேதம் வல்ல அந்தணரொடும் வந்து தோன்றி வரைவு

---

‡ தொல். பொருள். பொருளியல், சூ. ௩௫.

கூறினையேல் எங்கள் சுற்றத்தார் நின் சொல்லைக் கடவார். அஃதென்னெனின், ஞாயிற்றைக் கண்டால் குளத்திலிருக்கும் தாமரை அலராதொழியாது, ஆதலால் அந்தணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு வருவாயாக.

எனவே,—வெளிப்படையால் வரைவு கடாவியது. குருதி - இரத்தம். அம் - சாரியை. துறி - ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. கண்டாய் - முன்னிலையசைச்சொல். சுருதி - வேதம். கண்டார் - முடிவுகண்டார். இகத்தல் - கடத்தல். 'நின் சொல் இகழார்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். அலராதொழியாதென்பது அலருமென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. (௨௯௩)

வரையுநா ளுணர்த்தல்.

வரையுநாளுணர்த்தல் எ - து மணஞ்செய்கின்ற நாளை யறிவித்தல்.

அல்கம் பனைகண் ணிவள்கொங்கை மென்சுணங் காகிவண்டு
பலகம் பலைசெய்யப் பூத்தன வேங்கைப் பனிவரைமேல்
திலகம் பதித்தெனச் சேல்வைத்த வாணன்றென் மாறைமன்னன்
உலகம் பயில்புகழ் போற்றிலம் பாமதி யூர்கொண்டதே.

இ - ள். சிலம்பனே! கூர்மைபொருந்திய அம்புபோன்ற கண்ணையுடைய எங்கள் தலைவியது இறுகி வளர்ந்த முலைமேல் பரந்த மெல்லிய சுணங்குபோல வண்டுகள் பலபல விதமாய் ஆரவாரஞ்செய்ய வேங்கைகள் பூத்தன, பனிவரைமேல் திலகம் பதித்ததுபோன்ற சேற்கொடியை வைத்த வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது உலகமெல்லாமாக வளர்ந்த புகழ்போல் திங்களைப் பரிவேடம் வளைந்தது எ - று.

எனவே,—இது வரையுநாளென வெளிப்படையான் உணர்த்தியவாறாயிற்று. அல்கு - கூர்மை. அம்பு - கணை. சுணங்கு - மாமைநிறம். கம்பலை - ஆரவாரம். பனிவரை - இமயமலை. சேல் - ஆகுபெயர். பயிலுதல் - வளர்தல். ஊர் - பரிவேடம். 'வண்டு கம்பலை செய்யப்பூத்தன வேங்கை' என்றதனால் "வேங்கை சண்பகம் வண்டுணா மலர்" எனனும் விதியான் வேங்கைப்பூவை வண்டுணாதாதலால் இங்ஙனங் கூறியதென்னையெனின், வேங்கை மரத்தினும் சண்பக மரத்தினும் வண்டுணா திராது, உண்ணின் அதனான் மயங்கி மூர்ச்சையினை யடையும், பூவைக்கண்ட உவகையால் ஆரவாரிக்கும் அதுபற்றிக் கூறியவாறு. (௨௯௪)

அறிவறி வுறுத்தல்.

அறிவறிவுறுத்தல் எ - து பாங்கி தலைமகளறிவு தலைமகற் கறிவுறுத்தல்.

வனைநாண் முளரி முகைவென்று வாணனறென மாறைவெற்பில
கனநா ணணிந்துபொற கச்சற வீசிக் கதித்தெழுந்த
தனநாணு நுணணிடைத் தையனல லாளபழி சாற்றுவலயான்
எனநாணி நினபழி தானமறைத்தா ளெனையுமே

இ - ள். அனபனே! வாணன தெனமாறை வெறபில நீரில தோன்றி, மலாமலாதறகு நாடகொள்ளுந தாமரை முகையை வென்று, கனமாகிய பொன்ஞணணிந்து, பொறகச்சற வெறிந்து பெருததெழுந்த முலைக்கு நாணபபட்ட நுணணிய இடையையுடைய தையலாகிய நலலாள நீ பிரிந்து செயத பிழையை யான சொலலுவனென்று நாணி நினது பழியைச சொலலாமல் எனனையும மறைததாள. எ - று.

எனவே,—இஙஙனம அறிவுடையாளை நீ விரைந்து வரைந்துகொள ளெனக் குறிபபாற கூறியவாறாயிறறு. வனம - நீா. நாணமுகை - மலா தறகு நாடகொளளு முகை. நாண - பொனஞண; ஓரணி விசேடம். வீசி - எறிந்து. கதிததல - பருததல. தனம - முலை, தனத்துக்கு என நானகனுருபு தொககது. (உருடு)

குறி பெயர்த்திடுதல்.

குறிபெயாததிடுதல எ - து. பாஙகி இககுறி யிலைபலல,வேறோா குறி யிடை வருகவென்று கூறுதல்.

ஊறோா பவாிங குலாவவுங் கூடுமவங தொணசிலமபா
வேறோா பொதுமபாிற போய்விளை யாடுக வேறபடையான
மாறோா பகைவென்ற வாணன்றென மாறையெம மனனுதவப
பேறோா வடிவுகொண டாலனன நீயுமென் பேதையுமே.

இ - ள். ஒள்ளிய சிலமபையுடையவனே! உறுதறொழிலை ஆரா ய்ந்து திாிபவாகள இககுறியில வநது உலாவவுங கூடுமாதலால,வேறபடை யினாலே எதிாந்தோா பகையை வென்ற வாணன தென்மாறை நாடடில என்னுடைய நிலைபெறற தவப்பேறு ஒரு வடிவுகொணடாலொதத நீயும் என் பேதையும் வேறாகிய வோா சோலையிற்போய விளையாடுக. எ - று.

எனவே,—இககுறிககண வாரறக எனக் குறிபபால் வரைவுகடாதலா யிற்று. ஊறு - உறுதல. ஓாபவா - ஆராயபவா. உம்மை-எதிாமறை. 'வங திஙகு' என இயையும. பொதுமபா்-சோலை. மாறு-எதிா, வாளிரணடு மாறு வைததபோல "மழைக்கண் மாதரா" எனப பிறரும 'மாறு' எதிராகக் கூறியவாறுணாக. (உகக)

பதின்மூன்றநாள்

பகல் வருவானை இரவுவருகேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

முத்தணி நீல மணித்தகட் டுள்ளெங்கு மொய்கொளவே
வைத்தணி சேர வகுத்தது போற்றஞ்சை வாணன வையைப்
பைத்தணி வார்திரை தோய்கருந் தாட்புன்னை பாசிலைவெண்
டொத்தணி பூந்துறை வாவரு வாயிரு டூங்கிடையே.

இ - ள். முத்தினிரையை நீல நிறமாகிய நலல தகட்டுள் எங்குஞ் செறிவுகொளவைத்து ஒழுங்குசேர வகுததுபோலத் தஞ்சைவாணனது வையையாற்றிடத்துப் பசுத்த அழகாகிய நெடிய வலை தோயபபட்ட கரிய வடியையுடைய புன்னையினது பசிலையில் வெள்ளிய பூஙகொத தணியப் பட்ட பொலிவினையுடைய துறைவனே! இருள் தூங்கப்பட்ட இடையாமத்து வருவாயாக. எ - று.

முததணி - முத்துநிரை. மொய்கொள் - செறிவுகொள. பைத்து - பைத்த. அணி - அழகு. வார்திரை - நெடியதிரை. கருந்தாள் - கரிய நிறததையுடைய வடி. பாசிலை - பசிலை தொதது - பூஙகொத்து. பூ - பொலிவு. இச்செய்யுளில் இறைச்சி கூறியவா றுணாக. (உகஎ)

இரவு வருவானைப் பகல்வரு கேன்றல்.

(இது வெளிபபடை.)

இழைவிளை யாடு மிளமுலை சாயற் கிடைந்த மஞ்ஞை
கழைவிளை யாடுங் கடிபபுனங் காத்துங் கலையகலா
துழைவிளை யாடு முயாசிலம பாவினனு முனபொருட்டால்
மழைவிளை யாடு மதிற்றஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

இ - ள். புயல் விளையாடும் மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிடத்து மானைப்பிரியாது கலைவிளையாடும் உயாந்த சிலம்பையுடையவனே! இன்னும் உன் பொருட்டாகப் பூண் விளையாடப்பட்ட இள முலையை யுடையாளது சாயலுக் கிடையப்பட்ட மஞ்ஞை மூங்கிலிடத்து விளையாடும் சிறந்த தினைப்புனத்தை யாங்கள் பகற்பொழுதிற் காப்போம், அங்கு வருவாயாக. எ - று.

இழை - ஆபரணம். சாயல் - இயல். இடைதல் - தோல்வியடைதல். கழை - மூங்கில். கடி - சிறப்பு. 'உழையகலாது கலைவிளையாடும்' என இயையும். 'மானைப் பிரியாது கலைவிளையாடும்' என்றதனால் நீயுந் தலைவியைப் பிரியாது விளையாடுகவென உள்ளுறை யுவமங் காண்க. (உகஅ)

பதினொன்காநாள்

பகல்வருவானைப் பகலினு மிரவினும் பயின்றுவரு கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.) பயின்று - நெருங்கி.

குரவுங் கணியும விரவுமவெற் பாவெய்ய குஞ்சரமேல
வரவுந் தியதெவ்வை மாற்றிய வாணனறென மாறைமின்னும்
அரவும பணியு நுடங்கிடை யாற்றல ளாறபகலும்
இரவுங் குறிவயி னீவால வேணடு மிவள்பொருட்டே.

இ - ள். குரவ மரமும வேஙகை மரமும ஒன்றோடொன்று கலந்திருக்கும வெறபை யுடையானே! வெய்ய யானையினமேல் வரவே நடததிய பகையை மாறறிய வாணன் தெனமாறை நாட்டில் மினனும அரவும பணியபபட்ட ஒசியு மிடையினையுடையாள் உன்னைப பிரிநது ஆற்றலள்; ஆதலால இவள்பொருட்டுப் பகலினும இரவினுங குறியிடததில் நீ வரவேணடும. எ - று.

எனவே,— ஓரறிவுயிராகிய மரங்களும் பிரியாது ஒன்றோ டொன்று கலந்திருக்கின்றமையால் ஐயறிவொடு கூடிய நீ பிரிநதிருக்கத் தகாதென்று உள்ளுறையுவமந தோன்றியவா றுணாக.

குரவு - குரா. கணி - வேஙகை. விரவுதல் - கலத்தல். உந்தல் - நடததல் நுடங்கல-ஒசிதல. நுடங்கிடை - அன்மொழிததொகை. (௨௱௧)

பகலினு மிரவினு மகலிவ ணென்றல்.

(இது வெளிபபடை.)

தாவாத செல்வந தருநதஞ்சை வாணன றடஞ்சிலமபா
நீவாரல சார னில்வல ராமபக னீடிருளாா
மாவா னிலவு நிலமங்கை வாாகுழன மலலிகைபோல
ஓவா திரவெறிக் குஞ்சோலை நீழலி னூடுவநதே.

இ - ள். தனனை யடைநதோாக்குக் கேடில்லாத செலவததைத் தரும் தஞ்சைவாணனது பெரிய சிலமபை யுடையானே! பகலில்வரின் விளஙகபபடட அலராம்; இரவில்வரின நீணட இருளாாநதபெரியவானிலவு நிலமஙகையது குழலின் முடிதத மல்லிகைப் பூபபோல நீஙகாது சோலை நிழலினுள்ளே வநதெறிக்கும், ஆதலாறசாரலிடதது நீ வாரலை எ - று.

தாவாத - கெடாத. நிலவுதல் - விளஙகுதல. மா - பெருமை. வான் - ஆகாயம. நிலவு - நிலா. ஓவாது - நீஙகாது. 'பகல நிலவலாாம', எனவும, 'வநதே யெறிக்கும' எனவும; 'சாரலநீ வாரல' எனவு மிவையும். சாரல் என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. (௨௱௨)

உரவோ ஞெடு மூநுங் துலனு மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறல்.
(இது வெளிபபடை.)

தலததிறகு மாறைக்கு மனனவன வாணன றமிழ்ததஞசைசூழ
நிலததிறகு மாமணி யாகுநின ஞெடடிறகு நினபதிககும [மை
குலததிறகு மாசில குடிமைககுஞ் சீரமைககுங கோதின்மெயம
நலததிற்கு மாவதன ரூலவரை யாது நடபபதுவே

இ - ள். புவிககும மாறைககும மனனனுகிய வாணனது தமிழததஞ சைசூழநத நிலததிறகும மாமணியாகும நினனுடடிறகும நினனிளபதிக்கும நின குலததிற்கும குறறமிலலாத நின குடிமைககும சீாததிககும குறற மில்லாத நினது வாயமைககும நீ செயயப நலவினைககும நீ வரையாது நடபபதாகு முறைமையனறு. எ - று

உம்மைகள் - எணணினகண வநதன. 'தலததிறகுமனனவன' என்ப தமையாதோ 'மாறைககு மனனவன' எனனல வேணடுமோ வெனின, மாறை தலைமுறைககாணியாதலாற கூறினா சீாமை-சீாததி மெயமமை - வாயமை. நலம - செயயபபடும நலவினை. ஆல் - ஆசை (உசக)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங் கூறல்

ஆறுபாாததுறற வுசசங கூறல எ - து. வரும வழியைக கருதி அவ் வழியிற றிரிதரும விலஙகாற றேனறு மசசங கூறல.

புராநதகா செஞசடை வெணபிறை போனுதற புளளிமிழபூங [ள
குராநதொடை மெனகுழற கொமபினை வேணடிக கொடிமுலலைநீ
மராநதழு வுநதஞசை வாணனவெற பாவலசி தோநதிலஞசிக
கராநதிரி கலலதா வாயெலலி நீவரல கறபலவே

இ - ள் முலலைக கொடியானது நீணட செஙகடபப மரததைத தழுவிபபடருந தஞசைவாணனவெறபனே! புராநதகா தசடையிற சூடிய வெணபிறைபோனற நுதலையும, வணடுக ளாரவாரிககும பூஙகுரா மாலை யணிநத மெலலிய குழலினையுமுடைய கொமபுபோலவாளை வேண்டி நிலததிற் குழியாய ஆழநத நீா நிலையிடதது முதலைகள இரைதேடித திரியப் பட்ட கல்லதரினிடதது இராககாலதது நீவருவது முறைமையனறு. எ-று.

புராநதகா - ஈசா. புள - வணடு. இமிழதல - ஆரவாரிததல. குராந தொடை - குரவமாலை. கொம்பு - ஆகுபெயர். மராம - செஙகடமபு. 'மராநதழுவும வெறபு' எனக கூடடுக. வலசி - இரை. தோநது - தேடி. இலஞசி-குழிநதாழநத நீாநிலை. கராம - முதலை. கலலதா - இருமருஙகும நெருங்கிய வழி. எலலி - இரவு. கறபு - முறைமை.

ஓரறிவாகிய கடம்பு முல்லைக் கொடியைத் தழுவியதுபோல ஆறறிவொடுங் கூடிய உயர்பிறவியாகிய நீ கொடிபோல்வாளைத் தழுவுவாயாக வென்று உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக்கிடந்தவா றுணர்க. (உசஉ)

ஆற்றத் தன்மை யாற்றக்கூறல்

ஆற்றாத் தன்மை யாற்றக் கூறல் எ - து. தலைமகளது ஆற்றாத் தன்மையை ஆற்றுதல் செய்யத் தலைவற்குக் கூறல்.

கலங்குந் தெளியுங் கனலெழ மூச்செறி யுங்கண்ணினீர்
மலங்கும் பொலந்தொடி சோரமெய் சோரு மறஞ்செய்கொலை
விலங்கும் படிறுசெய் யாக்குன்ற நாட விரைந்தளிப்பாய்
அலங்குங் கடும்பரித் தோவாணன் மாறை யணங்கினையே.

இ - ள். விளங்கப்பட்ட கடிய வேகத்தையுடைய வாணன் மாறையின் மறமாகச்செய்யுங் கொலைத்தொழிலையுடைய விலங்குங் களவுசெய்யாத மலைநாட்டை யுடையானே! கலங்குந் தெளியு நெருப்பெழப் பெருமூச்செறியுங் கண்களினீர் ததும்பும் பொன்னாற் செய்த தொடிகழலமெய் யிளைக்குமென்று சொல்லப்பட்ட அணங்குபோல்வாளை விரைந் தளிப்பாயாக எ - று.

அளியாவிடின் இறந்துபடுமென்பது தோன்றியவாறு. இவ்வாறு கூறவே வரைந்துகொள்வாயென்று குறிப்பாற்கூறியவாறாயிற்று. மலங்கல் - ததும்பல். சோருதல் - கழலுதல். சோருதல் - இளைத்தல். மறம் - பாவம். கொலை - கொல்லுந்தொழில். விலங்கும் என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பு. படிறு - களவு. குன்றநாடு - மலைநாடு. அலங்கல் - விளங்கல். பரி - குதிரை. அணங்கு - ஆகுபெயர். புன்மையறிவாகிய விலங்குங் களவு செய்யாவெனவே மேலறிவாகிய நினக்கு வரையாது களவிலொழுகுதல் தகாதெனக் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. (உசங)

காவன்மிக வுரைத்தல்.

காவன்மிக வுரைத்தல் எ - து. குறியிடத்து நீ வருவதற்கும் அவள் வருவதற்கும் இடையூறாகக் காவல் மிகுமென்று கூறுதல். மிகவுரைத்தல் மிகவாயினவுரைத்தல்.

நஞ்சா ரரவந் திரிதரு கானடு நாளிரவில்
அஞ்சாது செங்கை யயில்விளக் காவணங் கின்பொருட்டால்
மஞ்சார் மதிற்றஞ்சை வாணன்வெற் பாவர லென்சொ லன்னை
துஞ்சாள் கடுங்குடிக் கைக்கா காவலர் துஞ்சினுமே.

இ - ள். முகில்க ணிறைந்த மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன வெற்பி லுள்ளவனே ! நஞ்சுபொருந்திய பாம்புகள் திரியப்பட்ட காட்டில் இடை யாமத்தில அச்சமின்றிச் செங்கையிலேந்திய வேலே விளக்காக அணங்கு போல்வாள் காரணமாக வாரற்க, அன்றி நீ குறியிடத்தில் வருதற் கிடையீ டாகிய கொடுமையையுடைய நடிகொட்டித்திரியும நகர்க்காவலாதுஞ்சார், அவர்துஞ்சினுந்தலைவி குறியிடத்திலவருதற் கிடையீடாகிய கடுஞ்சொல்லை யுடைய அன்னை துஞ்சாளாதலால் நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ - று.

எனவே,— வெளிப்படையாக வரைவு கூறியவா றுணர்க. நடுநாள் - இடையாமம். அயில் - வேல். (உ௪௪)

காம மிக வுரைத்தல்.

காமமிகவுரைத்தல் எ - து. தலைவி வேட்கை மிகவாயின துரைத் தல்.

தென்னக வண்டமிழ் வாணன்றென மாறைச் செருந்தியுடன்
புன்னக முங்கமழ் பூந்துறை வாசுரர் போற்றமிர்தம
பின்னக முன்வந்த பேதைதன் காமப் பெருங்கடற்கு
நின்னக மன்றியுண் டோபுணை யாவது நீந்துதற்கே.

இ - ள். பொதியமலையிற் பிறந்த வளவிய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் செருந்திப்பூவுடன் புன்னகப்பூவுங் கமழப்பட்ட துறைவனே ! சுராபோற்றப்பட்ட அமுதம் பினவர முனனே தோன்றிய எங்கள் தலைவியாசையாகிய பெரிய கடலை நீந்துதற்கு மரக்கலமாவது நின் மார்பன்றி வேறுண்டோ. எ - று.

தென்னாகம் - பொதியமலை. வண்டமிழ் - வளவிய தமிழ். 'பூ' என்பதனைச் 'செருந்தி'யுடனும் 'புன்னகத்'துடனுங் கூட்டுக. சுரா-தேவர். பேதை-திருமகள். எனவே,—தலைமகளைத் திருமகளாகக் கூறினார். ஆகம்-மார்பு. புணை - மரக்கலம். செருந்திப்பூவும புன்னகப்பூவுங் கூடி மணக் குந் துறைவனே யென்று கூறியவதனால், நீங்க ளிருவீரும் மணந்தொடு கூடியிருப்பீரென உள்ளுறையுவமந் தோன்றியவா றுணர்க. (உ௪௫)

கனவு நலி புரைத்தல்.

கனவுநலி புரைத்தல் எ-து. தலைவிக்குக்கனவினால்வந்த துன்பத்தைப் பாங்கி தலைவற் குரைத்தல்.

மாறாத தெவ்வென்ற வாணனறென மாறை வளநகர்போல
பூறாக மெல்லியற் புல்லினை யாகவப் பொய்யை மெய்யாப்

பேணு மகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவள் பின்னை நின்னைக்
காணாள் கலங்கின ளாறகலுங் காமனக் காவலனே.

இ - ள். கலங்காத மனத்தையுடைய காவலனே! மாட்சிமை யகலாத பகைவரைவென்ற வாணன் தென்மாறை வளநகரைப்போன்ற பூண்பொருந்திய மார்பையுடைய மெல்லிய கனவினிடைத்தழுவினையாக, அந்தப் பொய்யை மெய்யாக விரும்பி மகிழ்ச்சியை யடைந்து பெரிய துயிலை யுற்றவள் துயிலுணர்ந்த பின்பு நின்னைக் காணாளாய்க் கலங்கினள் எ - று.

மாணுத - மாட்சிமையில்லாத தெவ்வு - பகை; ஆகுபெயர். பூணகம் - பூண்பொருந்திய மார்பு மெல்லியல் - தலைவி. பேணி - விரும்பி. பேணு-செய்யா என்னும் வினையெச்சம். ஆல் - அசை. 'பெருந்துயிலேற்றவள்' என்றதனாற் கனவு வருவிக்கப்பட்டது (உசசு)

கவினழி புரைத்தல்.

கவினழி புரைத்தல் எ - து. தலைவி அக மகிழ்ந்ததனைத் தலைவற்குக் கூறுதல்.

ஏரேற்ற கொங்கை யிளங்கொடி மாந்தளி ரேய்ந்தவண்ணம்
காரேற்ற கங்குலிற் பீரலர் போன்றது காவியுண்கண்
வாரேற்ற பைங்கழல் வாணன்றென் மாறையில் வாவியின்கண்
நீரேற்ற செங்கழு நீர்மலர் போன்றது நின்பொருட்டே.

இ - ள். தலைவனே! நின்பொருட் டழகு நிறைந்த கொங்கையையுடைய இளங்கொடி போன்றவளது மாந்தளிர்க் கொப்பாகிய அழகு கருமை நிறைந்த இராக்காலப் பீர்க்கம்பூப் போன்றது, கருங் குவளை போன்ற உண்கண் வார்கோத்துக் கட்டிய பைம்பொன்னாற்செய்த வீரக்கழல் புனைந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டிலுள்ள வாவியிடத்துச் செங்கழுநீர் மலரில் நீர் நிறைய முகந்துகொண்ட மலர்போன்றது. எ - று.

ஏர் - அழகு. ஏய்தல் - ஒத்தல். வண்ணம் - அழகு. கார் - கருமை. பீர் - பீர்க்கு அலர் - பூங்காவி, கருங்குவளை. வார் - கயிறு. கழல் - வீரத்தால் விருதாகக் காலிற் கட்டுவதோர் ஆபரண விசேடம். கருங்குவளை போன்ற கண் அழுதழுது சிவந்து நீர்கோத்த வதனால் நீர் முகந்த செங்கழுநீர்போன்ற தென்று கூறினார். (உசஎ)

வினவிய செவிலிக்கு 'மறைத்தமை விளம்பல்' முதலாகப் 'பிறர்வரை வுணர்த்தல்' ஈறாகக்கூறியஐந்தும்மறுத்தற்குரியன. 'உயர்வோன நாடுமூருங் குலனு மரபும்புகழும் வாய்மையுங்கூறல்' ஒன்றுங் கழற்குரித்து. 'வரைவெதிர்வுணர்த்தலும், வரையுநா ளுணர்த்தலும், அறிவறி வுறுத்தலும், ஆறு

பாரததுற்ற வசசங்கூறலும, ஆறருத்தன்மை யாற்றக்கூறலும், காவன் மிக வுரைததலும, காமமிக வுரைததலும, கனவினலிவுரைததலும, கவினழி புரைததலும' ஆகிய ஒனபதும எயதுதற்குரியன. இவை எலலாங் குறிபபி னும வெளிபபடையானும வரைவு கடாவியவா றுணாக.

வரைவுகடாதல
முற்றும.

ஒருவழித் தணத்தல்.

அஃதாவது, கூறிய பாஙகியொடு வரைதற குடனபட்ட தலைவன தன்னூரகலொரு வழிபோய வருகிறேனெனறு போதல.

‡ "செலவறி வுறுததல செலவுடன படாமை
செலவுடன படுததல செலவுடன படுதல
சென்றுழிக கலஙகல தேறறியாற றுவிததல
வந்துழி நொந்துரை யெனவெழு வகைததே
ஒன்றக கூறிய வொருவழித தணததல' — எனனுஞ் சூததிர விதியால் ஒருவழித தணததல எழுவகைபபடும.

தன்பதிக் ககற்சி தலைவன் சாற்றல்.
(இது வெளிபபடை.) அகறசி - பிரிவு.

திரைகே தகைசாணங கூடுமெம பாடியிற சென்றுவந்தியான
வரைகேன் வருநதுணை வலவியை நீதஞ்சை வாணனசெவ்வேல
புரைகேழ் மதரவிழிக கோஙகரும போழுலைப பூசலவண்டு
நிரைகேச வஞ்சியரு சேலெனறு தேறறுத னின்கடனே

இ - ள் தஞ்சைவாணனது செவ்வேலையொககும நிறம பொருந்திய மதர்தத விழியையும கோஙகருமபுபோன்ற முலையையும ஆரவாரிககும வண்டு நிரையாயிருககுங் கேசததையுமுடைய வஞ்சிபோன்றவளே! திரையானது தாழமபூ மணததைக கூட்டும எம்மூரில யான சென்று வந்து வரைவென வருமளவும நீ வலலியை யஞ்சலெனறு தேறறுதல நின் கடன். எ - று.

திரை - அலை கேதகை - தாழை. பாடி - ஊர கேழ் - நிறம். மதரவிழி - மதாந்த விழி. பூசல - ஆரவாரம கேசம - அளகம. கடன - முறைமை. (உசஅ)

---

‡ அகபபொருள விளககம, களவியல, சூ. ௫க.

பாங்கி விலக்கல்.

(இது வெளிபபடை.)

பறநதாங கிவாபரித தோகட வேலுன பதியடைநதால ;
மறநதாங கமையவும வலலையன பாதஞசை வாணமெஞனஞா
நிறநதாங கிவாககணை போலுணகண மாமுகி னீாமைகொணடு
புறநதாழ கருஙகுழல வெணமுதத வாணகைப பொனனிளையே.

இ - ள், அனபனே ! நினனூாககுபபோயச சோநதை யானல தஞசைவாணன ஒனனூா மாாபுதாஙக வெறுஙகணையையொககும உன கணணையும, முகிலினது தனமையைக கொணடு புறததிலே தாழபபடட கருங குழலையும, வெணமுததமபோனற ஒளிபொருநதிய நகையையு முடைய பொனனை யொபபாளை மறநது அவ்விடததி லிருககவும வலலையா தலால, பறநதாறபோற செலலுய பரிபூணட தேரைச செலுததா தொழி வாயாக. எ - று.

ஆங்து - உவம வுருபு இவாதல - செலுததல கடவுதல - செலுதது தல. ஆஙகு - அவ்விடம அமைதல - அமைநதிருததல. நிறம-மாாபு. இவாதல - எறுதல. வாள - ஒளி பொன்-ஆகுபெயா. (உசக)

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்

தலைவ னீஙகல வேணடல எ - து தலைவன பாஙகியுடனபடுதகி நீஙகற பொருடடு வேணடிககூறல

அறையும பொறையு மணநதவெங கானத தணஙகைகயிலவைத
திறையும பிரிவதற கெணணுகிலெனெணண லாாவரைமேல
மறையும படிவெனற சநதிர வாணனறென மாறையிலவண
டுறையுங குழலிசென றேவரல வேணடுமெம மூாககதகே.

இ - ள் பகைவா மலைமேல மறைநதொழியுமபடி வென்ற தஞசை வாணன தெனமாறை நாடடி லிருககினற வணடுறையுங குழலி! அணங கை இவ்விடதது வைதது, அறையும பொறையுங கூடிய வெவ்விய காட்டகதது இறைபபொழுதும பிரிவதற கெணணுகலேன, எணணிய தெ னனெனில ஓா காரியததால எமமூாககதுப போயவரலவேணடும எ - று.

அறை - கறகுகை பொறை - துறுகல மணததல - கூடுதல. இறை- ஆகுபெயா எணணலாா - பகைவா. வரை - மலை. மலா மணஙகொளளுங காரணததால வணடுறைவதெனக கொளக (உ௫0)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனை ஊர்க்குப் போய்வருகவென விடுத்தல.

இலலத் துறையு மிவள்பொருட் டானுமக் கியானுமொன்று
சொலலத தவிாகிலன சூழ்கழ லீாசுடா தோய்புரிசை
வலலத் தமாவென்ற வாணனறென மாறையில் வநதுவந்து
செலலத் திருவுளம வைததகல் வீா நுந திருநகாககே.

இ - ள். அணிநத கழலையுடையீா! இல்லிருக்கு மிவள்பொருட்டால் நுமக்கு யானும ஒரு சொறசொலலத தவிராது, சொலலவேணடிய தாத லாற் சொலகினறேன ; கதிரோனைத தீணடும மதில சூழநத வலலமென னும நகரில அமனா வெனற வாணன தெனமாறையில வநது வநது போகத் திருவுள்ளம வைதது உமமுடைய திருநகாக்குச செல்லுவீா.எ-று.

முல்லையுரிப் பொரு ளிருததல், 'இல்லத துறையும்' என்று கூறியது சூழ்தல் - அணிதல. சுடர் - கதிரோன். புரிசை - மதில. வலலம - ஓரூா. வந்துவந்து என்பது விரைவின்கண் வந்த அடுக்கு. (உருக)

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கிலவேய் தரள நிரைத்தன்ன வாணகை நீலநிறக்
குலவேய் நிகர்பொற் றொடிநெடு தோளி குறுகிவரச்
செலவே கருதினர் செநதமிழ் வாணன செழுங்கமலத்
தலவே தியனபெறு நாள்பெற்று வாழ்பவன றஞ்சையிலே.

இ - ள். நிலவுபொருந்திய முததஙகளை நிரைததாலொதத ஒளிபொ ருந்திய நகையினையும், நீலநிறத்தையுடைய விசேடமாகிய வேய்க்கு நிகரா கிய பொற்றொடி யணிநத நெடிய தோயுமுடையாய்! நம் அன்பராயினா செழுங்கமலத்தை இடமாகவுடைய பிரமன் பெறும வாழ்நாளைப் பெற்று வாழ்பவனாகிய செந்தமிழ வாணனது தஞ்சையிற் கடுகிவரச் செலவே கருதினர். எ - று.

நிலவு - ஒளி. எய்தல் - பொருந்துதல். தரளம் - முத்தம். வேதி யன் - பிரமன். பிரமன் பெறுநாள் சதுர்யுக மிரண்டாயிரம் வட்டந் திருப்பின் ஒருநாள், அந்தநாட்கணக்கில் ஆண்டு நூறென்றுணர்க. (உருஉ)

தலைவி நெஞ்சொடு புலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) புலத்தல் - நொந்து கூறல்.

குளித்தா ரிளங்கொங்கை யாவியி லாவி குளிர்ப்பநம்மை
யளித்தா ரளித்த கலத்தணைத் தாரன் றணங்கின்முன்னே
தெளித்தார் செழுந்தஞ்சை வாணனொன் னாரினஞ் சிந்தையைய
யொளித்தா ரவரிங்ங னேநன்று நன்றிவ் வுலகியலே.

இ - ள். அன்பராயினார் இளங்கொங்கையாகிய வாவியிற் குளித்தார், விரகக்கனலால் வெதும்பிய நம்மாவி குளிர்ச்சியையடைய நம்மை யளித்தார், அளித்து யாமிடத் தணைத்தகன்றார், இயற்கைப் புணர்ச்சி கூடிய அன்று அணங்கின் முன்னே பிரியேனென்று தெளியச்செய்தார், செழுமையையுடைய தஞ்சைவாணனுக் கொன்னாரைப்போல நம்முடைய சிந்தையை யொளித்தார், அவரிவ்விடத் திவ்வுலகியல் நன்று நன்று. எ - று.

தலைவன்மேற் குறையை நெஞ்சின்மேல் வைத்துக் கூறினாள். 'நன்று நன்று' என்பது குறிப்புமொழி. ஆவி - வாவி. ஆவி - உயிர். தெளித்தல் - தெளியச் சொல்லுதல். ஒன்னார் - பகைவர். ஒன் - உவமப்பொருட்கண் வந்தது. (௨௫௩)

சென்றே விடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி

சென்றே * * * கழிபடர்கிளவி எ - து. தலைவன் மாலைக்காலமளவும் வாராது பெருநீட்டித்தலாற் காமமிகுந்து யாகுலமிகுந்த நினைவொடு கூடிய செயல்.

மயிலாடு தண்டலை மாறைவ ரோதயன் வாணனொன்னார்க்
கெயிலா கியகடற் கானலஞ் சேர்ப்பர் கிடையிருள்யான்
துயிலா நிலையொன் றுஞ்சொல்லாய் துணையுடன் சூழ்திரைத்தேன்
பயிலா மலரணை மேற்றுயி லாநிற்றி பாலன்னமே

இ - ள். வெண்மை நிறம்பொருந்திய அன்னமே! மயிலாடப்பட்ட சோலை சூழ்ந்த மாறைநாட்டின் வரோதயனாகிய வாணன் பகைவர்க்கு அரணாயிருக்கப்பட்ட கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பர் கிடையிருளில் யான் துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய், நீயோ துணைபிரியாமல் திரை சூழ்ந்தாக்கத் தேன் செறிந்த அம்மலரணைமேல் துயிலாநின்றாய், இது நினக்குத் தகாது. எ - று.

'துணையுடன் றிரைசூழ் மலரணைமேல் துயிலாநிற்றி' எனவே, தான் அவ்வாறின்றி யிருக்கின்றேனென்று கூறியவா றுணர்க.

தண்டலை - சோலை. ஒன்னார் - பகைவர். எயில் - அரண். வாணன் ஒன்னாரை நாட்டிலிருக்க வொட்டானாதலால் அவர் கடலேறிச் செல்வர், அதனால் கடல் அவர்க்கு அரணாயிற்று. கானல் - கழிக்கரை. இடையிருள் - இடையாமம். பயிலுதல் - செறிதல். பாலன்னம் - வெள்ளையன்னம். 'சேர்ப்பன்' என்று தலைவனைக் கூறியவதனால் ஐந்திணையிற் களவிற்பொருளெத்திணை கூறவேண்டுமோ அத்திணைக்குரிய தலைவனும் தலைவியுமாகக் கூறுதல் இலக்கணமாதலின் இத்தலைவனுந் தலைவியுமே கூறப்பட்டு வருவர், வேறு தலைவனுந் தலைவியு மல்லரெனக் கொள்க.

இவ்வாறு உள்ளமுதலியவற்றொடு கூறியும் புலம்பியும் அழுதும் பெறும் பயன் யாதோவெனின், மூடிவைத்த வேங்கலத்தை வாய்திறக்கில் ஆவி போதலால் உட்புழுக்கஞ் சிறிது குறைபடுதல்போலத் தலைவிக்கு இவ்வாறு செய்யவே விரகக்கனலாற் புழுங்கும் புழுக்கஞ் சிறிது தணியுமென் றுணர்க. (௨௫௪)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

தலைவியை * * * யாற்றுவித்தல் எ - து பாங்கி தலைவிக்குத் துயராறும்படி கூறல்.

ஆடுகம் வாநம் மகன்றவ ரூரக லாப்புதுநீர்
பாடுகம் வாபொற் பசலைதந் தார்திறம் பாங்கினெல்லாம்
தேடுகம் வாதஞ்சை வாணனன் னாட்டன்பர் தேர்வழிநாம்
சூடுகம் வாகவ லாதவர் கானற் றுறைமலரே

இ - ள். நம்மை யகன்று அவரூரை யகலா வெள்ளநீரி லாடுகம் வா, பொற்பசலையை நமக்குத் தந்தவரது வெற்றியைப் பாடுகம் வா, தஞ்சை வாணன் நன்னாட்டிலுள்ள அன்பர் தேர் சென்ற வழிப்பக்கமெல்லாங் கவற்சியில்லாது தேடுகம் வா, அவர் கானற்றுறைமலரைச் சூடுகம் வா, அஞ்சலை. எ - று.

தலைவி - முன்னிலையெச்சம். 'அஞ்சலை' யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கானற் றுறைமலர் - கழிக்கரைத் துறைமலர். திறம் - வெற்றி. (௨௫௫)

பதினறுநாள்.

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுணர்த்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

பண்ணுங் குழலும் பழித்தசொற் பாவை பரியலெல்லாம்
மண்ணும் புகழ்தஞ்சை வாணனொன் னாரென் மைக்குவளைக்
கண்ணுங் கலையிருட் கங்குலு மாரன் கணைகள்பட்ட
புண்ணும் புலரவந் தார்தந் தூரவயிற் போனவரே.

இ - ள். பண்ணிசையும் யாழிசையும் பழித்த சொல்லை யுடைய பாவைபோல்வாய்! எல்லா வுலகும் புகழ்கின்ற வாணன் தென்மாறை யன்னையொன்ற கண்ணினீரும், செறிந்த இருளொடு கூடிய இராக்காலமும், மாரன் கணைகளபட்ட புண்ணும் புலராத தம் துயரிடத்துப்போன வர் வந்தார் ஆதலால் நீ வருந்தலை எ - று.

குழல் - யாழ். பாவை - ஆகுபெயர். கண்ணிடத்து நிகழ்பொருளின் தொழிலிடத்துமேனின்றது புலர்-என்பது இறுதிவிளக்கு. உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. 'போனவர் வந்தார்' என இயையும். (௨௫௬)

வந்தோர் தன்னொடு நேர்ந்து வினாதல்.

வந்தோன் * * * வினாதல் என்புழி நோந்து-துணைப்பட்டு, வினாதல் நினைந்து வினாதல்.

ஒருதலைக் கெய்திய கல்லதாக் குச்செல்ல வோருயிர்த்தாய்
இருதலைப் புள்ளி னியைந்தநுங் கேண்மையை யெண்ணியெம்மூர்
வருதலைக் கொண்க நினைந்திலை வாணன்றென் மாறைவண்டு
பொருதலைக் குங்குழ லாளழ நீகண்டு போயபின்னே.

இ - ள். கொண்கனே! நீ கல்பொருந்திய வழியிற்செல்ல வாணன் தென்மாறையில் வண்டு ஒன்றோடொன்று பொருது மாலையை யலைக்கும் குழலாளைக்கண்டு போயினபின் ஒரு தலையாய்ப் பொருந்திய ஓருயிரை யுடைத்தாய இருதலைப்புட்போ லியைந்த உம்முடைய வுறவை யெண்ணி எம்மூரிடத்து வருதலை நினைந்திலை. எ - று.

'ஒருதலைக் கெய்திய ஓருயிர்த்தாய்' எனவும், 'கல்லதாக்குச் செல்ல வண்டு பொருதலைக்குங் குழலாள்' எனவுங் கூட்டுக. ஒருதலை - நிச்சயம். கல்லதா-கல்வழி. எய்தல் - பொருந்தல். கேண்மை - உறவு. (௨௫௭)

தலைவன் பாங்கியோடு நேர்ந்து வினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) நேர்ந்து வினாதல் - எவ்வண்ண மாற்றி யிருந்தீரென்று வினாதல்.

ஐவா யரவுற்ற தன்னவினை ஞவிட ராற்றியென்போல
எவ்வா றிருந்தீர் நெலவளை யீரொதிர் தாரைவென்று
மைவா ரணங்கொண்ட வாணன்றென் மாறை மருவலர்போல்
ஒவ்வா வலரையுங் கேட்டிரு வீரு மொருதனியே.

இ - ள். ஒளிவளையீர்! எதிர்ந்த பகைவரை வென்று அவரேறி வந்த கரிய யானையை வாங்கிவந்த வாணனது தென்மாறை நாட்டைவந்து சேராதவர் போலப் பொருந்தாத பழிச்சொல்லையுங் கேட்டு இருவீரும் ஒரு

தனியே ஐந்தலை யரவு தீண்டியதே யொத்த பொல்லாத துன்பத்தை யொறுத்து என்னைப்போல நீர் எவ்வாறிருந்தீர், இருந்தவகையைச்சொல்ல வேண்டும். எ - று.

ஐவாயரவு - ஐந்தலைநாகம். இன்னு இடர் - ஐம்புலனால் வரும் பொல்லாத துன்பம். யான் இத்துன்பம் அனுபவித் திருந்தேனென்பது தோன்ற 'என்போல' என்றார். எல்வளை - ஒளிவளை. மருவலர் - அடையாதவர். அலர் - பழி. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனி. (உருஎ)

தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த அருமை கூறல்

(இது வெளிப்படை.)

இவளார் குயிர்புரந் திபாணிருந் தேனசெக்க ரிந்துவனனப
பவளா டவியிற் பயின்றிந் திலமபங்க யங்குவியத்
தவளர் தவஞ்சொரி தண்டுறை வாதஞைச வாணனறெவ்வின்
துவளாம லாற்றுவி யென்றனறு நீசொன்ன சொன்னினைந்தே.

இ - ள் செக்கர்வானத்துத் தோன்றிய பிறையைப்போலப் பவளக் காட்டில் நெருங்கிய நித்திலம் தாமரை குவிய வெள்ளைக்கிரணஞ் சொரியப் பட்ட தண்டுறைவனே! தஞ்சைவாணன் பகையைப்போலத் தலைவி மனந்துவளாமல் ஆற்றுவியென்று நீபிரிந்து போங்காற் சொன்ன சொல்லை நினைந்து இவள் அரிய வுயிரை நீங்காமல் யான் காத்திருந்தேன். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். செக்கர் - செம்மாலை. இந்து - பிறை. நித்திலம் - முத்து. தவளாதவம் - வெண்கிரணம். (உருஅ)

இவற்றுள், 'தனிப்பக் கூற்றுக் தலைவன் சாற்றலும், பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் செலவறிவுறுத்தற் குரியன. 'தலைமகளைப் பாங்கி விலக்கல்' ஒன்றும் செலவுடன்படாமைக்குரித்து. 'நீங்கல் வேண்டல்' செலவுடன் படுத்தற் குரித்து. 'பாங்கியடுத்தல்' செலவுடன் படுத்தற்குரித்து. 'தலைமகன் நெஞ்சொடு புலத்தலும், காமமிக்க கழிபடர் கிளவியும்' ஆகிய இரண்டுஞ் சென்றுழிக் கலங்கற்குரியன-'தலைமகளை யாற்றுவித்தலும், தலைமகன் வந்தமை தலைமகட்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டுந் தேற்றியாற்றுவித்தற் குரியன. 'பாங்கிவந்தோன் றனெஞ்சொடு நொந்து வினுதல்' முதல் மூன்றும் வந்துழி நொந்துரைத்தற்குரியனவெனக் கொள்க.

ஒருவழித் தணத்தல்

முற்றும்.

அஃதாவது,—வரைவை இடையிலே வைத்து வரைதற்கு வேண்டும்பொருள் காரணமாகப் பிரிதல்.

தலைவன் வரைதற்குப் பொருட்காரணமாகப்பிரிந்தானெனின் பொருளிலனாயிற்று. ஆகவே, பொருளிறந்தா னென்பதனோடு மாறுகொள்ளு மெனின் மாறுகொள்ளாது. பழங்குடையாய்க் கிடைக்கும் செம்பொருள் பலவுளவேனும் அதனையெடுத்து நுகர்வோன் சிறியனாதலானும், ஆள்வினையுடைய னல்லனெனப்படுதலானும், இவன் தன் ஊக்கத்தா லீட்டிய பொருளைப் பலவாற்றானும் நுகர்தல் உத்தம விலக்கணமென்று கருதிப் பொருள்வயிற் பிரிந்தானென் றுணர்க.

*"பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுதல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை
வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்
றொருமையிற் கூறிய வொன்பது வகைத்தே
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவே"— என்னுஞ்

சூத்திர விதியால் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலொன்பது வகைப்படும்.

என்பொருட் பிரிவுணர்ந் தேத்திழைக் கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கழைபோல வளர்நெற் கவின்பெற வாரி கவர்ந்துவரும்
மழைபோல வருகுவன் வன்சுரம் போய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பி
லிழைபோ லிடையாண் முலைவிலைக் காவன யாவையுங்கொண் [ல
டுழைபோ லரிநெடுங் கண்மயி லேசென் றுணர்த்திடுமே

இ - ள். மான்போன்ற செவ்வரிபரந்து நீண்ட கண்ணையுடைய மயில்போன்றவளே! வலிய சுரத்திடைப்போய்த் தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருக்கும் நூல்போன்ற இடையாள் முலைவிலைக் காகவேண்டிய பொருள்களெல்லாங்கொண்டு கரும்புபோல வளரப்பட்ட நெல் அழகுபெற நீர் கவர்ந்துகொண்டுவரும் முகில்போல் யான் வருவல், நீ தலைவி பக்கற் போய்ப்பிரிவைச் சொல்வாயாக. எ - று.

எனவே,— தலைவி நெற்பயிராகத் தான் முகிலாகவும், பொருள் நீராகவும், அப்பொருள்களைக் கண்டு தலைவி மகிழ்ச்சியாற் கரும்புபோல வளர்வதாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக் கிடந்தவாறு காண்க.

யான் என்றது தோன்றா வெழுவாய். கழை - கரும்பு. கவின் - அழகு. வாரி - நீர். கவர்தல் - வாங்கல். மழை - முகில். சுரம் - வழி. இழை - நூல். உழை - மான். அரி - செவ்வரி. மயில் - சிறப்புருவகம்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ருக.

நின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

வசையும் புகழுநின் மேலன வாணன்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
மிசையுங் கரும்பின் இலவே மபுவைத் தாலன்ன வேட்கையெல்லாத்
திசையும் பரவுந் திருவனை யாடன் திருவுளத்துக்
கிசையும் படிவல்லை யேற்சொல்லி நீபின் னெழுந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வசைவரினும் புகழ்வரினும் நின் பக்கலாம், நின்பொருள்வேட்கை நுகரும் கரும்பிறகைக்குமவேம்பை வைத்தாலொக்கும், எல்லாத் திசையி லுள்ளோருந் துதிக்குந் திருவையொப்பாள் தன் திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்தும்படி சொல்லவல்லையேல், சொல்லி நீ பின்னெழுந் தருள்வாயாக. எ - று.

வசை - இகழ்ந்து கூறப்படுஞ்சொல். புகழ் - புகழ்ந்து கூறப்படுஞ் சொல். மிசைதல் - நுகர்தல். இசைதல் - பொருந்துதல். (உசுக)

நீடேனென் றவனீங்கல்.

நீடேனென் றவனீங்கல் எ - து. தலைவ னீட்டித்திராது விரைந்து வருவலென்று பாங்கியொடு கூறி நீங்குதல்.

காலைப் பொழுது கடும்பரித் தேர்பண்ணிக் கானகம்போய்
மாலைப் பொழுது வருகுவல் யான்றஞ்சை வாணனனாட்
டாலைப் பழன மணிந்தவெம் மூரும் மகங்குளிரச்
சோலைப் பயில்குயில் போன்மொழி யாயென் றுணிவிதுவே.

இ - ள். சோலையிடத்துப்பழகுங்குயில்போல்மொழியாய்! கதிரோன் உதிக்குங்காலத்திற்கடுகிச்செல்லும்பரியையுடையதேரைப்பண்ணமைத்துத் தஞ்சைவாணன் நாட்டிடத்துக் கரும்பு வளர்ந்தெழுந்த வயல் சூழ்ந்த எமூர்க்குக் கானகங் கடந்துபோய், நும் அகங்குளிரக் கதிரோன் மறையு மாலைக்காலத்தில் யான் வருகுவல், என்மனத்தின்கண் துணிவிது. எ - று.

தேர் பண்ணல்-தேர்செலுத்தற்குரியன வெல்லாம்அமையச்செய்தல். ஆலைப்பழனம் - கருப்பம்வயல். கடும்பரி - கடுகிச்செல்லும்பரி. "காலைப் பொழுது கடும்பரித் தேர்பண்ணிக் கானகம்போய் - மாலைப் பொழுதில் வருகுவல் யான்" எனில் "வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற்பிரி வோரிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்." என்னுஞ் சூத்திரத் தொடு மாறுகொள்ளுமே யெனின் அற்றன்று; காலைப் பொழுதிற்போய் மாலைப் பொழுதில் வருகுவனெனப் பாங்கி கருதத் தன்கருத்தில் வரு ஞான்று மாலைப்பொழுதில்வருவதாயெண்ணித் தலைவன் கூறியவாறென்க.

இக்கருத்தானே யன்றே, தலைவன் மீண்டு வருங்கால் 'பாகனோடு சொல்லல்' என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் "சென்மாலையந்திகண்டால் தரியா ளென்றிருந்தனையே" எனக் கூறியதூஉ மெனக் கொள்க.

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வில்லேய் குறும்பு மிறும்புமெவ் வாயும் விராயவெவ்வாய்க்
கல்லேய கவ்வைக் கடங்கடந் தாரமர் காய்ந்தெதிர்ந்தார்
செல்லேய முரசச் செருவென்ற வாணன்றென் மாறையினின்
வல்லேய முலைவிலை தானறந்து நாளை மணம்பெறவே.

இ - ள் சினந் தெதிர்ந்தார் இழக்கக் கொப்பான பல்லிய முழக்கும் போரைவென்ற வாணன் றென்மாறை நாட்டில் நின்று வல்லுக் கொப்பான முலை விலைதந்து நாளை மணம்பெற வேண்டுமென்பது கருதி, நம்மன்பர் விற்களைச் சாத்தி யிருக்கின்ற குறும்புகளுஞ் சிறுமலைகளும் எவ்விடமுங் கலந்து நடப்போர் கால்களை யறுக்கும் வெவ்விய வாய்களையுடைய கற்களும் பொருந்திய கவர்வழியையுடைய காட்டைக் கடந்தார். எ - று.

குறும்பு - பாலைநிலத்து வேடரிருக்கும் ஊர். இறும்பு - சிறுமலை. கவலை - கவர்வழி. கடம் - காடு. செல் - இடி. வல்லு - சூது. (உசுங)

பூந்துறை யிரங்கல்.

பூங்குழையிரங்கல் எ - து. தலைமகளிரங்கல்.

இப்பேருவகை யினிப்பிரி யேனென்று மென்முன்சொன்ன
அப்பேருரைபழு தாமென்ன வேயர வஞ்சுமந்த
மைப்பேரலைகடல் வையகந் தாங்கிய வாணன்றஞ்சைச்
செப்பேரிளங்கொங்கை மங்கைசெப் பாதன்பர் சென்றதுவே.

இ - ள் பாம்பாயிரந் தலையாற் சுமக்கப்பட்ட நீலநிறப் பெரிய அலைகடல் சூழ்ந்த புவிப்பாரத்தைத் தாங்கிய வாணனது தஞ்சையி லிருக்குங் கடைந்த செப்புப்போன்ற இளங்கொங்கையையுடைய நங்காய்! அன்பர் என்னுடன் சொல்லாது சென்றது இயற்கைப்புணர்ச்சியிற் கூடிய ஞான்று இப் பெரிய மகிழ்ச்சியை இனிப் பிரியேனென்று என்முன் சொன்ன அப் பெரிய சொல் பிரிவலென்று சொல்லிற் பழுதாமென்றோ.

இவ்வாறு தலைவனை அசதியாடுதல்போலக் கூறிய வுரையை மறந்தா ரென்று குறிப்புத்தோன்ற இரங்கிக் கூறினாளெனக் கொள்க. உவகை - மகிழ்ச்சி. உம்மை - அசைநிலை. மங்கை - அண்மைவிளி. (உசுச)

பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

பாங்கி கொடுஞ் சொற்சொல்லல் எ - து. இவ்வாறு நீயிரங்குவ தெனனையென்று கழறிக்கூறல்.

ஆரணத் தானருள் பாரளித் தானடங் காதவரை
வாரணத் தாலவென்ற வாணனறென் மாறை வயங்கொளிசோ
பூரணத் தாமதி போன்முகத் தாயென் புலம்புதினின்
காரணத் தாலல்ல வோபிரிந் தாரின்று காதலரே.

இ - ள். பிரமனுலுண்டாகிய நிலவுலகத்தைக் காத்துப் பகைவரை யானைப்படையால் வென்ற சந்திரவாணன் தென்மாறை நாட்டில்விளங்கிய ஒளிசேர்ந்த பூரணைத்திதியினுலே நிறைந்தமதி போன்ற முகத்தாய்' என புலம்புகின்றாய், நின்னை மணம்புணர் காரணத்தாலல்லவோ காதலரின்று பிரிந்தார் எ - று.

ஆரணத்தான - பிரமன. பூரணை - பூரணைத்திதி (௨௬௫)

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

தலைவிகொடுஞ்சொற் சொல்லல எ-து கழறிய பாங்கியை மனத்திணுெந்து கூறல.

மண்டுந் திரைவையைசூழ் தஞ்சைவாணற்கு வன்புலியும்
செண்டுங் கொடுத்தகல செம்பியர் போலன்பர் சென்றுழிமுள்
இண்டுங் கழையும் பிறுமவெங் கானிபல கேட்டுமிந்நோய்
கண்டுங் கலங்கலசெல லாதிந்த வூரென் கழறனனறே

இ - ள் திரைநெருங்கும் வையைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு வலிய புலிக்கொடியையுஞ் செண்டாயுதத்தையுங் கொடுத்தகலப்பட்ட சோழரைப்போல அன்பர் சென்றவிடத்தில முள்பொருந்திய ஈகைச்செடியும் மூங்கிலும் நெருங்கும் வெவ்வியகாட்டினிலக்கண்டதைக்கேட்டுயானுறுகிற துயருழக்கும் வேட்கை நோயைக்கண்டு மனத்திடத்துக் கலக்கஞ்செல்லாத இந்த வூரென்னைக்கழறுதல் நன்றே. எ - று.

பாங்கிகழறியவதனை யூரின்மேலவைத்துக்கூறியது.

வாணனுக்கு வன்புலியுஞ் செண்டுங் கொடுத்தகலசெம்பியர்போலத் தலைவன்சென்றானென்று தலைவனுக்கு இகழ்ச்சிதோன்றியதெனின், தலைவனூர் விட்டுக்கானிடைச் சென்றதற்கு உவமை கூறியதல்லது பதிகொடுத்ததற்கு உவமை கூறியதன்றாதலான் இகழ்ச்சிதோன்றாதென்றுணர்க.

மண்டுதல் - நெருங்குதல். புலியும் - செண்டும் - ஆகுபெயர், செம்பியர்-சோழர். இண்டு - ஈகை. கழை - மூங்கில. (௨௬௬)

வருதுவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல்.

வருகுவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல் ஏ - து. பாங்கி தலைவர்மீண்டு வருவரெனக்கூறுதல் வலித்தல் - கூறுதல்.

தேர்த்தானை வாணன்றென் மாறைமின் னேயஞ்சல் செம்புருக்கி
வார்த்தா லனைய வழிநெடும் பாலை மடப்பெடைநோய்
பார்த்தா தவந்தணி பாதவ மின்மையிற் பைஞ்சிறகால்
போர்த்தாலு மஞ்ஞைகண் டுமேபோவ ரோநம் புரவலரே.

இ - ள். தேர்ப்படையையுடையவாணன்தென்மாறைநாட்டிலிருக்கு மின்னே! அஞ்சலை; செம்மையுருக்கி வார்த்தாலொத்த வெப்பத்தைத் தருகின்ற வழி நெடிதாகிய பாலைநிலத்து மடப்பத்தொடு கூடிய பெடைமயிலினது வெயிலானாகிய துன்பத்தைப் பார்த்து, அவ்வெயிற்றணிக்கின்ற மரங்களில்லாமையால், தனது பசியசிறகினாலே போர்த்து அகவும் மயில் கண்டு நம்புரவலர் போவரோ! மீண்டுவருவரோ! எ - று.

எனவே,-தலைவன் ஏகுங்கால் சுரத்து நிகழுந்தன்மை பாங்கியறிந்தவா றென்னையெனின், தலைவன் செல்லுங்கால் சுரம் இத்தன்மையவென்று சொல்லியவாற்றால் அறிந்திருந்தாளாகலின், இவ்வாறு கூறினாளெனக.

இவ்வாறு சொல்லியதை ‡ "அரிதாயவறனெய்தி" எனும் கலித்தொகையானுமுணர்க.

தானை - படை, ஆதவம் - வெயில். பாதவம் - மரம். ஓகாரம் - எதிர்மறை. (௨௬௭)

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்.

பருவங்கண்டு பெருமகள்புலம்பல் எ-து தலைவன்பிரியுங்கால் கார்க்கு முன்னேவருவலென்று குறிப்பாற்கூறிப் போயினனாகையால் கார்ப்பருவங் கண்டு தலைமகள்புலம்பிக் கூறுதல்.

குறிப்பாற் கூறியதெங்ஙனமெனின் "நீடேனென்றவனீங்கல்" செய்யுளில் 'மாலைப்பொழுதுவருகுவலயான' என்றது மாலைகுறித்ததாகியபொழுது கார்காலமென்று குறிப்பானறிவித்தவாறுணர்க அக்குறிப்பறிந்து பாங்கி தலைவிக்குக் கூறியவதனால் தலைவி காரகண்டு புலம்பினாளென்பது. அன்றியும், மேற்கிளவி இருளைவம்பாகத்தோன்றியது தலைவன் கூறிய கார்ப்பருவமன்றெனப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்தன யாவுங் குறிப்பாற் கூறியதென்றுணர்க.

---

‡. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. ௧௦.

மிகவும் பரந்த கரியகண் ணீர்செங்கை வெள்வளைபோல்
உகவுந் துறந்தவ ருன்னல ராலுறை கார்பொழிய
மகவுந் துணையுங் கலைதழு வுந்தஞ்சை வாணன்வெற்பின்
அகவும் பெடைமயி லுந்தமி யேனெங்ங னாற்றுவலே.

இ-ள். சிவந்த கையினிடத்துச் சங்கவளையுகுந்ததுபோல மிகவும்விரிவாகிய கரியகண்ணினீர் துளித்துளியாயுதிரவுந் துறந்ததலைவர் நினைந்திலர், ஆதலால், காரானது துளிகளைப்பெய்ய மழைத்துன்பத்தாலஞ்சி மகவும் துணையும் மூசுக்கலையைத்தழுவும் தஞ்சைவாணன் வெற்பிற் பெடைமயிலும் மகவுந்தனியாயிருக்கப்பட்ட யான் எங்ஙன மாற்றியிருப்பேன்! எ-று.

'செங்கைவெள்வளைபோல மிகவும்பரந்த' எனக்கூட்டுக. உகுத்தல் - உதிர்தல். உன்னலர் - நினைந்திலர். உறை - துளி. கார் - முகில். துணை - பெண்குரங்கு. கலை-மூசுக்கலை.

* "கலையென்காட்சி யுழைக்கு முரித்தே." "நிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்." என்னுஞ் சூத்திரங்களால் கலை முசுவின் ஆண்பெயரென்றுகொள்க. பெடைமயில் எனபுழி உம்மைத்தொகை. (உகூஅ)

இருளை வம்பென்றல்.

இருளைவம்பென்றல். எ-து. அவ்வாறு புலம்பியதலைவி தேறும் வண்ணம் பாங்கி இது காலத்தின்வந்த மேகமன்று, இடையே வம்பாகத்தோன்றியதென்றுகூறியது, வம்பு-காலமல்லாதகாலத்திற் றோன்றும் பொருள்.

தனஞ்சேர்ந்த வஞ்சிநின் சாயலகண் டஞ்சித் தனித்தனிபோய்
வனஞ்சேர்ந் தயர்ந்த மயில்களெல் லாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கனஞ்சேர்ந் தலர்துளி கானுமுன் னேவம்பு கானுமென்று
இனஞ்சேர்ந் தகவின நாந்தனி வாழ்ந் திருத்தலகண்டே.

இ-ள். திரண்டதனத்தையுடைய வஞ்சி! நினது சாயலைக்கண்டஞ்சி ஒன்றோடொன்று கூடாமல்தனித்தனியாயப் போயக்காட்டிற் சோர்ந்தயர்ந்த மயில்களெல்லாம் தஞ்சைவாணன் வெற்பினிடத்துக் கார்காலம் வந்து மேகங்கள் கூடிப் பருத்ததுளிகளையும் முன்னே வம்பாகமழையைப் பெய்யுமென்றெண்ணி, நாம் அன்பரைப் பிரிந்து,தனியாய் வாழ்ந்திருத்தலைக்கண்டு, கூட்டங்கூடி அகவாநின்றன; ஆதலால், இதுதலைவன் கூறிய காலத்தில் வருங்காரன்று. எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. தனம்-முலை. சேர்தல்-திரட்சி; § "சேரே திரட்சி" என்னும் உரிச்சொலவியற் சூத்திரத்தானுமுணர்க.

---

* தொல். பொருள். மரபியல், சூ. சுரு-சுசு.

§ தொல். சொல். உரியியல், சூ. கூஎ.

அயர்தல் - இளைத்தல். அலர்தல் - பருத்தல். † "தண்கமழ்மலரிணர் சிதைய" எனறுந்திருமுருகாற்றுப்படையுட் கூறியதனானுணர்க. அன்றியும், ¶ "மலர் முலைப்பாங்கியருளியல்கிளத்தல்" என்னும அகபபொருட் சூத்திரததானுமுணர்க. (உகக)

இறைமகள்மறுத்தல்

இறைமகள் மறுததல் எ - து. தலைவி பாஙகி கூறியவதனை மறுததுக் கூறல்

வாவித் தகையன்ன மேதஞ்சை வாணன் வரையகத்தேன்
பாவித் தனிநெஞ்சு மாதகஞ்சு மேகண பயின்றகண்ணார்
தூவித் தளைமயில கோபங்கொள் ளாவரத் தோன்றியைச்சோந
தாவித் தகந்தள ரும்மணி காலு மராவென்னவே.

இ - ள். வாவியிலிருக்கும் அழகுபொருந்திய அன்னம்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வரையிடதது என்கண்பார்த்துப் பாவித்தனி நெஞ்சு அஞசாநிற்கும, நெருஙகிய கணகளார்நத சிறகாகிய தளையையுடைய மயில் காநதளை அரிய மணியையுமிழும் நாகமெனச் சினங்கொண்டு வரலல்லா மையினால காநதளைச்சோநது பெருமூச்செறிந்தன ஆதலால் வம்பன்று, காலத்தில் வந்தகாரிது. எ-று.

எனவே,-காந்தள்மலருங் காலங் கார்காலமென்பது தோன்றக்கூறினா னென்க. தகை-அழகு. அன்னம்-ஆகுபெயர். 'வரையகத்தென்கண்பார்த்து' எனவியையும். 'கண்பாரத்து' எனறும் வினையெச்சம் தன்வினையைக் கொண்டு முடியாது, 'நெஞ்சஞசும' எனப்பிறவாற்றான்முடிந்தது என்னை யெனின்; "ஊரற்கால் யானை யொடித்துண்டெஞ்சி யயா நிழற்றுஞ்சும் செக்காமேயத்துறை" என்றாற் பொலுங் கொள்க.

தூவி - சிறகு. கோபம் - சினம். தோன்றி - காந்தள். ஆவித்தல் பெருமூச்செறிதல். காந்தள் என்புழி இரண்டனுருபுதொகுத்தல். காலுதல்- உமிழ்தல். (உகஉ)

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல்.

அவர் தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனததுணைவிசாற்றல் எ - து. தலைவிகார்காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவிததற்கு விடுபப இப்பொழுது இக்கார்தூதாய் வந்தடைந்ததென்று கூறல்.

---

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை.

¶ இறையனார் அகப்பொருள், சூ ௫.

இன்னே வருவர்நின் காதல ரேதில ரேங்கலினிக்
கொன்னே யிரங்கி வருந்தலகண டாய்கொற்ற நேமிவிந்தை
மன்னே யெனவந்த் வாணனறென் மாறை வரவுணாதத
முன்னே நடந்தன காணகடுங கால முகிலினமே.

இ-ள். அலாதுறறும் அயலாரேங்க நின்காதலா இப்போதே வருவர்; இன்னு வீணேயிரங்கி வருந்தலை; வெறறியாழியைப் புனைந்த சயமாதுக கிறைவனெனவந்த வாணன்தெனமாறை நாட்டில தலைவா வரவுணாத்த வினைவொடு கூடிய முகிலின முனனே நடந்து வநதன காணபாயாக. எ-று.

இன்னே - இபபோதே. ஏதிலா-அயலாா. கொனனே - வீணே. கண் டாய் - முன்னிலையசை. கொறறநேமிவிந்தை - சயமாது. மன்-இறைவன். முகிலினம - முகிற் கூட்டம். (உஎக)

தலைமகளாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்புற்ற காலத் திருவாக்கு மொன்றுயி ரென்றுசொன்னார்
அன்புற்ற காதல ராதலினு லகன ருரெனநாம
துன்புற்ற காலத் தவருமுறு ரலலர் தோழிசொல்லும
வன்புற்ற காரளிக் குநதஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். கார்போற் கொடுக்குந தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாட் டில் தோழி சொல்லுஞ் சொலலும் வற்புறுததலைப்பொருந்திய; அன றியும், அன்புற்றகாதலர் தாம் இனபுற்றகாலத் திருவர்க்கும உயிரொன றென்று சொன்னா; ஆதலால, மனம பிரிந்தாரொனறு நான் துன்பமுறற காலத்து அவரும் வாராரல்லர். எ - று.

எனவே,-வருவரென்பதாயிற்று. 'அன்புற்ற காதல ரின்புற்றகாலத்து' எனவும் 'உயிரொன்று' எனவும் மாறுக.உரரலலா-வாராரல்லா. வற்புறுத தல்-ஆற்றுவித்தலைப்பொருந்தல். காரளிக்கும் என்பது உவமத்தொகை. ()

அவனவட்புலம்பல்.

அவன்வட் புலம்பல் எ - து. பொருளீட்டச் சென்ற தலைவன் தன் கருமமுற்றியபின்னையே அவ்விடதநுத் தலைவியை நினைத்துப்புலமபல்.

விழுகுழ யுமபடி தேர்வழி பாாத்தவிள வீழ்ந்துவண்டு
கொழுதிமி ருங்குழல சோரக் கிடந்து குடங்கையின்மேல்
ஒழுகிய வஞ்சன வெள்ளத் துணங்கு மணங்கைமுன்சென்
றெழுகெனு நெஞ்சமென் னேயவ ரோவெனி லெனசொல்லுமே.

* [இது பிறசெய்யுட்கவி] (உஎங)

---

* அம்பிகாபதிக்கோவை, செ. உஅஉ.

மீண்டுவருங்காலைப்பாகனேடுசோல்லல்.
(இது வெளிப்படை.)

வன்மா முடுகு வலவதிண் டேரினி வாணன்றஞ்சைக்
கென்மா லுருநெஞ்சின முன்செல நாகிள வேறுபுல்லிப
பொன்மா மணியும பிரிந்திருந தாரும புலம்புமன்றிச்
சென்மா லையந்தி கண்டாற றரியாளென திருந்திழையே.

இ - ள். கழுத்திறகட்டிய இருமபிற் செய்தபெரிய மணியும், கணவ ளைப்பிரிந்த மாதரும புலமபுறப பசுவாயினது மழவிடையைச் சோந்து மன்றத்திற் செலலுமாலையாகிய அந்திக்காலததைக் கண்டால என் திருந்தி ழையாற்றுள்; ஆதலால், பாகனே! வாணன தஞ்சையூாக்கு• என்னுடைய கொண்ட நெஞ்சு செல்வதறகு முனனே, இன்று திணணியதோசெல்லத் தேரிற்பூட்டிய வலியகுதிரைகளை முடுகசசெய். எ - று

வல் - வலிமை, விரைவுமாம. குதிரைமுடுகசசெயயென்பது செய்யுள் விகாரததாற றொக்கது. வலவன - தோபபாகன், அண்மைவிளி. * ஏறு- "எருமையுமரையும பெற்றமுநாகே" என்னுமமரபியற சூததிரவிதியானு முணாக.

ஏறு - விடை. பொன்-இரும்பு.

‡ "வேணடறக வென்றிடினுஞ் சூதினை யவன்றதூஉந்,
தூண்டிற்பொன மீனவிழுஙகி யறறு."—எனறாபிறரும்.

"கங்கையாாதாஙகுஙகானப்பெருஙகவலை
யெங்குமறவோரிரைதெழுந்தார் - திங்களைக்கண்
டெனறுகாணவேடகைமடிசுரபபதனோனறுவ
கனறுகாணமெய்குளிர்மினகணடு."—என்றாபிறரும்.

மாலையந்திமிசை என்பதுபோல் நின்றது. திருந்திழை - அன்மொழித் தொகை. (உஎச

மேகத்தோடுசோல்லல்.

மேகத்தொடுசொல்லல். எ - து. தலைவன்வருஙகாலத்து மேகத்தை நோக்கிச் சொல்லல்.

வேண்டும் பொருளைத் தரும்பொருட் போய்முற்றி மீண்டவன்
றூண்டும் பரிமுன றுனைமுகில காள்செனறு சொல்லுமிந்து [றேர்
தீண்டுங் கொடிமதில் சூழ்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல்
ஈண்டும் பசலைமெய் போாததிருப் பார்தமக் கென்வரவே.

---

*. தொல, பொருள. மரபியல், சூ கூ௫.
‡ திருக்குறள், செ. கூகூக.

இ - ள். விரும்பப்பட்ட எப்பொருளையுங் கொடுக்கும்பொருட்டுப் போய்முடிவாகி மீண்ட எனது தேரிலே பாகன் செலுத்தும் பரிமுன்னாக விரைந்தோடும் முகில்காள்! அத்திங்களைத் தீண்டுங் கொடிகட்டிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்போல் நெருக்கும் பசலைநிறம மெயயெங்கும் போர்த்திருப்பவர் தமக்கு எனதுவரவினைச் சென்று சொலவீா. எ-று.

வேண்டல்-விரும்பல். 'பொருட்போய்' என்புழி நான்கனுருபு தொககது. முற்றல் - முடிதல். தூண்டல் செலுததல். பரி - குதிரை. துனை - விரைவு, †"கதழ்வுந் துனைவும விரைவின்பொருள." என்னும சூத்திரவிதியானுணர்க. இந்து - திங்கள். சேரலர் - பகைவர். தீண்டல - நெருங்குதல். சொல்லருந்துன்பத்தால் மெய்ந்நிறம் வேறுபட்டிருப்பராதலால், உவமை கூறியவாறுணர்க. (உஎரு)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல். எ - து. பாங்கி வலம்புரியோசையைக்கேட்டுத் தாய்அவனவரவை யறிவுறுத்தல்.

பொருகின்ற செங்கயல் போலவிழி யாய்பண்டு போயநின்கைக்
குருகின் றணிந்திறை கொள்வது காண்குநங் கொண்கபொற்றோ்
தருகின்ற சங்கத் தருவன்ன வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாய்
வருகின்ற தென்றுமுன் னேயோகை கூறும் வலம்புரியே

இ-ள். ஒன்றோடொன் றெதிாக்கின்ற செங்கயல்போலும்விழியாய்! முன்னாள் கழன்று போய நின்கைவளை இன்று புனைந்து தங்குவதழகு; நங் கொண்கர் ஏறிவரும் பொற்றேரானது தருகின்ற சங்கநிதியையுங் கற்பகத் தருவையுமொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை வீதிவாய் வருகின்றதென்று முன்னேவலம்புரிச்சங்கமானது மகிழ்ச்சிகூற நின்றது, நீ கேட்பாயாக.

குருகு - வளை. இறை கொள்வது - தங்குவது. காண்க - அழகுதக. * 'நித்திலமுலையினார்தன்னெடுங்கணோக்கப்பெற்றும்-கைத்தல்ந்தீண்டப் பெற்றும் களிந்தனமலர்ந்த' என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில்'காண்க'என்னுஞ்சொற்கு அழகுதக என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையானுமறிக. கொண்கர் - தலைவர். ஓகை - உவகை. (உஎசு)

† தொல். சொல். உரியியல், சூ கக.
* சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செ. ௱உ.

வலம்புரிக்கிழத்திவாழ்த்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

மால்வண் டனமன்னி வாணன்றென் மாறை மன்னன்புகழ்
போல்வண் டமிழ்மன்னர் போற்ற விளங்குக பொன்கொழிக்குங்
கால்வண்டல் வையைக் கரைமல்கு மல்லிகைக் கான்முகையின்
மேல்வண் டிருந்தது போற்கரு மாமுக வெண்சங்கமே.

இ - ள். பொன்கொழிக்கும் வண்டல்பரந்த வாய்க்கால்பொருந்திய வையையாற்றங்கரையில் நிறைந்த மல்லிகையினது காம்பொடுகூடிய முகையின்மேல் வண்டிருந்ததுபோலக் கரியமுகத்தொடுகூடிய பெரிய வெண்சங்கமானது திருமால்கைச் சங்கேபோல என்றும் அழியாமையாய் நிலைபெற்ற வண்மைபொருந்திய தமிழ்வேந்தராலே போற்றநின்ற வாணனாகிய தென்மாறைநாட்டுமன்னன் புகழ்போல்விளங்குக. எ - று.

கால் - வாய்க்கால். வண்டல் - திரைபுறண்டிருகரையும் பரப்பிய மண். மல்குதல் - நிறைதல். காம்பு முகத்து எழுகமைதலால் கருமுகமென்றது. மா - பெருமை. 'கருமுகமா வெண்சங்கம்' எனக் கூட்டுக. (உஎஎ)

தலைவன்வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினவல்.

தலைவன் * * * வினவல் எ - து. வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்தோன் பிரிந்த முப்பத்தைந்தாநாள் வந்தானென்று நாள் வரையறைகூறியதென்னையெனின், "களவொழுக்கமை யிருதிங்கள்." என்று வரையறை கூறினமையானும், * "களவினுட்டவிர்ச்சி வரைவினீட்டம் திங்களிரண்டினகமென மொழிப." என்ற இறையனாரகப்பொருளுரையில் 'திங்களிரண்டினகம்' என்பதற்குத் திங்களிரண்டின் கண்ணென்றும், ஐந்து நாள் ஆறுநாள் அவர்வரைவு முடியுமென்றும் கூறினாராகலானும், 'ஒருவழித் தணத்தல்' என்பது வரைக்கும் இவ்வுரையில் பதினைந்து நாளென்று கூறுவதனாலும், வரைவியல் ஆறுநாள் மணமுடிந்ததாகக் கூறுதலானும், ஆக ஐம்பத்தாறுநாளென்று வரையறையாய் நிற்றலின், முப்பத்தைந்தா நாள் வரையறை கூறியதெனக்கொள்க.

"வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிவோர் இருதுவின்கண்ணுடைத்தென்மனார் புலவர்" எனனுஞ் சூத்திரவிதியான் இருதிங்கள் சென்றதென்று கூறாது முப்பத்தைந்துநாள் சென்றதென்று கூறியதென்னையெனின், இருதிங்கள் சென்றதென்று வருவதல்லது இதற்குள்ளாகவருவதன்றென இலக்கணங் கூறிற்றிலர்; இருதுவின்கண்ணுடைத்தெனக் கூறுதலான், இவ்விருதுவிடை எவ்வளவு வரையறைப்பட்டதோ அவ்வளவே இலக்கணமெனக்கொள்க.

---

* இறையனார் அகப்பொருள், சூ கசு.

அன்றி இருதிங்கள் சென்று வந்தானெனின் களவொழுக்க மூன்று திங்களாம்; ஆகவே, இலக்கணவழுவாய் அகப்பொருள் சிதைவாமெனக் கொள்க.

நினையீர் பொருட்குப் பிரிந்தய னாட்டிழி நின்றுழிவேள்
அனையீர் நினைந்து மறிதிர்கொல லோவஞ் சொல்லாலறிவோர்
வனையீ ரிதழ்க்கண்ணி வாணன்றென் மாறையை வாழ்த்தலர்போ
னனையீ ரிதழ்க்கண்வை காவெவ்வ நோயுற்ற நவ்வியையே. [ல்

இ - ள். வெள்வளையீர்! அழகியசொல்லாலே புலவர் புனையப்பட்ட சொல் ஓரிதழும், பொருள் ஓரிதழுமாகிய தமிழ்மாலையையுடைய வாணன் தென்மாறையை வாழ்த்தாதவர்போல், நீரால நனைந்த இரண்டிதழையுடைய கண்ணுறங்காததுன்பந் தரப்பட்ட வேட்கை நோயையுற்ற மான் போன்றவளை நினையீர்; அப்பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த நாட்டிடத்துத் தங்குமிடத்தில நீர்நினைந்தும் அறிதிரோ? எ - று.

அறிவோர் - புலவர். வைகுதல் - தங்குதல். எவ்வம் - துன்பம். நோய் - வேட்கை. நவ்வி - மான், இவ்விரண்டும் ஆகுபெயர். (௨௭௮)

தலைவனினைத்தமைசெப்பல்.
(இது வெளிப்படை)

காநெடுங் குன்றங் கடந்துசென் றேனொரு காலுமைதோய்
மானெடுங் கண்ணி மறந்தறி யேன்வண்கை வாணன்றஞ்சை
நீனெடும் பெண்ணைக் குரும்பை யுஞ்சூது நெருங்குகொங்கைத்
தேனெடுங் கண்ணி மென்பூங் குழன்மாதர் திருமுகமே.

இ - ள். மைதோய்ந்து மான்போன்ற நெடியகண்ணையுடையாய் வாணன்தஞ்சைநகரின்கண நீலநிறமாகிய நெடியபனையினது குரும்பையும், சூதுமொப்பு நெருங்குங் கொங்கையையும, வண்டுறையும் நெடிய மாலையணிந்த மெல்லிய பொலிவினையுடைய மாதர் அழகிய முகத்தையும் காடும் நெடிய குன்றுங் கடந்து சென்றேனாகிய யான் ஒருகாலும் மறந்தறியேன்.

† "உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்".— என்பதனானறிக.

எனவே, - மறந்திலனாதலால் நினைந்திலன் என்று கூறியவாறாயிற்று.

'காநெடுங்குன்றம்' என்புழி உம்மைத்தொகை. நீலம் - நீல் எனக் கடைக்குறைந்தது; நீனிறவண்ணன் என்புழிப்போல. பெண்ணை - பனை. சூது - வல். தேன் - வண்டு. (௨௭௯)

---

† திருக்குறள் - செ. ௧௧௨௫.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைகூறல்.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைகூறல் எ - து. பாங்கி தலைவியையாற்று வித்திருந்த அருமையைத் தலைவற்குக் கூறல்.

உயரா மலகத் தருங்கனி நீர்நசைக் குணைசுரம்போய்
வியரா மலில்லின் விடுத்தகன் றாளையென் பூஞ்சிலம்பா
அயரா மலஞ்சலென் றாற்றுவித் தேனிவ் வவனியெல்லாம்
மயரா மல்வந்த பிரான்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலே.

இ - ள். இப்புவியெல்லாம் மயங்காமல் வந்தபிரானாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின் மெல்லிய பூமலிந்த சிலம்பனே! உயர்ந்த நெல்லியின் கரிய கனியை நீர்வேட்கைக்குணப்பட்ட சுரத்திடையுடன் போய் வெயர்வடையாமல் இல்லின்கண் விடுத்து நீர் பிரிந்தவளை இளையாமல் அஞ்சலென்று ஆற்றுவித்தேன். எ - று.

ஆமலகம் - நெல்லிக்கனி. நீர் நசை - நீர்வேட்கை. வியராமல் - வியர் வடையாமல். அயராமல்-இளையாமல். மயராமல் - மயங்காமல்.

'என்பொருட் பிரிவுணர்த்த தோழிக்கென்றல்' பிரிவறிவுறுத்தற் குரியது. 'பாங்கிதன்பொருட் பிரிவுணர் நீயவட்கென்றல்' பிரிவுடன் படாமைக்குரித்து. 'தலைமகன் நீடேனென்றல்' பிரிவுடன் படுத்தற்குரித்து. 'பாங்கிதலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்' பிரிவுடன் படுத்தற்குரித்து. 'தலைமகளிரங்கலும்,' 'கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,' 'பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும்,' 'மறுத்தலும்,' ஆகிய நான்கும் பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய 'பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,' 'வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தலும்,' 'பருவமன்று வம்பென்றலும்', 'அவர் தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழு தென்றலும்,' ஆகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய. 'தலைமகளாற்றல்' வன்பொறைக் குரித்து. தலைமகன் மீண்டுவருங்காலை 'அவனவட்புலம்பலும்,' 'பாகனொடு சொல்லலும்' 'மேகத்தொடுசொல்லலும்', ஆகிய மூன்றும் வருவழிக்கலங் கற்குரிய. 'பாங்கி வலம்புரிகேட்டவன் வரவறிவுறுத்தல்' முதலைந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய. (௨௮௦)

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல் முற்றும்.

முதலாவது களவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வரைவியல்.

வரைவு எ - து. தலைமகன் தலைமகளைக் குரவர்முதலாயினோர் கொடுப்பவும் கொடாதொழியவும் வதுவைச் சடங்கொடுபொருந்தி மணஞ்செய்து கோடல். ஆதியிலெடுத்துக்கோடற்கண்ணே களவென்றும், கற்பென்றும் கைகோளின் இரண்டெனவைத்து அவ்விரண்டிக்கு நடுவேவரைவியலென்று கூறியதனால் முன்னதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள்ளாது. என்னை,— கற்பிற்கு நிமித்தமாய வரைவு கூறுதலான் இதுவும் கற்பின் பாற்படுமே. ஆயின், இதனைக் கற்பின்பாற்படுத்துக் கூறாது வரைவியலெனவேறாகக் கூறியதென்னையெனின், வரைவுமுதலாக உடன்போக்கிடையிறாகப் பலவகைப்பட்டு ஒவ்வோர்வகைக்குக் கிளவிகளும் பலவாக அதிகாரப்பட்டு நடத்தலின் விளங்குதற்கு வரைவியலென வேறு கூறப்படும். என்னை,—புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சியாயினவாறுபோல, இல்வாழ்க்கையும் இல்வாழ்க்கை நிமித்தமுமாயவரைவும் கற்பெனப்படுமென்றுணர்க. * "வரைவு மலிவேயறத் தொடுநிலையென-றுரையமையிரண்டும் வரைவிற் குரிய-கிளவித்தொகை யெனக் கிளந்தனர்புலவர்" — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவு மலிவு மறத்தொடு நிலையுமென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள், வரைவுமலிவெனபது - வரைவுதொடங்கி நடக்கு முயற்சி மிகுதல். * "வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல் வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல் கண்டுவத்தலென் றொருநால் வகைத்தே வரைவுமலிதல்".— என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுமலிதல் நால்வகைப்படும்.

வரைவுமலிவு

காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கிகாதலிக் குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை.)

தொலைவிலை யாகிய பலபொருள் காதலர் சூதமர்வின்
முலைவிலை யாக முகந்தளித் தார்முனை வேந்தர்தமமைத்
தலைவிலை யாகத் திறைகொண்ட வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ
உலைவிலை யாகுக பொன்வண்ண மாறுக வொண்ணுதலே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௨, ௩.

இ - ள். ஒள்ளிய நுதலை யுடையாய்! காதலர் எடுக்க வெடுக்கத் தொலையாத பலவாகிய பொருள்களைச் சூதுபோற் பொருந்தும் நின் முலைவிலையாக வம்பன்ன அளவையான் முகந்தளித்தார், பகைவேந்தர்தம்மை அவர்கள் தலையைக்கொள்ளாது விடுதற்கு அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னை விலையாகத் திறைகொண்ட வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கின்ற நீ வருத்தமிலலையாகுக, பசலைநிறத்தையொழிப்பாயாகுக. எ - று.

சூதுமுலை-உவமத்தொகை. அமாதல்-பொருந்துதல். முலைவிலை-கோடற்குரியார் கொடுத்தற்குரியார்க்குக் கொடுக்கும்பொருள். முனை - பகை. திறை - கப்பம். உலைவு - வருத்தம். பொன்வண்ணம் - பசலை. (௨௮௧)

காதலிநற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

காதலிநற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல் எ-து தலைவன்விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக்கண்டு நமக்கு மணக்காலமென்று நற்றாய் மகிழுமுள்ளத்து மகிழ்ச்சியை நினைத்தல்.

கயமா மலரெனுங் கண்ணியை வண்டெனுங் காளைபல்புள்
இயமா மணம்புண ரீர்ந்துறை நாட ரெதிர்ந்தவர்மேல்
வயமா நடத்திய வாணன்றென் மாறை வருகுவரேல்
நயமா மணவணி கண்டியா யின்புறு நம்மினுமே.

இ - ள். குளத்திற்றாமரை மலரென்னுங்கண்ணியை வண்டென்னுங் காளை பலபுள்ளினோசையே முரசமாக மணம்புணரப்பட்ட குளிர்ந்ததுறையையுடைய நாடர் எதிர்ந்த பகைவர்மேல் யானையைச்செலுத்திய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வருகுவாராகில், அவரது நன்மணக்கோலத்தைக் கண்டு நம்மினும் யாயுமின்புறும். எ - று.

மாமலர்-திருவிருக்குமலர் 'கயமாமலரென்னுங் கண்ணியை வண்டெனுங்காளை பல்புள்ளியமாமணம்புண ரீர்ந்துறைநாடர்' என்றதனால் குலமே குளமாகவும், குளத்திற்பூத்த தாமரைப்பூ தலைவியாகவும், தாமரை மலர்மணம் உண்ணவரும் வண்டு தலைவனாகவும், பல்புள்ளியமே வாத்தியமாகவும் உள்ளுறையுவமந் தோன்றியதெனின், இவ்வாறு தலைவன் மணமுடியாமல் உடன்போக்கு நிகழ்தலான் இறைச்சிப்பொருளென்று கொள்க. இயம் ஓசை. ஈர்ந்துறை. குளிர்ந்ததுறை 'ஈர்ங்கைவிதிரார்' என்றாற்போலக்கொள்க. வயமா-யானை. மணவணி - மணக்கோலம், உம்மைசிறப்பு.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல் எ-து. பாங்கி தலைவன் தமர் மணங்கூறி வந்துழித் தலைவி தமர் மணமெதிர்ந்தமை தலைமகட்குக் கூறல்.

மணிப்பா லிகைமுத்தம் வைத்தாங் கடம்பலர் வார்திரை தூய்
அணிப்பாய் துவலை யரும்பும் துறைவர்க் கணியெதிர்ந்து
பணிப்பா சிழையல்குல் வெண்ணகை யாய்நமர் பாரநின்னோய்
தணிப்பான் முரசறைந் தார்தஞ்சை வாணன் றமிழ்நிலத்தே.

இ-ள். பசிய பொன்னாற்செய்த மேகலையணிந்த அல்குலையும் வெள்ளியநகையுமுடையாய! தஞ்சைவாணன் தமிழ்நிலத்தின் மணிப்பாலிகையின் முத்தம்வைத்தாற்போல அடம்பமலரில் நெடியதிரை தூவப்பட்ட நீரையாய பரந்த திவலை தோன்றுந் துறைவர் தமக்கு நமரணியால் மணமெதிர்ந்தனர், நின்வேட்கை நோய்தணிக்கும்பொருட்டு முரசறைந்தார், அம் முரசொலிகேட்பாயாக. எ-று.

ஆங்கு-உவம உருபு. ‡'பலர்புகழ்ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு' என்புழிப் போல. வார்திரை - நெடியதிரை. தூய - தூவி; ‡ 'உருவப்பல்பூத்தூய வெருவர' என்புழிப்போல. துவலை - திவலை. அணியெதிர்ந்து என்புழி அம் நமரென வருவிக்க. பணி-பாம்பு. நோய்-வேட்கை. எஞ்ஞான்றும் மணச்சடங்குபோற்றுன்றும் துறைவராதலால் இங்குவரவே மணச்சடங்குண்டா மென்பது தோன்றி நின்றது. (உஅரு)

தலைமகளுவகையாற்றுளத்தொடுகிளத்தல்.

தலைமகளுவகையாற்றுளத்தொடுகிளத்தல் எ-து. தலைவி மகிழ்ச்சி யடங்காது நெஞ்சொடு கூறல்.

சோகா குலமெய்தல் காணுநெஞ் சேநந் துறைவனொடும்
மீகா னுடன்பள்ளி மீளவங்க மேறி நிலம்புரக்கும்
மாகா விரியன்ன வாணன்றென் மாறைமன் னன்பகையும்
ஏகா விருட்கங்கு லாங்கடற் காலை யெனுங்கரையே.

இ-ள். நெஞ்சே! நம்முடைய துறைவனொடும் மீகாமனும் படுக்கையாகிய மரக்கலமேறி நிலத்தைக்காக்கும் பெரிய காவிரிக்கொப்பாகிய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனுக்குப்பகையாயினாரும் ஏகுதற்கரிய

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இருண்ட கங்குலாங் கடலைக்கடந்து காலையென்னுங் கரையைக் காண்கு தும்; ஆதலால், நீசோகத்தால் ஆகுலமெய்தலை. எ - று.

சம்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்னும் மாரன் அம்பால்வரும் அவத்தை ஐந்தனுள் சோகம் மரணத்தால்வரும் அவத்தையென்றுணர்க. ஆகுலம் - துன்பம். காண்டும் - எதிர்காலமுற்று வினைச்சொல். நீகான் - மீகாமன். பள்ளி - படுக்கை. வங்கம் - மரக்கலம். புரத்தல் - காத்தல். காலை - விடியற்காலம். பகையும் என்புழி உம்மை இழிவுசிறப்பு. இதனுள் இயைபுருவகம் வந்தவாறுகாண்க. (உஅச)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மாரியஞ் சுங்கொடை வாணன்றென் மாறையில் வாழிவண்டார்
வேரியந் தொங்கல் விரைகமழ் மார்ப விடாதவம்பல்
சேரியம் பொய்கைத் துறையலர் வாடநுஞ் செவ்விமணம்
தூரியஞ் சங்கதி ரக்காட்டு நீயன்று சூட்டலரே.

இ - ள். வண்டுணணுங் கள்பொருந்திய மாலை மணங்கமழு மார்பனே! மறந்துவிடாத வம்பலையுடைய சேரியாகிய பொய்கைத்துறையிலே தோன்றிய அலர்வாட நின்னழகாகிய மணக்கோலத்தாலன்று சூட்டின அலரையின்று பலருமறியத் தூரியமுஞ் சங்குமதிர நீ சூட்டிக்காட்டு முகிலஞ்சுங் கொடையையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் நெடுங் காலம் வாழ்வாயாக எ - று.

மாரி - முகில். அஞ்சும் என்னும் பெயரெச்சம் தன்வினைமுதலைக்கொண்டு முடியாது பிறவாறான் முடிந்தது. வாழி முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல். *"வாழிய வென்னும் சேயென்கிளவி இறுதியகரங்கெடுதலு முரித்தே." என்பதனான் வாழியென்பது நெடுங்காலமென்பதும் அவ்வுரையானு முணர்க. ஆர்தல் - உண்டல். வேரி - கமழ். தொங்கல் - மாலை. விரை - மணம். மார்ப - அண்மைவிளி. அம்பல் - முகிழ் முகிழ்த்தல். அலர் - வாய்திறந்து ஒருவர் ஒருவரை நோக்கித் தூற்றுஞ் சொல். செவ்வி - அழகு. மணம் - மணச் சடங்கு. தூரியம் - முரசம். அலர் - மாலை, ஆகுபெயர். (உஅரு)

தலைவி மணப்பொருட்டாக வணங்கைப் பாங்கிநிலைகாட்டல்.

தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப் பாங்கிநிலைகாட்டல் எ - து. தலைவிமணம் பொருட்டாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்புச் செய்து வாழ்த்திக் கொண்டு நிற்குநிலையைப் பாங்கி தலைவற்குக்காட்டல்

* தொல். எழுத். உயிர். சூ. ௪௰.

உரவிப் பெருங்கலித் துன்பங்கள் போய்முதனூழியின்பம்
வரவிப படிதன்னை வாழ்வித்த வாணனறென் மாறையன்னுள்
புரவிப் புனைநெடுந் தேரண்ண லேநின் பொருட்டணங்கைப
பரவிப் பரவினை றேவரம வேண்டுதல பாரதருளே.

இ - ள். புரவிபூட்டி யலங்கரிதத நெடியதேரையுடைய மன்னவனே! வலிய இப்பெருங் கலியுகததுனபஙகள போயக் கிரேதாயுகததினபம் வர இப்புவியை வாழசசெயத வாணன தெனமாறைநாடுபோலவாள் நினபொருட்டாகத தெய்வததைவாழ்ததி வாழ்ததி வரமவேணடுதலைப் பாரதருளவாயாக. எ - று.

உரம் - வலி. கலி - கலியுகம. முதனூழி - கிரேதாயுகம். படி - புவி. புரவி - குதிரை. (உஅசு)

பாரிநிலைகண்ட தலைவன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

இவ்வித் தகமிவட் கெயதிய தெவ்வண மெவ்வுலகும
வவ்வித் திகழ்புகழ் வாணனறென மாறை மணமபொருட்டால்
நவ்வித் தொகையின நாணுமென னோககி நறைபுகையாச்
செவ்வித தகைமலர் தூய்தெயவம வாழ்த்துந திருததகவே.

இ - ள். எவ்வுலகததையுங கவாநது திகழப்பட்ட புகழையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டில மான தொகுதியின நாணப்பட்ட மெல லிய நோக்கையுடையாள மணஙகாரணமாக நறுமபுகையைப் புகைந்து நாட்கொணட அழகையுடைய மலரைததூவித தெயவததை வாழததுஞ சிறநதமுறைமையாகிய இவவலலபம இவட் குபபொருநதியதெப்படியோ எ-று.

வித்தகம் - வல்லபம பொருட்டு - காரணம. 'மென்னோக்கி மணம பொருட்டு' என இயையும் நவவி - மான. தொகை - இனம. நறை-நறும புகை. செவ்வி - காலம. தகை - அழகு. திருததகவு - சிறந்த முறைமை.

'காதலனமுலைவிலை அடுததமை பாஙகி காதலிக்குணாததலும்' 'தலைவி 'மணம்பொருட்டாகஅணஙகைப்பராநிலைகாட்டலும்'வரைவு முயல்வுணாத தல். 'பாங்கி தமரவரை வெதிரநதமை தலைமகடகுணாததல'ஒனறுமவரை வெதிர்வுணாததல. 'நறுமுயுள்ள மகிழ்சசி யுளளலும', 'உவகையாறறு துளத்தொடு கிளத்தலும்', 'தலைவனைப் பாங்கிவாழ்ததலும்' 'வரை வெதிர்ந்து மகிழ்தல். 'தலைமகளணஙகை பராநிலைகண்டோன் மகிழ்தல்' ஒன்றும் பராவல்கண்டுவத்தலெனக்கொள்க. (உஅஎ)

இத்துணையும் ஐம்பத்தோன்றநாட் செய்தியென்றுணர்க.

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றல் எ - து. களவைமுறையே வெளிப்படுத்தி நிற்றல். முறையே வெளிப்படுத்திநிற்றலாவது தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்கும், பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்கும், செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கும், நற்றாய் தந்தை தன்னையாக கறத்தொடுநிற்குமென்று கொள்க. அறத்தொடுநிற்றற்குப் பொருள் முறையேவெளிப்படுத்தி நிற்றலென்பது. இப்பொருள் எவ்விடத்திற்குமாகாது. இவ்விடத்திற்குமாத்திரமென்றுகொள்க. ஆதலால், இக்களவி வெளிப்படுத்தற்கு மாத்திரம் மெய் அறத்தொடுநிற்றலென அவரால் நாட்டப்பட்ட பெயராயிற்றெனக்கொள்க.

* "முன்னிலை முன்னிலைப்புறமொழியென்றாங்-கன்னவிருவகைத்தறத்தொடுநிலையே." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் அறத்தொடுநிற்றல் இருவகைப்படும்.

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல் எ-து. ஆற்றிக் கையற்ற தோழி யருகிருந்து கண்ணீர் துடைத்தல். கையறல் - செயலறல்.

வரைவுமலிவான் மனமகிழ்ச்சியடைந்திருக்கும் தலைவி யழுதுகொண்டிருத்தல் மாறுபாடெனின் மாறுபடாது. என்னை, - களவுப்புணர்ச்சியால் அலர் மிகவுமெழுதல்கண்டு தந்தையாமுதலாயினோர் வெறுப்படைந்ததறிந்த தலைவன் பிரிந்தேக பிரிவாற்றாமல் தலைவியழுதனளெனக. வெறுப்படைந்ததனால் மணத்தை மறுக்க, அதனால் தலைவன் பிரிந்தேக ஆற்றாமையினால் தலைவியழுதனளென்று செய்யுளிற்கூறியது. இன்றெனின், மேலே கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையின் மகளிங்கே போயினளென்று செவிலி பாங்கியை வினவுழி, ¶ 'வெறுத்தார் ரொறுத்துணை மேலு நங்கேளிர் விழைதலின்றி, மறுத்தாரவற்கு மணமதனால்' என்பதனாற்கண்டுகொள்க.

அயிரார் திரைவந்துன் வண்டலம் பாவை யழித்தனவோ
செயிராத வன்னை செயிர்த்தன ளோசெறி நாரைதிணைபோர்
வயிரார் நரலும் வயற்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலென்
உயிரா கியதைய னீகலுழ் வானென் னுளங்குழைந்தே.

இ - ள். நெருங்கிய நாரைகள் போர்க்களத்தி லொலிக்குங் கொம்பு போலொலிக்கும் வயலையுடைய தஞ்சைவாணன் தென்மாறைநாட்டில் என்னுயிர்போன்ற தையலே! நீ யுளங்குழைந்து கலுழக் காரணமென்னை? நுண்மணலார்ந்த திரைவந்து உன் வண்டலம் பாவையழித்தனவோ? ஒருகாலுஞ் சினவாத அன்னை சினந்தனளோ? யானறியக்கூறுவாயாக. எ-று.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல் சூ. ௫.

¶ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ௩௩௪.

அயிர் - நுண்மணல். வண்டலம்பாவை - மண்ணாற்செய்த பாவை. செயிர்த்தல் - சினத்தல். உயிர்-போர்க்களத்திலொலிக்கும் கொம்பு நரலுதல் - ஒலித்தல். கலுழ்தல் - அழுதல். என்-யாதுகாரணம்? இதனுட் கூறுவாயாக என்பது சொல்லெச்சமாக நின்றது. (உஅஅ)

தலைமகள் கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

தாரணி கொண்ட விருதோ ளொருவர் தனித்துழிமென்
வாரணி கொங்கை மணந்துசென் றார்தஞ்சை வாணனொன்னார்
தேரணி வென்ற செழும்புகர் வேல்விழித் தேனினஞ்சூழ்
காரணி மென்குழ லாயது வேகலுழ் காரணமே.

இ - ள். தாரை யழகாகக்கொண்ட இருதோளையுடைய ஒருவர் தனித்தவிடத்து என்வாரணிந்த கொங்கையைக்கூடிச் சென்றார் தஞ்சை வாணன் ஒன்னாரது தேர்நிரையைவென்ற செழுமையாகிய இரத்தக்கறை நிறத்தையுடைய வேல்போன்ற விழியையும், வண்டினஞ்சூழ்ந்த மேகத்தினழகைக்கொண்ட மெல்லிய குழலையுமுடையாய்! யான் அழுங் காரணமது.

தார் - மாலை. வார்-கச்சு. தேரணி - தேர்நிரை. புகர் - உதிரக்கறை. கார் - மேகம். அணி - அழகு. (உஅகூ)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமை யெய்தக்கூறல்.

தலைவன் * * * யெய்தக்கூறல் எ - து. தலைவன் தெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று சூளுறவு சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்து அதனைப் பாங்கிக்குப் பொருந்தக்கூறல்.

துதித்தே னணங்கொடு சூளுமுற் றேனென்ற சொல்லைமெய்யா
மதித்தே னியானு மதியிலி யேன்றஞ்சை வாணன்வையை
நதித்தே னினம்புணர் மாதர்கண் போல நகைக்குநெய்தல்
பொதித்தே னுகர்ந்தக லுங்கழிக் கானற் புலம்பர்வந்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வையைநதியிலே குலாவப்பட்ட வண்டினம்மடவார்கண்போல் ஒளிவிடும் நெய்தற் பூவினிடத்துப் பொதிந்த தேனை நுகர்ந்து பிரிந்துபோங் கழிக்கானற்சோலையுடைய புலம்பர்வந்து துதித்துத் தெய்வத்துடனே சூளையுமுற்றேனென்று அவர் சொன்ன மெய்யாய் மதியிலியாகிய யான்மறந்து மதித்தேன். எ - று.

சூள் - ஆணைகூறல். அயர்ந்து - மறந்து. தேனினம் - வண்டினம். நகை - ஒளி. பொதிதல் - நிறைதல். வண்டினம் தலைவனாகவும், நெய்தற் பூ தானாகவும், தேன் தன்னிடத்து இன்பமாகவும், அவ்வண்டு தேனுகர்ந்து நீங்கியதுபோலத் தலைவன் தன்னிடத்து இன்பநுகர்ந்து பிரிந்து போயினானென்னும் உள்ளுறையுவமங்கொள்ளக்கிடந்தது. இவ்வாறு தெய்வத்தொடு சூள் முற்றினனென்று சொல்லியது எக்கிளவிப் பொருளெனின், வன்புறையில் 'பிரியேன்' என்னும் கிளவியிலென்றுணர்க. ஆணைகூறல் அக்கிளவிச் செய்யுளிலில்லையாலெனின் 'பிரியேன்' என்றது வேறோர் கிளவியினுமில்லையால் அதுவே பொருளென்றுணர்க. (உ௧0)

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல்.

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல் எ-து இறைவி தலைவன் நீங்கினமைகூறல்.

வரியோல வண்டலை தண்டலைசூழ் தஞ்சை வாணன்வண்மைக்
குரியோ னுயர்வையை யொண்டுறை வாயுர வோர்தெளித்தும்
கரியோர் பிறரில்லை யென்றகன் றானிக் காரிகையாய்
பெரியோர் மொழிபிற ழாதென்று தேறுதல் பேதைமையே.

இ - ள். காரிகையாய்! பண்ணையொலிக்கப்பட்ட வண்டுகள் செல்லவும்வரவுமாய் அலையப்பட்ட சோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனாகிய கொடைக்குரியோனுடைய உயர்ந்த வையையாற்றின் ஒள்ளிய துறையிடத்தில் உரவோர் தெய்வமுன்னாகத் தெளியச்செய்தும் கரியோர் பிறிதொருவருமில்லை யென்று நம்மைப்பிரிந்து போயினார், ஆதலால், இனிப் பெரியோர்சொல்லிய சொல் தப்பாதென்று தெளிவது பேதைமை எ - று.

வரி - பண். ஓலம் - ஆரவாரித்தல். தண்டலை - சோலை. உரவோர் - அறிவோர். தெளித்தல் - தெய்வத்தின்முன்னாகத் தெளியச்செய்தல். உம்மை - சிறப்பு. கரியோர் - சான்று கூறுவோர். பிறழ்தல் - மாறுபடுதல். பெரியோர்மொழி பிறழாதென்று தேறுதல் பேதைமையென்பது †"இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்தில் தெளிந்துரைத்தல் ஆங்கு 'நெஞ்சழிதல்' என்பதனால் 'அன்றளித்துரைத்தல்' என்னும் மெய்ப்பாடு கூறியவாறுணர்க. (உ௧௧)

பாங்கியியற்பழித்தல்.

பாங்கி யியற்பழித்தல் எ - து. தலைமகன் இயல்பைப் பாங்கி பழித்துக்கூறல்.

மழவே துறந்து மறந்தவர் போற்றஞ்சை வாணன் வென்றி
முழவேய முந்நீர் முழங்கிருங் கானல் முழுதுலகும்
தொழவே தகுந்தெய்வ நோக்கிச்செல லேனென்று சொல்லியுநீ
அழவே துறந்தன ரானல்லர் நல்லரவ் வாடவரோ.

† தொல். பொருள். மெய்ப். சூ. உஉ.

இ - ள். தஞ்சைவாணனது வெற்றி முரசொலிக்கொப்பாகக் கடல் முழங்கப்பட்ட பெரிய கழிக்கரைச் சோலையிடத்து உலகமுழுதுந் தொழத்தக்க தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரியேனென்று சொல்லியும் இளமைப்பருவத்தே துறந்து மறந்தவர்போல நீ அழத்தக்கதாகத் துறந்து போயினாராதலால் அவ்வாடவர் நல்லா நல்லர். எ - று.

மழவு - இளமை. முழவு - முரசு. எய - ஒப்பாக. முந்நீர் - கடல். இருமை-பெருமை. கானல் - சோலை 'உலகமுழுதும்'என இயைபுடம், நல்லார் - நல்லர். தீயார் - தீயர் என இகழ்ச்சிக் குறிப்பின்கண் வந்த அடுத்து மொழி. 'அவ்வாடவர் நல்லார் நல்லர்' என இயையும். (௨௯௨)

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

தலைமகளியற்படமொழிதல் எ-து. அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட தலைமகட் சொற்பொருள் ஓரியல்புபட மொழிதல்.

மாகப் புயன்மண்ணில் வந்தனை வாணன்றென் மாறைமுந்நீர்
நாகப் புகர்ச்செய்ய புள்ளிப்பைங்கான் ஞெண்டு நாகிளந்தண்
பூகக் குளிர்நிழற் பேடையொ டாடும் புலம்பரினார்
ஆகக் கருதினல் லாயினி யாரினி யாருளரோ.

இ - ள். நல்லாய்! வானத்திடத்திலிருக்கும் மேகம் மண்ணிடத்தில் வந்தது போன்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டுக் கடலிடத்துப்புன்னைமரத் தடியிலிருக்கும் புகராகிய சிவந்தநிறப் புள்ளியையும் பசியகாலையுமுடைய ஆண் ஞெண்டு நாகுப்பருவத்தையுடைய வளமையையும் தட்பத்தையுமுடைய குளிர்ந்த கமுகினிழலில் பெடைஞெண்டைப் பிரியாமற்கூடும்புலம்பனைப் பொல்லாராகக் கருதின் நமக்கு இனியராயுள்ளார் இனியார்? எ-று.

அவரே நமக்கு இனியராய்வந்துகூடுவாராதலால் அவரை இயற்பழித்துக் கூறத்தகாதென்றவாறாயிற்று.

மாகம்-ஆகாயம். புயல்-மேகம். நாகம் புன்னை. நாகு-இளங்கன்றுப் பருவம்நீங்கிக் கருக்கொள்ளுங்காலம். என்னை, பசு எருமைமுதலியவற்றில் கருக்கொள்ளும் பருவத்திற்கு நாகு எனும் பெயருலக வழக்கினுங் கண்டுகொள்க. புலம்பன்-நெய்தற்றலைவன். பூகம்-கமுகு. பெடை-பெடைஞெண்டு. இன்னார்-பொல்லார். இனியார் - நல்லார்.

புன்னைமர நிழலிலிருக்கும் ஆண்ஞெண்டு பூகமர நிழலிலிருக்கும் பெடையொடு கூடும் புலம்பர் என்பதனால் தலைவன் தலைவியை வந்து கூடுமென உள்ளுறையுவமங்கொள்ளக் கிடந்ததெனின், அங்ஙனங் கூட்டம் பெருவாய்ப் பிரிந்துவருந்துகின்றாளாதலால் உள்ளுறையுவம

மாகாது இறைச்சி பிறக்கும் பொருளாயிற்றெனக் கொள்க, இறைச்சியிற் பொருளாவது *"இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே." "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமாருளவே-திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியுமோர்க்கே." என்னூராகலின் இறைச்சியென்றும்-இறைச்சியிற் பொருளென்றுங் கூறிய சூத்திரங்கட்கு நச்சினார்க்கினியார் செய்த வுரையிற் கண்டுகொள்க. (௨௧௫)

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்குவமென்றல்.

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவமென்றல் எ-து. தெய்வத்தின் பிரியேனென்றுணைகூறிப் பிரிந்துபோனாரால் தெய்வங் கொடுந்தெய்வமாதலால் சீறுதபடி அவர் எங்கட்குக் குற்றஞ்செய்தாரல்லர், நீ பொறுத்துக் கொள்ளென்று வேண்டிக் கோடற்கு இருவேமும் போதுவோமென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறியது.

மாதங்க நல்குங்கை வாணன்றென் மாறைவை யைத்துறைவர்
ஏதம் பயந்திலரெங்கட்கு நீயெம் மிகந்ததனால்
கோதம் படாதி கொடுந்தெய்வ மேயென்று கூர்பலிதூய்ப்
பாதம் பரவநல் லாயிரு வேமும் படர்குவமே.

இ-ள். புலவோர்க்குப் பெருமையையுடைய தங்கங்களைக்கொடுக்குங் கையையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டு வையைத்துறைவர் எங்கட்குக் குற்றத்தைத் தந்தாரல்லர், எம்மைப் பிரிந்ததனாலே கொடுந்தெய்வமே! நீ குற்றப்படாதையென்று மிகுந்த பலிகளைத் தூவிப் பாதத்தைத் துதிக்க இருவேமுஞ்செல்வோம். எ-று.

நல்கும் - கொடுக்கும். ஏதம் - குற்றம். பயந்திலர் - கொடுத்திலர். குத்துதல் - இரிதல். கோது - குற்றம். அம் - அசைநிலை. படர்தல் - செல்லுதல். (௨௧௬)

இல்வயிற்செறித்தமைசெப்பல்.

இல்வயிற் செறித்தமை செப்பல் எ-து. தலைவிதன் மெய்வேறுபட்டாலும் ஊரிலுள்ளார் அலர் தூற்றலாலும் நற்றாய் உளத்தி லையுறுப்பாள் மனையிடத்தில் என்னைக் காவல் செய்தாளென்று பாங்கிக்குக் கூறல்.

தன்போ லுலகம் புரக்கின்ற வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையார்
மன்போ லெவர்க்கும் வழங்கி யுணர்ந்தவர் வைத்திழக்கும்
பொன்போ லிருக்கப் பொதிந்து கொண்டாளன்னை பூவையின்மேல்
வன்போ தியமட வாரலர் தூற்றிய வாறுகண்டே.

---

* தொல். பொருள். பொருளியல், சூ. ௩௫, ௩௬.

...UPADHYAYA

இ - ள். பூவைபோல்வாய்! தனதுயிர்போல உலகத்திலுள்ள வுயிரெல்லாங் காக்கின்ற வாணனாகிய தமிழ்த்தஞ்சையார்வேந்தைப்போல யாவர்க்கும் வழங்கியுண்ணாதவர் வைத்திழக்கப்பட்ட பொன்னைப்போல எனனை அன்னை எனமேற் பொல்லாங்கு கூறப்பட்ட நமக்கு அயலாராகிய மடவார் அலர் தூற்றிய முறைமையைக் கண்டு இறுக முடிந்துகொள்ளுதல போலுஞ் செறிப்புச் செய்தாள். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். பொதிதல - முடிதல். வனபு - பொல்லாங்கு. 'உண்ணாதவர் வைத்திழக்கும பொனபோல' எனவே, அன்னையுந்தன்னை யிழப்பவளாதலால் 'அலர்போல பொதிந்துகொணடாள' என உள்ளுறையுவமங்கொள்க. (உகரு)

செவிலி கனையிருள்அவன்வரக் கண்டமைகூறல்.

செவிலிகனையிருள் அவன்வரக் கணடமைகூறல எ-து. செவிலி செறிந்த இருட்குறி யிடத்துத் தலைவன வரககணடாளெனத் தலைவி பாங்கிக்குணாத்தல.

வெங்கார் முகவெமபுருவ மினனேயன்னை மேலொருநாள்
எங்கா தலரிரு ளெயதலகண டாளிந்த வேழுலகும
மங்காமல வநதருள வாணனறென மாறைவண டானமஞ்சச்
சங்காழி கொணடெறி யுங்கணடல வேலியந தண்டுறைக்கே.

இ - ள். வெவ்விய விறபோன்ற வெய்ய புருவத்தையுடைய மின்னே! இந்த ஏழுலகுங கெடாமல்வந்து காக்கப்பட்ட வாணன தென்மாறைநாட்டில் 'வணடான மஞ்சக் கடலானது சங்கைககொணடெறியும் தாழைவேலி செய்தாற்போன்றிருக்கினற தணணிய துறையினகண எம்முடையகாதலர் இருட்குறி வருதலை முன்னம ஒருநாள் அன்னைகணடாள். எ - று.

கார்முகம் - வில். மஙகாமல் - கெடாமல். வண்டானம்-நாரை. 'ஆழி சங்கு' எனஇரண்டையும. கணடல் - தாழை. சஙகுகொணடெறிதல - திரை விசையால் சஙகினை யுநதுதல். (உகசு)

இவற்றுள் கலுழ்தற் காரணங் கூற லொன்றுமொழித்து ஏனைய வெல்லாம் பாங்கி வினாவாதொழியவும் தலைவி அறத்தொடுநிற்கு நிலை தனக்குரியவாமாறு அறிந்துகொள்க.

செவிலிதலைமகள்வேற்றுமைகண்டுபாங்கியைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பொன்னுற்ற கொங்கையு முத்துற்ற கண்ணுமிப் போதுகண்டேன்
பன்னுற்ற சொல்லுமின் பாலுங்கொள் ளாள்பதி னாலுலகும்
மன்னுற்ற வண்புகழ் வாணனறென மாறையென் மானனையாட்
கென்னுற்ற தெனறறி யேன்புனங் காவ லிருந்தபின்னே.

இ - ள். பொன்போன்ற பசலைநிறம்பொருந்திய கொங்கையும் முத்துப்போலநீருற்றகண்ணும் இப்போது கண்டேன், அதுவன்றியும யான்சொலலுஞ்சொலலும இனிய பாலையுமுட்கொளளாள், ஆதலின, பதினாலுலகும் மன்னுற்றவளவிய புகழையுடைய வாணன தெனமாறைநாட்டில் புனங்காவலிருந்தபின என்மானபோன்றவட்கு யாதுற்ற தென்றுயானறியேன்.

'பதினாலுலகும்' என்புழி உம்மை முற்றும்மை. 'புனங்காவலிகந்த பின்னே' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உகஎ)

பாங்கிவெறிவிலக்கல்.

பாங்கி வெறிவிலக்கல் எ - து. செவிலி வெறியாட்டாளனை யழைத்து மகட்கு நோயுற்றவாறும், அது தீருமாறும சொலலவேண்டுமென்று கேட்புழி; தெய்வமவந்தாடும்போது பாங்கி அத்தெய்வத்தை ஆடவேண்டா மென்று விலக்குதல். வெறியாட்டாளன ஆடு பலிகொடுத்தால்தீருமென் புழி அவ்வாட்டைக் கொல்லாமல் விலக்கலெனினும் அமையும.

அறியா மையினென்று கேட்கலுற் றேனுமமை யாவதொன்றுங்
குறியா மறியுயிர் கொள்ளவென் றோகுரு திப்பலிகூர்
வெறியா லிவளுயிர் மீட்கவென் றோவெறி வேல்வலத்தீர்
சிறியார் மனையிலவந் தீர்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினின்றே.

இ - ள். வெறறிவேலை வலத்திலுடையவரே! நும்மையாம அறியாமையினால் ஒன்று கேட்கலுற்றேம ஆவதொன்றுங் குறியாது மறியுயிரைக் கொள்ள வென்றோ அந்த விரதப்பலி தரும் மிகுந்த வெறியினாலே இவள் உயிரைமீட்கவென்றோ தஞ்சைவாணனசிலம்பினின்றுஞ் சிறியார்மனையில் வந்தீர்! திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீர். எ - று.

மறி - ஆடு. 'திருக்கோயிற்கெழுந்தருள்வீர்' என்றது அவாய்நிலையான் வந்தது. (உகஅ)

வெறிவிலக்கியவதனும் செவிலி பாங்கியைவினுதல்.

(இதுவெளிப்படை.)

மணகுன்ற வந்த கலியினை மாற்றிய வாணன்றஞ்சை
ஒண்குன்ற மங்கையர் முன்னாமின் னேயுமை யாணமகனைப்
பண்குன்ற வென்றசொல வள்ளிதன கோனைபசைக்தாரயிலால்
வெணகுன் றெறிந்தசெவ் வேளையிவ் வாறென் விளம்பியதே.

இ - ள. உலகங் குன்றவந்த கலியுகத்தைமாற்றிய வாணன் தஞ்சைய தெள்ளிய குனறிடதது மின்னே!உமையாள் மகனைப் பண்குறைய வென்ற சொல்லையுடைய வளளிககு நாயகனைப பசியமாலைசூடிய வேலினுலே வெண்குனறமாகிய குருகுபெயாக்குன்றத்தையெறிந்த செவ்வேளை மஙகையாமுனனர் இவ்வாறு நீவிளமபியதென? எ - று.

அயில் - வேல். வெண்குன்று - கிரவுஞ்சகிரி. 'குன்ற மின்னே' எனவும்,'செவ்வேளை மஙகையாமுன்னே' எனவும் 'விளம்பியதென்னே' எனவு மியையும். (உகக)

தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியால்அறத்தொடுநிற்றல்.

தோழிபூத்தரு புணாசசியா லறததொடுநிறறல் எ - து. பூவைக்கொடுத்ததனுற் புணாநத களவை வெளிபபடுததிககூறல.

போருறை திக்கனை போலுமின் கணகண்டு போதவஞ்சி
நீருறை நீலமு நீயுநண் பாகென்று நின்மகட்கோர்
தாருறை தோளவர் தநதனர் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
காருறை சோலையில யாமவினை யாடிய காலையிலே

இ - ள். அன்னாய்' போருறைநத நியகனையை யொக்கும் நினது கண்ணைக்கண்டு மிகவுமஞ்சி நீரிலேயொழிததுறைநதநீலமும் நீயும் உறவாக வென்று நினது மகட்கு ஒரு தாருறைநததோளையுடையவா வாணன்தமிழ்த் தஞ்சையைச் சூழ்ந்து புயலுறைநத சோலையிடதது யாம விளையாடிய காலத்தில் நீலப்பூவைததநதனா. எ - று.

நண்பு - உறவு. தார் - மாலை. கார் - புயல். (௩00)

புணறறுபுணர்ச்சியால்அறத்தொடுநிற்றல்.

புனறறுபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல் எ-று. புனலாற் கூடும் புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

ஒழிதோற் றியசொல்ல லுன்மக ளோதிக் குடைந்தகொண்டல்
பொழிதோற் றிரளுந்தி வந்தசெந் நீருந்திப் பொற்பினுக்கோர்
சுழிதோற் றிடும்பகை தீர்க்கின்ற போதொரு தோன்றலுமவ்
வழிதோற் றிவந்தெடுத் தானறஞ் சைவாணன்றென் வையையிலே.

இ - ள். அன்னையே! நின்மகள் ஓதிக்கொப்பில்லா துடைந்த மேகம் தோற்ற பகைதீர்த்தற்காய்ப் பொழியப்பட்ட யானைத்திரளைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்த சிவந்த நீர்வெள்ளந் தஞ்சைவாணன் தென்வையையிடத்துப் பெருக நின்மகளும் நதிக்குத்தோற்றுப்போன பகையைத் தீர்த்தற்கு யாம் நீராடியகாலத்தில் சுழிவந்து நின்மகளை வாங்கிக்கொண்டு போம் போதில் அவ்வழியிலே வருவானாகிய ஒருவேந்தன் வந்துஎடுத்தான், ஆதலால் நின்கருத்தில் தோன்றியதனைச் சொல்லுத லொழிவாயாக எ - று.

எனவே,-புணர்ச்சியுண்மை குறிப்பினாற் றோன்றியவாறாயிற்று. ஓதி-கூந்தல். கொண்டல் - மேகம். தோல - யானை. உந்தி-தள்ளி. உந்தி-கொப்பூழ். தோன்றல்-வேந்தன். (௯௰௧)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநிற்றல்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல் எ - து களிறுதரு புணர்ச்சியாற் களவை வெளிப்படுத்தல்.

மண்ணலை யாமல் வளர்க்கின்ற வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
அண்ணலை யாயிழை பாகனென் றஞ்சின மஞ்சனந்தோய்
கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேல்வந்த கைக்களிற்றின்
புண்ணலை நீர்வலப் பாகமுந் தோயப் பொருதனன்றே.

இ - ள். அன்னையே! இப்புவியை அலையாமல் வளர்க்கின்றவாணன் தென்மாறை வெற்பில் யாம் சோலையில் விளையாடுகையிலோர் யானைபாய வரும்போது நின்மகள் அலறிக்கூவ, அப்போது அவ்வழியில் வருகின்றானொருவேந்தன் விரைந்துவந்து அஞ்சலை யென்று நின்மகளை இடப்பக்கத்திலணைத்துக்கொண்டு வலதுகையில் வேலைவாங்கி மேல்வந்தகையொடுங் கூடிய யானைமுகத்தி லழுத்திப்பொருதவன்று ஆனைப்புண்ணில் அலைபோல் வருங்குருதிநீர் வலப்பாகமெல்லாம் நனைத்தலால் வலப்பால்சிவந்ததும், அவள் அழுதபோது கரைந்து கண்ணுகிய கடலில் வருநீர் இடப்பாகங் கறுத்ததும், ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மொன்றாய்த் தோன்றியதனால் அவ்வேந்தனை ஆயிழைபாகனென்ன யாம் அஞ்சினம். எ - று.

எனவே,-குறிப்பாற் புணர்ச்சியுண்மை யறிவித்தவாறு காண்க. அண்ணல் - வேந்தன். ஆயிழைபாகன் - சிவன். அஞ்சனம் - மை. அலை-கடல்

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய் செவிலியைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தண்டார் தழுவிய வேலண்ணல் வாணன்றென் றஞ்சைவெற்பில்
வண்டார் குழலிதன் வண்ணமுங் கண்ணும் வடிவுமுன்னாள்
கண்டா ரறியும் படியன் வேயல்ல காரணமொன்
றுண்டா லுயிரனை யாயயி ராம லுரை யெனக்கே.

இ - ள். உயிரனையாய்! தண்ணியமாலையணிந்தவேலுடைய வாணனது அழகிய தஞ்சை வெற்பிடத்து வண்டார்ந்த குழலையுடையாளது நிறமும் கண்ணும் வடிவும்முன்னாள் கண்டார்க்குஇப்போதுவேறுபட்டிருத்தலால் அறியுந்தன்மையனவேயல்ல, இவ்வடிவு வேறுபடுதற்குக் காரணம் ஒன்றுண்டாதலால் இக்காரணத்தை ஐயுறாமல் எனக்குரைப்பாய் எ-று.

ஐயுறுதல் - சொல்லத்தகாதென்று மறைத்தல், தண்டார் - மாலை. தழுவிய-அணிந்த. தென் -அழகு. வண்ணம் - நிறம். அயிர்த்தல் - ஐயாப்புறுதல் (௧௦௧)

செவிலிநற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிநற்றாய்க்கு * * * அறத்தொடுநிற்றல் எ-து முன்னிலைப் புறமொழியாலுணர்த்தாது முன்னிலை மொழியினாலே களவை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

மலைவந்த தோவெனும் வாரண வாணன்றென் மாறைமதி
சிலைவந்த தோவெனு நன்னுத லாயொரு செல்வரிங்கோர்
கலைவந்த தோவென வந்துவி னாவிநங் காரிகைக்கு
முலைவந்த தோவிலலை யோவென னாளின் முயங்கினரே.

இ - ள் மலைவந்ததோவென்று ஒப்புக்கூறும் வாரணத்தையுடைய வாணனதென்மாறைநாட்டில மதிவந்ததோ! சிலைவந்ததோ! என்று ஐயந்தரு நல்ல நுதலையுடையாய்! புனங்காக்குநாளில் ஒருதலைவரானவர் இங்கோர் கலைவந்ததோவென்று வினாவி, நம்முடைய பெண்ணுக்கு முலைவந்ததோ இல்லையோவென்னும் பேதமைப்பருவத்து முயங்கினார். எ - று.

வாரணம்-யானை, 'வந்ததோ' என்பதனை மதிக்குங் கூட்டுக. மதி சந்திரப்பிறை. முயங்கல் - புணர்தல். 'செல்வர்வந்து' என இயையும். ஓகாரம் அனைத்தும் ஐயம்.

'தலைவி பாங்கிக்குமுன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிற்றலும்' செவிலிநற்றாய்க்குமுன்னிலைமொழியா லறத்தொடுநிற்றலும்' ஆகியஇரண்டும் 'பூத்தருபுணர்ச்சி' முதல் மூன்றும் முன்னிலைமொழி' வெறிவிலக்கல் ஒன்றும் முன்னிலைப் புறமொழி. (௧௦௪)

அறத்தொடுநிற்றல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

அஃதாவது, தலைவன் தன்னூர்க்குத் தலைவியை யுடன்கொண்டு போதல்.

† "போக்கே கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை
மீட்சியென் றாங்கு விளம்பிய மூன்றும்
வெளிப்படைக் கிளவியின் வழிப்படு தொகையே"— என்னுஞ்
சூத்திரத்தால் உடன்போக்கு மூவகைப்படும்.

† "போக்கறி வுறுத்தல் போக்குடன் படாமை
போக்குடன் படுத்தல் போக்குடன் படுதல்
போக்கல் விலக்கல் புகழ்ந்தமைத் தலென்
றியாப்புடை யுடன்போக் கிருநான்கு வகைத்தே."— என்னுஞ்
சூத்திரவிதியால் உடன்போக்கு எட்டுவகைப்படும்.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல் எ - து காப்புமிகலால் உன்னூர்க்குடன்கொண்டுபோதியென்று பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

மைந்நீர் நெடுங்கண் மடந்தை யுடன்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
செந்நீர் விழவணி நின்னகர்க் கேகொண்டு சேர்ந்தருண்மற்
றந்நீர்மை யல்லதொ ராறின்றி லிங்கெம் மையரொன்றால்
முந்நீ ருலகுங்கொள் ளாரவி லையாக முலையினுக்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பா! இவ்விடத்தெம்மையா கருத்துச் சொல்லின் முலையினுக்கு விலையாக முந்நீர்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தையுங்கொள்ளார்கள். ஆதலால், குங்குமநீராடும் வசந்தத்திருவிழா வலங்காரத்தை யுடைய நின்னகர்க்கு மையெழுதிய நீர்மையையுடைய நெடியகண்ணை யுடைய மடந்தையையுடன்கொண்டு சேர்ந்தருள்வாய். இம்முறையல்லாது நீ வரைவதற்கு வேறோர் வழியில்லை. எ - று.

'வெற்பா இங்கெம்மையர்' எனவும், 'முலையினுக்கு விலையாக முந்நீருலகங்கொள்ளார்' எனவும், 'நின்னகர்க்கு மைந்நீர் நெடுங்கண்' எனவும், 'உடன் கொண்டு' எனவும் இயையும். மற்று - வினைமாற்று. செந்நீர் - குங்குமநீர். ஆறு - வழி. (௯௦)

---

† அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௧௦, ௧௧.

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாரோ முலையிலை யென்பர் நின்கேள்வி ரொன் பல்கிளைவாழ்
ஊரோ வணியதன் றொண்டொடி யாபவிந்தை யுண்கண்களோ
தாரோ வளரும் புயன்றஞ்சை வாணன் றரியலர்போல்
யாரோ தனிநடப் பாரருங் கானமிவ ளுடனே.

இ - ள். ஒளியவளையினையுடையாய்! நின் சுற்றத்தார் பாரை முலையிலையென்று சொல்வாரோ? உடன்கொண்டுபோதற்கு நின் சுற்றத்தார் வாழுகின்ற வூரணிந்தன்று. அதறியும், போவாமெனினில் கரியமாதினை மையுண்டகண்களோ தாரோவளரும் புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணனுக்குத் தரியலர்போல அரியகாட்டில் இவளுடன் தனியாய் நடப்பவர்யார்?

எனவே, - தரியலர்செல்லுங் கானத்தில் ஏன்றோசேறல் அரிதென்று கூறியவாறாயிற்று. பாரோ என்புழி ஓகாரம் என்பர் என்பதனோடு கூட்டுக. அவ்வோகாரம்-வினா. ஊரோ-யாரோ என்புழி, ஓகாரம் இரண்டும் அசைநிலை. கண்களோ, தாரோ என்புழி ஓகாரமிரண்டும் எண்ணின்கண்வந்தன. ()

அவளுடன்படுத்தல்.

அவளுடன்படுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனை யுடன்படுத்தல்.

சுருளேய் குழலுஞ் சுணங்கேய் முலையுஞ் சுமந்துநற்புப
பொருளே யெனச்சுரம் போதுமப் போது புகழ்வெயிலான்
மருளேய் கலியிருண் மாற்றிய வாணன்றென் மாறையினின்
அருளே யொழியவுண் டோநிழ லாவ தணங்கினுக்கே.

இ - ள். சுருள்பொருந்திய குழற்பாரமுஞ் சுணங்கினையுடைய முலைப்பாரமுஞ் சுமந்து பொருளாவது கற்பேயெனத்தெளிந்து சுரத்திற்செல்லும் போது தன்புகழருளாகிய வெயிலினாலே மயக்கம்பொருந்திய கலியாகிய இருளைமாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற அணங்கினுக்கு நிழலாவது நின்னருளேயே நிழலென்றுகொள்ளுவதல்லாது வேறொன்றை நிழலென்று கொள்ளப்படாது. எ - று.

சுருள் - கடைகுழற்சி, சுணங்கு - மாமைநிறம். உம்மை - எண். பொருளே என்புழி ஏகாரத்தைக் கற்பொடுகூட்டித் தேற்றப்பொருண்மையுரைக்க. மருள் - மயக்கம். மருளே என்புழி ஏகாரம் ஈற்றசை. (௬௦௭)

தலைவன் போக்குடன்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

நஞ்சோ அழலோ வெனுஞ்சுர மோசெல்ல நாடியவென்
னெஞ்சோ கொடியது நேரிழையாய்கிளர் பாமதியோ
வஞ்சோ தவழ்மதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வரையிலவம்
பஞ்சோ வனிச்சங் கொலோவெனு சீறடி பைந்தொடிக்கே. உ௰

இ - ள். நேரிழையாய்! ஒளியையுடைய மதியமுகிலுந் தவழப்பட்ட மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வரையிலுள்ள இலவம்பஞ்சோ அல்லது அனிச்சமலரோ வென்று சொல்லப்பட்ட சீறிய அடியையும் பசியகொடியையுமுடையாட்கு நஞ்சோ அழலோவென்று சொல்லப்பட்ட காட்டிற் செல்லக்கருதிய என்னெஞ்சோ மிக்ககொடியது. எ - று.

பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. அழல் - நெருப்பு. கிழல் - ஒளி. அனிச்சம் - ஆகுபெயர்.

நஞ்சோ, அழலோ என்புழி ஓகாரமும், பஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும் அனிச்சங்கொலோ என்புழி ஓகாரமும், ஐயம். சுரமோ என்புழி ஓகாரமும், கொலோ என்புழி ஓகாரமும் அசைநிலை. நெஞ்சோ என்புழி ஓகாரம் சிறப்பு. மதியோ, வஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும் எண்ணின்கண் வந்தன. ()

தலைவி தடன்போக்குணர்ந்தல்

தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல் எ - து தலைவனுடன்போகலைப்பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாலன்ன பாயற் பணைமென் மலர்ந்து சீறடி பட்டுருவும்
வேலன்ன கூர்ங்கல் லிருக்குமென்றோ வென்றனை பேதைநிகர்
ஞாலன்ன வாணனை மாறன் றமிழ்த்தஞ்சை யான் வரையுந்
சேலன்ன நீள்விழி யாயதெரியாதனையா சிந்தனையே.

இ - ள் மேதினி குமாலபோறவாணனது தென்மாறை நாடுசூழ்ந்தவயலிற்பிறழப்பட்ட சேலையொத்த நீண்ட விழியினையுடையாய்! மல்லிகைப்பூவால் நிறைத்தலால் அப்பாலையொத்த படுக்கையைப் பணையென்று சொல்லப்பட்ட சீறடியாயின அதன்பட்டுருவப்பட்ட வேலைப்போன்ற கூரிய கல்லிருக்குமோவென்றதனால் அவர் நினைந்த சிந்தனையாதோ தெரியாது. எ - று.

'மல்லிகைப்பூ வானிறைத்த' என்பது அவ்வயல் நிலையான்வந்தது. பாலன்பாயல் - வண்ணவுவமை. பாயல் - படுக்கை. உசனுதல் - புகுதல். போல் - ஐயம்.

(௩௦௧)

தலைவி நாணழிவிரங்கல்.

தலைவிநாணழிவிரங்கல் எ - து: உடன்போகவில்நாணழியுமேயென்று தற்குத் தலைவி யிரங்கிக்கூறல்.

மறவாகை வேலங்கை வாணனை மாறைநாட் மன்னனையேத்தும்
உறவாக வெண்ணி யுறாதவர் போலுயிர் போமபின்பென்றும்
துறவாத நாணந் துறப்பது வேண்டலிற் றொல்லுலகில்
பிறவா தொழிகைநன் றேயொரு காலமும் பெண்பிறப்பே

இ - ள். வீரத்தால் வெற்றிகொண்ட வேலை யகங்கையிற் பிடித்த வாணனை மாறைநாட்டாகரு மன்னவனை ... உறவாக வெண்ணியுறாத பகைவர்போல் உயிர்காத்தற் பொருட்டு என்றுந் துறத்தற்குத் தகுதியல்லாத நாணத்தைத் துறப்பது வேண்டிநிற்கலான், பழைமைபொருந்திய உலகில் ஒருகாலமும் பெண்பிறப்புப் பிறவாதொழிந்துவிடலானன்று. எ - று.

மறம்-வீரம். வாகை-வெற்றி. அங்கை-அகங்கை * "அகமெனகிளவிக் குக்கைமுன்வரினே - முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும் - வரை நிலையின்றேயாசிரியர்க்க," என்னுஞ் சூத்திரத்தானாக முடிபறிக. தொல்-பழைமை. காத்தல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கிகூறல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கூறல் எ - து. கற்பின் மேம்பாட்டைப் பாங்கி தலைவிக்குக் கூறுகிற்றல.

செங்காண் மலரிற் றிருவன்ன கோலத் தெரிவைபாக்கு
மெய்நா ணுயிரினு மிக்கன் றுறவிர வாவரவா
தந்நாண் முறைமை தவிர்ந்தருள் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநாட்
டந்நா ணழிமட வாய்கற்பு நோக்க வழிந்தன்றே

இ - ள். மடப்பத்தையுடையாய! சிவந்த முறுக்கவிழ் பருவத்தாய் தாமரைமலரிருக்கின்ற திருவையொத்த அழகையுடைய தெரிவையார்க்கு மெய்யின்கணிருக்கின்ற நாண் உயிரினுஞ்சிறந்ததென்று சொல்லின், உறவு கலவாத வேந்தர் தம்முடைய வாழ்நாள் முறைமை தவிர்த்தவர் இளையா யுள்ளவிடத்து அருளைத்தரும் வாணன் தமிழ்த்தஞ்சைநாட்டில் நீ சொல்லப்பட்ட இந்நாணமுங் கற்பைக்கருதுமிடத்தில் அழிந்தன்று. எ - று.

---

* தொல். எழுத். புள்ளிமயங்கியல், சூ. உ௦

நீரென்று கூறினமையால் செங்காண்மலர்-தாமரைமலர். கோலம்-அழகு. விரவுதல்-கலத்தல். * "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ் செயிர்தீர் காட்சி கற்புச்சிறந்தன்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (கூகச)

தலைவியோருப்பட்டெழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பலரே சுமந்த வுரைகளுந் தாயர்தம் பார்வைகளுஞ்
சிலரே சுமந்து திரியவல் லார்செய்ய செண்பகநாண்
மலரே சுமந்த வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
அலரே சுமந்து சுமந்திந்த வூரினி னழுங்குகவே.

இ-ள். பலர்சொல்லும் அந்தவார்த்தைகளும் தாயர் சினந்து பார்க்கின்ற கொடியபார்வைகளும் சுமந்து திரிய வல்லமையுடையார் சிலருளர், என்றும் முடியாது, செய்ய சண்பக நாண்மலரைச்சுமந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாப் பகைவர்போல அலர்கூறுஞ் சொல்லையே சுமந்து சுமந்து இந்தவூரிலுள்ளார் நின்றிரங்குக. எ-று.

'சுமந்து திரியவல்லார் சிலரோ' எனக்கூட்டுக. 'என்றுமுடியாது' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. 'இந்தவூரினி னழுங்குகவே' என்பது இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்துமேல் நின்றது. அழுங்குதல்-இரங்குதல், கெடுதலென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இவள் கற்புடையளாதலால் கூறிய சொற்பிழைபடாளாதலால், அவ்வாறன்றி நினைப்ப வந்து மணமுடித்தலல்லது பொருளன்மையுணர்க. இரங்கல் பொய்க்குமோவெனில் இருவருடன் போயின பின்னர் அவ்வூரிலுள்ளாரிரங்குதலின் பொய்யாதாயிற்று.

பாங்கி சுரத்தியல்புரைத்துழித் தலைமகள் சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

செல்லிற் கொடியகளிற் றண்ணல் வாணன்றென் மாறைமன்னன்
வில்லிற் கொடியபு ருவமின் னேயென விளம்புதி நீ
சொல்லிற் கொடியநம் மன்னையைப் போல்பவர் சூழ்ந்திருக்கும்
இல்லிற் கொடியகொல் லோசெல்லு நாட்டவ் விருஞ்சுரமே.

இ-ள். இடியினுங் கொடியதாகிய களிற்றுப் பெருமையையுடைய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது கையிற்பிடித்த வில்லினுங் கொடிய புருவத்தையுடைய மின்போன்றவளே! யான் செல்லுநாட்டில் அப்பெரியசுரமானது சொல்லிலே கொடியளாகிய நம்மன்னையைப்போல்வார் சூழ்ந்திருக்கும் இல்லினுஞ் சால கொடியதோ? எ-று.

தொல். பொருள். களவியல், சூ. ககங.

'சுரஞ்சொடியதென நீ விளம்புதி' என்றிவையும். சொல்லின் எண்புழு றெப்புமை தொகுத்தல். செல்-இடி. அண்ணல்-பெருமை கொல்-அசை. ஒதாரம்-எதிர்மறை. சுரம்-காடு. (ருகங)

பாங்கிகையடைகொடுத்தல்.

பாங்கி கையடைகொடுத்தல் - எ - து பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல். கையடை - அடைக்கலம்.

"பறந்திருந் தும்பா பதைப்பப் படரும் பரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடிதென் றில்லையன் னாடிறந் துசிலம்பா
அறந்திருந் துன்னரு ளும்பிறி தாயி னருமறையின்
திறந்திரிந் தாகலி யுமழுற்றும் வற்றுமிச் சேணிலத்தே."

[இது பிறசெய்யுட்கவி.]

† "வடமால் வரைநிலை சாயினு மவண்புயல் வாரிபுகும்
கடலு கியநெறி கைவிட நீங்கினுங் காதலர்க்கும்
அடன்மா களிற்றனைய நின்னையன் றாபின்னை யென்னையொன்றோர்
உடலுய கேண்மை யொழிந்தறி யாரிவ் வுலகத்திலே."—இது உரைகாரர் எடுத்துக்கூறிய பிறசெய்யுட்கவி. (ருகச)

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல் - எ - து பாங்கியிருளார்ந்த இடையாமத்தில் விடுத்தல். வைகுதல் - தங்குதல்.

பொழிநான மன்றலம் பூங்குழ லீர்ங்கள் புணர்ந்துசெல்லும்
வழிநாடி நும்பின் வருகுவல் யான்றஞ்சை வாணன்வையைச்
சுழிநாணு முந்தியி னாலகிளைக் கேற்பன சொல்லியின்னா
மொழிநா வடங்க மொழிந் தயலாரை முகங்கவிழ்த்தே.

இ - ள். மான்மதம் பொழியப்பட்ட மணந்தேறுகூடியபூவையணிந்த குழலையும் தஞ்சைவாணன் வையைச் சுழிநாணப்பட்ட வுந்தியையுமுடையாய்! நின்பழமையால்வருகின்ற சுற்றத்தார்க் கேற்பனசொல்லி அயலாரை அலர்கூறியநாவடங்க மொழிந்து தலைவனையச்செய்துநீங்கள்கூடிச்செல்லும் வழிதேடி யானும் பின்னேவருவேன். எ - று.

---

* திருக்கோவையார், செ. உகங.
† அம்பிகாபதிகோவை, செ. நடரு.

நானம் - மான்மதம். மன்றல் - மணம். புணர்தல் - கூடல். கிளை - சுற்றம். இன்னாமொழி-அலர்மொழி. 'மன்றலம் பூங்குழல்தஞ்சைவாணன் வையைச் சுழிநாளு மூந்தி' எனக் கூட்டி ஆகுபெயராகக்கூறுக. (கூகஙி)

தலைமகளைத்தலைமகன்சுரத்துய்த்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரத்துய்த்தல் எ - து. ஐம்பத்து மூன்றாநாள் தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்திற்செலுத்தல்.

தளிபோற் கொடைபயில் சந்திர வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையான்
அளிபோற் குளிர்ந்த விளமரக் காவும வன்புகழின்
ஒளிபோல் விளங்கிய வெண்மணல் யாறும் உவந்துகண்டு
நளிபோ தவிழ்குழ லாய்மெல்ல மெல்ல நடந்தருளே

இ - ள். குளிர்ச்சியையுடைய மலர் முறுக்கவிழப்பட்ட குழலையுடையாய்! மேகம்போற்கொடுக்குந் தொழில்பழகிய சந்திரவாணனுடைய தமிழ் விளங்கப்பட்ட தஞ்சையான அன்புபோலக்குளிர்ந்த இளமரச்சோலையும் அவனது புகழினொளியைப்போல வெண்மணல் செறிந்தகான்யாறும் கண்டுமகிழ்ந்து மெல்ல மெல்ல நடந்தருள்வாயாக. எ - று.

தளி-மேகம். பயிலுதல்-பழகுதல். அளி-அன்பு. கா-சோலை. யாறு-கான்யாறு. உவத்தல்-மகிழ்தல். நளி-குளிர்ச்சி. 'கண்டுவந்து' எனஇயையும்.

தலைமகன் றலைமகளசைவறிந்திருத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

அசைவு-வருத்தம். அன்புகொண்டமடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை என்றார் பிறரும். அசைஇய-வருந்திய.

வரமாமை வேற்படை வாணன் றென்மாறை வணங்கலர்கள்
புரமான வல்லழல் பொங்குவெங் கானிற் பொருந்தியகூர்
அரமான கல்லுன் னடிமல ராற்றல வாதலினாம்
சுரமாறு மளவுநல் லாயிருப் பாமிந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். நல்லாய்! வரத்தையுடைய மாமைநிறம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வாணன்தென்மாறையை வணங்காதார் நகரைப்போலவெரிய அழல்பொங்கியெழும் வெய்யகாட்டிலேகூர்பொருந்திய அரத்துக்கொப்பானகற்கள் உன் அடிமலர் பொறுக்குந்தன்மையவல்ல; ஆதலால், சுரமாறுமளவும் நாம் இந்தச்சோலையிலேயிருப்பாம். எ - று.

மாறை குறிப்புள்ளிற்றம். 'வரமாலைவேற்படை வாணன்' என்று பாடமோதிப் பெருமையுங் கூர்மையுமுடைய வேற்படையெனப்பொருள் கூறுக. 'கூர்பொருந்திய' என்றியையும். அரமான என்பழிஉவமைத்தொகை. புரமான - புரம்போல. ஆற்றல் - பொறுத்தல். † 'ஆற்றுவாராற்றல் பசியாற்றல்' என்றாரபிறரும்.

சுரம்-வழி. ஆறுதல - வெப்பந்தணிதல எல்லை அளவு. (ககஎ)

உவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தல் எ - து. தலைமகளை மகிழ்ந்து அவள்கூந்தற்கு அலரைச்சூட்டி அதனால பரவசமகிழ்ச்சியடைந்து கூறுதல. உவகை அறிவொடுகூடியது, மகிழ்ச்சி யறிவழிந்தது. என்னை, - ‡ "உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங், கள்ளுக்கில் காமத்திற்குண்டு." என்னுங் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரையானுமுணர்க.

அடிமலர் போற்றவும் போற்றியன் பாலிவ ளாய்முடிக்கியான்
கடிமலர் சூட்டவுங் காட்டிய தாற்களவா காய்ந்தெறியுந்
துடிமலர் சீர்க்கெதிர் கூகை யிரட்டுஞ் சுரத்திடையோர்
வடிமலர் வேற்படை யானவாணன் மாறையென் மாதவமே.

இ - ள். களவாசினைத்தடிக்குந் தடியின்கண் விரிவாகிய தாளவோசைக்கு எதிராகக் கூகையொலிக்குங் காட்டிடை ஒப்பற்ற கூர்மை விரிந்த வேற்படையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற என்னுடைய மாதவம் இவளடிமலரைப்போற்றவும் போற்றி அன்பால இவளாய்ந்துமுடித்த கொண்டைக்கு யான் மணமலரைச்சூட்டவும காட்டியது. எ - று.

கடிமலர்-மணமலர். காய்தல்-சினத்தல. எறிதல-அடித்தல், துடி - பாலைநிலத்துப்பறை. மலர்தல்-விரிதல் சீர்-தாளவோசை. இரட்டுதல்-ஒலித்தல். சுரம்-காடு வடி-வடித்தற்றொழில. (ககஅ)

கண்டோரயிர்த்தல்.

கண்டோரயிர்த்தல எ - து. வடிவின்மேம்பாட்டாற் கண்டோரைய முறக்கூறுதல்.

சையத் திரள்புயன் சந்திர வாணன் றனிபுரக்கும்
வையத் துறைகின்ற மானிட ரோவன்றி வானவரோ
கையப் படுமழல வெஞ்சுரத் தூடுநடந் தவரொன்
றையப் படுவதல் லாலுண மைசால வறிவரிதே.

---

† திருக்குறள், செ. உஉரு.
‡ ஷை, செ. கஉஅக.

இ - ள் வருகின்றோர் உளமனையப் பாலை அழல்படும் வெய்ய சுரத்தில் நடந்த இவர் மலைபோல் திரண்ட புயத்தையுடையவனாகிய சந்திரவாணனை ஒப்பிலாது காதலிக்கும் புவியினகண் உறைகின்றமானிடரோ ! அல்லது வானுலகினகணுள்ளவரோ! என்று ஐயப்படுவதல்லாமல் உண்மையை மிகவும் அறியவரிது. எ - று

ஐயம் - மலை திரள்புயம் - வினைத்தொகை புரத்தல்-காத்தல். வையம் - புவி 'அழலபடும்' என இயையும் சால-மிகவும். (௲௧௧)

கண்டோர்காதலின்விலக்கல்.

கண்டோர் காதலின் விலக்கல் எ - து கண்டோர் காதலினுடன்போக்கை விலக்கி எம்பாடியிற் றங்கிப்போமென்று கூறுதல்

கண்டோராவார் - பாலைநிலத்தெயிற்றியர். ஆடவர் கண்டோரெனில் வருங்குற்றமெனின், 'செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டு கேட்டல்' என்னும் கிளவிச்செய்யுளில் யான்தலைவனைக் கண்டேனெனின் காதலி தலைவியைக் கண்டாள் என்பதனோடு மாறுபடுமென்றுணர்க.

மாலுந் திருவு மெனவரு வீர தஞ்சை வாணன்றெவ்வூர்
போலுஞ் சுரமினிப் போகவொண் ணாது பொருப்படைந்தான்
ஆலும் புரவி யருக்கனிங் கங்கு லடற்கடமான்
பாலுந் தசையுமுண் டேதங்கு வீரெங்கள் பாடியிலே

இ - ள். மாலுந்திருவுமென்று சொல்ல வருவீர் ! தஞ்சைவாணனை பகைவரிருக்கும் ஊர்போலும் பாழாகிய சுரம் இன்று இவ்விடம் விட்டு அப்பாற்போகத்தகாது ஆரவாரஞ்செய்யும் புரவி பூட்டிய தேரில்வரும் அருக்கன் அத்தவெற்படைந்தான். இருள்மிருங்காலமாகிய இக்கங்குலில் போர்செய்யும் கடமானபாலும் தசையும் யாங்கள் தருதும், அதனையுண்டு எங்கள்பாடியில் தங்குவீர். எ - று.

தெவ்வூர் பாழாய் மக்களியக்கமின்றியிருத்தலின் சுரம் உவமையாயிற்று. 'அருக்கன் பொருப்படைந்தான்' எனக் கூட்டுக. ஆலுதல்-ஆரவாரித்தல். அடல் - போர். (௲௨௦)

தன்பதியணிமைசாற்றல்

தன்பதியணிமைசாற்றல் எ - து இவ்விடத்தில் நயவூரில் வைகிப் போதல்வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவன் தன்பதி அணித்தென்று கண்டோர் கூறுதல்.

தொடங்கும் பிறைநுதற் றோகையு நீயுமுன் றோன்றுகின்ற
கடங்குன் றிரண்டுங் கடந்துசென் றூறகம லத்தடமும்
கிடங்கும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்தெதிர் தோன்றுங் கிளைத்தபைந்தார்த்
தடங்குங் குமநெடுந் தோள்வாணன் மாறையுந் தஞ்சையுமே.

இ - ள். வளர ஆரம்பிக்கும் பிறைபோலும் நுதலையுடைய தோகை போன்றவளும் நீயும் முன்னே தோன்றுகின்ற காடுஞ் சிறுமலையுமாகிய இரண்டுங் கடந்து சென்றால் கமலப்பொய்கையும் கமுகும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்து வாவியிற் கிளைத்த நீலத்தாரணிந்த பெருமையுடைய குங்குமம் பூசிய நெடியதோளையுடைய வாணன்மாறையும் தஞ்சையும் எதிராகத் தோன்றும். எ - று.

தொடங்குதல் - ஆரம்பித்தல். தோகை - ஆகுபெயர். கடம் - காடு. குன்று - சிறுமலை. கிடங்கு - அகழ். புரிசை - மதில். கிளைத்தல்-தோன்றுதல். 'கிளைத்த பைந்தார்' என்பது * "குண்டுசுனைபூத்தவண்டுபடுகண்ணி" என்றாற்போல ஒற்றுமை நயத்தாற் செயப்படுபொருண்மேல் நின்றது.()

தலைவன்தன்பதியடைந்தமைசாற்றல்.

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை சாற்றல் எ - து. தலைவன் தலைமகட்குத் தன்பதியடைந்தமை யுணர்த்தல்.

சந்தனந் தோய்ந்து தயங்குமுத் தாரந் தரித்துவிம்மும்
நந்தனந் தாங்கி நுடங்கிடை போல நடந்திங்ஙனே
நொந்தனங் காலென்று நோவல்பொன் னேயொரு நோயுமின்றி
வந்தனங் காணிது காவலன் வாணன் மாறை வளநகரே.

இ - ள். பொன்போன்றவளே! சந்தனந்தோய்ந்து விளங்கப்பட்ட முத்துமாலையணிந்து பூரிக்கும் நமது தனந்தாங்கி நுடங்குமிடைபோல நடந்து இவ்விடத்தில் கால்நொந்தனமென்று நோவற்க; ஒருதுன்பமுமின்றி வந்தனம், வாணன் மாறை வளநகரிது காண்பாய். எ - று.

தான் அவன் என்னும் வேற்றுமையின்மையால் நந்தனம் என்று கூறினான். பொன் - ஆகுபெயர். நோய்-துன்பம். 'வந்தனங்காண்' என்புழிக் காண் உரையசை.

இவற்றுள் பாங்கி 'தலைவற்குடன் போக்குணர்த்தலும்,' 'தலைவிக்குடன் போக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்கறிவுறுத்தல் 'தலைமகன் மறுத்தலும்,' 'தலைவி நாணழிந்திரங்கலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்குடன் படாமை.

* திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.

'பாங்கி தலைவனை யுடன்படுத்தலும்,' 'தலைவி கற்பினமேம்பாடு பூண்டு லைப்பாங்கி புகறலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்குடன்படுத்தல். 'தலைவன்போக் குடன்படுத்தலும்,' 'தலைவியொருப்படடெழுதலும்,' 'பாங்கிசுரத்தியல்புரை த்துழிச்சொல்லலும்' ஆகியமூன்றுமுடன்போக்குடன்படுதல். 'பாங்கிகைய டைகொடுத்தலும்,' 'வைகிருள்விடுத்தலும்,' 'தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்து யத்தலும்' ஆகிய மூன்றும் போக்கல். 'தலைவன் தலைவி அசைவறிந்திழுத்த லும்,' 'கண்டோர்காதலின்விலக்கலும்' ஆகிய இரண்டும்விலக்கல். 'தலைவன் தலைவியையுவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தலும்,' 'கண்டோரயிர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் புகழ்தல். 'கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றலும்,' 'தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் தேற்றலெனக் கொள்க. (௫௨௨)

உடன்போக்கு முற்றிற்று.

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை.

கற்பொடு புணர்ந்தகவ்வை எ - து தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடுகூடியவதனை அயலார் விராய சேரியார்பலருமறிதல்.

† "செவிலிபுலம்பல் நற்றாயபுலம்பல்
கவாமனைமருட்சி கண்டோர்ரக்கம்
செவிலிபின்றேடிச் சேறலென்றுவகுக்க
கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையைவகைத்தே." — என்னுஞ்

சூத்திரவிதியாற் கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை ஐவகைப்படும்.

செவிலிபாங்கியைவினாதல்

(இது வெளிப்படை)

நலம்புனை யாயமு நீபுநற் றாயொடு நானுநன்பொன்
சிலம்புயர் சோலைபுகு சிறறிலும் பேரிலுந் தெண்டிரைமேல்
வலம்புரி யூர்வயல் சூழ்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
புலம்புற மாதரெங் கேமக ளேதனிப் போயினளே.

இ - ள். நலம்புனைந்த ஆயமும் நீயும் நற்றாயொடு நானும், நல்லஅழகிய மலைபெட்டத்து உயர்ந்தசோலையும் அவள் விளையாடுஞ் சிறறிலும் அவளியங்கித் திரியும்பெரியமனையும் தெளிந்ததிரையின்மேல்வலம்புரிச்சங்குஊர்ந்துவரும் வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தாதபகைவர்போலப் புலம்புதலடைய மாதர். எங்கே தனியாய்ப்போயினாள்? யான் அறியச்சொல்வாயாக. எ - று.

நலம்புனையாயம்-தலைவிக்கழகாயலங்கரிக்கும் ஆயம். ஒடு-எண்ணொடு.

---

† அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், ௬ ௪௯.

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வெறுத்தா ரொறுத்துரை மேலுநங் கேளிர் விழைதலின்றி
மறுத்தா ரவற்கு மணமதந் தஞ்சை வாணபிரான்
கறுத்தார் புரத்து நடந்தனள் காளைபின் காமர்கற்பால்
பொறுத்தா ளழற்சுரந் தன்னையன் னாய்நின் பொலங்கொடியே.

இ-ள். அன்னாய்! நின் பொலங்கொடி நருக்கற்றதற்கு வெறுத்தார்; அதன்றியும், ஒறுத்த சொல்லைச் சொல்லுதலும் மேலும் விழைதலின்றி அத்தலை வற்கு மணந்தரோதமறுத்தார்; அதனால் தஞ்சைவாணர் குலத்துக்குப்பிரான் கோபித்த பகைவருராகிய காட்டில் காளைபின் நடந்தனள், அழகிய கற்பினால் சுரத்தழல் அன்னை பொறுத்தாள். எ-று.

ஒறுத்துரை-சினத்துப் பலகாற் கூறுதல். விழைதல் - விருப்பம். கறுத்தல்-கோபித்தல். காளை-பாலைநிலத்துத் தலைவன். காமர்-அழகு. 'மணத்தை மறுத்தார்' எனவும், 'சுரத்தழற்றன்னை' எனவும் இயையும். (௩௨௪)

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலி தேற்றுவோர்க்கெதிரழிந்து கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

அழிந்து கூறல் - நொந்து கூறல்.

மாறா வளவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையென்கண்
ஆறா வருந்துய ராற்றுகின் றீரறி வேகொளுத்தி
ஊறா வனகடிந் தென்முலை யூறமிர் தூட்டியின்சொல்
கூறா வளர்த்தற் கோல்வளை நீத்ததென் கோலவளையே.

இ-ள். வளமாறாத வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில் என்னிடத்தில் ஆறாத அருந்துயரையாற்றுகின்றவரோ! அறிவைப்பொருந்தித் துன்பமானவை கடிந்து என்முலையிலூறும் அமிழ்தத்தை யூட்டி இனியசொல்லைக்கூறி அரிதாய் வளர்த்ததற்கோ னழகிய வளையையுடையாள் என்னை விட்டுநீங்கியது! எ-று.

'வளமாறா' எனஇயையும். ஏகாரம்-ஈற்றசை. கொளுத்தல்-பொருந்தல். ஊறு-துன்பம். கூறா-கூறி. நீத்தல் - துறத்தல். கோல்வளை - ஆகுபெயர். கோலம்-அழகு, கோல் எனக்கடைக்குறை. கோல்வளையிற் புள்ளியென் பாருமுளர். (௩௨௫)

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தல்.

செவிலி தன்னறிவின்மை தன்னை நொந்துரைத்தல் எ-து. தலைவி போதற்குத் தன்குறிப்பினால் அறிவித்ததன்மையை யறிந்திலேனென்று தன்னறிவின்மை தன்னைத்தெளிந்துகூறல்.

வழியா வரும்பெரு நீர்த்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
கழியாத வன்புடைக் காளைபின் னாளைக் கலந்துகொண்டல்
பொழியாத வெஞ்சுரம் போகுவ லியானென்று போங்குறிப்பால்
ஒழியாதென் முன்புசொன் னாள்பேதை யேனொன்றை யோர்ந்தில
[னே.

இ-ள். வாய்க்கால் நிறைந்து வழிந்துவரும் பெரிய நீர் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாத பகைவர் போல நீங்காத அன்பையுடைய காளை பின்னே நாளைக் கலந்து ஒருக்காலும் கார் வந்து பெய்யாத வெவ்விய காட்டில் யான் போகுவலென்று போங்குறிப்பையெல்லாம் விடாது என் முன்பு சொன்னாள், யானறிவிலேன் ஆதலால், ஒன்றையும் ஆராய்ந்தறிந்திலேன். எ-று.

வழியா - வழிந்து. கழியாத - நீங்காத. ஒழியாது - விடாது. ஆல் - அசை. ஒன்றையும் என்புழி சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (௩௨௬)

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

இணங்கிய புவனத் தெவருமில் லாவென் னிளங்கொடியாள்
உணங்கிக் கழித லொழியவென் பாலவ ருன்னையன்பால்
வணங்கிப் பலமுறை வாழ்த்துகின் றேன்றஞ்சை வாணன்றெவ்வை
அணங்கித் திரள்புயத் தான்மலை யாசலத் தாரணங்கே.

இ-ள். பகைவரை வருத்திய வதனாற் பூரித்த திரண்டபுயத்தை யுடையவனாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிலிருக்கின்ற அரியதெய்வமே! இப்புவனத்து நட்புக்கூடுதற்கு எவரும் இல்லாத என் னிளங்கொடி போல்வாள் வாடிப் பாலைவனத்துப் போதலையொழிய என்னிடத்துவர உன்னை அன்பாற் பலமுறை வணங்கித் துதிக்கின்றேன், வரின் நினக்குச் சிறப்புச்செய்வேன்.

இணங்கல் - இணங்கெனத் திரிந்து நின்றது, *"காப்பின் ஒப்பின் ஊர்தியின் இழையின்" எனும் வேற்றுமைச் சூத்திரத்தின் இழைத்தல் எனும் சொல் இழை என நின்றாற்போலக் கொள்க. உணங்கி - வாடி. கழிதல் - போதல். அணங்கி - வருத்தி. மலையாசலம் - பொதியமலை. ஆரணங்கு - அரிய தெய்வம். 'வரின் நினக்குச் சிறப்புச்செய்வேன்' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இவை மூன்றுகிளவியும் செவிலிபுலம்பற்குரியவாமென்க. (௩௨௭)

---

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், சூ. ௭௨.

செவிலிநற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிநற்றாய்க் கறத்தொடுநிற்றல் எ - து. செவிலி நற்றாய்க்கு உடன்போக்கை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

சகநல்க வந்தருள் சந்திர வாணனறென் றஞ்சைநல்லாய்
முகநல்கி நல்க முலைகொடுத் தாரினு முத்தங்கொடுத்தார்
மிகநல்ல ரென்பது மன்பதை தேர விடலைபின்னே
மகநல்கு மந்தியங் கானடந் தாளுன் மடந்தையின்றே.

இ - ள். உலகத்தில் மகிழ்ச்சி கொடுக்கவந்தருளப்பட்ட சந்திரவாணனது அழகியதஞ்சையிலிருக்கின்ற நல்லாய்! முகங்கொடுத்து மேலைக்கு மகிழ்ச்சியுள் கொடுக்கவெண்ணி முலைகொடுத்தாரின் இன முத்தங்கொடுத்த கணவரோ மிகநல்லரென்பது உலகத்து மக்களெல்லாருந் தெளிய உன்மடந்தை இன்று மகப்பெறுமந்திகளியங்குங் காட்டில்விடலைபின்னே நடந்தாள். எ - று.

சகம் என்புழி எழனுருபுதொக்கது. நல்லாய - நற்றாய். மன்பதை-மக்கட்கூட்டம். தேற-தெளிய. மக - குரங்குக்குட்டி ‡ "கோடுவாழ்குரங்குங் குட்டி கூறுப." ‡ "மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு மவையுமன்னவப் பாலன." என்பதனானுணர்க. மந்தி-பெண்குரங்கு ‡ 'குரங்கு முசுவு மூகமு மூன்றும." என்பதனானுணர்க. கான-காடு. (கூஉஅ)

நற்றாய்பாங்கியோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை,)

முன்னே யிதனை மொழிந்தனை யேனுந்தை முன்றமணம்
பின்னேய் குழலி பெறுவ ளல்லளே பிறழா தெவர்க்குந்
தன்னையம் வைத்தரு ளுந்தஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில்
பொன்னே யனையநல் லாயவ மேசுரம் போக்கினையே.

இ - ள். எவர்க்கும் நிலைவிட்டுப் பெயராது தன்னுடைய அன்பை வைத்துக்காக்கும் தஞ்சைவாணன் பொதியமலையிடத்துப் பாற்கடற்பிறந்த மடவார் பலருள்ளும் திருமகளே வெ[illegible]பாகிய நல்லாய்! சுரம்போவதற்கு முன்னமே இதனைமொழிந்தனையாகின் நுந்தந்தை முற்காலத்தில் என்னை மணஞ்செய்தது போலப் பின்னுதல் பொருந்திய குழலையுடையாள் மணம் பெறுவாளே! இச்செய்தியை என்னுடன் சொல்லாமல் மகளை வீணேசுரத்திற்போக்கினையே! எ - று.

---

‡. தொல். பொருள். மரபியல், சூ. கங, கச, உஉ.

நுந்தை - நுந்தந்தை. முந்தை-முன்பு. மணம் என்புழி உவமத்தொகை. பிறழ்தல்-பெயர்தல். நேயம்-அன்பு. போன்னே என்புழி ஏகாரம் பிரிநிலை, அவளுடன் பிறந்தார் பலருள்ளும் அவளையே பிரிந்து வாங்குதலின். அவம்-வீண். சுரம்-கான். (௩உ௯)

அது கேட்டபாங்கியழுங்கல்கண்டு நற்றாய்புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை)

இல்லுங் கழங்கா டிடங்களு நோக்கி யிரங்கல்வம்பும்
வல்லும்பொருங்கொங்கை மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணனொன்னார்
புல்லுந் துணைவியர் போலவினை யேன்பெற்ற பூவையன்னாள்
செல்லுஞ் சுரத்தழ லன்றுன்கண் ணீரொற் றெறுகின்றதே

இ - ள். கச்சும் சூதும் தம்முட்பொருங் கொங்கையையுடைய மங்கை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகையாயினோர்கூடும் மனைவியர்போலத் தீவினைசெய்தயான் பெற்றபூவைபோன்ற மகள் வருந்திச்செல்லும்பாலைச் சுரத்தில் விழா நிற்கும் அழலன்று, அழுகின்ற கண்ணீரோ யென்னைச் சுடுகின்றது; மகள் [illegible]டங்கித்திரிகின்ற மனையையும் அவள் கழங்காடுகின்ற இடங்களையும் நோக்கி நீ கலுழற்க. எ - று.

கழங்காடுதல்-கழங்காயேழு கைப்பிடித்தாடுதல். இரங்கல்-அழுதல். வம்பு-கச்சு. வல்லு-சூது. வம்பும் வல்லும் பொருதல்-வல்லொப்புப் பார்க்க வருங்கால் வம்பே மறையற்க என்புழி நீ யொப்பாகாயென்று வம்பு விலக்குழி ஒன்றோடொன்று பொருதலாயிற்று. தெறுதல்-சுடுதல். (௩௩0)

நற்றாய்பாங்கியரோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை)

நேயம் புணைதுணை யாகவெங் கானக நீந்தவெண்ணி
ஆயம் புலம்ப வகன்றன ளோர்கல் லகங்குழைய
மாயம் புகலொரு காளைபின் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
சேயம் புயமலர் போலடி நோவவென் சில்வளையே.

இ - ள். வாணன் தென்மாறை நாடுபோன்ற பெண்காள்! கல்லும் நெஞ்சங்குழையப் பொய்சொல்லப்பட்ட வொருகாளைபின் எனது சில்வளையையுடையாள் சிவந்த தாமரைமலரையொக்கும் அடிகணோவ வெவ்வியகாடாகிய வெள்ளத்தை நீந்தவெண்ணி அன்பினைத் தெப்பமுந்துணையுமாக ஆயக்கூட்டம் புலம்பப்பிரிந்து போயினள். எ - று.

நேயம்-அன்பு. புணை துணை என்புழி உம்மைத்தொகை. நீந்தல் என்பதனால் வெள்ளம் வருவிக்கப்பட்டது. ஏகாரம் ஈற்றசை. கல் என்புழி சிறப்பும்மை தொக்குநின்றது. "குன்றிநெஞ்சுபக வெறிந்த வெஞ்சுடர் நெடுவேல்" என்பதுபோலக் கற்கு நெஞ்சுகூறினனென்றுணர்க. மாயம்-பொய். அம்புயம்-தாமரை. சில்வளை - ஆகுபெயர். (௩௩௧)

நற்றாய் அயலார் தம்மொடுபுலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

மேனாள் வரங்கிடந் தென்போல வருந்தி மிகவுமெய்நொந்
தீன்றவர் துன்ப மெய்துவ ரோவிமை யோருலகந்
தானாண நீடு மதிற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பின்
மானார் விழியனை யாள்விளை யாடிய வண்டலகண்டே.

இ - ள். தேவருலகத்தார் நாண நீண்ட மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தமிழ்ச்சிலம்பில் விழிமான்போன்றவள் விளையாடிய வண்டலம்பாவையைக்கண்டு 'பண்டைநாளில் வரங்கிடந்து என்னைப்போற் பத்துமாதஞ் சுமந்து வருந்தி மிகவும் மெய்நொந்து பெற்றார் துன்பம் எய்துவரோ? யானும் பெற்றிராதுபெற்ற துன்பத்தை யெய்தினேன். எ - று.

மேனாள் - பண்டைநாள். ஈன்றவர் - பெற்றவர். வண்டல் - ஆகுபெயர். (௩௩௨)

நற்றாய்த்தலைமகள்பயிலிடம்தம்மொடுபுலம்பல்.

நற்றாய் தலைமகள் பயிலிடம் தம்மொடு புலம்பல் எ - து. நற்றாய் தலைவிபழகி விளையாடுமிடங்களோடு நொந்துகூறல்.

செயலைத் தருவின வருநிழ லேபெருஞ் சிற்றிலமே
வயலைக் கொடிநொச்சி மண்டப மேதஞ்சை வாணனொன்னார்
இயலைத் தனித்தனி தந்தன ளோநமக் கின்றிதன்றோ
கயலைப் பொருதகண் ணாண்மேலும் வாழ்விக்குங் கட்டளையே.

இ - ள். அசோகத்தருவின் அழகிய நிழலே! பெரிதாய்வளர்த்த சிற்றிலமே! வெளியிலே செய்த கொடிகட்டிய மதில் சேர்ந்த மண்டபமே! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவரிலக்கணத்தை நமக்கின்று தனித்தனி தந்தாள கயலுடனே போர்புரிந்தகண்ணாள், இனிமேலும் நம்மை வாழ்விக்கும் கட்டளையிதுவன்றோ! எ - று.

செயலை-அசோகு. திரு-அழகு. பெருஞ்சிற்றில்-அவரவர் விளையாடுஞ் சிற்றில் அறம் பெரிதாய் வளர்ந்தசிற்றில. வயலை-வெளி. நொச்சி - மதில். 'தனித்தனிதருதல்'பகைவர் பலராதலால் அவரவர்படுந்துன்பங்களை வேறு வேறு கொடுத்தல். மேலும்-இனிமேலும். கட்டளை - முறைமை. இவை ஐந்தும் நற்றாய் புலம்பற்குரியவாமென்க. (௩௩௩)

நிமித்தம்போற்றல்.

வடியேய புகாமுக வாள்வல வாணனறென மாறையுள்யான
அடியே தொழுநதெய்வ மாகநிற் பேணி யரும்பலியிப்
படியே தருகுவ லெனறுமின னேயிப பதியுவகைக்
கொடியே வுரககரை நீகொடி யேன்பெற்ற கொம்பினையே.

இ - ள். இபபதியிடதது மகிழசசிகொணடிருககின்ற காகமே! பாவியாகிய யான்பெறற கொமபுபோலவாளை ாணடுவர நீயழையாய், அழைத்தவுடனே வருவள், அவளவநதால வடிததொழிலபொருநதிய புகாநிறத்தை முகததிலுடைய வாடடொழிலிலவலல வாணனது தெனமாறையுள யான வழிபடுகடவுளாக நினைபபோறறி, சோறுதசைமுதலிய அரியபலியை இனறு கொடுததாறபோல எனறுந தருவேன எ - று.

வடி - வடிததொழில. புகா - இரததககறைபபுளளி. அடிதொழுந தெயவம - வழிபடுகடவுள. பேணி - போறறி அரியபலி - கிடையாதபலி. இனனே-இபபோதே. கொடி-காகம கரைதல-அழைததல். காகமழைத்தல் ஊாககுப போயினா வருவரெனனும உலகியலபுபறறிக கூறினளென றுணாக. இனனேவரவென இயையும. (கூகூச)

சுரந்தணிவித்தல்.

சுரநதணிவிததல எ - து. சுரததினவெமமை குளிருமாறகூறுதல்.

வெஞ்சுர நாடு வியனசுர லோகமும வெஙகடுஙகான,
ஐஞ்சுர தாரு வனஙகளு மாக வகிறபுகைபோல
மஞ்சுர வாடக மாமதில சூழதஞ்சை வாணனவெறபில
பஞ்சுர மாகு மொழிச்சுரு ளோதியென பைநதொடிககே.

இ - ள் அநககரிலுளளாா குழறகூடடும அகிறபுகைபோனற முகிலதவழப்படட வலியபொனமதிலசூழநத தஞ்சைவாணனது வெறபிடததுப பஞ்சுரமெனனும பணணைககொபபாகிய மொழியையும, சுருணட குழலையுமுடைய எனபசிய தொடியையணிநதாடகு வெயயபாலையுலகும, விரிவாகிய தேவருலகும, வெயயகடியகாடும, அததேவருலகிலுணடாகிய பஞ்சதருசசோலையுமாக. எ - று.

சுரநாடு பாலையுலகம. வியன-விரிவு. ஐநதுசுரதருவனம - சநதானம், அரிசநதனம, மநதாரம, பாரிசாதம, கறபகம. பஞ்சுரம் - பாலைநிலததுப் பண. ஓதி-குழல். மொழிச்சுருளோதி - உமமைததொகை. பைந்தொடி - அன்மொழிததொகை. (கூகூரு)

தன்மகள்மென்மைத் தன்மைக்கிரங்கல்

தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல் எ - து. நற்றாய் தன்மகள் மெல்லிய இயல்பாகிய தன்மைக்கு இரங்கல்.

தாமே தமக்கொப்பு மற்றில் லவாதில்லைத் தண்ணனிச்சப்
பூமேன் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பொங்குஞ்செங் காயெரியுந்
தீமே லயில்போற் செறிபரற் கானிற் சிலம்படிப்பாய்
யாமே நடக்க வருவினை யேன்பெற்ற வம்மனைக்கே. (௩௩௬)

¶[இதுபிறசெய்யுட்கவி.]

இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல் எ - து. நற்றாய் தலைவியிளமைத்தன்மைக்கு மனமெலிந்திரங்கிக்கூறல்.

இரும்பா மனங்கொண்ட வாறென்னை நீதன்னை யேத்தியென்று
மரும்பா வலர்க்கருள் வாணன்றென் மாறை வளவயலில்
கரும்பார் மொழியா யழலென்று கண்ணீர் துடைத்தணைத்துன்
அரும்பார் முலைசெய்ய வாய்ப்பசும் பாவைக் களிக்குமின்னே.

இ - ள். விளையாடும் பாவையை நோக்கித் தன்னைத்துதித்துவரும் புலவர்க்கு என்றும் அருளப்பட்ட தென்மாறை நாட்டுவளவயலில் வளரும் கரும்புபோன்ற மொழியினையுடையாய்! அழாதேயென்றுகண்ணீர்துடைத்துத் தழுவி உன்மார்பில் அரும்பாகிய முலையைச் செய்யவாயையுடைய பசும் பொன்னாற்செய்த பாவைக்களிக்கும் இளமைத் தன்மையையுடைய மின் போன்றவளே! என்னைவிட்டுப் பிரிந்துபோக நீ இரும்பையொக்கும் மனங் கொண்ட முறைமை எப்படி? எ - று.

பாவலர்-புலவர். பசும்பாவை என்றதனால் பொன்வருவிக்கப்பட்டது. மின் - ஆகுபெயர். (௩௩௭)

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல் எ - து. நற்றாய் தலைவியது வெருவுந்தன்மையை நினைந்து தானச்சமுற்றிரங்குதல்.

¶காண்மார் தவிமலர் நாறிருங் கூந்த லடந்தவழிக்
கோண்மா [illegible] கொடுங்குரல் கேட்டொறுங் கூர்ங்கணையால்
வாண்மா முனைவென்ற வாணன்றென் மாறை மணிவரைவாய்த்
தோண்மா வெருவுங் கொல்லோ வென்றெ னாருயிர் சோர்கின்றதே.

¶ திருக்கோவையார், செ. ௨௨௬.

இ - ள். குருக்கத்தியினது முருக்கவிழ் மலர்மணக்கும் கரியகூந்தலை யுடையாள் நடந்த பாலைவழியில் கொலைசெய்யும் விலங்குகள் குமிறப்பட்ட கொடிய குரலைக்கேட்குந்தோறும் கூரிய கணையினாலும் வாளபிடித்துவரும் பெரியபகையைவென்றவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற மணிவிளை யும் வரையிடத்துண்டாகிய வேயபோலுந்தோளையுடைய திருப்போல்வாள் அஞ்சுமோ வென்று என்னுயிர்வாடுகின்றது எ - று.

'மாதவிநாணமலர்' என இயையும். மாதவி-குருக்கத்தி. கோள்-கொலை. மா-விலங்கு. குமிறுதல்-சினத்து முழங்குதல், கேட்குந்தோறும் என்னுஞ் சொல் கேட்டோறும்என விகாரப்பட்டுநின்றது. முனை-பகை. வெருவுதல்-அஞ்சுதல். சோர்தல்-வாடல்.

இவை ஐந்தும் மனமருட்சிக்குரியவாமாறு காண்க (௩௩அ)

கண்டோரிரக்கம்.

இரங்கல்-அழுங்கல்.

நொந்துங் கலுழ்ந்துந் துணைவிய ராற்றலர் நோக்கொடின்சொல்
தந்துங் கவைஇத் தணந்துசென் றுள்ளனத் தாள்பணியார்
மைந்துங் கதமுங் கடிந்தருள் வாணன்றென் மாறையன்னாள்
பந்துங் கழங்குமெல் லாங்கண்டு வாடும் பயந்தவளே.

இ - ள் தம்மிடத்துப்பார்க்கும் குளிர்ந்தபார்வையோடு இனியசொல் தந்ததனையும் அயலார் தூற்றும் அலரையும்விட்டு நீக்கிச்சென்றுள்ளன நொந்தும் கலுழ்ந்தும் துணைவியராற்றலர், தாள்பணியாதார் வலியையும் சினத்தையும்போக்கிய வாணன் தென்மாறையனாள் விளையாடிய பந்தும் கழங்கும் மற்றுமுள்ளனயாவையும் கண்டு பயந்த அவள்வாடும். எ - று.

கலுழ்தல்-அழுதல். 'நோக்கொடின்சொற்றந்ததற்கு நொந்தும்கவையை தணந்ததற்குக் கலுழ்ந்து மாற்றலராயினார்' என நிரனிறையாய்ப் பொருள் கொள்க. தந்ததும் என்பது தந்தும் என விகாரப்பட்டு நின்றது. †பாலொடுதேன்கலந்தற்றே' என்புழி 'கலந்தற்றே' என்பது கலந்தற்றே என நின்றாற்போற்கொள்க. கவ்வை கவையென இடைக்குறைந்து தணந்து-விட்டுநீங்கி. மைந்து-வலி கதம்-சினம். பயந்தவள்-ஈன்றாள். •• (௩௩௯)

இஃதொன்றும் கண்டோரிரங்கற்குரித்து, கண்டோர்-மாதரார் எனவுணர்க.

சேவிலிஆற்றத்தாயைத்தேற்றல்

செவிலிஆற்றுத்தாயைத்தேற்றல் எ - து. செவிலிஆற்றாத நற்றாயைத் தேறுமாறு கூறுதல்.

---

† திருக்குறள், சே. ௧௧௨௧

கவைஇயும் - தழீஇயும்.

கன்றே யிதென்று முகமுக நோக்கி நகைநகையாம்
அன்றே யலர்சொல்லு மாதர்முன் னேதஞ்சை வாணன்றெல்சீர்
சென்றே பரந்த திசைகளெல் லாஞ்சென்று தேர்ந்தணங்கை
இன்றே தருவன்முன் னேவருந் தாதிங் கிருந்தருளே.

இ - ள். அன்னே! இவள் ஒருவன் பின்னே சுரம்போயின் இது நன்றாயிருந்ததென்று ஒருவர்முகம் ஒருவர்நோக்கி நகையைநகைத்து வெளியிலே அலர்தூற்றும் மாதர்முன்னே, தஞ்சைவாணனது பழகிய கீர்த்தி போய்ப்பரந்த திசைகளெல்லாம்போய்த்தேடி அணங்குபோல்வாளை இற்றைப்பொழுதே தருவேன், யான் போயவருமளவும் வருந்தாது இங்கிருந்தருள். எ - று.

முன் ஏகாரமூன்றும் ஈற்றசை, பின் ஏகாரம் ஒன்றும் தேற்றம் 'நன்றேயிது' என்னும் குறிப்புமொழி அசதிக்கண் நிகழ்துணர்த்திநின்றது. நகையா-நகைத்து. மன்று-வெளி. தேர்தல்-தேடல். அணங்கு-ஆகுபெயர் (௩௪௦)

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவனைவினாதல்.

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவனைவினாதல் எ - து. செவிலி தேடிப்போய காலவழியிடை எதிர்வரு முக்கோலுடைய அந்தணனை வினவுதல்.

ஒருவெண் குடையிரு நீழன்முக் கோல்கொண் டொழுக்கத்தினால்
அருவெங் களரியைந் தாற்செல் வீர்தரு ளிரொழுபார்
மருவெண் டிசைபுகழ் வாணன்றென் மாறையென் வஞ்சிடனருள்
பொருவெஞ் சுடரிலை வேலொரு காளைபின் போயினளே.

இ - ள் ஒருவெண்குடையினது பெரியநீழலிலே மூன்று தண்டு கொண்டு ஆசாரத்தினால் அரிய வெவ்விய களரிநிலத்திலியைந்து வழிச்செல் வீர்! எழுபாரிலும்மருவியஎண்டிசையிலுள்ளோரால்புகழப்பட்ட வாணனது தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் என்னுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போன்றவள் போர்செய்யும் சுடர்பொருந்திய இலைபோலும் வேலையுடைய ஒருகாளை பின் போயினள், மீண்டு வரக்கூறியருள்புரிவீராக. எ - று.

இருமை - பெருமை. முக்கோல் - திரிதண்டு. ஒழுக்கம் - ஆசாரம். இயைந்து-பொருந்தி ஆறு-வழி. 'மீண்டுவரக்கூறல்' அவாய் நிலையான்வந்தது. ஒன்றுமுதலெட்டளவும் ஒழுங்காயத்தொகை காட்டிவருதலால் செய்யுட்கு இஃதோரலங்காரந் தோன்றியவாறு காண்க. (௩௪௧)

மிக்கோரேதுக்காட்டல்.

மிக்கோரேதுக்காட்டல் எ - து. செவிலி வினயதற்கு மிக்கோர் அது உலகியல்பென்று காரணமெடுத்துக்காட்டல்.

இயங்கா வனமென மகளொரு காளைபின் னேகினளென்
றுயங்கா தொழியுமிவ் வுலகியல் பாலுவ் வும்புயமேருய
வயங்கா டகமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் மணங்கமழ்தார்
புயங்காதல் கொண்டணைந் தாளய னாதந்த பூமகளே.

இ - ள். ஒருவருஞ் சஞ்சரியாத வனத்தில் என்மகளொரு காளைபின் ஏகினளென்று வருந்தாதொழி, அவ்வாறேகுதல் உலகவியல்பு; யாங்ஙனமெனின், வானத்துலவும் புயலைத் தீண்டி விளங்கப்பட்ட பொன்மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது மணங்கமழ் மாலையணிந்த புயத்தைக் காதல்கொண்டு அயனார் படைத்த பூமிதேவியணைந்தாள். எ - று.

இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகினள் - போயினள். உயங்கல்-வருந்தல். வயங்கல் - விளங்கல். ஆடகமதில் - பொன்மதில். அயனார் - பிரமனார். பூமகள் - பூமிதேவி. (௩௪௨)

செவிலியெயிற்றியொடுபுலம்பல்.

செவிலியெயிற்றியொடு புலம்பல் எ - து. செவிலி பாலைநிலத்துப் பெண்ணொடு புலம்பிக்கூறல்.

செருமக ளேயும் புயத்தய லான்பின் செலவிடுத்தென்
ஒருமக ளேயென் றுனையயிர்த் தேன்புனை யோவியம்போல்
வருமக ளேதஞ்சை வாணனொன் னார்துன் னும்வனசுரத்தே
அருமக ளேயுனை யாயவள் போன வதரெனக்கே.

இ - ள். போர்மகள் பொருந்திய புயத்தையுடைய அயலான் பின்னே போகவிடுத்து உன்னை என்னுடைய பெற்ற மகளேயென்று ஐயமுற்றேன், அலங்கரிக்குஞ் சித்திரப்பாவைபோல வரப்பட்ட பெண்ணே! தஞ்சைவாணனது பகைவராயுள்ளார் நெருங்கும் வலிய காட்டிலிருக்கும் எயினருக்கு அருமையாகிய மகளே! அம்மகள் போனவழியை எனக்குச் சொல்வாயாக. எ - று.

செருமகள்-வீரமகள். அயிர்த்தல்-ஐயமுறல். ஓவியம்-சித்திரப்பாவை. அதர்-வழி. இப்பாட்டில் இரண்டு முன்னிலை வந்ததற்கு இலக்கணமும் உதாரணமும் களவியலிற் கூறினோம் ஆண்டுக் காண்க. (௩௪௩)

செவிலிதாயொடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இரவே யக்குழலிவ் வேதிலன் பின்செல்ல லென்றுசொல்லாக்
குரவே யறவுங் கொடியைகண் டாய்கொடிக் கோகனகம்
தரவே யென்வந்த சந்திர வாணன் றரியலர்போம்
சுரவே யதலவழி போதவிரிப் போயவென் றோகையையே.

இ - ள். தருதற்குக் கொடியோடுகூடிய பதுமநிதியெனவந்த சந்திரவாணன்றரியலார்போன காட்டில் மூங்கிலுழலபொருந்திய வழியிற்றனியே போன என்றேருகைபோலவரை நீ இவ்விடைக்கண்டுழி இருளைபோன்ற குழலாய்! இவ்வயலானபின் செல்லற்கவென்று சொல்லாதகுரவே! நீமிகவுங் கொடியை எ - று.

எனவே,—நீசொன்னால் மீளாளல்லள், வாளாவிருத்தல் அறவுங்கொடியையென்று கூறினாள். ஏதிலன் - அயலான 'குரவேகொடியை' என இயையும் கொடை மிகுதியாற் கட்டிய கொடி வாணன்மேலேற்றுக, கோகனகம்-பதுமநிதி வேயழல் - மூங்கிலிற்பிறந்தவழல். தோகை - ஆகு பெயர். (௩௪௪)

சுவடுகண்டிரங்கல்

சுவடுகண்டிரங்கல் எ - து. செவிலிநிலந்தின்றேயப் காலமூர்திய குறியைக் கண்டிரங்கிக்கூறல்

தொடுசிலைக் கானவ ரோடிய வேற்றுச் சுவடுவையே
அடுசிலைக் காளை யடியவை யேயறிந் தோரறிய
இடுசிலைப் பாரப்புரக் குடந்தைவாண னிசைக்குருகப்
படுசிலைப் பாவை பதமிவை யேவண்டு பாடகமே

இ - ள் அட்புதொடுக்குஞ் சிலையையுடைய ஆறலைக்கானவர் எதிர்நிற்கமாட்டாதோடிய வேறுபட்ட அடிச்சுவடுவையே! அவரைப் பொருஞ் சிலையுடனே மப்புரப்பக்கத்தில்வீழத்தூர்ந்திய காளையது அடிச்சுவடுவையே! தனதுவீரத்தை அறிவுடையோரறியச் செய்தத்தம்பமாநாட்டி உலகத்தைக்காக்குந்தஞ்சைவாணனது பொதியமலையிடத்திருக்கும் பாவையடியிவை எ-று

எனவே,- அடிச்சுவடு கண்டவுடன் தலைவியை நினைந்திரங்கியவாறாயிற்று பலராய வந்தெதிர்ந்த தலைவனெதிர்நிற்கமாட்டாது ஒருவர்போனவழியொருவர் போகாதோடுவாரது அடிச்சுவடொருவரடிபோலொருவரடியிராது வேறுபடுத் தோன்றுதலால் கானவரோடிய வேற்றுச்சுவடுவையென்றும், தனித்து நிற்றலினபாவைபதமிவை யென்றும் கருதிக்கூறினாளென்க. இடு சிலை - வெற்றியாலிடுஞ் செய்தத்தம்பம் இசைக்குருகப்படுசிலை - இராவணன் பிணிக்கக் குறுமுனிபாடுமிசைக்கு உருகப்பட்ட பொதியமலை. பாடு-பக்கம் உகுதல்-விழுதல். (௩௪௫)

செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டல்.

செவிலிகலந்துடன் வருவோர்க்கண்டு கேட்டல் எ - து. உடன்போகக்குப்போயத தலைவனும் தலைவியும்போல அன்புகலந்து ஆற்றிடை வருவோர் இருவரைக்கண்டு செவிலிவினாதல்.

யானகம் போத வருந்தினும் போல்வனப் பெய்தி வெய்ய
கானகம் போயினர் கண்டனிரோ கற்பகக் காடவிசூழ்
வானகம் போர்பயில் வானவற் கீந்தருள் வாணன்றஞ்சைத்
தேனகம் போருகத் தாளனை யாளுமோர் செல்வனுமே.

இ - ள். கற்பகக்காடு சூழ்ந்த வானிடத்தைப் போர்செய்யுஞ் சேரனுக்குக் கொடுத்தருளப்பட்ட வாணனது தஞ்சையின் வாவியிலிருக்குந் தேனொளிவிடப்பட்ட தாமரையிலிருக்கும் மாதுபோல்வாளும் ஒருசெல்வனும் உங்களைப்போல அழகுபொருந்தி யான்நெஞ்சுமிகவருந்த வெய்ய காட்டிடத்துப் போயினர், நீங்கள் கண்டீரோ? சொல்வீராக எ - று.

அகம்-நெஞ்சு. போத-மிக, வனப்பு-அழகு. கானகம்-காட்டிடம். கற்பகக்காடவி-கற்பகக்காடு. வானகம்-வானிடம். வானவன்-சேரன். நகுதல்-ஒளிவிடல். (௩௬௬)

அவர்புலம்பறேற்றல்

அவர்புலம்பறேற்றல் எ - து. செவிலியிரங்கிப் புலம்புதலை எதிர்வந்தோர் தேற்றிக்கூறல்.

யான்கண்ட வண்ணலு மெண்ணருங் காதலி னேகியவெண்
மான்கண் டனகண் மயில்கண்ட மாதரு மாதருமம்
தான்கண்ட தண்ணளிச் சாதிர வாணன் றரியலர்போம்
கான்கண்ட மெய்குளிரப் பொய்கைசூழ்தஞ்சை காண்பர்களே

இ - ள். யான் காணப்பட்ட தலைவனும் என்னுடைய தலைவியாகிய மானையுவமை கண்டாற்போலும் கண்ணையுடைய இம்மயில்போன்றவள் கண்டனென்று தறக்கிய காதலின் தலைவன்பின்போகிய மாதரும் பெரிய தருமத்தைக்கண்ட தண்ணளியையுடைய சாதிரவாணன்றரியலர் செல்லும் காட்டைக்கண்டவுடம்பு குளிர இப்போது பொய்கைசூழ்ந்த தஞ்சையைக் காண்பார்கள். எ - று.

'யான்கண்ட வண்ணலு மெய்ம்மயில்கண்ட மாதரும்' என்று கூறவே, எனக்கவள்தோன் றும்மறைந்தினரா, இவளுமந் நாணமையளாதலின், இவள் அவனைக்கண்டதாகவும் தானவனைக்கண்டதாகவும் கூறினார். மயில் ஆகுபெயர். தண்ணளி-அன்பு. தலைவியை யான்கண்டேனென்றுகூறாது, என் மயில்கண்ட மாதென்று கூறியதென்னையெனின், தலைவன்கானேகுந் தன்மையளல்லள், தையலாகானுந் தன்மையளல்லள், ஆதலால் இவ்வாறுகூறினார் எனவே, †"மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற் - பலர்காணத் தோன்றன் மதி." என்னுந் திருக்குறளினுணர்க. (௩௬௭)

† திருக்குறள், சே. ௧௧௧௯.

செவிலிபுதல்வியைக்காணாதுகவலைகூர்தல்.

செவிலிபுதல்வியைக்காணாது கவலைகூர்தல் எ - து. செவிலி தன் புதல்வியைக்காணாது துன்பமிகுதல்.

நாணினுந் தாரணி கற்புநன் றென்று நயந்துமுத்தம்
பூணினும் பாரமி தென்னுமென் பொன்னையிப் போதெனக்குச்
சேணினுஞ் சார்புகழ் வாணன்றென் மாறைமன் சேரலரைக்
காணினுங் காணவந் தோவரி தாலிந்தக் கானிடையே.

இ - ள். நாணைப்பார்க்கவும் முலைமாலையணிந்த கற்பு நன்றெனப், தன்னை விரும்பிச்சென்றாள், ஆதலால் முத்தாரம்பூணினும் பாரமென்று சொல்லும் மெல்லியவியல்பினையுடைய என்பொன்னை எனக்கிப்போது சேணினுஞ்சேர்ந்த புகழையுடைய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னன் பகைவரை இந்தக் கானிடைக்காணினுங் காணவரிது, அந்தோ யானென் செய்வேன் எ - று.

நயந்து என்புழிச் 'சென்றாளாதலால்' என்னுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்க 'எனக்கிப்போது' என இயையும். சேண் - தூரம். காணினும் என்னும் உம்மை அவாகரந்து திரிதலின் அருமைதோன்றநின்றது. அந்தோ - இரக்கக் குறிப்பு. ஆல் - அசை. (௩௪௮)

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை முற்றிற்று

மீட்சி.

மீட்சி எ - து. மீண்டுவருதல். செவிலி புதல்வியைக்காணாது மீண்டு வருதலும், உடன்போய தலைவனுந்தலைவியும் மீண்டுவருதலும் அடங்கப் பொதுப்படமீட்சியென்றுகூறினார்.

* 'தெளிந்தன்மகிழ்ச்சிவினாதல் செப்பலென, வெளிப்படவுரைத்த மீட்சிநால்வகைத்தே'.—என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் மீட்சிநால்வகைப்படும்.

தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தல்.

ஏடார் மலர்க்குழல் வல்லியை யன்னையிந் தீவினையேன்
நாடா விடமில்லை ஞாலத் தகலவயி னன்கமலக்
காடார் பழனக் கழனிநன் னாடுகடந்து தன்னூர்
வாடா வளமனை கொண்டுசென் றானொரு வள்ளலின்றே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி]

---

* அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௧௧.

தலைவன்றம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றல்.

தலைவன்றம்மூர் சார்ந்தமைசாற்றல். எ - து. ஐம்பத்து நான்காநாள் தலைவன்மீட்சியில் தலைவியதுரைதந் தாமசார்ந்தமை தலைவிக்குச்சாற்றல்.

கிளையா னெதிர்ப்பட்ட நீடிருங் குன்றிது நீகுடைந்த
சுனையா மதுமலர்ச் சோலைக ளாமுவை தூயவண்டல்
மனையா மிவையினி வாணன்றென் மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
இனையா தெழுந்தருண் மானனை யாய்நம மெழினகர்க்கே.

இ - ள். மானனையாய்! நினை யான் முன்னெதிர்ப்பட்ட நீண்ட பெரிய குன்றிது; நீ குடைந்துவிளையாடிய சுனையாமது, நீவிளையாடியமலர்ச் சோலைகளாமுவை, மாசிலாத வண்டலம்பாவைசெய்து விளையாடிய சிற்றிலமிவை, இன்று வாணன்றென்மாறையை வாழ்த்தாதவர்போல வருந்தாது நமதெழிலையுடைய நகர்க்கெழுந்தருள் எ - று.

தான் அவன் என்னும் வேற்றுமையின்மையான் 'நமதெழினகர்' எனக் கூறினார். இனி-இன்று. இனையாது-வருந்தாது (௩௫௦)

தலைவிமுன்செல்வோர்தம்மோடுதான்வரல் பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்

(இதுவெளிப்படை)

புனையல ரேதிலர் காதலர் தாயர் பொருமையிற்போய்
இனைதுயர் யாதொன்று மின்றிவெவ் கானிகந் தியானும்பொன்
வனைகழ லானும் வருவதேல் லாருஞ்சென்று வாணன்றஞ்சைத்
துனைவுட னேகுகின் றீர்சொல்லு வீர்துணை வியர்க்கே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைக்கு விரைவுடன் செல்கின்றீர்! புனைந்து அலராத தூற்றுகின்ற அயலாரென்னிடத்துக் காதலையுடையராகிய தாயர் இவர்களது பொருமையினால் பெரிய வருந்துந்துன்பம் ஒன்றுமின்றி வெவ்விய காட்டைநீங்கிப்போய் யானும் அழகியபொன்னால் வனைந்த கழலையுடையானும் வருகின்றசெய்தியெல்லாஞ் சென்று என்றுணைவியர்க்குச் சொல்லுவீர். எ - று

புனைதல்-இல்லதனையுண்டாக்கிக் கூறுதல் ஏதிலர்-அயலார். இனைதுயர் - வருந்துந்துயர். இகந்து-நீங்கி. துனைவு - விரைவு. * "கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின்பொருள." என்பதனாற்கண்டுகொள்க. (௩௫௧)

முன்சென்றோர் பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

போதலர்ந் தில்லை முனியுமெல் லோதிப் புனையிழைதன்
காதலன் பின்வரக் கண்டனம் யாங்கண் டலவேலிமுந்நீர்
மாதலந் தன்னிரு தோளவைத்த வாணன்றென் மாறைவண்ணச்
சூதலர்த் தொலைக்கும் மிதத்திரண் மாமுலைத் தோகையரே.

---

* தொல். சொல். உரியியல், சூ. கக.

இ - ள். தாழைக்காட்டை வேலியாகவுடைய கடல்சூழ்ந்த பெரிய புவியைத் தன்னிருதோளில் வைத்தவாணன் தென்மாறைநாட்டில் அழகு பொருந்திய சூது இடுக்கண்பட்டுச் சுருங்கப்பூரித்துத் திரண்டபெரிய முலையையுடைய தோகைபோல்வீர்! போதுகளமலர்ந்து இருளைச்சினக்கும் மெல்லியகுழலினையும் புனைந்த பூணினையுமுடையாளைத் தன்காதலன்பின்வர யாம் கண்டனம். எ - று.

அல்-இருள். ஓதி - கூந்தல். மெல்லோதிப் புனையிழை-அன்மொழித்தொகை. கண்டல் - தாழை. புயவலியால் குறும்படக்கிய பூமியைக்காத்தலான் 'மாதலந்தன்னிருதோள்வைத்தவாணன்' எனக்கூறினார். அலர்தல்- இடுக்கண்.† "அலந்தோர்க்களிக்கும்பொலம்பூட்டுசேஎய்" எனவும், 'அற்றார்க்கு மலர்ந்தார்க்கும்" எனவும் பிறருங்கூறிய வாற்றானுணர்க. விம்முதல்- பூரித்தல். (௩௫௨)

பாங்கியர்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை.)

வாளேய் விழிநின் மயிலனை யாடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
வேளே யனைய விடலைபின் னேசுரம் மீண்டினிநம்
கேளேய் பதிவரு மென்னநல் லோர்சொல்லக் கேட்டனமிந்
நாளே யனையநன் னாளுள வோசென்ற நாள்களிலே

இ - ள். வாள்போன்ற விழியினையுடைய நின்மகளாகிய மயில் போன்றவள் தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துக் காமனையொத்த விடலை பின்னே சுரம்போய்மீண்டு நஞ்சுற்றத்தாரிருக்கும் நகரின்கண்ணே வருமென்று நல்லோர் சொல்லக்கேட்டனம், ஆதலின் இந்நாளைப் போன்ற நன்னாள் கழிந்தநாள்களிலேயுளவோ? எ - று.

வேள்-காமன். விடலை - பாலைநிலத்தலைவன். கேள் - சுற்றம். ஏகாரம் மூன்றும் ஈற்றசை. (௩௫௩)

நற்றாய்கேட்டவனுளங்கோள்வேலனைவினுதல்.

(இது வெளிப்படை.) வேலன்-வெறியாட்டாளன்

தென்மாறை நன்னகர் மன்னவன் வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
பொன்மா திரத்துப் புலனுணர் வீர்சுரம் போய்வருவோன்
என்மானை யென்மனை யிற்றரு மோதன்னை யீன்றநற்றாய்
தன்மா நகருய்க்கு மோசொல்லு வீரொன்று தானெனக்கே.

இ - ள். தென்மாறைநகர்க்கு மன்னவனாகிய வாணனது செழுந் தஞ்சையைச்சூழ்ந்த அழகிய திக்கினுள்ளார் நினைக்குமறிவை எல்லாமறி

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை, வரி, ௨௭௧.

வீர்! சுரம்போய் மீண்டுவரும் தலைவன் மானனையாளை என் மனையிலே தருமோ? தன்னையீன்ற நற்றாயிருக்கும் தனபெரியமனைக்கே செலுத்துமோ? எனக்கொன்று சொல்லுவீர் எ - று.

பொன் - அழகு. மாதிரம் - ஆகுபெயர் புலன் - அறிவு. உய்த்தல் செலுத்தல். வேலன் - முருகவேளுடையாளமாயக்கையிலே வேலபிடித்துத் திரிபவன்.

தலைவன் சேணகன்றமை செவிலிதாய்க்குணர்த்தலும் தலைவன்றம்மூர் சார்ந்தமை சாற்றலுமிரண்டுந்தெளிதல்; தலைவிமுன்செலவோர் தம்மொடு தன்வரல்பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தலும், பாங்கியர் நற்றாய்க்குணர்த்தலும் இரண்டுமெகிழ்ச்சி, நற்றாய்தலைமகனுளங் கோளவேலனை வினாதலொன்றும் வினாதல், பாங்கியர்க்கு முன்செலவோர் உணர்த்தலொன்றும் செப்பல்.

மீட்சிமுற்றிற்று.

தன்மனைவரைதல்

தன்மனைவரைதல் எ - து உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைவன்தலைவியைத்தன்னூர்க்குக்கூட்டிப்போய்த் தன்மனையின்கண் வரைந்துகோடல்.

‡"வினாதல்செப்பல் மேவலென்றிறைவன்
றனதில்வரைதன் மூவகைத்தே".—எனனுஞ் சூத்திரவிதியால் தன்மனைவரைதல் மூவகைப்படும்.

நற்றாய் மணனயாவேட்கையிற் செவிலியை வினாதல். எ - து. தலைவி நற்றாய் தனமனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்பினாற் செவிலியைவினாதல். இதற்குச் செய்யுளிற்கவியில்லை

*தாமாக மேவினு நம்மனைக் கேவந்து தண்சிலம்பர்
மாமா திணைமணஞ் செய்வதற் கேமரு வார்கமலப்
பூமாது கேழ்வன புகழ்த்தஞ்சை வாணன் பொருப்பிலினி
யாமா றுயிரனை யாய்சொல்வ மோவவ ரன்னையர்க்கே. (௩௫)

செவிலிக்கிதுளவரைந்தமையுணர்த்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

என்னு மியம்புவ தியாயகினி நாமன்னை யினறுதமமில
கொன்னுரு நித்திலக் கோதைநம் மாதைக் கொடிநெடுந்தேர்க்
கன்னூடர் மண்கொண்ட வாணனெறன மாறையிற காதலர்தாம்
கன்னுண மணமபுணரந் தாமொன்று தாதர நவின்றனரே.

---

‡ அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ ௨௩.

*இக்கவி யாழ்ப்பாணத்து வல்லை-சபாபதிப்பிள்ளையவர்கள்பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில் காணப்பட்டபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இ - ள். அன்னையே! கொடிகட்டிய நெடுந்தேரையுடைய கன்னடர் மன்னனைக்கொண்ட வாணன்தென்மாறை நாட்டில் காதலர்தாம் தம்மில்லத்துப் பெருமையார்ந்த முத்துமாலையைத்தரித்த நம்மாதை நல்லநாளிலே மணம்புணர்ந்தாரென்று வந்ததூதுவர் சொன்னார், இன்று நாம்ஆய்ந்தியம்புவது இனி யென்னை? எ - று.

கொன். பெருமை. நித்திலக்கோதை-முத்துமாலை நவிலல் - சொல்லல்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை)

ஏனைக்கே ளிருவினை யியற்றவங் கேமண வின்பமெய்தி
அனைக்கேண்மை நண்ணிய வண்ணலைப் பின்னக நம மன்னையின் றிம்
மனைக்கே வருமென வந்துசொன் னார்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
சுனைக்கேழ் நனைக்கழு நீர்க்குழ லாயசில தூதரின்னே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்குஞ் சுனையிற்பூத்தநிறத்தையுடைய களபொருந்திய கழுநீரைச்சூடிய குழலாய்! எல்லாக்கேளிரும் மணப்பந்தரிலவந்துநின்று மணச்சடங்கு செய்ய, தலைவனாரில மணவின்பத்தையெய்தி அத்தன்மைத்தாகிய நட்பைப்பொருந்திய தலைவனபின்னே நம்மன்னைபோல்வாள் இன்று இம்மனையிடத்து இப்போது வருமெனச்சில தூதர்வந்துசொன்னார். எ - று.

எனைக்கேளிரும - எல்லாக்கேளிரும. அனைக்கேண்மை-அத்தன்மைத் தாகியவுறவு "அனைநிலைவகையோடாங்கெழுவகையால"—என்னுஞ்சூத்திரத்துஉரையாசிரியருரையாலுணர்க. அண்ணல்-தலைவன். (ஆக-பிரிவிலசைநிலை, †"ஆகவாக வெனபதென னு-மாவயின் மூன்றும் பிரிவிலசைநிலை" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. 'காமெதிர் கானம்பாடினேமாக' என்னும உதாரணத்தானுமுணர்க அனைகாதலபற்றிவந்த சொல். கேழ்-நிறம். நனை-கள். இன்னே- இப்போதே. (௩௫௭)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்கு இயம்புகென்றென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கோபுரஞ் சோலை கொடிமதின் மாடங் குலாவிமையோர்
மாபுரம் போலுந்தென் மாறைவ ரோதயன வாணன்வெற்பில்
நீபுரந் தேதந்த மாதையங் கியாமணந் நீர்மைசொன்ன
நூபுரஞ் சூழடி யாய்சென்று கூறு நுமர்தமக்கே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தசிலம்பு சூழ்ந்தஅடியினையுடையாய்! கோபுரமுஞ் சோலையுங்கொடியுமதிலும்மாடமும்விளங்கப்பட்ட அமராவதியை யொக்கும் தென்மாறை நாட்டில் வரோதயனாகிய வாணன்வெற்பில்

† தொல், சொல் இடையியல், சூ. ௩௨.

நீபாதுகாத்துத் தந்த மாதை என்னூரில் வரைந்தநீர்மையை நுமர்தங்களுக்குச் சென்றுசொல்லாய். எ - று.

'கோபுரஞ்சோலை கொடிமதின் மாடம்' என்புழி எண்ணும்மை தொக்குநின்றன. குலவுதல் - விளங்குதல். இமையோர்மாபுரம் - அமராவதி. புரத்தல் - காத்தல். வரைநீர்மை - வினைத்தொகை. நூபுரம் - சிலம்பு (௩௹௮)

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்

(இது வெளிப்படை.)

அன்னைக் கியம்பினை யாண்டகை யான்முன் னறிந்து தென்னன்
தன்னைப் பணிந்துகுற் றேவல்செய் யாது சமர்க்கெழுந்து
மன்னைப் புறங்கண்ட வாணன்றென் மாறை வரையிலெங்கள்
பொன்னைப் புணர்ந்துநுங் கேண்முன்னர் நீபொன் புனைந்ததுவே

இ - ள். ஆண்டகையே! பாண்டியனைப்பணிந்து குற்றேவற்றொழின் முறைமைசெய்யாது போர்க்கெழுந்த மன்னைப்புறங்கண்ட வாணன்றென் மாறைவரையில் எங்கள் பொன்போன்றவளைக்கூடி நுஞ்சுற்றத்தார் முன்னம் நீதிருப்பூட்டியது யான்முன்னையறிந்து அன்னைக்கியம்பினேன் எ-று.

ஆண்டகை-ஆண்மைமிக்கோன். தென்னன்-பாண்டியன். குற்றேவல்-சிற்றாளாய்ச்செய்யுமேவல். பொன்-ஆகுபெயர். பொன்புனைதல்-திருப்பூட்டுதல்.

மணமயர்வேட்கையின்றுய செவிலியைவினாதலொன்றும் வினாதல். வரைந்தமை பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தலும், வரைந்தமை செவிலி நற்றாய்க்குணர்த்தலும், பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுரைத்தலும் மூன்றுஞ்செப்பல். தலைமகளுமர்க்கியம்புகென்றெனறலொன்றுமமேவுதல் (௩௹௯)

தன்மனைவரைதல் முற்றிற்று

உடன்போக்கிடையீடு.

உடன்போக்கிடையீடு எ - து தமமனையில் வரைந்துகொள்ளாது தன்னூரில் வரைந்தானென்று தலைவிசுற்றத்தார் வெறுப்படைதலால் தலைவியையுடன்கொண்டுபோமபோது தலைவி சுற்றத்தாரிடையீடுபட்டு மீண்டு தலைவிவருதல்.

‡ "போக்கறிவுறுத்தல் வரவறிவுறுத்த
னீக்கமிரக்கமொடு மீட்சியென்றாஅங்
குடன்போக்கிடையீ டொருநால்வகைத்தே."—என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உடன்போக்கிடையீடு ஒருநால்வகைப்படும்

‡ அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், ௬-௨௭.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர்தமக்குத்தன் செலவுணர்த்திவிடுத்தல்.

நீங்குங்கிழத்தி . . . . விடுத்தல். எ-து. ஐம்பத்தைந்தாநாள் தன்னூரைவிட்டு நீங்குங்கிழத்தி எதிர்வருவோர்தம்மொடு தலைவனுடன் செல்லுந் தனசெலவைப் பாங்கியாக்குணர்த்திவிடுதல்.

வளவேய் மிடைந்த வழிபபடா வீரசெங்கை வாணன்றஞ்சைத்
தளவேய் நகையென் றுணைவியாபாற் செனறுசாற்று மின்போர்க்
களவே ளனையவனோடு காளையின் போயினள் கான்பனிநீத்
திளவேனில் வல்லிபெற்றுங் செவ்வந்தழெழி லெய்தியன்றே.

இ-ள் வளமபொருந்திய மூங்கிலமிடைந்தவழியில செல்கின்றீர்! பனிக்காலத்தைநீத்து இளவேனிற்காலத்தை வல்லிபெற்றாற்போல்துன்ப மெல்லாமொழிந்து அழகைப்பொருந்திக் காட்டிடத்தில போர்க்களத்தின் முருகவேளையொத்த காளையின்போயினள் என்று சிவந்தகையையுடைய வாணன் தஞ்சையிலிருக்கும் தளவையொத்த நகையையுடைய எனபாங்கியர்பாற்சென்று சொல்லுமின. எ-று.

மிடைதல் - நெருங்குதல. படாதல் - செல்லுதல். தளவு-முல்லை. கான்-காடு. எவ்வம்-துன்பம. எழில-அழகு. சுற்றத்தார்செய்தவெறுப்பை எவ்வநீத்தெனக் குறிப்பாற கூறியவாறுணாக. (௩௬௦)

தலைமகள்தன்செலவு அன்றற்குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாயார நுங்களை வாழ்த்துகின றேன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில
சாயாத மாதவத் தாழ்சடையீ ரன்பர் தமமொடின்றியான்
சேயாறு தோமிசைச் செலவதெல் லாமெங்கள் சேரியிற்சென்
றியாயாகியு கொடி யாட்கினி தாக வியம்புமினே.

இ-ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கேடிலலாதமாதவத்திறற்கொண்ட தாழ்ந்தசடையுடைய வந்தணீர்! நுங்களை வாய்நிறைய வாழ்த்துகின்றேன்; தலைவர் தம்முடனே இன்றுயான் சேண்வழியில்தேரின்மீது செல்வதெல்லாம் எங்களூரின்கண் சென்று தாயாகிய கொடியாட்கு இப்போதே இன்பாகச் சொல்லும். எ-று.

சாயாத-கேடில்லாத. சேயாறு-சேண்வழி. இனிதாக என்பது குறிப்பாற்கூறியவெறுப்புமொழி. (௩௬௧)

நற்றாய்க்கு அந்தணர்மொழிதல்.

(இது வெளிப்படை)

மருள்கொண்ட சிந்தை மலைகிழ வோய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்,
வெருள்கொண்ட மென்பிணை வென்றகண் ணாள்வென்றி வேல்வலங்கை,
அருள்கொண்ட நெஞ்சினொ டண்ணல்பின் னேயகன் றாள்கலவான்,
இருள்கொண்ட கொண்டல்செல் லாவரை சூழு மிருஞ்சுரத்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பினிடத்து மகளைக் காணேனென்று மயக்கங்கொண்ட மலைக்கரசியே! வெருட்சிகொண்ட மென்பிணைமானை வென்றகண்ணாளாகிய நின்மகள் வெற்றிவேலை வலங்கையினும் அருளை நெஞ்சினுங்கொண்ட ஓர் வேந்தன்பின்னே அகன்று வானிடத்துச் சூல்கொண்ட மேகம் ஒருகாலுஞ்சென்றறியாத மூங்கில்சூழ்ந்த பெரியகாட்டிடத்தே யகன்றாள் எ - று.

மருள் - மயக்கம். வெருள் - வெருட்சி. பிணை - பெண்மான். 'வென்றி வேல்வலங்கை யருள்கொண்ட நெஞ்சின்' என்புழி உம்மைத்தொகை, வென்றிவேல் வலங்கையினும், அருள் நெஞ்சினுமென்றது உறாவணங்காக்கால் வேல்செலுத்தலும், வணங்குங்கால் அருள்செலுத்தலுங் கருதியெனக. வரை - மூங்கில். (௩௬௨)

நற்றாயறத்தொடு நிற்றலின் தமர்பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்தல்

உவலைப் பதுக்கை முரம்பு செல்லா முலகமங்கை
தவலைத் தவிர்த்த தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போம்
கவலைக் கடத்துச் சிலைத்திரை கோலிக் கடும்பகழித்
துவலைப் படைக்கடற் றோன்றல்பொற் றோவங்களு சூழ்கின்றதே.

நற்றாயறத்தொடு... உணர்த்தல் எ - து. அந்தணர் மொழியவறிந்த நற்றாய் குறிப்பான அறத்தொடு நிற்றலில் தமர் சினந்து குழாங்கொண்டு பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்தல்.

இ - ள். தோன்றலே! தழைகளொடுகூடிய சிறுதூறுகள் மூடி மேடு செல்லாமல் நிலமங்கையது வளங்கெடுதலைத் தவிர்த்த தமிழ்த்தஞ்சைவாணன் பகைவர் செல்லுங் கவர்வழியில் வில்லாகிய திரைகளையுண்டாக்கிக் கடிய அம்பாகிய துவலைகளைச் சிதறிப் படையாகிய கடல் நின்றுபோற்றோராகிய மரக்கலத்தைச் சூழ்கின்றது எ - று.

உவலை - தழை; * 'உவலைக் கூரையொழுகிய தெருவில்' என முல்லைப் பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியர் தழையாலேவேய்ந்தகூரையென வெழுதிய

* முல்லைப்பாட்டு, வரி, ௨௯.

வுரையானுமுணர்க. பதுக்கை-சிறுதூறு, முரம்பு-மேடு. தவல்-கேடு. கவலை-கவர்வழி. கடம் - காடு. திணை - அலை. பகழி-அம்பு. வங்கம் - மரக்கலம். இஃதிசையுருவகம். (௩௬௬)

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆறலை வெஞ்சிலைக் கானவ ரெனைகை யம்பொன்றினால்
நூறலை யஞ்சலை நுண்ணிடை யாயநும ரேலவாமுன
சேறலை யஞ்சுவல செலவல்லைபைம பூகச் செழுமபழுக்காய்
தாறலை தணடலை சூழதஞ்சை வாணன றமிழ்வெறபிலை.

இ - ள். நுண்ணிடையாய்! ஈணடுக கூடிவருகின்றோா வழியை அலைக்கும்வெய்ய சிலையையுடைய வேடராகில் என்கையிறபிடிதத ஓரம பினால புறப்பொருளில தும்பைததிணையின நூழிலாட்டென னுந்துறைதோ ன்றககொன்றுகுவிததலையஞ்சேன, நுமசுறறததவரோயாகில அவாமுனசெல லுதலை யஞ்சுவேன; ஆதலானஇவரால அபபசியகமுகினது செழிதநபாககு ததாறுகாறறுலசையுஞ்சோலைசூழநத தஞ்சைவாணன தமிழவெறபிடததில யான்செலவேன. எ - று.

ஆறலைததல-வழிபறிததல, நூறல-கொலலுதல. 'நுமரேலஞ்சுவேன' என்றது நுமரெதிர்நதுழி அவரைக கொலைசெயயவேணடும, செயதுழி நீ துயருழததி ஆதலாலஅஞ்சுவ னெனறுன. தாறு-குலை. தணடலை - சோலை. நூழிலாட்டெனபது ஒருவன பலரைககொன்று குவிததல —எனனை "பல படை யொருவர்க குடைதலின மறறவெளுளவாள வீசியநூழிலும" என னுஞ் சூததிரததானுணாக. இதற்குககாரணம் மதுரைக்காஞ்சியிற கணடு கொள்க. யான்செல்வேன் என்பது அவாய்நிலையானவநதது. (௩௬௭)

தமருடன்செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றரற்றல்.

தமருடன் செலபவள அவன்புறநோககிக கவனறரற்றல எ - து. தம ருடன் செலலப்பட்ட தலைவிஅவனபுறஙகாட்டிப்போதலைநோககிககவலை பட்டுத் தேறுதல்.

ஏமா னெனவஞ்சு மேற்காத் தவினவ-விரவிபொற்றோ
வாமானின் வாழ்வன வாகபுயன் றஞ்சை வாணனென்றோ
போமா ன்தரிடத் தென்னையர் தோன்றப புறஙகொடுதத
கோமான் மணிநெடுந் தேர்நுகம பூண்ட குரகதமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனுககுப் பகைவராயுள்ளார் செல்லுமான்சஞ சரிக்கும் வழியிடத்து என் தந்தையர் தோனறுதலைக்கண்டு புறங்கொடுத் துச் செல்கின்ற தலைவனது மணியிழைதத நெடுந்தேர் நுகத்திற்பூட்டிய குதிரைகள் அம்புகண்ட மான்போல அஞ்சுகின்ற என்னைக்காத்தலால்

அவ்வாறித்தனது பொற்றேரிற்பூட்டிய வாவுங்குதிரைகள்போலப் பன்னாள் வாழ்வனவாக. எ - று.

ஏ - அம்பு. வாமான - வாவுமான. * "செய்யுமென்னும் பெயரெச்சக் கிளவிக்கு மெய்யொடுங்கெடுமே யீற்றுமிசை யுகரம்" என்பதனானுணர்க. அதர்-வழி குரகதம்-குதிரை. 'கவன்றுற்றல்' என்பதனால் இக்கிளவி இரக்கத்தின் பாற்படும்.

நீங்குதங்கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தலும், தன்செலவீன்றாட்குணர்த்தி விடுத்தலும், ஈன்றாட்கந்தணர் மொழிதலுமாகிய மூன்றும் போக்கறிவுறுத்தற்குரிய. அறத்தொடு நிற்றலின்றமர் பின்சேறலைத் தலைவி கண்டுரைத்தலொன்றும் அலரறிவுறுத்தற்குரித்து. தம்முடன் செல்பவள் வன்புறநோக்கிக் கவன்றுற்றலொன்றும் இரக்கத்துக் குரித்தெனக்கொள்க. (௩௪௫)

உடன்போக்கிடையீடு

முற்றிற்று.

வரைதல்.

தன்னூர் வரைதலும் தன்மனைவரைதலும் என்னும் இவ்விரண்டொழிந்தது †"எவற்றினுங்கிழவோ - னந்தணர் சான்றோர் முன்னிட்டருங்கலந் தந்துவரைத றகுதியென்ப."—என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சென்றோன் மீண்டுவந்து அந்தணரையுஞ் சான்றோரையு முன்னிட்டு வரைந்து கொண்டுழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துகூறல்.

வரைதல் எ - து. ஐம்பத்தாறுநாள் தலைவன் மீண்டு தலைவியில்லின் வாராநின்றுழி தலைவி தமரெதிர்கொண்டுபோயழைத்துவந்தபின் உலகவியற்கையின்படி பலவிதமாக அருங்கலமுதலிய வேண்டுவனகொடுத்து அந்தணரையுஞ் சான்றோரையு முன்னிட்டு மணச்சடங்குடனே வதுவை முடித்துழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துகூறல்

சென்றோன் மீண்டுவந்து அந்தணரையுஞ் சான்றோரையுமுன்னிட்டு வரைந்துகொண்டுழிக்கண்டோர் மகிழ்ந்துகூறல்.

(இது வெளிப்படை)

சேலார் புனல்வையை சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையினம்
வேலா னெனப்பிறர் வேட்டவா யார்மணம் வெண்டுகிலின்
பாலா ரமளியும் பாற்கட லானது பங்கயக்கண்
மாலா யினனிவ னுந்திரு வாயினண் மாதுமின்றே.

---

* தொல் சொல். வினையியல், சூ ௪௧.

† அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௨௯.

இ - ள். கயலார்ந்தபுனல் பெருகவேரப்பட்ட வையைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாட்டில் வெண்டிகிலின் பான்மையாகத பாயலும் பாற்கடல்போன்றது; இவ்வேந்தனுஞ் செந்தாமரைக்கண் மாலையொப்பானாயினான், இம்மாதரும் திருவையொப்பாராயினார்; ஆதலான, நம்வேலானை மணம் வேட்டவர் பிறர் யார். எ - று.

சேல் - கயல். ஆர்தல் - பொருந்தல். புனல் - நீர். அமளி - பாயல். இங்ஙனமொரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப் பலகால் மணமுடிந்ததாகக்கூறுதல உலகினகண் வழங்குவதன்றே, இவ்வாறுகூறியதென்னையெனின்,—உடன்போய்ததன் ஹரின்கண்ணே வரைதலும், மீண்டுவந்து தன்மனையின்கணணே வரைதலும், அந்தணர் சான்றோரை முன்னிட்டுத் தாய்தமரறியமணச்சடங்கின் முறையேமுடியாமையான் அவை யிரண்டுமெணமாகா; அஃதென்னையெனின், உலகியல்பின்கண் தாய்தமரறியாது மணசசடங்குமின்றி ஒருவன் உரிமை கருதித்தாலிகட்டு மணமென்று உலகின்கண் ணுள்ளார் கைக்கொள்ளார்; அவர்கசே மீண்டும் மணச்சடங்குடனே மணமுடிப்பார், ஆதலால, அந்தணர் முதலாயினாரை முன்னிட்டு அவன் மனையின் மணச்சடஙகுடனே முடித்தலின் இதுவே மணமாயினவாறுணர்க இவ்வாறு நாள்முறையாயக்கூறிவந்து ஐம்பத்தாறு நாள் மணமுடிந்ததென்றுகூறியதென்னையெனின், * "திங்களிரண்டினக மெனமொழிப."—எனனும் அகப்பொருட்சூத்திரத்துறையில இருதிங்களுநாலுநாளிருக்கமணமுடிபப தியலபென்று இலக்கணங்கூறினமையாற்கூறியதென்றுணர்க. (௩௬௬)

வரைவியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

கற்பியல.

கற்பியல் எ - து. கற்பிககப்படுதலாற் கறபாயிற்று. கற்பித்தலாவது என்னையெனின், அறிவும்ஆசாரமும்தலைவனாறகறபிக்கபபடுதலும், இருமுதுகுரவராற் கறபிக்கப்படுதலும், செவிலியாற கறபிககபபடுதலும், அந்தணர் முதலிய சான்றோராறகற்பிககப்படுதலுமெனக்கறபித்தல பலவாயின. ஆதலால் கற்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இவ்வாறு களவினொழுகல் கற்பின்கணொழுகல் உலகின்கண் இன்றெனின, நன்று சொன்னாய்— அறிவுடையோர் மக்கட்கு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையானை நினக்கு மணஞ்செய்யநினைப்பேம்,

---

* இறையனாரகப்பொருள், சூ. ௩௨.

இது நினக்கினியையோ? இனியவளையோ? எனவினவி அவரவர் கூற்றின்படிசெய்வான். அவர்கூறுங்கால குறிப்பானுணர்ந்து செய்வனெனக் கொள்க. இங்ஙனம இருவருள்ளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தலியல்பாயிற்று, ஆகவே, உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாம்; உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபோதே மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று. இதனை *"உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்-கள்ளத்தாற் கள்வேமெனல்."—என்னுங் குறட்குப் பரிமேலழகருரையில நினைத்தலுஞ்செய்தலோடொக்கு மெனக்கூறியதனானுணர்க. எனவே,—உலகினகண் நிகழுங் கற்பொழுக்கமெல்லாங் கந்திருவமணத்தின் வழிக்கற்பெனறேகொள்க.

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்க்கை 'எ - து தலைவனுந் தலைவியும இல்லின்கண்வாழும் வாழ்க்கையைக்கூறுதல்

"கிழவோன் மகிழ்ச்சி கிழத்தி மகிழ்ச்சி
பாங்கி மகிழ்ச்சி செவிலி மகிழ்ச்சியென
நீங்கு நால்வகைத் தில்வாழ்க்கையே."—என்னும் அகப்பொருள் விளக்கச் சூத்திரவிதியால் வாழ்க்கை நால்வகைப்படும.

தலைவன்தலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்
(இது வெளிப்படை.)

நின்மே லடுத்த பசலையின் காரண நின்றுணைவி
என்மே லடுத்த வியலபினன் றேபெற்ற தேழுலகும
தன்மே லடுத்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் றமிழ்க்கிரிநுண
பொன்மே லடுத்தன போற்சுணங் கேற புணர்முலையே.

இ - ள் நுண்ணியபொனமேலே நெருங்கவைத்தாற்போன்ற சுணங்கைப்பெற்று இடைவெளியின்றி நெருங்கிய முலையினையுடையாய்! தன்னிடத்துத்தோன்றிய புகழ் ஏழுலகுமநெருங்கிய தஞ்சைவாணன் தமிழ்ச்சிலம்பிடத்திருக்கும் நின்மேலேநெருங்கிய பசலைநீங்குங்காரணமாக நின்றுணைவி என்மேலே நெருங்கிய அன்பின் முறைமையினன்றோ இவ்வாழப் பெற்றது. எ - று.

அடுத்தல்-நெருங்குதல். இன்-நீங்கறபொருண்மை யுணர்த்தும்உருபாகலான் நீக்கத்தையுணர்த்தினறது. இயல்பு-முறைமை. தமிழ்க்கிரி-பொதியமலை. நுணபொன் - தகட்டிறசெறிய சிறுமைப்பட்ட பொன், புணர்முலை நெருங்குமுலை. இல்வாழ்க்கை அதிகாரத்தான் வந்தது. (௧௬௭-

* திருக்குறள், செ. உ௮உ.
அகபபொருள்விளககம், கற்பியல். சூ. ௩.

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியா டகவிதழ்ப் பூங்கொன்றை வேணியுந் தேவியும்போல்
பிரியா துறையப் பெறுகுதிராற் பிறைமானு தெற்றிப்
புரியாழ் நிகர்மொழிப் பூவையுநீயும் புணர்ந்த பலகேழ்
வரியாச் சிலையண்ணலே தஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலே.

இ - ள். பலநிறத்தையுடைய கட்டுதலாகாத சிலையையுடைய அண்ணலே! தஞ்சைவாணன தென்மாறைநாட்டில் பிறைபோலும நெற்றியையும் நரம்புகட்டிய யாழிசைபோன்ற மொழியையுமுடைய பூவைபோல்வாளும் நீயுங்கூடி தெரிந்தெடுத்த பொன்போன்ற இதழையுடைய கொன்றைப்பூவைத்தரித்த வேணியாகிய சிவனும் தேவியாகிய உமையும்போல என்றும் பிரியாதிருக்கப்பெறுவீர். எ - று.

தெரியாடகம்-பொன்களிற்றெரிந்தெடுத்தபொன். கொன்றைவேணி-சிவன். தேவி-உமை. ஆல்-அசை. புரி-நரம்பு. யாழும் பூவையும ஆகுபெயர். கேழ்-நிறம். வரிதல்-கட்டுதல். (௩௬௮)

பாங்கி தலைவியை வரையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை யுரையாயென்றல்

(இது வெளிப்படை.)

கோங்கங்கன் மாமுகைக் கொங்கை நல்லாய்மணங் கூடுமெல்லை
யாங்கன மாற்றி யிருந்தனை நீயிப மாசயிலம்
தாங்கன மாறத் தலம்புனைவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
பூங்கன மார்குழ லாரலா மாலைப் பொறைசுமந்தே.

இ - ள். கோங்கினது நல்ல பெரியமுகைபோன்ற கொங்கையையுடைய நல்லாய்! நீமணங்கூடுமளவும இக்கயமும பெரியகுலவரையும் பூமிபாரமெடுத்தஇளைப்பாற அப்பாரத்தைத்தரித்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழும் பூவைத்தரித்த முகில்போன்ற குழலார் தூற்றப்பட்ட அலராற்கட்டிய மாலையினது பாரத்தைச்சுமந்து எவ்வணமாற்றியிருந்தனை. எ - று.

இபம்-இக்கயம். மாசயிலம்-குலவரை. தலம்-பூமி. கனம்-முகில். இதற்குப்பாரமாகிய குழலாரென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (௩௬௯)

பெருமகளுரைத்தல்.

பெருமகளுரைத்தல் எ - து. தலைவி தான்வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குரைத்தல்.

மைதோய்ந் தலர்ந்த மலர்த்தடஞ்சூழ் தஞ்சைவாணன் றென்னா
மெய்தோய்ந்த செந்நிற வேலவிழி யாயதுயர் வெள்ளமவெற்பர்
கைதோய்ந் தளிப்பவ சோகத்த வாயநிறங் காலவனவாய்
செய்தோய்ந் தனதழை யேபுணை யாக்கொண்டு நீந்தினனே.

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய நீலமலரையுடைய வாவிசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் மெய்யிரத்தத்திறந்தோய்ந்து சிவந்த நிறத்தையுடையவேலைப்போன்ற விழியினையுடையாய்! வெற்பர்கைதொட்டளிப்ப அசோகமென்கின்ற பெயரினையுடையனவாய நிறத்தை யொப்பனவாய செய்யிற்றோய்ந்தாற்போன்ற தழையையே தெப்பமாகக்கொண்டு துயர வெள்ளத்தை நீந்தினேன். எ - று.

மை - கருமை. [illegible] தடம் - வாவி. தோய்ந்து - தொட்டு. அளிப்ப - [illegible]. செய் - புழுகு. புணை - தெப்பம். (௧௭௦)

தலைவனைப்பாங்கி வரையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

வரையு மிந்நாளள வெவ்வாறு நீயிர மடந்தைமுகை
புரையு மென்கொங்கை பிரிந்திருந்தீர் முன்பொருப் பெடுத்தே
நிரையு மிஞ்ஞால முங்காத்தருள் வண்பதா கையினீள்
திரையுங் குயிலும் விடாதெழு மோசை செவிமடுத்தே

[இது பிறசெய்யுட்கவி] (௧௭௧)

மன்றல்மனைவந்த செவிலிக்கிருவ ரன்புறவுணர்த்தல்.

மன்றல்மனைவந்த செவிலிக்கிருவரன்புறவுணர்த்தல் எ-து கலியாண மனையில்வந்த செவிலிக்கு இருவரது அன்பும் உவப்பும் உணர்த்தல்.

வளங்கொண்ட தஞ்சைவரோதயன் வாணன்றென் மாறையன்னாள்
இளங்கொங்கை கொண்டுமுதிரங் கொண்மார்பின முதமேற்பவித்தி
விளங்கொண் பிறைநுதல் வேளாதந்து போகம் விளைத்தன்புசேர்
உளங்கொண் டருந்துதலா லன்னை யூரனுவப் புறுமே.

இ - ள். அன்னை! வளமைகொண்ட தஞ்சையில்வரோதயனான வாணன்தென்மாறைபோன்றதலைவி தன்னிளங்கொங்கையைக்கொண்டு முதிரங்கொண்ட மார்பிடத்து முத்துமாலையினது முதலைப்பொருந்த வித்தி விளங்கும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலினவேளாததரும போகத்தை விளைத்து அன்புசேருள்ளங்கொண்டு நுகர்வித்தலான் மிகவுமகிழ்ச்சியுறும்.

ஈரம்-அன்பு. அருந்துதல்-நுகர்வித்தல். உவப்பு-மகிழ்ச்சி. (௧௭௨)

வாறனுள் பெருமகளுரைத்தல் கிழத்திமகிழ்ச்சி ; அல்லனவைந்தும் பாங்கி மகிழ்ச்சி; செவிலிநற்றாய்க்குத் தலைமகள் கற்பியலுரைத்தல் மூன்றுஞ்செவி லிமகிழ்ச்சியெனக்கொள்க. (௩௭௬)

இல்வாழ்க்கை முற்றிற்று.

பரத்தையிற்பிரிவு.

இது தலைவன் பரத்தைமேற் காதலாய்த் தலைவியைப்பிரிந்து பரத்தையர் சேரியிற்போதல். பரத்தையிற்பிரிவென்றதனை * "பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார்-மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவர்." — என்பதனாற் றலைவனறிவிலனும், தலைவியிடத்தன்பிலனும், பெருமையிலனும், படிறுமா மெனின் அன்றன்று. அரசரிமையுடைத் தலைவன் அரசர்க்குப் பரத்தையரினும் வரைந்த உரியராய்த் தொன்றுதொட்டு நடக்கு முறைமையராயும், வரையாத வுரிமையாய்ச் சேரியினகத்துறைவாருமாய இவரும் பிறந்த ஞான்றுதொட்டு இவர்க்கென விதித்திருக்கப்படுதலானும், அவரை நீக்குதல் தகுதியன்மையானும், பரத்தையிற் பிரிதல் குற்றமன்றெனக்கொள்க. அன்றியும், காலைக்கடன்கழித்தலும், உலகத்திலிருந்து நாற்கோவற்றொழில் செய்தலும், விருந்துடனடிசில்கைத்தொடலும், நாவலரோடு கலவிபயிற்றலும், ஆடல் பாடல்களிற்களித்தலும், மடவாரோடு கூடலும், துயிறலும், துயிலுணர்ந்து தேவர்ப்பரவலுமாகிய காலவரையறையெட்டினுள், ஆடல்பாடலொன்றுதலானும், அதற்குரியார் பரத்தையராதலானும், அதற்குரிய காலத்தில் அவரிடத்தில் மனஞ்செல்லுதலியல்பாதலானும், பரத்தையிற்பிரிதலாற் குற்றமின்றெனக்கொள்க. ஆயின், பரத்தையர்ச்சேரியிற் செல்லுமாறென்னையெனின், அவர் பலரோடும் விளையாடற்பொருட்டும், அவருடன் புணர்தற்குரியரைப் புணர்த்தற் பொருட்டும் பரத்தையர் சேரியிற் செல்லுமென்றுணர்க.

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்
கேதுவிதாமவ்விறைவிக்கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மாறையர்க்காவலன் வாணன்றென் றஞ்சையில் வாணுதற்கிவ்
வாறையர் காரண மாகுமன்றே கொங்கை யானையுடன்
சாறையர் வீதிய ரிப்பறை யார்ப்பத் தயங்குகுழல்
சூறையர் சூறைகொள் வான்வய லூரனைச் சூழ்ந்தனரே.

(இ - ள்,) விளங்குங் குழலையுடைய பரத்தையர் நிலைக் கொள்ளை கொள்ளும் பொருட்டாகக் கொங்கையாகிய யானையுடன் திருவிழாச்செய்

---

* திருக்குறள், செ. ௯௧௫.

புமவீதியில் வண்டாகியபறைகள் ஆரவாரிக்க வயலூரனைச்சூழ்ந்தனர், ஆத தலால், மாறையார் காவலனாகிய வாணன் தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வாறு தற்கு இம்முறைமை புலவி செய்தற்குக் காரணமாம். எ - று,

இவ்வாறு-இம்முறைமை. அயர்தல்-இரண்டு[illegible]தல். சாறு-விழா. அரி-வண்டு. சூறையார்-பரத்தையர். சூறை-கொள்ளை. புலவிடம் அறிவும் அவாய நிலையான்வந்தன. (௫௭௭)

தனித்துழியிறைவிதுனித்தழுதிரங்கல்

(இது வெளிப்படை.) துனிதல்-துன்பமுறல்.

வண்டீபா தணிதொங்கல் வாணன்றென் மாறை மகிழ்நர்நயமேல்
அன்போடு நன்னெஞ்சு சறிவறைப் போக வழலுள்வெந்த
பொன்போ னிறங்கொண் டிரவுங் கண்ணீரும் புலர்வதுபார்த்
தென்போ லவரிங் ஙனேயிமை யாம லிருப்பவரே.

இ - ள். போதுகளார் கடியமாலையணிந்த வாணன் தென்மாறையிலிருக்கும் வண்மையாகிய மகிழ்நர் நயமேல்வைத்த அன்புடனே அவனையிருக்கும் நெஞ்சறிவு கீழ்போக அழலுள்வெந்த பொன்போன்ற நிறத்தைக் கொண்டு இரவும் கண்ணீரும் எப்போதுபுலருமென்று புலர்வதுபார்த்து இவ்விடத்தில் என்னைப்போல உறக்கமின்றி இமையாமலிருப்பவரியார்? எ-று.

'தொங்கலணி' எனவும், 'வண்மகிழ்நர்' எனவும், 'இங்ஙனென்னைப்போல' எனவும் இயையும். தொங்கல்-மாலை. மகிழ்நர்-கணவர். அறைபோதல்-கீழ்போதல். அழல் - நெருப்பு. (௫௭௮)

ஈங்கிதுவென்னெனப்பாங்கிவினாதல்.

ஈங்கிதுவென்னென்னப் பாங்கிவினாதல் எ - து. மறைநாட்காலையில்வந்த பாங்கி தலைவியைநோக்கி நீ அழுதுகொண்டிருத்தற்குக் காரணம் என்னென்று வினாதல்.

எம்மா திரமும் புரவலர் தேடி யிரந்துழல்வோர்
தம்மா துயரந் தணித்தருள் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
நம்மாவி யன்னவர் நாடொறு நாடொறு நல்கவுநீ
விம்மா வருந்துவ தென்பிரிந் தாரின் விளங்கிழையே

இ - ள் விளங்கிழாய்! எத்திக்கினுங் கொடுப்போரைத் தேடியிரந்து வருந்துவோர் தம்முடைய பெரியதுயரைத் தவிர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தமிழ்த் தஞ்சையில் வாழும் நமதாவிபோன்றவர் நாடோறும் நாடோறும் இன்பமளிக்கவும் நீ விம்முதலுற்றுப் பிரிந்தாரைப்போல வருந்துவதென்?

மாதிரம் - திக்கு. புரவலர் - கொடுப்போர். உழல்வோர் - வருந்துவோர் தணித்தல் - ஆற்றல். நல்கல் - அளித்தல். விம்மா என்பது வினையெச்சம். இன் - உவமவுருபு. எடுத்துக்கோடற்கண்ணே அகப்பொருளென்பதற்கு இன்பப்பொருள் என்று பொருள்கூறியவர் இவ்வாறு துன்பமுறுதலைக் கூறிய தென்னையெனின், புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனப்பட்ட இன்பத்திற் குறிப்பாகலின் இவைகளினொன்று நீங்கினும் அவ்வின்பத்திற் குறைபாடாம். அஃதென்னையெனின், புணர்தலே யின்பமென்றும் ஏனைய துன்பமென்றும் கூறுகின்றுழி, பிரியாது புணர்ந்துழி வெறுப்படையும், பிரிந்துழி துன்பமுற்றிலரேல் அவரறிவிலாராம். இருத்தலும் ஊடலும் இவ்வாறே கொள்க. ஆதலால், துன்பமுறுவிடின் இன்பக்குறைபாடே யெனக் கொள்க. (௩௭௧)

இறைமகன்புறத்தொழுக்கிறைமகளுணர்தல்.

இறைமகன் ... . இறைமகளுணர்தல் எ - து. தலைவன் தன்னிடத்தொழுகுமொழுக்கமின்றி பரத்தையரிடத்தொழுகினனென்று தலைவி பாங்கிக்குக் கூறல்.

'புறத்தொழுக்கு' என்பதற்குப் பொருள் பரத்தையரிடத்தொழுகு மொழுக்கம் என்று பொருள் கொண்டவாறென்னையெனின், வடநூலார் புறக்குலைப்பாரென்று கூறுவராதலால் பரத்தையரொன்னும் சொற்குப் புறமுடையவரென்னும் பொருள் கூறினின்றவாறுணர்க. புறமுடையவரென்ப தென்னையெனின், இவரின்பம் இன்பமன்றென்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் வரைவின்மகளிர் என்னும் அதிகாரத்தால் இன்பத்திற்குப் புறம் இவரின்பமென்று கூறியவாற்றானுணர்க. *"இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்-திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு" என்பதனானுமுணர்க.

தாராக நல்கினார் காரிகையாய் தஞ்சைவாணன் றன்னைச்
சேரா தவரென்னத் தீவினையேனை யசெங்கண் வனகட்
காரா கழனிக் கரும்பினூ சாயக் கதழ்ந்துசெந்நெல்
ஆரா தயலிற பஞ்சாயாரு மூரா ரயலவர்க்கே.

இ - ள். அழகையுடையாய்! தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்போலத் தீவினையுடைய யானவருந்தச் சிவந்தகண்ணையும் தறுகண்மையுமுடைய எருமை கழனியிடத்துக் கரும்புக்கூட்டஞ் சாயமிதித்து விரைந்துபோய்ச் செந்நெல்லையுமாராது வயல்வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரையையருந்தும் ஊரையுடையவர் அயலாராகிய பரத்தையர்க்குத் தார்பொருந்திய தமது மார்பைக்கொடுத்தனர். எ - று.

எனவே,—கரும்புபோன்ற குலக்கிழத்தியும் செந்நெல்போன்ற தானும் வருந்தும்வண்ணம் இல்லென்னுந் வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரைபோன்ற

* திருக்குறள், செ. ௯௨௦.

4054(4629)

பரத்தையரைக் கூடினனென உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக்கிடந்தவாறு காண்க. தார்-மாலை ஆகம்-மார்பு வன்கண்-தறுகண்மை. காரா - எருமை *"பெற்றமுமெருமையுமரையுமாவே" என்பதனுணர்க. கதழ்ந்து-விரை ந்து. பஞ்சாய் - கோரை. (௩௪௦)

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

(இது வெளிப்படை.) கழறல் - இடித்துக்கூறல்,

புனையலங் காரங் கற்பியல் போற்றியும் போற்றருஞ்சீர்
மனையறம் பார்த்தும் வாழ்வதல்லாற் றஞ்சை வாணன்றெ
னனையவண் டார்குழ லாரணங் கேமக் கன்பர்தொள்
இனையரென் றாவமில் லாவுரை யாட லியல்பல்லவே.

இ - ள் தஞ்சைவாணன்றென்றுபோன்றவண்டார்ந்த குழலையுடைய ஆரணங்குபோல்வாய்! அலங்கரிக்கும் அலங்காரம் நங்கற்பிலக்கணமே யென்று கற்பிலக்கணத்தை வழுவாமற்காத்தும், துதித்தற்கரிதாகிய சிறப் பையுடைய இல்லறத்தை யுண்டாக்கியும் அவ்வாழ்வதேயல்லது இப் போது தம்மிடத்தன்பையுடையவர் இத்தன்மையரென்று விருப்பமில்லா ததாக அவர் புறத்தொழுக்கத்தைக்கூறுதல் நமக்கு முறைமையன்று. எ - று.

புனைதல் - அலங்கரித்தல். போற்றல் - காத்தல். இயல் - இலக்கணம். மனையறம் - இல்லறம். இனையர் - இத்தன்மையர். ஆவம் - விருப்பம். †"அன்பீனுமார்வமுடைமை" என்பதனாற்கொள்க. (௩௪௧)

தலைவிசெவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்புழி அவ்வணியுழையர்கண்டழுங்கிக்கூறல்.

செவ்வணி , .. கண்டழுங்கிக்கூறல் எ - து. தலைவிபூத்தகாலை மூன் றுநாளபோக்கி நாலாநாணீராடியபின் செம்பூச்சூடி செவ்வாடையுடுத்துச் செஞ்சாந்துபூசிச் சேடியைவிடுக்கப் பரத்தையர் சேரியிலிருக்குங்கால் அவ் வலங்காரத்தை அயல்மனையிலுள்ளார் கண்டிரங்கிக்கூறல்.

வேளாண் மரபு விளக்கிய வாணன்மின் றாகழலசூழ்
தாளான் வளங்கெழு தஞ்சையன் னீர்சங்கந் தந்தநன்னீர்
தோளார் மணியன்ன தொல்குலவ் வோடையிற் றேன்றியபூ
வாளார் வலர்தொடப் பாகங்கெங் னேவந்து வாய்த்ததுவே.

இ - ள். வேளாண்குலத்தை விளங்கச்செய்தவாணனென்னும் ஒளி யார்ந்த கழல்சூழ்ந்த தாளையுடையவனது வளம்பொருந்திய தஞ்சையை யொப்பீர்! சங்கமீனப்பட்ட நல்ல நீர்மையையுடையவடுப்படாதமுத்தம

* தொல். பொருள். மரபியல், சூ. ௬௦. † திருக்குறள், செ ௭௪.

போன்று தோன்றுதோட்டுவெழுவில்லாது வரப்பட்ட குலமாகிய வேளை யிறவேருணரியபூ வறிதே அலர்தொடுப்பார்க்கு எவ்விடத்திலே யிருந்து வாய்த்தது. எ - று

பூவின்றி அலர்தொடுப்பார்க்கு ஒருபூவந்து வாய்க்கில் எவ்வாறலர் தொடாரென்றவாறாயிற்று. மரபு-குலம். மின்-ஒளி. தோளாப்பணி-தொளை படாமுத்தம். பூ-திங்கடோறும்வரும் மாதர்க்குத்தகம். வாளா-சும்மா. 'சங்கந் தந்தனனீர்' என்பதனை 'மலர்ச்சந்தனனீர்' என்று பாடமோதி வெண்மலர் போன்ற அழகையுடையமுத்தமென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இவ்வாறு செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தல் உலகின்கண் வழக்கமின்றெனினும் புலவர் நாட்டப்பட்ட செய்யுள்வழக்கமெனக்கொள்க. (௩௮௨)

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல் எ - து. அச்சேரியிற்போய சேடியைப் பரத்தையர்கண்டு பழித்துக்கூறல்.

படியொன்று சாலி யனையவர் சேரிப் படர்பவளக்
கொடியொன்று நீல மலர்ந்தது காட்டக் கொடியவெம்போர்
வடியொன்று கூரிலை வேலவல்ல வாணன்றென் மாறையிற்பொற்
றொடியொன்று தோண்மட வார்சேரி வாய்வந்து தோன்றியதே.

இ - ள். புவியிற்பொருந்திய நெற்போன்றவர்சேரியினின்றும் நடந்து வந்த பவளக்கொடியொன்று நீலமலர்ந்ததைக் காட்டப்பொருட்டுக் கொடிய வெவ்விய போர்செய்யப்பட்ட வடித்தற்றொழில்பொருந்திய கூரிய இலைபோன்ற வேற்றொழில்வல்ல வாணனதென்மாறையிற் பொற்றொடி யணிந்த தோளையுடைய மடவார் சேரியிடத்துவந்து தோன்றிற்று. எ - று

படி-புவி. சாலி யனையவர் - இற்கிழத்தியாகிய தலைவி. படர்தல்-அச் சேரியினின்றும் இச்சேரியில் வருதல். நீலம்-பொய். பவளக்கொடி நீலமா கல் பொய்யென்பதுபற்றிக் கூறினார். எனவே,—தலைவிபொய்யுடையாளஞ் செய்தனுப்பியதெனப் பழித்துக்கூறியவாறு காண்க. வடி - வடித்தல். அகவணியாகிய நாணம் முதலிய குணங்களில்லாமையான் புறவணியுடையா ரென்பதுதோன்ற 'பொற்றொடியொன்று தோண்மடவார்' என்று கூறினர்.

பரத்தையுலகியல்நோக்கிவிடுத்தலின் தலைவன்வரவுகண்டு வாயிலக்கணமொழிதல்.

பரத்தைய ... ... மொழிதல் எ - து. தலைவி நீராடியஞான்று பரத்தையர் தங்கள் சேரியில் தலைவனிருத்தல் உலகமுறைமைக்கு இயலாதென்று விடுத்தலின், தலைவன்வருதலைக்கண்டுவந்து தாதிகள் பாங்கிக்குமொழிதல்.

வாருந்து பச்சிள நீர்முலை யார்மதன் வாணன்றஞ்சை
யாருந் தொழுதகு மெம்பெரு மாட்டி தனேவலினால்
சேரும் பரத்தையர் சேரியி லேசென்ற சேடியைக்கண்
டோருந் திரைப்புன லூரன்வந் தானின் றுலகியற்கே.

இ - ள். கட்டியகச்சைப் பூரித்துத் தள்ளப்பட்ட பசிய இளநீர்போன்ற முலையார்க்கு மதனையொத்த வாணன்றஞ்சையிற் கற்பினால் யாவரும் தொழத்தகும் எம்பெருமாட்டி தனேவலினால் முன் தலைவன்போய்ச் சேரும் பரத்தையருடைய சேரியிலே சென்ற சேடியைக் கண்டு ஓரப்பட்ட அலையையுடைய புனல்சூழ்ந்தவூரன் இன்று உலகியற்கு வந்தனன் எ - று.

வார் - கச்சு. திரை - அலை. புனல் - நீர். உலகியல் - தலைவி நீராடிய ஞான்று தலைவன் பரத்தையிற்பிரியாமை தருமநூலியல்பு. (௩௪௪)

வரவுணர்பாங்கி யரிவைக்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை.)

தள்ளா வளவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போல்
உள்ளா துனைப்பண் டகன்றன ராயினு முள்ளிப்பபோ
தெள்ளாது வந்துன் கடையினின் றாரெம் மிறைவர்குற்றம்
கொள்ளா தெதிர்கொள்வ தேகுண மாவது கோமளமே.

இ - ள். நம்மிறைவர் தள்ளாத வளத்தையுடைய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தரியலர்போல உன்னை நினையாது முன்பு சென்றனராயினும், இப்போது நினைத்திகழாது வந்து உன்வாசலில் நின்றனர், அவர்செய்த குற்றத்தை மனத்திற்கொள்ளாமல் எதிர்கொள்வதே குணமாவது. எ - று.

தள்ளா - நீங்கா. உள்ளாது - நினையாது. பண்டு - முன்னம். உள்ளி - நினைந்து. கடை - கடைவாசல். கோமளம் - இளமையழகு. 'உன்னையுள்ளாது' எனவும் 'இப்போதுள்ளி' எனவும் இயையும். (௩௪௫)

தலைவனைத்தலைவி யெதிர்கொண்டுபணிதல்

(இது வெளிப்படை)

மருவிற் பெருநல மன்னுவர் தாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பர்
ஒருவிற் பசலை யுருக்குவர் தாமக் கூடலவர்
இருவிற் புருவ விளங்கொடியே யெய்து மெய்தவில்லாத்
திருவிற் புனைநறுந் தாரவர் மார்பர் திருமுன்னின்றே.

இ - ள். இரண்டு விற்போன்ற புருவத்தையுடைய இளங்கொடியே! தஞ்சைவாணன்வெற்பர் நம்மைமருவினராயின் பேரழகு நிலைபெறுவதாம், அவர் நீங்கின் பசலைநிறமுருக்குவதாம், இத்தன்மையாகிய நமக்கு ஊடலெவ்

வாறு? விடுதலில்லாத திருவைப்போல் அணியப்பட்ட நறியதாரையணிந்த வரைபோன்ற மார்பர் திருமுன்னின்று பணிதும். எ - று.

நலம்-அழகு. ஒருவுதல்-நீங்குதல். எய்தும்-பணிதும். எய்தல்-விடுதல். இன் உருபு ஒப்புப்பொருண்மைக்கண்வந்தது. புனைதல் - அணிதல். திருமுன்-தகுதி வழக்கு, எய்தும் என்றது பணிதுமெனனும் பொருள்கொள்ளு மோவெனின், தேவர்கூறிய கடவுள்வாழ்த்தில் † "தேவாதிதேவனவன் சேவடி சேர்துமன்றே" என்பதனில் சேர்தும் என்பதற்கு வணங்குதும் என நச்சினார்க்கினியா ருரையெழுதினா. சேர்தும் என்பதும் எய்தும் என்பதும் ஒருபொருட்கிளவியாதலால் எய்தும் என்பதற்குப் பணிதும் எனவே பொருள்கொள்க. (ருஅசு)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னவர் காம நெடுங்கடல் வாணன்றென் மாறையன்னாள்
தொன்னலம் வார்முலை மத்தந் தழீஇத்தடந் தோளிணையாம்
பன்னக நாணிற் கடைந்திதழ் வார்திரைப் பட்டநன்னீர்
இன்னமிழ் தார்ந்திமை யோரமை யாவின்ப மெய்தினரே.

இ - ள். தலைவர் காதலாகிய நெடுங்கடலில் வாணன்றென்மாறையன் னாளதுஅழகுபழகிய வார்முலையாகிய மத்தைத்தழுவிய பெரிய தோளிணை யாகிய பன்னகநாணினாற்கடைந்து, இதழினகண் நெடியஅலையாலுண்டாகப் பட்ட நன்னீராகிய இனியவமுதத்தையார்ந்து இமையோரது தெவிட்டாத வின்பத்தை யெய்தினர். எ - று.

நலம்-அழகு தொல்-பழமை மாறிப்பொருள்கொள்க மத்தம்-மத்து. பன்னகம் - பாம்பு. திரை-அலை, அமையா-தெவிட்டா. கூற்று கவிக்கூற்று. களவிற்புணர்ச்சியெல்லாம் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்த்தி இப்புணர்ச்சி கவிக் கூற்றின் தென்னையெனின், தலைவி நாணுடையளாதலால் தலைவி செய லின்றித் தலைவன் செயலாய் முடிதலின் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்ந்தது, கற் பியல் அவ்வாறன்றி இருவர்செயலுமொத்துநிகழ்தலின் இருவர்கூற்று ஒரு தலைக்கண் கூறலாகாமையின் கவிக்கூற்றாய் நிகழ்ந்தவாறு காண்க. (ருஅஎ)

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழித்தலைமகன்வாயில்வேண்டல்.

வெள்ளணி .. .. .. வாயில்வேண்டல் எ - து. தலைவி புதல் வனைப்பயந்து நெய்யாடிய செய்திக்கு அடையாளமாகி வெள்ளாடை முத லியன வணிந்து சேடியைவிடுப்புழி அச்சேடியை வாயிலாகத் தலைவன் வேண்டிக்கூறல்.

† சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், வாழ்த்து, செ. க.

என்பாற் குறையை நினைந்து மறுத்தெதிர் கொள்ளவல்லே
தன்பாற் புலவி தணிசென்று நீதஞ்சை வாணனவையம
அன்பாற் பரவும் புகழுடை யானரு ளேயனையாய்
உன்பாற் புலவி யுறாளவண் வார்குழ லொண்ணுதலே.

இ-ள். வையம அன்பாற்பரவும்புகழுடையானுகிய தஞ்சைவாணன தருளைப்போலவாய்! அழகுபொருந்திய வார்ந்தகுழலையுடையவொண்ணுத லாள் நின்னிடத்தில் புலவியையுறாள், ஆதலால், என்னிடத்தில் குறையை நினைந்து மறுத்தவண்ணம் எதிர்கொள்ள நீவிரைந்துசென்று அவளிடத் துப் புலவியை யாறச்செய்வாய். எ-று.

வல-விரைவு *"செல்லாமையுண்டேலெனக்குரைமற்றுநின்-வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை." என்பதனாலறிக. புலவி-ஊடல். வையம்-உலகு. பரவு தல்-துதித்தல். எண்ணுதல்-ஆகுபெயர். (௩௮௮)

தலைவிநெய்யாடியதிகுளைசாற்றல்.

தலைவிநெய்யாடியதிகுளைசாற்றல் எ-து தலைவி புதல்வனைப்பயந்து நெய்யாடியதனைப்பாங்கி தலைவற்குச்சொல்லல்.

மலர்புரை யோகொண்ட வாட்கண்ணெங் கோமங்கை வாணன்றஞ்சைப்
பலர்புகழ் பாலற் பயந்துநெய் யாடினள் பாங்கெவ்வாக்கும் [ப
மலர்புரை நீடொளி யாடியுட் பாவையன் னாடுளன்பு
புலர்புன லூரவென் னோதிரு வுள்ளமிப் போதுனக்கே.

இ-ள். மலரை யொப்பாய் யழகுகொண்ட ஒளிபொருந்திய கண் ணையுடைய எமக்கரசாகிய மங்கை வாணன்தஞ்சையிற் பலருமபுகழப்பட்ட பாலனைப்பெற்று நெய்யாடினள், பாங்கியவெவ்வாக்கும் மலரையொப்பாய நீண்டவொளியையுடைய கண்ணாடியுட்பாவைபோன்றுளிடத்து உள்ளன்பு புலர்ந்தபுனலூர! இப்போதுனக்குத் திருவுள்ள மியாதோ! எ-று.

பலர்புகழ் என்புழிச் சிறப்புமை விகாரத்தாற்றொக்கது. பயந்து ஈன்று. பாங்கு-பாங்கியர் "பாங்கிலென்றமியாளிடத்தலைப்படலும்." என்பத னுணர்க. ஆடி-கண்ணாடி. அன்னுட்கு என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். உளன்பு-உள்ளன்பு. ஓகாரம்-ஐயம், என்னை,—பரத்தையர் சேரிக்குச் செல்லத் திருவுளமோ, ஈண்டுறையத் திருவுளமோவென ஐயந்தருதலா னெனக்கொள்க. (௩௮௯)

---

* திருக்குறள், செ ௧௧௫௧

தலைவன்றன்மனத்துவகைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மையணி வேல்விழி வாணுதல் கூர்ந்தது வாணன்றஞ்சைக்
கொய்யணி நாண்மலர்க் கொம்பர னாள்குழ விப்பயந்து
செய்யணி மேனியி லையவி பூண்ட நிலையறிந்தே
கையணி வால்வளை யைக்கண்ட நாளினுங் காதன்மையே.

இ - ள். மையணி வேல்போன்ற விழியையும் வாணுதலையு முடையாய்! வாணன்றஞ்சையிற் கொய்யப்பட்ட அழகாகிய நாண்மலரையுடைய கொம்புபோன்றவள் புதல்வனைப்பெற்றுச் செய்யணிந்த மேனியில் வெண்சிறுகடுகு பூண்ட நிலைமையறிந்து கையிலணிந்த ஒளியவளையினையுடையாளைக்கண்ட நாளினும் காதற்றன்மைமிகுந்தது எ - று.

வேல்விழி வாணுதல்-அன்மொழித்தொகை. கூர்தல்-மிகுதல். அணி-அழகு. நாண்மலர்-முறுக்கவிழ்மலர். குழவி-மகவு. *"குழவியுமகவுமாயிரண் டல்லவை-கிழவவல்லமக்கட்கண்ணே." என்பதனானுணர்க. பயந்து-பெற்று. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, †"நெய்யோடையவியப்பியையுணர்த்து" என்பதனானுணர்க. குழவி என்புழி இரண்டனுருபுதொக்கது. வால்வளை-ஆகுபெயர். காதன்மை-ஆசைத்தன்மை. வாணுதல்-அண்மைவிளி. (௩௯௦)

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்

(இது வெளிப்படை)

ஏரார் புதல்வன் பிறந்தனன் வாழிய வென்னுமுன்னே
வாரார் வளமனை வந்தனர் ஞாங்குல வாணன்றஞ்சை
நீராவி நீலநெடுங்கண் மின்னே நினைநீப்பதல்லாற்
றோரா தொழிகுவ ரோபெரி யோர்தஞ் சிறுவனையே

இ - ள். நெடுங்காலம்வாழ்க! அழகார்ந்த புதல்வன் பிறந்தனனென்று சொல்வதற்குமுன்னே தருந்தகுதியில்லார் கங்குலிட்டுத்து வள்ளியர் நம் மனையில்வந்துகின்றனர், வாணன்றஞ்சையில் நீர்பொருந்திய வாவியிற் பூத்த நீலம்போன்ற நெடியகண்ணையுடைய மின்னே! நின்னைப் பிரிவதே யல்லது பெரியோர் தஞ்சிறுவனைத் தோந்தறியாது விடுவரோ. எ - று.

ஏர்-அழகு. வாழிய-நெடுங்காலம்பற்றியசொல். என்னை,— ‡"வாழிய வென்னுஞ்சேயெனகிளவி" என்பதனானுணர்க. ஆவி - வாவி. மின்-ஆகுபெயர். நீத்தல்-பிரிதல். தோதல்-பிறந்தகாலத்தை யாராய்ந்தறிதல். (௩௯௧)

---

* தொல். பொருள். மரபியல். சூ. ௨௩.
† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை, வரி ௨௨௮.
‡ தொல். எழு. உயிர்மயங்கியல், சூ. ௧௦.

தலைவியுணர்ந்துதலைவனோடுபுலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வயங்கேழ் உலகும் புரக்கின்ற வாணன்றென் மாறையன்ன
நயங்கேழ் பெருவள நல்குநல் லூர நயந்துணைமி !
முயங்கேல் சிறுவற் பயந்தவென் மேனியின் முத்துவடந்
தயங்கே ரகமுழு தும்பழு தாமது தாணினக்கே.

இ - ள். விளங்கப்பட்ட ஏழுலகத்தையுங் காக்கின்ற வாணன் தென்மாறையன்ன இன்பமும் ஒளியும் பெரியவளமும் நல்கப்பட்ட நல்லூரையுடையானே! சிறுவனைப் பயந்த என்மேனியை விரும்பிப் பொருந்தி முயங்கற்க, முயங்கியது தான் நினக்கின்பமாகிய பரத்தையர் முலைமேலணிந்த முத்துவடந் தயங்கப்பட்ட அழகுபொருந்திய நெஞ்சமுழுதும் பழுதாம் எ - று.

வயங்கல்-விளங்கல். புரத்தல்-காத்தல். நயம்-இன்பம். கேழ்-ஒளி. தயங்கல்-விளங்கல். ஏர்-அழகு. அகம்-நெஞ்சு. 'மேனிநயந்து' என இயையும். ()

தலைவிபாணனைமறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தலையா கியதன்மை யூராகு வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
மலையா கியமதில் வையைப் பன்னாட்டெங்கை மானபடுக்கும்
கலையாகு நின்னிசைக் கண்ணிகொண் டேதிரி கன்றுதின்னிப்
புலையா கடக்கவெம் மிற்போக போக புறங்கடையே.

இ - ள். தலைமைத் தன்மையாகிய ஊரகு வாணனது தமிழ்த்தஞ்சையைச் சூழ்ந்த மலையாகிய மதிலையுடைய வையைசூழ்ந்த நாட்டின் எங்கையாகிய மானைச் சிக்கவைக்கும் மானுக்கண்ணியாகிய கலைபோன்ற நின்னிசையாகிய கண்ணிகொண்டு திரியப்பட்ட கன்றுதின்னியென்னும் புலையா! எம்மில்லினின்றுங் கடக்கப் புறங்கடையிற்போக போகவென்று கல்லெறிந்தனள். எ - று.

எங்கை-என்தங்கை. கண்ணி-மானபடுக்குங்கண்ணி. கலை-இசைநூல். கன்றுதின்னி இகழ்ச்சிப்பெயர். 'போகபோக' என்பது விரைவின்கண் வந்த அடுக்கு. மேற்செய்யுளில் கல்லெறிந்தாரென்று பாணன் தலைவியொடு கூறியவாறு, இச்செய்யுளில் கல்லெறிந்தனள் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல் எ - து. கல்லெறிந்த தலைவியுடன் பாணன் கூறல்.

னக்கே தருநின் னெடும்புன லூரனு நீயுமவன்
னக்கே தருவை தமிழ்த்தஞ்சை வாணன தடங்கிரிசூழ்
னக்கே கயமன்ன நின்னடி போற்றிப் புகன றகன்றும
னக்கே தருமிகை யாலெம பிராட்டி யெறிநதகலலே.

இ - ள் எமபிராட்டி! நினனுடையகணவனுகிய நெடும்புனலூரனும னக்கேதருவன், நீயும அவனறனக்கேதருவை, யானசெயதகுறறததால நீ யறிநதகல தமிழ்ததஞசை வாணனது விசாலமாகிய மலைசூழ்நத புனததி ருக்கும மயிலபோன்ற நினனுடைய அடியைததுதிததுத தலைவன வர வககூறிய அதனுல மனஙகனறும எனக்கேதரும. எ - று

ஏகாரம் மூனறும பிரிநிலை, ஆடவரிலும மடவாரிலும் பாணரிலும ரிதது வாஙகுதலின். தடஙகிரி - பெரியமலை. கேகயம - மயில. கனறல- வமபுதல். மிகை - குறறம. (ஙகச)

விறலிவாயின்மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பணபுன லூரவையை சூழதஞசை வாணனை வாழ்த்தலாபோல
கணபுன லூருமென காதலகண டேநின கடைததலைக்கே
நணபுன லூரனவந தானெனறு சாறறினை தானமுறப
பணபுன லூரகளெல லாமபாடி யேறறுணணும பாணமகளே.

இ - ள் ஈவுபெறப புனலசூழநத ஊாகடோறும பணணைபபாடி இரந துண்ணும் பாணமகளே! வளவியபுனலசெலலும வையையாறுசூழநத தஞ சைவாணனை வாழததலாபோல கணணிடததுப புனலூாநதுவரும என்காத லைககண்டு நின்கடைததலையினகண தணணியபுனலூரன வநதனனெனறு சொலலினை, இசசொறகு மனமபொறுததேன சொலலாய. எ - று.

ஊாதல - செலலுதல. உளாதல பெருகுதல. ஊரன்-மருதநிலததுத தலைவன். தானம-ஈவு. (ஙகரு)

விருந்தொடுவந்துழிப்பொறுத்தல்கண்டிறையோன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

புரவே யெதிாநத நமக்கு விருநதினறு போலவெனறும்
வரவே புணாநதநம மாதவம வாழிய வாணன்றஞ்சைக்
குரவேய் கருமுகிற் கொநதள பாரங் குருமபைக்கொஙகை
அரவேய் நுடஙகிடை யாள்விழி யூர்சிவப பாறறுதற்கே.

இ - ள். வாணன்தஞ்சையிலிருககும் குரவலாமாலைசூடிய கருமுகில் போனற அளகபாரததையும், குருமபைபோனற கொஙகைப்பாரததையும

4054(8624)

தாங்கவாற்றாதாள்போல் ஒசியப்பட்ட இடையானது விழியின்கண் ஊரப்பட்ட சிவப்பாற்றுதற்கு நம்மைக்காக்க எதிராயவந்த விருந்து இன்றுவரப் புணர்ந்த நமது மாதவம் எஞ்ஞான்றும் வாழ்க. எ - று.

'இச்சொற்குமனம்பொறுத்தேன்சொல்லாய்' என்றது வருவிக்கப்பட்டது. புரக்க-காக்க நமக்கு என்புழி வேற்றுமைமயக்கம் போல்-அசைநிலை. *"ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும்." என்பதனானுணர்க. தூவு - ஆகுபெயர். கொந்தளபாரம் - அளகபாரம். நுடங்கல் - ஒசிதல். 'மாதவமென்றும் வாழிய' என இயையும். (௩௬௫)

விருந்துகண்டொளித்தவூடல்வெளிப்படநோக்கிச்
சீறேலென்றவள்சீறடிதொழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியோர் பொருட்டன்று தோவின்றி யூடல் செயிர்த்தவர்க்குக்
கரியோர் தெளித்தென்ன காரணங் காட்டுவர் கானுண்டுதேன்
வரியோர் தொடைப்புயன் வாணன்றென் மாறை மலர்த்திருவே
பெரியோர் பொறுப்பரன் றேசிறி யோர்கள் பிழைத்தனவே.

இ - ள். மணத்தையுண்டு வண்டுகள் பண்ணைவாசிக்கும் மாலையையணிந்த புயத்தையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்குந் திருவையொப்பாய்! ஆராய்ச்சியின்றி ஊடுதலொருபொருளையுடைத்தன்று, தெரிவாயாக, கோபித்தவர்க்கால் ஆற்றுதலன்றிச் சான்றோர்களோர் தெளிவித்து என்னைக் காரணங்காட்டுவர், என்னிடத்துக் குற்றமுண்டாயினுஞ் சிறியோர்கள் பிழைத்தனசெய்தக்கால் பெரியோர்கள் பொறுப்பர், ஆதலால் யான்தொழுகின்றேன், என்பிழையைப்பொறுத்தருளவேண்டும். எ - று.

'ஊடலோர்பொருட்டன்றுதோ' எனமாறுக. செயிர்த்தவர் - கோபித்தவர். கரியோர் - சான்றோர். கான் - மணம். தேன் - வண்டு. வரி - பண். ஓதல் - ஈண்டு வாசித்தல். தொடை - மாலை. அன்றும், ஓகாரமும் அசைநிலை. சீறடிதொழலென்னுங்கிளவிப்பொருளானும், வருஞ்செய்யுளில் ஊன்பாதமிறைஞ்சுதலென்று தலைவிகூறுதலானும் 'தொழுகின்றேன்' என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (௩௬௭)

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்றென்றல்

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்றென்றல் எ - து எங்கையராகிய பரத்தைமார்காணின் நீர்செய்தபணிவு குற்றமாய்முடியுமென்றல்.

---

* தொல்காப்பியம், சொல், இடையியல், சூ. ௩௦

எண்போன நெஞ்சமு நீருமென் பாத மிறைஞ்சுதனுங்
கணபோலு மெங்ஙகையர் காணினன றோகயன மாதிரத்துத்
திண்போ தகநதொறுந நீட்டிய வாணன செழுநதஞ்சைசூழ்
வண்போ தளவிய நீரவையை நாட்டுறை மனனவரோ.

இ - ள் கயறகொடியைத திக்குகளிலிருககுந் திண்ணிய யானைக ளோடு மெழுதிய வாணன செழுமையையுடைய தஞசையைசசூழ்ந்த வளவியபோது கலந்துவரபபட்ட நீரையுடைய வைகைநாட்டிலுறையும் மன்னவரோ! என்னை எணணுதலபோன நெஞசமும நீரும என்பாதம வணஙகுதலை நும்கக்குக் கணணையொககும எனககுந தஙகையராகிய[illegible] தையா காணினன்றோ? எ - று

எண் - எணணுதல். இறைஞசுதல - வணஙகுதல். எஙகையா - என தங்கைமாா நன்றே என்புழி ஓகாரம எதிரமறை. கயல் - ஆகுபெயா மாதிரம-திககு. போதகம்-யானை. நீட்டல்-எழுதல அளவுதல-கலததல் ()

அங்கவர்யாரையுமறியேனென்றல்.

(இது வெளிபபடை)

மன்னும புலவினை மாறறியுந தேறறியும வலலவண்ணம
இன்னுந தெளிநதிலே யெனனேயென னேயெனசெய கேளிதறகு
முன்னம படிநது முழுகுநன னீரககஙகை முன்னுறையும
அன்னம படியுஙகொ னோவுவ ராழியி னாரணஙகே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி]

காமக்கிழத்தியைக்கண்டமைபகர்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

போயே தெருவிற் றனிவிளை யாடும புதலவறபுலல
நீயே திலேயலலே நின்மக னேயிவ னீயுமிவன்
தாயே வருகெனச் சேயனன வாணன றமிழ்த்தஞ்சைமான்
ஏயே யெனகிற்ற லானறிந தேனன்னை யெஙகையெனறே.

இ - ள். முருகவேளையொதத வாணன தமிழத்தஞசையிலிருககும மான்போன்ற பரத்தையானவள் தெருவிறபோயத தனியேவிளையாடும புதல்வனைத்தழுவியெடுத்தலைக்கண்டு யானு நீ அயலாளலலே, நினகருமகனே இவன், நீயும் அவன்தாயே, வருகவென்றழைகக, அவள் அமமொழிகேட்டு நாணத்தினுல் ஏயேயெனகிறறலான் அவள்தன்னை எஙகையென்றறிந் தேன். எ-று.

மகிழ்க என்பது முன்னிலை எசசம். புதல்வன் - மகன். புல்லல்-தழுவல். ஏதிலே - அயலார். சேய் - முருகன். ஏயே என்பது நாணததின்வந்த அடுக்குமொழி. எங்கை - எனககுத்தங்கை. (௩00)

தலைவியைப்பாங்கிதணித்தல்

(இது வெளிப்படை)

மாவா ரணமன்ன வாணன்றென் மாறைநம் மன்னர்நின்னைப்
பாவாய் பணியவும் பார்க்கிலை நீயிடப் பாகமங்கை
தாவாத சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கை தழீஇயிதழிப்
பூவார் சடைமுடி மேல்வைத்த போதும் பொறுத்தனளே.

இ - ள் பாவைபோன்றவளே! பெரியயானையொத்த வாணன்தென் மாறைநாட்டில் நம்மன்னர் நின்னைப்பணிந்தலைச்செய்யவும் நீ பார்க்கிலை, சங்கரன் இடப்பாகத்தைநீங்காத அம்பிகை சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கையைத்தழுவிக் கொன்றைப்பூவார்ந்த சடைமுடியின்மேல் வைத்தபோதும் பொறுத்தனள், இது கேட்டிலையோ? எ - று.

மங்கை - அம்பிகை. தாவாத - நீங்காத. இதழி - கொன்றை. உம்மை சிறப்பு. (௪௦௧)

தலைமகள்புலவிதணியாளாகத்தலைமகனூடல்.

(இது வெளிப்படை.)

தழங்கார் புனல்வையை சூழ்தஞ்சை வாணன் றனதருள்போலப்
பழங்காத லெண்ணலெண் பைதனெஞ் சேயிவள் பண்டுமைம்பொற்
கழங்கா டிடமுங் கடிமலர்க் காவுங் கடந்துபுள்ளும்
வழங்கா வழிநமக் கோர்துணை யாய்வந்த மானல்லளே.

இ - ள் துன்பமுற்ற என்னெஞ்சே! இவள்முன்பு செம்பொன்னாற் செய்த கழங்காடப்பட்ட இடமும், விளையாடப்பட்ட மணத்தொடுகூடிய மலர்ச்சோலையும் விட்டுநீங்கிப் புட்களும் இயங்காத பாலைநிலத்தின் வழியில் நமக்கொரு துணையாய்வந்த மான்போன்றவளல்லளோ, நிறைந்தொலிக்கும் புனலையுடைய வையையாறுசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தன்னுடைய அருள் போன்ற தலைவி பழங்காதலை எண்ணவேண்டாம் எ - று.

'ஆர்தழங்குபுனல்' என இயையும். தழங்குபுனல் வினைத்தொகை. பைதல் - துன்பம். கடி - மணம். கா - சோலை. கடத்தல் - விட்டு நீங்கல். வழங்கல் - உலாவல். மான் - ஆகுபெயர். (௪௦௨)

பாங்கிஅன்பிலைகொடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்

பாங்கிஅன்பிலை ... . யிகழ்தல் எ - து. பாங்கிதலைவனை அன்பிலாய் கொடியாயென இகழ்ந்துகூறல்.

மைந்நாண் மலர்த்தொடை வாணன்றென் மாறையெம் மன்னவுவந்
தந்நாண் முயங்கி யமிழ்தென வார்ந்தனி ரார்வமுற்று
முந்நாண் மதிவட்ட மென்முலை மாதை முனிந்துநன்றுசென்
றிந்நாண் மிகவுவர்த் தீர்புல வாநிற்றி ரெங்களையே.

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய முறுக்கவிழ் மலர்மாலையணிந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் எமக்கு மன்னரே! அந்நாள் மூன்றும் பூரணைநாள் மதியினது வட்டம்போன்ற மெல்லிய முலைவட்டத்தையுடைய மாதை விருப்பமுற்றுப்புணர்ந்துமகிழ்ந்து அமுதென இன்பத்தை நுகர்ந்தீர், இந்நாள் நன்றுசென்றுமுனிந்து மிகவும்வெறுத்து எங்களோடுபுலவாநின்றீர்.

மைந்நாண்மலர் - குவளைமலர். மன்ன-அண்மைவிளி. உவந்து-மகிழ்ந்து. முயங்கி - புணர்ந்து. ஆர்தல் - நுகர்தல். ஆர்வம் - விருப்பம். *நந்தை, பத்திரை, சயை, இருத்தை, பூரணையென முதற்றிதிதொடுத்துப் பஞ்சமிவரைக்கும் முதலாம்வட்டம், சட்டிதொடுத்துத் தசமிவரைக்கும் இரண்டாம் வட்டம், ஏகாதசிதொடுத்துப் பூரணைவரைக்கும் மூன்றாம்வட்டமாதலின் 'முந்நாண் மதிவட்டம்' என்றார். உவர்த்தல்-வெறுத்தல். புலத்தல்-ஊடுதல். எங்களை என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். 'அந்நாண்முன்னுள' எனவும், 'ஆர்வமுற்றுமுயங்கியுவந்தமுது' எனவும், 'இந்நாணன்றுசென்று முனிந்துமிகவும்' எனவும், 'எங்களைப்புலவாநிற்றிர்' எனவும் இயையும். (ச0ங)

ஆயிழைமைந்தனுமாற்றாமையும்வாயிலாகவரவெதிர்கோடல்

ஆயிழை .. . வெதிர்கோடல் எ - து. தலைவன்பரத்தையர் சேரிக்குத் தேரின்மேலேறிப்போம்போது தெரிந்தெடுத்த அணியையணிந்த புதல்வன் குறுக்காகநிற்க, அப்புதல்வனைத்தழுவி யெடுத்துக்கொண்டு தலைவன் ஆற்றாமையுடன் வந்துழி, தலைவியப் புதல்வனுந் தலைவனாற்றாமையுந் தூதாக எதிர்கொள்ளுதல்.

வெள்ளம் பரந்தன்ன வேட்கைசென் றாலு மிகப்பெரியோர்
உள்ளஞ் சிறியவர் மேற்செல்வ ரோவொளிர் கோமளஞ்செய்
வள்ளங் கமல மலர்த்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையன்னப்
புள்ளம் புனல்வய லூரபுன் காமம் புகல்வதன்றே.

இ - ள். கடல்புரண்டுவந்தாற்போலும் வேட்கைசெல்லினும் மிகவும் பெரியராயினோர் உள்ளஞ்சிறியவராகிய பரத்தையர்பால் செல்வரோசெல

---

* நந்தை - க, சா, கக. பத்திரை - உ, எ, கஉ: சயை - ங, அ, கங: இருத்தை - ச, கூ, கச. பூரணை - ரு, க0, கரு — என மதிவட்டங்கொள்ளப்படுவதனை பிங்கலந்தையில் வானவர்வகைத்தொகுதியுட்காண்க.

லார், விளங்காநின்ற அழகாற்செய்த கிண்ணம்போன்ற கமலமலரில் தஞ் சேவலாணன் தென மாறையனன புளளிருககும அழகிய புனலையுடைய வயலூரா புலவியகாமததை ஒருபொருளாயச சொல்வதனறு எ - று.

எனவே,—நீ பரததையா சேரிககுபபோன தனமையையலலை என்ற வாறுயிறறு. வெள்ளம்-கடல. "கடலனன காமமுழநது" எனறாபிறரும். உள்ளுஞசிறியவா-பரததையா ஒகாரம்-எதிரமறை கோமளம் அழகு. வள்ளம்-கிணணம. மலர் எனபுழி-ஏழாமவேறறுமைததொகை. ஆம - அழகு. புகல்வது - சொலவது. தாமரைமலரில அனனபபுளளிருக்கும, ஒழிந்த பூவிலஇராதெனபபொருள்கொணடவததுன, தலைவன தனனிடததலலது பரததையாபால செல்வானலல னெனபதாக உளளுறையுவமைதோன்றிய வாறுணாக. வளளம - கமலமலா. 'அனனபபுள்ளமபுனல' எனக்கூட்டுக ()

மணந்தவன்போயபின்வந்தபாங்கியோடிணங்கிய

மைந்தனையினிதிற்புகழ்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

இருமையி லேயும பயனகளெல லாநதமமை யினறநமக்
கொருமையி லேவந துற்றததைக தானமைநத னெணசுடர்போல்
வருமயி லேகொணடு யாதடிந தானனன வாணனறஞசைத
திருமயி லேயனை யாயபுன லூரனைந தேருடனே

இ - ள். ஒளளிய ஞாயிறுபோல ஒயபுசசொலலவரும வேலகொண்டு மாமரமாகினற சூரனைவெட்டிய முருகவேளபோனற வாணன்தஞ்சை நகரிலிருககுமஅழகியமயிலபோனறவளே! மைநதன இமமை மறுமைகளில தருமபயனகளையெலலாந தனனைபெறற நமககு ஒருமையாகிய இப்பிறப்பிலேவநது பொருந்தி பரததையா சேரிககுமபோம புனலூரனைததகைந்து மனைசககழைததுக கொணடுவநதனன எ - று

இருமை - இமமை, மறுமை ஒருமை-இபபிறபபு. உற்றல-பொருநதுதல. சுடா-ஞாயிறு. அயில - வேல. ஏகாரம - அசைநிலை தடிதல-வெட்டுதல. | "சூர்முதறடிநத சுடரிலைநெடுவேல" எனபதனுமுணர்க. 'மைநதனிருமையிலே' எனவும, 'வநதுற்றபுனலூரனைத தேருடனே தகைததான' எனவுமமாறுக (௪0௫)

தலைவிதலைவனைப்புகழ்தல்

(இது வெளிபபடை.)

கொணடாணிற் றுனனிய கேளிமற றிலலைக குறிப்பினெனறு
தணடா தவாசொனன சாலபுகண டேன்றல மேழபுரககும
வணடார் மலர்ப்புயன் வாணனறென மாறை மகிழநாமுன்னுள்
உண்டாகியபழங் கேண்மையிந நாளு மொழிகிலமே.

---

† திருமுருகாறறுபபடை, திருபபரஙகுனறம, வரி. ௬௬.

இ - ள். தலைமேழையுங் காக்கும் வண்டார்ந்த மாலையணிந்த புயத்தையுடைய வாணனது தென்மாறையிலிருக்குந் தலைவா! முன்னுண்டாகிய பழகியநட்பு இந்நாள்வரைக்கும் ஒழிந்திலா, ஆதலால் கருதுமிடத்துக்கணவனினும் அணித்தான கேளிரில்லையென்று, அறிவில் நீங்காத பெரியோர் சொன்ன மாட்சிமையை இன்றுகண்டேன் எ - று.

பாங்கி முன்னிலையெச்சம். கொண்டான் - கணவன். உடலுமுயிரு நெஞ்சு மன்புமொன்றாயக் கலந்ததன்மை தந்தைதனையர்முதலாயினோர்க்கு இல்லையால் * "கொண்டானிற்றுன்னிய கேளிர்பிறரில்லை" என்று கூறினாளென்றுணர்க. துன்னுதல்-கிட்டுதல். கேளிர் - சுற்றத்தார். மற்று - அசை. குறித்தல்-கருதல். தண்டாதவர் - நீங்காதவர். சால்பு - மாட்சிமை. மலர் - ஆகுபெயர். மகிழ்நர் - கணவர். கேண்மை - நட்பு. (௩௦௬)

பாங்கிமனைவியைப்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

சிறந்தார் புகழ்தருந் தீம்புன லூரன்செய் தீமையெல்லாம்
மறந்தார்வ மெய்தி வணங்குத லாலிவள் வாணன்றஞ்சை
நிறந்தா ரகையன்ன நித்திலம் போனெடுங் குலத்திற்
பிறந்தார் நிறைந்தகற் போவடி வேபெற்ற பெற்றியளே

இ - ள். இத்தலைவி மிக்காயினோர்புகழ்தரும் இனிமையாகிய புனலூரன்செய்த தீமையெல்லாம் மறந்து விருப்பமுற்று வணங்குந்தன்மையளென்று கருதாது வணங்குதலான வாணன்றஞ்சை நகரின்கண் ஒளியின் தாரகையொத்த முத்துப்போல உயர்குலத்திற்பிறந்த மடவாருடைய நிறைந்த கற்பிலக்கணமெல்லாம் ஒருருவாகப்பெற்ற பெற்றியள் எ - று.

சிறந்தார்-மிக்கோர். †"உலகமுவப்பவலனேர்புதிரிதரு," ‡"பகல்கான் றெழுதரு" என்பனபோல 'புகழ்தரு' என்பது ஒருசொல். ஆர்வம்-விருப்பம். நிறம் - ஒளி. நெடுங்குலம்-உயர்குலம்; நெடுமால் என்பதுபோல. (௩௦௭)

இச்சொன்ன கிளவிகளெல்லாம் வாயில்வேண்டல்முதல் நான்கு வகைக்கும் ஒக்குமாறு அறிந்துகொள்க.

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

---

* நான்மணிக்கடிகை, செ. ௫௭.
† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி. ௧.
‡ பெரும்பாணாற்றுப்படை, வரி. ௨.

ஓதற்பிரிவு.

ஓதற்பிரிவு எ - து. தலைவன் கல்விகாரணமாகப்பிரிதல். தலைமகனையெய்தியிருந்தே இவனோதுவான்பிரிவானேனெனின், முன்ஞானமில்லாதானாகவே ஞானத்தின்வழியது ஒழுக்கமாகலானும், ஒழுக்கத்தின் வழித்துக் குலமாகலானும், இவையெல்லாங்குறையீடாமேயெனினாகாது, கற்பான் பிரியுமென்பதன்று, பண்டே குரவர்களாற்கற்பிக்கப்பட்டுக் கற்றான் அறம் பொருளின்ப வீடுபேறுகள் நுதலிய நூல்களெல்லாம் இனிப்பரதேயத்து அவை வல்லோருளரோவெனிற் காண்பலென்று அவ்வல்லார்க ளுளவழிச் சென்று தன்ஞானம் மேற்படுத்து அவர் ஞானங் கீழ்ப்படுத்தற்கு மெனக் கொள்க.

கல்விக்குப்பிரிவுதலைமகனுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மல்வித் தகங்கொண்ட தோளுடை யான்றஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
கல்வித் தகன்புவி நாவில்வைத்த தோன்வையை நாடனையாய்
கல்வித் தடங்கட லீந்திய காதலர் கற்றவர்முன்
சொல்வித்த வென்றழ லாரசுரம் போகத் துணிந்தனரே.

இ - ள். மற்றொழிலில் வல்லபங்கொண்ட தோளுடையானாகிய தஞ்சைவாணனது பழகிய புகழாகிய நல்லவித்தையினை அகன்ற புவியினுள்ளோர் நாவில் பயிராக வைத்தவனது வையைநாடு போன்றவளே! கல்வியாகிய பெரியகடலை நீந்திக் கரைகண்ட தலைவர் இசைகளிற் கற்றவர்முன் தாங்கற்ற கல்வியானுண்டாகிய கீர்த்தியாகிய வித்தைவிதைக்க என்றெண்ணி அழலார்ந்த சுரத்தினிற்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

மல்-மற்றொழில். வித்தகம்-வல்லபம். வித்து-விதை. புவி-ஆகுபெயர். தடங்கடல்-பெரியகடல். சொல்-கீர்த்தி. வித்த-விதைவிக்க. (ச௰அ)

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாணர்க் குழன்மொழி யென்செய்கு வேன்கல்வி யெல்லையெல்லாம்
காணப் பிரிந்தவர் காண்கில ராற்கடன் மேய்ந்துதஞ்சை
வாணற் கெதிர்ந்தவர் மங்கையர் போலுமென் வல்லுயிரின்
உணற்ப மென்னவெண் ணுவரு மேகமுருமுடனே.

இ - ள். அழகினையுடைய குழலிசைபோன்ற மொழியாய்! தஞ்சைவாணனுக்கு எதிரிய பகைவர் மனைவியர்போலும் துன்பமுழக்கின்ற

என்னுடைய வலியவுயிரை இனியவூணாக நுகர்தலெளிதென எண்ணிக் கடல்கீழையுட்கொண்டு இடியுடனே மேகம்வராநின்றது ; இதனைக் கல்வி யெல்லாம்காணப்பிரிந்ததலைவர் காண்கிலர், ஆதலால் யானென்செய்கேன்!

யாணர்-அழகு. செய்யா என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்னும் இறந்த வாய்பாடாகப் பொருள்கொள்க. உருமு - இடி. (௪௦௧)

தலைமகளைப்பாங்கியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

காதற் கயமபடிக துனனொடு காமக் கனிநுகரா
தோதற் ககன்ற வுணர்வுடை யோருடை நீருலகம
மாதர்க் கமைந்தருள் வாணன்றென மாறை வரக்கடவார்
ஆதற் கணங்கனை யாய்புய லேது வறிநதருளே.

இ-ள். அணங்கனையாய்! காதலாகியகுளததிறபடிந்து உன்னொடுகூடிக் காமமாகிய கனியைநுகராது ஓதற்பிரிவாகப பிரிநத அறிவுடையோர் பூமி தேவியார்க்குடையோனாகி யமைந்தருளப்பட்ட வாணன தென்மாறையில வரக்கடவராதற்கு வந்தபுயல் நிமித்த மென்றறிந்தருள்வாய். எ - று.

கயம்-குளம், புயல்-மேகம், ஏது-நிமிததம். (௪௧௦)

ஓதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

காவற்பிரிவு எ-து.நாடுகாத்தற்குப்பிரியுமபிரிவு இவன்நாட்டைப்பிறர் புகுந்துநலிதலுங் கைக் கொள்வதுஞ் செய்யப்பட்டவை நீக்குதற்குப்பிரிய ஆண்மையும்மதிப்பும் இலனாமெனின,நாடடைநலிவாருளராகநலிவுகாத்தற குப் பிரியுமென்பதன்று ; காட்டகத்துநின்று நகரத்துவநது முறைசெய்ய மாட்டாதமூத்தோரும்பெண்டிரும் இருகைமுடவரும் கூனரும் குருடரும் பிணியுடையார்,மென இத்தொடக்கத்தார் முறைக்கருமங்கேட்டுதெ திருத் துதல் பொருட்டாகவும், வளனில்வழி வளங்தோற்றுவிததற்கும், “தேவர் குலமே சாலையம்பலமே” என்றித்தொடக்கத் தனவற்றை ஆராய்தற்கும், மதிருடி யோம்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லதூஉம், பிறந்தவுயிர்தாயைக் கண்டு இன்புறுவதுபோலத தன்னாற் காக்கப்படும் உயிர்வாழ்சாதிகள் தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான் அவர்கட்குத் தன்னுருவுகாட்டுதற் பொருட்டாகவும் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழிதலைவன்காவற்பிரிவுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

விண்காவல் கொண்ட திலோத்தமை தான்முதன் மெல்லியலார்
கண்காவல் கொண்டருள் காரிகை காவலர் கார்க்கடல்சூழ்
மண்காவல் கொண்ட மனத்தின ராயினர் வாணன்றஞ்சைப்
பண்காவல் கொண்ட மொழிச்செய்ய வாயிதழ்ப் பைங்கிளியே.

இ - ள். விண்ணுலகப் பதவிக்கு உலகில்தவஞ்செய்து ஒருவர்வாராத படிக்கு இடையூறு செய்துகாவலகொண்ட திலோத்தமை முதலாகிய மடவார் கண்களை அயலில்நோக்காமற காவலாய்க்கொண்டருளபட்ட அழகையும், வாணன் தஞ்சைநாட்டில பணணைத தன்வாயினின்றும் போகாமற் காவலகொண்ட மொழியையும, சிவநதவாயிதழையுமுடைய பைங்கிளியே காவலா கரியகடல்சூழ்நத மணணை காவலகொணட மனத்தினராயினர்.

விண்-விண்ணுலகு. காரிகை-அழகு. 'காரிகைபண்காவல்கொண்ட, எனஇயையும் (௪௧௧)

தலைமகள்கூதிர்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னுயிர காவலன் வாணனறென் மாறையில் வந்தனியார
என்னுயிர் காவல ரோநிழை யாயித யம்புலர்த்திக்
கொன்னுயிர் வாடைக் கொடும்பனி நீரிற குளிர்குழைத்துப
பின்னுயி ராமலென் மேற்பூசு நாளுமென் பேசுவதே.

இ - ள். உலகத்தில்நிலைபெற்ற உயிர்களைக்காக்கின்ற காவலனாகிய வாணன்தென்மாறையிலவாநிழையாய! நெஞ்சையுலாத்தி அச்சத்தைவீசும் வாடைக்காற்றுக் கொடியதாகிய பனிநீரிலே குளிரைக்குழைத்துப் பின் யான மூச்சுவிடாமற்பூசுநாளினும காவலாவந்தளனனுயிரை யளியார், இனி பேசுவதெனை? எ - று.

புலர்த்தல்-உலாத்தல். கொன்-அச்சம். உயிர்த்தல-வீசுதல் உயிராமல்-மூச்சுவிடாமல. 'பூசுநாளுங்காவலாவந்தளியார்பேசுவதெனை', என இயையும்.

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிபபடை)

வரற்கால மென்றென் றெணப்பல கூடல் வளைத்துநிரம
விரற்கால வின்று.மெலியன்மின் னேசெனறு மேதினிகாத்
தரற்கால குஞ்சர மஞ்சமஞ் சூாந்துறை வீசுகின்ற
சரற்காலம் வநதடைந் தார்தஞ்சை வாணன தமிழ்வெற்பரே.

இ - ள். மின்னே! போய் நாட்டைக் காத்து உரல்போன்ற கால்களையுடையனவாகிய குஞ்சரங்கள் அஞ்சும்படி முகில்நடந்து துளிகளையெறியப்பட்ட சரற்காலமென்றறிந்து தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பர் வந்தடைந்தனர், ஆதலால் தலைவர் வருங்காலம் எப்போதெப்போதென்று பலகால் கூடல்வளைத்து விரல் உதிரமொழுக இன்றுமெலிய வேண்டாம். எ - று.

என்றென்று என்பது விரைவின்கண்வந்த அடுக்குமொழி. கூடல்வளைத்தல் - பிரிந்த கணவன் வருதற்கு விரலால்வளைத்துக் குறிபார்த்தல். கால் - ஒழுக. குஞ்சரம் - யானை, சாதியொருமை. உறை - துளி. (சகக)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்பிரிவு எ - து. இருவரசருந்தம்மிற்பொராநின்றவிடத்து அவரைச்சந்துசெய்வித்தற்குப்பிரியும்பிரிவு அரசரைச்சந்துசெய்வித்தற்குப்பிரியுமெனின், தூதுவராவார் பிறர்க்குப்பணிசெய்து வாழ்வார். அவர்பொருவிறப்பெண்ணையோவெனின், தூதுவர்போலச்சந்து செய்வித்தற்குப்பிரியுமென்பதன்று; இருவரசருமநாளைப்பொருதுமென்றுமுரண்கொண்டிருந்தநிலைமைக்கண்டானருளரசனாதலின் இம்மக்களுமிவ்விலங்குகளுமெல்லாம்பட்டு இவை யிருகுலத்திற்கும் ஏதமாகிகழ்ந்தது என்செய்யுமோ, யான் இப்போதொழிப்பனென்று இருவரையுமிரங்கிச் சந்துசெய்வித்தலுமொன்று தேவருமசுரரும் பொருதகாலத்து தேவரையும் அசுரரையும் மிக்கசெய்தாரை யாமொறுப்பமென்று பாண்டியன் மாகீர்த்தி சந்து செய்வித்ததுபோல இவரையும் மிக்க செய்தாரையொறுப்பமென்று சந்துசெய்வித்ததெனக்கொள்க.

தலைமகனுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூதாக வன்பா மசலத்துணிக் தாமொன்றுஞ் சொற்புலவோர்
மூதாக வன்பசி தீர்த்தருள் வாணன்றென் மாறையிந்து
மீதாக வம்பு கிடந்தன போலுண்கண் மெல்லியலிப்
போதாக வம்புகல வேரிக லார்தம புரம்புகவே.

இ - ள். எஞ்ஞான்றுஞ் சொல்விலேவல்ல நாவலர்களது பெரியதாகத்தையும் வலியபசியையுந் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தென்மாறைநாட்டில சந்திரன்மேல் அம்புகிடந்தனபோன்ற முகத்தின்மேல் மையுண்டகண்ணையுடைய மெல்லியலே! இப்போது பூசலைச்சொல்வோராகிய மாறுபாடுடைய இருபெரு வேந்தரும் பாசறைநீங்கித் தம்புரங்களிற்சென்றுபுக அன்பர் தூதாகப்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

இந்து-சந்திரன். மெல்லியல்-அண்மைவிளி. ஆகவம்-போர். இகலார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். (௪௩௪)

தலைவி முன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலிகின்ற வண்புகழ் வாணன்றென் மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
மெலிகின்ற சிந்தையு மேனியுங் கொண்டு விளர்ப்பெனும்பேர்
பொலிகின்ற கஞ்சுகம் போர்த்திருந் தேனைப் புரந்தருளார்
நலிகின்ற முன்பனி நாளினு நண்ணார்முனை நண்ணினரே.

இ - ள். நிறைகின்ற வளவிய புகழையுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டை வாழ்த்தாதவர்போல மெலிகின்ற நெஞ்சையும் மேனியையும் உடைத்தாய் விளர்ப்பெனகின்ற பேர்பொலிகின்ற சட்டைபோர்த்திருந்த என்னை மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர் படையின்கட் சென்றார் வருத்தஞ்செய்கின்ற முன்பனி நாளினும் வந்து காத்தருளார். எ - று.

மலிதல்-நிறைதல். சிந்தை-நெஞ்சு. மேனி - வடிவு. கஞ்சுகம்-சட்டை. 'விளர்ப்பெனும் பேர்பொலிகின்ற கஞ்சுகம் போர்த்திருந்தேனை' என்றது முன்பனிக்குளிர்க்குக் கஞ்சுகம் போடவேண்டுதலான் வேட்கைநோயான் விளர்ப்பெனனுங் கஞ்சுகத்தைப் போர்த்திருந்தேனென்று கூறினளென வுணர்க. புரத்தல்-காத்தல். நண்ணார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். முனை-படை. நண்ணினர்-சென்றனர். (௪௩௫)

தோழியாற்றுவித்தல்

(இது வெளிப்படை.)

சுற்றுங் குழலின் பிணிவிடுப் பான்வந்து தோன்றினர்பார்
முற்றும் பொழிகின்ற முன்பனி நாண்முகி லுங்கடலும்
வற்றும் பருவத்து மண்புரப் பான்றஞ்சை வாணனொன்னார்
செற்றும் படையின்வெம் போர்தணிப் பானன்று சென்றவரே.

இ - ள். சொருகுங் குழலையுடையாய்! மேகமும் கடலும் வறக்குங் காலத்தும் உலகத்தைக்காப்போனாகிய தஞ்சைவாணன் ஒன்னாரைவெகுளும் படைபோல இருபெரு வேந்தர் பொரும் வெவ்விய போரைத் தணிக்கும் பொருட்டுத் தூதாகவந்துசென்றவர் பார்முழுதும்பொழிகின்ற முன்பனிக் காலத்தில் நின் வேட்கைநோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வந்துதோற்றினர், நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

சுற்றல்-சொருகுதல். குழல்-அண்மைவிளி. பான்இரண்டும் வினையெச்சம். நாள்என்புழி ஐந்தனுருபுதொக்கது. உம்மை - எதிர்மறை. செற்றல்-வெகுளல். படையின்-படைபோல. (௪௩௬)

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு. எ - து. நண்பாகிய வேந்தனுக்குப் பகைவேந்தர் இடையூறுற்றவழி அவ்விடையூறு தீர்த்தற்குத் தலைமகன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழையரில் ஒருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல் வேண்டுமென்பது என்னையெனின், நட்புமிக்கால தானே யவனு மிருத்தலின் அவன்கருமந் தன்கருமமாயெண்ணி விரைவினெழுந்து அப்பகைநீக்கத் தானே போயினனெனக்கொள்க.

துணைவயிற்பிரிந்தமைதோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

நண்பான மன்னர்க் கிடர்தணிப் பானெண்ணி நல்லுதவிப
பண்பான மன்னர் படர்தலுற் றார்பனி நீர்பொழியும
தண்பா னலந்தொடை யம்புய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
வெண்பா னலங்கொள்செவ் வாயன்ன மேயன்ன மென்னடையே.

இ - ள் பனிபெய்யும் நீர்மைப்பொழிகின்ற தண்ணிய கருங்குவளை மாலைபணியப்பட்ட அழகிய புயத்தையுடைய வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழ்கின்றவெண்மை நிறம்பொருந்திய பாலின் இனிமையைக் கொள்ளுஞ் செய்யவாயையும், அன்னம்போன்ற மெத்தென்ற நடையையு முடையாய்! நம்மன்னர் தமக்கு நட்பான மன்னர்க்குப் பகைவந்தால் பகையால்வந்த துன்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டாகக்கருதி நல்லுதவிக்குணத்தினாலே செல்லலுற்றார் எ - று

இடர் - துன்பம். தணித்தல் - தீர்த்தல். எண்ணல் - கருதல். பண்பு-குணம். படர்தல் - செல்லுதல். பானல்-கருங்குவளை. அம் - சாரியை. தொடை-மாலை. அம்-அழகு. நலம் - ஆகுபெயர். செவ்வாய்நடை என்புழி-உம்மைத்தொகை. மென்னடை - ஆகுபெயர். பின்பனிக்காலமாதலால் 'பனிநீர்பொழியுந் தண்பானல' என்றுகூறியவாறுணர்க. (௨௬௭)

தலைமகள்பின்பனிப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்னற் படுகின்ற வென்னையெண் ணார்தமக் கின்றுணையாம
மன்னற் குதவி பிரிந்தநங் காதலர் வாணன்றஞ்சைக்
கன்னற் கடிகை யறிவதல் லாற்பகல் காண்பரிதாம்
பின்னற் கனையிருள் கூர்துன்ப மேவிய பின்பனியே.

இ - ள். தமக்கினியதுணையாகிய மன்னர்க்கு உதவியாகப்பிரிந்த நம்முடைய காதலா வாணனது தஞ்சைநகரில நாழிகை யறிவிக்கும் வட்டிலான் நாழிகையறிவதல்லது ஞாயிற்றைக்காண்பரிதாம் பின்னலாகிச்செறிந்த இருள்மிகுந்து துன்பத்தைபபொருந்திய பின்பனிக்காலத்துத் துன்பப்படுகின்ற வென்னைநினையாரா, யானென்செய்கேன்! எ - று.

இன்னல்-துன்பம. கன்னலகடிகை-நாழிகை பகல்-ஞாயிறு. காண்பரிதாம் என்னும பெயரெச்சம *"தத்தமெச்சமொடுசிவணுங்குறிப்பி-னெச்சொலாயினுமிடைநிலைவரையார்." என்னுஞ்சூத்திரவிதியாலஇடையேபலசொலவரினும பனி என்னும் பெயரைககொணடுமுடிந்தது. (௪௧௮)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வடுக்கண் டனையகண மங்கைநல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பின்
அடுக்கங் குளிர வசைகின்ற வாடை யகன்றவாக்கு
நடுக்கஞ்செய் பினபனி நாளின்வந தாரமர் நணபனுற
இடுக்கண் களையவென றேயகன கான மிகந்தவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெற்பிடத்து மாவடுவைக்கண்டாற்போன்ற கண்ணையுடைய மஙகைநல்லாய ! மலைபபக்கமெலலாங்குளிர அசைந்துவருகின்ற வாடைக்காறறு பிரிநதவாககு நடுக்கஞ்செய்யப்பட்ட பின்பனிக்காலததுப் போரிடதது நட்புக்கொண்ட வேந்தனுற்ற துன்பததை நீக்கவென்று அகனற சுரததைககடநதவாவநதாா, நீபுலமபலொழிவாய

வடு-மாவடு. அடுக்கம - மலைபக்கம வாடை-வாடைக்காற்று. அமா போர் இடுககண - துன்பம. கானம் - சுரம. இகநதவா - கடநதவா (௪௧௯)

துணைவயிறபிரிவு முறறிறறு.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு எ - து. பொருளீட்டுதல் காரணமாகப் பிரியும்பிரிவு எனின், முன் பொருளிலனுமாகவே "எளனுநாப்பணித்தலு மிரத்தோர்க்கீதலு நன்னுநர்நாட்டலு நயவாரொறுத்தலும்" என்னும் இவையெல்லாம் பொருட் குறைபாடுடையாாககு நிகழாமையான் இக்குறைபாடெல்லாம் உடையனும்; அவையுடையானது பொருவிறப் பெண்ணையோவெனின பொருளிலனுய்ப்பிரியுமென்பதனறு; தன்முதுகுரவராற் படைக்கப்பட்ட பலவேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம கிடந்தது, மன்னன் அது

* தொல். சொல். வினையியல், சூ. ௬௦.

கொண்டு துய்ப்பது ஆண்மைத்தன்மையன்றென்த் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழங்கிவாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது. அல்ல தூஉம், தேவகாரியமும் பிதிர்க்காரியமும் தனது தாளாற்றலாற்படைத்த பொருளாற்செயத் தக்குப்பயன்படுவன: என்னை, தாயப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிதிரரும் இன்புறுராகலான் அவர்களையும் இன்புறுத் தற்கு பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை,)

மஞ்சைப் புனைமதின் மாறைவ ரோதயன் வாணாபிரான
தஞ்சைப் பதியண்ண லெண்ணலர் போற்றனி நாமிருக்க
நெஞ்சைப் பொருள்வயின் வைத்துநங் கேள்வர்நன் னீணமதியின்
பிஞ்சைப் புரைநுத லாய்பிரி வானின்று பேசினரே.

இ - ள். நல்லநீண்ட பிறைபோலுநுதலையுடையாய்! முகிலையணிந்த மதில்சூழ்ந்த மாறைநாட்டில வரத்திலுதயஞ்செய்த வாணர் குலத்துக் கதிபனாகிய தஞ்சைபபதியில வேந்தனை யெண்ணாதவர்போலத் தனியாய் நாமிருக்கத் தன்னெஞ்சைப் பொருளிடத்துவைத்து நங்கணவர்பிரியும் பொருட்டாக இன்று சொல்லினர். எ - று.

மஞ்சு - முகில். வரோதயன் - முற்றுவினையெச்சம். அண்ணல் - வேந்தன். எண்ணலர் - பகைவர். மதியின்பிஞ்சு - பிறை. வான்-வினையெச்சம்.

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

நங்க ணிரங்க வருமபொரு டேட நடந்தவன்பர்
செங்க ணிருங்குயி லாரபபது கேட்கிலர் செநதமிழோர்
தங்க ணிடும்பை தவிாததருள் வாணன்றென றஞ்சைவஞ்சி
திங்க ணிவந்தது போற்கவி னார்முகத் தேமொழியே.

இ - ள். புலவர் தம்மிடத்துண்டாகிய மிடித்துன்பத்தைத் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன்தென் தஞ்சையிலிருக்கும் வஞ்சிக்கொம்பானது திங்களை யேந்தியதுபோன்ற அழகார்ந்த முகத்தையும் இனிமையாகிய மொழியையு முடையாய்! நம்முடைய கண்ணானது கலுழ அரியபொருள் தேடநடந்த அன்பர் இளவேனிற்காலம்வந்து செங்கண்ணையுடைய கருங்குயில் ஆரவாரிப்பது கேட்கிலர், யானென்செய்கேன்! எ - று.

இடும்பை - துன்பம். வஞ்சி - வஞ்சிக்கொம்பு. நிவத்தல் - நண்டேக்தல். கவின் - அழகு. ஆர்த்தல் - பொருந்துதல். (சஉக)

தலைவியைத்தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தோத்தனி வீரன் றிருநாளு மவந்தது சேர்மின்சென்றோர்
தாரத்தட மேரு வெனும்புய வாணன்றஞ் சாபுரியின்
றூர்த்தது கேட்டுவந் தார்பொருட் டேட வகன்றவரே.

இ - ள். வார்கட்டிய தனபாரத்தையுடைய மடமயிலேபோல்வாய்! தார்பொருந்திய பெரியமேருவெனனும் புயத்தையுடைய வாணன்தஞ்சாபுரியினின்று தென்றற்றேரையுடைய ஒப்பிலாதவீரனென்னுங் காமன்றிருவிழாவந்தது; பிரிந்துசென்றவர்கள் தலைவியிடத்துப்போய்ச் சேர்மினென்று குயிலார்த்தது கேட்டுப் பொருள்தேடப் பிரிந்துபோனவர் நம்பக்கல் வந்தனர், நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

வார் - கச்சு. மாருதம் - தென்றல். வீரன் - மாரன். 'குயிலார்த்தது' எனவும், 'அகன்றவர் வந்தார்' எனவும் இயையும். (சஉஉ)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.

தலைமகன்தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு கண்டுசொல்லல்.

தலைமகன் .... சொல்லல் எ - து. கல்விவயிற்பிரிவு முதலாய ஐந்தினுள்ளும் தூது முதலியவும் காரணமாகிய பிரிவின்கண் அவ்வினையோரிடனின்கண் முடியாது நீட்டித்துழித் தலைமகன் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு கண்டு சொல்லுதல்.

மைக்குஞ் சரங்கிளை யாற்றஞ்சை வாணன் மருவலர்க்
கைக்குங் களங்கெழு பாசறை யூடு கயலும்வில்லும்
மொய்க்குஞ் சுடரிள வம்புலி தானு முயங்கியெல்லாத்
திக்குந் தொழவரு மேசுரு ளோர்லைத் திருமுகமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் கரிய யானைக்கூட்டத்தில் பகைவரைக் கோபிக்குங் களம்போன்ற பாசறையுள்ளே கயல்போன்ற கண்ணும் விற்போன்ற புருவமும் மொய்க்கும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற நுத

லும் கூட்டச் சுருண்டவோலையையுடைய திருமுகமானது எல்லாத்திக்கினும் யான்தொழவரும். எ - று.

குஞ்சரம் - யானை. நிரை - கூட்டம். கெழு - உவமவுருபு. கைத்தல்- கோபித்தல். முயங்குதல் - கூடுதல். கயலும் வில்லும் புலியும் மூவேந்தரிலச்சினையாதலான் அம்மூவரும் இலச்சினையிட்டுவரவிடுத்த சுருளோலைத் திருமுகமென்று எட்டுத் திக்கும் தொழவருமென்று சிலேடையால் ஒருபொருடோன்றியவாறுணர்க. (௪௨௩)

பாசறைமுற்றியீண்டுவயின் வந்ததலைவன்பாகற்குச்சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

மால்கொண்ட வாரண வாணன்றென் மாறை வல்லவனே
கால்கொண்ட வாளமர் கையகல் பாசறைக் கைவிட்டுமுட் [தேர்
கோல்கொண்ட வாறுநின் னைவலங் கொண்டியா னிக்கொடிநெடுந்
மேல்கொண்ட வாறுநம் மூர்வந்த வாறும் வியப்பெனக்கே.

இ - ள். மதத்தால் மயக்கங்கொண்ட யானையையுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் வல்லவனே! பகைவரிடங்கொண்ட வாள் பொருந்திய பாசறையைக் கையகலப்பட்ட நீ கையிடத்திலதாற்றுக்கோல் கொண்டவாறும், நின்னைவலக்கொண்டு யான் இந்தக் கொடிபொருந்திய நீண்டதேர் மேற்கொண்டவாறும், நம்மூர்வந்தவாறும் வியப்பாயிருந்தது எ - று.

மால் - மயக்கம். கால் - இடம். அமர்தல் - பொருந்தல். கையகல்ல் - நீங்குதல். முட்கோல் - தாற்றுக்கோல். வியப்பு - அதிசயம். (௪௨௪)

தலைமகளோடிருந்ததலைமகன்கார்ப்பருவங்கண்டுசொல்லல்

(இது வெளிப்படை)

கொத்தல ரோதியங் கொம்பனை ஞள்பொங்கு கொங்கைவிம்ம
முத்தல ராகமுயங்கினம் யாமுழு நீர்விழிபோல்
மைத்தலர் நீல மலர்வயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்வண்மைக்
கைத்தல மான வினிப்பொழி வாழிய கார்முகிலே.

இ - ள். கார்காலத்துமுகிலே! கொத்தாயிருக்கும் மலரைத்தரித்த கூந்தலையுடைய கொம்புபோல்வாளது மிகுந்த கொங்கைபூரிக்க முத்துமாலை விரிந்தமார்பையாமுயங்கினம், நிறைந்தநீரிற் கண்போலக் கருமையுடைத்தாய் அலரப்பட்ட நீலமலர்பொருந்திய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்

கொடையையுடைய கைத்தலத்துக்கொப்பாக இனிப்பொழிவாய், உலக மெங்கும் வாழ்க. எ - று.

ஓதி - கூந்தல். பொங்குதல் - மிகுதல். விம்முதல்-பூரித்தல் முத்து- ஆகுபெயர். மைந்து-வினையெச்சம். வண்மை - கொடை. மான - ஒப்பாக. வாழிய - உலகம்வாழ்க. (௪௨௫)

மூன்றாவது கற்பியல் முற்றிற்று.

களவியல் ௨௮௦, வரைவியல் ௮௬, கற்பியல் ௫௯.

ஆக இயல் ௩-க்குச் செய்யுள் ௪௨௫

தஞ்சைவாணன்கோவையுரை

முற்றுப்பெற்றது.

சீரறு காலனைச் செற்றார் தியாகர் சிலம்பனையாய
நேரறு காளைப யின்றா ளுக்கித் திகழ்தத்துவமோ
ஓரறு காலயணை மறைகுழ்ன மானை யுயாமணஞ்செப
தீரறு காற்பெயவ ணனனீர தெளிக்கும மிலலினொணீற.

இச்செய்யுள் ௩௫௫-வது செய்யுளுக்குப்பின் சென்னைக் கல்விச் சங்கத்துத் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த புதுவை-நயநப்பமுதலியார் பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில் கண்டது.

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையறைச் செய்யுள் தீபிகை.

செய்யுள்.	௧	முதல்	௩௩	வரையில்	முதனாள்.
,,	௩௪	,,	௩௮	,,	இரண்டாநாள்.
,,	௩௯	,,	௬௮	,,	மூன்றாநாள்.
,,	௬௯	,,	௮௯	,,	நான்காநாள்.
,,	௯௦	,,	௧௦௦	,,	ஐந்தாநாள்.
,,	௧௦௧	,,	௧௫௯	,,	ஆறாநாள்.
,,	௧௬௦	,,	௧௮௯	,,	ஏழாநாள்.
,,	௧௯௦	,,	௧௯௩	,,	எட்டாநாள்.
,,	௧௯௪	,,	௨௦௮	,,	ஒன்பதாநாள்.
,,	௨௦௯	,,	௨௧௪	,,	பத்தாநாள்.
,,	௨௧௫	,,	௨௨௭	,,	பதினொன்றாநாள்.
,,	௨௨௮	,,	௨௩௬	,,	பன்னிரண்டாநாள்.
,,	௨௩௭	,,	௨௩௮	,,	பதின்மூன்றாநாள்.
,,	௨௩௯	,,	௨௫௩	,,	பதினான்காநாள்.
,,	௨௫௪	,,	௨௫௫	,,	பதினைந்தாநாள்.
,,	௨௫௬	,,	௨௭௩	,,	பதினாறாநாள்.
*	*	*	*	*	*
,,	௨௭௪	,,	௨௮௭	,,	ஐம்பத்தொன்றாநாள்.
,,	௨௮௮	,,	௩௦௪	,,	ஐம்பத்திரண்டாநாள்.
,,	௩௦௫	,,	௩௪௮	,,	ஐம்பத்துமூன்றாநாள்.
,,	௩௪௯	,,	௩௫௪	,,	ஐம்பத்துநான்காநாள்.
,,	௩௫௫	,,	௩௬௫	,,	ஐம்பத்தைந்தாநாள்.
,,	௩௬௬		———	,,	ஐம்பத்தாறாநாள்.

* பதினாறாநாள் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் ஐம்பத்தோன்றாநாள் மீண்டுவந்தமையால் முப்பத்துநான்குநாள் இடைப்பட்டதெனவறிக.

தஞ்சைவாணன்கோவைச்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

அ

அகிலேர்ந்து ௩௫
அடிமலா ௨௧௬
அணிமாமலா ௧௦௬
அணியுரு ௩௯
அயிராா ௧௯௯
அரியுந ௧௫௭
அருமபா ௬௨
அருவித ௧௦௩
அலசம ௧௬௬
அறியாமை ௨௦௫
அறையும ௧௭௫
அனைக ௨௩௭

ஆ

ஆடுகம ௧௭௮
ஆழநதாா ௧௧௩
ஆரணந ௧௮௬
ஆராத ௧௩௪
ஆழியகண ௧௬௭
ஆறலை ௨௬௦
ஆறறுந் ௧௦௫

இ

இணஙகிய ௨௨௧
இபபே ௧௮௩
இயஙகா ௨௨௯
இரவேய ௨௨௯
இருஙகுன் ௧௩௯
இருமையி ௨௬௯
இருமபா ௨௨௬
இருவா ௯௯
இலலத ௧௭௬
இல்லா ௧௫௬
இலஙுங ௨௨௩
இவளா ௧௪௦
இவ்விததக ௪௯
இழை ௧௬௨
இனபுறற ௪௮௮
இனனற ௨௭௦
இனமே ௧௮௮

ஈ

ஈனறுளி ௧௫௮

உ

உயரா ௧௯௩
உரவிப ௧௯௮
உரைததென் ௮௬
உலலைப் ௨௩௯
உழையும ௮௮
உனனே ௧௨௩

ஊ

ஊறறா ௧௬௭

எ

எணபோன ௬௦
எதது ௩௬
எாநாட ௧௨௮
எயமாதிர ௨௬௯
எறிநே ௨௬
எனைக ௨௩௬
எனகாதலி ௫௯
என்போ ௨௫௩
எனமே ௪௯
எனறு ௨௩௫
எனறூடு ௬௦

ஏ

ஏடா ௯௫
ஏடாா ௨௩௨
ஏததுந ௩௬
ஏமாணென ௨௬௦
ஏராா ௨௫
ஏறோற ௧௭
ஏவல ௧

ஐ

ஐவா ௧௭௯

ஒ

ஒருதலைக ௧௭௯
ஒருவெண ௨௨௯
ஒலிதென்கட ௯௮
ஒலகா ௧௩௭
ஒலவெண ௧௫௬
ஒழிதோற்றிய ௨௦௭
ஒனறே ௨௪௬

ஓ

ஓஙகண்ணல ௧௬௮
ஓவிலல ௧௫௨

க

கண்சாயல ௧௦௭
கநதார ௧௩௨
கயமா ௧௯௫
கயல ௧௬௦
கருவிருந்து ௧௨௬
கைாவி ௬௯
கலஙகுந ௧௭௧
கலைதொடக் ௧௦௦
கழைபோல ௧௮௧
களவரும ௯௬
கறையா ௩
கனருசாய ௯௨௦
கனமே ௫௧

கா

காதற் ௨௬௬
காலைப் ௧
காலையம ௧௧௬
கானலங ௧௪௯
காணெடுங ௧௯௨
கானே ௫௩

கு

குரவுங் ௧௬௯
குருதி ௧௬௫
குவளை ௬௫

குளித்தா ௧௭௭
குனிநாண் ௧௧௦
குன்றுகிய ௧௧௭

கை

கையுந் ௧௦௩

கொ

கொணடா ௨௬௩
கொத்தல் ௨௭௪
கொலைகா ௫௪

கோ

கோங்க ௨௪௪
கோபுரஞ் ௨௩௬

ச

சகநல்க ௨௨௨
சந்தனந் ௨௧௮

சி

சிதையா ௨௧
சிமையார் ௮௭
சிலைபயில் ௯௫
சிறந்தார் ௧௧௫
சிறநதார்புகழ் ௨௬௪
சினவேய் ௨௪௬
சினஞணை ௧௧௧

சீ

சீதள ௪௮
சீயங்கொலோ ௩௭
சீரறுகா ௨௯

சு

சுருளேய் ௨௧௦
சுழிநீரலை ௧௩௫
சுறறுங் ௬௯

சூ

சூடத்தகு ௧௦௨
சூரார் ௪௭

செ

செஙகேழ் ௧௨௪
செநநாண ௨௧௨
செயலார் ௯௨
செயலைத ௨௨௪
செருமகளே ௨௨௯
செவ்வணண ௧௦௧
செழியன் ௧௩௪
செலவிற் ௨௧௯
செறிவளர் ௮௪
செறிவேழ ௧௬
செனறே ௩௨

சே

சேலாா ௨௪௧

சை

சையத்திரள் ௨௧௬

சோ

சோகாகுல ௧௯௬
சோலையில் ௮௮

த

தண்டாமரை ௭௩
தணடாா ௨௦௮
தண்ணென் ௧௪௭
தணபட்ட ௭௦
தமிழ்தஙகிய ௨௨
தருகறபக ௪௬
தருநதாரு ௧௦௮
தளையார ௭௨
தலஙகா ௫௪
தலர்நிறகு ௧௭௦
தலையாகிய ௨௫௭
தழஙகாா ௨௬௧
தழல்கண்ட ௫௮
தளாா ௧௬௨
தளிபோற் ௧௨௫
தளளா ௨௫௩
தறபழியா ௧௬௧
தனஞசேர்நத ௧௮௬
தனையா ௧௪௫
தன்கணண ௯௭
தன்போ ௨௦௩

தா

தாதகை ௧௪௩
தாமாக ௨௯௫
தாமேதமக் ௨௨௬
தாரணி ௨௦௦
தாராக ௨௫௦
தாவாத ௧௬௯
தாளிணை ௮௦

தி

திரண்மா ௨௬
திருந்தார் ௮௯
திரைகே ௧௭௪
திரையிற் ௧௬௪
திவாகரனே ௧௦௦
திளைகருந ௬௨

து

துதிததே ௨௦௦
துறநதன ௧௪௫

தூ

தூதாக ௨௬௮
தூறறு ௧௦௪

தெ

தெண்பாற ௧௪௯
தெரியாடக ௨௪௪
தெரியோா ௨௫௯
தென்மாறை ௨௩௪
தென்பாற் ௩௬
தென்னுக ௧௭௨

தே

தேங்கிய ௧௫
தோததானை ௧௮௫
தேறுந ௨௦
தேனுஞ ௮௨
தேனுறற ௧௪௨
தேனவநத ௯௬

தொ

தொடஙகும ௨௧௮
தொடுசிலை ௨௩௦
தொடைக ௧௧௮
தொடையே ௯௧
தொலைவிலை ௧௯௪

ந

நங்கணிரஙக ௨௭௨
நஞசா ௧௭௧
நஞசோ ௨௧௧
நணபாண ௨௭௦
நநதுசுற ௧௨௨
நமயா ௧௫௩
நம்பே ௧௫௦
நலம்புனை ௨௧௯
நல்லார் ௧௮
நறையல ௯௨
நனையகத ௨௪௭
நன்றே ௨௨௮

நா

நாணினுந் ௨௯௨
நாணமா ௨௨௬

நாயுவி ௧௰௭
நாவிரங ௨௮

நி

நிலவெய ௧௭௬
நினைக்கே ௨௫௮
நினையா ௨௩௩
நினையீா ௧௯௨
நினமே ௨௪௯

நீ

நீ லெ.று ௭௭

நெ

நெஞசுக ௧௧௭

நே

நேயம ௧௰௯
நேயமபுணை ௨௨௩

நொ

நொநதுங ௨௨௭

ப

படமபட்ட ௮௯
படியொனறு ௨௫௨
பணனுங ௧௭௮
பயிலகாள ௪௧௯
பரககினற ௧௰௧
பரவாத ௧௩௫
பருநதொன்று ௧௯
பலரோ ௨௧௯
பலவியம ௧௪௫
பறநதாங ௧௭௫
பறநதிருந ௨௧௪

பா

பானகயுந ௫௭
பாரணஙகோ ௧௰
பாரோ ௨௧௰
பாரிதத ௫௨
பாலஸன ௨௧௧
பாலபோன் ௬௬

பு

புகழாா ௮௰
புணரா ௧௫௪
புணாநது ௧௫௨
புதியேன ௬௯
புயலெசுமந்து ௭
புயலெறதிா ௧௯௰
புயநகணணி ௧௪௮
புரவே ௨௫௮
புராநதகா ௧௭௰
புறஙகூ ௫௭
புனஙகாவ ௭௬
புனமும ௧௨௨
புனையலங் ௨௫௧
புனையலரோ ௨௩௩
புனையாழி ௪௪

பூ

பூட்டிய ௬௩
பூநதழை ௧௨௮
பூவலா ௧௧௫

பெ.

பெருமான ௩௮
பெறவரி ௧௨௫

பே.

பேசததகுவ ௧௪௧
பேணற ௧௧௬

பொ.

பொயபோ ௩௰
பொயயாதவர் ௧௪௪
பொருகினற ௧௯௰
பொருபான ௧௬௰
பொருமணி ௪௮
பொழிநான ௨௧௪
பொறை ௪௮
பொனனிய ௭௯
பொனனுறற ௨௰௫

போ.

போநிலாந ௨௩௩
போயா ௧௰௬
போயே ௨௬௰
போருழை ௨௰௬

ம.

மஞ்சூட்டி ௧௧௨
மஞசைப் ௨௭௨
மணிபொன ௩௪
மணிப்பாலிகை ௧௯௬
மணிவளா ௧௬௩
மணகுனற ௨௰௬
மணடிந ௧௮௪
மணணலை ௨௰௭
மணனோ ௧௩௫
மண்ணிற் ௧௨
மணனும் ௯௫
மநதார ௧௩௩
மயலாா ௩௮
மயனோ ௧௰௯
மயிலாடு ௧௭௭
மருபபா ௮௧
மருவாய ௪௧
மருவிற ௨௫௩
மருள ௨௩௯
மலருந ௪௫௬
மலாபுனா ௨௫௫
மலிகினற ௨௬௯
மலைநாடு ௨௬
மலைமாநி ௧௨௭
மலைமுழு ௪௫
மலைவநத ௨௰௮
மலகுற்ற ௮௭
மலலாா ௮௬
மலலையம ௧௩௬
மலவிததகங ௨௬௫
மழவே ௨௰௧
மழைவளா ௫௧
மறலா ௬௪
மறவாகை ௨௧௨
மறறே ௧௰௫
மனபகை ௧௫௰
மன்னிய ௩௰
மன்னும்புலவி ௨௬௰
மனறும் ௪௧
மனனவர் ௨௫௪
மனனுயிா ௨௬௭
மனனுவுல ௨௯

மா.

மாகக் ௧௩௧
மாகபடியன ௨௰௨
மானைத ௧௭௨
மாணிகக ௧௫௧
மாதஙக ௨௰௩
மாதுற்ற ௧௫௭
மாரியஞசுங ௧௯௭
மாலாய ௪௯
மாலுநதிரு ௨௧௭
மாலகொணட ௨௭௪
மாலவண ௧௯௧